

Áhítat 2014

Áhítat 2014

Bibliai elmélkedések az év minden napjára

MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ

Budapest, 2013

© Magyarországi Baptista Egyház (MBE), 2013
BAPTIST UNION OF HUNGARY

Minden jog fenntartva. All rights reserved.

Felelős kiadó: *Papp János*, az MBE elnöke

Szerkesztette: az *Áhítat*-bizottság (*Hajnal Zoltán, Háló Gyula, Hetényi Attila, Lukács Tamás, Sinka Csaba, Várady Endre*)

Lektorálta: *Nemeshegyi-Horvát Anna*

Tördelte: *Hajnal Zoltán*

Borító: *Papp Szabolcs*

Nyomtatás: „*Mátyus*” Bt.; tel.: +36 (29) 367-945

ISSN 0864-8565

A bibliai szakaszok megjelölésénél és a témák megfogalmazásánál, illetve néhány kifejezés helyesírásánál az 1990-ben kiadott új bibliafordításhoz igazodtunk.

Szeretettel köszöntök minden Olvasót!

Baptista közösségünkben nagy múltja van a vezérfonalnak, amely irányt mutat a Biblia olvasásához, és így sokan olvashatjuk egy időben ugyanazokat az igéket. Egy-egy találkozásnál félészavakból értjük egymást, hiszen ugyanazt a „leckét” olvastuk a Bibliából, az Áhítatból.

Ma közelebb kerültek a generációk, hiszen az Áhítat című kiadvány, a könyv tartalma interneten is elérhető, sőt mobiltelefonon is olvasható a napi elmélkedés. Micsoda változás! A forma más, de a tartalom összeköti a reszkető kezű idős áhítat- és bibliaolvasót a modern technikát jól ismerő és alkalmazó fiatalokkal. Azonban a cél nem változik, és ennek kell a középpontban állnia. Az Áhítaton belül is az ige, az ajánlott bibliai szakaszok álljanak a fő helyen!

E kiadvány kezdetén két bibliai könyv „kezdetben”-ére hadd utaljak! A Genézis (Mózes első könyve) és János evangéliuma ugyanazzal a szóval kezdődik és ugyanarról szól. A „kezdetben” teremő Isten szava, a „dábár” létrehozta a világot, a mindenséget. Aztán a kezdetben már hangzó ige, a „Logosz” testté lett és közöttünk lakozott. Ő, aki már kezdetben volt, aki Istennél volt, aki Isten volt. Isten szava, Isten valósága, az ő akarata az Ige.

Ézsaiás által mondja az Úr: *„az én ígém, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.”* (Ézs 55,11)

A mi testté lett Igénk Jézus Krisztus. Akinek minden szava ige volt, és ma is az. Ez az Ige örökké megmarad!

Kedves Áhítatot olvasó testvérem!

Amikor napról napra olvasod az ígét, érezd át annak nagyszerűségét, hogy az Úr neked küldte, a te életedet szeretné megerősíteni, neked akar utat mutatni, tőled várja, hogy cselekedd akaratát! Ne térjen vissza egyetlen napon sem üresen a küldött és megkapott ige! Ízlelgesd, fogyaszd jóízűen, gyönyörködj az Úr szavában, igazítsd hozzá egészen az életed!

Légy hűséges olvasója Isten ígéjének, és gyümölcstermő életeddel tanúskodj mellette!

Isten áldásával bocsátjuk útjára a 2014. évi baptista Áhítatot.

Mészáros Kornél
főtitkár

Egy évvel ezelőtt bocsátottuk útjára a formailag, strukturálisan és tartalmában egyaránt megújult magyarországi baptista Áhítatot, azzal az imádságos megfontolással, hogy minél célszerűbb, ugyanakkor egyre korszerűbb eszköz legyen az egyéni, családi és közösségi bibliatanulmányozásban.

Nyomban köszönetet kell mondanunk az elmúlt év során szóban, levélben, e-mailben beérkezett értékes észrevételekért, amelyek közül igyekeztünk a lehető legtöbbet figyelembe venni a most kézben tartott évfolyam szerkesztési folyamatában. Szeretnénk továbbra is lehetőséget biztosítani az Áhítat-olvasók táborának, hogy észrevételeikről, tapasztalataikról visszajelzést küldjenek az ahitat@baptist.hu e-mail címre vagy az MBE Áhítat-bizottságának címzett levélben (1068 Budapest, Benczúr u. 31.). A hozzánk eljutott vélemények becsületes kiértékelése során örömmel és hálaadással nyugtáztuk, hogy több elismerést és bátorítást kapott az új Áhítat, mint elmarasztaló kritikát. Köszönjük mindezeket, amelyek nyomán felbuzdulva a következő újdonságokról számolhatunk be az idei kiadásra vonatkozóan:

- Az *esti* elcsendesedést, elmélyülést segítő egy-egy *igever*s szerepel az oldal alján, a tavaly már megismert kétéves bibliaolvasó tematika mellett, így gazdagítva a lelki táplálékot az adott napra.
- Gyülekezeti igényt hivatott szolgálni a függelékben található *bibliá-órai sorozatok* gyűjteménye, szándékosan dátumtól és naptól függetlenül, hiszen hétközi gyülekezeti alkalmaink sokszínű képet mutatnak.
- Szélesebbre tárva az Áhítat ölelését, az immáron baptista fenntartású iskolákban kiírt *rajzpályázat* eredményeképpen jeles ünnepeinkhez kapcsolódó tematikus *illusztrációkat* találhatnak a kedves olvasók.
- Jóllehet, évek óta elérhető az Áhítat az MBE honlapján is, a gyors léptékű technikai fejlődés indokolja az elektronikus terjesztés kibővítését, elsősorban a fiatalabb korosztály elérése céljából. Ezért idén *androidos* alkalmazás formájában is olvasható lesz az Áhítat, ami persze nem pótolhatja majd a nyomtatott kiadvány élményét, tekintve, hogy nem a teljes anyag lesz így letölthető.
- Folytatva a tavaly megkezdett koncepciót, a négy evangélium által meghatározott forgóban idén a *Lukács* szerinti kerül sorra az első negyedévben.
- Az évi, meghatározó evangéliumsorozat mellett általában egy-egy *héten átívelő téma* kifejtése történik meg, amely immáron tipográfiailag is megjelenik az oldalon, segítve a napi gondolati egység nagyobb összefüggésbe való integrálását.
- Idén az egyes heti tematikus sorozatok és jeles napokhoz kötődő rendkívüli témák között egy átfogóbb is lesz, mégpedig a *baptista hitvallás* cikkelyeinek végigtanulmányozása.

Az Áhítat-bizottság megbízatása évről évre az, hogy az Úr által készített Életkenyeret fogyasztható méretű szeletekre feldarabolja – ha úgy tetszik, kiporciózza –, kíváncsian szendvicsként elkészítse, majd útravalóként becsomagolja, hogy kinek-kinek mikor éhsége támad, bármikor jóízűen elfogyaszthassa a napi lelki energiaszükségletének fedezetét. Őszintén bízunk benne, hogy eme létszükséglet kielégítése céljából 2014-ben is egyre többek asztalán ott lesz a Szentírás mellett az Áhítat is.

Az Áhítat-bizottság nevében:
Várady Endre

Bevezetés

1. ♦ szerda – újév

Folytasd jobban!

Olvasmány:
Lk 13,6-9

„De az így válaszolt neki: Uram, hagyd meg még ebben az évben, míg körülásom és megtrágyázom...” (Lk 13,8)

Ne búslakodj azon, ami mögötted van! Amiből kell, tanulj, egyébként pedig teljes erődöt fordítsd ebben az évben az Úrra!

Ezt a példázatot Jézus közvetlenül azután mondta el, miután rádöbrentette az embereket arra, hogy mindenkinek szüksége van megtérésre, különben elvesznek. Csodálatos időzítés!

Jézus tanítása szerint Isten ítélete mindig igazságos, a megtérés elengedhetetlenül szükséges, a kegyelemre pedig feltétlenül számíthatunk! A kép, amiről az Úr beszélt, egy igazságos és gondoskodó gazdát mutat, akinek fontos volt, hogy a kertjében gyümölcstermőek legyenek a fák. Időt is hagyott arra, hogy a rosszul termő fák magukhoz térjenek, nem hozott elhamarkodott döntést a szóban forgó fügefával kapcsolatban sem. Az Ószövetségben gyakori, hogy a teremő Úr gazdaként mutatkozik meg, így értelemszerűen itt is órá gondolhattak a hallgatók.

Jézus hasonlít a példázatbeli vincellérhez, aki még tenne azért a terméketlen fáért, azért a terméketlen életért, amilyenek gyakran mi is vagyunk. Még kéri a Gazdát, hogy adjon haladékot, még kegyelmesen várjon, hátha mégis

lesz eredménye az ő különleges gondoskodásának. *„Hátha terem jövőre...”* Uram, bár teremnék jó gyümölcsöket az új évben neked, megköszönve ezzel is megújuló kegyelmedet és nagy szeretetedet! /PZs/

Az iszapos tócsa is csodákat művel, ha Isten arca tükröződik benne.
(Archibald Joseph Cronin)

Imaáhítat: *Imádkozzunk, hogy az Úr kegyelmére hagyatkozva tervezzük a jövőnket! – Jak 4,13-16*

1. ✧ szerda – újév

Január

1. hét ✧ Lukács evangéliuma

Nehéz szívvel fogsz bele egy újabb évbe? Úgy érzed, nem fog sikerülni? Vagy éppen ellenkezőleg, tele vagy energiával. Esetleg úgy gondolod, minden simán megy idén is? Vagy úgy érzed, miért ne sikerülne? Akkor jó, mert pont neked szól a mai íge! Bármilyen élethelyzetben is vagy, számolj az Úrral! Nem egyedül kell szembeszállnod a nehézségekkel, ott lesz ő is! Ha úgy érzed, mindenre képes vagy egyedül is, ne felejtse el, kitől kapod naponta az erőt, adj hálát Istennek képességeidért, lehetőségeidért!

Mindennapi életemben elengedhetetlenül szükségem van irgalomra, kegyelemre. Ha őszinte vagyok magamhoz, be kell látnom, mennyi rossz van bennem. Ha tetteikben nem is vétkezem minden pillanatban, gondolataim gyakran tisztátalanok, szeretetlenek, tele vannak önzéssel. Ezzel szembesülni elég reménytelennek hangzik. Istennél azonban van megoldás. Csodálatosan felszabadító a mai üzenet: „Szeret az Úr, azért nincs még végünk...” Istenem, bárcsak én is viszontszerethetnék téged minden percemben, minden tetteimmel, gondolatommal! Segíts, hogy egyre közelebb legyek hozzád, és egyre jobban hasonlítsak rád! /PZs/

Miért nincs még végünk?

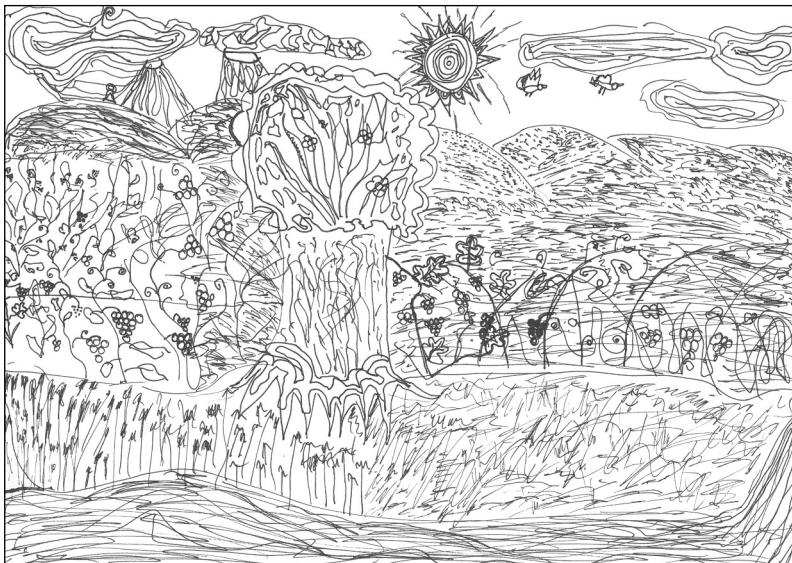
Olvasmány:
JSir 3,19–33

„Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma...” (JSir 3,22)

A mindennapok annyi veszélyt rejtene, hogy az igazi csoda az, hogy még élünk. Isten őrzése az egyedüli magyarázat.

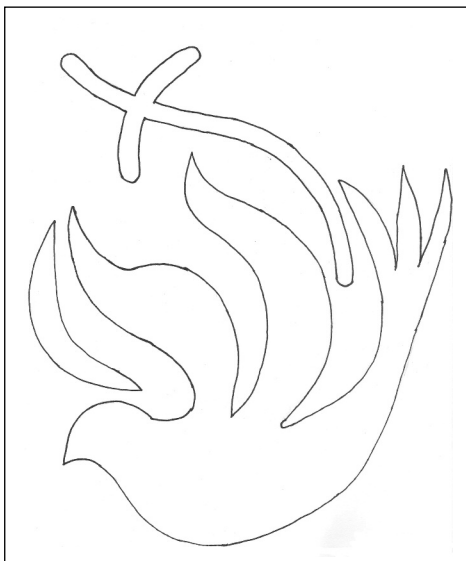
Hallgass meg Isten s hajolj felénk.
Ó mily szép és nagy volt, hatalmas volt szép hazánk.
Zászlónkat lengette dicsőség, szerencse.
De jaj, jaj, vihar jött, földrengésnek szörnyű vésze.
S azóta a porban eltiporva csak kesergünk.
Régi nagyság, régi épség távoli délibáb.
Most: nincs reményünk, csak Tebenned, örök élet kútja!
A Kárpát ormát, a tenger árját add vissza már!
Erőnk Te vagy, jövőnk Te vagy, országunk Te vagy,
Minden teren, minden koron győzelmes Úr!
Te hoztad e haza földjére népedet, Te dicső Vezér!
Mert Te vagy az Út, az igaz Ösvény.
Ó szálljon hát feléd a dal és dicséret!
Magyar szívekből, magyar égbe zengjen énekünk!
Téged dicsérjen föld és lélek!
(Juhász Gyula: Magyar fohász)

A Biblia két év alatt: 2Kir 21,1–22,2; ApCsel 21,27–36; Péld 1,1–6

Csöndör Dominika: Fügefa példázata

*(Bölcsesség Kezdeté Óvoda, Általános
Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola, Bodrog)*

Kémeri Anna:

Isteni szeretet lángja

*(Kossuth Lajos Baptista
Általános Iskola, Pedagógiai
Szakszolgálat és Kollégium,
Kisújszállás)*

Az ünnepek minden korban összehozták az embereket, Jeruzsálemet is sok ezer látogató özönlötte el minden évben. A központi hely, ahol biztosan megfordultak az emberek, természetesen a templom volt.

A tizenkét éves Jézus érettnak számított már az akkori szokások szerint, így nincs semmi meglepő abban, hogy csak estefelé kezdték el keresni őt szülei, akik a többiekkel együtt útnak indultak hazafelé. Mennyire megdöbbenhettek, amikor háromnapos keresés után találtak rá, még hozzá a templomban! Nem értették, nem is érthették még, miért tette ezt. Jézus magától értetődő egyszerűséggel válaszolt édesanyjának: „Nem tudtátok, hogy az én Atyám házában kell lennem?”

Ő ismerte az Írásokat, és tudta, mi a dolga. Ismerte az idők jeleit. Mindent tudott, amit tudnia lehetett, sőt annál is többet – a Mindenható bölcsessége volt benne, még a komoly és bölcs írástudók is csodálkoztak értelmén.

Amikor közel vagyunk az Úrhoz, minket is tud tanítani, hozzánk is tud szólni, nekünk is adhat bölcsességet. Imádkozunk ma hittel bölcsességért, értelemért, tudva, hogy aki kér, mind kap! Ebben a zűrzavaros időben szükségünk van mennyei útmutatásra. /PZs/

Egy végtelen Isten képes arra, hogy teljesen odaadja önmagát minden egyes gyermekének. Nem úgy osztja szét önmagát, hogy mindenki csak egy részt kapjon, hanem mindegyiknek olyan tökéletesen adja oda önmagát, mintha mások nem is léteznének. (Aiden Wilson Tozer)

Isten tesz értelmessé

Olvasmány:
Lk 2,41–50

„...és mindenki, aki hallotta, csodálkozott értelmén és feleletein.” (Lk 2,47)

Tölts annyi időt, amennyit csak tudsz Krisztussal jártodban-keltesben, és meg fogják látni mások is!

Igével zárd a napot! Zsolt 119,99

A Biblia két év alatt: 2Kir 22,3–23,7; ApCsel 21,37–40; Péld 1,7–9

3. ♦ péntek

Gyarapodj mindenütt!

Olvasmány:
Lk 2,51-52

„Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testben, Isten és emberek előtt való kedvességben.” (Lk 2,52)

Fejleszd életed minden területét, ne hanyagolj el semmit, mert te vagy a legjobb eszköz Krisztus kezében!

Jézus engedelmesen hazament a továbbra is csodálkozó szülőkkel. Máriának ismét volt min gondolkodnia, mint már annyiszor Jézussal kapcsolatosan.

Jézus korában az idősebbeknek kijárt a tisztelet, koruk folytán szavuk volt a családban is. Sokéves tapasztalataikkal valódi támaszai voltak a nagycsaládoknak. Józsefet istenfélő, Istenre hallgató embernek ismerjük meg az igéből, Mária pedig engedelmességével, Isten iránti teljes odaszánásával, bátorságával, hittelvel mutathatott jó példát gyermekei előtt. Jézus tehát olyan családban nőtt fel, ahol a szülők Istenre figyelő, példamutató életet éltek, és ő nem maradt el szülei mögött. Az igéből arra következtethetünk, hogy nem volt felfuvalkodott, engedetlen, szeretetlen, lusta és még sorolhatnám azokat a tulajdonságokat, melyek oly gyakran jellemeznek bennünket. Ellenben egyre okosabb lett, tanult, erősödött, nőtt, kedves és szeretetteljes volt Isten és emberek előtt.

„...gyarapodott” – vagyis nem egyből lett olyan, amilyen, hanem megtanulta, megdolgozott érte, elsajátította – úgy, ahogyan ő is tanítja nekünk: „Tanuljátok meg tőlem, hogy...” Tanuljunk, gyarapodjunk mi is Isten és az emberek előtt való kedvességben! /PZs/

Köszönöm, hogy nem tartozok senkinek
Másnak, csupán néked, mindenért néked.
(*Ady Endre: Köszönöm, köszönöm, köszönöm*)

Igével zárd a napot! 1Sám 2,26

Mindezek akkor történtek, „amikor eljött az idő teljessége” (Gal 4,4). Hús-vér emberek között, történelmileg beazonosítható időben. Egy egyszerű szolgálattevő pap családját áldotta meg az Úr, és ott született János, a Messiás útkészítője.

Milyen megtiszteltetés volt ez Zakariás családjára, hogy őket becsülte így meg a Mindenható. Bemérítő János Isten szabadítását hirdette, a bűnökből való megtérés szükségességét és az Úr kegyelmének idejét. Ugyanakkor a közelgő ítéletről sem hallgathatott.

Minden nagy ember mögött állnak segítők, akik előkészítik a nagyobb vállalkozásokat, és segítik azok megvalósulását. János a Megváltó előtt készítette fel az embereket a közelgő változásokra, intette, bátorította őket, és legfőképpen Jézusra mutatott.

Mi az én dolgom a nagy Küldetésben? Mire hívott el az Úr? Ahhoz, hogy én is a helyemen legyek, és azt tegyem, amire megálmodott engem az Atya, néhány dolgot az eddigiek alapján fontos megtennem. Készen kell lenni Istenre figyelni, meghallani a hangját, megérteni a vezetését, és engedelmeskedni szavának.

Imádkozzunk, hogy Jánoshoz hasonlóan mi is bátran vállaljuk azt, amivel Isten megbíz minket, tudván, hogy őelőtte semmi sem lehetetlen, és elvégzi bennünk is a jó munkát! /PZs/

Mint az aranymosó az aranyat, az Isten
kimossa mégis életedből, ami jó.
(Keszei István)

Ne hanyagold a küldetésed!

Olvasmány:
Lk 3,1-6

„Ő elindult és hirdette a Jordán egész környékén a megtérés kerestségét a bűnök bocsánatára...” (Lk 3,3)

Mi a küldetésed a családban, a hívők között, embertársaid között? Valósítsd meg Krisztus kegyelméből!

Igével zárd a napot! Mk 1,4

A Biblia két év alatt: 2Kir 23,31-25,7; ApCsel 22,17-30; Péld 1,20-23

5. ✧ vasárnap – Aliansz-imahét

Hogy sikerült?

Olvasmány:
Lk 3,7-20

„Teremjetelek hát megtéréshez méltó gyümölcsöket, és ne kezdjétek azt mondogatni magatokban: Ábrahám a mi atyánk!” (Lk 3,8a)

Úgy kell ismerned Jézus Krisztust, hogy abból gazdag és természetes lélekké válj!

2013 mottója a hitelesség volt. A hitelességhez hozzátartozik, hogy a lehető legnagyobb mértékben igyekszem hasonlítani Istenre, hogy Lelke által az istenképűségem helyreálljon. Isten csodásan újjáteremti a torzó életeket. Emberi működésünk egyik jellemzője, hogy hasonlítgatjuk magunkat másokhoz. És igen, mindig találunk olyanokat a környezetünkben, akikhez képest jobbak vagyunk. Ilyenkor megnyugszunk, és éljük életünket a téves felfogásunkkal. Kihez mérjük magunkat? Franciaországban van a méteretalon, amihez hasonlítják a többi eszközt. Vannak nemzeti méteretalonok, de ezeket időről időre újrakalibrálják. A keresztényeknek van egy „etalonjuk”: ő Jézus Krisztus. Időről időre – és nem csak az úrvacsorai alkalmak előtt – oda kell mennünk és ellenőrzést végeztetnünk. Pál apostol így tanít erről: *„De amikor az Úr ítél minket, akkor nevel, hogy a világgal együtt el ne vesszünk.”* (1Kor 11,32) Mert ha nincs gyümölcs, akkor lendül a balta. Ez nem metszés – hogy több termés legyen a jövő

évben –, ez kivágás és tűzre vetés. Óriási kérdés, hogy feleslegesen foglalom-e a helyet ott, ahova Isten helyezett, vagy segítségével termő életet élek. Vizsgáljuk meg, hogy hitelesen éltünk-e tavaly, és ha szükség van változásra, lépjük meg bátran! /MZs/

Gyümölcsöt vár a fától im a Gazda.
Ezért áradt rá napfény és eső
s belé a földből éltető erő,
legyen Gazdájának belőle haszna.
Rólad van szó, testvérem, vagy barátom
– az ige nem levegőben lebeg –,
bár hasznodat veszik az emberek,
e haszon nem segít át a halálon.
Csupán a kegyelem, mely haladékot,
időt adott, hogy hálából teremj...
Ezért ha ő kér bármit is, te tedd meg!
Legyen belőled haszna Istenednek!
(Balog Miklós: *Legyen belőled haszna*)

A Biblia két év alatt: 2Kir 25,8–30; ApCsel 23,1–10; Péld 1,24–27

Imaáhítat: Könyörögjünk gyülekezeti tanácskozásaink
békességes légköréért! – 1Kor 3,1–5

Az emberek adott szava már régen elérték-
telenedett, ezért mindenféle szerződéseket és
azokba beépített biztosítókat használunk.
Istennek nincs szüksége ilyen emberi eszkö-
zökre. Ő hú, nem hitszegő, igaz és egyenes.
Olyan jó, hogy megengedte az embernek, hogy
megtalálja őt. Végre van valaki, akiben lehet
bízni, akire lehet számítani. Hiteles a személye
és a beszéde is. „Az ég és a föld elmúlik, de az én
beszédeim nem múlnak el.” (Mt 24,35) Azt várja el
követőitől is, hogy beszédük és tettük egyenes
legyen. Az igen legyen igen, a nem pedig nem.
Ne egyszer így, egyszer úgy. Amellett, hogy
csodáljuk Isten hűségét, nekünk is gyakorol-
nunk kell magunkat benne. Egy ismerőssémmel
fuvolakonzerten voltunk, és a szólista játéka
csodálatos volt. Megállapítottuk, hogy mi soha
nem leszünk olyanok, mint ő. A koncert hatása
volt, hogy ismerőssém elkezdett szorgalmasan
gyakorolni. Nem lelombozta az élmény, ha-
nem inspirálta. Mi sem leszünk tökéletesek
hűségünkben – meg egyebekben sem –, de inspiráljon, lelkesítsen, hogy Isten
segít nekünk, hogy növekedjünk! Kérjük Isten támogató, bátorító jelenlétét
életünkbe! Legyünk örömteli követői ma is! /MZs/

Emlékezz vissza az útra!

Olvasmány:
5Móz 32,1–9

„Emlékezz az ősidőkre, gon-
dolj az elmúlt nemzedékek
éveire!” (5Móz 32,7a)

Nosztalgia, visszavágyó-
dás nélkül kell meglát-
nod a múltadban Isten
tevékeny jelenlétét, hogy
erőt meríts abból!

Nem emlékszem. Megint megbénít,
körül ha háborog a hullám.
Elmerülök, ha nem jössz újra,
Új irgalom, ha nem borul rám.
Hogy soha, soha meg ne álljak,
hogy mindig, mindig rád tekintsek,
hogy végig, végig hú maradjak,
hogy szerteszét is erőt hintsek,
hogy villámos, sötét borúban
napod mégis ragyogjon... bennem,
s menjek előre, higgyek mégis:
Taníts meg emlékezni – engem!
(Túrmezei Erzsébet: Reminiscere)

Vasárnapi iskola: *Viszonyuljunk helyesen az evangéliumhoz!* – Róm 1,1–17
Aranymondás: Róm 1,16

6. ✧ hétfő – Aliansz-imahét

Vízkereszt eredete

Olvasmány:
Lk 3,21-22

„...leszállt rá a Szentlélek galambhoz hasonló testi alakban, és hang hallatszott a mennyből: »Te vagy az én szeretett Fiam, benned gyönyörködöm.«” (Lk 3,22)

Amit Jézus Krisztus a bemerítésekor hallott, azt minden megtért hívőnek szintén meg kell hallania: szeretlek, gyermekem vagy.

A reformált egyházak két szakramentumot fogadnak el: az úrvacsorát és a keresztelest, amit mi biblikus módon a jelölt kérésére teljes víz alá merítéssel gyakorlunk. Legtöbbször túl nagy hangsúlyt teszünk a fizikai, formai kivitelezésre. Olyannyira, hogy a bemerítőmedence vizének a hőmérsékletét is megteologizáljuk, tudniillik ne legyen kellemes meleg, mert a Jordán is hűvös lehetett, és érezze ezt a bemerítkező fizikailag is a testen. Gyülekezeteinkben kezd „divatos” válni, hogy az imaházon belüli medencéket nem használjuk, hanem folyókban, patakokban merítjük be a jelentkezőket. Mindenki egyéni lehetősége, kedve szerint végezheti. Ugyanakkor a formai kivitelezésnél fontosabb, hogy nem ez a lényeg, hanem hogy történik-e valami lelki-g-szellemileg? Mert ha nem, akkor száraz bűnös be, vizes bűnös ki, és nincs újjászületés. A leírásban lelki hangsúlyok vannak. Persze mi emberek ezt tudjuk a legkevésbé „ellenőrizni”. Jézus imádkozott, nem

tudjuk, hogy mit. Leszállt a Szentlélek. Megszólalt Isten. Örült Isten. Imádkozunk Isten Lelkének megjelenéséért életünkben! Igyekezzünk újjászületett emberhez méltó életvitelre, és imádkozunk megtérőként! /MZs/

Minden igazságot így illik nekünk
betöltenünk. Ezt mondta Jézusunk...

...

ó, hány meddő vitát kavart! Pedig
a misszióparancsban is kimondta,
csak Őt azóta meg se’ kérdezik.

Követni Őt mindenben érdemes:
Jézus példája és parancsa ez!
nincsen *nagyobb*, nincs *más*, és nincs *több* érvem.

Uramnak bűnbánó szívem hozom,
s megáld a bűnbocsánat örömeivel.
Követem Őt, és nem vitatkozom!
(Balog Miklós: *Nem vitatkozom*)

Igével zárd a napot! Zsolt 2,7

Nagy divat a családfakutatás. Szeretnénk tudni, hogy kik voltak az őseink, honnan jöttünk. A Bibliát olvasók közül viszont sokan kihagyják a családfagyűjteményeket. Néhány gondolat ezek fontosságát illetően. Először azért fontos, mert meghatározta Kánaán földjének felosztását. Megállapította az öröklés jogát, hogy kié lesz a föld, az állat, a ház, a növény. Azután megteremtette a rokonmegváltás lehetőségét, hogy az eladósodott rokon vagyonát ki veheti meg. Szerepet játszott az adózásban is, gondoljunk Józsefre és Máriára és az elrendelt összeírásra! Bizonyította, hogy az illető betölthet-e papi szolgálatot. Ezsdrás könyvében olvassuk, hogy aki nem tudta bizonyítani a papi vonalat, azt kizárták a szolgálatból. Végül a legfontosabb, hogy bizonyítja Jézus Messiás voltát, méghozzá úgy, hogy kulcsfontosságú személyek vannak a családfájában. Dávid király házából valónak mondja őt az ige, sőt az ő uralkodásának sohasem lesz vége. Ábrahám jelképezi az Istentől kapott szövetséget, a Messiás pedig betölti az ígéretet, Ádámban pedig az egész emberiség benne foglaltatik. Jézus, aki élt, meghalt a mi bűneinkért, és feltámadt az egész emberiségért, téged is vár a családjába. /MZs/

Jézus származása

Olvasmány:
Lk 3,23–38

„Jézus mintegy harminc esztendő volt, amikor elkezdte működését. Köztudomás szerint József fia volt, ez pedig Élié ... ez pedig az Istené.” (Lk 3,23.38b)

Jézus Krisztus emberi származása is Istentől ered. Különleges érzés így is, úgy is a családjába tartozni.

Haza szeretnék hívni, menteni,
hisz életére ellenségek lesnek.
Bent tanít. Kintről üzennek neki:
„Anyád s testvéreid kívül keresnek.”
...
„Ki az én anyám? Ki az én testvérem?”
...
Szavai, mint kemény kövek, zuhannak
Mária szegény, meggyötört szívére.
Bent mindenki Jézus anyja, testvére!
Ők pedig kívül vannak!... kívül vannak!
(Túrmezei Erzsébet: Kívül – Mk 3,31–35)

Ígével zárd a napot! 1Móz 4,26

A Biblia két év alatt: 1Krón 1,34–2,17; ApCsel 23,16–35; Péld 2,1–5

8. ✧ szerda – Aliansz-imahét

**Ne kísértsd
az Urat!**Olvasmány:
Lk 4,1-13*„Megmondatott: Ne kísértsd
az Urat, a te Istenedet!”
(Lk 4,12)*

Tiszta indítékok és szándékok segítenek, hogy jól értsük a Bibliát, sőt magát Istent is.

Mivel kísértheti az ember az Istent? Olyan kérésekkel, gondolatokkal, melyek a Sátántól jönnek, ha enged az ember a Sátánnak, és eszkö-zévé válik. Gyakran mondjuk, hogy Istentől mindent lehet kérni, mert ő képes megadni, de érdemes elgondolkodnunk, hogy kéréseink megegyeznek-e Isten normájával. Nem igeel-le-nesek? Jézus Krisztus mindig igével válaszolt a Sátánnak, ami nemcsak zseniális igeismeretét mutatja, hanem igazodását is az ige szellemé-hez. Egyik énekünk mondja, hogy „csak azt tegyem meg, amit ígéd megengedett”. Bennünk van-e ez a vágy? Tényleg lehet kérni mindent, és tényleg szabad minden, de nem minden hasz-nál! Családunkban többen is a vízműveknél dolgoznak, és tudják, hogy milyen fontos a szű-rőréteg, amin keresztül jön az ivóvíz. Ha ez elromlik, koszolódik, el kell zárni a kutat. Nem kell nekem is az ige figyelmeztetése nyomán elzárni bizonyos kutakat, amiken keresztül lelki fertőzést kapok? Beteges lesz a hozzáállásom a

kereszténységhez. Azt akarom, hogy nekem szolgáljanak, és nem én akarok szolgálni. A Szentírás fertőtlenítő hatású. Kitisztítja, átszűri gondolatainkat, tetteinket, kéréseinket. Imádkozzunk tisztulásért, Isten szerinti életért! /MZs/

És mutatá a távol Indiákat,
Hol elefántcsont és gyémánt terem,
És mutatá Ophirt, hol kincseken
Tipor a láb s a főveny is opált ad.

...
És ezt mind, mind ígérte a kísértő,
Mindent, mit a világon csak lehet,
Ébent, bíbort, gyönyört és kincseket.
Ó, a világ oly tág, oly dús ígérő,
S ő elhárítá halkan, könnyedén:
– Mind e világon túl lesz az Enyém!
(Juhász Gyula: A kísértő)

Igével zárd a napot! 5Móz 6,16

Isten hűsége nem elméletben mutatkozik meg. A történelem menetében érzük tetten működését. Az Úr Jézus Krisztus az olvasott szakaszban nem prófétált, hanem egy több száz éves prófécának a beteljesülését jelentette be. De ki is volt ő? Jó emlékezni Jézus Krisztus egyik kérdésére: *„Hát ti kinek mondotok engem?”* (Lk 9,20) Prófétának, nagy tanítónak, vagy tudjuk mondani mi is, amit Péter? *„Az Isten Krisztusának.”* Ezt a Szentlélek tudja megláttatni és kimondatni. Ha nincs bennünk az ő Lelke, addig jutunk csak, mint a történetben szereplők: *„Nemde a József fia ez?”* Szűklátókörűség jellemmez, hogy ha csak a fizikai létet figyeljük. Isten megtartja szavát, és az idő teljességében „akcióba lép”. Mivel ő mindent tud, azt is tudja pontosan, hogy mikor minek kell bekövetkeznie. Az ígéretek beteljesülésére ő figyel. *„Jó csendben várni az ÚR szabadítására.”* (JSir 3,26) Mivel hű az Isten, még várakozni is tudunk. Enélkül idegtépő tipródás, semmittevés csak az élet. Ő megtartja szavát, csak nehogy olyat olvassak bele igéjébe, amit nem ígért meg. Vizsgáltsuk meg Lelkével gondolatainkat, hogy nehogy saját csalfa ábrándjaink csapjanak be! /MZs/

Hű az Isten az ígéreteihez

Olvasmány:
Lk 4,14–21

*„Ma teljesedett be ez az írás
fületek hallatára.”* (Lk 4,21)

Nagy dolog, ha valaki nem keveri össze saját vágyódásait Isten ígéreteivel.

Hűséged végtelen, Atyám, nagy Isten.
Elhat a mélybe s az egek fölé.
Irgalmad nem fogy a múltó idővel.
Ki voltál, az maradsz, mindörökké.
Hűséged végtelen, hűséged végtelen,
Mindennap új áldás árad reám.
Hiányom pótolod hatalmas kézzel:
Hűséged végtelen, Uram, hozzám.
(Th. O. Chisholm, ford. Gerzsényi László
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 257)

Igével zárd a napot! ApCsel 2,17

A Biblia két év alatt: 1Krón 3,1–24; ApCsel 24,24–27; Péld 2,16–22

10. ✧ péntek – Aliansz-imahét

Ki gondolta volna?

Olvasmány:
Lk 4,22–30

„Mindnyájan egyetértettek vele, majd elcsodálkoztak azon, hogy a kegyelem igéit hirdeti, és azt kérdezték: »Nemde a József fia ez?«” (Lk 4,22)

Isten bármin és bárkin keresztül képes a tervét véghezvinni. Csak értelmes és engedelmes szívet keres.

Ki hitte volna, hogy Isten ilyen eszközön keresztül teljesíti be tervét? Hányszor becsapnak emberi váradalmaink! Miért történhet ez meg? Mert a látszatra adunk. „Mi úgy látjuk”, hogy alkalmas, vagy éppen alkalmatlan az eszköz. Na és Isten szerint? Avatunk szolgálattévőket, lelkipásztorokat hívunk – abban a kimondott tudatban, hogy vettük Isten akaratát –, és alig telik el egy kis idő, máris jönnek a bajok. Most már nem az Isten akarata volt? Tisztességesen be lehetne ismerni, hogy nem figyeltünk Istenre. Élesen fogalmaz Jézus Krisztus, amit úgy mondhatnánk hétköznapi nyelven, hogy Isten azzal az emberrel dolgozik, akivel akar. Ő képes felkészíteni és használni bárkit, aki engedelmeskedik neki. Ki gondolta Jézusról, hogy így is diadalt lehet aratni, helyesebben csak így lehet. Mert nem használt emberi, sátáni eszközöket – amit rá fogtak éppen azok, akik ezekkel éltek –, hanem „csak” Isten erejével harcolt és szolgált. Gondoljunk Ézsaiás 53. fejezetére, ami

így kezdődik: „*Ki hitte volna el, amit hallottunk, ki előtt volt nyilvánvaló az Úr hatalma?*” Imádkozzunk, hogy ne emberi képességekben bízunk, hanem Isten erejében, ami bármelyik engedelmes emberben megnyilvánulhat! /MZs/

Ki hajdan ősvizek felett lebegtél
...
Dicsőség néked áldott Harmadik!
...
Mert Jézusunkban Istent láttatod meg,
s imádni Őt, amint kell, megtanítasz,
és elvezetsz Te minden igazságra,
s bennünk maradsz ígéreted szerint,
...
Hálám jeléül vedd szívem lakásul,
legyen szolgálatodnak székhelye,
hogy én is szolgáló lélek lehessenek,
Lényednek teste, áldott eszköze!
(Balog Miklós: Himnusz a Szentlélekhez)

Igével zárd a napot! Zsolt 45,5

Sokszor nem vagyunk tisztában azzal, hogy mi is történik a gyülekezetben, sőt akkor vagyunk nyugodtak, ha nem történik semmi – amire ráfogjuk, hogy jó rendben és ékesen zajlott minden –, de ez-e a célja a gyülekezetnek? Világosan látszik, hogy nem! A mai gyülekezetekben is mindenféle betegségben lévők és terheket cipelők vannak. Megszokjuk ezt a helyzetet. Mivel a szellemi dolgokra nézve nem vagyunk érzékenyek, túlhangsúlyozzuk a testi nyavalyákat. Ha valaki rákos vagy műtétre készül, mélyen együtt érzünk vele, és buzgón imádkozunk érte – ami persze nagyon helyes. De mit teszünk, ha valaki nyilvánosan megvallja, hogy depressziós vagy éppen pszichiáterhez kell járnia? Megijedünk, amint olvastuk? Tudunk-e ugyanolyan buzgón imádkozni mentális-szellemi betegeinkért, mint a testi bajokkal küszködőkért? A segítséghez olyan hatalom és erő kell, ami csak Jézus Krisztusnak van. Tudunk-e imádkozni azokért, akik nem tudnak bűneikből szabadulni, és folyton visszaesnek? Vagy éppen azokért, akik nem is akarnak a jó útra térni? „*El lehet takarni a gyűlöletet csalással, de lelepleződik a gonoszság a gyülekezetben.*” (Péld 26,26) Imádkozzunk Isten hatalmának és erejének a megnyilvánulásáért! /MZs/

Hatalommal és erővel parancsol

Olvasmány:
Lk 4,31–37

„Milyen beszéd ez? Hatalommal és erővel parancsol a tisztátalan lelkeknek, és azok kimennek!” (Lk 4,36)

Könyörögj szeretettel és irgalommal mindenkiért, akit bármilyen baj akadályoz a kiteljesedésben.

Már minden készen áll a misszióhoz.
Szívünkben ott ég a Hegyi Beszéd...
Jézus csiszolta mindnyájunk esztét,

...

De mindez íme, együtt is kevés:
erő nélkül csupán erőlködés.

...

Amíg a mennyből Szentlelket nem vesztek,
addig tanúim még otthon se' lesztek.
De hogyha rátok száll az égi Lélek,
ővéle az egész világ tiétek!
(Balog Miklós: Vesztek – lesztek. ApCsel 1,8)

Igével zárd a napot! Mt 9,33

A Biblia két év alatt: 1Krón 4,34–5,17; ApCsel 25,14–27; Péld 3,5–8

12. ♦ vasárnap

Mire való az egészséged?

Olvasmány:
Lk 4,38–39

„Ő pedig azonnal felkelt, és szolgált nekik.” (Lk 4,39b)

A testi egészség nem önmagáért van, hanem azért, hogy minél eredményesebben legyen elvégezve a feladat.

Valakitől azt hallottam egyszer, hogy tökéletesen egészséges ember nincs, csak olyan, akit nem vizsgáltak ki elég alaposan. Egy más alkalommal ifjak előtt szolgáltam, és megkérdeztem tőlük, hogy ki tartja magát egészségesnek. Csak egy olyan fiatalember emelte fel a kezét, akiről én magam is jól tudtam, hogy évekkal korábban súlyos műtéten esett át. Olyanon, ami komolyan érinti például a mozgását, ő mégis egészségesnek tartotta magát. Nem hiszem, hogy bármi baj lett volna az énképével, mert a lényeg az egészség meghatározásában rejlik. A testi egészséget határozd meg úgy mostantól, mint elegendő erőt, képességet ahhoz, hogy feladatot betöltsd, pályád megfussd. Egészséged jelentsen alkalmasságot az Isten szolgálatára, akaratának teljesítésére. Ha igazat adsz Pálnak, aki szerint tested a Szentlélek temploma (1Kor 3,16–17), azt is el kell fogadnod, hogy a benned lakó Szentlélek a testedet így, ebben a formában alkalmasnak látja arra, hogy használjon.

Péter anyósa talán még keveset tudott Jézusról, de a szíve hálás volt. Az életéről érzett hála szolgálatra indította. Látod már, hogy a testi egészség önmagában nem indít szolgálatra, munkálkodásra? Kell hozzá a hálás szív is. A hálás szív mozditja meg a testet az Istenért és az emberekért való cselekvésre. /FS/

Évekkel ezelőtt elsüllyedt egy hajó a Michigan-tavon keletkezett viharban. A közeli egyetem diákjai azonnal mentőcsapatokat formáltak. Az egyik diák, Edward Spencer tizenhét embert mentett meg a süllyedő hajóról. Amikor kimerülten a szobájába vitték, ezt kérdezte: „Megtettem-e minden tőlem telhetőt? Úgy gondoljátok, hogy tényleg megtettem?” Évekkel később R. A. Torrey erről az esetről is beszélt egy Los Angeles-i összejövetelen, és a hallgatóságból egy férfi közölte vele, hogy Edward Spencer is jelen van az összejövetelen. Dr. Torrey az emelvényre hívta Spencert, aki már nagyon idős volt, és lassan fölment a lépcsőkhöz, miközben nagy tapssal köszöntötték. Dr. Torrey megkérdezte tőle, hogy maradt-e valami különös emléke arról az esetről. Ezt válaszolta: „Csak az, hogy az általam megmentett tizenhét ember közül egyetlenegy sem mondott köszönetet.”

A Biblia két év alatt: 1Krn 5,18–6,15; ApCsel 26,1–8; Péld 3,9–10

Imaáhítat: Valljuk meg, hogy a mohó birtoklás vágya gyakorta kikezdi hithűségünket! – 1Tim 6,9–11

12. ✧ vasárnap

Január

✧ Lukács evangéliuma
3. hét ✧

Illés próféta a legnagyobbak egyike volt. Az Újszövetségben olvashatjuk, hogy Mózesrel együtt az Úr Jézussal beszélgetett a megdicsőülés hegyén. Illést az Úr forgószelelben vitte föl az égbe (2Kir 2,11), amihez még csak hasonlóval sem találkozott senki soha. Isten kiválasztott eszköze volt. Másfelől pedig ugyanez az Illés jövevényként élt számos helyen, egy özvegyasszony gondoskodott róla, menekült a király és felesége elől hosszú ideig. Ha úgy tesszük, napról napra élt. És volt úgy, hogy el is keseredett.

Újszövetségi fogalmakkal úgy tudnám jellemezni a magatartását, hogy mindennap ráhagyatkozott Isten gondoskodó kegyelmére, valamint biznyságtévő életet élt, azaz nyilvánvalóvá tette, hogy kinek a szolgálatában áll. Ami a benső világát illeti, szoros, folyamatos kapcsolatban volt az Úrral, ami azt jelentette, hogy bizalommal tárta fel neki a kéréseit, illetve hogy Isten is nyilvánvalóvá tette Illés előtt a szándékát. Illés lényének ez a magatartásbeli és benső egysége, azaz tetteinek és lelkének összhangja nemcsak Isten előtt, hanem – úgy látszik – a sareptai özvegyasszony előtt is olyan valakivé tette, akinek lehetett adni a szavára, s akinek életpéldája minta volt. Csakis így fordulhatott elő, hogy ez a pogány származású asszony mindenét rábízta az élő Úrra. /FS/

A mennyei Atyának gondja van gyermekeire, szerető szíve törődik a benne hívők minden bajával. E szó: Atyám! – egy egész mennyországot foglal magában. (C. H. Spurgeon)

Csak a fölöslegből adsz?

Olvasmány:
1Kir 17,8-24

„Illés azonban ezt mondta neki: Ne félj, csak menj, és tégy úgy, ahogyan mondtad; de előbb készíts belőle egy kis lepényt, és hozd ki nekem! Magadnak és a fiadnak csak azután készíts!” (1Kir 17,13)

Ne nyugodj addig, míg nem fér bele mindenki a szívedbe! És akkor adj!

Vasárnapi iskola: Térjünk meg a bűneinkből! – Róm 2,1-29
Aranymondás: Róm 2,4

13. ♦ hétfő

Az Úr Jézus világméretű küldetése

Olvasmány:
Lk 4,40-44

„Ő azonban ezt mondta nekik: »A többi városban is hirdetnem kell az Isten országának evangéliumát, mert ezért küldettem.«” (Lk 4,43)

Nincs a világon ember, akit kizárhatnánk Jézus Krisztus üdvözítő tervéből. Így gondoldj mindenkire!

Senki mást nem ismerek, akinek minden hatalom adatott volna mennyen és földön, csakis Jézus Krisztust. Senkiről nem veszek tudomást, aki magát megváltónak mondta vagy mondja, csakis Jézusról, mert ő már elvégezte ezt a munkát: fizetett értem. Csak Jézusnak van hatalma minden bűnt megbocsátani és minden erőtlenséget meggyógyítani. Jézus nem azoké, akik sokat emlegetik a nevét, hanem azokkal vállal közösséget, akik keresik, ismerik és cselekszik Isten akaratát (Mt 7,21-23). Testvérem, meg kell értened, hogy Isten szeretete, akarata és terve nem korlátozódik arra a helyre, ami a te gyülekezetedet, kulturális szokásaidat, felekezetedet jelenti! Ha ezt megérted, akkor következményként ehhez hasonló döntéseket hozhatsz meg:

– Tisztelettel és megértéssel viseltetek azon felekezetek iránt, ahol Jézus Krisztust mint Isten Egyszülöttjét imádják, függetlenül attól, hogy milyen stílusban vagy hagyomány szerint teszik.

– Imádkozom azért, hogy terjedjen az evangélium itthon és külföldön.

– Támogatok egy misszionáriust anyagilag.

– Imádkozom azokért, akiket keresztény hitük miatt üldöznek és gyilkolnak meg. /FS/

A misszió kilátásai kitűnők, olyan kitűnők, mint Isten ígéretei. (C. H. Spurgeon)

Igével zárd a napot! Ézs 61,2

Veszélyes vizekhez érkeztünk mai áhítatunk alkalmával! Fokozott óvatosságot és odafigyelést kell tanúsítanod akkor, amikor a hitet és az értelmet veted össze, esetleg próbálsz meg kijátszani egymás ellen.

Az egyik veszélyt az jelenti, ha csak a magad tapasztalatára építesz döntéseid meghozatalakor. Hol marad ilyenkor a hit? Hol marad az a tanítványi alapállás, ami a Mester akarata felőli tudakozódást jelent? Hol marad annak elismerése, hogy Isten mindenekfelett bölcs?

A másik nagy veszély csak első pillantásra különbözik az előzőtől. Ebbe akkor keveredhetsz, amikor lelkinek vagy szelleminek gondolt, kellő körültekintés és megokoltság nélküli gondolatok alapján működsz, amelyekről ráadásul azt hiszed, hogy Istentől vannak, holott valójában saját vágyaid vagy akár aggódásod következményei. Amit nem tudsz megmagyarázni, és nem is tűnik logikusnak, az még nem feltétlenül isteni vezetés.

A helyes utat most olvasott igénk három rövid szava jelöli ki: „a te szavadra”. Figyeld a jézusi szóra, tanuld megismerni ezt a hangot! Néhány alapszabály:

1. Amit Isten a Bibliában kijelent, azt nem fogja felülmúlni semmilyen kijelentés. Amit ő a Bibliában kijelentett, azt imádságodra felelve sem fogja megmásítani.

2. Hallgasd meg a jó tanácsot, de tudd, hogy a végső döntés és felelősség a tiéd! /FS/

Az első világháború alatt néhány török katona egy egész juhnyáját próbált ellopni Jeruzsálem közelében. A pásztor éppen aludt, s amikor fölébredt, látta, hogy hajtják az egész nyáját a szakadék másik oldala felé. A pásztor nem mert pusztán kézzel beavatkozni, de hirtelen egy ötlete támadt. Fölállt a szakadék másik oldalán, kezét kürtként a szája elé illesztette, és különös hívó hangot hallatott, amivel mindennap maga köré gyűjtötte a juhait. A juhok meghallották az ismerős hívást. Egy pillanatig figyeltek, majd megfordultak, és lerohantak a szakadékon át a másik oldalra a pásztorukhoz. A pásztor és nyája már biztos helyen volt, mire a katonák üldözőbe vehették volna őket. Ez mind azért történt így, mert a juhok ismerték a gazdájuk hangját.

Igével zárd a napot! Zsolt 127,2

A Biblia két év alatt: 1Krán 7,1–40; ApCsel 27,1–6; Péld 3,13–15

15. ✧ szerda

A célra összpontosíts!

Olvasmány:
Lk 5,12-16

*„Ő azonban visszavonult a puszta, és imádkozott.”
(Lk 5,16)*

Nem a feladatokra, hanem a feladatokon keresztüli célra kell összpontosítani, hogy ne válj céltalanná.

Gondoltál már arra, hogy Jézus akár sokkal több embert is meggyógyíthatott volna, ha csak ezzel foglalkozik? Ha még sokkal több embert lakat jól kenyérrel és hallal, még népszerűbb lehetett volna? Ha több csodát tesz, felfigyeltek volna rá még inkább, még többen? De nem érdemes folytatni a sort, mert minden ilyen „volna” letérést jelentett volna a megváltói pályáról, azaz végső soron az ördög kísértői szándékát valósította volna meg. A cél a kereszt volt, az ezt megelőző hároméves tanítási időszak pedig azt tárta fel, hogy milyen a Megváltó személye.

Észrevetted már, hogy milyen sok időt töltött magányban, imádkozva az Úr Jézus? Egyfajta logikával arra is gondolhatnánk, hogy az Isten Fiának nem lett volna szükséges imádkoznia, hiszen Atyja akarata enélkül is nyilvánvaló lehetett volna számára. A valóság ezzel szemben az, hogy minél jobban ismeri és szereti az ember Istent, annál több időt szeretne vele eltölteni.

Az emberi lények szívében sokféle vágy jelenik meg. Ezek nem mindegyike bűnös, de bármelyik vágyunk alkalmas lehet arra, hogy elnyomja létezésünk igazi célját. Egyetlen igazi célunk van, ez pedig az Isten királyi uralmában való élet. A célra való összpontosításhoz idő, alkalom, akarat kell a részünkről. A tisztánlátás nem jön magától. Állj meg és imádkozz! /FS/

F. B. Meyer egyszer beszélt Samuel Martin nagyszerű szolgálatának a titkáról (akinek építették a westminsteri templomot). A lelkipásztor minden pénteken bezárta magát az épületbe, körbement benne, és letérdelt ülőhelyről ülőhelyre, hogy imádkozzék azokért, akik ott ültek.

Igével zárd a napot! Mt 14,23

Bátorság, merészség, egység, hit, közös cél. Milyen csodálatos eredménye lett annak, hogy ez a benuult férfi és négy barátja (Mk 2,3) egységben akart maradni! Maga a történelem vagy saját élettapasztalatunk is azt mondatja velünk, hogy egységben az erő. Kiváltképp így van ez, ha ez az egység azt szolgálja, hogy magunkat vagy másokat mennyei Atyánk közelébe juttassunk. A most olvasott igei beszámolóból láthatjuk, hogy a barátság és kitartás eredménye a beteg férfi bűnbocsánata és testének gyógyulása lett. A szemtanúk pedig istenfélelemmel és dicsőítéssel teltek meg. Általánosan igaz, hogy ha valakik őszintén keresik Isten jelenlétét és szándékát, akkor ő azokkal egészen bizonyosan közösségre lép. Kérlek, ha lehet, alkalmazd most ezt a törvényt az életedben úgy, hogy átgondolod, van-e olyan ismerősöd, családtagod, gyülekezeti tagod, munka- vagy iskolatársad, akiről tulajdonképpen már lemondtál! Akiről már nem gondolod, hogy megtalálhatná az Urat. Akivel kapcsolatban elhalványult a reményed arra, hogy lehetetlen-tehetetlen helyzetéből Isten kimozdítsa. A négy barát szó szerint fentről közelítette meg a kérdést. Olyan irányból, amelyenből senki más nem gondolta. Biztos, hogy mindent megpróbáltál? A Magasságos adjon neked ma új nézőpontot! /FS/

Kutyából nem lesz szalonna?! A mennyországban csak kutyából lett szalon-nák lesznek! (Cseri Kálmán)

Jézus megközelíthető

Olvasmány:
Lk 5,17–26

„Mivel a sokaság miatt nem találták módját, hogyan vigyék be, felmentek a háztetőre, és a cseréptetőn át eresztették le ágyastól Jézus elé a középre.” (Lk 5,19)

Ha igazán el akarsz jutni Istenhez, meglátod, nem lesz olyan akadály, ami meggátolna ebben.

Igével zárd a napot! Mt 10,27

A Biblia két év alatt: 1Krón 9,1–33; ApCsel 27,21–32; Péld 3,19–20

Jézus hívásának ereje

Olvasmány:
Lk 5,27–32

„Ezek után kiment, s meglátott egy Lévi nevű vámost, amint a vámnál ült. Felszólította: »Kövess engem!« Az felállt, és mindenét otthagynva követte őt.”
(Lk 5,27–28)

Bármiben, bármikor, bármire hív vagy indít Isten Lelke, azonnal teljesítsd, mert csak akkor lesz hozzá erőd!

Az a vámszedő, akinek elhívásáról ma olvashatunk, megegyezik azzal a Mátéval, akinek az Újszövetség első könyvét, Máté evangéliumát köszönhetjük. Vámszedőből evangélista. Elképesztő, igaz? Mai ismereteink szerint a vámszedői magatartásnak fontos eleme volt az, hogy a vámszedők megalkudtak a megszálló Római Birodalommal, ráadásul gyakran többet szedtek be, mint amennyi szabályos lett volna (vö. Lk 3,12–13). Megérthetjük, hogy e két tulajdonságuk miatt sorolták őket a „bűnös” kategóriába a többiek, de főleg a farizeusok, írástudók. Úgy érzem, hogy az „igazak”, azaz a farizeusok és írástudók elméjében fel sem merült az, hogy a vámszedők megváltozhattak, megtérhetnek. Lemondtak róluk.

Elképzelhetetlennek tartom, hogy a vámszedők nem érezték volna azt a kirekesztettséget, megvetettséget, ami övezte őket. Nyilván szenvedtek is emiatt. Legalábbis eleinte, amíg bele nem fásultak. Lemondtak önmagukról.

Ebbe az általános lemondásba érkezik meg Jézus, aki nem vesz arról tudomást, hogy az emberek milyen fásultak lehetnek. Ma úgy mondanánk, hogy bizalmat szavazott az embereknek. Ennek az isteni bizalomnak pedig először egy vendégség lett a következménye Lévi Máté házában, aztán Máté tanítvánnyá válása, később pedig Máté evangéliuma. /FS/

1856-ban egy vasárnap reggel egy jól öltözött emberekből álló gyülekezet kezdett elhelyezkedni bérelt padjain a Chicagói Plymouth Congregational Church-ben. Hirtelen az ajtónál zajongás keletkezett. Sokan hátrafordultak és szemlélődtek. Valami történt, amivel még sohasem találkoztak ebben az elit gyülekezetben. Besétált egy fiatalember, egy 19 éves üzletember. Őt követték a toprongyos utcátöltelékek és alkoholisták. A fiatalember odavezette őket az első négy padhoz, amelyeket személyesen bérelt a látogatóknak. Ezt minden vasárnap folytatta, amíg Isten elhívta őt egy világméretű szolgálatra. Úgy hívták, hogy Dwight L. Moody.

Igével zárd a napot! 1Kir 19,20

A megígért Messiás eljövételével új korszak kezdődött meg azoknak az életében, akik felismerték és elfogadták, hogy Jézus az Úr. Ezt az új korszakot újszövetségi kornak nevezzük. A ma olvasott evangéliumi beszámolóból kitűnik, hogy ennek a megújult, Isten és ember között kötött szövetségnek olyan hétköznapi gyakorlatokra is hatása van, mint amilyen például az étkezés. Ma úgy tudjuk, hogy a böjt – sok más szokással együtt – olyan előírás volt, amelynek betartása nélkül senki nem számíthatott komoly hívőnek az Úr Jézus idejében. Jézuson kívül senki sem tudta megvizsgálni, hogy a böjtlések, tizedadások, rituális kézmosások mögött milyen szív, milyen indítékok rejlenek (Lk 11,42)! A könyörületes szívet, Isten és az emberek valóságos szeretetét ma sem lehet és szabad megspórolni vagy kiváltani adakozással, imaházba járással, bibliaolvasással, de még imádkozással sem. A jó hír, az evangélium viszont az, hogy Isten előbb szeretett bennünket, mint ahogy mi megszülettünk volna, és ez a megelőlegező gazdag szeretet hatalmaz fel bennünket arra, hogy felszabadult örömben éljük az életünket az Újszövetség teljes jogú részeseiként. /FS/

A Sátán egyik célja az, hogy visszatartsa a keresztényeket az imádkozástól. Semmit nem fél az ima nélküli igetanulmányozástól, az imátlan munkától, az imátlan vallástól. Nevet fáradozásainkon, kigúnyolja bölcsességünket, de reszket, amikor tiszta szívvel, böjtölve imádkozunk.

Mi a lényeg?

Olvasmány:
Lk 5,33–39

„Erre Jézus így válaszolt:
»Rávehetnétek-e a násznépet, hogy böjtöljön, amíg velük van a vőlegény?«”
(Lk 5,34)

Hogy igazi ember legyen valaki, nincs ennél magasabb eredménye a hit gyakorlásának.

Igével zárd a napot! Zsolt 45,11–12

A Biblia két év alatt: 1Krn 11,1–25; ApCsel 28,1–16; Péld 3,27–32

19. ♦ vasárnap – ökumenikus imahét

Minden tekintély felett

Olvasmány:
Lk 6,1-5

„Az Emberfia ura a szombatnak.” (Lk 6,5)

A legszentebbnek tűnő szabályokat és előírásokat Jézus Krisztus szellemében szabad és kell értelmezni.

Ellentmondásos világban élünk: korunk minden tekintélyt, rendet, törvényt és szabályt eleve kétségbe von, miközben maga is egyre-másra szabályokat gyárt. Vannak, amelyek segítik, és vannak, amelyek bénítják az életet. Igénk ebben kíván eligazítást adni.

A nyugalomnapot Isten rendelte népének, hogy a kimerült testnek pihenése, a szellemnek felüdülése legyen (2Móz 20,8-11). Nem meglepő, hogy a régi, nagy tekintélyű rabbik – segíteni akarva az örök jelnek szánt nap (2Móz 31,13-17) hibátlan megtartását – aprólékosan kidolgozott tilalmi listával bátyázták körül a szombatot; a kortársi tekintélyesek meg éberem örködtek, hogy a szombat megtartásán csorba ne essék (2. v.). Jézus nem tekintette küldetésének, hogy a törvényt eltörölje (Mt 5,17), most mégis szembeszáll velük. A Biblia tekintélye alapján kimutatja a vád alaptalanságát, majd a saját, messiási tekintélyére hivatkozik: ő felette áll a szombatnak, és az azt őrző régi és új, sőt mindenkori tekintélyeknek.

Mert vannak Istentől rendelt tekintélyek (pl. a szülők – 2Móz 20,12; a lelki vezetők – 1Thessz 2,7; a felsőbb hatalmasságok – Róm 13,1). A Messiás azonban mindezeknek felette áll. Törvényeiket, szabályaikat ő és egyedül ő bírálhatja felül. Görccsös ragaszkodásunk életbénító szabályokhoz vagy konok szabályrombolhatnánk egyaránt az ő felségjogának csorbitása.

Legyen imánk és vele összhangzó törekvésünk: *„hogyan halljam és kövessem szent igazságodat.”* /HA/

És szótfogadnom néked, mi sem gátol,
hiszen kihoztál a rabszolgaságból,
s szabadságnak véred volt az ára.

E szabadságban ott van Szellemed,
szabad betöltenem törvényedet,
mert erre késztet szívemből a hála.
(Balog Miklós: Szabad betöltenem)

A Biblia két év alatt: 1Krón 11,26-12,8; ApCsel 28,17-31; Péld 3,33-35

Imaáhítat: Adjunk hálát az imameghallgatásért!
– Zsolt 66,16-20

19. ✧ vasárnap – ökumenikus imahét

A most olvasott szakasz délelőtti igénk szöges ellentéte. Legalábbis látszólag. Már ebből is következik egy fontos tanulság: az élet összetett, hitet, életszemléletet nem szabad egyetlen ígére építeni; a Biblia teljes belső összefüggésére kell alapoznunk.

Az evangéliumi szakaszban (Lk 6,1–5) úgy találkoztunk a Messiással, mint aki felülbírálja korának szűkkeblű törvényértelmezését. Most viszont elküldőjével találkozunk, és felismerhetjük benne mindannyiunk szerető Atyját, akinek drága a közösség (család, gyülekezet, társadalom stb.) nyugalma, ezért felhívja a figyelmet az együttélés neuralgikus pontjaira. Így menten világossá válik, hogy akár a hetedik évvel, akár a hetedik nappal kapcsolatos szabályok, és a többi rendelkezések is mind, az élet harmóniáját kívánják szolgálni. Csak a mi szigorkodásunk teszi őket görnyesztő teherre. Üdvözítünk ez ellen emelt szót.

Az ókori Kelet jogrendjében teljesen ismeretlen az, amivel az Ószövetség törvényeiben gyakran találkozunk, hogy a Törvényadó az indoklásban a józan belátásra (8b v.), a saját (történelmi) tapasztalatra (9b v.), az alávetettek (12b v.) meg a környezet (11. v.) iránti kíméletességre hivatkozik. Isten ugyanis a ráhangolódás tollával szívünkbe, a meggyőződés vésőjével emlékezetünkbe akarja írni törvényeit. ...hogyan könnyű és jó igaként a magunkénak érezhessük. /HA/

Úgy megyünk a jövő felé, akárha
sötétbe lépénk... De örvény, verem
felett – jó tudni –, védőn alánk tárja
hűséges karjait a kegyelem.
Öröm, bánat, élet, halál, akármi
jöhet, a szívem mégse nyugtalan,
tudom: „Kik Istent szeretik, azoknak
minden javukra van!”
(Bódás János: Minden javukra van)

Javunkra rendeltetett, nem ellenünk

Olvasmány:
2Móz 23,1–13

„Tartsátok meg mindazt,
amit mondtam nektek!”
(2Móz 23,13a)

Egy-egy előírásnál, kötelességnél el kell gondolkodni azon is, hogyan szolgálja ez az élet harmóniáját.

Január

✧ Lukács evangéliuma ✧
4. hét

Vasárnapi iskola: Megigazulás hit által – Róm 3,21–4,5.13–25
Aranymondás: Róm 3,28

Indulatod és motivációd eltitkolhatatlan

Olvasmány:
Lk 6,6–11

„Ő azonban, ismerve gondolataikat, ezt mondta a sorvadtt kezű embernek: »Kelj fel, és állj a középre!«” (Lk 6,8)

Kevés megtanulni viselkedni. A szív indulatait és szándékait kell átfórmálnunk a Lélek erejével.

Művészei vagyunk az álarc használatának, mesterien takargatjuk valódi önmagunkat. Azonban kétes indítékainkon gyakran embertársaink is átlátnak, nemhogy Isten. Ott végképp hiába minden mesterkéeltség: az ígét és igehirdetőt álságos lélekkel figyelő lelkület hamar lelepleződik.

...figyelték Jézust. Templomban, imaházban lehet-e ennél jobbat tenni? Figyelni őt, aki azért jött, hogy tanítson, gyógyítson, rosszra fordult életet jóra vezessen. Már szólítja is a beteget: „Állj a közép-re, nyúítsd ki a kezedet!” – azzal hited, ezzel gyógyulásod bizonyítékát adod. Hanem a gyógyulás még várat magára, mert vannak, akik gyanakodva fogadják a Messiás gyógyító-üdvözítő tetteit. *Ő azonban ismerve gondolataikat* rájuk kérdez: lehet-e ott akár jót, akár rosszat, egyáltalán bármit is tenni, ahol ilyen lelkület van? Aztán feleletet várva *végignézett mindnyájukon*, mert nála a sértült lelkület éppúgy meggyógyulhat, mint a béna jobb. De ha késik a felelet, a gyanakvás előbb-utóbb *esztelen indulatba* csap át.

Aki ilyen szívvel figyel, talál is okot a vádra, botránkozásra, a hit iránti fenntartásra, önigazoló magyarázkodásra. Ám az Úr a csendeskamrában is jelen van, azért, hogy most minket tanítson, gyógyítson, megtévedt indulatainkat jóra vezessen! /HA/

Nincs öröm, nincs béke,
és az áldásokból
már a sok is kevés:
rengeteg szellemi
energiát fogyaszt
a bús nehezteles.

Nem vitatom, talán
jogosan haragszol.
Annak is mi haszna?
Haragtartó ember
akkor sem boldog, ha
neki van igaza!
(Balog Miklós: *Mi haszna?*)

Igével zárd a napot! Zsolt 44,21–22

A mindennapi élet ezer apró kérdése (vaját használjak vagy margarint?) belül esik döntési szabadságunk körén. Vannak azonban kiemelkedő, életre szóló döntések, amelyeket tanácsos imádságban megalapoznunk.

Megváltónk döntő lépésre készül: a halála utáni időkre is biztosítani kívánja az evangélium hirdetését, hiszen ellenfelei már esztelen indulttal keresik elpusztításának módját (Lk 6,11). Gyűlöletükre ő apostolok választásával felel. De ki legyen az a tizenkettő, akiket a szélesebb tanítványi körből a tanúzás kiemelt letétemenyeseivé válasszon? A kérdés messzeható, tehát különösen felelősségteljes. Ráadásul van egy nehéz és bonyolult személyes vetülete is: Júdas Iskáriótesnek is köztük kell lennie? A végső választ egy imádságban átvirrasztott éjszaka érleli meg. Előgyakorlat a nagycsütörtök éjszakához: „Atyám, legyen meg a te akaratod!”

Mert az imádságos megalapozás nem a mi akaratunknak Istenre kényszerítése, épp ellenkezőleg, ráhangolódás az ő akaratára. Az imatusa nem a jóváhagyás kiverkedése, hanem állhatatos könyörgés az ő döntésének felismeréséért, majd annak bizodalmas elfogadásáért és engedelmes követéséért. /HA/

Fontos döntések imádságos megalapozása

Olvasmány:

Lk 6,12–16

„...kiment a hegyre imádkozni, és Istenhez imádkozva virrasztotta át az éjszakát.” (Lk 6,12)

Minél nagyobb a feladat, annál több csöndre van előtte szükséged Isten-nel.

Jaj, nem tudok – hogy szívem felüdítem –
a lélek nyelvén még beszélni sem,
sok-sok hiányom teherként viszem.
Áldásodból nem ez vagy az, de mind kell.

Adj oly „pénzt”, melyen mindent megvehessek,
minden javát léleknek és a testnek!
Szent példád kincsét koldusként esengem.

S már áldalak megnyílt igéd előtt
e drága kincsért, mit most megjelölt:
Uram, taníts meg imádkozni engem!
(Balog Miklós: Mit kérjek?)

Igével zárd a napot! 1Móz 32,24–25

A Biblia két év alatt: 1Krón 13,1–14,17; Róm 1,9–17; Péld 4,7–10

22. ♦ szerda – ökumenikus imahét

Te miért keresed Jézust?

Olvasmány:
Lk 6,17–19

„Azért jöttek, hogy hallgassák őt, és meggyógyuljanak betegségeikből.” (Lk 6,17b)

Bármikor és bármivel keresed Jézus Krisztust, mindig engedd, hogy ő legyen aktív számodra!

Néha kedvünk szegetten úgy látjuk, hogy korunkat nem érdekli Jézus, aztán rádöbbenünk, milyen sokan keresik ma is. Igaz, egyesek színből, érdekből, megszokásból, mások a divat sodrásából, vagy mint a hajdani farizeusok: hogy vádolhassák (7. v.); aztán vannak, akik csodavárással, vagy nyomorúságtól, bűneik terhéől hajsztoltan, szabadulást kérve és keresve keresik.

Ő is akarja a találkozást: éppen ezért állt meg egy nyílt terepen. Apostolságra kiválasztott tanítványait is azért vitte magával, hogy szavait és tetteit (24,44–48) megőrizték. Így ma is elérhető. Templomban, imaházban, egyéni csendességben, baráti beszélgetésben és számtalan hétköznapi életeseeményben kínálja fel a találkozást. A tömegek azért keresték, hogy hallgassák és meggyógyuljanak. A názáreti prédikációban (4,18–19) maga is ezt a kettős programot hirdette meg. Míkor a keresők igénye az ő szándékával találkozik, szinte biztos a beteljesedés.

Annyi szorongató, megterhelő élethelyzet van: bűn, betegség, kenyérgond, kapcsolati problémák, lelki sebek, csalódások stb. Jézus mindegyikből hív. Az evangélium nem rangsorol: de azt elvárja, hogy valódi terheiddel jöjj hozzá (Mt 11,28). Legmélyebb problémáinkra ma is ő a felelet. /HA/

Egy szót kiált, ha más ezer letorkol,
míg gyógyulásra hív az alkalom,
hisz Életed függ most egyetlen szótól:
Akarom!

Nincs, nincs kivétel senki, senki, hidd el,
ma minden ember – így, vagy úgy – beteg.
Imádkozzunk örök, könyörgő hittel,
imádkozzunk, nyomorgó emberek,
mint akit az idő legjobban sürget,
mint haldokló az életért remeg!
Hozzuk hamar hát haldokló hitünket,
kár minden percért, mely meddően pereg!
(Balog Miklós: „Akarom, tisztulj meg!”)

Igével zárd a napot! Zsolt 103,3

Véleményalkotásunk révén állandó kölcsönhatásban vagyunk környezetünkkel: az elismerés bátorít, az elmarasztalás bénít. Bár mindkettő lehet építő szándékú, ám lehet veszélyes is. A mások tetszésének keresése rabbá, az elmarasztalástól való félelem pedig cselekvésképtelenné tesz.

Tegnap Jézus körül nagy tömegeket láttunk, hisz mondanivalója mindenki számára hasznos. *Ám ő egyetlen pillantással elkülönítette tanítványait a sokaságtól* (20a v.), és figyelmeztette őket a közvélemény megbízhatatlanságára (22–23., 26. v.). Ezzel meg akar szabadítani a véleményfüggőség rontásától. A bizonyágtevő tanítványt ne bénítsa meg a kiközösítéstől való félelem (22. v.), se a köztetszés keresése ne idomítsa a világhoz (26. v.)! De ne legyen mások véleményével nem törődő, magát mindenki felett állónak tekintő különc sem! Akit Megváltója megszabadított a véleményfüggőség jármától, önmagát se higgye egyedül helyes véleményforrásnak! Jézus azzal, hogy egyes magatartásformákat *boldogságtermőnek* minősített, másokat meg *jajosnak* ítelt, felmutatta az egyetlen mértékadó véleményt.

Isten igéjével örök értékrendet kaptunk kézhez, hogy többé ne emberek véleményéhez és elvárásaihoz kelljen igazodnunk, hanem magának a Teremtőnek, majdani ítélőbíráknak előre meghirdetett üdvös akaratahoz. /HA/

Ha nem segítettem másnak
haragtartásában,
nem fogadta köszöntésem,
hiába is vártam.
„Jaj tinéktek, ha mindenki
jót mond felőletek!”
De jó nekem, mert ilyen „jaj”
sosem fenyegetett!
Ezért Uram, akaratod
hadd fogadjam készen:
segíts meg, hogy ilyen „jaj”-ban
sose legyen részem!
(Balog Miklós: *Jaj, tinéktek!*)

Igével zárd a napot! Ézs 30,10

Nem érthetsz egyet mindenkivel

Olvasmány:
Lk 6,20–26

„Jaj, amikor jót mond rólatok
minden ember!” (Lk 6,26a)

Nagy dolog, ha magunkkal egyetértünk utólag is. Ehhez nem szükséges mások igazolása, csak Istené.

24. ✧ péntek – ökumenikus imahét

A krisztusi szeretet kezdeményező

Olvasmány:
Lk 6,27–36

„Ha azokat szeretitek, akik szeretnek titeket, mi a jutalmatok? Hiszen a bűnösök is szeretik azokat, akik őket szeretik” (Lk 6,32)

A szeretetnek van ereje látni azt a jó eredményt, amit a helyzet tagad. És a szeretetnek van ereje ezt ki is küzdeni.

A sakkjátszmában szabály: *a világos kezd.* Jézus a világosság fiainak kínálja fel a jó kezdés sok mindent eldöntő lehetőségét.

Ki akarja emelni a tanítványt abból a szellemi közegből, amely éppen a „jajos” cselekedeteket (24–26. v.) hajsolja leginkább. *Nektek azonban, akik hallgattok engem...* más értékekre kell törekednetek; éppen azért, mert *hallgattok engem, s mert engem hallgattok.*

Embertársi kapcsolataink sérülékenyek: sértődés, harag, gyűlölet akár pusztító félreértésből is kialakulhat. Ki kezdte? – eldönthetetlen vita. Beletörődni könnyebb, mint gyógyítani, ezért bár fáj, rendezetlen marad. Aztán tovább mélyül, végül apáról fiúra öröklődő ellenségeskedéssé fajul. Meg lehet törni ezt a kényszerűnek tűnő varázst!? Hogyan lehetnek az apák gyűlölségének hordozói és továbbörökítői a Magasságos fiaivá? A lelkiismeret-nyugtató próbálkozások (emelt misszióadakozás, jótékonykodás) nem segítenek. Ez akár kötelezőnek

is mondható természetes felebaráti magatartás, de az ellenséges érzületnek nem gyógyszere. Hiányzik belőle a krisztusi szeretet többletereje. Mennyei Atyánk jósága a hálátlanok és gonoszok iránt. Velünk is ő, és velünk is így kezdte.

Többé nem az a kérdés, hogy a veszekedést *ki kezdte*, hanem hogy a békülést *ki kezdje*. Felhatalmazást kaptunk arra, hogy a *Magasságos fiai* legyünk, gyűlölködő apák fiaiból a világosság fiai. „A világos kezd.” /HA/

Még ellenséged is szeresd!
Ha megvet is, te meg ne vesd!
Az Úr is irgalma szerint
Ítéli meg a tetteink.
A szent, örök Szeretetet,
Aki először szeretett –
Mebántottuk, mégis szeret:
Ad mindnyájunknak kegyelmet.
(Balog Miklós
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 355)

Igével zárd a napot! 1Pt 2,19

Folytassuk a tegnapi elmélkedést: hogyan bizonyulhatunk a Magasságos fiainak. Sejtjeinkben van egy önkéntelen megoldás a nehéz helyzetekre: a megtorlás. Sokan tanítják is: ne fojtsd magadba! Jézus is ezt tanítja, csak épp megfordítva: oldódj fel szeretetben, és oldd meg szeretet által!

A felsőbbrendűség érzésével, vagy az önmagukat alábecsülők szálkakereső lelkületével nem lehetünk az evangélium eredményes munkásai. A vezetés (39. v.), illetve a korrigálás (41–43. v.) szolgálata során egyedül a Mester lelkülete lehet a mérce. A felkészületlen vezető kárt szenved és kárt okoz.

A családban, társadalomban, gyülekezetben nem az a legfőbb probléma, hogy kárhoztatható vagy megbocsátásra szoruló esemény van, hanem az a döntő kérdés, hogy mit kezdünk vele: milyen a folytatás. Megrontja-e kapcsolatainkat, ellenségekké teszi-e a testvéreket, barátokat? Isten országának eljöveteleért nemcsak imádkozhatunk, hanem munkálhatjuk is, ha erőszak helyett a szeretet működik mindennapi emberi kapcsolatainkban. Itt sok kihasználatlan lehetősége van a tanítványi létnek. A hitben előttünk járók csodaszámba menő változásokat értek el nehéz vagy éppen ellenséges emberek életében ezzel az eszközzel.

Isten országának kiteljesedése rajtad is múlik: mennyit imádkozol, mennyit vállalsz, és mennyit teszel érte? /HA/

De híreidhez még hozzáteszed
saját magad sokszor torz véleményét,
s továbbadod cáfolhatatlan tényként
az így nyert elfogult ítéletet.

Magad véled dicsérni, hogyha szádat
nem fékezed, s hogy ne legyen jobb nálad,
leminősíted végül senkivé.

Nincs benned jószándék iránta semmi.
Egy baja van csak: nem tudod szeretni.
Igen. De ez a baj vajon kié?...
(Balog Miklós: Baj van...)

Igével zárd a napot! Róm 2,1

A Biblia két év alatt: 1Krón 17,16–18,17; Róm 2,12–24; Péld 5,1–6

Rajtad is múlik!

Olvasmány:
Lk 6,37–42

„Ne ítéljetez, és nem ítéltettek. Ne kárhoztassatok, és nem lesz kárhoztatásotok. Bocsássatok meg, és nektek is megbocsáttatik.” (Lk 6,37)

Nincs reménytelen helyzet, nincs változásra alkalmatlan ember, ha a szeretet által munkálkodó hit határozott.

26. ✧ vasárnap – leprások világnapja

Jézusnak nincs akadály

Olvasmány:
Lk 7,18–35

„Vakok látnak, sánták járnak, leprások tisztulnak meg, süketek hallanak, halottak támadnak fel, a szegényeknek az evangélium hirdette-tik...” (Lk 7,22)

Amikor tömlöcben érzed magad, bűneid következményeképpen vagy ott, vagy a hit iskolájának egy állomásaként?

Lehet, hogy velünk is előfordult már, hogy kineveltük Isten Fiát, mert nem mertünk benne vagy neki hinni, vagy egyszerűen csak nem vettük komolyan kérését... Valljuk meg ma ezeket, és kérjük a bocsánatát, és kérjünk hitet tőle!

János börtönben van. Nem tévedésből, nem a sors szeszélyéből, hanem Isten bölcs és hibátlan tervének részeként! És János nem dacol, hogy: „Mit keresek én itt útkészítőként?!” Nem durcás, de vannak kérdései, és ezeket a legjobb személynek teszi fel! Tanuljunk tőle e téren is! Sokszor csak utolsó menedékként keressük fel a Megoldást. János nem magában tépelődött, hanem mert kérdezni! Jézustól kérdezett!

Jött is a válasz: *„Vakok látnak, sánták járnak, leprások tisztulnak meg, süketek hallanak, halottak támadnak fel, a szegényeknek az evangélium hirdettetik...”*

János helyzetében milyen kérdések szakadnának ki a szívükből: Jó, de mi lesz velem?! Jézus a szabadító, aki foglyokat is szabadít, de mi lesz az én tömlöcömmel?! János maradt a

börtönben, és megadatott neki, hogy mártírsággal dicsőítse a Megváltót, és nem botránozott meg (lásd 23. v.)!

Kedves Testvérem! Ha tömlöcben érzed magad, tudd, hogy olyan Urad van, akinek minden hatalom adatott, de azt is tudd, hogy az ő tervénél jobb nem történhet veled! Vagy kiszabadít, vagy az erejét adja a nehézséghez. Boldog vagy, ha nem botránozol meg! /FGB/

Isten gyermeke tudja, hogy nem történhet vele jobb annál, mint hogy Isten akarata megvalósul életében, mert tudja, hogy Isten akaratánál nincs jobb akarat. (Cseri Kálmán)

A Biblia két év alatt: 1Krón 19,1–20,8; Róm 2,25–29; Péld 5,7–14

Imaáhítat: Adjunk hálát az Úr Jézus munkáját napjainkban is folytató Lepramisszióért! – Mt 8,1–3

26. ✧ vasárnap – leprások világnapja

„Micsoda a halandó – mondom –, hogy törődsz vele, és az emberfia, hogy gondod van rá?”

Törékeny teremtmények vagyunk, halandók, mégis többek ennél! Luther Mártontól egyszer megkérdezték, hogy mennyit ér szerte az ember? Azt válaszolta, hogy: „Krisztusnyit.” Isten nagypénteken válaszolt a zsoltáros ősi kérdésére! Isten nagyon szeretné, ha helyesen értelmeznéd magad, de ez csak vele sikerülhet. Ha az ő szemével nézed magadat vagy a másikat, akkor sem túlbecsülni nem fogod magad, sem alulértékelni.

Naamánon segíteni tudott a Mindenható. Jézus számára mi sem vagyunk reménytelenek. A bűn legyőzéséhez mi emberek kevesek vagyunk. Lehet, hogy erős vitéznek hisszük magunkat, de a bűnnel szemben gyengék vagyunk, könnyen elcsábulunk, és azon kapjuk magunkat, hogy összevissza vagyunk kötözve.

A mai örömhír, hogy Jézus nagyobb minden bajunknál, problémánknál, betegségünkénél, bűnünkénél! Neki legalább olyan fontos a lelkünk, mint a testünk! Először a lelkünkkel akar foglalkozni. Meg tud és meg akar gyógyítani, szabadítani a rajtunk uralkodó bűneinkből!

Engedjük neki, sőt kérjük a szabadítást! /FGB/

A Király udvarán nem hord senki rabláncot. Csak az, aki egykor a bűn rabláncait viselte, tudja igazán értékelni a Krisztusban nyert szabadságot. (C. H. Spurgeon)

Mennyit érsz?

Olvasmány:
2Kor 5,1-15

„Hát nem többet érnek-e Damaskusz folyói, Abáná és Parpar, Izráel minden vizénél?” (2Kor 5,12a)

Törékenyek vagyunk, de Isten szeme fényei!

Január

✧ 5. hét ✧ Lukács evangéliuma

27. ✧ hétfő

Engedelmességben élsz!?

Olvasmány:
Lk 6,43-46

„Mert minden fát a gyümölcseről lehet megismerni.” (Lk 6,44a)

Ne csak hallgasd őt, hallgass is rá!

Istennek több neve, megszólítása van a Szentírásban, amik mind egy-egy jellemző tulajdonságát mutatják be. Ezek közül az „Uram” megszólításra a „legérzékenyebb”. Szereti, ha igaz a szánkából, de szomorú, ha csak üres frázis, szóvirág!

Igaz ez a megszólítás a szánkról!? Nemcsak a tökéletesek és hibátlanok szólíthatják így Jézust, mert akkor senki sem használhatná, hanem olyanok, akik engedelmességre törek-szenek és hallgatnak rá!

Amikor Anániás kapott egy nagyon nehéz feladatot Urától (ApCsel 9), akkor ő is így szólítja meg Istent: Uram! Mivel engedelmeskedett és hallgatott Urára, hiteles volt szájáról, de ha nem engedelmeskedett volna, akkor hazugság lett volna e megszólítás. Pál megtérése előtt ment a maga feje után, és eközben torzult is az élete, de megtérése után napi kérdés volt számára: „Uram, mit akarsz, hogy cselekedjek?”

Ne az uram-uramozók társaságát szaporítsuk, hanem éljünk engedelmességben! /FGB/

Egy misszionárius bibliafordító küszködve kereste a szót az „engedelmességre” a bennszülöttek nyelvén. Ez olyan erény volt, amit ritkán gyakoroltak azok az emberek, akiknek a nyelvére le akarta fordítani az Újszövetséget. Amint egyszer hazatért a faluból, füttyült a kutyájának, és az nagy csaholással odarohant hozzá. Amikor ezt látta egy idős bennszülött, csodálkozva mondta a maga nyelvén: „A kutyád csupa fül.” A misszionárius azonnal tudta, hogy megvan a szó az engedelmességre.

Igével zárd a napot! Tit 2,1

28. ✧ kedd

Január

✧ 5. hét ✧ Lukács evangéliuma

A hegyi beszéd nem egy szép erkölcsi beszéd, hanem arra való, hogy megéljük, sőt igazából a tanítványság fokmérője: lemérhetjük Istennel való kapcsolatunk milyenségét azon, hogy ezek szerint élünk vagy sem. Bár nagyon népszerű, sose állítsuk szembe egymással az elméletet és a gyakorlatot, nagyon fontos mindkettő, és jól kiegészíti egymást! Ismernünk kell Isten szavát, növekednünk kell ebben az ismeretben is (nyugodtan ássunk mélyre – 48. v.), de közben mindvégig alkalmazzuk!

Még a viharok előtt kell elkészíteni az alapozást, nem a vihar közepén. Sokakat a legkisebb szellő is kicsavar, mert sohasem hozták meg azt a tudatos döntést, amit a Biblia megtérés alatt ért. A keresztyén élet naponkénti döntés Urunk mellett. Ki vagy mi életed sziklája, mire alapozol, és arra mit építesz?!

Fontos: nem az különbözteti meg a keresztyént a nem keresztyéntől, hogy az egyik életében van vihar, a másikéban nincs! Jézus sosem ígért viharmentes életet az őt követőknek. El lehet ázni Jézussal a viharban, megcibálhatják azt a csónakot is a szelek, amelyikben ő ott van, de az biztos, hogy nem fog elsüllyedni, hanem ki fog kötni megerősödve és kipróbálva! /FGB/

Nem a viharok hiánya különböztet meg minket, hanem az, akit megtalálunk a viharban: a rendületlen nyugalmú Krisztus! (Max Lucado)

A Köszikla nem valami, hanem valaki

Olvasmány:
Lk 6,47–49

„...amikor árvíz jött, beleütközött az áradat abba a házba, de nem tudta megingatni, mert jól volt megépítve.”
(Lk 6,48b)

Biztos, hogy fognak érni viharok, az alaptól függ, hogy mi lesz velünk!

Igével zárd a napot! Ézs 28,16

A Biblia két év alatt: 1Krón 22,1–19; Róm 3,9–21; Péld 5,22–23

29. ♦ szerda

Méltó, vagy nem méltó?!

Olvasmány:
Lk 7,1-10

*„Amikor Jézus ezt meghal-
lotta, elcsodálkozott rajta,
és hátrafordulva így szólt az
őt követő sokasághoz: »Mon-
dom nektek, Izráelben sem
találtam ekkora hitet.«” (Lk
7,9)*

Állj a Kősziklára úgy is,
hogy őt hívod segítségül
a betegség viharában is!

A centurio hallott korábban már Jézusról, a szabadítóról, és őt kereste fel problémájával. Elérkezett hatáskörének határához, itt már ő sem tud semmit sem tenni, itt már kevés az, hogy római százados. Tehetetlen.

Sokszor mi csak akkor keressük fel Jézust, amikor kifogytunk a megoldási ötleteinkből, és amikor már minden kötél szakad. Higgyük el, hogy a legrövidebb út az egyenes! Az a legegyszerűbb, ha nem az utolsó, hanem az első utunk vezet a Megoldáshoz, a Szabadítóhoz.

Ezt az embert mindenki méltónak tartotta, kivéve ő magát. Jézus nem azért ment el hozzá, mert meghatódott azon, hogy volt annyi pénze, hogy még egy zsinagógát is felhúzott, hanem mert ő ilyen. Az ő irgalmas szíve indította az irgalmasság gyakorlására.

Jézusról sem sokszor olvassuk, hogy elcsodálkozott volna, most igen.

Amikor ma ránk néz – mert ránk néz – min csodálkozik vajon, a hitünkön, vagy a bizal-

matlan kicsinyhitűségünkön?!

Olyan jó, hogy nekünk nem üzengetni kell Jézusnak, hanem beszélhetünk vele, éljünk most is e lehetőséggel. Ő tud és akar is segíteni! /FGB/

A mindenható Istenbe vetett hit minden lelki győzelem szülőanyja. A hit átveti magát az idő korlátján, és diadalénekbe kezd, amikor a csata még javában zajlik. Az erőtlén hit csak a szélcsendben nem sülyed el, az erős hit, mint életmentő csónak, biztonságot nyújt a viharban is. (C. H. Spurgeon)

Igével zárd a napot! Róm 3,1-2

Jézus gyakran kér(t) nehéz, kínos, sőt egyenesen lehetetlennek tűnő dolgot. Például a sorvadtt kezűtől, hogy nyújtsa ki a kezét. Gyakorlatilag bármit meg tudott volna tenni, csak pont ezt az egyet nem. Most azt kéri egy anyától, akinek vérzett a szíve, hisz elveszítette a szeme fényét, ráadásul özvegyként a család férfit, eltartóját, hogy ne sírjon. Hogyan eshetett az asszonynak, hogy Jézus azt mondta neki, hogy: „Ne sírj!”? Ne feledjük, ezt nem akárcsak kérte az asszonytól, hanem maga az Élet (lásd Jn 14,6 és 11,25)!

A titok kulcsa abban rejlik, hogy Jézus azt kérte, hogy ne sírj reménytelenül! Reménytelenül az sír, akinek nincs reménye!

Előfordul, hogy mi is sírunk. Gyökössy Endre szerint boldog az az ember, aki még tud sírni. Jézus nem azt tiltotta, hogy sírjunk, nyugodtan sírhatunk, de evangélium, hogy nem kell reménytelenül sírunk!

Az Élet életre hívta a halottat, és jelen esetben nem kérte, hogy kövesse őt, hiszen szüksége volt az anyának a fiára.

A nép reakciója, hogy Jézust „leprófétázták”. Olyan jó, hogy mi nemcsak egy prófétát láthatunk benne, hanem azt, aki életre keltett minket is (Kol 2,13), ha ugyan már életre kelthetett!... /FGB/

A hívő szív reménysége dicső és szilárd, mert Krisztus dicsőségének szilárd alapján nyugszik. A reménység az élet szenvedéseinek égi balzsama. (C. H. Spurgeon)

Ő kelt életre

Olvasmány:
Lk 7,11-17

„Amikor az Úr meglátta az asszonyt, megszánta, és így szólt hozzá: »Ne sírj!«” (Lk 7,13)

Néha sírunk, de nem kell reménytelenül, mert ismerjük az Életet!

Igével zárd a napot! Zsolt 86,5

A Biblia két év alatt: 1Krán 24,1–31; Róm 4,1–8; Péld 6,6–11

31. ♦ péntek

Különböző találkozások

Olvasmány:
Lk 7,36–50

„Ő pedig így szólt az asszonyhoz: »A te hited megtartott téged, menj el békességgel!«” (Lk 7,50)

Ne csak Jézus közelében légy, hanem élj is vele mindennap!

Mai történetünkben is olvasunk könnyekről. A szeretet és hála könnyeiről. Micsoda feszültség: Simon, a komoly farizeus meghívta magához Jézust, ezt a híres rabbit, hogy lenyűgözzé. Nem sikerült neki.

És ott van ez a névtelen asszony, akinek hite cselekedetekbe torkollott, amin a házigazda teljesen megdöbben. Amíg az asszonyban gyúlt a szeretet, addig a farizeusban gyúlt az epe. Haragudott az asszonyra is, aki megzavarta az étkezést, haragudott az ajtónállóra, hogy miért kellett beengedni, és haragudott Jézusra is, hogy miért kell egy ilyen lecsúszott étellel foglalkoznia.

Jézus ezt látta, hisz őt a külsín sosem érdekelte, ő a szívet nézi, és meglátta Simon frusztrált szívét, és a benne levő sötét gondolatokat is. Volt mondanivalója Simonnak, ahogy van nekünk is. Kíváncsiak vagyunk rá?... Lemérhetjük azon, hogy mennyiszor és hogyan veszünk kézbe az igéjét!

Az asszony élete megváltozott a Jézussal való találkozás után, mert nyitott volt erre a változásra. Nem így Simon. Ő köszönte szépen, jól elvult, dőcögött a szekér. Az ilyen emberekkel volt (van) a legnehezebb dolga Jézusnak.

Ha ő már megbocsáthatta a vétkeinket, akkor értjük, hogy miről szól ez a történet. Akkor induljunk el mi is békességgel utunkra! /FGB/

Luther Márton egyszer ezt mondta: „A vallás szíve személyes névmásában van.” Egyszer valaki meghallgatta a londoni Royal Albert Hallban Händel Messiását, amelyet egy több száz tagú kórus adott elő. Egyik barátja is vele volt, egy a hetvenes éveiben levő keresztény. Amikor a Halleluja-kórus eljutott a csúcára: „Királyok Királya és Urak Ura”, ez a keresztény alig tudta magát tartóztatni. Könnyek peregtek világoskék szeméből, és közben odasúgta a társának: „Az én Megváltómról énekelnek.” A társa sohasem tudta elfelejteni, hogy milyen nagy hangsúlyt adott annak a kifejezésnek, hogy „az én” Megváltómról énekelnek. A vallás szíve valóban a személyes névmásban rejlik!

Igével zárd a napot! Hab 2,4

Kik tudnak Jézusról hitelesen beszélni? Akik nem csupán könyvekből olvasták, hogy ő szabadító, hanem akik a bőrükön tapasztalták az ő hatalmát. Oswald Chambers valahol azt írta, hogy a magdalai Máriát törbe tudták volna ejteni furfangos teológiai kérdésekkel, de egyet nem tudtak: megkérdőjelezni azt, és elbizonytalanítani őt abban, amit ő nagyon is jól tudott, hogy Jézus hét aljas, gyilkos démontól szabadította meg. Az élete beszélt a változásról, és ezért követte őt. Nemcsak elénekelt, hogy „Minden nap követlek téged!” (csak oda nem), meg hogy „Mindenem az Úrnak adom!” (csak ezt és ezt ne kérd), hanem teljes szívéből követte őt.

Mi sose állítsuk szembe egymással a szavakkal történő bizonyágtételt meg az életbizonyágtételt! Vannak, akik egyfolytában azt harsogják, hogy ők az életükkel tesznek bizonyágot, de szavakkal sose beszélnek Jézusról, és van a másik véglet is: amikor valaki beszél róla, de nem úgy él.

A bizonyágtétel azt jelenti, hogy szavakkal bizonyágot teszünk róla, ugyanakkor legyen az életünk is illusztrációja ennek! /FGB/

A követő nemcsak csodálja Jézus személyét, de Úrnak is tekinti őt, akinek engedelmesség jár. A követő odaadja magát Jézusnak, akit csodál, és annak megfelelően alakítja életét, ami Jézus kérése a számára. A követő nem pusztán szemlélő és imádó, hanem tanítvány is. Egy élet követője. A követő nem vonja ki magát Jézus személyének hatása alól. Bizonyos értelemben a csodáló sem, de az ő esetében a hatás inkább esztétikai jellegű, olyasmi, mint egy műalkotás élvezete esetében. A követő ezzel szemben felszólítást hall, és a felszólításra válaszol is. Felkel, és követi Mesterét.

Úr Jézus Krisztus, nem azért jöttél a világba, hogy szolgáljanak neked, vagyis nem azért, hogy csodáljanak, és ebben az értelemben imádjanak. Te magad az út és az élet voltál – és csakis követőket akartál. Serkents fel hát minket, ha elbóbiskoltunk volna az igézettől, szabadíts meg tévelygésünktől, hogy csodálni, vagyis hogy imádatlanként csodálni téged, ahelyett hogy követni akarnánk és hasonlítani hozzád! (Søren Kierkegaard)

Ne csak utána-menjünk, kövessük is!

Olvasmány:
Lk 8,1–3

„Vele volt a tizenkettő és néhány asszony, akiket gonosz lelkektől szabadított meg, és betegségekből gyógyított meg...” (Lk 8,1b–2a)

Miután ő megszabadított, tudsz róla hitelesen beszélni, és a megváltozott életed a hitelesítő pecsét.

Igével zárd a napot! Ézs 61,1

A Biblia két év alatt: 1Krón 26,1–32; Róm 4,13–19; Péld 6,16–19

2. ♦ vasárnap – a Magyar Baptista Világszövetségének vasárnapja

A baptizmus magvető szolgálata

Olvasmány:
Lk 8,4–15

„Akiknél pedig a jó földbe esett, azok igaz és jó szívvel hallgatják az igét, meg is tartják, és termést hoznak állhatatossággal.” (Lk 8,15)

A termékeny életnek is vannak törvényszerűségei. Aki arra vágyik, ki-kutatja Istennél.

Miért nem látható mindig Jézus szavának ereje? Hogyan egyeztethető össze a hitetlenséggel és ellenkezéssel?

A Galileai-tenger környékén, ahol Jézus is működött, sok a köves talaj, és nehezen irtható ki a tövises gaz. A példázat képanyaga világos. A magvetőnek számolnia kell azzal, hogy nem minden szem terem, de a jó földbe esett mag termése bőségesen kárpótolja a veszteséget.

Jézus szavának nincs kényszerítő ereje, nem hat automatikusan, nem varázsige, de nem is eredménytelen.

Vannak hallgatók, akikbe az ige pont olyan kevésbé hatol be, mint a mag a keményre taposott útba. Ennek sok oka lehet: elfogultság, tanulmányosság hiánya, erkölcstelen lélek. A bűn az, ami a lelkiismeretet megkeményíti (Zsid 3,13).

Vannak emberek, akik a jó földhöz hasonlóak. Ők kitárulkoznak, készek tanulni. Istent csak a befogadásban lehet megismerni. Istentől csak térdelve lehet gondolkodni. Milyen a te

szíved „talaja”? Talán kemény vagy jó? Az életedet olyan sok dologgal töltöd ki, hogy a Krisztussal való léted kerül veszélybe? Vagy állhatatossággal gyümölcsöt hozol? /KGL/

Ha a nagy Magvető nyomdokába léptél,
ha vállaltad a magvetés szolgálatát:
vállalnod kell vele a zord napokat is,
esőket, szeleket, viharok próbáját,
melyek terheikkel sorra mind megjönnek,
hogy próbára tegyék a te hűségedet.

...
Ne keserítsen el, ne hidd, hogy hiába!
A magvetés soha, soha nem vész kárba!

...
Légy fáradhatatlan, mint a nagy Magvető!
(Oláh Lajosné: Magvetés)

A Biblia két év alatt: 1Krón 27,1–34; Róm 4,20–5,5; Péld 6,20–26

Imaáhítat: Könyörögjünk, hogy baptista népünkön beteljesedhessen
a most olvasott csodálatos ígélet! – **Ézs 59,21**

2. ✧ vasárnap – a Magyar Baptisták Világszövetségének vasárnapja

Salamon uralkodása után szakadt ketté az ország: az északi rész volt Izráel, a déli rész Júda. Az északi részt Kr. e. 721-ben vitte fogságba Asszíria, a déliek fogságba menetele pedig Kr. e. 587-ben történt Babilonba. Az emberi bűn következménye, hogy kettészakadt ez a kicsi nép. Ez a prófécia azt hirdeti, hogy a mi szerető Istenünk újra eggyé teszi, amit az emberi bűn kettészakított. Amit a gonoszságunk, önzésünk, hiúságunk eltört, abból ő újra egy egységet formál.

Az én kezemben: mondja Isten, és ez a leg-szebb ebben a prófeciában. Gyertek ide, egymással szembenállók, acsarkodók, egymástól félők, és az én kezemben eggyé lesz az, ami darabokra tört. Isten kezében a darabokból újra egész lehet. Ő ki tudja venni a gyűlöletet, a félelmet, az önzést és az uralkodni vágyást a szívünk-ből, ami miatt egymással szembekerülünk, és az ő kezében újra eggyé válhatunk.

Nem a különbség veszélyes igazán, hanem a szembenállás. A baj az, ha különbségeink miatt vagy azok ürügyén szembekerülünk egymással. Isten egységet akar. Nem egy-formaságot, hanem egységet, hogy ugyanolyan szívvel engedelmeskedjünk neki. „Mert ő a mi békességünk, aki a két nemzetséget eggyé tette, és az ő testében lebontotta az elválasztó falat, az ellenségeskedést, miután a tételes parancsolatokból álló törvényt érvény-telenné tette, hogy békességet szerezve, a kettőt egy új emberré teremtsen önmagában. Meg-békéltette mindkettőt egy testben az Istennel, miután a kereszt által megölte az ellenséges- kedést önmagában.” (Ef 2,14–16) /KGL/

Apostolok szívében lángoló tűz,
és bűnbánatra hajtó hatalom vagy,
ekléziát teremt élő szivekből
erőd, mely tartja népedet ma is.
Ó, egység drága Lelke áldva légy!
(Balog Miklós: Himmusz a Szentlélekhez)

A szeretet művészet. Csodálatos képesség arra, hogy valaki kincseket hozzon elő a másiktól és önmagából. Képesség arra, hogy az egység csodáját újrateremtsék, két élet harmóniáját megalkossák. (Székely János)

Csak az Úr képes eggyé tenni

Olvasmány:
Ez 37,15–23

„Egy néppé teszem őket abban az országban, Izráel hegyein, és egy király fog uralkodni mindnyájuk fölött. Nem lesz többé két nép, és nem szakadnak soha többé két királyságra.” (Ez 37,22)

Ha egy a vezér, és a vezérrel törődik a nép, akkor senki se tudja meg- osztani őket.

Február

✧ Lukács evangéliuma ✧
6. hét

Vasárnapi iskola: Új élet Krisztusban – Róm 6,1–23
Aranymondás: Róm 6,11

3. ✧ hétfő

Az Ige fényének célja

Olvasmány:
Lk 8,16–18

„Aki lámpást gyújt, nem takarja le edénnyel, úgy alá sem rejt, hanem a lámpa-tartóra teszi, hogy akik bemennek, lássák a világosságát.” (Lk 8,16)

Úgy gondolkodj a Biblia szaván, amikor olvasod, hogy egyre jobban megérted a világot, amelyben élsz!

Ha valaki érti Isten ígétét, akkor hogyan éljen ezzel az ismerettel, a titkot feltáró szóval?

Jézus a tanítványoknak arról a feladatáról beszél, hogy ismertté kell tenniük az Isten országát. A tanítványok azzal világítanak másoknak, hogy megteszik azt a jót, amit Jézus parancsolt (Mk 5,15k). A magról szóló példabeszéd megmutatta, mennyi minden függ attól, hogy hogyan hallgatják az ígét. A tanítványoknak hirdetniük kell, amit hallottak. Bensőleg sajátjukká kell válnia, fel kell használniuk.

Isten kinyilatkoztatásának ránk bízott ismerete tőke: munkálkodni kell vele, tanítani, nyilvánosság elé vinni. Ha ez megtörténik, akkor Isten gyarapítja az ismeretet. A meg nem vallott, át nem élt, tovább nem adott vallásos ismeret egyre apadó látszatvagyon. Ha viszont valaki él az evangélium ismeretéből, és hirdeti, akkor mindig gazdagabb lesz megismerésben és hitben.

Minden emberi, növényi, állati élet kezdete magvetéssel történik, és minden lelki életé is. Ma

is kiment a Magvető vetni. Isten egy ígét beleejt a szívbe, az ott mozogni kezd, semmivé teszi az eddigi felfogást, az elképzelést, a hitetlenséget, a keménységet. Olyan ígét mondasz, amiben élet van. Majd egyszer a csendben mozogni kezd a mag, beszélni kezd ott belül Isten szava. /KGL/

Olyan gyülekezetről álmodom, amely biblikus gyülekezet:

- amely minden tekintetben hűséges Isten Szentírásban adott kijelentéséhez
- amelynek lelkipásztorai hitelesen és tisztelettel magyarázzák a Szentírást, és így igyekeznek minden tagot éretten Krisztus elé állítani, amelynek népe szereti Isten ígétét, és engedelmes, krisztusi étellel ékesíti
- amelyet minden nem biblikus tartalomtól óvnak
- akiknek az egész élete a biblikus egyensúly egészségét és szépségét tárja a világ elé.

Álmodom a biblikus gyülekezet. Olyan gyülekezetről álmodom, amely Istent tiszteli: amelynek istentisztelete nemcsak a vasárnapi istentiszteletben és az imaórákon nyilvánul meg, hanem az otthonokban, hétköznapi munkában és az élet mindennapi dolgaiban. (John Stottnak az *All Souls templom 150 éves évfordulóján elhangzott beszédéből*)

Ígével zárd a napot! Fil 2,15–16a

Jézushoz azok tartoznak, akik nemcsak hallgatják, hanem meg is cselekszik Isten ígétét.

Jézus megmondja, mi a fontos: Isten szavát hallgatni és megtenni. Isten szava a mienk. A tanítványok állandóan vetik a világba. Jézussal az Isten ígéje eljött a világba, győzelmesen átjárta azt, hozzánk is elért. Az ígében jelen van Jézus üdvözítő működése, illetőleg ő maga, az üdvösség hozója. „...boldogok, akik nem látnak, és hisznek.” (Jn 20,29)

Aki Isten szavát hallja, és engedelmeskedik neki, az Jézus anyja és testvére lesz. Nem vérségi kötelékek kapcsolnak közösségbe Jézussal, hanem az újjászületés. A gyülekezetet Isten ígéje építi föl. Az ige a gyülekezet lelke, a gyülekezet az ige gyümölcse. Az élő gyülekezet mindig Isten ígéből nő ki. Krisztus családjába tartozol azáltal, hogy hallgatod és megtartod az ígét.

Jézus azt mondja: „Bizony, bizony, mondom neked: ha valaki nem születik újonnan, nem láthatja meg az Isten országát.” (Jn 3,3) Arról van szó, hogy újjá kell születned! Isten azért beszél a születésről, mert ugyanúgy történik az újjaszületés is, mint a testi születés. Jézus megmagyarázza: az új élet nem a méhbe, hanem a szívbe megy be. Isten egyetlen kaput hagyott, amin bemehet a mag, és ez a hallás. „A hit tehát hallásból van...” (Róm 10,17) Jó volna ma nagyon hálásnak lenni a kapuért, ahol az új élet bejöhét az életembe. /KGL/

Sokaság tolongott hallani, látni,
Őt keresték az ünnepen...
Egy napon elhagyták mind egy szálig,
nem kellett Jézus senkinek sem.
(Árvai Emil: Jézus sorsa)

Ezért a híresztelés elhallgattatása végett Néró másokat tett meg bűnösnek, és a legválogatottabb büntetéssel sújtotta azokat, akiket a sokaság bűneik miatt gyűlölt és Christianusoknak nevezett. Christust, akitől ez a név származik, Tiberius uralkodása alatt Pontius Pilatus procurator kivégeztette... (Tacitus: Annales, XV, 44)

Igével zárd a napot! Zsid 2,12

A Biblia két év alatt: 1Krón 29,1-30; Róm 5,12-21; Péld 7,1-5

5. ♦ szerda

A bajban még jobban megismerhető

Olvasmány:
Lk 8,22-25

„Hát ki ez, hogy a szeleknek és a víznek is parancsol, és azok engedelmeskednek neki?” (Lk 89,25b)

Azok ismerik meg Krisztus isteni hatalmát a bajban, akik nem csupán a bajok orvoslására akarják használni őt.

Az életünk tengerén bármikor kitörhet a vihar. Lehet vihar a párkapcsolatban, a gyermeknevelés terén, a tanulás vagy a munkanélküliség miatt. Lehet vihar egy betegségből, mert meghal a gyermek vagy a társ. Minden életkorban adódhat vihar a mindennapjainkban.

A tanítványok is viharba kerültek, pedig ott volt velük Jézus. Márk evangélista leírja, hogy az egyik tanítvány így fakadt ki: *„Uram, nem törődsz azzal, hogy elveszünk?”* Úgy érezte, hogy ha Jézus velük van, akkor ennek nem volna szabad megtörténnie. Jézus ott van, tudjuk, csak éppen nem bízunk benne. Azt kérdezzük, hogy elhagyott, nem törődik velünk, hiába imádkoztunk? Uram, ha vagy, akkor miért?

Jézus azonnal felkel, megdorgálja a szeleket és a tengert, és elmúlik a vihar. Majd azt mondja tanítványainak: Hol van a ti hitetek, miért féltetek? Jézus tehát erre akar rákérdezni. Nem az a döntő, hogy csodát tesz-e vagy sem, hanem hogy bízuk-e benne a tanítvány a vihar

közben is. A vihar ellenére is. Kegyelme és irgalma, megoldása készen van, és pillanatokon belül láthatóvá válik, kézzelfoghatóan megtapasztalhatják. Szükség van azonban a hitre, hogy ezt igazán átélhessék, és belülről szív szerint is tapasztalhassák. Szükség van a hitre, hogy bízzanak Mesterükben, nagyobbak lássák Jézust, mint a vihart. /KGL/

Sok viharnak és bajnak okát,
Mely alatt szenvedsz,
Sosem másnál, ellenségednél,
Magadban keresd!

...
Akkor tűnnek el,
Ha kitéped gyökerüket,
Ha más ember leszel!
(Dénes Ferenc: Hol a Biblia?)

Igével zárd a napot! Józs 10,12b–13a

Aki ma gyerekek között dolgozik, és meghallgatja beszámolóikat a szellemidézésekről, asztaltáncoltatásokról stb., az tudja, hogy pogány környezetben, ahol démonisztelet és a démonoktól való retteget uralkodik, ugyanilyen történetek ismétlődnek ma is.

Jézus szabadító hatalma is ugyanígy lesz nyilvánvalóvá. Az ördög nem változik, sem a szándékai, csak a csomagolást változtatja, hogy mindig a kornak megfelelően álcázza a csaléteket, a rombolását, és így tudjon minél többeket becsapni. A célja mindig ugyanaz: emberölés, az élet rombolása, értékek megsemmisítése, közösségek felbontása, a házasságoktól egy orszáig.

Az sem változik, hogy ma is ugyanolyan tehetetlenek vagyunk ezekkel a démoni erőkkel szemben, mint amilyen tehetetlenek voltak azok, akik meg akarták kötni ezt a gadarai férfit.

Egyedül Jézusnak van hatalma ezek felett az erők felett. Még alig jelent meg, már elkezdenek könyörögni ezek a tisztátalan lelkek. Csak annyit mondott: menj ki az emberből! – és már térdre borult előtte. Világos Jézus erőfölénye, és hogy ő szabadítónak jött. Jézus ma is ugyanilyen szabadító. /KGL/

Erő, fegyver, ész, pénz, ravaszság,
Könyörgés, – semmi nem segít:
De megmentheti a világot
A legnagyobb erő: A HIT!
(Bódás János: Lehetetlen)

Aki nem eszik és azért hal éhen, éppúgy öngyilkosságot követ el, mint az, aki golyót röpít a fejébe. Aki Krisztust elutasítja, éppúgy elkárhozik, mint az, aki testestől-lelekestől az ördögnek szolgál.

Az ördög szereti a tétlen hívőt, azt sem bánja, ha nem csinál semmi rosszat, csak jót ne tegyen! (C. H. Spurgeon)

Igével zárd a napot! Ézs 49,23b

A Biblia két év alatt: 2Krán 2,10–3,17; Róm 6,15–23; Péld 7,24–27

Jézusi nézőpont kontra emberi

Olvasmány:
Lk 8,40-56

„Mindnyájan sírtak és gyászolták a leányt, de ő így szólt hozzájuk: »Ne sírjatok, nem halt meg, csak alszik!«” (Lk 8,52)

Istennel mindenütt a mennyben vagyunk. Nélküle viszont csak átmenetiek az eredményeink is.

Hogy ki mennyit vesz észre és mennyit vesz komolyan a valóságból, az alapjában véve hit kérdése. Hit nélkül roppant szegényes, beszűkült a valóságérzékelése minden embernek. A valóság egy kis töredékét észleli. Azt hiszi, az a teljesség, abból a töredékből von le következtetéseket, amelyek szükségképpen hamisak, mert ha a kiindulás téves, akkor az is mindenestől hibás, amit arra felépít.

Bárcsak olyan nagynak látnánk Jézust, amilyen nagy ő valójában! Így tudnánk önmagunkat, mindenféle vérző sebünkkel és nyomorúságunkkal együtt, meg szeretteinket is teljes bizalommal órá bízni. Bárcsak tudnád, én vagyok az, aki beteg, mert bűnös! Ez a valóság, hogy a legsúlyosabb betegség belül van. A bűn, betegség tesz tönkre mindent. Mi mindnyájan a halálunkon vagyunk, mint Jairus leánya. Nem csupán biológiai értelemben. Amióta az ember Isten nélkül próbál ember lenni, azóta a halál szélén van, és amikor bekövetkezik a biológiai halál, akkor ez a

végző nagy halál is bekövetkezik: Istennel többé már nem lehet kapcsolatunk. De itt a lehetőség, hogy ma érintsd Jézust. Isten szól és hív. Jézus ruhája szegélye az ige, amiben ma köztünk jár, amiben megérintheted. A kezéd, amivel illetheted, a hited.

Érintsd ma Jézust bűneid bocsánatára, ő érted adta életét. Tedd ezt hittel! Aki őt érintette és akit ő érint, mind meggyógyul. /KGL/

Egy ember fuldoklott a tengerben.

Arra ment egy hajó, és azt mondták neki:

„Nem kell egy kis segítség?”

Ő azt válaszolta: „Nem, köszönöm. Isten majd megment.”

Aztán arra ment egy másik hajó. Azt mondták:

„Nem kell egy kis segítség?”

Ő azt mondta megint: „Nem, köszönöm. Isten majd megment.”

Később aztán megfulladt, és a mennyországba került.

Azt kérdezte: „Istenem, miért nem mentettél meg?”

Isten azt felelte: „Két nagy hajót is küldtem érted, te bolond.”

Igével zárd a napot! 2Sám 19,1

A Biblia szerint megismerni valakit nem csupán értelmi tevékenységet jelent, hanem közösséget. Jézust megismerni azt jelenti, hogy vele bensőséges, meghitt és folyamatos közösségben élsz. A megismerés a teljes bizalmon alapuló életközösség. Jézus Krisztust az ismeri, aki vele ilyen lelki közösségben él a hit által. Ezért Jézus elvonult a tanítványokkal egy csendes helyre.

Az élet és szolgálat egyik alappillére az Istennel való magányos, csendes közösségünk mélységétől függ. A gyümölcstermésünk, az erőnk egészen világos feltétele az Istennel való magányos, csendes közösségünk mélységén múlik. Nem a közösségünk csupán, hiszen minden hívő embernek van valamelyes közössége Istennel.

Krisztus a benne hívőket olyanokká akarja formálni, akik értékes szolgálatot végeznek. Ennek a feltétele viszont, hogy keressük a vele való csendet ugyanúgy, mint ahogy ő kereste az Atyával való csendet. Tudatosan és rendszeresen.

Azért is nagy szükség van erre, hogy Isten gyermekei engedjék magukat megajándékozni, és tudatosan töltsenek időt Uruk előtt, mert amit tőle kapunk, arra van nagy szüksége a világnak. Azt máshol nem lehet beszerezni, csak Istennél. Akinek meg nincs vele közössége, az megkaphatja azoktól, akik már ismerik Istent, és közvetítik ezeket az értékeket, ahogy itt a tanítványok közvetítették. /KGL/

Jézus Krisztus Názáretben nem tudott csodát tenni, mert nem volt fogadó hit. Tehát nem Jézuson múltott, mint ahogy ma sem. Gyere Jézushoz, és gyógyulj meg! Ő ma is meggyógyít és megteszi a csodát is, ha szükséges! Csak rajtad múlik! Jézus Krisztus soha senkit nem utasított vissza. Senkinek soha nem mondta, hogy nem tudom, hogy akarlak-e meggyógyítani. Ilyeneket csak emberek kérdeznek, Jézusnál ez nem kérdés!

Jézus Krisztus szava a leprához és hozzád is: „Akarom, tisztulj meg!” (Mt 8,3) Jézus Krisztus tegnap és ma és mindörökké ugyanaz! (Varga István)

Az igazán szükséges „kellékek”

Olvasmány:
Lk 9,1-11

„Miután összehívta a tizenkettőt, erőt és hatalmat adott nekik minden ördög felett és a betegségek gyógyítására.” (Lk 9,1)

A maradandó szolgálatnak Isten találta ki az eszközeit.

Ígével zárd a napot! ApCsel 3,16

A Biblia két év alatt: 2Krón 5,1-6,11; Róm 7,5-13; Péld 8,12-21

9. ✧ vasárnap

A válás nem megoldás Isten szemében

Olvasmány:
Lk 16,14-18

„Aki elbocsátja feleségét, és mást vesz el, házasságtörő, és aki férjétől elbocsátott asszonyt vesz el, szintén házasságtörő.” (Lk 16,18)

Sosem a házassághoz kell hűnek lenni, hanem egy másik emberhez, aki-re vigyázni akarsz egy életen át.

Miért válnak el egymástól egyes házastársak? Lehetnek kedves emberek, akik nemrég nagy reményekkel fogadtak hűséget egymásnak, szép jövő állt előttük, és egyszer csak valami elromlott. Lehet, hogy nem egyszerre romlik el a kapcsolat, hanem csak úgy apránként, aztán jön a sokkoló hír: válnak. Ezek az emberek úgy gondolják, úgy érzik, hogy ez a megoldás, pedig a legtöbb esetben nem az. Jézus Krisztus a törvényadó eredeti szándékára hívja fel a figyelmet, amikor óv a válástól. Emberileg mindenre lehet magyarázatot találni, de a farizeusi önigazolás (15. v.) nem mentség Isten előtt.

A válás nemcsak Isten szemében nem megoldás, hanem az emberi tapasztalat is ezt igazolja. Sok elvált és újraházasodott személy ismét elválík, mert a problémáit szívében és jellemében hordozza. Szakértők szerint nem létezik teljes elválás, mivel az emlékek egy életen át megmaradnak. Ilyennek alkotott minket a Teremtő. „Vigyázzatok azért magatokra, és ne legyetek hűtlenek ifjúkorotokban elvett feleségetekhez! Gyűlölöm azt, aki elválík feleségétől – mondja az Úr, Izráel Istene –, mert erőszak tapad ruhájára – mondja a Seregek Ura. Vigyázzatok magatokra, ne legyetek hűtlenek!” (Mal 2,15-16) Kötelezd el magad újra a hűség útján, és imádkozz azokért, akik meginogtak! /SJ/

Amikor a Titanic 1912-ben elsüllyedt, Isadora Strauss asszony egyike volt azoknak a nőknek, akik nem menekültek meg. Biztonságot ajánlottak fel neki, de mivel férjének nem volt hely a mentőcsónakokon, ezt mondta: „Sok-sok éven át éltünk már együtt. Most öregek vagyunk. Ahova ő megy, én is követem.”

A Biblia két év alatt: 2Krón 6,12-42; Róm 7,14-25; Péld 8,22-26

Imaáhítat: Imádkozzunk felemás igában élő hittestvéreinkért!
– 1Pt 3,1-2

Amint a palántáknak szükségük van védett környezetre, hogy megerősödjének, ugyanúgy a házasságoknak is védettségre van szükségük, hogy később kibírják az élet viharait. Ezt erősíti meg Isten ígéje és a több évezredes tapasztalat.

1. Az egészséges házasságok közösségben kötődnek. Családtagok, rokonok, barátok és tanúk előtt. Ez nem privát, hanem közösségi ügy, ami akarva-akaratlanul érinti társadalmunk minden szintjét. Nem csupán illem vagy adósság a hozzánk közel állók iránt, hanem egy erős szociális háló, ami segít, összetart vagy éppen megtart, amikor szétesés vagy baleset fenyeget.

2. Az erős házasság önzetlen. Boáz anyagiilag hátrányos házasság mellett döntött, tudjuk ezt a közelebbi rokontól (4,6). Nem a saját nevét szerette volna fenntartani (mégis fennmaradt a neve, a másik rokon nevét pedig már senki sem tudja). Nem az vezette, hogy mit szeretnének én, hanem az, hogy mi kell a másiknak.

3. A szilárd házasság isteni utasításra történik. Az ószövetségi sógorházasság Isten parancsa volt (5Móz 25,5–10). A legtöbb ember a házasságban teljesebben ki igazán, és ha valóban Istenre figyelnek a házastársak, az ő védelmére bizton számíthatnak. /SJ/

Egyetlen házasságot sem nevezhetünk valóban sikeresnek, ha a házastársak nem egymás legjobb kritikussai. A barátságról is ugyanez mondható el, mégpedig a hagyományos elképzelés ellenére, mely szerint a barátság konfliktustól mentes kapcsolat, kölcsönös szívességek és bókák viszonya. Az ilyen kapcsolatok azonban felszínesek, és nem érdemlik meg a barátság nevet. ...

Mi azonban beérjük azzal, hogy azt mondjuk: aki szeret egy másik embert, annak gyakorolnia kell ezt a művészetet, mert ha valakit érdekel egy másik ember lelki fejlődése, akkor fel kell készülnie arra, hogy az adott pillanatban a lehető legmegfelelőbb módon segítse azt elő. (M. Scott Peck: *A járatlan út*)

A házasság melegágya

Olvasmány:
Ruth 4,9–17

„Sőt a móábi Ruthot, Mahlón feleségét is feleségül veszem, hogy fenntartsam a meghaltak a nevét örökségében...” (Ruth 4,10a)

Ne gondold, hogy az házasságkötés csupán formalitás. A tanúk előtt kötött szövegség segíthet abban, hogy ne csak várj, hanem adni is tudj a társadnak.

10. ♦ hétfő

Isten vezetése a párválasztásban

Olvasmány:
1Móz 24,34-51

*„...áldottam az Urat, Ábrahámnak, az én uramnak Istenét, aki a helyes úton vezérelt engem, hogy az én uram testvére leányát vigyem el feleségül a fiának.”
(1Móz 24,48)*

Ha már képes vagy magad teljesen odaadni valakinek, és elfogadni teljesen egy másik embert, akkor a hasonló találkozni fog veled.

A kitartó párkapcsolat egyik fontos pillére a hitbeli meggyőződés. Ha hiszed, hogy Isten tervezte meg a házasságod, ő vezetett egymáshoz és ő tart össze, akkor szilárd alapon állsz. Amikor házasulandókat tanácsolok, mindig megkérdem, hogyan vezette őket Isten. Minél konkrétan tapasztalja valaki ezt a vezetést, annál határozottabb a meggyőződése. Szilárd meggyőződésre pedig igencsak szükség van a próbák idején.

„Isten vezetésének felismerése a legegyszerűbb, ugyanakkor a legbonyolultabb feladat.” Egyszerű annak, akinek élő kapcsolata van az Úrral, bonyolult viszont annak, akinél akad ez a kapcsolat. Isten irányítja az övéit, ha folyamatosan rá figyelnek. Aki csak a párválasztásban keresi Isten akaratát, a többi döntésében pedig nem, az nem részesül ebben a csodában. *„Minden utadon gondoldj rá, és ő egyengetni fogja ösvényeidet.”* (Péld 3,6) Tulajdonképpen Isten személye kell hogy érdekeljen, akkor vezetése sem marad el.

Ábrahám szolgálja nem csupán egyetlen jel alapján döntött, hanem figyelte a részleteket, és további megerősítéseket nyert azok által. Főleg nagy döntéseknél jó, ha többszörös megerősítés által vezet Isten. Imádkozzunk a hívő fiatalokért, hogy türelmesen keressék és engedelmesen kövessék Istent a párválasztásban! /SJ/

Senki sem figyelmezteti a fiatalokat, hogy kövessék Ádám példáját. Ő addig várt, míg Isten meg nem látta, mire van szüksége. Utána Isten elaltatta Ádámot, elkészítette társát, és odavitte hozzá. Nekünk is jobb lenne így aludni Isten akaratában. Csak ilyen módon tudjuk elfogadni azt, akit ő vezet hozzánk az általa alkalmasnak tartott időben, ha az a terve, hogy élettársat adjon nekünk. Sajnos ehelyett görcsösen keressük élettársunkat, mint mohó vérebe, mindent és mindenkit mérlegre teszünk, akit csak meglátunk. A probléma úgy betölti egész gondolkodásunkat, hogy már nem is tudunk másról beszélni, ha egymás között vagyunk. Igaz, egy fiú nem törölheti ki tudatából a nőket, de úgy kellene gondolnia rájuk, ahogy Isten akarja: mint testvérré, és nem mint edzőtársra. (Jim Elliot)

Igével zárd a napot! Zsolt 32,8

11. ✧ kedd

Február

✧ Házasság hete ✧ 7. hét

Aki Isten vezetése alapján kötelezte el magát a házastársa mellett, az minden körülmények között kitart, nem mérlegeli az előnyöket és hátrányokat, nem a személyes haszon vezet, és nem a saját boldogsága a cél. Könnyű egymás mellett maradni, amikor kedvezőek a körülmények, de hűségünket a nehéz próbák hozzák felszínre. Akvila és Priscilla együtt hagyta el Rómát a száműzetéskor. Nem ragaszkodtak sem a helyhez, sem az emberekhez, hanem egymáshoz ragaszkodtak, mert egy testté lettek. A próbák vihara nem oltja el szívükben a tüzet, hanem még inkább felszítja. A forró vasat a víz megedzi, de ha nem elég tüzes, lehűti. A nehézségek összekovácsolják azokat, akik igazán szeretik egymást.

A házastársi hűségnek van egy másik szintje, amikor szellemi szinten kapcsolódunk egymáshoz. Amikor nemcsak emberi kitartás köt össze, hanem egyik vagyunk az Úr szeretetében és szolgálatában. Akvila és Priscilla befogadta Pált (náluk lakott, együtt is dolgozott velük). Apollónak együtt magyarázták meg az Úr útját. Ha házastársat adott melléd Isten, vizsgálj meg, hogy van-e elegendő tartalékod a hűséges szeretetre és szolgálatra minden körülmények között! /SJ/

Amikor nagyinak begyulladtak az ízületei, nem tudott már előrehajolni, hogy kifesthesse a lábán a körmeit. Most nagyapa festi a nagyfi körmeit, pedig neki is ízületi gyulladása van. Ez a szeretet. (Rebeka – nyolcéves)

Kitartva egymás mellett

Olvasmány:
ApCsel 18,1–3.24–26

„Amikor meghallgatta őt Akvila és Priscilla, maguk mellé vették, és még alaposabban megmagyarázták neki az Isten útját.” (ApCsel 18,26b)

A házasságod téged tesz mérlegre, hogy rád nézve igaz-e a fogadalom: jó és rossz sorsában hűtlenül el nem hagyom.

Igével zárd a napot! Préd 9,9

A Biblia két év alatt: 2Krón 8,11–9,12; Róm 8,9–11; Péld 8,33–36

57

12. ♦ szerda

A szüzesség értéke a párkapcsolatban

Olvasmány:
Énekek 4,9-16

*„Bezárt kert az én húgom,
menyasszonyom, bekerített
forrás, lepecsételt kút.”
(Énekek 4,12)*

A szüzességi érték az, hogy testi-lelki titkainkat csak az előtt fedjük fel, akivel össze is kötjük a sorsunkat a házasságban.

A házasság hetén imádkozzunk a házasság előtt állók komolyságáért és tisztaságáért! Világunkban a szüzességet sok fiatal nem tekinti értéknek. Nem látják, vagy későn mérik fel ennek fontosságát és későbbi kihatását. Erőteljes nyomás nehezedik felnövő fiataljainkra, nem az erkölcsös élet felé, hanem fordítva. Dr. James Dobson szavaival élve „erkölcsi szabadesésben” van a mai társadalom. Szabadságnak érzi az ember a zuhanást, de a vége sérülés és halál.

Hogyan magyarázzuk meg egy fordított erkölcsök között felnövő fiatalnak, hogy mi az értéke az önmegtartóztató életnek? Josh McDowell 26 érvet sorol fel a *Miért várj?* című könyvében. A szüzesség értéke elsősorban nem biológiai, hanem lelki. A szüzesség érzelmi és gondolati tisztaságot hordoz, ebben rejlik az értéke. Aki megtanulta már fiatalkorban az önfegyelmet, a nemet mondást, az ösztönei fölötti uralmat, az nagy kincset talált. Ezekre egész életen át szükség-

ge van az embernek. Amikor ez hiányzik, akkor megromlik az Úrral való kapcsolat, tönkremegy a párkapcsolat, és minden más kapcsolat sérül. Imádkozzunk fiataljainkért, hogy tanulják meg felállítani a korlátokat, és a megtérés pecsétje tegye őket elkötelezett emberekké a szentség útján! /SJ/

Freud szerint az európai vallásos nemi erkölcs elfojtotta az egészséges ösztönöket, s agresszívvé, beteggé, boldogtalanná tette a lelkünket. S bár a kor civilizációja felszabadított bennünket minden korlátozás alól, a Freud-féle gondtalan boldogság mégsem következett be. Életuntabbak vagyunk, mint bármikor az előző századokban. (*Tornai József*)

Ígével zárd a napot! Péld 5,15-17

Mit jelent a házastársi hűség? Negatív megfogalmazásban: ha valaki nem csalja meg házastársát, pozitív értelemben pedig komolyan vett fogadalmat jelent. A hűség nem egy érzés, nem szép szavak, nem ígéret, hanem magatartás. Előre elhatároztad, hogy hűséges leszel, azután pedig állandóan ahhoz tartod magad. Miért alapfeltétele ez a házasságnak? Azért, mert ha ez hiányzik, akkor a házasság megtörik. De mielőtt elhamarkodottan ítélnél a házasságtörők felett, gondolj arra, hogy a törés apró repedésekkel kezdődik! Amikor valaki megenged magának egy hűtlen gondolatot vagy kívánságot, máris megjelent egy hajszálrepedés. Nem látszik ugyan, és nem is okoz különösebb gondot. Semmi vész, attól még áll a ház, csak hogy a „Házassággyilkos” ezekbe a repedésekbe üti az ékeket, ezekből lesznek a tátongó rések, szakadékok és az összeomlás.

Bölcs tanácsokat olvasunk ezzel kapcsolatosan a Példabeszédek könyvében. Bizsergetően kellemesnek tűnik az idegen nő csábítása, mámorító hatása van, de végül tönkretesz. *„Nyögni fogsz majd a végén, amikor tönkremegy tested és életed.”* (11. v.) Isten nem megfosztani akar, amikor hűséget parancsol, hanem megőrizni a csapdától, és megajándékozni a hűség gyümölcseivel. Köszönd meg neki! /SJ/

Minden házasságot érnek tüzek, amiket ki lehet védeni. Ehhez a házastársnak tudniuk kell, hogy a szeretet, az elkötelezettség inkább döntés, mintsem érzelm! (Alex Kendrick, a *Fireproof* című film rendezője)

A hűség alapfeltétel a házasságban

Olvasmány:

Péld 5,1-23

„Legyen áldott a forrásod, és örvendezz ifjúságod felelőségének. ... Miért keresnél gyönyört, fiam, egy paráznánál...” (Péld 5,18.20a)

A hűség ez: a páromat a figyelmem középpontjában tartani. A hűség ez: a páromért élek.

Igével zárd a napot! Mal 2,13-14

A Biblia két év alatt: 2Krán 11,1-12,16; Róm 8,26-30; Péld 9,7-8

14. ✧ péntek

Isten örök érvényű terve

Olvasmány:
1Móz 1,26–31

„Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket.” (1Móz 1,27)

A férj mellett még inkább nővé kell válnia a feleségnek, és a feleség mellett még inkább férfivá a férjnek.

Ha meg akarjuk érteni a házasság lényegét, akkor az eredeténél kell kezdenünk a vizsgálódást. Mikor, hogyan és miért jött létre a házasság, mi a célja a férfi-nő kapcsolatnak?

1. *Isten a maga képmására teremtett minket.* Isten tehát saját magából indult ki, amikor az embert megtervezte. Az ember nem fénykép, sem isten, de hasonlít az Atyára. Nem fizikailag, mert Isten Lélek, hasonlít viszont abban, hogy van erkölcsi és szellemi érzéke, szeretetben és hűségben eggyé válhat férfi és nő. A Szentháromság tökéletes egysége, engedelmesége és szolgálata tükröződhet bennük.

2. *Isten kapcsolatokra teremtett minket.* A kapcsolatokban találjuk meg az élet értelmét és örömet. Az emberi kapcsolatok között a legszorosabb a házastársi kötődés. Az Isten szerinti házasság tesz teljesség és egésszé. *„...nincs asszony férfi nélkül, sem férfi asszony nélkül.” (1Kor 11,11)*

3. *Isten férfivá és nővé teremtett minket.* Titokzatos módon természetünkbe van építve a másik

nem iránti vágy, keresés és kölcsönös kiegészítés. Nem mi találtuk ezt ki, ez Isten életre szóló terve. /SJ/

Nélküled, mint az olló egy fele
– van árvább ennél?
Suta a sorsom: hogy vágjak vele?
Mit kezdenék, ha nem szeretnél?
(Illyés Gyula: Nélküled)

Matthew Henry így értelmezi Mózes első könyvének azt az elbeszélését, amely szerint Éva Ádám oldalbordájából teremtett:

Isten a nőt Ádám egyik oldalbordájából teremtette.

Nem a fejből, hogy fölibe kerekedjék,
nem a lábából, hogy alattvalója legyen,
hanem az oldalából, hogy hozzá hasonló legyen,
a karja alól, hogy védelme alatt álljon,
és a szíve mellől, hogy szeretetének tárgya legyen.

Igével zárd a napot! Zsolt 139,14

A legkorábbi feljegyzést a homoszexuális viselkedésről Sodoma történeténél találjuk (1Móz 19). Tudjuk, mi lett Sodoma sorsa. Később a Kánaán földjén élő népeket Isten kiirtotta, mert hasonló fajtalanságokban éltek (3Móz 18,22–30). Pál apostol sem finomkodik a korabeli pogány gyakorlatok utálatosságát illetően, hanem kimondja, hogy akik ilyeneket cselekszenek, méltók a halálra. Mit mondunk mi, akik az utolsó idők megélenkült gonoszságai között élünk, egy olyan világban, ahol az „erkölcsi életre képtelen gondolkodás” gyümölcsét kezdjük aratni? A bűnre most sem mondhatunk mást, mint Isten. Az ő véleménye nem változott meg. A besorolás ugyanaz maradt. Csakhogy ez csupán az érem egyik oldala, mert ugyanaz a türelem és mentő szeretet kell hogy legyen bennünk is, mint a mi Urunkban. Mert ha gyűlölködés, gőg, rosszindulat, szeretetlenség van valakiben (még ha a melegekkel szemben is), máris felkerült ugyanarra a listára Pál felsorolásában, és Isten bocsánatára van szüksége ugyanúgy, mint amazoknak. Az Úr Jézus vére elég minden (bármilyen) bűn eltörlésére. Imádkozzunk az eltévedtekért és azokért, akik ilyen kísértésekkel küszködnek, hogy ne a bűn rombolása, hanem Isten csodálatos terve haladjon előre bennük! /SJ/

A házasság két különböző nemű ember szabad akaratból vállalt testi-lelki szeretetközössége, amely a teremtő Isten különös áldásában és oltalmában részesül.

Utálatos Isten szemében

Olvasmány:
Róm 1,22–32

„Ők ugyan megismerték Istennek azt az elhatározását, hogy akik ilyeneket cselekszenek, méltók a halálra...”
(Róm 1,32a)

Minden korban éltek homoszexuálisok. De csak apa-anya gyermekeként tudtak a gyerekek minden időben nővé és férfivá érni.

Igével zárd a napot! Róm 6,23

A Biblia két év alatt: 2Krón 13,23–15,8; Róm 9,1–9; Péld 9,11–12

16. ✧ vasárnap

Az Úr bőkezűsége

Olvasmány:
Lk 9,12-17

„Ettek és jóllaktak mindnyájan; azután összeszedték a megmaradt darabokat, tizenkét kosárral.” (Lk 9,17)

Az Úr bőkezűségére nem utazni kell, hanem utólag felismerni mindig.

Ma már csak nehezen teheti meg valaki, hogy csak azért, mert érdekli, mert számára, a lelkének az jó, elmegy, és egy teljes napot az ige hallgatásával tölt. A régi időkben, Jézus korában megtették – egyszerre ötezer férfi és a hozzájuk csatlakozó nők és gyerekek –, hogy mindent félretéve csak őt hallgassák. Nemcsak kiszorítva egy kis időt, hanem elkötelezetten, úgy, mint akiknek életük öröme telik be, mikor a Mesterrel találkoznak. Úgy tűnik, ebben az odaadó figyelemben még az elemi természetes-séggel fakadó öngondoskodásról is elfeledkeznek. A nap már hanyatlani kezdett, ők nem távoztak. Lehet, hogy valamit megértettek abból, hogy „nem csak kenyérrel él az ember”.

De a kenyérre is szükség van! Tudják ezt a tanítványok is – akiket a Mester szava nem kötött le annyira, hogy ezt elfeledjék. Sőt, azt is reálisan mérik fel, hogy mi lehet a következménye a túlzásba vitt igehallgatásnak. Korábban az Úr így tanította őket: „keressétek először az ő országát és

igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek.” A tanítványok azonban valamit rosszul rögzítettek. Az Istent kereső ugyanis nem „biztosra megy”, de reménykedik. A ráadás pedig nem „garantált nyereség”, hanem a szerető Isten bőkezűségének alkalmi ajándéka.

Tulajdonképpen semmi rendkívüli nem történt. Az Úr gondoskodott. Mert az élet feltétele a vele való közösség, amelyből az élet fakad. /UG/

Hitetlenségemből ez fölelem,
és hitszemem a nincs ködén is átlát.

Nem mindig áldásból fakad a hála,
fordítva is lehet – testvér –, mint Nála,
hogy hála termi meg a drága áldást.

Ezért hitem számára hadd legyen
való a jövő is, mint a jelen!
ó, add, Uram: hitben is legyen hálás!
(Balog Miklós: Jézus hálaadása)

A Biblia két év alatt: 2Krón 15,9-16,14; Róm 9,10-24; Péld 9,13-18

Imaáhítat: Adjunk hálát, hogy csüggedtségünkben is meghallgat minket az Úr! – Jón 2,8-10

16. ✧ vasárnap

Február

✧ Lukács evangéliuma ✧ 8. hét

„Mi ez?” – kérdezte a fogságból szabadult nép. Ez az az égi manna, amivel Isten szava szerint minden reggel táplálja a népet. Minden reggel pont annyit gyűjthet mindenki, amennyire szükség van. A nyugalom napja előtt dupla adagot. S az két napig is eltartható volt, máskor viszont csak aznap volt fogyasztható. De lehet-e így tervezni hosszú évekre előre, hogy mindig csak az aznapi van meg, és azt sem tudni, hogy hogyan? Csak így lehet tervezni! Mert ebben az esetben nincs más, akivel számolni lehet és számolni kell, csak az az Úr, aki tudja a manna titkát, és ismeri, sőt irányítja a fürjek röptét.

Amikor valaki azt gondolná, ő már bátran tervezhet, mert biztosított számára a jövő, elszámolta magát. Isten nélkül, ha ő kimarad a számításból, de akkor is, ha csak szükségmegoldásként, beugróként számítának rá, összemlik az addig felépített világ. Ezt élte meg Izráel oly sok eltántorodásakor, és ezt éli át ma is a nyugati civilizáció. Ha azonban újra Istenhez találunk, kiadva saját kezünkéből az irányítást, visszaadva azt Istennek, a mindennapok boldog meglepétségében élhetünk azzal, aki, és azzal, ami „van”. /UG/

Az Úr adja és táplálja az életet

Olvasmány:
2Móz 16,11-15

„...Mózes megmondta nekik, hogy ez az a kenyér, amelyet az Úr adott nekik eledelül.” (2Móz 16,15b)

Az öngondoskodás igyekezete és az Úrban való hűséges bizalom dialektikus igazsága és gyakorlata az isteni mérce.

Élet legyen bennem, ne csak idézet!
Ne bosszantson, ha éle eltalál,
s ne örvendjek, ha éppen másra áll,
ne untasson, ha újra jóra késztet!

Adj hozzá mindig jól halló fület,
ha engem szólít, ne legyek süket,
szerinte élnem az én érdekem!

Igéd nélkül nem volt, nincs s nem lesz élet!
Ez ad neki roppant jelentőséget.
Ezért hallgatlak most: beszélj velem!
(Balog Miklós: Igehallgatás)

Vasárnapi iskola: Akik Lélek szerint élnek – Róm 8,1-17
Aranymondás: Róm 8,9

17. ✧ hétfő

Előre felkészíti munkatársait

Olvasmány:
Lk 9,18-22

„Majd azt mondta, hogy az Emberfiának sokat kell szenvednie, el kell vettetnie a vénektől, főpapoktól és írástudóktól, és meg kell ölelnie, de harmadnapon fel kell támadnia.” (Lk 9,22)

A házasságra gyerekként, a gyerekevelésre fiatalként, az időskorra felnőttként akar felkészíteni Krisztus. Jó előre.

Először azt kell pontosan és rendíthetetlenül tudni, kicsoda Jézus. Nem csak megközelítőleg. Nem csak jó irányban, jó felé tapogatózva. Olyan biztossággal, hogy az se rendítsen meg, az se bizonytalanítson el, ha mindenki mást mond. Valóban, Jézus Krisztus származása, küldetése és szolgálata, az Atyával szoros, elválaszthatatlan közössége megrendíthetetlen. Nem függ a felőle mondott ítéletektől, nem függ az emberi felismeréstől. Ő az Isten Fia, a Megváltó!

A megváltás műve emberi szemmel nézve nem diadalmenet. „Az Emberfiának sokat kell szenvednie, el kell vettetnie a vénektől, főpapoktól és írástudóktól...” De ez a megváltás útja! A tanítvány vagy erre mond igent (nemcsak a Mester, hanem saját életében is), vagy nemet mond a végkicsengésre is: „de harmadnapon fel kell támadnia.”

Az életre a halálon át vezet az út. Ha megértjük, és a Mesterrel haladunk mi is, benne rendíthetetlenek lehetünk! /UG/

Ne azt keresd, miért ér szenvedés,
és mért van annyi könnyes állomás;
ne gyötörjön a sötét látomás:
mindenki rossz, benned nincs tévedés!

Bár jönné rád egyéni ébredés,
látnád te is a titkos fényeket,
az Úr előtt nincs semmi érdemed,
s mit tudsz a kegyelemről, oly kevés.

De megtanít gyakorolnod magad
a célt keresni már az ok helyett,
mosódni méltó próbáid alatt,

meglátni, hogy az Úr most így szeret,
így készítget számodra is helyet
és üdvöt, mely örökre megmarad.
(Balog Miklós: A célt az ok helyett...)

Igével zárd a napot! Ézs 53,1

18. ✧ kedd

Február

✧ Lukács evangéliuma ✧
8. hét

Mit szeretnél elérni? Mi az életcélod? Vannak, akik már nem mernek messzebbre nézni a holnapnál, sőt inkább csak a ma, a most távlata létezik. „Csak ezt a napot éljem túl!” Azonban pont ez a túlélés kerül veszélybe, ha nincs miért megélni a holnapot. Ha a következő napok és a napokból összeálló élet nem ragad meg többet a ma túlélésénél.

Ha van célod, merd kimondani! Először önmagadnak megfogalmazva, majd másokkal is megosztva: ezért élek! Ezt szeretném elérni! Enélkül az elért sikerek nem visznek előbbre. Sőt, minél több van a sikerekből máshol, annál inkább nyilvánvaló az Egyetlen hiánya. Mert igazából csak az az egy a fontos! Nem pótolható, hiánya nem kompenzálható.

A Mester abban is segít, hogy e cél megfogalmazásakor senki el ne tévedjen. A cél: Krisztus követése! Ezt valld meg, erről beszélj, ez töltse be az életed! Mint az olimpiára készülő bajnokaspiráns – e célnak rendelj alá mindent!

Ha a cél biztos, már elég, ha csak a ma terhét hordozod. Vele sikerülni fog! /UG/

A naponkénti kereszt-hordozásról

Olvasmány:
Lk 9,23–27

„Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel naponként a keresztjét, és kövessen engem!” (Lk 9,23)

Ha a célod Krisztus követése, akkor elég csak a mai ehhez szükséges áldozatokat vállalnod!

Már keresztet vállra vettem,
S érted mindent elhagyok.
Mindenem vagy; árva lettem,
Honjavesztett szív vagyok.
Vágyat, célt a múltnak adtam,
Nincs már bennem vak remény,
Mégis gazdag úr maradtam:
Isten és a menny enyém!
(H. Fr. Lite, ford. Áprily Lajos
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 321)

Igével zárd a napot! Róm 8,13

A Biblia két év alatt: 2Krón 18,1–34; Róm 10,1–13; Péld 10,3–4

19. ✧ szerda

Olykor de jó lenne megállítani az időt!

Olvasmány:
Lk 9,28–36

„Mester, jó nekünk itt lennünk, készítsünk három sátrat: egyet neked, egyet Mózesnek és egyet Illésnek.” (Lk 9,33)

Ha örök, vagyis igazi dolgok történnek veled, azok sosem fognak elmúlni nyomtalanul.

Olykor de jó lenne megállítani az időt! Azokban a pillanatokban, amikor boldognak érzi magát a mulandó ember. Akkor, amikor a gondterhek lekerülnek a vállakról, amikor nem azokkal kell foglalkozni. Jó lenne, ha megállna az idő. De meddig? Hiszen előbb vagy utóbb mégis tovább kell lépni. A pillanat, minél tovább tart, annál inkább fájdalmassá lesz elmúlása miatt. Valami olyan megállás kell, amely örök. Nem is megállás, hanem végállomás.

A szent pillanatok valami olyanhoz hasonlíthatók, amikor a végső örömből nyer kóstolót az ember, aki tudja, hova és kivel tart. Olyan, mint valamikor a középkorban, amikor a herceghez meghozták a kiválasztott királykisasszony festményét. Valamit meglátott szépségéből, de tudta, még nem ez volt a vele való nagy találkozás!

A megdicsőülés hegyén a három tanítvány megláthatta, megérthette, ki a legnagyobb s a legfontosabb. Nincs más dolguk, mint hogy

ezzel az élménnyel gazdagodva, még inkább egyedül csak rá hallgassanak. Nekünk sincs más tennivalónk. Ha vele telik az életidőnk, akkor nem elfogy, nem megáll vagy kimerevedik, hanem betelik! S egy örök élet sem lesz elég zengeni az ő dicséretét! /UG/

Az emberré válása így kezdődött:
lejött a fáról engedelmesen,
és egyszerűen Jézus mellett döntött.
E nélkül EMBER nem lehetsz te sem!

EMBER! Nem általában. Isten képe,
ki Jézusban már Istennel beszél.
...
Most elszakadhat önző önmagától.

Az élő Ige által már szabad,
s azonnal örök üdvösséggé tágul
számára e páratlan pillanat.
(Balog Miklós: Zákeus III.)

Igével zárd a napot! Zsolt 4,7

20. ✧ csütörtök

Február

✧ Lukács evangéliuma ✧ 8. hét

Vannak megoldhatatlan dolgok. Éppen ezért szeret az ember kilépni a hétköznapiakból, elfelejteni legalább egy időre a megoldhatatlan feladatokat. Azok azonban mindig megvárnak. Nem lehet elmenekülni.

Elképzelhető más megoldás is. A hétköznapi megoldhatatlan kihívásai közé elhozható a Szenttel való találkozás üzenete! Sőt, ő maga az, aki kész megérkezni és cselekedni! Ehhez azonban be kell látni: nélküle a tanítványoknak sem megy!

Ha Jézus a lehetetlent is megoldja, ha vele szemben az ördög semmilyen mesterkedése nem állhat meg, ha ő biztosan, minden helyzetben a győztes oldalon van, akkor valaki azt gondolhatná, immár elérkezett a boldog jövődő! Valójában azonban más a helyzet. Az igaz, hogy neki semmi és senki nem állhat ellen, de ő mégis, a győzelem pillanatában is így szólt az akár ünnepelni is kész sokaságnak: „Jegyezzétek meg jól ezeket a szavakat: az Emberfia emberek kezébe adatik!”

A győzelem nem a hétköznapiak – e világi dolgok – sikere. A győzelem az, ha mindenben Krisztus jut uralomra! Ez a győzelem a mi hitünk. /UG/

Az idő sürget: messze tűnjetek
halálba hajló üres ünnepek,
és hült helyüket töltsé be
a diadalmas ünnep ereje,
hogy hamvukba holt sápadt életek
hittel, reménnyel újra teljenek,
és útjainkat úgy vezesse áldva
a bűnbocsánat bátor bizonyossága,
hogy róla szóló szavaink megett
ott legyenek a cselekedetek,
és azok zengjék minden harcon át
a hétköznapi hálás himnuszát!
(Balog Miklós: Hétköznapi himnusza)

Igével zárd a napot! 1Krón 16,11–12

A Biblia két év alatt: 2Krón 20,1–37; Róm 11,1–12; Péld 10,6–7

Vissza a hétköznapiakba

Olvasmány:
Lk 9,37–45

„A következő napon, amikor lejöttek a hegyről, nagy sokaság ment eléje.” (Lk 9,37)

A hétköznapiak sosem szürkék, ha erős hittel töltjük meg őket. Csak az fényesíti ki a szürkéséget.

21. ✧ péntek

Jézus alázatra tanít!

Olvasmány:
Lk 9,46–48

„Aki befogadja ezt a kisgyermeket az én nevéért, az engem fogad be...” (Lk 9,48a)

Tegyük az egyszerű és hétköznapi feladatainkat azzal a természetességgel, hogy milyen jó, hogy még tehetjük! Ez az alázat.

Nem könnyű megérteni Jézust. Mert mindaz, amit mond, amit tanít, szemben áll mindazzal, amire az emberi értelem, az evolúció logikája tanít. Itt, ebben a világban az erősebb győz. Az marad meg, aki jobbat, többet tud. Az, aki ugyan kész együttműködni, de partnerében mégis saját sikere kovácsát látja. Ezzel szemben Jézus az elengedésről beszél. Nem arról, hogy az élet a meséhez lenne hasonló, ahol végül mindig a legkisebb, a lenézett az, aki valahogy az arannyal vagy a jó tündér segítségével felülkerekedik. És nem is arról, hogy tulajdonképpen nem is rossz vesztesnek lenni, mert egyrészt úgyis „savanyú a szőlő”, másrészt a mártíromságot is lehet dicskoszorúzni...

Mégis, amit Jézus kér, nem nehéz. Oly egyszerű, hogy azt még a kisgyermek is meg tudja tenni. Ők még képesek arra, hogy önzetlenül adjanak és félelem nélkül elfogadjanak. Képesek arra, hogy elismerjenek valakit maguk felett úgy, hogy közben ne érezzék magukat vesztesnek vagy

elnyomottnak, sőt éppen így érezzék meg a kiteljesedés lehetőségét.

A perdöntő kérdés az, hogy amit teszel, kire tekintettel teszed? Jézus azt mondja: „az én nevéért” – ez pedig már megadja azt is, hogy mit és hogyan cselekedj, gondoldj vagy érezz. /UG/

Nyilazott Napod tüzes hője,
Nem volt enyhülésem, Uram,
S felhődből rámpermetezett
Alázatosság langy esője.
...
Elébeem kis folyókák hozzák
Szakadt kegyelmed, óh, Uram,
S csobog lelkemben kedvesen
A leesett alázatosság.
Szeretnék mindent odaadni
...
S szeretnék minden percemen
Nagyon-nagyon megaláztatni.
(Ády Endre: Alázatosság langy esője)

Igével zárd a napot! Jak 4,6

A játékos világbajnok lett. Mégis elcsüggedve, vesztes érzésekkel gondolt vissza az utolsó 90 percre. Mert nem rajta múlt. A másik lőtte be a győztes gólt. A másik szabadított fel az utolsó pillanatban. Mintha ő nem is lett volna a pályán. Talán még a vereség is jobb lett volna – gondolta –, ha legalább ő viszi a hátán a csapatot. Nem is járt el ezt követően a találkozókra...

Csak egy győztes csapat van, s ennek az irányítója az Úr. Lehet, hogy valaki azt gondolná, ő jobban tudja. Lehet, hogy valaki a másiktól azt gondolná, nincs helye a csapatban. De bárki bármit gondol, mond vagy tesz, egyedül az Úr szava a meghatározó. Ha azzal szemben – mint egykor Jónásnak – pere van valakinek, lehet ugyan haragvóan szembefordulni, de változtatni nem. Lehet máshoz átigazolni, de győzni és üdvösséget nyerni mástól, az Úron kívül, nem.

Ezért – mondja az Úr – „ne tiltsátok”! Attól, hogy valaki nem olyan, mint „én”, még lehet az Úr hűséges szolgája! /UG/

Egy csapatban

Olvasmány:

Lk 9,49-50

„Ne tiltsátok meg, mert aki nincs ellenetek, az veletek van.” (Lk 9,50)

Jézus Krisztus csapatáról van szó. Ez az egyetlen csapat. Attól, hogy különbözőek a posztok, még velünk együtt vezeti a többieket.

Közösség nélkül győz a bűn hatalma,
Izsák családját is úgy győzte le,
de egyesülve és együtt haladva,
megment s megtart az Úr erős keze!

Testvérközösség: Isten szent egyháza...
Erős, egységes az csak úgy lehet,
hogyha nem nézel, testvér, soha másra,
Istennel lesz közösséged neked,

és ő lesz mindenedben mindened!
(Balog Miklós: Közösség)

Igével zárd a napot! Fil 1,15

23. ✧ vasárnap

Indulat és bosszúállás megfékezése

Olvasmány:
Lk 9,51-56

„...mert az Emberfia nem azért jött, hogy az emberek életét elveszítse, hanem hogy megmentse.” (Lk 9,56a)

A más vélemény és felfogás nem büntetendő cselekedet, nem családból kizáró ok. Ne mondj le senkiről!

Gyakran keletkezik vita a hívő emberek között is. Tudunk vitatkozni istenismereti kérdéseken, erkölcsi, társadalmi és gazdasági természetű dolgokon is. Ilyenkor rendíthetetlenül állítják: „mi látjuk jól a dolgokat”. És a vitatkozó felek a saját vélt igazukat nem vagy csak nagyon nehezen adják fel. Küzdenek személyes látásuk érvényesüléséért, és ezzel együtt a másik elmarasztalásáért. Gyermekkorai emlékem: valamin vitatkoztunk. Apánk tett igazságot köztünk, vitatkozó testvérek között. Mindannyian meg voltunk győződve, hogy a másik két testvér rosszul látja a dolgokat, és a többiek megérdemelnének egy szigorú büntetést. Apánk csak szelíden magához vont bennünket, és megértette velünk, hogy mindannyiunkat egyformán szeret. Mindannyiunknak fel kell ismernünk saját hibánkat, és egyformán van minden testvér számára bocsánat. Apánk személyválogatás nélküli szeretete tanít türelemre, szeretetteljes elhordozásra és megbocsátásra.

Amikor fenyítékre vagy büntetésre van szükség, azt nem a fiak bosszúvágya dönti el, hanem egyedül ő maga. Ha pedig valaki elutasító, szeretetlen magatartást tanúsít, az is az apára, vagyis a mennyei Atyára tartozó dolog. Az atyai szeretet szolgáltat igazságot, nem a megsértődött „testvér”. /LT/

Idegek pattannak el, tombol a vihar,
Lelkem küzd: szabadságot akar!
Szép kék eget, völgyet,
Boldogító szebb időket!
(Újfalusi Ármin: Düh)

Az embernek le kell vezetnie minden emberi konfliktust, oly módon, amiben nincs benne a bosszú, az erőszak, a megtorlás. Az ilyen módszerek alapja a szeretet. (Martin Luther King)

A Biblia két év alatt: 2Krón 24,1-27; Róm 12,1-8; Péld 10,11-12

Imaáhítat: Könyörögjünk, hogy az Úr adjon bölcsességet az előljáróknak feladatuk betöltéséhez! – Péld 8,12.16

23. ✧ vasárnap

Február

✧ Lukács evangéliuma ✧ 9. hét

„Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a rosszat a jóval!” (Róm 12,21) – tanítja Pál, az Úr nagy apostola. Az igazságtalanság, a rossz bánásmód bosszúért kiált, és általánosságban az emberek bosszút is állnak sérelmeik miatt. Az Úr királyságában azonban nem ez a rend. Aki Istenhez igazodik, szükséges, hogy sérelmei terén is Istenre hagyatkozzon, hogy ne váljon közönségessé. Ebben hatalmasan kiemelkedik Dávid kortársai közül. Isten e kétféle jellem megrajzolásával felkínálja híveinek a jellemfejlődés helyes változatának felismerését. Micsoda lelki nagyság! Milyen fegyelmettség és önuralom! Minden emberi korszak számára példaértékű jellem. Vajon hol és milyen lelki fejlődési szakaszokon ment át ez az ember, hogy ilyen kiemelkedő személyiséggé érlelődjön? Dávid gyönyörű leckét ad istenfélelemből: az Úr felkentjére még akkor sem emel kezét, amikor az halálos támadást indít ellene. Ezt Istenre tartozó ügynek tekinti, és bölcs döntése szerint Istenre hagyja a bosszú időztetését is. Még halálos ellensége is elismeri nemeslelkűségét, és – nem tehet mást – áldást mond Dávidra, és felismeri benne az isteni választás szempontját, melyből egyértelműen kikövetkezteti: „hogy te biztosan király leszel, és általad virágzik fel Izráel királysága.” (21. v.) /LT/

Csak az Úr szolgáltatathat igazságot

Olvasmány:
1Sám 24,1-16

„Az Úr tegyen igazságot köztünk, az Úr álljon értem bosszút rajtad, de én nem emelek rád kezét.” (1Sám 24,13)

Ha Isten igazságot is szolgáltat nekem, akkor sem esne jól, ha bosszút állna értem. Krisztus óta így gondoljuk.

Vonj Te engem, mert én bennem / Az erő kevés!
Gyarlóságom érzem, látom, / S bánt a tévedés.
Ám erőd ha által jár, / Lelkem mind magasbra száll,
S egykor mennyben hálám zengem: / Dics néked, Bárány!
(Ph. Fr. Hiller. Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 388)

Emberek között, akik valaha szerették egymást, nincs és nem is lehet soha igazi harag. Lehet düh, bosszúvágy; de harag, az a szívós, számító, váró harag... nem, ez lehetetlen. (Márai Sándor)

Én azt tartom, aki megmondja az igazat, akár jó, akár rossz, akár csúnya, az nyugodtan alhat, és én aludni szeretek éca. A többi a jóisten dolga. (Móricz Zsigmond)

Vasárnapi iskola: Akik Istent szeretik – Róm 8,28-39
Aranymondás: Róm 8,38-39

24. ♦ hétfő

Az eltökéltség alapvető a szolgálatban

Olvasmány:
Lk 9,57-62

„Jézus pedig így felelt: »Aki az eke szarvára teszi a kezét, és hátratekint, nem alkalmas az Isten országára.«” (Lk 9,62)

Az Isten országában nem csak a vallásos dolgokban kell összeszedettnnek és céltudatosnak lenni. Mindenben.

Az Úr szolgálatában gyakran megesik, hogy mellékes, Isten terve szempontjából közböbös dolgok sürgető kényszerével találkozunk. Isten feladatát bíz ránk, és miután elindultunk a szolgálat útján, jelentkeznek ezek a sürgető, kényszerítő kötelességérzetek: „Tedd meg a hagyományhoz ragaszkodás miatt!”, „Elvárják az emberek”, „Mit fognak mondani mások?” és még sok hasonló. Az érzelmi tájékozódású emberek ilyenkor „szétesnek”, kapkodnak, és nincs Isten előtti jó lelkiismeretük. Hasonló ez a szolgálati kísértés ahhoz, mint amikor – főként a nők esetében figyelhető meg – egy határidős munka sürgetése közben is nekiállnak fürdőszobát takarítani, vasalni, egyéb későbbre halasztható dolgot is végezni, és majd beleszakadnak a párhuzamosan végzett sokféle feladatba, és mégsem tudják azokat félretenni. Az Úr szolgálatában az összpontosítás segíti a gyümölcsözést. Jézus arra tanít, hogy előrenézz, az adott nap feladatára összpontosíts, és ahogy mondja: *„Ne aggódjatok tehát a holnapért, mert a holnap majd aggódik magáért: elég minden napnak a maga baja.”* (Mt 6,34) Ez azt jelenti, hogy miközben az Úrnak szolgálsz, lesznek dolgok, melyeket el kell hagynod, és nem fogod elvégezni. Emiatt talán mások felelősségre vonnak, elmarasztalnak, de emiatt ne aggódj! Legyél eltökélt és következetes az Úr iránti szolgálatban! /LT/

Az Úr szolgálatra hívott meg engem,
Meghívott országába, boldog tőle lelkem.
Elvégzem a rám bízott szent akaratát,
Kérem, hogy munkámra adja áldását.
(Pisch Ferenc: A szolgálat)

A szolgálat művészet. Isten az első szolgáló. Az embereket szolgálja, de nem az emberek szolgálja. *(Az élet szép című filmből)*

Igével zárd a napot! Zsolt 78,6

25. ✧ kedd

Február

✧

Lukács evangéliuma

✧ 9. hét

Melyik a legmagasztosabb hivatás? Betegket gyógyítani, vagy éhezők gondját viselni, gyermekeket tanítani? Valóban szép dolgok ezek, de mindnél több és értékesebb Isten és ember között közvetíteni. Az Úr tanítványát azzal bízta meg, hogy igéjét vigye az emberekhez, ossza meg velük, akár tetszik nekik, akár nem. Az ige hirdetése gyakran vált ki ellenállást, főként a magukat igaznak vélők körében, mert az ige leleplez, feltár, megtisztulást követel, és ez első érintésekor fájdalmat okoz, hogy aztán feloldozzon, bocsánatot hirdessen a megtérőnek. Az igehirdető másik nagy feladata, hogy az emberek problémáit felvéve lépjen Isten színe elé, közbenjárva könyörögjön értük. Ez a küldött felelős szolgáló élete. Nem a magátét mondja, hanem követségben jár. Az Úr követé. Aki a követet megveti, megbántja, annak küldőjét veszi semmibe. Elgondolkodtató történet olvasható ezzel kapcsolatban a 2Sám 10,1kk-ben, ahol Hánún ammóni király meggyalázza Dávid követeit, és Dávid érti: ez neki szólt. A következmények sem maradtak el. Mi is követségben járunk. Ha dicsérnek, az az Úr dicsősége, ha elutasítják az üzenetet, az is egy válasz, de az Úrnak szól. Ne adjunk teret a felesleges önmarcangolásnak! Felelősen álljuk meg helyünket a közvetítés szolgálatában, és a többit hagyjuk az Úrra! /LT/

Imádkozni, szemlélődni, el-elgondolkodni ebben a földi világban az Isten kegyelme által, az ő végtelen kegyelméről – kiváltság. Sokan mégsem élnek vele, pedig tehetnék... A kísértés ma is nagy, hogy a körülmények álomba szédítsenek minket, ezért jobban kellene (illene) igyekeznünk imádkozó életünk megjavításán... Nekünk oly sokszor túlfent gyötrelmesnek tűnik ez a földi élet, pedig az evangélium arra tanít minket, hogy van, aki minden kínunkat magára vette, s ezért személyes küzdelmünk nem reménytelen... (tata.lutheran.hu)

Nem öntudatlan beleszületettség, hanem vállalt felelősség a hűség, amelyet már „fegyelem”-nek mondana a költő. (*Lászlóffy Aladár*)

Igével zárd a napot! 1Thessz 4,8

A Biblia két év alatt: 2Krón 26,1–27,9; Róm 13,1–7; Péld 10,15–16

73

26. ✧ szerda

Ami a missziói küldetésnél is fontosabb

Olvasmány:
Lk 10,17-20

*„De ne annak örüljeteK,
hogy a lelkek engedelmes-
kednek nektek, inkább annak
örüljeteK, hogy a nevetek fel
van írva a mennyben!” (Lk
10,20)*

Istenhez tartozni, tudni
és átélni, hogy ő az
atyám, ez megóv minden
eredmény hajszolásától.

A kiküldött tanítvány Mestere rendelkezé-
sei szerint jár el, és az Úr igéje, isteni ereje jele-
nik meg a munkájában. Gyakran megkísért a
gondolat, hogy „milyen jól sikerült!”, „milyen
eredményes volt a küldetés!”, ami valójában
nem egyéb, mint a láthatatlanul jelen levő Úr
látható megnyilvánulása. Azért nem lebecsü-
lendő, hogy bennünket az Úr a szolgálatába
fogadott, és eszközül választott arra, hogy iste-
ni erejének hordozói legyünk. Igenis van helye
az ámulatnak, de nem feledhetjük, hogy min-
dennek dicsősége az Úré! Vitathatatlan tény:
felemelő látni, hogy szolgálataink nyomán iste-
ni erő árad ki, és általa emberek borulnak le az
Úr előtt, eljutva a bűnbánaton át a megtérésre
és az újjászületésre. Néha átélünk olyan esete-
ket is, melyek emberileg szinte elképzelhetle-
nek volnának: ördögi befolyás alól szabadul-
nak ki emberek, és eljutnak az új életre, durva
testi bűnökből a szent életre. Csodálatos törté-
nések ezek! Éppen ezért fegyelmelnünk kell

magunkat, hogy ne képzelődjünk, és ne tulajdonítsunk magunknak olyan
érdemeket, melyek az Úréi! Viszont mindez: az isteni erők jelei, a szánkban
megszólaló ige életet változtató hatalma jel, jelzés arra, hogy az Úr a magáé-
nak nyilvánított, és nevünk ott van az ő könyvében. Ez mindenekfelett való
öröm! /LT/

Hogyan válaszoljuk hát meg ezt? Mi hogyan tekintünk a küldetésünkre? Azt
mondod, hiszel Istenben. Nos, ő misszionárius Isten. Elkötelezted magad Jézus
mellett? Nos, ő misszionárius Krisztus. Azt vallod, hogy megteltél Szentlélek-
kel. Nos, ő misszionárius Lélek. Lehetetlen kikerülni ezeket a dolgokat. A
misszió a hiteles kereszténység szerves része: a misszió nélküli kereszténység
nem kereszténység többé. A misszió Isten, az Atya, Krisztus és a Szentlélek ter-
mészetében gyökerezik. (John Stott)

Ez a kor mintha már csak élni akarna, szerep és küldetés nélkül. Én azt
hiszem, így nem lehet élni. (Márai Sándor)

Igével zárd a napot! Zsolt 69,31-32

27. ✧ csütörtök

Február

9. hét ✧ Lukács evangéliuma

Szolgáló életünk több évtizedes Krisztussal járása után is – ki kell mondanunk – az Úr személyét illetően titkok vesznek körül. Ismerem, és mégsem ismerem igazán. Évek óta gyakran rácsodálkozom Pál apostol szavaira, aki szolgáló élete utolsó szakaszában is azt írja: az a célja, hogy „megismerjem őt és feltámadása erejét...” (Fil 3,10) Hát nem ismerte őt? Hiszen az Úr nevében oly hatalmas dolgokat tett. Pál sok más apostolhoz hasonlóan mélyen ismerte Krisztusát, sőt a Krisztus-ismerete olyan alapos volt, hogy már azt is felismerte, hogy messze nagyobb az Úr, mint amit az ő emberi képzelőereje megragadhat. Te kinek ismered az Urat? Mit gondolsz a magad Krisztus-ismeretéről? Elegendő, alapos, megbízható? Amikor majd színről színre látod, és a személyes kapcsolat révén az ő személyének új és újabb titkai tárulnak fel előtted, ahhoz az ismerethez miként viszonyul a mostani ismereted? Tapasztalatom szerint nem azok a boldog hívők, akik saját tetteik dicsőségét hirdetik, hanem akik elmélyülten kutatják Krisztus titkait, és személyes nyereséggé válik számukra az ő folyton gyarapodó ismerete: kicsoda ő, milyen az Úr személyisége, hogy viszonyul a bűnbánathoz, tanítványi hűséghez, alázatossághoz, a rendíthetetlen hithez? Ki ő az Atya Istenben? /LT/

A legnagyobb áldás

Olvasmány:
Lk 10,21–24

„Tanítványaihoz fordult, és nekik külön ezt mondta: »Boldog az a szem, amely látja, amit ti láttok.«” (Lk 10,23)

Isten országát, uralkodását megtapasztalni napon-ta és meglátni magad körül, az elmondhatatlanul más világ.

S egyszer, mint a tiszta hold a vízen,
Mélyeimnek mormoló vizéből
Fölmerült az Élő Isten arca.
Hírnököt nem járatott előre,
Fullajtár sem harsonázta jöttét:
Nem mehettem hódolón elébe.
(Sík Sándor: Isten érkezése)

A legnagyobb áldás, amelyben Isten részesíti az embert, az, hogy elválasztja a bűntől. (C. H. Spurgeon)

Igével zárd a napot! Mt 13,17

A Biblia két év alatt: 2Krón 29,1–17; Róm 14,1–9; Péld 10,18

28. ✧ péntek

Nem elég tudni, tenni kell!

Olvasmány:
Lk 10,25-37

„Ő így felelt: »Az, aki irgalmas volt hozzá.« Jézus erre ezt mondta neki: »Menj el, te is hasonlóképpen cselekedj!«” (Lk 10,37)

Az igazi teológia az, amikor valakinek az életét folyamatosan megváltoztatja, megjobbítja a hite.

Minden a helyes istenismereten dől el. Akinek helytelen az istenismerete, képtelen helyesen viszonyulni Istenhez, hiszen nem is ismeri őt. Egyéni elképzeléseit vetíti Istenre, és nem őt, hanem saját elképzelt istenképét szereti. Minden hitéleti tévelygés mögött felismerhető a hibás istenkép. A helyes istenismeret ránevel az Úr valós tiszteletére, arra, hogy isteni felségéhez méltóan viszonyuljunk hozzá: tisztelettel, engedelmességgel, szeretettel. Valaki egyszer azt mondta, hogy nem elég „a szeretetet szeretni”, azaz a hitéletben kielégülni azzal az érzéssel, hogy mennyire szeretem Istent. Lehet ez egy érzelmi mocsár is, melybe beleragad az ember, és csupán az érzései dagonyájában tanyázik egész életében. Istent szeretni érzélem, lelkiület, akarat és értelem dolga. Nem szűkíthető le a szép érzések szintjére. Ha valóságos istenismeretre alapozódik ez a szeretet, akkor nem szűkülhet be kizárólag Isten személyének szeretésére, hanem kiteljesedik, cselekedetté formálódik, és kiárad a felebarátra is. János apostol egyenesen az Isten iránti szeretet feltételének mondja a testvérek szeretetét: „Ha valaki azt mondja: »Szeretem Istent«, a testvérét viszont gyűlöli, az hazug, mert aki nem szereti a testvérét, akit lát, nem szeretheti Istent, akit nem lát. Azt a parancsolatot is kaptuk tőle, hogy aki szereti Istent, szeresse a testvérét is.” (1Jn 4,20-21) /LT/

Keresni, várni, semmit sem akarni,
Szeretni, vágyani, egyedül maradni.
Nézni a világot becsukott szemekkel,
Látni azt, amit még nem látott ember.
Gyönyörködni titkos mély harmóniákban,
Emlékezni arra, mit sohasem láttam.
Szeretni, imádni a szent tisztaságot,
A szelet, a felhőt, a havat, az álmat.
(Teller Ede: Keresni, várni)

Igével zárd a napot! Péld 14,22

Kétféle ember, kétféle értékrend és kétféle temperamentum rajzolódik elénk a szakasz olvasásakor. Márta, a gondoskodó, alapos és munkájában mindig megbízható ember. Mindene a háza és a háztartása. Lelkifurdalása lenne, ha tervezett munkáiból akár csak egyet is elhagyna. Asztalán az étkek sora, minden eszköz és tál a legnagyobb rendben. Mártának ilyen a természete. Háztartása visszatükrözi és láthatóvá teszi személyisége rejtett oldalát. Ő az az asszony, aki azért késik el a gyülekezetből, mert rengeteget dolgozik, és még az utolsó percet is kihasználja, hogy tervei részleteit elrendezze. Hangsúlyos, hogy saját terveinek, elképzeléseinek a szolgálatában „ég el”. Mária túllát a mosogatódézsán és a sokféle terítéken. Nem azon jár az esze, hogy miként lehetne egy szószt még finomabbra készíteni. Többet akar: az élet titkait fürkészi. Talán gyakran vívódik azzal a gondolattal, miként lehet kedves ő az Istennek. És emögött eltörpül a konyha sokféle gondja. Kell egy falat kenyér, de mindegy annak a gyomornak, hogy mi van benne, csak ne korogjon. Az viszont nem mindegy, hogy milyen lehetőség nyílik előtte Isten titkainak megismerésére. A kevésbé fontosat félreteszi, hogy átadhassa magát a legfontosabbnak, a Jézus szavaiban rejlő örök üdvösség ismeretének, amely az övé marad, és ezt nem vehetik el tőle. /LT/

Ragadd meg a vissza nem térő alkalmat!

Olvasmány:
Lk 10,38–42

„Mária a jó részt választotta, amelyet nem vehetnek el tőle.” (Lk 10,42b)

Ha Isten törvény, elég egyszer megérteni. Ha Isten valóság, egész életedben kutatnod kell.

Nyújtsd hát felém kezed, s én
cserébe szívem adom.
Szeretni még nem késő, ma még
van számodra irgalom.
Istentől kapott minden perced,
Egy-egy alkalom.
(Makovei János: Az alkalom...)

Az egyedüllét soha vissza nem térő alkalmat kínál arra, hogy a belső csendben az ember végre meghallja saját, igazi hangját. Ez a belső hang gyógyító és vigasztaló, akár sorsfordító változtatásokat képes elindítani az életedben! (Rácz Zsuzsa)

Igével zárd a napot! Zsolt 27,5

A Biblia két év alatt: 2Krón 30,1–20; Róm 15,5–13; Péld 10,20–21

2. ✧ vasárnap

Jézus életének és tanításának egysége

Olvasmány:
Lk 11,1-13

„Uram, taníts minket imádkozni, mint ahogy János is tanította a tanítványait!” (Lk 11,1)

Az imádságod ne csupán vágyaidat tükrözze, sokkal inkább hitedet!

Minden üzletnek nagy segítségére lehet egy jól kigondolt, egyszerűen megjegyezhető mondat, amiről mindenkinek eszébe jut a cég vagy valamely terméke. A hitben való növekedésben egy jól megfogalmazott imádság komoly útmutató lehet a menny felé.

A tanítványok látták és hallották Jézust imádkozni, és vágytak erre a bensőséges kapcsolatra az Atyával. Úgy gondolták, Jézus tudna segíteni abban, hogyan imádkozzanak. Megváltónk nem tért ki a kérés elől. Szerette volna, ha nem csupán lemásolják azt, ahogyan imádkozik, hanem meg is értik az imádság valódi mélységeit.

Az imádság alapja a gyermeki bizalom a mennyei Atyában. Bármikor lehet hozzá fordulni, ezt ő sohasem fogja zaklatásnak tartani. Őszinte kérdéseink, kéréseink nem fogják fárasztani. Először szentségét és az ő országát szeretné feltárni előttünk. Meg akarja mutatni, hogy mindennap velünk van és gondoskodik rólunk. Ezután a bűnök következnek. Jézus

Krisztus áldozata által teljes körű mennyei bocsánatban lehet részünk. Ez a kegyelem pedig felszabadít arra, hogy mi is képesek legyünk megbocsátani. A próbákat és a kísértéseket sem kell egyedül megharcolnunk, mert kész segíteni. „Mert mindaz, aki kér, kap!” /PZs/

Isten minden imádságot hall, de nem mindegyikre felel azonnal. Imádkoztak-e a testvérek 16 évig és négy hónapig valamiért? És Isten megadta 16 év és négy hónap után. Imameghallgatás, mondhatjuk, de ennyi idő? Isten mindig időben cselekszik. Van, amikor nem kell ennyit várnunk!

Isten megfizet nekünk nyilván. Imádságaink öelőtte vannak, és miként és hogyan válaszol, az az ő dolga.

...

Először is a legfontosabb az imádság, másodszor legfontosabb az imádság, és harmadszor is legfontosabb az imádság. Gyakoroljuk ezt Jézus tanítása szerint! (M. J.)

A Biblia két év alatt: 2Krón 30,21–31,21; Róm 15,14–22; Péld 10,22

Imaáhítat: Könyörödjünk idős és fiatal nőtestvéreink Isten igéjéhez méltó életvitelért! – **Tít 2,3–5**

Jónás, Isten szolgája megbízást kapott Urától egy fontos és nagyszabású feladatra. Az ókor egyik legnagyobb városában, Ninivében kellett kihirdetnie a Mindenható ítéletét. A próféta azonban az ellenkező irányba indult el, hogy elmeneküljön a küldetés elől. Egy hajón próbált eljutni minél messzebb eredeti céljától. Itt kellett rádöbbennie arra, hogy a szolgálat elől meg lehet szökni, de az Úr elől nem. Miután a tengerbe dobták, és elkezdett süllyedni, egy nagy hal nyelte le. Ott a sötétségben lett világos számára tragikus helyzete.

Senki sem hirdette neki, hogy még néhány nap, és elpusztul Jónás, de magától is tudta. Megalázkodott, és feltörték belőle a bűnbánat szavai. Szinte minden mondata egy-egy zsoltáridézet, amelyeket ismert, de most élővé váltak, róla szóltak. A szívében visszafordult Istenéhez, az Úr pedig szabadulást adott szolgájának.

Egyszerűbbnek tűnik élni a saját kis életünket, ahelyett hogy engedelmeskednénk Istenünk szavának. A szolgálat fárasztó, odaszánt életet kíván, és a sikerünk sem biztosított, de akkor is erre vezet a mi Urunk útja. Bennünket mi tart fogságban, mi fonódott ránk? Milyen messze vagyunk a szabadulástól? Egy szívből jövő bűnbánati imádságnyra! /PZs/

Imádság szorult helyzetben

Olvasmány:
Jón 2,1-11

„Nyomorúságomban az Úrhoz kiáltottam, és ő meghallgatott engem. A halál torkából kiáltottam segítségért, és te meghallottad hangomat.” (Jón 2,3)

Amikor bajba jutsz, első-sorban lelkierőért és szellemért könyörögsz, s csak utána a vágyott csodáért!

[A 23.] zsoltár három kijelentést tesz a Pásztorról... és rólunk. Először azt mondja, hogy nincsenek olyan szükségleteink, amelyeket a Pásztor nem tudna kielégíteni. „Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm.” (1. v.) Bármilyen kihívás érjen és bármilyen szorult helyzetbe kerülünk, a problémánkra a válasz mindig a Pásztor. (Randy Roberts)

Fanny Crosby életében voltak sötét órák is, amikor minden oly nehéznek, rendkívülinek és szokatlannak tűnt, annak ellenére, hogy a belső öröme nem változott. Baptista gyülekezeti énekeskönyvünk 291. énekének („Fogjad kezem! Oly gyenge vagyok...”) születéséről írta: „Így kiáltottam imáimban emberi gyengeségem miatt: »Hűséges Uram, fogd az én kezem!« És ekkor visszatért szívembe a békesség, és imám meghallgatására született meg az ének.”

3. ✧ hétfő

**Isten jelenléte
legyőzi az
ördögöt****Olvasmány:
Lk 11,14-28***„Ha viszont én Isten ujjával
űzöm ki az ördögöket,
akkor bizony elérkezett hoz-
zátok az Isten országa.” (Lk
11,20)*

Ha Istent helyezed akara-
tod és szándékod közép-
pontjába, akkor az ördögi
gondolatok menekülni
kezdenek.

Az erősebb hatalom legyőzi a gyengébbet. Ez az élet egyik törvényszerűsége. Jézus tanítása alapján ez a lelki-szellemi világban is hasonlóan működik. Számunkra az a vigasztaló, hogy Megváltónké, a megöletett Bárányé az erő és a hatalom is (Jel 5,12). Nincs nála erősebb uralom. Előtte nem állhat meg az ördög semmiféle mesterkedése. Ahol ő jelen van, onnan a Sátánnak távoznia kell. Két nagyon fontos üzenetet értsünk meg ebből az igéből!

Az első, hogy nekünk nem egymás ellen kell harcolnunk, hanem a kísértővel szemben (Ef 6,12). Megengedhetetlen, hogy a mennyei Atya gyermekei között belső harcok legyenek! Isten országa egyik része nem támadhat a másikkal! Nincs olyan igazság, amelynek nevében le kellene győznöm a lelki testvéreimet. Gyülekezetek, közösségek mennek tönkre, mert elfelejtik ezt az alapvető összefüggést. Jézus azért imádkozott, hogy az övéi egyek legyenek, úgy, ahogyan ő és az Atya egyek.

A másik az, hogy nem elég megszabadulni a gonosztól, a megköttözöttségünkben, hanem be is kell töltenünk a helyüket Isten jelenlétével. A Szentléleknek egyre inkább jelen kell lennie életünk minden területén, hogy egyre jobb legyen a lelkiállapotunk, ne pedig rosszabb! /PZs/

Mint az asszony az Ő ruhája szegélyét
megragadjuk az Úr jelenlétét
mint a vak koldus az út szélén
kiáltunk,
s futunk az Úr elé

És hirtelen egy mennyei kéz megáld
Jézus az, aki megsegít
és hirtelen a mennyei erő leszáll
Jézus jön, s meggyógyít!

Igével zárd a napot! Dán 2,44

A jelzések határozott üzenetek. Egy piros lámpán áthajtani komoly felelőtlenség. Életeket kockáztat, aki figyelmen kívül hagyja az egyértelmű tiltást. Egyesek úgy okoztak balesetet, hogy nem vették észre, amikor új forgalmi rend lépett életbe egy kereszteződésben. Régebben nekik volt elsőbbségük, úgy gondolták, hogy most is így lesz. Tévedtek, és ez a tévedés halálos tragédiát okozott. A figyelmeztető táblák ott voltak, csak nem figyeltek rájuk.

Jónás üzenete jelzés volt Ninive népének. Amennyiben így éltek tovább, el fog pusztulni a városotok veletek együtt. Megértették a jelet, komolyan vették, megtértek, és Isten megkegyelmezett nekik. Sába királynője csak hallott Salamon bölcsességéről és az Úr nevééről, de kész volt megtenni a hosszú utat, hogy találkozhasson vele. A sort lehetne folytatni a napkeleti bölcsekkel, akiket egy égi jel vezetett el a Megváltóhoz.

Az Isten országa elérkezett hozzánk Jézus Krisztusban. Megváltozott a forgalmi rend. Itt

azok kapnak szabad utat, akik befogadták az ígét, és benne bíznak. Nem újabb mennyei jelekre kell várnunk, hanem a meglévőket komolyan venni. Lássunk, ne csak nézzünk! Értsünk, ne csak halljunk! Isten üzenete egyértelmű. /PZs/

Ha hinni kezdesz nyitott szívvel Krisztusban, akkor mindenütt a jeleivel fogsz találkozni!... Úgy tettek az írástudók és a farizeusok, mintha a hitre jutásuk, az Istenbe vetett bizalmuk miatt lenne szüksége erre. Jézus azonban átlátott a szitán. Ahhoz, hogy valaki megtérjen, nem kell feltétlenül jel... Jézus halála és feltámadása lesz az a jel, amit Isten ad minden ember számára, nemcsak ott és akkor, hanem azóta és ezután is.

Ha hitre szeretnél jutni, ne kérj jelet! Isten már megelőzőtt! A föld gyomrából három nap után feltámadt Krisztus lehet a te jeled! Ő él, és 2000 éve jelez! Most éppen neked... (Békési Sándor)

(Jól) értelmezd a megadatott jeleket!

Olvasmány:
Lk 11,29–32

„Mert amiképpen Jónás jelle vált a niniveiek számára, úgy lesz az Emberfia is jellé ennek a nemzedéknek.” (Lk 11,30)

Ha már jól ismered Istent, csak akkor érdemes az eseményekből jeleket olvasnod.

Ígével zárd a napot! Jón 3,2

A Biblia két év alatt: 2Krón 32,24–33,13; Róm 16,1–9; Péld 10,24–25

5. ✧ szerda

Vigyázz az isteni fényre!

Olvasmány:
Lk 11,33–36

„Vigyázz tehát, hogy a bened levő világosság sötétséggé ne legyen!” (Lk 11,35)

Isten örök fényesség. Ha vele vagy, megvilágosodsz. Ha csak ideológiád van róla, besötétedsz.

Egy sötét helyiségbe lépve automatikusan nyúlunk a kapcsoló felé, mert szükségünk van a fényre ahhoz, hogy lássunk. A lámpákat általában a mennyezetre helyezzük, ha azt szeretnénk, hogy az egész szobát bevilágítsák, és tisztán lássunk mindent. Fény nélkül a szemünk semmilyen segítséget nem tud adni, olyanok leszünk, mint vak embertársaink, akiknek többi érzékszervükre kell támaszkodniuk, hogy tájékozódjanak.

A szívnek (léleknek) is van szeme, amelyen keresztül lelki-szellemi igazságokat láthatunk meg. Pál azért könyörgött, hogy a gyülekezet tagjai ezen keresztül ismerjék fel, milyen reménységre hívott el minket az Úr (Ef 1,18). Mennyei Atyánk nem rejtette véka alá a világ világosságát. Jézus Krisztus azért jött el, hogy megvilágosítson minden embert, ő az igazi fény (Jn 1,9). Ő képes az egész lényünket bera gyogni, hogy tiszta szemmel és szívvel dicsőítsük Istenünket. Ez legtöbbször igen kínos és

kényelmetlen folyamat, mert gonosz tetteinket, gondolatainkat nem titkolhatjuk tovább. Ebben nincs középút, félhomály. Vagy engedem, hogy világosság legyen bennem, vagy lelki sötétségben fogok tapogatózni. Válaszd a fényt, megéri! /PZs/

Gyűlölködve kiáltom: – Idegen kéz,
eressz! ne vezesd utam! megtagadlak! –
Mégis te formálsz ujjá, idegen kéz,
és csak nő az erőd, ha megtagadlak.

...
Nem tudom, mi történt... Talán az Isten
játszik velem s te vagy a fény szemében.
Ha eldoblak, megjelenik az Isten
s nehéz harag hömpölyög nap-szemében.
(Szabó Lőrinc: Hasztalan lázadás)

Igével zárd a napot! Péld 16,25

Vendégségben igen kellemetlen, amikor gyermekünk átlépve az illem határait őszintén kimondja negatív véleményét a házigazdáról. Sűrű bocsánatkérések között próbáljuk menteni ilyen helyzetben a család becsületét. Jézus nem volt ennyire „illetudó”. Rendesen lehúzta a leplet a farizeusok és írástudók képmutatásáról. Ezzel nemcsak a házigazdát, de a vendégeit is vérig sértette. Szabad így viselkedni, belegázolni mások hitébe? Az Úr tudta, mit mond, és azt is, hogy ez élet-halál kérdés azok számára, akik hallani fogják. Ebben a helyzetben kiderült, kinek volt valódi istenhite, és ki az, aki csak szájával tisztelte az Istent. Aki komolyan vette a mennyei figyelmeztetést, az bűnbánatra és egyben világosságra jutott. Aki felháborodott és támadni kezdte Jézust, annak maradt a lelki sötétség. Hiába ült közöttük az Isten Fia, sértett önértékük a bírói székbe ültette őket. Ha nem engedem, hogy az Úr megítéljen, én fogom őt ítélni.

Rosszulesik, ha hibáidat, bűneidet valaki felemlíti, szembesít velük? Bánt az igazság, mert úgy gondolod, te sem vagy rosszabb másoknál? Válaszd az élet útját! Alázkodj meg Isten hatalmas keze alatt, hogy ő magasztaljon fel (1Pt 5,6)! /PZs/

Mondhatod előttem, hogy így szeretsz, úgy szeretsz,
ha a hátam mögött mindig mindenért kinevetsz.
Mondhatod, hogy nem árulod el titkomat senkinek,
mikor elmegyek, elmondod rögtön mindenkinek.
Hiába a bájos és aranyos, tökéletes külső,
ez mit sem ér...

...
Kevés az, ki igazán szeret, ki megért és veled együtt nevet.
Ki mindig kiáll melletted bátran, nem hátrál meg,
bármiben is hibáztál, téged ugyanúgy szeret.
Ki barát akkor is, ha más ellenség, s melletted kitart
egy életen át örökké.
(Petrovics Henrietta: A látszat néha csal)

Igével zárd a napot! Péld 26,24–25

A Biblia két év alatt: 2Krón 34,14–33; Róm 16,21–27; Péld 10,27–28

A látszat nem minden

Olvasmány:
Lk 11,37–54

„Ti farizeusok a pohár és a tál külsejét megtisztítjátok, de belül telve vagytok rablásvágygal és gonoszsággal.” (Lk 11,39)

Ahogy a gyerekeket sem a viselkedés nevelésével tesszük jellemessé, úgy magunkat sem. Hanem azzal, ha magunkba nézünk és belül vágyunk a változásra.

7. ✧ péntek

Semmi sem marad örökre titok!

Olvasmány:
Lk 12,1-12

„Nincsen olyan rejtett dolog, amely le ne lepleződnék, és olyan titok, amely ki ne tudódna.” (Lk 12,2)

Ami egyszer kiderül, az most sem titok, csak titkolják. Ha pedig nem tudják végleg titkolni, akkor miért ne éljünk teljesen nyíltan?

Dávid szerette volna eltitkolni házasságtörését Betsabéval, de Isten nem engedte. Egész udvara előtt nyilvánvalóvá vált parázناسága és aljas gyilkossága. Az Úr úgy határozott, hogy a király dicső tettei mellé ezek a szégyenteljes események is bekerüljenek a Bibliába. Mindez azért, hogy megértsük, bűnök és gonosz tettek titkolása, rejtegetése csak bajt hoz a fejünkre. Isten a bűnbánat és az ebből fakadó kegyelem útját tette világossá! A képmutatás pont attól tart vissza, hogy rálépünk erre a mennyei útra. Elhitei velünk, hogy lelepleződés és alázat nélkül lehet az Úr útján járni. Ennek a háttérben félelmeink állnak. Félünk másoktól, hogy mi lesz a véleményük, ha kitudódik rólunk az igazság. Félünk a megvetéstől, lenézéstől és az emberek rosszindulatától. Helyette felépítünk egy hazug képet magunkról mások számára.

Legkésőbb Isten trónja előtt minden rejtett dolgunk kitudódik. Szörnyű az lesz, ha valaki ezek miatt kerül örök kárhozatra. Az emberek

előtt igaz tudott maradni, de az Úr vizsgáján megbukott. Kinek a véleménye számít jobban? A hajunk számát ismerő mennyei Atyáé, vagy a hozzánk hasonló bűnös és képmutató embereké? Kitől kell jobban félnünk, kit kell jobban szeretnünk? /PZs/

A legfontosabb dolgokat a legnehezebb elmondani. Ha ezekről beszélsz, nevétségesnek érzed magad, hiszen szavakba öntve összezsugorodnak – amíg a fejedben vannak, határtalannak tűnnek, de kimondva jelentéktelenné válnak. Ám azt hiszem, többről van itt szó. A legfontosabb dolgok túl közel lapulnak ahhoz a helyhez, ahol a lelked legféltettebb titkai vannak eltemetve, irányjelzőként vezetnek a kincshez, amit az ellenségeid oly szívesen lopnának el. S ha mégis megpróbálsz beszélni róluk, a hallgatóságtól csak furcsálló tekinteteket kapsz cserébe, egyáltalán nem értenek meg, nem értik, miért olyan fontos ez neked, hogy közben majdnem sírva fakadsz. És szerintem ez a legrosszabb. Amikor a titok nem miattad marad titok, hanem mert nincs, aki megértse. (Stephen King)

Igével zárd a napot! Préd 12,14

Testvérek összeveszték az örökségükön. Az egyikük Jézus tekintélyét szeretette volna felhasználni arra, hogy kikényszerítse a számára kedvezőbb elosztást. Azt, hogy melyiknek volt igaza, nem tudjuk meg, mert Jézus nem azért jött el, hogy igazságot tegyen ember és ember között. Megváltónk azért alázta meg önmagát, hogy utat építsen Isten és az ember közé. A kapzsóság, a földi kincsek birtoklásának biztonsága vakká tehet a legfontosabb értékekre. Azt a hamis érzetet kelti bennünk, hogy pénzen minden kapható. A pénz hatalom, és akinek nagy vagyona van, az értékesebb is másoknál. Ráadásul bizonyos tekintetben a tapasztalat is ezt támasztja alá. Pénzen kényelem, biztonság és gyakran igazság is vásárolható. Milyen döbbenetes szembesülni azzal a ténnyel, hogy Isten országában nem elfogadott fizetőeszköz a pénz. Semmit sem lehet vásárolni földi kincseinkkel az Isten országában. Se belépőt, se jobb helyet nem kaphatunk érte.

Miközben ilyen időleges értékekhez ragaszkodunk, Isten dicsőséges örökséget készít mindazok számára, akik át merik adni minden értéküket Jézus Krisztus kezébe. Nála van az örök élet minden kincse elrejtve. Kié a leled és a pénzed? /PZs/

ÖRÖM: Roppant nagy a vagyonom!

Ész: Vigyázz, nehogy te légy a vagyonodé, s ne a vagyonod a tiéd! Vigyázz, hogy ő szolgáljon neked, és ne te őnéki! Mert ha nem tudnád, több az olyan ember, akit a kincsei bírnak, mint aki a kincseit bírja. Több a „vagyon embere”, mint az olyan, aki vagyonnal rendelkezik. A kapzsóság és a lélek sivársága teszi az urat szolgálóvá. Tudod te is, mi haszna van a pénznek, ez pedig csekély: hogy általa a legszükségesebbhez hozzáférhess. Ami túllépi a mértéket, nem gazdagság többé, hanem kötelék és bilincs, nem ékesítője a testnek, hanem béklyója a léleknek, halmaza a gondnak, az ijedelemnek, és hiánya a boldogságnak... (Petrarca: A gazdagságról)

A birtoklás lelki vakká változtathat

Olvasmány:
Lk 12,13–21

„Vigyázzatok, és őrizkedjétek minden kapzságtól, mert ha bőségben él is valaki, életét akkor sem a vagyona tartja meg.” (Lk 12,15)

A Krisztus-hitből olyan belső biztonságot építs, amiből sem elvenni, s amihez hozzátenni sem tudnak vagyonnal!

Ígével zárd a napot! Jób 31,24.28

A Biblia két év alatt: 2Krán 36,1–23; 1Kor 1,10–17; Péld 10,31–32

9. ✧ vasárnap

Mi köti le a figyelmed javát?

Olvasmány:
Lk 12,22-34

„Mert ahol a ti kincsetek van, ott lesz a ti szívetek is.” (Lk 12,34)

A szíved igazodik a kincseidhez. Legyenek Isten szerinti értékeid, hogy Isten szerinti szíved lehessen!

Nem kis csodálattal állok meg egy-egy jól sikerült fénykép előtt. A készítője érzékeny szemét és a beszédes pillanatot megörökítő képességét ismerem el ilyenkor egyrészt. Másrészt a rácsodálkozás tör fel belőlem: hogy nem vettem észre eddig így azt, amit és ahogy a fényképezőgép mögött álló? Szívesen megkérdezném ilyenkor a készítőt, hogy volt figyelme a kép elkészítéséhez?

A Mester a tanítványai szemét nyitogatja. Mi a táplálékot látjuk csupán, ő az életről beszél. Mi ruházatunkig látunk, ő a testünkről szól. Ismeri, tudja jól, hogy a kevesebbet is (táplálék és ruházat) aggódunk. Azzal biztat, hogy a többet (élet és test) is ő ajándékozza. Figyelmüket a hollókra, Istentől megtartottságukra és a lilomokra, Salamon ruházatát messze felülmúló öltöztetésükre irányítja. Az emberi élet, az ember értékére nyitja fel tanítványai szemét.

A vasárnap délelőtti istentiszteletre nyitott szemmel, szívvel érkezünk. Értékeket befogadni, kincseket gyűjteni indulunk. Isten országának kincseivel gazdagodhat életünk. Kösse hát le figyelmünket, töltse be szívünket a teremtés szépségén túl a megváltás csodája! A Megváltó csodálata. /MJ/

Ábrándozás az élet megrontója,
Mely, kancsalúl, festett egekbe néz.
Mi az, mi embert boldoggá tehetne?
Kincs? hír? gyönyör? Legyen bár mint özőn,
A telhetetlen elmerülhet benne,
S nem fogja tudni, hogy van szívöröm.
(Vörösmarty Mihály: A merengőhöz)

Az időd véges, úgyhogy ne vesztegesd el arra, hogy valaki más életét éled! Ne engedd, hogy mások véleménye túlharsogja a saját belső hangodat! De ami a legfontosabb, legyen elég bátorságod a szívedre és a megérzéseidre hallgatni! Ők valahogy már most is tudják, mivé akarsz válni valójában. (Steve Jobs)

A Biblia két év alatt: Ezsd 1,1–2,35; 1Kor 1,18–25; Péld 11,1–3

Imaáhítat: Imádkozzunk beszédünk tisztaságáért!
– 2Móz 20,16

9. ✧ vasárnap

Március
✧ Lukács evangéliuma
✧ 11. hét

Salamon király vagyonáról, Istentől megáldottságáról mások beszélnek. Nem maga dicsékszik azokkal. Könnyű lenne azt mondani, hogy csak mások szava – dicsérete vagy elmarasztalása – minősíthet bennünket. Ahogyan könnyű lenne azt is állítani, hogy mások véleménye, elismerése ne befolyásoljon. Urunktól kapott józanságunk őrizzen meg mindkét csapdától!

A királyt gazdagsága mellett bölcsessége emeli a többi ismert uralkodó fölé. Ezt a kimagasló bölcsességet pedig Isten adta a szívébe. Adta annak, aki maga kérte, hogy jó és rossz közötti különbségtételt hadd tudjon tenni engedelmes, azaz Istent halló szívvel (vö. 1Kir 3,5–9). Amikor Urunk áldásait vesszük sorra, kérdezzük meg magunktól: mi az, amit kértem a javamra bőséggel ajándékozó Gazdámtól?

Salamon azok javára kapta ajándékait, akik hozzá érkeztek, vele kapcsolatba kerültek. Nem maradtak meg, nem akadtak meg ezek az ajándékok az uralkodónál. Ha csak magunkra gondolunk, önzésünk hálójába kerülünk. Ha mások javára adjuk tovább, amit már megkaptunk, kiderül, hogy az ajándékozó bővelkedik, és aki mást felüdít, maga is felüdül (Péld 11,25).

Vegyük számba hát Urunk áldásait! Salamoni pompa helyett a magunk léptéke szerinti számokat fogunk találni. Az ajándékokról pedig tekintsünk fel az Ajándékozóra! /MJ/

Hintsd szerteszt / A szeretet kincseit,
Élj másokért, / Az Úr téged így tanít!
Ha sóvá lesz az életed, / Úgy ízesül a világ,
Megérzik majd az emberek / Az Úr Jézus irgalmát.
(Gerzenyi László. Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 365)

Őrizz meg attól a naiv hittől, hogy az életben mindennek simán kell mennie! Ajándékozz meg azzal a józan felismeréssel, hogy a nehézségek, kudarcok, sikertelenségek, visszaesések az élet magától adódó ráadásai, amelyek révén növekedünk és érlelődünk! (Antoine de Saint-Exupéry: Fohász)

Áldások számszerűsítve

Olvasmány:
1Kir 10,23–25

„Salamon király nagyobb volt a föld minden királyánál gazdagságban és bölcsességben.” (1Kir 10,23)

Megajándékozott vagy.
Lásd meg az Ajándékozót!

Vasárnapi iskola: A képmutatás nélküli szeretet – Róm 12,9–21
Aranymondás: Róm 12,9

10. ✧ hétfő

Ne csak adventkor gondolj ezzel!

Olvasmány:
Lk 12,35–40

„Ti is legyetek készen, mert abban az órában jön el az Emberfia, amikor nem is gondoljátok!” (Lk 12,40)

Indulásra készen várom Megváltóm. Ő készített a találkozásra.

Az indulásra kész szolga aktív, virrasztó várakozására utal Jézus Krisztus a lámpás és a derékfelövezés említésével. Bármikor, utolsó őrvtátskor, az éjszaka legvégén érkezzen is vissza az Úr, a szolgák lehetnek hűséggel várakozók. Boldognak nevezi őket Jézus. Az asztalhoz ültetés, a felszolgálásban részesülés kiváltságát kapják a gazdájukat visszavárók. A visszaérkező Úr szolgál hűséges szolgálóinak. Micsoda szerepcseré! Milyen megbecsültség!

Advent idején hangsúlyos üzenet: Jézus visszatér minden szem számára láthatóan. Hónapok teltek azóta el, és hónapok telnek addig el, míg a karácsonyt megelőző négy hét lesz újra. Gondold meg, készen vagy a találkozásra? Nem szűkíthető le az aktív és boldog várakozás ideje négy hétre. Ez jellemez téged is? Ha igen, akkor te magad is azok között leszel, akiknek a visszatérő Úr felszolgál. Ez a megbecsültség már most is napod meghatározója lehet. Akik már Jézus megváltottai, azok boldogan vallhatják: „Jöjj, megalváltottai, azok boldogan vallhatják: „Jöjj,

Uram Jézus!” Életrendezéssel – bűnbánattal, bűnbocsánat elfogadásával, Krisztus áldozatáért – mindenki őszinte mondatává válhat ez. Váljon sajátoddá! /MJ/

Ott a helyed e drága menetben,
életed KRISZTUSA vár rád.
Hagyd el a gondot, légy vele boldog,
zengje a szíved a hálát!

Hóból az erdő, ködből a felhő,
hó esik, tél szele fújja...
Kisgyermekként eljött,
Megváltóként elment,
Királyként visszajön újra!
(Füle Lajos: Visszajön!
Záróversszak: Mike Sámuel)

Igével zárd a napot! Jel 19,7

11. ✧ kedd

Március
✧ Lukács evangéliuma
✧ 11. hét

A kérdező Péter egyértelmű választ kap. A nagyobb megbízatással nagyobb felelősség jár együtt. A nagyobb felelősségvállalást nagyobb elszámolás követi. A „Nektünk szól-e Jézus szava?” kérdésére a mindenkori tanítványok is határozott választ fogadhatnak. Igen, nekünk szól!

A sáfárok, azaz gazdatisztek nem a sajátjukkal gazdálkodtak, hanem uruk tulajdonával. Csak felhasználók és nem tulajdonosok voltak. A megbízatásuk időleges volt, a gazda által kijelölt időtartamra szólt. Amikor ez az időszak letelt – illetve időközönként is –, el kellett számolniuk munkájukkal, a rájuk bízott értékekkel gazdájuk előtt.

„Mid van, amit nem kaptál?” – erre az igére csak egyet válaszolhatunk: mindent kaptunk. Életünket, erőnket és képességeinket (és azok korlátait), időnket (és azok végességét itt), anyagi javakat (és azok elértéktelenedését, ellophatóságát). Üdvösségünk, bűnbocsánatunk, békességünk is ebbe a sorba tartozik? Mindenképp! Mindent kaptunk. Küldetésünket is, hogy mások javára legyünk. Jól élek ezzel a küldetéssel? Javaimmal mit is kezdek? Lehet, hogy vannak rám bízott emberek, akik számára az élelmet (az előbb felsorolt sok-sok értéket) nekem kellene kiosztanom, továbbadnom? Biztosan vannak! Nem véletlenül vagyunk mi mellettük. Nem véletlenül vannak ők mellettünk. Hű és okos sáfárként éljünk ott, ahová Urunk rendelt szolgatársaink javára! /MJ/

Tartozunk az Úrnak

Olvasmány:
Lk 12,41–48

„Akinek sokat adtak, attól sokat kívánnak, és akire sokat bízta, attól többet kérnek számon.” (Lk 12,48b)

Ne rémülj meg a nagyobb feladattól! Uradhoz légy hűséges a kevesen! Többre ő bízta téged.

Mert ha egyszer
megszülettél, Feladat az élet.
Feladat, hogy ezt a létet
Szépen végigéljed.
(Antal György: A feladat)

Az eredményes élet egyik kulcsa, hogy megtanulunk újabb és újabb kihívást jelentő, ám megvalósítható célokat kitűzni... csak akkor adjuk fel, ha többszöri próbálkozás után valóban be kell látnunk, hogy a jelenlegi körülmények között, jelenlegi felkészültségünk mellett a feladat megoldhatatlan számunkra. (Alexander Oakwood)

Igével zárd a napot! 3Móz 5,17

A Biblia két év alatt: Ezsd 3,1–13; 1Kor 2,6–16; Péld 11,5–6

12. ✧ szerda

Az álságos békesség ára

Olvasmány:
Lk 12,49–53

„Azt gondoljátok, azért jöttem, hogy békességet hozzak a földre? Nem – mondom nektek –, hanem inkább meghasonlást.” (Lk 12,51)

Krisztus igazi kapcsolatra hív. Valódi rendezettségére. Ne elégedj meg kevesebbel!

Nincs ingyen semmi sem. Mindenért fizetni kell. Valamikor, valakinek. A békességért is. Az álságos békességért is. Az árat meg kell adni.

A széles és a keskeny útról készült festmény sok imaházba jutott el. Nagy felfedezés volt, hogy – a kép ábrázolásával ellentétben – a két út nem egymástól jól elkülöníthetően, biztonságos távolsággal elválasztva fut. Rádöbbsentem, hogy a kihívás éppen abban áll, hogy az ellenkező irányba haladó sodró tömeggel szemben, ellenárral kell haladnia annak, aki a keskeny útra tette lábát Jézus követésére. És bár így sokkal nehezebb az előrejutás, de az érintkezés lehetővé teszi, hogy ne csak én kapjak rossz irányba húzó hatásokat, hanem én magam is adjak a menny felé segítő érintéseket.

A Békesség Fejedelme hív. Magához. Követésére. Keskeny útra. Ma is. Ellenhatás, ellenár leküzdésére. Békességem árát, életrendezésem fizetségét kereszthalálával biztosította. Drága árat adott. Életét. Nekem ingyenes, neki a leg-

drágább. Lesznek, vannak, akik ezzel ellentétes irányba hívnak. Apák, fiak, anyák, lányok, anyósok, menyek. A meghasonlás elkerüléséért, úgymond a békesség kedvéért a Békesség Fejedelme elhagyását kéri majd. Ennek is van ára: a Krisztus-nélküliség minden kínja. Ne fizesd meg ennek az árát! /MJ/

Ó, drága ez az ár,
Itt jóvá lesz a kár,
Itt megnyugszik lelkem
A Bárány, Jézus vérében.
(R. Lowry
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 329)

Mindig azon gondolkodtam, hogy mit csináljak, hogy békesség legyen bennem? 13 évesen elkezdtem magamtól Istent keresni, templomba, gyülekezetbe járni. Ott megtaláltam a békességemet, csak az ember nem ott tölti életét nonstop. Ott a problémákról az emberek gondolkodnak, nem úgy, mint ott-hon. (Farkas Mihály)

Igével zárd a napot! Zak 11,7

13. ✧ csütörtök

Március

✧ Lukács evangéliuma ✧ 11. hét

Sokat elárul rólunk, hogy minek tudunk örülni. És persze az is, hogy mit tartunk felháborítóknak, elfogadhatatlannak. Vannak, amiket nem engedünk meg magunknak, és mások számára is tilalmassá tesszük meggyőződésünk miatt. És vannak, amiket pedig megkövetelünk magunktól is, másoktól is. Ha mégsem a mi elképzeléseink valósulnának meg, akkor reakciónk kiáltó lesz. Együtt örülünk mások „szabálytalanságán”, beismerve, hogy eddigi gondolkodásunk javításra, akár teljes átfőrmálásra szorult. Vagy méltatlankodásunk, felháborodásunk miatt saját magunkat zárjuk ki az együttörülés kiváltságából.

Jézus cselekszik és tetteit értelmezi is. A félreértéseket eloszlatja. A rossz szándékú ellenkezéssel szemben választ fogalmaz meg. Szabadításként láttatja azt, amit haragra, botránkozásra indító okként néztek némelyek. Szava és érintése egy asszony életét megváltoztatta. Görnyedtségéből egyenessé és Istent dicsőítővé tette. És egész sokaságot indított örömrre.

Járjunk a mai napon is nyitott szemmel és szívvel! Érzékenyen Jézus teteire. Azokra a cselekedeteire is, amelyeket mások életében, mások üdvéért tesz. Amikor másokat egyenesít fel sokfajta görnyedtségükből. Életük sokfajta görbülségéből, torzultságából. Ne maradjunk ki az ebből fakadó örömből, Isten dicsőítéséből mi sem! /MJ/

Mily szent öröm minden perc veled,
Ha áldhatom, Uram, nagy neved.
Mily irgalom, fel sem foghatom,
Kegyelmedet árasztod rám, Jézusom.
(L. Klein, ford. ifj. Kulcsár Tibor
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 312)

Igen, a valóságos, hús-vér Krisztust csak a közösség örömét közvetítő erőterében lehet megtapasztalni. Ahogyan a mágneses erőter is igazán a fémből készült tárgyak tulajdonságainak megváltozásában érzékelhető, úgy az Isten országának erőtere is csak a gyülekezetben fejti ki áldásos hatását, ott, ahol úgyszintén törekszenek a közösség építésére. (Hecker Róbert)

Igével zárd a napot! Zsolt 40,15

A Biblia két év alatt: Ezsd 5,1–17; 1Kor 3,5–15; Péld 11,8

Krisztussal öröm, nélküle: megszégyenülés

Olvasmány:
Lk 13,10–17

„Amikor ezt mondta, ellenfelei mindnyájan megszégyenültek, de az egész sokaság örült mindazoknak a csodáknak, amelyeket ő vitt véghez.” (Lk 13,17)

Jézus nem igazodik a mi elvárásainkhoz. Mi igazodhatunk az ő szemlélyéhez.

14. ✧ péntek

Isten országa hatékony

Olvasmány:
Lk 13,18-21

„Hasonló a kovászhoz, amelyet fogott egy asszony, és belekevert három mérce lisztbe, míg végül az egész megkelt.” (Lk 13,21)

Isten országának kicsiny kezdete utáni növekedését a hatalmas Isten biztosítja. Fiában, Krisztusban téged is meghívott.

Nem kell hinnünk a gravitáció törvényében ahhoz, hogy a lábunkkal érintsük a talajt. Nem kell hinnünk abban, hogy levegő vétele hiányában rövid időn belül életünk befejeződik itt a földön. És még csak azt sem soroljuk a hitkérdések közé, mikor az elektromos teavízforralót a konnektorba csatlakoztatás után bekapcsoljuk. Annyi mindenre igaz: tőlünk függetlenül – hitunktól vagy hitetlenségunktől nem függve – működik.

Isten országa fává növekedik a kicsiny kezdet ellenére sokak javára. A növekedés meghatározó jellemzője. Nincs erő, hatalom, ami ebben visszatarthatná. Mások javának, üdvének munkálása teszi előretörését felismerhetővé. Belülről hatja át azokat, akik részei lettek. Pont úgy, ahogy a kovász belülről járja át a lisztet, és keleszti azt meg teljesen. Belül, az ember szívében, gondolkodásában indul el Isten munkája, és lesz a teljes ember – mind belsejében, mind az ebből fakadó megnyilvánulásai-
ban is – Istentől, országától áthatottá.

Isten országa létrehívói nem mi vagyunk. Fennmaradása, megtartatása nem tőlünk függ. Ha mi kimaradunk abból, elzárkózunk előle, nem omlik össze elutasításunk miatt. De miért is tennénk ilyet? Miért is maradnánk ki belőle? Hasson át és növekedjen bennünk – és ezt követően általunk is – Isten országa, uralma! Legyen szívünk vágya: *„Jöjjön el a te országod!”* /MJ/

Van egy csodálatos, gyönyörű ország,
Ember fia ide belépni nem tud, nem lát.
Ide nem érkezik busz, repülő és hintó.
Itt nincs földrengés, árvíz, örvény, itt nincs ajtó.

Itt számadást adunk cselekedeteinkért.
Jutalmat, békességet kapunk jóságunkért.
(Szabó Kila Margit: Isten országa)

Igével zárd a napot! Zsolt 92,13–14

15. ✧ szombat – nemzeti ünnep

A kérdés jó helyen, a legilletékesebb személynek hangzik. Csak a kérdés tartalma kíván pontosítást. Ezt a lényegi javítást teszi meg a megkérdezett Jézus. A kérdező felé. És felénk, sokadik hallgatók felé is.

Az elméleti tudás az üdvözülők számáraól személyes érintettség nélkül elveszettséget jelent. A tudás az üdvözülés módjáról, úgy, hogy én magam kimaradok abból, tragikus. Pedig éppen az én megmentésemről, megmentettségemről van szó. Rólam van szó. Üdvösségemről beszél az Úr. Élet-halál harcot vívó, agonizáló igyekezetemet, önátadásomat igényli most, hogy ne legyek a későn bemenni akarók között. Ha erre a mostani igyekezetre eljutok, akkor már nem az elmélet, a megmentettek száma lesz a kérdésem többé, hanem bemene-telelem a szoros kapun. Mindenáron. Hiszen az árat, hogy az ajtó nyitott legyen, nem én fizetem meg, hanem az értem életét adó Krisztus.

Nemzeti ünnepünk napján a szabadságra vágyó, azért harcot, életáldozatot felvállaló elődeink előtt hajtunk fejet. Nemzeti ünnepünk napján a szabadítást megszerző Úr szavának engedjünk: Igyekezzetek bemenni a szoros kapun! Ha már bementünk, hálás szívvel ünnepeljük a Szabadítót! És hívjunk hozzá minden szabadságra vágyót! A saját szabadságáért még mindig küzdött. /MJ/

Kelettől nyugatig neved áldja minden,
Régi fényt, új lángot adj nekünk, nagy Isten!
Pogányok jöttek be szent örökségedbe,
Istenünk, hová tűnt szívünk régi kedve.
(Juhász Gyula: Könyörgés szabadulásért)

Igével zárd a napot! Mt 7,14

A Biblia két év alatt: Ezsd 7,1–26; 1Kor 4,1–9; Péld 11,12–13

Vágy a szabadulásra

Olvasmány:
Lk 13,22–30

„Egyszer valaki ezt kérdezte tőle: »Uram, kevesen vannak-e, akik üdvözülnek?«”
(Lk 13,23a)

Szabadságvágyamat
Krisztus szabadítása tölti
be egyedül.

Március

✧ Lukács evangéliuma ✧
11. hét

16. ✧ vasárnap – a baptista sajtó napja

Szükség szerinti üzenet

Olvasmány:
Lk 13,31–35

„Jeruzsálem, Jeruzsálem, aki megööld a prófétákat, és megkövedez azokat, akik hozzád küldettek, hányszor akartam összegyűjteni gyermekeidet, mint a tyúk a csibéit szárnyai alá, de nem akartátok!” (Lk 13,34)

Az Úr azért ítél meg, hogy ne kelljen elítélnie.

Jézus e két megszólalása közül a Heródes Antipászra vonatkozó csak Lukácsnál található meg, viszont a Jeruzsálemnek, azaz a választott népnek címzett, rajta kívül még Máténál is. Ott – kiterjesztve a farizeusoknak szóló feddést – a nagyheti események sorába, itt pedig a Galileából Júdeába vezető út leírásába illeszkedik bele, így az utolsó mondatban szereplő titokzatos időpont (35b v.) meghatározását nehezíti téve. E zsoltártöredék kapcsán, akár annak virágvasárnapi skandalására, akár Jézus második eljövetelekor való megvalósulására gondolunk is, sokkal inkább célravezető a jelen tragikus állapot szomorú jellemzésén töprengenie az igeolvasónak. Hasztalan a jövővel a jelen terhére foglalkozni, mivel a jövőbe elvezető út mindig a jelen köveiből épül. Ha valaki csak az áhított jövődön ábrándozik, pont az annak zálogát alkotó pillanatnyi lépteit hagyja figyelmen kívül. A Megváltó fájdalmát és keménységét tanúsító szavai a jelenre irányítják a mindenko-

ri hallgatóság figyelmét, azzal a céllal, hogy még időben korrigálhassa a jövőt siettető lépéseinket. Engedd szívedbe hatolni az annak állapotára vonatkozó véleményezést! Lehet, hogy kellemetlen, de biztosan szükséges. *„Amikor az Úr ítél minket, akkor nevel, hogy a világgal együtt el ne vesszünk.” (1Kor 11,32) /VE/*

Szükségem van az életre,
mint a méznek a méhekre,
mint anyának a gyermekére,
Atyának az Istenére...
(Pozsonyi Gábor: Szükség)

Ma a legnagyobb bűn az emberek absztrakt szeretete, a személytelen szeretet azok iránt, akik valahol a távolban vannak. Olyan könnyű azokat az embereket szeretni, akiket nem ismertünk, akikkel sohasem találkozunk! Hisz akkor nincs szükségünk áldozat hozatalára, s emellett olyan elégedettek vagyunk magunkkal! Így csaljuk meg a lelkiismeretet. Nem! Azt a felebarátot szeresd, akivel együtt élsz, s aki terhedre van! (Lev Tolsztoj)

A Biblia két év alatt: Ezsd 7,27–8,20; 1Kor 4,10–21; Péld 11,14

Imaáhítat: Adjunk hálát a Békehírnök és a többi evangéliumi sajtótermék léleképítő szolgálataért! – **Ézs 52,7–10**

16. ✧ vasárnap – a baptista sajtó napja

Ézsaiás könyvének középső hányada – a kezdeti feddő, ítéletes fejezetek után – a helyreállítás perspektívájával vigasztalja a népet. Az asszír, majd a babiloni fogság jogosan kirótt réme végre megszűnőben van. Már látszik a fény az alagút végén, amelyen kívül természetes a fény, nem úgy, mint a végtelennek tűnő sötétségében. A szabadulás hírért a fogságban levők tudták leginkább értékelni, hiszen felszabadulni csak valamiféle elnyomás alól lehet; meggyógyulni csak betegségből lehet; békességre jutni csak háborgás/háborúskodás múltán lehet; a jó hír a rossznak kontrasztjában lesz értékes – egy szóval: nemhogy hiábavaló lenne a nyomorúság, hanem egyenesen szükségszerű. „Mert az Isten szerinti szomorúság megbánhatatlan megtérést szerez az üdvösségre.” (2Kor 7,10) Kísérhetőségünk és esendő voltunk következtében gyakran kényszerül arra az Úr, hogy ítéletet mondjon, hiszen igazságossága és szentsége nem tűrheti a rosszat. Ugyanakkor szeretetteljes vágya az, hogy ne az ítélet szava legyen az utolsó senki életére nézve. A mennyben a helyreállítás híre okoz örömet, s (vö. Lk 15,7.10) ezt az örömet ki akarja terjeszteni a földre is (7. v.). Próbáld felfedezni az ilyen örömmé kinyíló reménycsírákat nyomorúságos élethelyzetekben, akár jogos feddésként, akár hitpróbaként éled azt meg! /VE/

Szükségünk van Jézusra? Persze, nagyon is. Akik hívők vagyunk, tudjuk. Ha nem vagy hívő, szükséged van Jézusra, bízz öbenne! Ha hívő vagy, ha nap mint nap nem gyakorlod magad ebben, szeretnélek bátorítani, hogy nap mint nap járjunk ebben a hitben. Ez az egy vers elég, hogy tanuljunk erről. Azt mondja nekünk: nap mint nap szükséged van arra, minden döntésedben – amikor autót vezetsz, amikor felülpsz a villamosra, amikor befizeted a számláidat, amikor bekapcsolod a tv-t, amikor zenét hallgatsz, amikor imádkozol, amikor vacsorázol – szükséged van Jézusra, hogy övele közösségben éled az életet (Jn 3,18). (P. Kende: Az egyetlen Ige, amire valaha szükség volt)

A békehírnök áldott szolgálata

Olvasmány:
Ézs 52,7-10

„Mily szép, ha feltűnik a hegyeken az örömhírt hozó lába! Békességet hirdet, örömhírt hoz, szabadulást hirdet. Azt mondja Sionnak: Istened uralkodik!” (Ézs 52,7)

Engedd, hogy az Úrtól érkező jó hírek túlharsojgák bánatodat!

Március
12. hét ✧ Lukács evangéliuma

Vasárnapi iskola: *Ami a békességet és a kölcsönös építést szolgálja – Róm 14,13-23*
Aranymondás: *Róm 14,19*

17. ✧ hétfő

Mit vár el igazán Isten?

Olvasmány:
Lk 14,1-6

*„Hozzájuk pedig így szólt:
»Vajon ha közületek valaki-
nek a fia vagy ökre szomba-
ton esik a kútba, nem húz-
za-e ki azonnal?«” (Lk
14,5)*

Ne csak a kedvedre való
elvárásokat teljesítsd, ha-
nem azokat is, amelyek
által épp ma épp téged
akar Isten használni!

elvárásai közül – éppen az élethelyzetünknek, indulatunknak, kedvünknek aktuálisan leginkább megfelelőt túlhangsúlyozva. Isten rendeléseit egymás ellen kijátszani eleve bűn, hiszen ha valaki *„tudna jót tenni, de nem teszi: bűne az annak”* (Jak 4,17). /VE/

Jézus Krisztus gyakorta konfrontálódott a zsidó vezetőkkel a törvény eltérő értelmezése miatt. Mai igénk ennek egy epizódját tárja eléünk. Egymásnak feszül itt ugyanis két koncepció: a Tóra betűjének minden más szempontot maga alá gyűrő szolgálata, illetve a Teremtő szellemiségét tükröző célközpontú könyörületesség.

Ne gondoljuk, hogy ettől a fajta esendőségtől mi, – a történetben szereplőktől térben-időben-örökségben távol eső – keresztények mentesek vagyunk! A törvényeskedés lelkiülete újra meg újra felbukkan közöttünk is. Minden korban és vallási kultúrában megtalálja létformáját, mert egyáltalán nem bűnre való kísértésként jelenik meg, hanem ellenkezőleg: inkább a kegyesség látszatát erősíti. Pedig csak egyetlen kérdésre kellene minden helyzetben őszintén keresni a választ: Mit vár el igazán Isten? S ebben a hangsúly az „igazán” bővítményen van.

Hajlamosak vagyunk magunk válogatni az Úr

S Valaki mindig vár.

Mert Jézus mindig, mindenütt ott van.

Ott a zajban, a mindennapokban,

küzdelmekben, és feladatokban,

ott szenvedésben és kísértésben,

hogy felemeljen, őrizzen, védjen,

hogy tanácsoljon, segítsen, áldjon,

átvigyen tűzön és akadályon,

új erőt adjon új kegyelemben.

(Túrmezei Erzsébet: Ahol ránk Jézus vár)

Igével zárd a napot! Dán 4,24

18. ✧ kedd

Március
✧ Lukács evangéliuma
✧ 12. hét

A felvonás előző jelenetében a farizeusok – sikertelenül – próbáltak fogást találni Jézuson, e következő jelenetben pedig a Mester von le egyetemes érvényű tanulságot az ő magatartásukat észrevételezve. Miközben Jézust a szombat szentségének – jóllehet önzetlen segítségnyújtásból fakadó – megtörésével vádolják, ők maguk önző alapbeállítottságukról adnak tanúbizonyságot (7. v.). Isteni rend szerinti törvényszerűséget jelent ki itt a Megváltó (11. v.). miszerint az önző indíttatású törekvések hosszú távon nem érnek célt. Igaz, az isteni rend nem az emberivel azonos időszámítással és paraméterekkel dolgozik. Ebből is fakad, hogy szembekegyesen egymással az alázat és a felmagasztalás, mivel az ember alapvetően türelmetlen. Valódi tiszteletet elérni nem, hanem csak kiérdemelni lehet; a felmagasztaltság állapotába feljutni nem lehet, az csupán adatik, mégpedig az alázat útját járva. Nekünk, istenfélő, bibliaolvasó keresztényeknek ebben a „versenyben” megvan az az előnyünk, hogy nem kell – amúgy már sokszor – kudarcot vallott emberi praktikákat alkalmaznunk, mivel ismeretes előttünk a dicsőséges győzelemre vezető út. Próbáld meg a mai nap folyamán is gyakorlattá nemesíteni az elméletet, hogy ne legyen meddő e történet tanulsága! /VE/

Az alázat megtérül

Olvasmány:
Lk 14,7–11

„Mert aki felmagasztalja magát, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik.” (Lk 14,11)

Itt is igaz: sok elsőből lesz utolsó. Ne törekedj ilyen elsőségre!

Ha ösztönzést vettek el, bizalmat arattok.
Ha jószágot vettek el, barátokat arattok.
Ha alázatot vettek el, nagyszerűséget arattok.
Ha kitartást vettek el, elégedettséget arattok.
Ha megfontoltságot vettek el, reményteli kilátást arattok.
Ha kemény munkát vettek el, sikert arattok.
Ha megbocsátást vettek el, megbékélést arattok.
Tehát, vigyázzatok, mit vettek el ma, mert ez határozza meg, mit fogtok később learatni.
Bármit adtok az életnek, az élet visszaadja azt nektek.
Az ember nagyságát szeretetében lehet lemérni.
(A mag)

Igével zárd a napot! Zsolt 138,6

A Biblia két év alatt: Ezsd 9,1–15; 1Kor 5,9–13; Péld 11,16–17

Hosszú távú befektetés

Olvasmány:
Lk 14,12-14

„...és boldog leszel, mert nincs miből viszonzniuk. Te pedig viszonzásban részesülsz majd az igazak fel-támadásakor.” (Lk 14,14)

Gondolj arra, hogy Isten milyen türelmesen vár a beléd fektetett áldozatának „megtérülésére”!

Még mindig ugyanabban a szituációban vagyunk: Jézus ezúttal – a vendégtársak után – a házigazdát is megvizsgálja. A megszólítottak köre ugyanaz, hiszen a vendéglátó is egy vezető farizeus volt, csak pillanatnyilag más szerepben. Ehhez a szerephez illeszkedik a neki szánt lecke. A Mester szavai nem közvetlenül feddők, mégis a személyválogató belterjesség gyakorlatának kritikája fogalmazódik meg benne – akár általános értelemben vesszük az alkalmazott feltételes módot (12. v.), akár konkrétan ehhez a vendégséghez kötjük. Nem a viszonzás – ha úgy tetszik: a befektetés megtérülésének – igénye az alapvető probléma ebben a gondolkodásmódban, hanem annak elvárt módja és időzítése, vagyis: mielőbb és földi viszonylatban. A központi kérdés inkább az, hogy tudatában vagyunk-e annak, hogy jó cselekedeteinkről mennyei feljegyzés készül, s elég türelmesek vagyunk-e a jutalmazás kivárásához? Úrrá tudunk-e lenni csalódottságunkon, ha emberektől alig-alig vagy egyáltalán nem nyerünk elismerést és viszonzást? Vajon fennmarad ilyenkor is az önzetlen jótekonyskodási szándékunk és segítőkészségünk? Ne feledjük Megváltónk ígérte: „amikor megtettétek ezeket akár csak eggyel is a legkisebbek közül, velem tettétek meg.” (Mt 25,40) /VE/

Nem emel föl már senki sem,
belenehezültem a sárba.
Fogadj fiadnak, Istenem,
hogy ne legyek kegyetlen árva.

Fogj össze, formáló alak,
s amire kényszerítnek engem,
hogy valljalak, tagadjalak,
segíts meg mindkét szükségemben.
(József Attila: Nem emel föl)

Ígével zárd a napot! Péld 19,17

20. ✧ csütörtök

Március

✧ Lukács evangéliuma ✧ 12. hét

Folytatódik a vendégség témakörének kifejtése, miközben Jézus egyre konkrétabb ítéletet mond a farizeusi gondolkodásúakról: egyenesen a nekik is felkínált üdvösség elvesztegetésére céloz (24. v.). Az egyik vendégtárs (15. v.) talán megsejteni látszik a végcél és lényegét, vagy éppen csak kegyes szólammal próbálja a Mester korábbi megszólalásának kínos üzenetét elméleti teológiai síkra terelni. A Megváltó viszontválasza ez utóbbihoz illik jobban, hiszen oda lyukad ki, hogy nem olyan magától értetődő Isten országa vendégének lenni (24. v.), lévén, hogy gyakorlati áldozathozatalt kíván, azaz bizonyos dolgok háttérbe szorítását. A példázat szomorú ténymegállapítása, hogy a mulandóság elemei (18–20. v.) gyakorta több figyelmet kapnak, mint az Isten országának ügye. Az Úr elhívó szeretete mindazonáltal keresztülverekszli magát (23. v.) az emberi oktondiság által emelt akadályokon; célját eléri: megtelik a ház vendégekkel. Ebben biztosak lehetünk. Nem hagyja kárba veszni kegyelmét. Vigasztaló, hogy nem fordít háttat az emberiségnek, miközben egyesek háttat fordítanak neki. A kérdés csak az, hogy te meg én ténylegesen ott leszünk-e a mennyei lakomáján, s nem csupán a meghívottak listáján? Ez a része csak rajtunk múlik! /VE/

Nehogy lemaradj!

Olvasmány:
Lk 14,15–24

„Mert mondom nektek, hogy azok közül, akiket meghívtam, senki sem kóstolja meg a vacsorámat.” (Lk 14,24)

Élj annak örömteli tudatában, hogy Isten téged is elvár asztalához! Ne okozz neki csalódást!

Ó, add, hogy egykor részt vegyünk
A Bárány vacsoráján!
Ott lesz bőséggel ételünk,
Mit ő készít, a Bárány.
Ott lesz osztályrészünk öröm,
Meg nem szűnő áldásözön...
Őt áldjuk mindörökké.
(J. Rist. Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 435)

Igével zárd a napot! Péld 1,24–25

A Biblia két év alatt: Ezsd 10,18–44; 1Kor 6,9–20; Péld 11,20–21

21. ✧ péntek

Ki az abszolút első az életedben

Olvasmány:
Lk 14,25–27

„Ha valaki hozzám jön, de nem gyűlöli meg apját, anyját, feleségét, gyermekeit, testvéreit, sőt még a saját lelkét is, nem lehet az én tanítványom.” (Lk 14,26)

Jézusi csoda: a szívedben létezhet az első helyet megelőző is, anélkül hogy az csorbulna.

A tét egyre nő. Jézus fokozza az őhozzá tartozás kritériumait: tegnap csupán a rivális tevékenységek átütőerejét kérte, ma meg egyenesen szeretteink radikális háttérbe szorítására szólít föl. Felületesen értelmezve Megváltónk szavait érthetetlennek tűnhet az elvárása. Az általánosan szeretetre buzdító Úr hogyan teheti az ő követésének feltételévé a családtagok meggyűlölését? Segíti e nehéz gondolatok megértését, ha figyelembe vesszük, hogy még mindig a javarészt zsidókból álló hallgatóságának beszél ebben az epizódban is. Az ő vérségi származásba vetett bizodalomukat akarja összetörni, s egyúttal kinyilvánítani, hogy Jézus követésének nem előfeltétele a zsidó családhoz való tartozás. Másfelől, az öngyűlölet logikai lehetetlensége arról árulkodik, hogy nem abszolút, hanem relatív viszonyulásról van itt szó. Annyival jobban kell tehát Krisztust szeretnünk önmagunknál és családkunknál, hogy az már-már gyűlöletnek számít

az átlagos emberi skálán. A kereszthordozás említése által pedig Jézus egyértelműen a római kivégzési módusra utal, tehát a vértanúságot helyezi kilátásba, így annak felvállalását is az iránta való hűség fokmérőjének tekinti. Törekedj ma arra, hogy Megváltódat még szeretteidnél és önmagadnál is jobban szeresd, s tudj áldozatot vállalni érte! /VE/

Te adtál mindent, és én mindig csak kértem,
Jót is, rosszat is, most már mindent megértem!
Hálát oly ritkán adtam, magam maradtam,
De kezedet nyújtottad s én megragadtam!

Velem vagy mindig, ezt már biztosan érzem,
Te vezettél engem, időben és térben;
Te vagy a Szeretet és Te vagy az öröm,
Hálátelt szívvel az életem köszönöm!
(Kalina Valéria: Te adtál mindent)

Igével zárd a napot! Zsolt 73,25

Látszólag mai igénk üzenete ellentmond a vasárnap délelőttinek, hiszen ott a jelennel való figyelmes törődésre, itt pedig a bölcs előrelátásra helyeződik a hangsúly. Mire figyeljünk tehát inkább? Nem szabad figyelmen kívül hagynunk, hogy ott a végidővel és üdvösséggel kapcsolatos teológiai kérdésekről volt szó, itt pedig gyakorlati, életvezetési példák állnak előttünk. De nem is ezekre a hétköznapi evidenciákra akar elsősorban tanítani minket a Megváltó, hanem inkább ezeknek magától értetődő kategóriájába sorolja be az érte való vagyonfeladást is – folytatva (vagy talán tovább fokozva?) a tegnapi gondolatsort. Az okfejtés szerint a hívő felfogásában a Krisztusért vállalt áldozathozatalnak ugyanolyan logikusnak kell lennie, mint amilyenek az említett példahelyzetek. Sőt – hogy a harmadik egység (34–35. v.) idekapcsolódását is megértsük –, olyan természetesnek kell lennie, mint ahogy a só lényege az egyedi íze. Amennyire abszurd a só sótlansága, ugyanannyira képtelenségnek kellene lennie egy Krisztus-tanítvány esetében, hogy ne számolna azzal, hogy Jézusért több mint érdemes mindent feladni. Határozza meg mai napodat, hogy magától értetődőnek éled meg a Krisztusért történő áldozathozatalt! /VE/

Józan mérlegelés, logikus belátás

Olvasmány:
Lk 14,28–35

„Mert ki az közületek, aki tornyot akar építeni, és nem ül le előbb, és nem számítja ki a költséget, hogy telik-e mindenre a beféjezésig?”
(Lk 14,28)

Lásd be, hogy mennyire megéri Jézusért élni!

Krisztus, csodálatos vagy,
élő, hatalmas és jelenvaló!
Szavak zűrzavarában
szíven talál a Szó,
halálból életre keltő,
új útra indító.
(Túrmezei Erzsébet: Szolgálni, mint a fény)

Ne reméld, hogy természeti embered önmagától bűnbánatra jut! Az élő Úrra tekints, ha élni akarsz! (C. H. Spurgeon)

Igével zárd a napot! Józs 24,22

A Biblia két év alatt: Neh 2,9–3,14; 1Kor 7,17–24; Péld 11,23

23. ✧ vasárnap

A megtalálás öröme

Olvasmány:
Lk 15,1–32

„Vigadnod és örülnöd kellene, hogy ez a te testvéred meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott.”
(Lk 15,32)

A legellenszenvesebb rossz emberek istenhitét, változását is engedd meg! Sőt várjad, elvárások nélkül!

Önfeledten örülni valaki sorsának jóra fordulásán, valaki életváltozásán, ez az igazi, tiszta öröm. Igazi, mert nem önző érdekből táplálkozik.

Amikor a jézusi példázat fiatalabb testvére, a tékozló fiú végül hazatér a változás vágyával és eltökéltségével, kétféle módon fogadják. Az apja önfeledten és határtalanul boldog fia életváltozása miatt. A testvére viszont csak fanyalog, és irigyli a változás következményeit: az új ruhát, a lakomát. A vargabetűs életűek, a hátrányból érkezők sosem jelentenek problémát addig, amíg fel nem merül annak a veszélye, hogy a mi pozícióinkat veszélyeztetik. Veszélyeztetik akár a családban, akár a baráti körben, akár a munkahelyen, akár az egyházban, akár a társadalomban. Ha a tékozló fiú is csöndben és észrevétlen befészkelte volna magát az istállóba („megérdemelt helyére”), akkor semmi gond nem lett volna.

Viszont hogy visszataláljanak az elvesztettek a „köreinkbe”, előre késznek kell lennünk arra, hogy veszélyeztethetik pillanatnyi helyzetünket. Nagy kérdés, hogy készek vagyunk-e erre az áldozatra mindenkor? /HGy/

Az öröm tízparancsolata

Minden reggel hűségesen kérd Istentől az örömet!
Mosolyogj és tanúsíts nyugalmat kellemetlen helyzetben is!
Szívből ismételd: „Isten, aki engem szeret, mindig jelen van.”
Szüntelenül törekedj arra, hogy csak a jó oldalukat lásd az embereknek!
Könyörtelenül üzd el magadtól a szomorúságot!
Kerüld a panaszkodást és a kritikát, mert ennél semmi sem nyomasztóbb!
Munkádat örömmel és vidáman végezd!
A látogatókat mindig szívesen, jóindulattal fogadd!
A szenvedőket vigasztald, magadról feledkezz meg!
Ha mindenütt az örömet terjeszted, biztos lehetsz benne, hogy magad is rátalálsz.
(Gaston Courtois)

A Biblia két év alatt: Neh 3,15–4,5; 1Kor 7,25–31; Péld 11,24–26

Imaáhítat: *Imádkozzunk bűnből való szabadulásért!*
– Zsolt 51,3–4

23. ✧ vasárnap

Március

✧ Lukács evangéliuma ✧ 13. hét

1849. augusztus 12-én Világoson a magyar I., III. és VII. hadtest már készülődik a másnapi fegyverletételre, amikor az egyik század – egyes történetírók szerint – elkezd énekelni a 80. zsoltár első versét:

*Hallgass meg, Izráel pásztor
És Józsefnek vezérlő Ura,
Kit őrizsz, mint egy juhnyáját,
Fordítsd hozzánk szent orcádat!
Aki ülsz a Kérubimon,
Jelenjél meg Világoson!*

Vajon mit vártak huszáraink az eldöntött fegyverletétel előtti napon, amikor keserűséggel teli, de mégis hittel énekelt imádság hangzik a vesztes éjszakában? Ez a történelmi összekapcsolás jól tanúskodik amellett, hogy Isten megjelenése szabadítást hoz. Vajon értették ezt az éneklő katonák? És vajon mi értjük-e? Értjük-e, hogy Isten megjelenése nem feltétlenül a körülményektől és a körülményekből szabadítja meg az embert, hanem belül hoz szabadulást? Hogy a lelkében felszabadult embert semmi nem tudja legyőzni, semmi nem tudja rab-ságba dönteni többé? Sokszor félünk olyan veszélyektől, amelyek a lelkünknek semmi kárt nem tudnak okozni. Ezért is bátorít Krisztus: „*Nektek, barátainknak mondom: Ne féljete azoktól, akik megölik a testet, de azután többé nem árthatnak!*”

Amíg nem a lelkünket tartjuk legfőbb kincsünknek, addig bármi veszély-be fog sodorni, bármi megfélemlíthet. /HGy/

Ha annyira vágytok a szabadságra és az öröme, miért nem veszitek észre, hogy nem magatokon kívül kell keresnetek? Jelentsétek ki, hogy szabadok vagytok, hogy örömben éltek, és valóban úgy lesz! Cselekedjetek úgy, mint akiknek birtokában van a szabadság és az öröm, és valóban a tiétek lesz! (Richard Bach)

Pásztorunk, szabadíts meg minket!

Olvasmány:
80. zsoltár

„Istenünk, újíts meg ben-nünket! Ragyogtasd ránk orcádat, hogy megszabadul-junk!” (Zsolt 80,4)

Amikortól a lelkedet tar-tod a legfőbb kincsednek, rájössz, hogy azt mindig szabadon tudja éltetni Isten.

Vasárnapi iskola: Istent dicsőítő tettek – Róm 15,1–13
Aranymondás: Róm 15,5–6

24. ✧ hétfő

Tanulságos összefüggések

Olvasmány:
Lk 16,1–13

„Aki hű a kevesen, a sokon is hű az, és aki a kevesen hamis, a sokon is hamis az.”
(Lk 16,10)

Amikor Isten megtanít helyesen látni a világot, akkor már semmilyen feladat nem lealacsonyító.

Mindent a végső kérdések felől kell megközelítenünk, akkor a megszokott, a hétköznapi helyzetekben is észrevesszük a lényegét, a lényegtelen pedig nem fog elsodorni.

Amíg nem elég világos számunkra, hogy miért is élünk, mi a végső célunk, addig az aktuális életszakaszunk alapján taktikázva mondjuk: most a diploma megszerzése, most a gyermek, most a karrier, most az építkezés, most a gyülekezet szervezése, most az utazás a legfontosabb. Nincs életcél, amely minden körülményt ugyanarra a fonálra fűzne föl. Sokan tennivalókban és szabályokban szeretnék meghatározni a keresztény élet lényegét, de ez nem így van. Ez a fajta felfogás oda vezet, hogy az ember a végén elveszti önmagát, mert annyi mindennel akar foglalkozni.

Mindent a végső célunk alapján kell megítélni és kezelni. A keresztény élet nem attól teljes, hogy annyi mindennel foglalkozunk, hogy a végén beleveszünk a rengeteg szolgálatba,

hanem attól, hogy egyetlen szempont és szemlélet alapján foglalkozunk min-
dennel. /HGY/

Ki fájdalmában is nevetni tud,
talpra segíti azt, aki elesett,
az tud csak egyedül igazán szeretni,
oly érték ez, mi csak keveseknek jut.
(T. Fiser Ildikó)

A kis dolgokban nehezebb hűnek lenni, mint a nagyokban! A kis dolgokban való hűségben vagy hűtlenségben lepleződik le az igazi énünk! A nagy dolgokban imponáló a hűség, a gyengédség, a figyelem, a jóság, a segítőkészség: ez tetszetős szerep – de éppen csak szerep és álarc, ami jól áll, jót mutat –, de a kicsi dolgokban nincs értelme a szerep játszásának, ott az igazi, az álarc nélküli valónk mutatkozik meg. Ott lepleződik le az igazi, a valódi hűség vagy a hűtlenség! (Joó Sándor)

Igével zárd a napot! Zsid 3,1b–2

25. ✧ kedd

Március
13. hét ✧ Lukács evangéliuma

Istennek nincs szüksége arra (és nem tartja túl fontosnak), hogy folyamatos bizonyítékokkal szolgáljon nekünk, hogy ő valóságos és tevékeny. Ő nem mutatványos.

Elég bizonyíték van már róla és tőle. Eleendő feladat azokat értelmesen megfontolni. Sokszor a bizonyítékok kérése vagy épp követelése a szellemi lustaságot akarja elfedni. A tohonya agy és a közönséges szellem nagyképűen állítja: Bizonyítsa be magát! Csak hát az értelmes gondolkodás gyűlölete megakadályozza a szellem Istent felismerő képességét. Ahogy a Lázár nevű koldus pokolban gyötrődő gazdag ismerőse naivul azt hitte, hogy ha Isten feltámasztva Lázárt visszaküldené a testvéreihez, akkor azok azután tiszta szívből hinnének Istenben. Milyen felületes gondolkodásra vall. Némelyek azt szokták mondani: Isten mindenkinek ad néhány esélyt az életben, néhányszor mindenkire szól. Tévedés! Isten minden pillanatban esélyt ad, minden pillanatban szól!

Mert amivel foglalkozunk, amin komolyan rágódunk, amit folyamatosan keresünk és kutatunk, azt fogjuk fokozatosan megérteni végül. Mindenkinek minden pillanat esély. /HGy/

Mindenkinek adatik esély

Olvasmány:

Lk 16,19–31

„Ábrahám ezt felelte: Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki feltámad a halottak közül.”
(Lk 16,31)

Az élet tisztelete megtanít segíteni és irgalmasnak lenni. Az élet szentsége pedig megtanít arra, hogy csodát lássunk mindenben.

Mikor elhagytak,
Mikor a lelkem roskadozva vittem,
Csöndesen és váratlanul
Átölelt az Isten.
(Ady Endre: Az Úr érkezése)

Ó, ne hagyj magamra, Jézus,
Halld, kiált szívem!
Hogyha másnak adsz kegyelmet,
Előlem se menj!
(F. J. Crosby
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 229)

Igével zárd a napot! 2Kor 4,3

A Biblia két év alatt: Neh 5,14–6,19; 1Kor 8,1–3; Péld 11,28

26. ✧ szerda

Légy megbocsátó!

Olvasmány:
Lk 17,1-4

„És ha naponta hétszer vétkezik ellened, és hétszer tér vissza hozzád ezt mondva: Megbántam – bocsáss meg neki!” (Lk 17,4)

Ha csak a bocsánatot akarják kiszarolni, ne dobd a földre a kincsed, de ha valóban változni akarnak, szórd két kézzel a bocsánatot!

tesettsége babusgatásában. Az ilyenek elvárják, hogy ha megbántottad, akkor utána hetekig udvarold körbe őket.

A dolog tehát nagyon egyszerű: ha azt mondja a másik, hogy megbántam, bocsáss meg neki! /HGy/

Nagyobb volt, mint a gőgös Góliát...
Saulnál is, megnyerve sok csatát.
De legnagyobb, amikor megbocsát,
mikor legyőzi saját bosszúját,
legyőzve ezzel önző önmagát.

Lelkem, bár hatna ez a példa rád!
(Balog Miklós: Dávid)

Nem véletlenül tanácsolják nekünk: „Bocsáss meg az ellened vétkezőknek!” Csak így maradhatunk egészségesek és boldogok. A meg nem bocsátás az egyik legfőbb betegségekiváltó ok, hiszen a savanyú gondolatok a testet emésztik. (Andrew Matthews: *Élj vidáman!*)

Igével zárd a napot! Mt 6,14

Nincs okunk a dicsekvésre? Nincs szükségünk a dicsekvésre, mivel nem ez a célunk! Természetesen az önbecsmérlésre sincs szükség, amit mintha ajánlana Jézus, amikor haszontalanoknak, semmirekellőknek nevez a példázat következtetéseként!

Jézus Krisztus nemes egyszerűséggel csupán arra irányítja a figyelmet, hogy az emberi lét értelme a feladat minél magasabb szintű végzésében és teljesítésében van. A minél magasabb szintű kifejezés nem csupán az eredmény minőségét jelöli, hanem a hozzáállás minőségét is. Hiszen Krisztus tanítványa számára a kötelezettségek becsületes elvégzése mellett az is roppant fontos, hogy azokat örömmel, hálával, kreatívan, vidáman és szeretetteljesen végezze. Mert ezek is a tanítványi „kötelességek” közé tartoznak. Jézus Krisztus tehát nemhogy leértékelné az igyekezetet és az eredményességet, sőt inkább azt hangsúlyozza, hogy ez a természetes: csak azt tettük, ami a dolgunk volt. Ez az őszinte igyekezet és a valódi nagyság alázata. Nem értékeli föl, sem alá magát: mindent a helyén kezel.

Az igazi cél, hogy Isten terveit megvalósítsuk, parancsait betöltsük, a többi lényegtelen. /HGy/

Nincs okunk a dicsekvésre

Olvasmány:

Lk 17,5-10

„Azért tehát ti is, ha teljesítettétek mindazt, amit parancsoltak nektek, mondjátok ezt: Haszontalan szolgák vagyunk, azt tettük, ami kötelességünk volt.” (Lk 17,10)

Van-e nagyobb dicséret annál, ha tudod, jó lélekkel szorgalmasan és becsülettel tetted a dolgodat, nyugodtan fekhetsz le este.

Már szolgád lettem, Jézusom,
Ki értem meghaltál;
Más uram nincsen, jól tudom,
Mert bűnből kihoztál.

Légy áldott, Krisztusom, Te nagy!
Hadd adjam át szívem:
Vedd szívesen, hogy hol Te vagy,
E szív is ott legyen!
(J. Newton, ford. Kecskeméthy István
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 330)

Ígével zárd a napot! 1Krón 29,14

28. ✧ péntek

Ne csak kérj, adj hálát is!

Olvasmány:
Lk 17,11-19

„Jézus ekkor így szólt:
»Vajon nem tízen tisztul-
tak-e meg? Hol van a többi
kilenc?«” (Lk 17,17)

Ha összeírnád, hogy ma
Isten hányszor és hány
emberen keresztül segí-
tett, akkor több lapot is
teleírhatnál.

A hála olykor nem más, mint mások jótette-
it folytonosan „felhánytorgatni”. Aki hálás, az
nem tud hallgatni.

Szörnyű dolog, amikor jobban és többször
emlékezünk arra, hogy mennyi jót tettünk
másokkal, mintsem arra, hogy mások mennyi
jót tettek velünk. Érdekes gyakorlattá tehet-
nénk ma ezt: mondjuk el minél többször, hogy
kik milyen módon segítettek, tettek jót velünk,
voltak hozzánk jóindulattal, figyeltek ránk,
szerezték örömet! Ha lehet, minél frissebb –
akár mai – eseteket emlegessünk föl a család-
nak, a munkatársaknak, barátainknak, szom-
szédainknak, ügyfeleinknek stb.! Hát nem bot-
rányos, hogy ez nem magától értetődő? Jézus
Krisztus is megütközve kérdezte: a többi meg-
gyógyult leprás nem hálás, nem történt semmi
velük? Ne fukarkodjunk a szavakkal, amikor
csak tudunk a sok-sok minket ért jó dologról
beszélni mindenütt.

Jó dolog megköszönni mindent Istennek,
de időszerű már nagyon, hogy még sokak előtt ki is fejezzük ezt az örömmün-
ket. /HGy/

Még nem köszöntem meg Neked
a sebeket, a kékeket,
a belső részekig ható
próbákat itt, az elhaló
sóhajokat, az éjekeket,
még nem köszöntem meg Neked.

Már lassan, lassan felfogom,
milyen hálára van okom.
(Füle Lajos: Még nem köszöntem meg)

Igével zárd a napot! Zsolt 106,12-13

Aki nem látja önmagában Isten országát és uralmát, azt csak össze fogják zavarni a körülötte kavargó események. Hol ezt, hol azt veszi majd jelnek. Így van sok keresztény testvérünk is: jobban érdekli a jövő isteni menetrendje (amelyet csak az Atyaisten tud), mint Isten országa terjedésének felismerése és segítése.

Jézus Krisztus is hiába magyarázza el, hogy Isten országáról nem szabad az emberi történelem törvényszerűségei alapján gondolkodni, mert magyarázata végén a tanítványok még mindig csak ott tartanak, hogy azt kérdezzék: „Hol, Uram?” Pedig a Mester azzal kezdte: „Az Isten országa közöttetek van!” Jézus Krisztus, mikor a jövő eseményeket taglalja, csupán arra figyelmeztet, nehogy a megdöbbentő és váratlan helyzetek eltereljék az ember figyelmét a lényegről: az Isten országa közöttünk van továbbra is!

Némelyek belefásulnak az embert próbáló történelembe, némelyek isteni szenzációt akarnak látni mindenben. Mi igyekezzünk feltárni magunk és mások előtt az Istent Ország titkát! /HGy/

A megtévesztés ellenszere

Olvasmány:
Lk 17,20–37

„Azt sem mondhatják: Íme, itt, vagy íme, ott van! – Mert az Isten országa közöttetek van!” (Lk 17,21)

Magadban kell keresned Istent és hatásait, nem pedig a társadalom vagy a gazdaság alakulásában.

Egy pillanatnyi önadaadó élet
Legyőzheti
Sok hosszú év bánatát.
Egy csepp szívből jövő
Együttérzés
Ellenszere
Megannyi szellemi fájdalomnak.
(Sri Chinmoy: Az életmegvilágosító útítárs 1)

Sokan üzik a megtévesztést és hamis csodákat, amelyekkel megcsalják a tudatlan sokaságot. (Leonardo da Vinci)

Igével zárd a napot! Kol 1,27

A Biblia két év alatt: Neh 9,22–10,28; 1Kor 9,19–27; Péld 12,4

30. ✧ vasárnap

Nem Istenen múlik

Olvasmány:
Lk 18,1-14

„Mondom nektek, hogy igazságot szolgáltam nektek hamarosan. De amikor eljön az Emberfia, vajon talál-e hitet a földön?” (Lk 18,8)

A hit és az igazságosság szétválaszthatatlan. De van-e annyi hit a földön, hogy igazságosabb legyen a világ?

Nem Istenen múlik? Talán csak nem rajtam? De igen, rajtam, az imádkozón. Megváltónk nemcsak azt mondta: kérjétek, keressetek, zörgessetek, hanem arra is tanított, hogy milyen lelkülettel imádkozunk, ha azt akarjuk, hogy meghallgasson bennünket Isten.

Nem könnyű kitartóan imádkozni. Belefáradunk a várakozásba. Türelmetlenek vagyunk. Szolgáltatásként gondolunk az imameghallgatásra. Megszoktuk, hogy azonnal kérjük a választ, s ha nem úgy működik, változtatunk az internet-szolgáltatón. Habár, apám idejében is az „add meg, Uram, de rögtön” lelkület volt az imádkozók egyik betegsége. Ma reggel arra tanít, hogy türelmesen, kitartóan és hittel imádkozunk. Talán ennyit mi is megtehetnénk, ha kérnivalónk van!

Isten nem érdekből hallgatja meg imádságainkat, hanem irántunk való szeretetből, s azért, mert tudja, hogy mennyire rá vagyunk utalva segítségére és irgalmára. Ám ha öntel-

ten, önigazultan, cselekedeteinkben bízva, gögösen imádkozunk, mások felett állónak érezve magunkat, ne reménykedjünk kegyelemben! Inkább szálljunk le a magas lóról – nem ott van a helyünk, az enyém legalábbis nem ott van.

Az imameghallgatás az én lelkületemen múlik. S ha irgalomra szoruló bűnös voltam, és még ma is irgalmából élő gyermeke vagyok, akkor alázattal, állhatatosan és hittel kell imádkoznom. Nem Istenen múlik. /HG/

Ha hiszed, hogy felelős vagy
Másokért, élj úgy, hogy
Az életed prédikáljon,
Hitetleneket Krisztushoz vonjon!
Ha hiszed, hogy vannak olyanok,
Akiket Isten rád bízott,
Vidd el nekik azt a jó hírt,
Hogy az övék is lehet a hit!
(Sántáné G. Sára: Hidd és vidd)

A Biblia két év alatt: Neh 10,29–40; 1Kor 10,1–14; Péld 12,5–7

Imaáhítat: Adjunk hálát, hogy hazánkban békében élhetnek és fejlődhetnek gyülekezeteink! – **ApCsel 9,31**

30. ✧ vasárnap

Március

✧ Lukács evangéliuma ✧ 14. hét

Sodoma vezetői és Gomora népe? Miért ez a durva megszólítás? (Bár arra legalább jó, hogy kibújhatok alóla: nem nekem szól.) Ézsaiás könyvének első versei pontos hely- és időmeghatározást adnak, s az okokat is felsorolják. Tudatos engedetlenség és képmutatás – hogy csak a legszembetűnőbbet említsem. (Dehát mi is éppen ilyesmivel kínálódunk; lehet, hogy a megszólítottak ma mégis mi vagyunk?)

Megy az „ünnepe”, de bűnnel együtt. Drámai és megbotránkoztatóan nyers szavakkal (ki kívánja töletek... füstjét is utálom... ünnepeiteket gyűlölöm...) próbálja észhez téríteni kényekedve szerint élő népét az Úr. A kulcsmondat ez: Nem tűröm együtt a bűnt és ünneplést!

„Bármennyit is imádkoztok, nem hallgatom meg!” Délelőtt állhatatos imádságot kért a Mester. De nem ezt a fajtát! Istent nem lehet átrázni képmutató, hazug szavakkal, cselekedetekkel. „Vér tapad a kezetekhez!”

Meglepő fordulattal zárul ez a drámai szakasz. A nem tűröm után nem az jön, hogy eddig, hanem az, hogy ezután... Vagyis hogy van tovább, Sodoma és Gomora népe ne tegyen többé gonoszt, tanuljon jót tenni, törekedjen igazságra! Lehet még jogvédő a jogtipróból? Istennél igen, máshogy nem! Segíts, köszönetül rajtunk! /HG/

Jogvédőként élni

Olvasmány:
Ézs 1,10-17

„Tanuljatok jót tenni, törekedjétek igazságra, térítsétek jó útra az erőszakoskodót! Védjétek meg az árvák jogát és az özvegyek peres ügyét!” (Ézs 1,17)

A krisztusi emberek minden korban törődtek a szegényekkel, az elesettekkel, a meghurcoltakkal.

És érezzék egy kézfogásból rólad,
hogy jót akarsz, és te is tiszta jó vagy,
s egy tekintetük elhitesse véled:
szép dolgokért élsz – és érdemes élned.
(Váci Mihály)

Vasárnapi iskola: Döntések az átalakulás útján – Ruth 1,1-22
Aranymondás: Ruth 1,16b

31. ✧ hétfő

Jézus szabaddá teszi az utat önmagához

Olvasmány:
Lk 18,15-17

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa.” (Lk 18,16)

Milyen elgondolkodtató, hogy a lélek Isten felé irányultságát csak akadályozni lehet, de megtiltani nem.

Tanításait Megváltónk gyakran az éppen körülötte történő eseményekhez kötötte. Kisgyermeket vittek hozzá, de mielőtt megérinthette, magához ölelhette volna őket, a tanítványok közbeléptek: csak nem képzelitek, hogy a Mesternek ideje van meg kedve van ilyesmire? Legszívesebben elzavarták volna őket – meg a balga szülőket. Jézus azonban... Igen, itt ő az Úr. A durva fontoskodást elutasítja, és tanít. Isten országáról, arról, kik juthatnak be oda.

Hogy fogadja az Isten országát a kisgyermek? Nem képzeli, hogy kiérdemelte azt! Örömmel és várakozással: nem tudja pontosan, hogy mi lesz ott – elfogadja úgy, ahogy kapja. Kimaradnak Isten országából, akik azt gondolják, hogy ők ennyit már csak kiérdemeltek; akik maguk akarják megrendezni, berendezni azt. Még azok is kimaradhatnak, akik fantáziájuknak túl nagy teret engednek: *„azt gondoltam, hogy majd ki fog jönni... és meggyógyít...”* (2Kor 5).

Engedjétek, ne akadályozzátok őket! Szabad az út Jézushoz. Ő tette szabaddá. Mi mit teszünk? Szorosabbra húzzuk az ajtót, vagy talán be is csuknánk? Mi tudjuk igazán, hogy ki mehet az Isten országába... /HG/

Jézus, drága Mesterünk A hű gyermekbarát!
Szelíd keze megsimogat, Szeretettel áld!
Jézus, drága Mesterünk Hív kedves, halk szaván:
„Minden gyermek hozzám jöjjön, Mind siessen ám!”
Jézus, drága Mesterünk, Te hívtál, lásd, jövünk;
Reád bízunk, kérünk, áldd meg Gyermekéletünk!
(Lukács Géza: A hű gyermekbarát)

Jézus tanítása annyira világos, hogy a gyermekek is eredeti értelmében értik. Csak azok az emberek nem értik meg, akik keresztényeknek akarnak látszani, vagy annak hívatják magukat. (Lev Tolsztoj)

Igével zárd a napot! 5Móz 31,12

Az öntelt farizeus, a bűnbánó vámszedő, a tehetetlen kisgyermek után végre itt van egy talpraesett, az örök életért tenni is kész ember esete. Kérdését komolyan gondolta. Komoly a válasz is. Tenni valamit? Még van mit – neki legalább egyet említett a Mester. Nekem többet is mondhatott volna. Neked mi az az egy, amit akkor sem adsz föl, ha az egyébként annyira vágyott örök életed múlna rajta? Nem csak a vagyont nehéz feladni. Vólna még egy-két ötletem, de hát az lenne a lényeg, hogy azt az egyet vedd észre, ami téged tart távol.

„...azután jöjj, és kövess engem!” Nem ment sem a nagyon feladása, sem Jézus követése. Ma is nehezen megy. Vagy nálad ez nem probléma? Nehezen mennek be az Isten országába azok, akiknek olyan kincseik vannak, melyekről nem tudnak vagy nem akarnak lemondani; sőt, egyáltalán nem tudnak bejutni oda – mondta Jézus. Ahogy a tű fokán nem tud átjutni a teve, ugyanúgy nem tudja magát beverekedni az ember az Isten országába. Megértették és kétségbeestek. „Akkor ki üdvözülhet?”

Reménytelen a helyzet, de nem az Isten számára. Nála, tőle jött megoldás: eljött a Megváltó, megtörtént a megváltás. Ki üdvözülhet? Még Lévi és Zákheus is. Mindenki, aki hisz az Úr Jézusban. Azért továbbra is nagyon fontos, hogy fölismerjük fogatkozásainkat. /HG/

Mit tettél érettem,
Ki nem beszélhetem,
Átadom teljesen
Önmagammat.
(S. D. Phelps, ford. Tóth Gábor
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 376)

Ha okosságodra és iparkodásodra jobban támaszkodsz, mint Krisztus Jézus magához hódító szeretetére, nemigen vagy csak későn leszel Istentől megvilágosított emberré, mert Isten azt kívánja, hogy neki teljesen alávéssük magunkat, és okoskodásunk szűk körén a lángoló szeretet szárnyain felül-emelkedjünk. (Kempis Tamás)

Igével zárd a napot! Fil 3,13–14a

A Biblia két év alatt: Neh 12,1–26; 1Kor 10,25–33; Péld 12,10

Akik vállalták a veszteséget

Olvasmány:
Lk 18,28–34

„Ekkor így szólt Péter: »Íme, mi elhagytuk mindenünket, és követtünk téged.«” (Lk 18,28)

A Krisztus-követés jutalma nem jelentheti azt, hogy mi határozzuk meg előre, mit szeretnénk.

Mindig is csodálkoztam azon, hogy az Úr Jézus nem utasította el, igazította ki Péter nagyon emberi kérdését, érvelését. A (tegnapi) gazdag ifjú nem tudta feladni vagyonát, de mi igen: elhagytuk mindenünket és követtünk téged, „*mi lesz hát a jutalmunk?*” (Mt 19,27)

Az áldozathozatal, a hitben felvállalt veszteség nincs elfeledve az Úrnál. Bár nem lehet ezzel üzletelni, nincs és nem lehet követelésünk, de az ígéretet a mi Mesterünk adta: áldás itt, most, és örök élet. Lehet követni Jézust, szabad az út hozzá. Van úgy, hogy áldozattal jár a követése, de azt is meg lehet hozni – nem lehetetlen követni őt, nem vállalhatatlan az út. Mit vállalunk érte?

Figyelemre méltó azonban, hogy amikor Péterék azzal foglalkoznak, hogy mi lesz velük, lesz-e jutalma áldozathozataluknak, az Úr Jézus az előtte álló útra, szenvedésére, váltságshalálára gondol; arról beszél nekik, hogy mi lesz övele. De azt egyszerűen nem értik a tanítványok. Magukkal vannak elfoglalva, még akkor is, ha a

Mestert követik. Mi lesz velünk? Mi jut nekem, mink lesz nekünk?

Az Úr Jézus nemcsak szenvedést vállalt magára értünk, hanem a halált is. Ez az igazi, felvállalt veszteség. Péterék akkor még nem értették szavait. Vajon mi értjük? Mit vállalunk ma érte? /HG/

Uram, hiszem,
hogy amely szív Tiéd egészen,
azt a szívet véded és oltalmazod,
s megadod neki azt a jutalmat,
hogy miközben szolgál, egyre gyarapodjon,
növekedjen boldogsága.
Fogadd el szívemet, és vezesd rá
az igaz útra!
(Pethő N. Gábor: Fogadd el!)

Igével zárd a napot! Fil 3,7

Nem tudjuk, honnan ismerte a jerikói vak a názáreti Jézust. Hitte, hogy ő a Dávid Fia – vagyis a megígért Messiás. Tudta, hogy gyógyít, és vakok szemét is megnyitotta már. Arról legfőbb csak álmodott korábban, hogy egyszer találkozni fog a Messiással. Sőt, azt hiszem, hogy ébren is álmodozott erről, mert abban a pillanatban, amikor megértette, hogy a názáreti Jézus hallóközelségébe került, kiabálni kezdett, hangosan, leállíthatatlanul kérte Jézus segítségét. Mint aki tudja, mert már annyiszor végiggondolta, hogy nincs számára segítség, örökre vak marad – hacsak nem könyörül rajta a Messiás, Dávid Fia, akiről olyan sok mindent hallott már. S most itt van. Ezt a lehetőséget nem akarja elszalasztani!

Hogy kerülhetett ide? Mindegy, de most itt van, és hív téged! Vár rád. Megkérdezi, hogy mit szeretnél? Jézus megáll a hozzá kiáltók mellett. Hallja, meghallja kérésüket. Nem rajta múlik. Emlékszel a régi énekekre? „Jézus erre jár, Ő, a nagy király...”

Lehet, hogy szégyelled, hogy segítségre van szükséged? Kár. Ő szívesen segít. „Mit tegyek veled?” A szemem, Uram, meg a lelkem – könyörülj rajtam, ments meg! Bármilyen formában küldjük az S. O. S. jelzést, ő meghallja. Azért jött, hogy megmentsen lelkünket, életünket. Kiáltás hát hozzá! Szívesen segít. /HG/

Kiáltásom halld meg, Isten,
És könyörülj rajtam, mert nincsen már, aki segítsen.
Te, aki úgy szeretsz minket, mint egyszülött Fiadat,
Gyere, kérlek, mert rám már senki sem hallgat.
(Pán Attila Krisztián: Ima)

Ó, mily hű barátunk Jézus;
Minden bajban megsegít.
Mily jó elé imádságban
Vinni éltünk ügyeit.
(J. Scriven
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 515)

Igével zárd a napot! Zsolt 62,12–13a

4. ✧ péntek

Megkeresni és megmenteni

Olvasmány:
Lk 19,1-10

*„Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.”
(Lk 19,10)*

Amíg nem vagyunk Istené és mindenkié, elvesztettek vagyunk. Aztán odaadjuk magunkat, és mindenki megtalál.

Követőinek a száma eggyel szaporodott tegnap óta: a jerikói vak is ott gyalogol Jézus mellett, és lát. Látja, hogy Jézus felnéz egy fára. Követi tekintetét, s ő is látja: egy apró ember meresztgeti ott a szemét. Látni akarta Jézust. Kis ember volt Zákeus, nagy pénze ellenére mindenki megvetette. Az elnyomó rómaiaknak dolgozott, meg persze a maga zsebére: bűnös volt. Nemhogy előreengedték volna, hogy lássa az arra menőt, inkább elállták az útját: semmi közöd a mi örömhöz.

Zákeus már elfogadta megvetett állapotát, úgy segített magán, mint máskor is: átjárt az egyszerű emberek eszén, előrement, felmászott egy vadfügefára. Arra azonban nem számított, ami ezután történt vele: rövid idő alatt teljesen megváltozott. Megtért.

Hogy kezdődött a megtérése? Azzal, hogy látni akarta Jézust? Inkább azzal, hogy a Megváltó megkereste, megállt mellette, betért a házába. Nem értették, de a frissen látó új köve-

tője sejtette, hogy nem véletlenül járt ebben az utcában a Mester, ahogyan nem véletlenül kereste meg őt sem. Ahogy látja, hogy Zákeus rendezi bűneit, életét, s hallja Jézus szavát: ma lett üdvössége e háznak, dicséri Istent, hogy itt van az, aki megkeresi és megtartja az elveszettet.

Te kerested őt, vagy téged is ő keresett és mentett meg? /HG/

Az Úr követéséről:

1. Mindannyian figyeljünk, testvéreim, a jó pásztorra, aki vállalta a keresztyötrealmét juhain megmentéséért.
2. Az Úr juhain követték őt a szorongatásban és üldöztetésben, szegényvalásban és éhségben, erőtlenségben és kísértésben és minden más megpróbáltatásban, s mindezek elviseléséért örök életet nyertek az Úrtól.
3. Nagy szégyen tehát ránk, Isten szolgálóira, hogy míg a szentek cselekedtek a nagy tetteket, mi csupán tetteik hirdetésével akarunk dicsőséget és tiszteletet kivívni magunknak. (Assisi Szent Ferenc)

Igével zárd a napot! Ez 34,16

Jerikó már mögöttük van, Jeruzsálembe tartanak. Az idő halad. Isten országát várják. Közel van az, mondta nemegyszer a Mester, de még nincs itt. Egyelőre ő még keresi, felemeli és megtartja az elveszetteket. Amikor követői azt gondolják, hogy azonnal meg fog jelenni az Isten országa, egy példázatot mond nekik, aminek ezt a címet is adhatnánk: nincs idő tétlenkedni.

Furcsa példázat. Nem fél a Mester, hogy félreértik? A kegyetlen, könyörtelen nemes ember, aki közben királyságot is „vásárolt” magának, mintha Isten vagy maga Jézus lenne, a szolgák pedig a tanítványai. De nem, ez csak az üzenetet hordozó keret. Minden szolgájának pénzt (minát) adott, s ugyanazt a megbízatást: „kereskedjetek, amíg vissza nem jövök!” Mind-egyik máshogy teljesített. Egyértelműen az a szolga kapott dicséretet, aki többet teljesített, elmarasztalást pedig az, aki tétlen maradt, semmi kockázatot nem vállalt.

Lehet, hogy igazuk van azoknak, akik mindig a számokon lovagolnak? Nem gondolom. De azt igen, hogy az Isten országának közeledte azt jelenti, hogy tétlenkedésre nincs már idő. Mert az idő halad, és az elveszettek megkeresésének a lehetősége is egyre csökken. Uram, ments meg a tétlenkedő lelkelettől! /HG/

Száll az idő, mint a pille,
Melyet a szél ragad el,
Szemlátomást fogy az élet,
Szemlátomást hervad el.
(Petőfi Sándor: Ma egy éve)

Az embereknek egyre kevesebb az idejük, habár mind azon igyekeznek, hogy minél több időt spóroljon. De látjátok, épp ez az idő, amit megspóroltak, veszett el az embereknek. (Michael Ende)

Nincs idő tétlenkedni

Olvasmány:
Lk 19,11–27

„Hívatta tíz szolgáját, átadott nekik tíz minát, és azt mondta nekik: Kereskedjetek, amíg vissza nem jövök!” (Lk 19,13)

Isten országa azt jelenti, hogy kockáztatjuk azt, amink már van, azért, amiben hiszünk.

Igével zárd a napot! Róm 12,6

A Biblia két év alatt: Eszt 2,5–3,15; 1Kor 11,23–34; Péld 12,18

Jézus hatalma

Olvasmány:
Lk 20,1-8

„Mondd meg nekünk, milyen hatalommal cselekszed ezeket, vagy ki adta neked ezt a hatalmat?” (Lk 20,2)

Aki felfogja Isten igazságait, és ezek alapján tesz és él, annak hatalma van.

Az újszövetségi idők hithű zsidóinak Jézus hatalma érthetetlen volt. Soha egy rabbi sem szolgáltatott ítéletet vagy tett megállapítást addig, amíg rá nem mutatott tekintélye forrására. Őket megelőző híres rabbikra hivatkoztak előszeretettel. Így szóltak: „van egy tanítás, hogy...”, vagy: „ezt mondta X. Y. rabbi”. De ahhoz nem szoktak hozzá, amit Jézus mondott és tett. Ő ugyanis a végső és független tekintélyt igényelte.

Arra kérte őket Jézus, hogy feleljenek a kérdésére. Honnan való volt Keresztelő János felhatalmazása? Isteni vagy emberi felhatalmazás volt-e? A lényeg ebben az volt, hogy a feleletük Jézus kérdésére felelet lett volna saját kérdéseikre. Neki nem kellett volna felelnie az ő kérdéseikre, ha ők megfelelnek az övére. De ezt nem vállalták fel.

Az igazsággal való szembenézés összetűzősbe és nehéz helyzetekbe hozhatja az embert. Ha azonban lemondunk az azzal való

szembenézésről, olyan gubancba kerülünk, amiből nincsen menekülés. A farizeusok követői lemondtak az igazsággal való szembenézésről, csalódotan és hitelvesztetten kellett visszavonulniuk a tömeg előtt. Ha viszont meg tudjuk ezt tenni, Isten igazsága tud érvényre jutni bennünk, mely mindennél hatalmasabb. /SCs/

„Az Atya szereti a Fiút, és kezébe adott mindent.” (Jn 3,35) A csodák csodálatra méltó és rendkívüli cselekedetek és események, amelyeket Isten vagy Fia, Jézus Krisztus tesz, melyek gyakran a természeti törvények hatókörén kívül mennek végbe. Dicsőítik Istent, bizonyítják irántunk való szeretetét, megerősítenek hitünkben, vagy megmentenek a bajból. (Werner Gitt: Csodák a Bibliában)

A Biblia két év alatt: Eszt 4,1-5,14; 1Kor 12,1-7; Péld 12,19-20

Imaáhítat: *Imádkozzunk az elhúzódo betegségben szenvedőkért!*
– Lk 13,11-12

6. ✧ vasárnap

Április

✧ 15. hét ✧ Lukács evangéliuma

A fáraó, amikor látja, hogy mi történik Áron botjával, nem lepődik meg, nem bizonytalanodik el, hanem hívhatja a „bölcseket és varázslókat, és azok, Egyiptom mágusai is ugyanazt tették a maguk titkos mesterségével”. Az egyiptomi varázslók valós, de nem isteni, nem tiszta forrásból való szellemi erővel utánozzák Isten csodáját, és ezzel megmutatják a maguk hatalmát. „*De Áronnak a botja elnyelte a botjaikat*” – olvassuk. Ez jellé válik, és előremutat arra, amikor a Vörös-tenger fogja elnyelni a fáraót és seregét.

Jézus Krisztus tanítványai is újra és újra összeütközésbe kerültek az okkult erőkkel. Fülöp Samáriában hirdette az evangéliumot, ahol egy Simon nevű mágus varázslásával kellett szembenéznie. Pál apostol missziói útján nemegyszer találja magát szemben okkult erőkkel. Az ApCsel 13-ban olvashatunk Elimásról, a ciprusi varázslóról. Pál megfeddte őt, és a Szentlélek isteni jelet is cselekszik: Elimás három napig nem lát. Amint Szergiusz Paulusz látta, hogy nagyobb az Úr ereje, mint a varázslóé, maga is hitt Jézus Krisztusban.

A fáraó is látta, de ez csak még jobban megkeményítette. Isten, bármekkora nagy is a hatalma, nem kényszerít. Lehetőséget ad a hitre, de nem kényszerít. /SCs/

Mi a bölcsesség? A Szentírás egészen egyszerűen és világosan határozza ezt meg, mint az Isten igéje iránti engedelmisséget (5Móz 4,5–6; Mt 7,24). És mit parancsol nekünk az Ige: „ne vegyetek részt a sötétség haszontalan cselekedeteiben, hanem inkább leplezzétek le ezeket!” (Ef 5,11) Azaz: tárjátok fel világosan és foglaljatok állást velük szemben! (*Benedikt Peters: Jelek és csodák*)

Rivális, de limitált hatalmak

Olvasmány:
2Móz 7,1–13

„Mindegyik odadobta a botját, és azok kígyóvá váltak. De Áronnak a botja elnyelte a botjaikat.” (2Móz 7,12)

Meg kell értenünk, hogy a Krisztus-hit saját lelkünk fölött ad hatalmat, hogy megnyerjük végül saját lelkünket.

Vasárnapi iskola: Engedelmisség az átalakulás útján – Ruth 2,1–3,11
Aranymondás: Ruth 2,12

Eljátszható esélyek

Olvasmány:
Lk 20,9-19

„Eljön, és elveszti ezeket a munkásokat, a szőlőt pedig másoknak adja.” (Lk 20,16)

A keresztyénység nem a beérkezetttség, nem a jó pozíció vallása, hanem az örökös munkálkodás.

A Jézus által itt elmondott történet könnyen megtörténhetett akkoriban. Sok távol levő földbirtokos volt, aki ilyen módon adta ki földjét. Az is előfordulhatott, hogy a munkások is ilyen végtelenesen önzők voltak. Mint ahogy ma is előfordul.

A tulajdonos nem sújt le azonnal, amikor látja a bérlők lázadásának első jeleit. Egyik alkalmat a másik után adja, hogy rendezzék a dolgot. Küldi az újabb és újabb szolgálját. Isten türelme csodálatos. Aztán végül elküldi az egyetlen fiát is. Az örökös megjelenéséből a munkások a gazda halálára következtetnek, és ezért akarják megölni a fiút, mert örökös híján azé a szőlő, aki éppen műveli. Kidobják a szőlőből, és megölik.

Jézus tudta, mi történik. Nem álmokat melengetve ment Jeruzsálembe, mintha megmenekülhetne a kereszttől. Nyitott szemmel és félelem nélkül haladt előre az útján. Ő sohasem kételkedett Isten végső győzelmében. Az emberek gonosz ereje mellett ott tornyosult Isten legyőzhetetlen felsége.

A gonoszság átmenetileg győzedelmeskedhet, de nem menekülhet meg végső büntetésétől. Ne rettenj meg tőle! Nem az ellensége a végső szó. /SCs/

„Egy fecske nem csinál nyarat”...
(de szántja már a kék eget,
s nyomán élő remény fakad:
még egy fecske sem tévedett.)
„Sok fecske sem csinál nyarat”,
de ki fecskét, s mindent terem,
győzelmet végül ő arat,
s enged neki az ősi rend.
Engedj te is, mi rajtad áll,
tedd meg, már nem halasztható!
A többiért majd harcba száll,
s elvégzi a Mindenható.
(Balog Miklós: Egy fecske nem)

Igével zárd a napot! Zsolt 2,7-8

8. ✧ kedd

Április

15. hét ✧ Lukács evangéliuma

A Jézus-korabeli fanatikus zsidó azt vallotta, hogy nincs más királya, csak Isten, és helytelennek tartotta, hogy Istenen kívül másnak adót fizessen. Ugyanakkor akkoriban egyetemesen elismert jog volt, hogy a pénz kibocsátása együtt jár az adókievetéssel. Ha valakinek joga volt ahhoz, hogy arcképét és jellegét egy pénzre veresse, joga volt ahhoz is, hogy adót vessen ki. Jézus tehát tulajdonképpen ezt mondta: „Ha ti elfogadjátok a császár pénzét, és használjátok, el kell fogadnotok a császár jogát arra is, hogy adót vessen ki. De Isten jogát is fogadjátok el az életetek felett!”

Jézus tehát ezzel szentesítette a rómaiak erőszakát és az igazságtalanságait? Nem. A témára vonatkozó valódi véleményét nem ebből az állításból kell levezetni, hanem a békére, az igazságosságra és a szeretetre összpontosító tanításának egészéből. Isten országát ugyanis ezek jellemzik.

Nem az a feladata tehát Jézus követőjének, hogy a világi hatalmaknak hátat fordítson. Tegye, amit a világi törvények diktálnak. Ha hitből él, Isten ahhoz is ad neki erőt, hogy az ő még magasabb elvárásait is érvényesíteni tudja az életében. /SCs/

Amin a császár képe van,
adjatok neki abból,
amennyit a mindenkori
felsőbbség kér s parancsol.
De ember, Isten képe vagy.
ne tartsd magad magadnak,
Kinek a képét hordozod,
add oda magad annak!
(Balog Miklós: Kinek a képe?)

Aki többre is képes

Olvasmány:
Lk 20,20–26

„Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené!” (Lk 20,25)

Krisztus tanítása nem kivesz az életből, hanem mindenhez odakapcsol.

Igével zárd a napot! Péld 26,5

A Biblia két év alatt: Eszt 8,1–9,15; 1Kor 12,27–31; Péld 12,24

121

Mi az igazi kérdés?

Olvasmány:
Lk 20,27–44

„És nem mertek többé kérdezni tőle semmit.” (Lk 20,40)

Az igazi kérdésekre végül mindig van válasz. De a megkérdőjelezések visszhangtalanok maradnak.

Kiskorú gyermekeim mostanság szívesen beszélgetnek arról esténként, hogy milyen lesz a mennyország. Jó alkalom ez arra, hogy Isten szeretetéről beszéljünk nekik. A szadduceusok is a mennyről kérdezték Jézust. De nem a menny érdekelte őket, hanem szerették volna, ha Jézus visszaigazolja nekik, ami az ő legfőbb tanításuk volt.

Azzal a kérdéssel álltak elő, ki lesz a férje a mennyben annak az asszonynak, aki hét embernek volt a felesége. Az ilyen kérdést úgy tekintették, mint ami a test feltámadásának hitét nevetségessé teszi. A szadduceusok a feltámadást azért tagadták, mivel szerintük nincs elegendő információ róla Mózes könyveiben. Jézus válaszában épp Mózes könyveit használja fel, ami a szadduceusok legfőbb forrása volt. Azt mondja, hogy a mennyről ne földi elképzelésekben gondolkodjunk. Az élet ott teljesen más lesz, mivel mi is mások leszünk. Csodálatra méltó, hogy Jézus még a ravaszkodó kérdésekre is hajlandó volt válaszolni. De válasza után már az az eredmény, hogy nem mertek tőle kérdezni semmit. Sőt, ő kérdez tőlük egy még nehezebbet.

Sokkal többet nyerünk, ha azzal a kérdéssel közelítjük meg Jézust, ami a szívünk mélyén lapul. Ő arra is tudja a választ. És merni fogunk még újabbakat is kérdezni. /SCs/

A Bibliában sok mindent
rögtön talán nem értesz.
De ne nyugodj bele, hanem
csak mindig újra kérdezz!

Amit nem értesz meg ma még
azt holnap már megérted.
A Lélek elvezet minden
szent igazságra téged.
(Balog Miklós: *Nem érted?*)

Igével zárd a napot! Dán 12,2

Tiszteletet követelő, de képmutató életet élő farizeusok és egy rendkívül tiszteletre méltó egyszerű özvegyasszony áll most előttünk az igében. Sokat tanulhatunk az Isten által nagyra tartott, igazi értékekről, ha együtt látjuk ezt a két szakaszt.

A nyugati társadalom a szórakozást, a sportot és az anyagi gazdagságot tartja a legértékesebb dolgoknak, mivel azok részesülnek elismerésben, akik ezeken a területeken sikeresek. De vajon hiteles-e ez az értékmérő, és szolgálhat-e az emberi lény megítélésének alapjául? A tisztelet lényeges eleme minden olyan kapcsolatnak, ahol az egyik ember segíteni akar a másiknak, de ezt nem lehet büntetlenül megjátszani. Az emberek nagyon érzékenyek a hozzáállásunkra. Viszont ha ez a tisztelet ott van bennünk, akkor olyan egyenesen és nyersen fejezhetjük ki magunk a másik ember életstílusával kapcsolatban, amennyire csak kell, mégsem érzi majd magát elutasítottnak.

Jézus így mondta, amit a farizeusokról és amit az özvegyasszonyról mondott. Szavaiból kiderül, hogy a szív belső állapota a legfontosabb Istennek. A farizeusok, vagy az özvegyasszony szívéhez hasonló ma az én belsőm? Jézus megtisztíthatja szívünket, hogy igaz tettekre indítson bennünket. /SCs/

Jézusnál a lelkelet az első

Olvasmány:
Lk 20,45–21,4

„Észrevett ott egy szegény özvegyasszonyt is, aki két fillért dobott abba...” (Lk 21,2)

Mások megbecsülése, az őszinte tisztelet gyönyörűbb ruha Isten szemében minden divatnál.

Ha nem adsz, azt hiszed, hogy több marad,
pedig ki bőven vet, bőven arat,
s ki szűken vet, eléri azt a szűkség.
...
Mások részét is nálad teszi le
a gondviselés áldott Istene
...
S az Úr jósága rád is úgy kiárad,
hogy eltűnik a szívedből a bánat.
Hálád tehát ne legyen pusztá szándék,
hiszen tiéd a legnagyobb ajándék,
Jézus, kiben az Úr áld szakadatlan,
s hogy még ki ő nekünk: kimondhatatlan!
(Balog Miklós: A hálaadás áldásai – 2Kor 9,6–15)

Igével zárd a napot! ApCsel 2,44–45

Nézd mindennek a jó oldalát!

Olvasmány:
Lk 21,5–19

„De ez alkalom lesz nektek a tanúságtételre.” (Lk 21,13)

Keresd a jót mindenütt és mindenben, és elfelejted az ostoba kritizálást és panaszkodást.

Krisztus tanítványai elé tárja itt a jövőt. Sok erőszak és katasztrófa fog bekövetkezni. Miközben erről beszél, bemutatja mindezeknek a pozitív oldalát is: de ez alkalom lesz nektek a tanúságtételre. Vannak helyzetek, amikor ugyanis az emberek fogékonyabbak az evangélium meghallására.

Jól tesszük, ha már most is megbecsüljük a jó lehetőségeket, amikor valamilyen okból nyitottabbak lesznek az emberek az Istenről szóló szavainkra. Ki kell használnunk az alkalmas időt, mert az idők gonoszak (Ef 5,16). A hátralévő idő rövidre szabott (1Kor 7,29). Akkor járunk jó úton, ha engedjük, hogy a világon minden Istenhez terelgesse a lelkünket. Egészség és sikerek, boldogság és örömök azért, mert ezek mind tőle vannak, és neki tartozunk ezekért hálával. Próbátétel, betegség, kudarc pedig azért, mert alkalmasak arra, hogy felébresszenek látni azt, ami több. Ami már nem pára és nem hiábavalóság.

Ha így élünk, akkor meg fogjuk látni és meg tudjuk ragadni a kedvező alkalmakat a tanúságtételre is. Sokkal több ilyen van, mint ahogy mi azt gondolni szoktuk. Jézus szerint az eljövendő nehéz időkben még több ilyen fog jönni élénk. Ragadjuk meg ezeket már ma is! /SCs/

Az alkalom, amit ma Jézus ád,
Az alkalom oly gyorsan száll tovább,
Használd ki hát...
Holnap talán hiába akarod,
Már tovatűnt, bárhol is kutatod,
Nincs alkalom, lejárt a kegyidő,
Siess tehát, tégy jót, míg nem késő!
Van alkalom, amíg megteheted,
Feloszthatod sok lelki kincsedet.
Ó, adj vigaszt, adj sok szeretetet,
Ma teheted, holnap tán nem lehet.
(Zengd velünk, 11)

Igével zárd a napot! Fil 1,27

Míg mások vakok voltak a közeledő katasztrófával szemben, Jézus látta a közeledő lavinát, és készítette erre tanítványait is. Csak akkor látja az ember tisztán a dolgokat, ha Isten szemén keresztül nézi azokat. Jézus teljesen őszinte volt ezekben. Ezt mondta tanítványainak: ezekre számíthattok, hiszen tanítványaim lévén tudhatjátok ezeket. Háborúk, lázadások, földrengések, éhínség, keresztényüldözés jön majd. Égi jelek jelennek meg, az emberek megdermednek a félelemtől.

De ő azt ígérte, hogy tanítványai nem maradnak egyedül küzdelmeikben: egyetlen hajszál sem vész el a fejeteikről. A Jézussal járó ember elveszítheti életét, de sohasem veszítheti el a lelkét. A lényeg, hogy végig a legfőbb cél, maga Krisztus legyen a szeme előtt és a szívében.

Így gyakorolhatjuk azt a magunkra való vigyázást, amit kér Jézus tőlünk. A mámor, részegség vagy a megélhetés gondjai ellenében őt választva elég érdekes a valóság ahhoz, hogy ne akarjon az ember a mámorba menekülni, és elég biztonságot jelent a gondok ellenére is Isten gondviselése. /SCs/

Sose feledkezz meg a legfőbb életcélról!

Olvasmány:
Lk 21,20–38

„Vigyázzatok magatokra, ne hogy szívetek elnehezédjék mámortól, részegségtől vagy a megélhetés gondjaitól; és hirtelen leljen meg titeket az a nap...” (Lk 21,34)

A lelkünk építése, szépítése és gondozása mindig kifizetődő foglalkozás.

A célra fuss, hogy mennybe juss,
Ott vár reád az égi juss!
Az út oda bizton vezérl,
Krisztus az út, Krisztus a cél.

Ne csüggedj el, ő felemel,
Új erőt ád, csak bíznod kell!
Ha gondodat mind ráveted,
Segíti vinni terhedet.
(W. W. How, ford. id. Nyári Pál
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 380)

Igével zárd a napot! Zsid 12,15

13. ✧ vasárnap – virágvasárnap

**Határtalan
öröm**Olvasmány:
Lk 19,28–40*„De ő így válaszolt: »Mon-
dom nektek, ha ezek elhall-
gatnak, a kövek fognak kiál-
tani.«” (Lk 19,40)*Merjünk örülni, merjünk
ünnepelni, merjük öröm-
mel ünnepelni Jézust!

Az ókorban „népszerű” volt diadalmenete-
ket szervezni a győztes hadvezéreknek, uralko-
dóknak. A mai napig mementóként állnak azok
a diadalívek, kapuk, melyeken keresztül a dicső-
séges győztesek bevonultak a városba, miköz-
ben a nép hangos ujjongással köszöntötte őket.

A világtörténelem legnagyobb királyának,
hadvezérének egy sokkal szerényebb ünneplés
jutott, és az is csak rövid időre. Néhány óra, és a
pálmaágakat szakító és éneklő sokaság szétszé-
ledt. Ráadásul a kor vallási vezetői, a farizeusok
megpróbálták elhallgattatni az örvendezőket.

A 24. zsoltárban ezt olvashatjuk: *„Emeljétek
föls fejetekeket, ti kapuk, emeljétek föl, ti ősi ajtók, hogy
bemehessen a dicső király! Ki az a dicső király? A
Seregek Ura, ő a dicső király!”* A Seregek Ura, a
dicső Király, a királyok Királya, az uraknak
Ura vonul be Jeruzsálembe, aki azért jön, hogy
életét adja a bűnösökért. Méltó arra, hogy őt
dicsérjük fennhangon? Természetesen méltó!
Kész vagy te is imádni őt, leborulni előtte?

Sajnos ma is akadnak hamis vallásosságtól áthatott emberek, akiknek
gyanús Isten népének ünneplése, a fennhangon történő, örvendező dicsőítés.

Nem lehet azonban megtiltani a Messiás dicséretét, mert ha mi, emberek
elhallgatunk, akkor majd a kövek fognak kiáltani. Kedves testvérem, légy
szabad Isten magasztalására, hódolatára, mert ő méltó a dicséretre! /MZ/

Jézus, gyógyíts meg minket! Ments meg minket, Dávid Fia, ó, ments meg
minket! Látod, milyen vakok vagyunk – ó, add nekünk a hit látását! Látod,
milyen sánták vagyunk – ó, add nekünk a kegyelem erejét! És most, épp
most, ó, Dávid Fia, tisztítsd ki minden önzésünket! Jöjj és élj, uralkodj ben-
nünk, mint a te templomodban, palotádban! Ó, nagy Király, a te tulajdon
nevedért kérjük ezt! Ámen. (C. H. Spurgeon)

A Biblia két év alatt: Jób 6,1–7,21; 1Kor 14,26–40; Péld 13,2–3**Imaáhítat: Magasztaljuk Krisztust, a Dávid Fiát,
az örökkévaló Királyt! – 2Sám 7,12–13**

13. ✧ vasárnap – virágvasárnap

Április

16. hét ✧ Nagyhét

A virágvasárnap ambivalens ünnep. Rengeteg érzelem jelenik meg ezen a napon. A néphangos ünneplése, a farizeusok megbotráncozása mellett láthatjuk Jézus sírását. A legrosszabb reakció a Jézussal való találkozás során a közöny, mikor nem érinti meg a szívet Isten szeretete, kegyelme. A mi szívünkben ébrednek-e érzelmek, miközben nagyhétre készülünk? Vagy megszokásból, rutinból száguldunk végig az ünnepi eseményeken?

Miért sírt Jézus? Miért szomorú, mikor a sokaság örül? Nem önmagát siratja, annak ellenére, hogy tudja, néhány napon belül szörnyű kínok várnak rá. Jeruzsálemet siratja, az embereket, akik nem ismerték fel a meglátogatás idejét. Azért sír, mert tudja, hogy az ünneplés, amellyel őt fogadták, nem valódi, nem helyes felismerésből, hanem hamis elvárásokból fakad.

Vajon ma is sír Jézus, ha látja világunkat? A sok bűnt, nyomorúságot, igazságtalanságot? Vagy látja gyülekezeteinket, életünket?

Engedjük, hogy Jézus szomorúsága a mi szívünket is elérje? Hogy ne legyünk közönyösek, vagy megbotráncozók, ha környezetünkre nézünk? Szomorodjunk mi is el az emberek és világunk állapotán, és engedjük, hogy ez a szomorúság még nagyobb odaszánásra, több szolgálatra indítson bennünket! Mert Jézus nemcsak szomorkodott, hanem kész volt életét áldozni azokért az emberekért, akik nem fogadták be őt. /MZ/

Ne így fogadjon téged lelkem!
ne ácsoljak keresztet én!
Vonulj be, Jézus, életemnek
virágos bársonyszőnyegén!
(Kárász Izabella: Hozsannával)

Ha eddig kerested az örömet: ezentúl kérjed! Mégpedig a Szentlelket kell kérni! (...) És esetleg várni is kell! Ettől nehéz ez. Mert nekünk minden azonnal kell. (...) És meg is kell köszönni! Úgy nagyon alulról. Térden. (Gyökössy Endre)

Vasárnapi iskola: Dicsőséges és alázatos – Zak 9,9; Zsolt 24,7-10; Jn 12,20-33
Aranymondás: Zak 9,9

127

14. ♦ hétfő

Az áruló barát

Olvasmány:
Lk 22,1-6

*„Ő elfogadta az egyezséget, és kedvező alkalmat keresett arra, hogy a kezükre adhas-
sa őt, amikor nincs jelen a sokaság.” (Lk 22,6)*

Nem válunk árulóvá ad-
dig, amíg nem állunk be
a különböző oldalak kö-
zötti játszmába.

Az elmúlt években szenzációként beszéltek a médiában Júdás evangéliumáról. A gnosztikus irat szerint Júdás egy félreértett hős volt, kinek személyét az egyház eltorzította. Júdás volt az egyetlen a tizenkettő között, aki megértette Jézus valódi küldetését, tanítását. Az irat szerint a Mester maga kéri fel a tanítványt az árulásra, aki engedelmességből adja át őt a templomőrségnek. A Biblia alapján el kell utasítanunk ezt a történetet. Júdás félreértette Jézust. Átadta a szívét a Sátánnak, aki fel is használta őt arra, hogy tervét megvalósítsa. A harminc ezüstpénz csekély fizetség volt az árulásért, végül az öngyilkosság lett osztályrésze.

A történet figyelmeztetés számunkra. Jézus közelében is elsötétedhet, gonosszá válhat az emberi szív. A bűn, a hamis életcélok utat nyithatnak a Sátán előtt, aki készségesen szegődik társnak az elbizonytalanodott tanítvány mellé. Sajnos nem egy testvért láttam, aki engedte, hogy a szívét megcsalja a Gonosz. Szavaival,

cselekedetével elárulta Mesterét anyagi vagy érzelmi haszonra törekedve, aztán végül mégsem találta meg boldogságát. Legyünk éberek, és vegyük fel a harcot az ősi kigyóval szemben!

Júdás a kedvező alkalmat kereste, de nincs kedvező alkalom az árulásra, a hittagadásra, az Istentől való elszakadásra! /MZ/

A barátság egy búzatábla,
Erő, mely biztonságot ad.
Hajlong jobbra, és hajlong balra
Ha úgy hozza a pillanat.
Feléd hajol, ha bánatod van,
Egyenes, ha támaszra vársz.
Ha hibázol, eltakar mindig
Az arany éltető kalász.
(Csók Ilona: Mi a barátság?)

A kételkedés gonoszabb, mint a bűn. Lehet hinni, lehet megtagadni valakit. De aki kételkedik... a végén áruló lesz. Az árulásra nincs bocsánat. (Márai Sándor)

Igével zárd a napot! Zsolt 55,13b-15

15. ✧ kedd

Április

16. hét ✧ Nagyhét ✧

Izráel népe a pászka ünnepén minden évben arra emlékezett, hogy Isten kiszabadította őket Egyiptomból. Az ünnep előestéjén elfogyasztották a pászkavacsorát, melynek meghatározott rendje volt. Bárányt vágtek, és felelevenítették az eseményeket, amelyek azon az éjszakán történtek, mikor Isten elpusztított minden elsőszülöttet, kivéve akinek ajtaján ott volt a bárány vére.

Jézus az utolsó vacsorán új értelmet és mélyebb üzenetet adott ennek az ünnepnek. Ő is szabadulást hozott, de nemcsak egy népnek, hanem az egész emberiségnek. Az ő vére nem az ajtófélfánkra van felfestve, hanem életünkre, az ő vére által menekültünk meg mi is a bűn büntetésétől, a haláltól.

Akkor még nem értették ezt a tanítványok. Számukra még mindig az volt a kérdés, hogy kicsoda a legnagyobb közöttük. És amikor Jézus elmondja, hogy ez az utolsó pászka, amit barátaival fogyaszt, és a következőt már a mennyben ünneplik közösen, akkor sem áll össze számukra a kép, hogy a Mester nemsokára az életét áldozza értük.

Többször megszólított már az a mondata Jézusnak, hogy „vágva vágyta” az alkalmat arra, hogy szenvedése előtt együtt fogyassza el a húsvéti vacsorát a tanítványokkal. Ennyire fontos volt számára a közösség. Ennyire vágyakozik utánunk is az úrvacsorai közösségben. /MZ/

Az igazi pászka

Olvasmány:
Lk 22,7–30

„Mert mondom nektek, hogy többé nem eszem ebből a húsvéti vacsorából, amíg csak be nem teljesedik ez az Isten országában.” (Lk 22,16)

Az igazi szabadság az a lét, amit a Jézus Krisztussal való közösségben él át az ember.

A régi páska-báránynak
nem törték meg csontját,
új Bárányunknak sem, amint
az Írások mondták.

Abban is jóvendölések
teljesedhettek be,
hogy felnéznek arra, aki
által volt szegezve.
(Balog Miklós: Jézus megfeszítése)

Igével zárd a napot! 1Kor 5,8

A Biblia két év alatt: Jób 9,25–11,20; 1Kor 15,12–28; Péld 13,5–6

Legyen meg a te akaratod!

Olvasmány:
Lk 22,31–46

*„Atyám, ha akarod, vedd el tőlem ezt a poharat, mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied!”
(Lk 22,42)*

Nincs biztosabb menedék, mint Isten akaratába helyezkedni cselekvő módon.

Az evangélista próbálja nagyon szemléletesen és részletesen visszaadni annak az órának a drámáját, amely megelőzte Jézus Krisztus elfogatását. Jézus küzdelmében elsősorban nem a fizikai szenvedéstől való félelem jelenik meg, sokkal inkább a következő napok lelki, szellemi vonatkozásai. Nehéz megértenünk, hogy milyen gyötrelmek kínozták Urunkat azon az éjszakán.

Tudta, hogy tanítványai el fognak széledni, Péter háromszor fogja megtagadni, a fizikai fájdalmakon túl az emberiség összes bűne a vállára nehezedik majd, és el kell szenvednie az Atyától való teljes elszakíttóság érzését, végül a halált.

Tusakodásában egyedül maradt, még legközelebbi tanítványai is elaludtak. Egyedül az Atyával vívja meg lelki csatáját, és hozza meg élete legnehezebb döntését. Végül lemond saját akaratáról, érdekeiről, félelmei ellenére elfogadja a neki szánt szenvedést.

Jézus példát adott számunkra, hogy az élet nehézségei, szenvedései, kétségei között egyetlen menedékünk Isten. Az ő akarata akkor is tökéletes és jó, ha számunkra az érthetetlen vagy fájdalmas. Nem könnyű kimondani azokban az órákban: „ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied”, de ez a mondat jelenti az igazi győzelmet.

Kedves Testvérem! Végy példát és erőt Jézus győztes harcából! /MZ/

„Legyen meg a Te akaratod!”
Ha elkerülnek gondok, bánatok,
Könnyű kimondani. De ha nehéz
Órák jönnek, s az öröm ködbe vész?
Ha a szív vérzik, a lélek zokog,
Ha éjszakának tűnnek nappalok,
Eltördelni mégis a mondatot,
Hogy „legyen meg a te akaratod!”?
(Túrmezei Erzsébet: A legnehezebb kérés)

Igével zárd a napot! Ézs 51,22b–23

17. ✧ csütörtök – nagycsütörtök

Április

16. hét ✧ Nagyhét

A mai világban, de az ókorban is a csók egy nagyon bizalmas köszöntési forma volt, csak két egymáshoz közel álló ember üdvözölte így egymást. Júdás csókja a képmutatás példájává vált. Miközben meghitt köszöntése azt fejezte ki, hogy közel áll a Mesterhez, szereti őt, cselekedetével pont az ellenkezőjét tette, elárulta, halálra adta őt.

Júdás attól a perctől fogva, hogy Jézus mellé szegődött, szerepet játszott. Becsapta önmagát, tanítványtársait, de Jézust nem tudta átverni. A Jn 6,70-ben Jézus már kijelenti a tanítványoknak: „Nem én választottalak-e ki titeket, a tizenkettőt? Egy közületek mégis ördög.” Az utolsó vacsorán is tudta, hogy mire készül tanítványa. A kegyelem éppen az, hogy annak ellenére, hogy Jézus pontosan ismerte Júdást, nem küldte el magától, hanem ugyanúgy szerette, mint a többi.

Júdás tragikus története figyelmeztetés minden későbbi kor tanítványai számára. Nem elegendő Jézus közelében lenni. Lehet a gyülekezetben is szerepet játszani, be lehet csapni a hívőket is, de Jézust nem. Ő pontosan ismeri a szívünket, és látja, ha kegyességünk csupán színjáték, ha imáink, szolgálataink mögött önző célok állnak. Nem éri meg képmutatónak lenni. Előbb-utóbb lehull az álarc, és kiderül, milyen a szívünk valódi állapota. /MZ/

A kétszínű csók

Olvasmány:
Lk 22,47–65

„Jézus így szólt hozzá:
»Júdás, csókkal árulod el az
Emberfiát?«” (Lk 22,48)

Az őszinteséget nem lehet gyakorlással elérni, csak bátorsággal: vagy vállalod magad, vagy hazudod magad.

A szív igen szoros helyre vagyon zárva,
Az ábrázat sokra fordítható lárvá:
Sőt még a beszéd is egy oly csálható jel,
Hogy minden szándékot palástolhatsz ezzel.
Sőt a mosolygó száj, a vigyorgó szemek
Egy ártalmas lelket fedező tetemek;
Sőt mit mondok? vagynak olyatén Judások,
Akiknek halálra árul csókolások.
(Csokonai Vitéz Mihály: A kétszínűség)

Igével zárd a napot! Zsolt 55,21–22a

A Biblia két év alatt: Jób 14,1–15,35; 1Kor 15,45–58; Péld 13,9–10

131

18. ✧ péntek – nagypéntek

Ártatlanul hurcolták meg

Olvasmány:
Lk 22,66–23,25

„Íme, én előttem vallattam ki, és nem találtam ebben az emberben egyet sem azok közül a bűnösök közül, amelyekkel vádoljátok.” (Lk 23,14)

Jézus Krisztus ártatlanul maradt erős. Az ő ártatlansága nekünk is erőforrás örökké.

Megváltónkat, Jézus Krisztust ártatlanul ítélték halálra. Koholt vádak alapján vitték Pilátus elé, aki nem talált benne semmi halált érdemlőt. A római százados, aki részt vett az ítélet végrehajtásában, ki is jelentette: „Ez az ember valóban igaz volt.”

Mégis miért szolgáltatta ki Pilátus Jézust, és ítélte kereszthalálra? A válasz egyértelmű, félt a zsidóktól. Nem merte felvállalni meggyőződését, nem mert konfrontálódni. Féltette megélhetését, pozícióját, hatalmát. Gyenge próbálkozás volt részéről, hogy miután elítélte Isten Fiát, megmosta kezeit. Azt gondolta, ártatlan, független maradhat ebben az ítéletben, de tévedett.

Jaj, de sokan vannak ma is, akik nem merik felvállalni hitüket, mert félnék a következményektől. Próbálnak csendesek maradni, anonim keresztény életet élni, de közben folyamatosan megtagadják őt. Kedves Testvérem! Nagypénteken álljunk meg egy pillanatra, és vizsgáljuk meg, van-e bennünk is pilátusi lelkület, aki

annak ellenére, hogy tudta az igazságot, nem merte felvállalni! /MZ/

„Feszítsd meg!” üvöltötték a fülembé
És nekem nem volt elég fegyverem,
Nem volt elég lándzsásom odakünn,
Vagy – vagy üres volt talán a szívem?
Eh mit bánom én, a bölcs szív üres,
Bús madarak, el a szívről, hess!
(Reményik Sándor: Pilátus)

Ő ártatlan, Ő az Isten szent Fia,
Ő csak adott, szolgálta az életet
(Makovei János)

Imaáhítat: Adjunk hálát, hogy megmenekülhetünk a kárhózzattól
a Megfeszítettbe vetett hit által! – Jn 3,14–16

C. S. Lewis mondta: „Kereszténynek lenni azt jelenti, hogy kész vagyok megbocsátani a megbocsáthatatlant, hiszen Isten is megbocsátotta azt, ami bennem megbocsáthatatlan volt.”

Jézus valóban kész volt megbocsátani gyűlölői, gyilkosai számára azt, amit tettek. Semmiféle harag vagy bosszú nem volt szívében. Bár megtehetette volna, hogy leszáll a keresztről, és ítéletet tart azok felett, akik őt, az ártatlant meghurcolták, mégsem tette. Pontosan helyettük, értük vállalta a szenvedést.

Isten kegyelme végtelen, nincs az a bűn, az a mélység és sötétség, ahova ő le ne nyúlna. Nincs az a tisztátalanság, amit ő tisztává ne tehetne. Ha nem így volna, akkor egyikünknek sem lenne esélye arra, hogy előtte megálljunk. Milyen nagyszerű átélni, hogy Jézus áldozata tisztára mossa életünket, új és tiszta lappal indulhatunk, nincs kárhoztató ítélet és vádaskodás felettünk.

Isten kegyelme bennünket is arra készítet, hogy mi is legyünk készek megbocsátani embertársainknak. Ismerjük a gonosz szolgáról mondott példázatot, akinek elengedettett hatalmas adóssága, de ő képtelen volt kegyelmet gyakorolni szolgatársával szemben. Ne legyünk keményszívűek, tekintsünk fel Jézus keresztjére, ahol Jézus nekünk is teljes bűnbocsánatot adott, és legyünk készen arra, hogy mi is hasonlóan cselekedjünk! /MZ/

Ha az ember nem képes megbocsátani a társának, nem szereti azt. Az igazi szeretet határtalan, és nincs az a mennyisége a sértésnek, melyet ne bocsáta-na meg, ha igazán szereti őt. (Lev Tolsztoj)

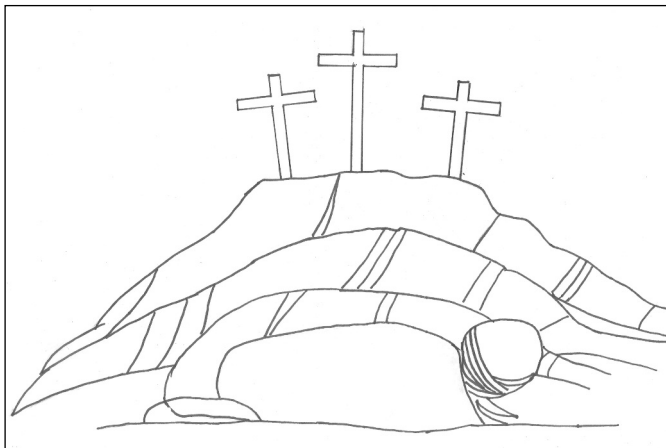
Jézusomnak kínjait ha nézem,
Bánat tölt el s fájdalom;
Gyötrelmeit szinte én is érzem,
Sebeit ha számolom.
Ó, bár el ne múlték ez az érzés,
Szívemből a szájalom és féltés;
Látnám őt, a szenvedőt,
Golgotán elvérezőt!
(Chr. R. Zinzendorf.
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 100)

Teljes megbocsátás

Olvasmány:
Lk 23,26–46

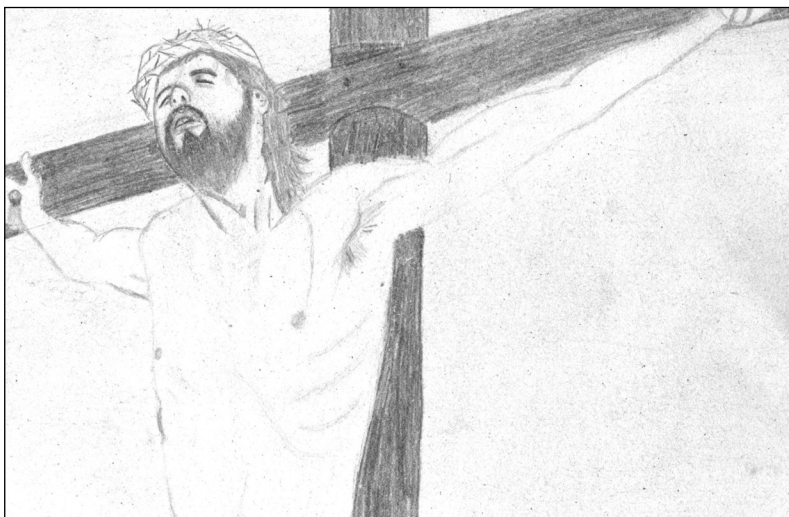
„Jézus pedig így könyör-
gött: »Atyám, bocsáss meg
nekik, mert nem tudják, mit
cselekszenek.« Azután sors-
vetéssel osztzkodtak ruhá-
in.” (Lk 23,34)

Istenünk mint Atya tud
teljes bocsánatot adni.
Csak ő tud. Ezért nála
kell keresni.

Lajtos Enikő: Golgota

*(Kossuth Lajos Baptista Általános Iskola,
Pedagógiai Szakszolgálat és Kollégium, Kisújszállás)*

Mester Ákos: Elvégeztetett

*(KISZI Közös Igazgatású Baptista Óvoda és Általános Iskola Újkenézi Általános
Iskolája és Óvodája, Újkenéz)*

Jézus keresztye körül sokféle ember volt, sokféle szándékkal, indulattal. Ott voltak szimpatizánsai, tanítványai, akik szomorúan szemlélték az eseményeket. Ott voltak gyűlölői, irigyei, akik még ekkor is átkokat mondtak Megváltónkra. És a tömegben ott voltak azok, akik „véletlenül” keveredtek bele a történetbe. Mint a római százados, aki hivatalból vett részt a kivégzésen. Több kivégzésen részt vehetett már, és több kivégzést vezethetett ő maga is. Bizonyára nem ez volt legkedveltebb feladata munkája során, de el kellett végeznie kötelességből. Helyt kellett állnia, ha szeretett volna magasabb pozícióba jutni, s netán elkertülni Jeruzsálemből, fel egészen Rómaig.

A nap úgy indult ezen a pénteken, mint máskor. Mégis élete sorsfordító napjává vált. Miközben rutinszerűen végzik a véres munkát, felfigyel az egyik elítéltre, aki a kereszten sem szitkozódik, hanem imádkozik, bűnbocsánatot ad egy latornak, közbenjár gyűlölőieért. A közönyös kívülállót kezdi megérinteni az esemény, és nem hagyja érzéketlenül. Végül hitre, bizonyosságra jut, és azt kész meg is vallani. Nem tudjuk, hogyan alakult ezek után a százados élete, de bizonyosak lehetünk abban, hogy ez a péntek örökre emlékezetes maradt számára.

Vajon bennünket megérint-e még nagypéntek és húsvét eseménye, hoz-e változást életünkre, gondolkodásunkra, vagy csak megszokottan átsiklunk az ünnepi eseményeken? /MZ/

Ha annyira vágytok a szabadságra és az öröme, miért nem veszitek észre, hogy nem magatokon kívül kell keresnetek? Jelentsétek ki, hogy szabadok vagytok, hogy örömben éltek, és valóban úgy lesz! Cselekedjete úgy, mint akiknek birtokában van a szabadság és az öröm, és valóban a tiétek lesz! (J. S. Bach)

A százados hite

Olvasmány:
Lk 23,47–56

„Amikor a százados látta, ami történt, dicsőítette Istent, és így szólt: »Ez az ember valóban igaz volt.«”
(Lk 23,47)

A nyitott kívülálló, szemlélő alkalmas arra, hogy Isten megérintse az eseményekben.

Igével zárd a napot! Ézs 53,5

A Biblia két év alatt: Jób 18,1–19,29; 1Kor 16,10–24; Péld 13,13–14

20. ✧ vasárnap – húsvétvasárnap

Jézus szavai beigazolódtak

Olvasmány:
Lk 24,1-12

*„Nincs itt, hanem feltámadt. Emlékezzetek vissza, hogyan beszélt nektek, amikor még Galileában volt!”
(Lk 24,6)*

Ahol hisznek Jézus Krisztus szavaiban, ott mindig megváltozik az élet, a világ.

Üres fecsegés! Ez az a kifejezés, ami a ma reggeli igénk lényegét megfogalmazza. „Üres fecsegés, hej, asszonybeszéd...”, s látjuk a legyintést. Igen, a nők szeretnek beszélni, természetesen bizonyított, hogy verbális megnyilvánulásuk problémamegoldáshoz vezet. De most nem erről van szó. Csak a hír hihetetlen! Hogy valaki ne legyen a sírban, akit már elhagyott a lélek, s teste élettelené vált. Főként ilyen kínzások után, amiket a Mesternek át kellett élnie pénteken. No, nem!

Pedig a tanítványok tapasztalat alapján tudhatják, a Mester nem fecsegett hiábavaló módon. Jézus szavai megálltak a helyükön, jókor hangzottak el, s csak annyi, amennyi kellett. Hitelességét cselekedetei mindig igazolták. Szavait néha mégis értetlenséggel fogadták. Mondott valamit, s mivel nem tudták felfogni annak jelentését, elengedték a fülük mellett. Ilyen volt ez a három napról és a feltámadásról való beszéde is. Derengett, hogy valamit mondott, de most mégis üres fecsegésként legyint-

tettek a híre a megfontolt tanítványok.

Az asszonyok visszaemlékeztek szavaira. S megértették Jézust. Testvérem, te is emlékezel szavaira? Ugye, van mire emlékezned? Értsd meg a feltámadt Krisztus neked szóló üzenetét! /USzA/

Ügyelj gondolataidra, mert azok szabják meg szavaidat!
Ügyelj szavaidra, mert azok szabják meg tetteidet!
Ügyelj tetteidre, mert azok szabják meg szokásaidat!
Ügyelj szokásaidra, mert azok szabják meg jellemedet!
Ügyelj jellemedre, mert az szabja meg sorsodat!
(Charles Reade)

A Biblia két év alatt: Jóh 20,1-21,21; 2Kor 1,1-7; Péld 13,15-16

Imaáhítat: *Imádkozzunk húsvéti reménységért!*
– 1Kor 15,19-20

Az események lelassultak. Úgy tűnik, mindennek vége. Már csak emlék, múlt. Hangosan gondolkodva próbálja feldolgozni az Emmaus felé bandukoló két ember is. Már nincs miért sietni. Mennek vissza, értetlen szívvel. Mi történt, hogy történhetett meg? A szív háborog, akárcsak a miénk! Feldúlt lélekkel nem értjük az eseményeket, ontjuk a miérteket. S fáj, valami nagyon fáj ott belül. Veszteség, csalódás, keserűség...

Egy útitárs csatlakozott ezekhez a békétlen lelkű vándorokhoz, aki semmiről sem tud! Végre itt az alkalom újra átbeszélni az elmúlt napok eseményeit. Annyira belefeledkeztek a mondandójukba, hogy meg sem figyelték, ki a titokzatos útitárs. Nem látták meg őt! Éppen őt, aki nem céltalanul szegődik melléd ezen az úton. Érted ezt?

A két emmausi szeme megnyílt, amikor megtört a kenyér, s pohárba folyt a bor. Felismered a kenyérben és borban az érted megtört testet és vért? Az életét áldozó szeretetet? Érted-e ezt? Miért tette? Ne hárítsd a bűn szennyyét, nézz szembe a vendéggel asztalodnál! Ismerd fel a Királyt, életed urát, aki megváltást hozott neked! Miért?

Érted hozott áldozatot. Miért? Csöndesedj el, gondolkozz! Engedd, hogy a szemed megnyíljon, s eljuss a felismerésre, mint az emmausiak! Érted jött, mert szeretett. Érted ezt? /USzA/

A harangok oly kábítóan zúgtak,
A nép oly kábítóan feketéllett.
Baldachin alatt a Szentség haladt...
Jeruzsálem! – gondoltam azalatt –
S gondoltam: inkább Emmausba térek.
Emmausra most száll az alkonyat,
S a távol hegyek oly csoda-kékek.

...

Borongott messziről a mély harang,
S a mély avarban lassan elalélt,
De én úgy álltam ott künn boldogan,
Mint aki látta Őt – és célhoz ért.
(Reményik Sándor: Emmaus felé)

Így volt elrendelve – érted! Érted?

Olvasmány:

Lk 24,13–35

„Ó, ti balgák! Milyen rest a szívetek arra, hogy mindazt elhiggyétek, amit megmondtak a próféták!” (Lk 24,26)

Jézus értünk jött a földre, értünk élt, halt és támadt föl. Ha őt magadra vonatkoztatod, más leszel. Élsz.

Vasárnapi iskola: Ámde Krisztus feltámadt – 1Kor 15,12–23.54–58

Aranymondás: 1Kor 15,20

Húsvét = békesség + bűnbocsánat

Olvasmány:
Lk 24,36–43

*„Miközben ezekről beszél-
gettek, maga Jézus állt meg
közöttük, és így köszöntötte
őket: »Békesség nektek!«”
(Lk 24,36)*

A bűnbocsánat nem más,
mint megbékülés Isten-
nel, rendezett viszony
vele.

Békesség nektek! Micsoda köszöntés! Nem mindennapos. A békesség egy nagyon izgalmas fogalom, akkor látható, amikor nincs. Azonnal érezzük, szinte már a levegőben ott a feszültség, ha hiányzik a békesség. S ott, ahová most a feltámadt Krisztus belép, nagyon hiányzik. Rettenet fogadja. Ki ez? A halál sötét verméből eddig még nem jött elő élő ember. Igen, egyszer Jézussal átéltek már ilyet, ott Lázár sírjánál, de akkor ott volt a Mester, s ő csodákra volt képes. De most halott. A csodavárás reménye odaveszett. Sír zárja.

Vagy mégsem? A hangja, a tekintete, a mosolya, az egész lény olyan ismerős. S mikor megszólal, az csoda. „Miért rémültök meg?” Szavára a szobát békesség, nyugalom tölti be. Még remeg a szív, de nyílnak a tekintetek.

A kéz, a sebek... jaj, mit tettünk mi, emberek?! A szívet feldúlja, ha szembenézünk tetteinkkel. Vádolnak a sebek, de ő nem. Igen, én vagyok az, a feltámadt Krisztus. Érted vagyok

itt! Higgy a csodákban! Krisztus valósággal feltámadt. Az élet győzött, megbocsát, nincs vád, de kiárad a kegyelem. Békesség nektek! /USZA/

A bűnbocsánat a feltámadás első fénysugara. A lényegét csak akkor értjük meg, ha világossá válik számunkra: ez a teremtés fordítottja... Életre hívni: erre csak ő képes. A bűnbocsánat ennek az ellenkezőjét jelenti: valami megsemmisül... A Teremtő igent mond a Megváltó halálára, aláírja a békét. A húsvét a keresztet helyezi középpontba, ezért alapvető üzenete a bűnbocsánat. (Siegfried Kettling)

Imaáhítat: Adjunk hálát, hogy az Úr Jézus feltámadásába vetett hit által érthetjük meg Isten ígését! – Jn 2,22

A prófécia betelt. Ősi ígélet. Ember, te, aki oly könnyedén eldobtad magadtól az édent, elvesztettél volna mindent, ha a teremtő Isten nem tekint rád irgalommal. S az ígélet elő-előbukkant mindig éppen akkor és ott, amikor már a remény majdnem elhalt. Próféták hirdették zengő szóval, csendes, elhaló kiáltással, jön az örömhírt hozó, jön a békesség fejedelme, őt hallgassátok, őt kövessétek!

S a csoda megtörtént, megnyílt a tanítványok értelme. A Mester felnyitja a szemeket, a vak lát, a néma szóra nyitja ajkát, a leprás tisztul, a fősvény marka megnyílik, a hiú, a parázna eltakarja gyalázatát, hátrahagyja bűnös voltát. Mert Krisztus halála nem öncélú. A feltámadás nem az ámulatról szól, hanem az életéről, a megtisztulás lehetőségéről, a bűnbocsánatról. A tanúságtételről. Te, aki látsz, aki már nem cipeled nyomorult gúnyád, ne hallgass tovább! Ne légy néma, hiszen ez még csak a kezdet. Nagyobb csoda vár rátok. A Lélek betölt, felruház erővel, isteni hatalommal! De nem a magatok dicséretére, hanem Krisztus dicsőségére használjátok, s áldás lesz rajtatok. Indulj el a hétre, testvérem, s a feltámadt Krisztus lelket életre keltő ereje töltsön be minden ajándékával. Jelenjen meg ő ebben a világban rajtunk keresztül! /USzA/

Krisztus halála lelkiismeretet felrázó, szívet megremegtető bizonyosság arra, hogy Isten akarata felénk irányul. Krisztus feltámadása világot besugárzóan hirdeti, hogy Isten birtokába akar venni bennünket Krisztus élete által. Hogy minekután megbékéltünk övele, nekünk adja magát egészen. Ő éljen mibenünk, hogy életünk az ő dicsőségét sugározza! (Vass Vince)

Ez még nem végeztetett el

Olvasmány:

Lk 24,44–49

„...és hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között, Jeruzsálemről kezdve.” (Lk 24,47)

Az hirdesse a megtérést és Isten bocsánatát, aki éli és tapasztalja annak nagyszerűségét és örömet.

Saláta Tamás: Húsvét

(ADDETUR Baptista Gimnázium és Szakközépiskola, Budapest)

22. ✧ kedd

Április

✧

Feltámadás

✧

17. hét

A lélek ereje teljesen átfőrmál embereket, jellemeket, sorsokat. Volt egy dinamikus tanítvány, Péter. Sokszor csóválták a fejüket a többiek, nem tudna csendben maradni? Már megint miket kérdez a Mestertől, lejárát bennünket! Mászor pedig, ejnye, hogy ez miért is nem nekem jutott eszembe, szereztem volna egy kis dicséretet a Tanítótól. Csupa ellentmondás. Harcias, amikor hallgatnia kellett volna. Néma, amikor meg kellett volna vallania Krisztust. Hogy inába szállt a bátorsága egy kis szolgálólánytól!

Ez a Péter, akivel a mai igében találkozunk, már nem fél. A feltámadt Krisztus Lelkének ereje betöltötte egész valóját. Erőt, hatalmat kapott. Bátor, egyenes, tiszta beszédet. Érthető, szemébe néz a „nagyoknak”. A bizonyossága egyértelmű: Krisztust megfeszítették, de a halál nem győzte le. Feltámadt, s csakis általa nyerhető el az üdvösség. Szava, igéje a Lélek által élő és ható. Behatol a szívek mélyére, átfőrmál. Az ő neve olyan alap, melyre bátran támaszkodhat az egész lénye mindazoknak, akik elfogadják az üdvözítő Krisztust. Neve gyógyít, életre kelt, üdvözít. Legyen oltalmad, erőd ez a név a mai napon! /USzA/

Ma is élő és ható

Olvasmány:
ApCsel 4,5–12

„...a názáreti Jézus Krisztus neve által, akit ti megfeszítettetek, akit Isten feltámasztott a halálból: őáltala áll ez előttetek egészségesen.” (ApCsel 4,10)

Vagy hisszük, hogy a Jézus Krisztusba vetett hit mindent megváltoztat, vagy semmire se jó.

Temették ideológiákba,
tagadás útszéli árkába,
tudomány sziklája alá.
Harmadnapon feltámadott!

Temették gyilkos hitvitákba,
szent háborúk szennyes vizébe,
sötét élet-cáfolatokba.
Harmadnapon feltámadott!

Temetgetik ma is... Hiába.
Nem rejti el se föld, se ég már,
szív bűne, vagy ész érve, semmi,
mert Ő MAGA AZ ÉLET!
(Füle Lajos: Az eltemethetetlen)

Igével zárd a napot! Dán 3,17

A Biblia két év alatt: Jób 23,1–24,25; 2Kor 1,12–22; Péld 13,20–23

141

Alázattal hordozta bűneinket

Olvasmány:
ApCsel 8,26–40

*„Amint a juhott levágni viszik, és amint a bárány néma a nyírója előtt, úgy nem nyitja meg a száját.”
(ApCsel 8,32)*

Jézus Krisztus bűnös helyünkre állt, elhagyta őt az Atya, hogy megértjük végre a jó hírt: ha hűtlenedünk is, ő hű marad.

A húsvét jó íze még a szánkban van. A feltámadás már erővé vált, a Lélek erejévé, hiszen a tanítványok megkapva az ígért Vigasztalót, teljes erőbedobással vitték a hírt szerte a korabeli világban, a feltámadás erejét már nem lehetett megfékezni. Beszéltek Jézusról, s mint a mostani történetünkben feltűnik, átlátták a próféciákat. Teljes hittel vették ezek beteljesedését.

Az etióp kincstárnok olvas. Olyasmit, ami nem az ő kultúrájának alapja, de járva a korabeli világot, feltűnt neki, hogy ez a mindent felforgató tanítás olyan valakiről szól, akit eddig nem látott a világ. Írott szöveg a történetekkel kapcsolatban még csak az Ószövetség tekercseiben volt található.

Különös üzenetet böngészett a vágásra ítélt bárányról. Néma, nem nyitja ki száját, megaláztatottság, s mégis felemeltetés. Hogyan értheti meg egy politikai vezető ezt a gondolatot, mikor a nagy eszmék hirdetői erőt, hatalmat képviselnek. S itt van egy istenkép, alázatról, áldozatról

szól, s felemeltetésről, ajándékról, szeretetről. Ki lehet ez? Gyötri a kérdés. Mit kezdhet vele, de már nem tud semlegesen nézni rá. Feszül benne az érzés, döntenie kell, választ adni erre az Istenre. Mi a te válaszod, kedves Testvérem, igent mondasz a mai napon a téged alázatos szívvel szerető Istenre? /USzA/

Keressük hát a mi Urunkat szüntelen! Legyen fontosabb a vele való találkozás, mint a reggeli feketekávé vagy a napilap átnézése! S ne csak néhány percre találkozzunk vele, hanem maradjunk vele egész nap, sőt egész életünkben, míg meglátjuk majd őt színről színre, s teljes öröm lesz önála, és örökké tart a gyönyörűség az ő jobbán. (Cseri Kálmán)

Igével zárd a napot! Jn 1,29

Proféták hirdették, Isten kegyelmet hirdet, s a tanítványok felismerték a megérkezett Messiást. Péter bizonygatója él. Tapasztalatról beszél. Jézus Krisztus megbékélt az Atyával, hirdeti ezt a békességet, hordozza s kiárasztja. Isten kente fel őt Lélekkel, mely erőt s hatalmat jelent. Gyógyultak és megszabadultak gyötrődő lelkek. Isten Fia végigjárta az emberi élet útját, annak minden fázisát. Nem kívülről néz le ránk, vergődő bűnösökre. Végigment a kálvárián, gyalázták, megvetették, csúf halállal megölték. De feltámadt. Szemtanúk már nem voltak annyian, mint a kivégzésénél. A halál nagyobb szenzáció, mint az élet? Meglehet. De az is biztos, hogy a titok, mely az élet útjáról szól, terjed. Nem állíthatja már meg semmi. Úgy is mondhatnánk, nyílt titok. Örömhír, melyet vihetünk, mondhatunk, hirdethetünk. Az üzenet a bűnbocsánat, a megváltás!

Péter rácsodálkozik a titokra. A beteljesült prófécia nemcsak egy kis csoporté. A megtestesült isteni szeretet, a kiáradt kegyelem elérhető minden ember számára. Isten nem személyválogató. Az ember részéről két dolog kapcsolódik szorosan e kegyelemhez: 1. istenfélelem, 2. az igazság cselekvése. S hogy mi az igazság? Maga Jézus Krisztus mutat rá: „*Én vagyok az út, az igazság és az élet...*” (Jn 14,6) Szoros közelségben élni a Lélek vezetése szerint. Tanítványként követni a Mestert, a lábnyomában maradva! Kísérje áldás útjaidat, testvér! /USzA/

És Jézus felel:

– Elmegyek, Atyám.

Rongyosok hadán, bűnösök tömegén,
éhezők, fázók, szenvedők ezrein,
sírók és imádkozók százezerein át,
Jánosok és Júdások közé,
megkövezésen, arculverésen,
ostorozáson, halálon keresztül

(Emericus)

elmegyek a Feltámadásba,
megnyitom a Vigasztalás zsilipjeit,
elhintem a reménység magvait,
felépítem a Hit sziklavárát,
felmagasztalom a Szeretetet,
kitárom az Élet kapuját,
diadalt ülök a gonosz felett,
megváltom a világot!...

Nem csak legenda

Olvasmány:

ApCsel 10,34–43

„...de az Isten harmadnapon feltámasztotta őt, és megadta neki, hogy láthatóan megjelenjék...” (ApCsel 10,40)

A mennyei világ legnagyobb látható csodája Jézus Krisztus feltámadása mindmáig. Isten bizonyította az igazság örök erejét, valóságát.

Igével zárd a napot! Róm 1,4

A Biblia két év alatt: Jób 28,1–29,17; 2Kor 2,12–14; Péld 14,1–2

25. ♦ péntek – országos lelkipásztor-konferencia

Nem tér vissza az elmúlásba!

Olvasmány:
ApCsel 13,23–37

„Azt pedig, hogy feltámasztotta őt a halálból, és többé nem fog visszatérni az elmúlásba, így mondta meg: Nektek váltom be a Dávidnak tett biztos, szent ígéreteket.” (ApCsel 13,34)

Vannak örök, elmúlhatatlan tettek, értékek. A feltámadt Jézus Krisztus a bizonyíték.

Tavaszi van, minden az életről beszél. Kibomlik a természet, lendületbe jön az ember. Ideje van a vetésnek és a szárba szökkenésnek. Pál hatalmas prédikációja is erről a szárba szökkenésről szól. Az élet elindult, megállíthatatlanul utat tör magának. Az evangélium dinamikus, megfékezhetetlenül elindult, s terjed szerte a világban. Az isteni munka folyamata nyomon követhető, a prófécia sorban igazolódtak. Az eszközök megtették a rájuk eső részt. Még az ítéletet végrehajtók is a maguk helyén, hiszen az emberiség megtette, amit csak tehetett az istentagadásával. Keresztre feszítette azt, aki büntelen volt, az Isten Fiát! S ez a tisztasága volt elviselhetetlen a gonosz szívű nemzedéknek.

Az élet győzött a halál felett. Nem záródott le a folyamat. Viszont ez tükröt tart elénk. Mi sem vagyunk különbek, ma élő keresztények. Ott vagyunk az acsarkodók, a hátat fordítók, a gyávák sorában. Hallgatunk, mert az élet tisztasága zavarba hoz bennünket. Nem tudunk vele mit

kezdeni, éles kontrasztot mutat az élő és a holt között. Akire Krisztus rátekint, nem mondhatja többé, nem ismerem őt. Az élő Krisztus megújító szeretetét kínálja fel még ma is nekünk. Nem kell a halál, a pusztulás útján haladnunk tovább. Benne az élet vár. Hiszed-e ezt? Légy életerős Krisztusban! /USzA/

Hálaadással tartozunk azért is, hogy megigazult életünket az Istennel közösségben és benne elrejtve élhetjük. Ez nagy eseményre készít föl és tart meg bennünket: osztozhatunk Jézus Krisztus dicsőségében. *(Fóris István)*

Igével zárd a napot! Ézs 55,3

Jézus Krisztus feltámadt! Ennek ünnepére készültünk már a nagyhéten, s még mindig ez cseng a fülünkben elevenen. Élő Krisztusunk van, önmagával az élettel ajándékozott meg. Miért nem tetszik ez mégsem nekünk, miért van ellensége ennek a hírnek mégis a világon, mind a mai napig? Ahol megjelent az evangélium, felüti fejét a kontrázás. Mi az ebben az üzenetben, ami ingerli az embereket, ami indulatot, ellenkezést, sőt ellentámadást vált ki?

Pál lelkesedése nemcsak múltó fellángolás volt a Krisztus ügyéért. Teljes életváltozást, addigi karrierje feladását jelentette. Kapcsolatai szakadtak meg, rendeződtek át. Olyan megalázó helyzetekbe került, amelyek fárasztóak lehettek neki. Viták kereszttüzében kiállni Krisztusért. Szenvedni, börtönbe, veszélyhelyzetekbe sodródni! Mindközben életről, feltámadásról, isteni szeretetről tanúskodni. Hogy fér ez össze? Hogy fér össze az életedben, testvér, amikor vannak dolgok, amelyek nagyon fájnak, mégis jelen van az életedben Krisztus? Mégis tiéd a feltámadás öröme? Mégsem tudod azt mondani, ebből elég! Nem, nem, a kegyelemből, az irgalomból, a szeretetből sohasem elég! Felülemel minden földi helyzeten. Életet ad, reményt ad, hogy Krisztus feltámadt, s mindezt érettünk tette, mert szeretett! Ilyen egyszerű. Miért hallgatnád el? /USzA/

A feltámadás először azt jelenti, hogy Krisztus tagadhatatlanul Isten volt. Másodszor: hogy Isten elfogadta Krisztus kereszten hozott engesztelő áldozatát, ami szükséges volt megváltásunkhoz. Harmadszor, ez bizonyítja, hogy az emberiség igazságos ítélet alá kerül. Negyedszer, hogy végül a mi testünk is feltámad. Ötödször, Krisztus feltámadása azt jelenti, hogy a halál végleg meg fog szűnni. (Billy Graham)

Hirdesd a feltámadás örömhírét!

Olvasmány:
ApCsel 17,1-9

„Megmagyarázta és bizonyította nekik, hogy Krisztusnak szenvednie kellett, és fel kellett támadnia a halálból...”
(ApCsel 17,3)

Azzal hirdeted a feltámadás valóságát és örömét, ha az élő Jézus Krisztust követed, nem csupán az elveit.

Igével zárd a napot! Ézs 53,10

A Biblia két év alatt: Jób 31,1-40; 2Kor 3,1-11; Péld 14,5-6

27. ✧ vasárnap

Ihletett kinyilatkoztatás

Olvasmány:
Gal 1,10-24

„Tudtotokra adom, testvéreim, hogy az evangélium, amelyet én hirdettem, nem embertől származik.” (Gal 1,11)

Fogadd el az evangélium isteni eredetét, és élj is aszerint!

Pál apostol itt arról próbálja meggyőzni a galatákat – akik az általa hirdetett evangéliumtól, amely a Jézus Krisztusban bízónak ígérte az üdvösséget, egy másik, a törvények pontos megtartásán alapuló „evangéliumhoz” pártoltak –, hogy az ő elhívása és az általa hirdetett ige nem emberektől, hanem magától Istentől származik. Miért voltak levelének címzettjei képtelenek arra, hogy észrevegyék a két üzenet közti minőségbeli különbséget?

Mi észreveesszük-e, hogy a Szentírás minden szava – közvetlenül vagy közvetetten – annak szíve, a Jézus Krisztusról szóló örömhír felé mutat? Mélyen megerősítheti a hitünket, ha figyelünk rá, hogy ezen az üzeneten ott van az emberénél magasabb hatalom mesterjegye: semmilyen földi jószág nem képes kiegyenlíteni a bűneink számláját – de az örök Igazságnak és az örök Szeretetnek is elég tétetik, ha Isten testet öltve önmagára veszi a bűnöket, s önmagát megalázva elszenvedi értük a jogos büntetést.

Javaslom, hogy ma olvassuk el a következő három ígérészletet: Mt 20,1-16; Lk 7,36-50; 15,11-32, s közben tegyük fel a kérdést, hogy vajon a bűnszke emberi elme Isten nélkül, önmagában meg tudta-e volna szülni ezeket a sorokat! /NHGy/

Egy angliai vallásközi konferencián a világ minden tájáról érkezett résztvevők arra igyekeztek választ találni, hogy vajon mi teszi egyedivé a kereszténységet. Sorra vették a lehetőségeket: talán a megtestesülés? Más vallásokban is előfordul, hogy istenek emberi alakot öltenek. A feltámadás? A többi vallásban is olvashatunk a halálból való visszatérésről. Vitáztak, érveltek, míg valahonnan elő nem bukkant C. S. Lewis: – Mi ez a nagy hangoskodás? – kérdezte a terembe lépve. Amikor megtudta, miről diskurálnak a kollégák, azonnal rávágta: – Na, ez igazán egyszerű. Hát a kegyelem. (*Philip Yancey: Meghökentő kegyelem*)

A Biblia két év alatt: Jób 32,1-33,13; 2Kor 3,12-18; Péld 14,7-8

Imaáhítat: Könyörögjünk az igehirdetőkért!
– **2Sám 23,2**

27. ✧ vasárnap

Április

18. hét ✧ Baptista hitvallás: A Szentírás

Isten szava ritkán éri az embert közvetlenül – ezt nem is nagyon bíránk elviselni – ezért az Úr emberi közvetítőket vesz igénybe üzenetének célba juttatására. Gondolj bele, hogy Isten mintegy 2600 évvel ezelőtt szólt Jeremiáshoz, s te ma szembesülsz az akkor adatott igékkel!

Jeremiás szívében perzselő tűzzé vált az ige (20,9), s amerre járt, hirdette azt. Bárúk lejegyezte Jeremiás szavait (36,4.17.27–28), majd az általa leírtakat névtelen zsidó írástudók másolták át új és új tekercsekre, hogy fennmaradjanak. Rigorózan, munkájuk többszörös ellenőrzésével törekedtek arra, hogy a szent szöveg ne sérüljön, hanem pontosan átadasson az utókornak. Aztán keresztény betűvetők folytatták a munkát, szerzetesek, akiknek a Szentírás másolása közben a körmére égett a ráragasztott gyertya; majd bibliafordítók erőfeszítése kellett ahhoz, hogy magyarul is olvashassuk a Bibliát. Nyomdászok, szerkesztők, korrektorok: technikai jellegű munkájuk nélkül nem lehetne a kezünkben a Könyv. S ott van a prédikátor, aki nem aludt éjjel, mert készült, hogy vasárnap te hallhasd a szájából Jeremiás ma is friss szavait. Hálás vagy-e a sok munkáért, amibe került, hogy hallhatod Isten szavát? S hozzáteszed-e saját munkád, hogy másokhoz is eljusson? /NHGy/

Emberi közvetítők által

Olvasmány:
Jer 1,1–10

„Azután kinyújtotta kezét az Úr, megérintette a számat, és ezt mondta nekem az Úr: Én most a szádba adom igéimet!” (Jer 1,9)

Adj hálát, hogy olvashatsz ma a Bibliát a saját nyelveden!

Ha ő maga szólna hozzánk az égből, akkor semmi csudálnivaló sem volna azon, ha késedelem nélkül mindenki tisztelettel hallgatná meg és vézné szívébe az ő kijelentéseit. Mert ki ne borzadna meg az ő jelenvaló hatalmától? (...) De amikor egy porból támadt kis emberke szól hozzánk Isten nevében, akkor adhatjuk legnagyobb bizonyítékát éppen az Isten iránt való félelmünknek és tiszteletünknek, ha tanulékonyaknak mutatjuk magunkat az ő szolgálójával szemben, még akkor is, ha az semmiben nem tűnik ki felettünk. (*Kálvin János: A keresztény vallás rendszere, IV.3.*)

Vasárnapi iskola: Megváltást nyerni az átalakulás útján – Ruth 4,1–17
Aranymondás: Lk 1,68

147

28. ✧ hétfő

Isten őrzi meg az igéjét

Olvasmány:
Jn 10,31–42

„...márpedig az Írást nem lehet érvénytelenné tenni...” (Jn 10,35b)

Jézus Krisztus élete és váltságműve áll a Szentírás középpontjában – tudsz-e te is őrá tekinteni mint Legfontosabbra?

Az Istentől ihletett Írásoknak nincs szavatosági idejük, lejáratuk, nem veszítik el érvényességüket, aktualitásukat soha. Szóltak az ókorban, szólnak ma, és ha az Úr úgy dönt, hogy még több ezer évig nem tér vissza (vö. 2Pt 3,8–10 és Lk 12,40), akkor szólni fognak majd az akkor bekövetkező, számunkra most elképzelhetetlen történelmi, politikai, gazdasági viszonyok, új korszallemek közepette is.

Sok régi írásra igaz lehet valamilyen szinten az, hogy évszázadok múltán is tud beszélni – pl. Cicero, Shakespeare vagy Arany János művei ma is megérinthetnek –, mégis a Biblia oly módon és oly erővel szól, s úgy tud tükröt tartani az olvasóinak, mint ahogy egyetlen más szöveg sem, voltaképp nem is lehet mással egy lapon említeni.

Ez a Szentlélek ereje miatt van: ő ihlette a szöveg szerzőit, hogy az Isten Krisztusára mutassanak és az ő országára, s a Szentlélek tudja a mai olvasónak is megmutatni a Felkentet mint

célt, mint utat, mint Megváltót. S a Lélek, bár tud szólni a Szentíráson kívül is, elsősorban az írott igén keresztül tesz bizonyosságot a Fiúról, nem hagyja soha megtartó, értelmező, megvilágító gondviselése nélkül a Bibliát. Dicsérjük Istent a mindig megbízható lámpásért, amit adott nekünk! /NHGy/

Az Ige köszálként megáll,
Meggzégényül, ki bántja;
Velünk az Úr, táborba száll,
Szentlelkét ránk bocsátja.
(Luther Márton
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 401)

Igével zárd a napot! 5Móz 18,18

29. ✧ kedd

Április

✧

Baptista hitvallás: A Szentírás

✧

18. hét

Általános emberi tapasztalat, hogy a csillagos eget nézve magunkat kicsinek látjuk. „Ha látom az eget, kezéd alkotását, a holdat és a csillagokat, amelyeket ráhelyeztél, micsoda a halandó – mondom –, hogy törődsz vele, és az emberfia, hogy gondod van rá?” (Zsolt 8,4–5) – írja valaki az ókorban. Sok évszázaddal később Kant pedig ezt: „Két dolog van, ami a kedélyt mindig új és növekvő csodálattal és hódolattal tölti el, minél gyakrabban és tartósabban foglalkozik vele a gondolkodás: a csillagos ég felettem, és az erkölcsi törvény bennem.” Mert a másik dolog, ami szintén kiváltja minden kor gondolkodó emberének csodálatát, az, hogy ösztönösen tudjuk, nem mindent tehetünk, hanem van erkölcsi törvény.

Nem mindegy azonban, hogy milyen gondolatokat építünk fel erre a két tapasztalatra. A mai ember gyakran Kantot követi, aki számára „a csillagos ég felettem” csak a modern tudomány által ismert fizikai univerzum, az „erkölcsi törvény” pedig az, ami belül, szubjektíven van.

A zsoltáros szerint viszont Isten „két könyvével” van dolgunk: az egek a Teremtő dicsőségét tükrözik keze munkájában, a tökéletes törvény pedig a Jahve által kinyilatkoztatott Tóra, amely szintén öt magasztalja. /NHGy/

A legtökéletesebb isteni igazság

Olvasmány:
Zsolt 19,8–15

„Az Úr törvénye tökéletes, felüdíti a lelket. Az Úr intő szava határozott, bölcsé teszi az együgyűt.” (Zsolt 19,8)

Törekedj Isten szerinti bölcsességre, melynek alapja az ő ismerete!

Tudom, néhányan azt mondják, hogy a törvény vagy a rendes magatartás mindenki által ismert gondolata téves, mivel a különböző civilizációknak és a különböző koroknak egészen eltérő felfogása volt. Ám ez nem igaz. (...) Ha valaki veszi magának a fáradságot, hogy összehasonlítsa, mondjuk a régi egyiptomiak, babilóniaiak, indiaiak, kínaiak, görögök és rómaiak erkölcsi tanítását, az lesz a legmeglepőbb számára, mennyire hasonlítanak ezek a tanok egymásra és a mienkhez. (...) Képzeld el egy olyan országot, ahol azért csodálják az embereket, mert elfutnak a csatában, vagy ahol valaki azért érez büszkeséget, mert rászedte azokat, akik a legjóságosabban bántak vele! Éppen így elképzelhetünk egy olyan országot is, ahol kétszer kettő öt. (C. S. Lewis: *Keresztény vagyok*)

Igével zárd a napot! Zsolt 119,12

A Biblia két év alatt: Jób 35,1–36,21; 2Kor 4,5–12; Péld 14,11–12

149

30. ♦ szerda

Minden szükséges tárháza

Olvasmány:
2Tim 3,10-17

„...mivel gyermekésgedtől ismered a szent írásokat, amelyek bölcsé tehetnek téged az üdvösségre a Krisztus Jézusba vetett hit által.” (2Tim 3,15)

Adj hálát hívő példaképeidért, de a legfontosabb mindig a Krisztusban való hit legyen számodra!

Pál apostol szeretettel emlékeztetgeti Timóteust – s rajta keresztül az ige mindenkori olvasóját –, hogy legyen hű ahhoz a tanításhoz, amelyet átvett azoktól, akik a hit útján előtte jártak. Két dolgot említ a tanítványának: az áthagyományozott mintákat, gondolkodásmódot, életpéldát – egyszóval tradíciót –, amelyet Timóteus olyan elődöktől vett át, mint Pál (3,10), illetve mint édesanyja, Eunike és nagyanyja, Lóisz (1,5), és a „szent írásokat”, amelyek alatt Timóteus nagyjából az általunk Ószövetséggént ismert írásokat érthette.

A hagyományok és az Írás közül természetesen az utóbbi tekintélye a nagyobb: az előbbieket meg kell mérni Isten írott igéjének mérlegén, nehogy úgy járjunk, mint a farizeusok, akik Isten parancsolatát érvénytelenné tették a vének hagyományai miatt (Mk 7,1-13). Viszont a hagyományokat sem szabad kritikátlanul eldobni, mert van köztük jó is (Fil 4,9; 2Thessz 2,15), illetve azért, mert maga a bibliaértelmezésünk is tradíciók medrében zajlik (eltérő felekezetek Krisztust ugyanúgy szerető tagjai egészen más „szemüveggel” olvashatják ugyanazt az ígét).

Nemcsak öncélú hagyományok, az öncélú bibliaolvasás is tud ölni: a „szent írások” nem önmagukban, hanem csak a Krisztus Jézusba vetett hit által tehetnek bölcsé az üdvösségre (vö. Jn 5,39-40)! /NHGy/

A Biblia bölcső vagy jászol, amelyben a kisdéd Jézus fekszik. Ne fürkesszük úgy a bölcsőt, hogy közben elfeledjük a kisdedet imádni! (Luther Márton)

Igével zárd a napot! Zsolt 19,8

1. ✧ csütörtök – a munka ünnepe

Akik nem ismerik a Bibliát, azt gondolhatják, hogy az egy magasröptű, misztikus könyv. Kétségkívül vannak ilyen részei is, de nemegyszer éppen azzal döbbsent meg az ige, hogy mennyire kézzelfoghatóan, hétköznapien egyszerű.

„...ha valaki nem akar dolgozni, ne is egyék” – írja Pál a thesszaloniakak közül némelyeknek, akik úgy gondolták, hogy a közösségnek kötelessége eltartani őket, annak ellenére, hogy egészséges, munkaképes emberek. Nem azokról van szó, akik öregség, betegség, testi vagy szellemi fogyatékosság miatt nem tudnak dolgozni, és nem is olyanokról, akik becsülettel állást keresnek, de a munkaerőpiac helyzete miatt sokáig nem találhatnak, hanem azokról, akik nem akarnak dolgozni.

Talán valaki számára túlon túl egyszerűnek, közhelyesnek hatnak a hasonló intések, de ha kell, Isten még ettől sem riad vissza: nincsen olyan helyzet a mindennapi életben, amiben ne tudna megszólalni bennünk egy-egy odaillő igeveresen keresztül. Iskolai vagy munkahelyi, családi, hálósobai vagy gyermeknevelés-beli problémákkal szembesülsz? A Szentlélek tud józan válaszokat adni, ha kinyitod a Bibliád! /NHGy/

Tanácsadó a mindennapi élet dolgaiban

Olvasmány:

2Thessz 3,6–15

„Mert akkor is, amikor nálatok voltunk, azt parancsoltuk nektek: ha valaki nem akar dolgozni, ne is egyék.” (2Thessz 3,10)

Figyeld az Úr szavára mindennapi problémáidat kapcsolatban is, imádkozz, és olvasd a Szentírást!

Sok kötetnyi olyan könyv van a történelemben, amiben az akkori emberek teljes szenvedéllyel tárják fel a gondolataikat a helyi viszonyokról, de ezeket olvasva hamarosan elunjuk magunkat. Hacsak nem kifejezetten tudományos kutatást végzünk, nem törődünk túl sokat azzal, ami már nem aktuális, ami nyilvánvalóan egy másik korhoz tartozik.

De amikor a Szent Szellem Péteren, Pálon és a többiekén keresztül megírta az apostoli leveleket, annak ellenére, hogy bizonyos embereknek írta, és hozzájuk intézte, mindenki számára felhasználhatóvá tette azokat. A kereszténynek, aki olvassa ezeket a leveleket a világ bármely táján, bármilyen nyelven vagy nyelvjárásban, nem jut eszébe, hogy ezek másnak címződtek, és azt mondja: „Ezt pont nekem írták. A Szent Szellem rám gondolt. Ez nem ósdi és nem elavult, hanem az élő Igazság számomra – itt és most! Mintha Isten hallott volna a gondjaimról, és beszélne hozzám, és bátorítana engem nehézségem óráján!” (A. W. Tozer)

Igével zárd a napot! Péld 24,33–34

A Biblia két év alatt: Jób 38,1–39,30; 2Kor 5,1–10; Péld 14,15–16

Május

✧

Baptista hitvallás: A Szentírás

✧

18. hét

2. ✧ péntek

A Lélek ihlette és értelmezi

Olvasmány:

Zsid 4,12-13

„Mert Isten igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál, és áthatol az elme és a lélek, az ízületek és a velők szétválásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait.” (Zsid 4,12)

Valódi csendességben olvasd az ígét, hogy megérthesd a Szentlélek megvilágosító magyarázatát! Enélkül csupán a betű marad...

fundamentalista, aki nem képes a szöveg Uráig látni: ezek számára a Biblia buzgó forgatása nem haszon, hanem kár. S mi milyen végső céllal fordulunk az Igéhez: tudást, hatalmat, sikert remélünk általa, vagy azt a valakit keresünk benne, akinek arcképét hordozza? /NHGy/

Tiszavirág-életű teremtmény vagyok. Egy lélek, aki Istentől jött ki és Istenhez tér vissza. Egy dolgot akarok tudni: a mennybe vezető utat. Isten maga ereszkedett le, hogy megtanítsa nekem ezt az utat. Le is írta egy könyvbe. Ó, adjátok nekem azt a könyvet! Bármilyen adjátok nekem az Isten könyvét! Hadd legyek egykönyvű ember! (John Wesley)

Igével zárd a napot! Ézs 49,2

A napokban a feleségemmel sok emberrel beszélgettünk a női lelkipásztorság kérdéséről. Mi az „igen, van helye a női lelkészeknek a baptista közösségben” álláspontot foglaltuk el ezekben a beszélgetésekben. Tudom, a téma megosztó, és sokan vannak az Áhítat olvasói között is, akik nem értenek egyet velünk ebben, de most nem erről szeretnék beszélni.

Hanem arról, hogy ennek a témának a felvetése érdekes módon világított rá sok hívő gondolkodási mechanizmusára. Volt zsigerből történő nemleges válasz, mely automatikusan próbálta alkalmazni a 2000 évvel ezelőtti összefüggést a mai helyzetre, és volt rögtön igenlő, helyeslő válasz is. Voltak olyanok is, akik azonnal tudtak pro vagy kontra érveket felsorakoztatni a kérdésben. De mind közül a legszimpatikusabb hozzáállás számomra azoké volt, akik azt mondták, hogy „Bevallom, ezzel a kérdéssel még nem foglalkoztam. Hadd nézzek utána a dolognak” – Ezek imádság és az ige beható (!) vizsgálata, valamint a bibliai érvekről és ellenérvekről szóló cikkek elolvasása után tértek vissza egy olyan válasszal, amelyért „megharcoltak”. A Szentírás valóban próbaköve mindennek, de ezt csak akkor tudjuk kihasználni, ha a béreaiakhoz hasonlóan az igazságot keressük Isten színe előtt. /NHGy/

De az igazi igazságkereső majdnem olyan ritka, mint az albínó szarvas. Mégpedig azért, mert az Igazság dicsőséges, de kemény úr. Erkölcsei követelményeket támaszt velünk szemben. Szuverén jogot követel magának arra, hogy irányítson minket, hogy lemeztelenítsen, sőt akár arra is, hogy megöljön minket, ha úgy akarja. Az igazság soha nem fog meghajolni, hogy szolgálva legyen, hanem azt igényli, hogy minden ember őt szolgálja. Nem hízeleg senkinek, és nem köt kompromisszumot senkivel. Mindent vagy semmit követel, és megtagadja, hogy kihasználják vagy hogy atyáskodjanak fölötte. Minden lesz mindenkiben, vagy csendben visszavonul. Krisztus volt az, aki nagybetűssé tette az igazságot, és felfedte, hogy az nem egy tárgy vagy fogalom, hanem egy élő, a személyiség összes jegyével rendelkező Valaki. Én vagyok az Igazság, mondta ő, és követte az igazságot egészen a keresztig. Az igazságkeresőnek követnie kell őt oda, és ez az oka annak, hogy kevesen keresik az igazságot. (A. W. Tozer)

Igével zárd a napot! Péld 1,5-6

A Biblia két év alatt: Jób 42,1-17; 2Kor 5,16-21; Péld 14,20-21

Tökéletes próbakő

Olvasmány:
ApCsel 17,10-15

„...teljes készséggel fogadták az igét, és napról napra kutatták az Írásokat, hogy valóban így vannak-e ezek a dolgok.” (ApCsel 17,11b)

Ne vedd félvállról Isten szavát, tisztelettel és alázattal közeledj hozzá, akkor megnyílik előtted! Még a legnehezebbet, vagyis az alkalmazást is segíteni fogja...

Ne vedd félvállról Isten szavát, tisztelettel és alázattal közeledj hozzá, akkor megnyílik előtted! Még a legnehezebbet, vagyis az alkalmazást is segíteni fogja...

4. ♦ vasárnap – anyák napja

Íme a te fiad!

Olvasmány:
Jn 19,25–27

„Azután így szólt a tanítványhoz: »Íme, a te anyád!« És ettől az órától fogva ott-honába fogadta őt az a tanítvány.” (Jn 19,27)

Hogy függés és kötődés nélkül mégis egészen szeressük édesanyánkat, arra Jézus Krisztus meg tud tanítani.

Jézus Krisztus szolgálata és emberi léte különleges és teljes. Megüresítette önmagát, és emberré lett – ahogyan ezt Pál írja. Ember lett, olyan, aki a felelősséget átvállalhatja, és ezáltal helyettesítő áldozatával a világot válthatja meg. Ember lett, olyan, aki természetes szerepekbe is belekerülhetett mint családtag, családfenntartó.

Az Úr Jézus többször kifejezésre juttatta, hogy az ő kötődései rokoni és emberi síkon mennyire egyediek és megismételhetetlenek. Az ő esetében különösen adható válasz arra a kérdésre, hogy: *„Ki az én anyám és kik az én testvéreim?”* Mégis, a szenvedés óráiban, küldetése kiteljesedésének legdrámaibb pillanatában is szeme előtt lebeg emberi síkon létező kapcsolatainak rendszere, felelőssége. A Máriáról gondoskodó szavak illenek a kereszten szenvedő Megváltóhoz.

Gyakran kiáltunk Istenhez a hétköznapi gondjaink miatt, és vágyunk Isten erejére a problémamegoldáshoz. Íme, Jézus ereje. Vajon

nem azért vagyunk néha csalódottak, mert nem Isten valóságban is megmutatkozó ereje után vágyakozunk, hanem valami sajátos csodavárásunk van? Vajon magunkra hagy-e, és elutasít-e bennünket Isten, ha azt a családi szeretetet kérjük a szívünkbe teljes figyelmességgel és önfeláldozó készséggel együtt, ami Jézus szívében is lakott? /KB/

A szülők iránti mindhalálíg való hűség példaképe – is – szeretett Megváltónk... A gyermek végrendelkezik a szülő javára! Isten családjában ilyen is van. Szavai a legszentebb eltartási szerződést jelentik, melyet saját vérével pecsétel meg, a szeretet legnagyobb áldozatával... Lásd meg a magára maradt, az elmagányosodó, a nyomorra ítélt emberben: *„Ímhol a te anyád!”* Tekintsd úgy, mintha anyád lenne, szeresd úgy, gondoskodj róla úgy, törődj vele úgy! – Ne dobd félre most e sorokat – kedves olvasóm – anélkül, hogy ne határoznád el: *„Igen, Uram, ennek az ígének most megtartója leszek!”* (Vö. Jak 1,22) (Balog Miklós)

A Biblia két év alatt: Préd 1,1–2,23; 2Kor 6,1–2; Péld 14,22–24

Imaáhítat: Könyörögjünk, hogy legyenek istenfőlkké az édesanyák
fájdalommal szült gyermekei! – **1Krán 4,9–10**

4. ✧ vasárnap – anyák napja

Május

19. hét ✧ Szülő-gyermek kapcsolat

Segélykiáltás! Van idő, amikor elképzelni sem tudjuk, hogy milyen a segélykérő ember félelme, vágya, kilátástalansága. Napjaink azonban nem ilyenek. Egyre általánosabb, eluralkodóbb életérzés az aggodalom, méltatlanság, félelem, bizonytalanság. Magányosok és családosok egyaránt ismerik a magukért és a szeretteikért érzett aggodalmat.

Vegyünk példát a zsoltárban mutatkozó hitről, problémamegoldás-keresésről! Kiált Istenhez! Nem szalmaszál ez a fuldoklónak, hanem a legbiztosabb mentés. Ki hiszi ma ezt? Különös belátás az, amikor valaki képes múltjára visszatekintve úgy szemlélni az eseményeket, hogy feltűnjön előtte: minden igazán kritikus és bizonytalan helyzetben az Isten irgalma tartotta meg. Soha nem tartottuk teljesen a felügyeletünk alatt a velünk történő dolgokat. Isten cselekedett, amikor igazán kiszolgáltatottak voltunk. Nincsenek véletlenek, és nem szerencsénk volt, hanem működött a gondviselés.

Személyesen kell tartalommal megtöltenünk ezt a költői mondatot: „Te voltál támaszom születésem óta...” Keressük most meg azokat az elemeket az emlékeink között, amikben felfedezhető Isten irántunk való figyelmessége! Valamennyi fojtogató félelmünket ezután fogalmazzuk meg az Úrhoz kiáltó imádságban! /KB/

Adj buzgón hálát, ami nem történt meg, azért is!
Vagy ha elért is a kór, nem tartott az sem örökké.
Szervezeted megbirkózott vele. Ó, ne feledd el,
mennyi betegségből szabadultál már meg azóta,
hogy megláttad kis csecsemőként ezt a világot!
Sőt megelőző nagy szeretet szüleid részéről,
hogy nem ölt meg anyád méhében az orvosi műszer.
Ez sem a vak véletlen spontán gondviselése.
(Balog Miklós: Hála azért, ami nem történt meg)

Te hoztál ki anyám méhéből

Olvasmány:
Zsolt 71,1–6

„Te voltál támaszom születésem óta, te hoztál ki anyám méhéből, téged dicsérlek szüntelen.” (Zsolt 71,6)

Aki kihozott bennünket édesanyánk méhéből a világba, az végig társunk marad a sorsunkban.

Vasárnapi iskola: Résztársak a szenvedésben és a vigasztalásban – 2Kor 1,3–11
Aranymondás: 2Kor 1,7

5. ♦ hétfő

Az én anyám

Olvasmány:
Mt 12,46-50

„Mert aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát, az az én fivérem, nővérem és az én anyám.” (Mt 12,50)

Való igaz, hogy semmi sem köti jobban össze az embereket annál, mint amikor tudják, Isten közös Atyánk.

A történelem egyetlen alakja sem mondhatta volna ki hitelesen ezt a jézusi mondatot. Minden embertől örültség és kegyetlenség lenne egy ilyen megnyilatkozás, miközben idegenekre mutat: „Íme, az én anyám és testvéreim...”

Jézus viszonya az emberhez Isten kötődése. Nem más ez, mint a Teremtő viszonya teremtményeihez. Az ember nem úgy létezik ebben a világban, mint egy vad és idegen lény, akit Isten megtalál, felfedez, megszelídít, majd örökbe fogad. Az ember mindig is Istené. Alkotásai, gyermekei vagyunk, de képesek az elidegenedésre. Az Isten atyai közeledése természetes és állandó, aki erre válaszol, aki közeledik az Atyához, az átéli, hogy Isten gyermeke. Milyen nagy Jézus szíve! Anyja és testvérei szeretetkapcsolata valóság lehet minden emberrel való közösségében. Nem jelent sem kevesebbet, sem többet ez a jézusi megnyilatkozás, mint azt, hogy mindenki a lehető legközelebb kerülhet hozzá, és mindenkit mélyen szeret!

Mit hall ki a mi szívünk Jézus szavaiból? Milyen bennünk rejlő logika ad értelmet Jézus váratlan mondatának? Ha önző szívünk akarja ezt megérteni, a harag, sértődés és döbbenet tölt el. Ha a Teremtő Atya ragyog előttünk Jézus mondatában, akkor most felemel minket ez a ránk is vonatkozó kijelentés. /KB/

Segíts, ne vétünk akaratod ellen,
sőt hadd tegyük s munkáljuk mindig azt,
mert mindig az a legjobb, mit te adsz,
akaratod legyen meg mindenekben!
...
Mert azt akarja Ő, hogy el ne vesszen,
senki, hanem ki hisz, az üdvöt nyerjen.
Atyánk, mi bízunk hű ígéretedben:

Akik téged szeretnek boldogan,
e földön is minden javukra van...
(Balog Miklós: Miatyánk – szonettkoszorú, 4)

Igével zárd a napot! Zsid 5,9

6. ✧ kedd

Május

19. hét ✧ Szülő-gyermek kapcsolat ✧

Nincs szentebb cél egy szülő előtt, mint családja boldogulását munkálni. Bölcs és szeretettel teli, aki gondol gyermekei jövőjére, és mindent megtesz a családja jelenéért is.

Az ószövetségi zsidóság számára az egyik legszentebb hagyaték Isten ismerete volt. Állíthatjuk-e, hogy az Istenbe vetett hit és a hozzá való hűség mindennél nagyobb érték a család számára ma is? Létezik-e nagyszerűbb életvezető irányelv Isten igéjénél? Létezik-e nagyobb biztonság a Mindenható jelenléténél és közelségénél? De miért nem volt hűség az Úrhoz Jeroboám, és miért bosszantotta fel maga ellen és családja ellen Istent? Nincs épkezláb válasz erre a kérdésre, mint ahogy arra sem mondhatunk semmit, miért veti meg korunkban sok ember Isten szeretetét. A hitetlen szív mindent veszni hagy, ami Istentől nyerhető érték: a szeretet tiszta forrását, a szilárd erkölcsiséget és valójában a létbiztonságot is.

Ez az ószövetségi történet legyen okulásunkra! Ha ápoljuk saját hitünket, és támogatjuk gyermekeink lelki fejlődését, a lehető legfontosabbat már megadtuk a családunknak, minden egyéb (pl. megfelelő életkörülmények, iskolák) pedig ezután ráadásként lehet célunk. /KB/

Mindennek következménye van

Olvasmány:
1Kir 14,1-20

„Elszakítottam ezt az országot Dávid házatól, és neked adtam. Te azonban nem voltál olyan, mint szolgám, Dávid...” (1Kir 14,8a)

Ha egy család Istenhez ragaszkodik, egymáshoz is fognak.

Kiválasztott nép volt Izsák családja,
az üdvtervnek letéteményese.
De ráborult az ősi bűn zord árnya...

...

Nagy viharra lett kis szelek vetése,
lerontva mind, mit ember tervezett.
Igazságos volt Isten büntetése,
amit senki el nem kerülhetett.

S mikor a két testvér bűnét belátta,
de csak saját magáét mindegyik,
s hogy nem más tépte: saját bűne átka,
így eljutottak vissza, Istenig.
(Balog Miklós: Közösség)

Igével zárd a napot! 2Krón 17,2-3

A Biblia két év alatt: Préd 4,1-5,9; 2Kor 6,14-7,1; Péld 14,26-27

157

7. ♦ szerda

Ne civakod- jatok az úton!

Olvasmány:
1Móz 45,21–24

„Így küldte el testvéreit, és azok elmentek. De ezt mondta nekik: Ne civakodjatok az úton!” (1Móz 45,24)

Vitatkozni kell, de veszekedni nem szabad. A konfliktusok kikerülhetetlenek, de ellenségeskedni nem szabad. Főképp a családban.

József testvéreit útra bocsátó mondata mindazzal az előzménnyel, amiről szól az élettörténete és a testvéreivel való viszonya, különleges „jókívánság” egy utazás előtt. Az egyetlen ember, akinek valódi oka lett volna a haragra és a számonkérésre, a kiengesztelődés hangját üti meg. Milyen érett fellépés ez, ami a családját javát szolgálja, és amivel a saját sérelmeit eltemeti.

Családjainkba, szüleink, testvéreink, házas társunk, gyermekeink közé mi is nap mint nap különféle indulatokat viszünk. A fellépésünk példa és alaphang. Sajátos fordulatszámot ad szeretteink szívének. Ha aktuális sérelmeinket középpontba állítva kesergünk, netalán a felelősséget áthárítva másokat, épp szeretteinket okoljuk a bajainkért, akkor olyan folyamatok magvait vetjük el, amelyek nagyon gyorsan képesek az ellenőrzésünk alól kicsúszni. Aki szelet vet, vihart arat.

József példája bölcsességre, megfontolásra hív. A megbocsátás, az elengedés és az új alapok lerakása, ami már mentes korábbi fájdalmainktól, olyan eszközkészlet, ami a rendelkezésünkre áll. Természetes, hogy szeretteink javát keressük, tegyük ezt a megbékélés és a megbocsátó nagyvonalúság hangján! /KB/

Két nagy parancs szórja fényét,
s eggyé lesz a kettő,
külön-külön megtartását
megpróbálni meddő.
Ha Istennel megbékéltél,
úgy érték e béke,
ha társaddal is megbékélsz,
míg úton vagy véle.
A békesség nem bontható,
nem égi meg földi:
nem lehet az Úristennel
különbékét kötni!
(Balog Miklós: *Hadd oszlassam...!*)

Igével zárd a napot! Zsolt 133,1

Micsoda imádság lehet ez a zsoltár egy ember, egy gyermek, egy szülő, egy házastárs szájából! Milyen szent elhatározás: Döntöttem, helyesen akarok cselekedni, segíts ebben, Istenem!

Az ma már szinte művészetnek számít, hogy dolgainkat makulátlan tisztán intézzük, mégis előrehaladás legyen az ügyeinkben. Legalábbis a korszellem ezt akarja velünk elhitetni. Valójában pedig igazán tiszta értéket és marandó biztonságot csak a becsületes és szorgalmas munka, az átlátható és átvilágítható életvitel adhat. Hogy a farkastörvények között tépelődve ezt nehezen hisszük, az nem vitás, de nem csak a saját erőnkre és bölcsességünkre támaszkodhatunk. Szívünk tiszta szándékait, a szentség utáni vágyunkat hozhatjuk imában a Mindenható elé. Milyen imádságot fog meghallgatni, ha az ilyennel nem törődne?

Sok ember hivatkozik emelkedett pillanataiban arra, hogyan tanult tisztességet szüleitől, akiknek a tisztességért nagy árat kellett fizetniük, és az árral szemben kellett úszniuk. Hadd beszélhessenek rólunk is így, amikor majd emlegetik azokat a döntéseinket és tetteinket, amiket ezekben a napokban hozunk, teszünk! /KB/

Tökéletes szívvel akarok élni házamban

Olvasmány:
Zsolt 101,1–8

„Ügyelni akarok a tökéletes útra. Mikor jössz hozzám? Tökéletes szívvel akarok élni házamon belül.” (Zsolt 101,2)

Ne a családtagjainkat akarjuk tökéletesekké változtatni, mert az minket nem tesz tökéletessé! Mi akarjunk azokká válni!

Az üdvösség tökéletes,
Mit Jézus ad nekünk.
Üdvoszomjasan ragadja meg
E nagy kincset szívünk!

...
Ne kétkedjél az Úr szaván,
Ha fel nem foghatod!
Többet tesz éretted az Úr,
Mint elgondolhatod!
(E. Gebhardt. Baptista
gyülekezeti énekeskönyv, 200)

Igével zárd a napot! Zsolt 75,2

A szülő felelőssége

Olvasmány:
Jób 1,1-5

„Amikor azonban a lakoma napjai sorra lejártak, értük küldött Jób, és megszentelte őket...” (Jób 1,5a)

Sokat beszéljünk Istennek gyermekeinkről, mielőtt nekik bármit is mondanánk Istenről!

Ez a képekben gazdag néhány mondat egy teljesen váratlan, majdhogynem életidegen világba repít minket. Egy életgyakorlat, ami megható, de talán fárasztónak tűnhet. Bár látványosan semmi rosszat nem tettek a gyermekei, a szív valóságát, mélységeit is figyelembe veszi Jób.

Ha csak a képzeletünk engedjük szabadjá-
ra, attól függően, hogy mi lakik a szívünkben,
különféle szégyenteljes magatartásokat, visel-
kedést, gondolkodásmódot tudunk feltételezni
a lakomák alkalmával. És ezzel egyből meg is
érkezünk a szívben lakó szándékok erejéhez,
hogy azt is komolyan vehessük. Áldozatot
bemutatni, könyörögni a családtagokért Isten-
hez, aki ítéletet fog egyszer valamennyiünk
felett mondani, legalább annyira fontos, mint
kifejezésre juttatni, hogy nemcsak az elkövetett
tettek határoznak meg bennünket, hanem
mindaz az ösztönző erő is, ami bennünket cse-
lekedetre sarkall. Mielőtt rút dolgot tenne az

ember, a szíve jóval korábban felkészült már arra a tisztátalanságával.

Helyezzük a csatamezőt minél közelebb ahhoz a ponthoz, ahol a kísértő
ránk tud törni és a vesztünket tudja okozni: a szívünk minden indulatához,
vágához! /KB/

S kérem számukra még a legnagyobbat:
szülessenek majd újjá lelkileg,
hogy már e földön, s majd a mennyben egykor
országodnak lakói legyenek!

E csöpp családot, ó, sorold be, Isten,
a nagyba, melynek száma végtelen,
mint boldogsága! Családomért esdek!
örök családod része hadd legyen!
(Balog Miklós: Ima családomért)

Igével zárd a napot! Zsolt 78,5

A gyermekeinket jól nevelni nem azért kell, hogy másoknak jó véleményük legyen rólunk. Meggyőződéssel kell a jó irányt választani és mutatni nekünk is, a szeretteinknek is, ha az életet keressük.

Természetesen nincs miről beszélnünk, és nincs hitelességünk, ha nem jár át minket az otthon álarcmentességében is az az értékrend, ami Isten országát jellemzi. Ugyanarra van szüksége a világnak, mint a családuknak, és amire a szívünknek is: az evangéliumra. A hit nem egy eszme, amit hívő emberekként, esetleg avatott gyülekezeti munkásként jól piacra tudunk vinni, és sokaknak eladni. A hit egy természetfeletti esélye a romlott világban romlandó lényként veszélyeztetett embernek. A hit által Isten ereje a mi természetünk felett állhat és érvényesülhet. Legyőzöttek és megfegyverezettek lehetünk, vagy szabadon elvérezhetünk ezernyi sebből.

Mindaz, ami minket az otthonunk zárt biztonságában jellemez, a valóság legtisztább megmutatkozása. Legyünk olyanok, akik saját szívükben és közvetlen környezetükben szeretik a Krisztus által megtisztított létet! /KB/

Aki a háza népét jól vezeti

Olvasmány:
1Tim 3,1-7

„...olyan, aki a maga háza népét jól vezeti, gyermekeit engedelmességben és teljes tisztességben neveli.” (1Tim 3,4)

Micsoda példaadó és tiszteletre méltó élet kell ahhoz, hogy a nevelésnek legyen alapja és eredménye.

Sorolhatnám még sokáig: mi, hogy van?
elmondhatnék sok példát, részletet,
de inkább újra rámutatok arra,
hogy itt, manapság mindez így lehet.

Bár talán te ezt csupán a műveltség
és emberség kérdésének veszed,
de mi hálával hullunk térdre, vallva
a Földről nyert roppant többletet.
(Balog Miklós: Házasságunk dicsérete)

Igével zárd a napot! 1Sám 2,29b

11. ✧ vasárnap

Az Örökkévaló

Olvasmány:

Ézs 44,1-8

„Ezt mondja az Úr, Izráel királya és megváltója, a Seregek Ura: Én vagyok az első és az utolsó, rajtam kívül nincs isten.” (Ézs 44,6)

Istennél nincs ősbib és modernebb sem.

Ma a félreértelmezett tolerancia jegyében egy felvilágosult, modern ember nem mondhat mást, mint hogy az istenek (és híveik) közti rivalizálás az emberiség ártalmára van, és akkor jön el végre a világbéke, ha megszűnnek a vallások, s ha ez nem lenne lehetséges vagy egyelőre nem az, akkor legalább arra kell törekedni, hogy minden vallás istenét (és híveit) egyenrangúan kezeljük, hisz végül is vagy nincs is isten egyáltalán, vagy ha van, akkor ugyanazt a természetfeletti lényt imádják a hívek, csak különböző neveken ismerik.

Mekkorát tévednek! Már ott, hogy eljönne a világbéke. Az ember önzőnek születik, önmagából csak anarchiát tud kitermelni. Aztán ott, hogy minden vallás istene ugyanaz. Majdnem. Mert valóban minden vallás istene ugyanaz: az ördög. Ő tör ezer alakban, ezer néven Isten helyére. Mert *van* Isten! Egyetlen, mindennek fölött való, örök. Aki kinyilatkoztatta magát évezredekken keresztül, mióta világ a világ: szó-

ban, tettben, testben, igében, lélekben.

Ha keresztény vagy, keresd a kapcsolatot a más vallásúakkal, mert találkoznuk kell benned Krisztussal! De az istenüket nem kell keresned, hisz ismered a régi kígyót... /SzH/

Olyan jó kimondani a nevedet!
Akkor mindig erő árad belém.
Vágyó sóvárgással gondolkodok rád.
Szeretettel, féltve óvod életem.
Távolságtól és időtől független lépteidet
Ügyetlen járásomhoz igazítod.
Valami soha ki nem mondott szépet
Szeretnék mondani rólad és neked.
Botló nyelvem száználmas dadogásán
Atyaian mosolyogsz.
...
Miattam / Már soha ne szomorkodj.
(Gerzsenyi Sándor: Isten)

A Biblia két év alatt: Préd 12,1-14; 2Kor 8,10-15; Péld 15,1-2

Imaáhitat: Könyörödjünk, hogy Isten dicsőségét és egymás örömét szolgálja éneklésünk! – Ef 5,19-20

11. ✧ vasárnap

Május

✧ Baptista hitvallás: Az egy igaz Isten – Atya ✧
20. hét

Elfutni az Isten elől? Lehetetlen. Mint ahogy az is, hogy elhurcoljanak előle.

Milyen isten az, aki csak egy bizonyos országé, területé, népé, koré? Az az ördög, hisz ő akar magáénak hazudni egy területet, kiszakítani egy népet, kilopni egy lelket, kikaparni egy szívet magának mindabból, ami az Istené. Ha csak rajta múlna, hiába erőlködne. Isten tulajdona fölött nincs hatalma. De kettőn áll a vásár: kísértő kíváncsiságunkban, határkereső ostobaságunkban följajánlhatjuk magunkat neki. Aki Isten mindenütt jelenvalóságát nyomasztónak éli meg, az nem teljesen az Istené. Ugyanis aki egészen az övé, azt felszabadító örömmel, bátorsággal tölti el a gondolat: Isten itt van velem. A börtönben is, a gyászbán is, a megaláztatásban is, a haldoklásban is, a világ és a sorsom legelhagyottabb, legveszedelmesebb, leggyilkosabb helyein is, ahol elvehetik az életem, de Istent tölem és engem tőle soha. Mindenképp megment. Vagy életemben, vagy halálomban. De velem marad, magához emel.

Vizsgáld meg a szíved: örülsz annak, hogy Isten látja benned mindazt, amiről senki sem tud? Örülsz, hogy tanúja volt ma minden percednek? /SzH/

valaki jár a fák hegyén
ki gyújtja s oltja csillagod
csak az nem fél kit a remény
már végképp magára hagyott

én félek még reménykedem
ez a megtartó irgalom
a gondviselő félelem
kísért eddigi utamon

valaki jár a fák hegyén
mondják úr minden porszemen
mondják hogy maga a remény
mondják maga a félelem

(Kányádi Sándor: Valaki jár a fák hegyén)

Mindenütt jelenvaló

Olvasmány:
139. zsoltár

„Hova menjek lelked elől?
Orcád elől hova fussak?”
(Zsolt 139,7)

Tanúd az Isten. Melletted
vagy ellened?

valaki jár a fák hegyén
vajon amikor zuhanok
meggyújt-e akkor még az én
tüzemnél egy új csillagot

vagy engem is egyetlenegy
sötétlő maggá összenyom
s nem villantja föl lelkemet
egy megszülető csillagot

Vasárnapi iskola: Alkalmasak a szolgálatra – 2Kor 2,14-3,6

Aranymondás: 2Kor 2,17

12. ✧ hétfő

Tökéletes Szentség

Olvasmány:
1Sám 2,1-10

„Nincs olyan szent, mint az Úr, rajtad kívül senki sincsen, nincs olyan kőszikla, mint a mi Istenünk.” (1Sám 2,2)

Ne feledd, kit hívsz párbeszédre, amikor imádkozol!

Anna megénekelt magasztalása őszintén fakadt a szívéből. Miért? Mert átélte az imameghallgatás csodáját. Vajon akkor is elmondta volna mindezt, ha nem kapja meg Sámuelet?

Ha akár csak egyetlenegyszer te is átélted már, drága lélek, úgy érteni fogod, ha azt írom: az imameghallgatásban az öröm forrása lehet valóban, ha beteljesül kívánságunk (Péld 13,12), de az Isten előtti alázatra, az ő imáadására, por-szem voltunk meglátására, az istenfélelemre az indít, térdre-porba-remegésre az kényszerít, hogy átéljük: a mindenható Isten válaszolt nekünk! Sohasem éreztem tisztábban Isten végtelen szentségét és a magam nyomorult kicsinységét, mint az ilyen pillanatokban. A szívemet betöltötte: Szent, szent, szent az Úr! Nem is közelíthetnék hozzá, szentsége elpusztítana, egyedül csak Jézus véérért. A csodát ekkor éljük át. Hogy kérésünk elfogadásra vagy elutasításra került, ebben a pillanatban lényegtelen. Mert minden földi vágy elveszíti életünket. Mert minden földi vágy elveszíti életün-

ket meghatározó szerepét. Isten szentségének jelenlétében úgy érezzük, életünk a tét.

S ha átéled megérintő szeretetét, mely talpra segít, akkor boldoggá tesz az imádra kapott igen, és hálássá a nem, mert tudod minden kétséget kizáróan, hogy javadat szolgálja. /SzH/

Ó, lelkem szent Napsugara, / Ahol te vagy, nincs éjszaka!
A földi köd bár szállna fel, / Téged, Uram, ne fedne el!

Reggeltől estig légy velem, / Nincs nálad nélkül életem.
Légy velem, ha az éj leszáll, / Nélküled rémít a halál.

Áldj meg, Uram, ha ébredek, / Az élet útján lépdelek,
Míg jószágod szent tengerén / Majd elmerít az égi fény.
(J. Keble, ford. Áprily Lajos. Énekeljünk az Úrnak!, 114)

Igével zárd a napot! 2Móz 15,11

A szentháromságot felfogni nem tudjuk, csak elfogadni magától a Szentháromságtól. Ha felfoghatnánk, a háromegy Isten elmagyarázta volna. De nem tette sem az Ige (Biblia), sem az Ige (a földön járt Jézus Krisztus) által.

Ha emberek találták volna ki a Mindenhatót, feloldották volna ezt a „zavaró” rejtélyt. De az élő Istent nemhogy kitalálni, megérteni sem tudja a halandó (Ézs 55,8–9). És Isten ahelyett, hogy magyarázgatná mibenlétét, inkább megtiltja ábrázolását (5Móz 4,14–19). Egységének hármassága és hármasságának egysége mégis újra és újra átragyog az Ige (Biblia) szavain éppúgy, mint az Ige (a földön járt Jézus Krisztus) szavain. Kezdet-től fogva (az Atya teremti – 1Móz 1,1; a Fiú által – Kol 1,16; a Lélek jelenlétében – 1Móz 1,2) a közbe-eső korokon át (Mt 28,19; 1Jn 4,2) mindvégig (Jel 14,12–13). Teljességgel el nem választhatók (nem csak Krisztus kegyelmes, nem csak az Atya szeretet, nem csak a Lélekkel lehetünk közösségben), mégis elkülöníthetők (Krisztusnak van vére, a Léleknek gyümölcse, az Atyának Fia). Nem közeledhetünk úgy egyikükhöz sem, hogy egyben ne közelednénk mindhármukhoz.

Micsoda példa ez Krisztus teste és menyasszonya, a gyülekezet előtt! Törekedj ilyen összhangra gyülekezeted tagjaival! /SzH/

A Szentháromság egy Isten

Olvasmány:
2Kor 13,8–13

„Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal!” (2Kor 13,13)

A megmagyarázható isteneket emberek találják ki.

Jó Atyám, imádlak,
Leteszem életem,
Úgy szeretlek.

Úr Jézus, imádlak,
Leteszem életem,
Úgy szeretlek.

Szentlélek, úgy várlak,
Leteszem életem,
Úgy szeretlek.
(Terry Coelho
Erőm és éneke az Úr, 80)

Igével zárd a napot! Jel 1,6

14. ✧ szerda

Minden létező eredete és oka

Olvasmány:
ApCsel 17,22–31

„Az Isten, aki teremtette a világot és mindazt, ami benne van, aki mennyei és földi emberek alkotta templomokban...” (ApCsel 17,24)

Isten miatt és őerte létezel. Van ennél biztosságot adóbb tudat?

Az élet: részesedés Istenből. A halál: isten-nélküliség. A kérdés filozofikus: Miért teremtett Isten?

Ugyanakkor nagyon is hétköznapi, hisz létünkre kérdez rá. A gondolkodó ember pedig előbb-utóbb eljut ehhez a kérdéshez, még ha milliárdokban fogalmazódott is már meg előtte ugyanez. A választól függ ugyanis az élet értelme. Azzal nem is foglalkozunk itt, hogy nem teremtmények, hanem véletlenül összeállt sejtburjánzások lennének ok és cél, így felsőbb hatalom, felelősség és elszámoltathatóság nélkül, feltételezve, hogy az áhítatolvasó a tudomány vadhajtásainak istentagadó tévedéseit és szándékos félrevezetéseit már elkerülte. Isten, aki volt, van és lesz, az életető, életet adó, aki maga az élet, miért adott létezését teremtményeinek? A válasz kézenfekvő és felfoghatatlan is: mert a háromegy Isten szeretete túlsordult a szentháromságos szeretetközösségen, s megajándékozta önmagával, vagyis élettel a teremtettséget.

Miért kell ezt tudni? Hogy tisztán lássuk: Isten nem nagyobb uralomra, több rabszolgára vágyott, nem magányosságában vagy gögjében keresett társakat vagy alattvalókat, hanem kiárasztotta szeretetét.

E szeretetből született meg a teremtettség. Mint a családban a gyermek.
/SzH/

Harmatos hajnalon ha jársz a réten, / Vagy téli fényben nézed a mezőket,
És madárdaltól visszhangzik az erdő: / Dicsérd Istent
És hálás szívvel áldjad őt!

Halljad: a szél zenél, az erdő suttog. / A tenger zúgó morajlását hallgasd!
A nagy Teremtőt dicsőítik folyvást / Titkos hangon.
Énekelj velük, áldjad őt!

Lassan az éj leszáll, és minden csendes, / Fenn ragyog már a holdnak szende arca;
Meghajtva térded, csöndes imádsággal / Mondja szíved:
Te vagy az élet, ó, nagy Úr!
(Gerzsenyi László. Énekeljünk az Úrnak!, 198)

Igével zárd a napot! Ézs 40,28

15. ✧ csütörtök – EBM-közgyűlés

Mit teremtett Isten? Szellemi és fizikai lények végtelen sorát. Fizikai és kozmikus törvényeket, helyeket és időket, programozott életeket (lásd vírusok vagy magok) és ösztönkövetőket, egyedeket, közösségeket és családokat, fejlődő- és alkalmazkodóképes fajokat, szolgáló lelkeket és szabad akaratúakat.

Sorsunk egybefonódik nekünk, teremtményeknek. A mennyei lények közti lázadás kihatót ránk is, ahogy a mi elbukásunk a többi teremtményre (1Móz 3,17). S azóta is kihat. Az emberi gonoszság miatt pusztult el Noé idején a föld (1Móz 6,7). Az akkori új szövetség sem csak velünk kötöttet (1Móz 9,10). Eredeti feladatunktól oly távol kerültünk, hogy nemhogy a teremtettséget őriznénk, de saját lelkünket is elveszítettük. A teremtő Isten a végsőkig harcolt értünk. S lelkünket visszaváltotta magának. A teremtett világ nem szóltan szemlélő (Róm 8,19–22). Hogy milyen lehetett, mikor Isten megalkotta? Ki sejthetné ennyi rombolás után? Csak egyet tudhatunk: Isten igen jónak látta. Nem nehéz elhinnünk, hisz ha a bűneset elé nem is mehetünk, Noé régi földjét sem láthatjuk, egyegy „érintetlen” hely is milyen ámulattal tölti el az embert.

Ma társakként nézz a teremtettség téged körülvevő lényekre! /SzH/

Róla beszél fű, virág / verebek és pacsirták,
rügysző és lombos fák, / simogató szél!

Énekel a tarka rét, / patak, folyó, vízesés,
napsütéses kéklő ég: / „Ő a békesség!”

Érzem én is jóságát, / szeretete illatát,
béke legyen mindenkivel, / nála öröm vár!

...
Béke legyen mindenkivel,
Jézus Úr, Király!

Igével zárd a napot! Ézs 40,26

A Biblia két év alatt: Énekek 7,1–8,14; 2Kor 9,8–15; Péld 15,10–11

A teremtő Atya

Olvasmány:
Zsid 11,1–3

*„Hit által értjük meg, hogy a világokat Isten szava alkotta, úgyhogy a nem láthatókból állt elő a látható.”
(Zsid 11,3)*

Ha nem őrzöd a teremtettséget, nem fogod meglátni szépségét. A teremtő Isten őrizni fogja téled.

Május

✧ Baptista hitvallás: Az egy igaz Isten – Atya
✧ 20. hét

16. ✧ péntek – EBM-közgyűlés

A fenntartó Atya

Olvasmány:
Jn 5,16–20

„Jézus így szólt hozzájuk:
»Az én Atyám mind ez ide-
ig munkálkodik, én is mun-
kálkodom.«” (Jn 5,17)

Isten ír téged, nemcsak
olvas.

Nem tudom, mit kezdenek a Bibliával azok, akik hisznek Istenben mint teremőben, és ennyi. Magyar fülünknek ismerősen cseng „a gép forog, az alkotó pihen” madáchi sora.

Hogy Isten nem olyan, amilyennek elképzeljük, az egészen biztos, hisz csak akkor tudnánk elképzelni őt, ha magunk is hozzá hasonló, a nem létezőből létezőt teremteni tudók lennénk. De hogy nem gyönyörködő vagy tétlenkedő vagy bosszankodó szemlélője csupán az általa elindított hatalmas életközösségnek, a teremtettségnek, ez az őt legközelebből ismerő mai igénkben idézett mondatából is világosan kitűnik. A földön járt Jézus Krisztuséből, aki azért élt velünk-köztünk, hogy lássuk, milyen az Isten. Az úgynevezett istenek magukkal foglalkoznak (nincs ezen mit csodálkoznunk, hisz hét elején láttuk, hogy ők az ördög maga). Őket nem szabad felmérgetíteni, a nekik járó áldozatot elmulasztani, kedvükben kell járni, hogy esetleg kegyeskedjenek segíteni, vagy legalábbis ne ártsanak. Az élő Isten a teremtményeire gondol. Ha ellenszegülésükkel felmérgetítették, létrehozza a kiengesztelődés módját élete árán is. Akár igent, akár nemet a tőle kérő javára mond ki.

Hogy elérhesd a legjobbat, amit csak lehet (örök élet), ma is beleszól az életedbe. /SzH/

Az Úr ajándéka az élet;
Számon tartja éveid futását.
Ő látja erőd, gyöngeséged,
Mindennapon óv, gondot visel rád.

...
Az Úr látja jól a jövődet,
Utadon az ő fénye világít.
Szétszórja e fény a sötétet,
Bizton célba érsz, ha ő irányít.
(L. A. Lundberg nyomán Déri Balázs
Énekeljünk az Úrnak!, 185)

Igével zárd a napot! Zsolt 65,6

17. ✧ szombat – EBM-közgyűlés

Éretlen gondolkodásra vall, ha valaki fölrója szüleinek, hogy miért született meg, ő nem kérte az életet.

Hogy Isten törvényeinek kell eleget tennünk, ez fakad abból, hogy ő a tulajdonosunk. Nem mi ajándékoztuk magunkat neki (gondolva: legyen hálás, hogy kegyeskedtük őt választani), magának „gyártott” minket, teljes mértékben a tulajdonai vagyunk. Mivel távol áll tőle a kényszerítés, s annál közelebb a szeretetben megélt szabadság, nem pusztított el, mikor látta hűtlen szökésünket ahhoz, aki szét akart taposni bennünket. Inkább kinyitott egy ajtót, amit senki sem zárhat be, hogy visszatálhassunk hozzá. Várja, hogy rájövünk, a dolgokat nem mi irányítjuk. Nem is a nagy huzug, aki állítja ezt magáról. Isten a kormányzó, mert ő a teremtető. A törvényeket ő szabja meg, felelnünk neki kell, lehet egy életen át is kódorogni, de őelőtte a számadást megúszni sehogy, mert lelkét adta belénk, s e lelket visszarendeli magához, amint időnk lejár.

S aki megérti, hogy Isten kormányzása nem leigázó, hanem fölszabadító, biztosságot adó, az tudja a zsoltárossal együtt világáá kürtölni, hogy jöjjön mindenki az igazi Kormányzó uralma alá, mert az ő jogosultsága az uralomra találkozik a mi legfőbb érdekünkkel. /SzH/

Tudom, az Úrnak terve van velem,
Tudom, az Úrnak terve van velem,
Ezért ajkam, életem őt dicséri szüntelen.
Tudom, az Úrnak terve van velem.
...
Tudom, az Úr velem van mindennap...
...
Tudom, az Úr megőriz mindenhol...
...
Tudom, az Úr mindent jóra vezet.

Tudom, meglátom egyszer Jézust én,
Tudom, előtte állok egykor én.
Keskeny úton követem, mennybe visz a kegyelem.
Tudom, meglátom egyszer Jézust én.
(F. Hänssler)

Igével zárd a napot! Mal 1,11

A Biblia két év alatt: Ézs 2,1–22; 2Kor 10,13–18; Péld 15,15–17

A kormányzó Atya

Olvasmány:
96. zsoltár

*„Mondjátok el a népeknek,
hogy uralkodik az Úr! Bi-
zony, szilárdan áll a világ,
nem inog. Igazságosan ítéli
a népeket.” (Zsolt 96,10)*

Nem neked van Istened,
te vagy az Istené!

Május

✧ Baptista hitvallás: Az egy igaz Isten – Atya ✧
20. hét

18. ♦ vasárnap – az újkori magyar baptizmus kezdete

Bemerítve őket...

Olvasmány:
Mt 28,18–20

„Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében...”
(Mt 28,19)

Nincs döntőbb érv, hogy bemerítkezz, mint hogy hiszel Jézus Krisztusban, és szereted őt.

Hatodik éve vagyunk misszionáriusok felesegemmel együtt Kárpátalján, a magyarok és a cigányok között. Szeretnénk lehámozni minden titokzatosat szolgálatunkról: az az ember misszionárius, akit elküld az Úr, és ő hajlandó is elmenni. (A *misszió* egy hétköznapi latin szó, és *küldetést* jelent.) Ezen a héten azt tanuljuk, hogy miként lehet a hívő ember – jaj, mit is mondok: miként kell hogy legyen minden újjászületett ember misszionárius. Mint „küldöttek”, sokszor átéltük a „bábáskodás” örömét, látva és hallva, hogy új ember született – újjászületett – az Ige és a Szentlélek által.

Aztán jött a bemerítés, a nagy „vízvázasztó” – a szó szoros értelmében. Mert a halott vallássóságot otthagyni, és csatlakozni egy jó légkörű gyülekezethez, hallgatni a szép énekeket és az élő igehirdetést, ez jó! No de a bemerítés... az ismerősökből álló falu szeme láttára belemerülni felnőtt fejjel egy medencébe... hát, ez más dolog. Sokszor kérdezzük: „Uram, nem lehetett volna picit enyhíteni ezen? Nem lehetne valamiféle prozelitabemerítést tartani, ahol a zsidóvá lett pogány titokban, két tanú jelenlétében merítkezett be, akár éjjel is?” És keményen válaszol az Úr: „Nem!” Mert aki szégyelli őt a világ előtt, azt az utolsó napon maga Krisztus, a király is szégyellni fogja mennyei Atyja előtt. Bátorítsátok a félénkeket: ez a legegyszerűbb vallástétel Jézusról és hitük-ről! /LI/

Víz alá merülve várlak
Szívem áldozata engedelmesség
Követem Uram, jó példádat
Hordozom szövetséged jelét

Betölteni jövők minden igazságot
Amint kérted, egy életen át
(Forrás: Internet)

A Biblia két év alatt: Ézs 3,1–4,6; 2Kor 11,1–6; Péld 15,18–19

Imaáhítat: Adjunk hálát, hogy az ugartörő baptista hithirdetők munkáját is eredményessé tette az Úr! – **1Kor 15,58**

18. ✧ vasárnap – az újkori magyar baptizmus kezdete

Két kísértése van Isten szolgájának: az egyik a gőg, a másik – vonzóbbnak tűnő – az alázatosság vagy alázatoskodás. „Még hogy én... meg a föld végső határa?” – kérdezheti valaki. Jelen sorok írója a kis közép-európai Magyarországon kapta meg az elhívást – ráadásul a kommunizmus iszonyú évei alatt, öt kicsiny gyermekkel a családban... Aztán eltelt harminckét év, és bár sok ezer kilométeren át, Amerikán keresztül vezetett az út, de most mégis misszionáriusként szolgálhatunk. Mert „ahová Isten uja utat mutat, oda erős karja utat is készít”! Nincsenek olyan határok, amiket a Mindenható szavára át ne lehetne lépni, és nincs olyan akadály, ami legyőzhetetlen lenne.

Persze a föld végső határait – Alaszkában az eszkimókat, vagy Dél-Amerika őserdeinek indiánjait – el lehet érni másképpen, és még repülőjegyre sem kell spórolnia senkinek. (Ismétlem: ha oda küld valakit az Úr, akkor az utazás is meglesz...) A missziói lélekmentés – csapatmunka. Van, aki ott hirdeti az igét, és vannak, akik Áronként és Húrként otthon emelik a karjaikat. Az imádság eléri a föld végső határát, nem kell hozzá vízum, nem állhatják útját marcona, fegyveres határőrök. Ezt mondja neked is az Úr: menj el – testben vagy imádsággal – és szolgálj, „hogyan eljusson szabadításom a föld határáig”! /LI/

Menjetek szét e vilába,
Éjsötét borítja azt,
Az örömhírt prédikálva
Terjesszétek a vigaszt!
(Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 493)

„Én azért élek, hogy annak, aki engem küldött, megvalósulhasson a szabadítása, és előmozdíthassam eme lehetőség beteljesülését” – mondta Krisztus. Mindegyikünknek ez a dolga. Nem tudhatjuk, miből áll az egész mű, amit Isten rajtunk keresztül végez, de lehetetlen nem tudnunk, hogy miben áll a mi részvételünk. (Lev Tolsztoj)

Cél a föld végső határa

Olvasmány:
Ézs 49,1–6

„Most pedig ezt mondja az Úr, aki már anyám méhében szolgájának teremtettem, hogy Jákóbot hozzá térítsem, Izráelt hozzá gyűjtsem. Ilyen nagyra becsült engem az Úr, Istenemnél van az erőm.” (Ézs 49,5)

A föld végső határáig megismertetni Krisztust! Ez azt jelenti: amerre csak járunk.

Május

✧ Misszió ✧
21. hét

Vasárnapi iskola: Kitartók az ige hirdetésében – 2Kor 4,1-15
Aranymondás: 2Kor 4,1

171

19. ♦ hétfő

Mondjátok el a népeknek!

Olvasmány:
96. zsoltár

„Mondjátok el a népeknek, hogy uralkodik az Úr! Bizony, szilárdan áll a világ, nem inog. Igazságosan ítéli a népeket.” (Zsolt 96,10)

Életed bizonyítsa, hogy uralkodik az Úr, hogy jól uralkodik!

Volt egyszer egy aranyos lelkipásztor, aki sokszor olyan arccal beszélt Isten szeretetéről, mintha citromba harapott volna. Ismertem, tudom, hogy ott volt Jézus szeretete a szívében, de nem tudta kifejezni efeletti örömét. Ezért mondja a zsoltáros: *„Énekeljétek az Úrnak, áldjátok nevét...”* Ebben a könnyáztatta világban az Úrnak örömmel éneklő hívőnél nincs nagyobb bizonygató. Belső örömünk, mosolyunk az útkészítő, hogy elmondhassuk a népeknek: *„Uralkodik az Úr!”* Ha tudunk „mégis örülni” nyomorúságaink ellenére, akkor odajönnek a „népek”, megkérdezik a titkot, és akkor elmondhatjuk nekik: Felettünk már az Úr uralkodik – és ez öröm.

Aztán meghökkenünk egy pillanatra: „öröm” és „uralkodás” – nem éppen összetartozó fogalmak. Mégis, megismétli a 97. zsoltár 1. verse: *„Uralkodik az Úr! Vigadjon a föld, örüljön a sok sziget!”* Senki nem örül annak, ha uralkodnak rajta. Így igaz: az embernek egy másik ember feletti uralma rettenetes lehet. De itt az Úr uralmáról

van szó, melynek következménye az, hogy *„szilárdan áll a világ, nem inog, és igazságban ítéli a népeket”*. A küldetés – a baptisták küldetése is – ennek a nyugalmat, örömet árasztó, igazságra épülő uralomnak a megvalósítása – egyelőre a ránk bízott körön belül, hogy majd mennyen és földön ez legyen! /LI/

Csak egy parányi méccsé lenni,
mely bevilágít egy szobát –

csak egy szál deszka-híddá lenni,
mely szakadékon ível át –

csak egy kanálka mézzé lenni,
legyen az élet édesebb –

csak egy segítő kézzé lenni,
mely teszi azt, amit tehet –
(Szent-Gály Kata: Szeretnék)

Igével zárd a napot! Jel 19,6

Tetszik vagy nem tetszik, de vannak „könnyebb és nehezebb esetek” a lélekmentés szolgálatában. Van olyan ország, amelyik kövesebb talajnak tűnik, mint a többi, és vannak fogadókész népek is. Higgyétek el, hogy nincs „könnyebb” nép: igaz, hogy a cigányok lelkesen és örömmel fogadják az Úr ígését, nem nehéz egy apró házat két pici szobával úgy teletölteni, hogy hatvanan legyünk... (megtörténik ez nemegyszer Kárpátalján). De nagyon kemény feladat rávenni sokukat arra, hogy meg is maradjanak a hitben. Akkor is, ha kineveti őket a házastárs vagy a roma tábor, a „nagy család”, a református falu vagy az osztálytársak...

Isten szeretete sem válogat, ezért mondja Jézus Krisztus, hogy „*minden népek között hirdetni kell az evangéliumot*”! Azoknak is, akik „béreai nemesebb lelkülettel” befogadják az ígét, és olyanoknak is, akik megkövezéssel válaszolnak. Egyre inkább eltolódik gondolkodásunk a „sikerközpontúság” irányába, még olyat is hallottam közgyűlésen, hogy a lelkipásztor fizetését az általa bemeztettek száma arányában határozzuk meg! A Király viszont valami ilyesmit mond: „*jól van, hű szolgám... kevésen voltál hű, sokra bízlak ezután*”. Ne válogass a körülöttem lévő „népek” között, de azok közt sem, akikért imádkoznod kell! Mindenkiért meghalt az Úr, és ezt hirdetni kell – minden(féle) nép között. /LI/

Őrizzük meg azt az édes örömet, hogy továbbadhatjuk az evangéliumot, még ha könnyek között vetünk is! Legyen bennünk ez a szándék szilárd elhatározással, amitől senki sem tud eltéríteni! (*Tanítóhivatali idézetek – Szent Andráshévi Evangélikai Iskola*)

Minden nép között

Olvasmány:
Mk 13,9-13

„Előbb azonban minden nép között hirdetni kell az evangéliumot.” (Mk 13,10)

Az isteni öröm útját, az evangéliumot mindenki megérdemli, mivel Krisztus evangéliuma mindenkié.

Igével zárd a napot! Kol 1,6

A Biblia két év alatt: Ézs 6,1-7,9; 2Kor 11,16-21a; Péld 15,22-23

Nyisd meg a szemüket!

Olvasmány:
ApCsel 26,12–23

*„Azért küldelek el, hogy
nyisd meg a szemüket, hogy
a sötétségből a világosságra,
és a Sátán hatalmából az
Istenhez térjenek...”
(ApCsel 26,18a)*

Jézus Krisztus a világ
világossága, aki megvilá-
gosítja az értelmet. A
megvilágosodottak fel
tudják nyitni a szemeket.

Sok ember megsértődne, ha vaknak neve-
znék őket – pedig azok. Látják a színeket, az
eseményeket, de nem látják a mögöttük rejlő
lényeket. Jézushoz odamegy egy nagy erejűnek
látszó ember Gadarában, és egyedül Jézus látja,
hogy ez a férfi – rab. Nem a letéphető bilincsek
foglya, hanem azé a sötét erőé, amelytől Jézus
tudja csak megszabadítani. Mi is tanulgatjuk a
leckét: előbb a lélekmentőnek kell „nyitott sze-
met” kapnia, hogy lássa, ki is áll a gúnyolódó,
vad vagy cinikus beszélgetőtárs mögött. Utána
ez a „megnyílt szemű” lelki munkás hozzáfog-
hat a másik szemének felnyitásához. Ezért
mondja Jézus: *„Vesd ki a gerendát a te szemedből
először...”* Vesd ki az előítélet vagy a saját jósa-
godba vetett hit megvakító gerendáját!

Aztán jön a „szemnyitogatás”. Hogy meg-
értse a Sátán áldozata: elegáns élete, diplomája
vagy éppen a vallása – egy nagy menekülés.
Mert vak és azt hiszi, hogy Isten elől kell futnia
– ezt hazudja neki a nagy „megvakító”. Értes-
sük meg vele, hogy a „sikeres elrejtőzés Isten elől” maga a halál! Elvesztet-
tünk egyszer egy kis teknőst, aki nem akarta megérteni, hogy a rejtőzködése
pusztuláshoz vezet. Szerencsére megtaláltuk... Megnyitni az ember szemét egy-
szerűen azt jelenti, megértetjük vele: Isten elől menekülni – maga a halál.
Hagyni, hogy megtaláljon: az örök élet. /LI/

Uram, add nekem a szeretetet: vezessen az úton,
a hitet, hogy lábam ne inogjon,
a reményt, hogy csalódás ne érjen,
és szívemben a te tüzed égjen!
Ne engedd, hogy lángom ellobbanjon,
Amíg olajlámpásodat tartom!
(Amy Carmichael)

Ígével zárd a napot! Zsolt 146,8

Egyszer azt mondta a lelkiatyámnak tekintett professzor-lelkipásztorom, hogy a baptista lelkészek nagyon szeretik az olyan eseteket, ahol a bűnöst csak a kisujjunkkal kell megpöccinteni, és máris bucskázik bele a bemeztítmedencébe. Bizony kicsit csípős ez a megjegyzés, de nagy igazságot takar. Odamenni egy lelki- leg – vagy még testileg is – mocskos emberhez, bajlódni vele, levenni róla a „tékozló fiú moslékszagú ruháját”, bekötözni a sebeit – ez már keményebb dió. És – irgalmas samaritanusként – talán még félve körül is kell pislognunk, hogy nem jönnek-e újból a rablók. Hát nem jobb egy imaház védett légkörében, énekekkel és szolgálókkal körülvéve hirdetni a „jó hírt”? Az a helyzet, hogy: *nem!* Mert maga Jézus, a „nagy samaritanus” adta a példát, hisz ő is oda ment, ahol a rablók jártak, hagyva, hogy megöljék. Ezért joggal parancsolja szolgálóinak is: „*menjtek el az utakra és a kerítésekhez*”.

Van egy jó hírem: általában minél betegbb valaki, annál jobban kész engedelmeskedni az orvosának. Ezért ha elmegy valaki az utakra és kerítésekhez, az összeverték, a mocskos ruhájúak – és bemocskolódott lelkűek – közé, akkor eléggé kicsi az esélye annak, hogy visszautasítsák. Menjünk közéjük, és bár kemény lesz a munka, de nagy lesz az örömünk! /LI/

Amikor Isten be akart mutatkozni, akkor mindent kizárt, ami lenyűgözhetett volna minket. Gyermekeként jött közénk, csecsemőnek, ártatlan lénynak, törékenynek, kiszolgáltatottnak... Keresztre akasztotta hatalmát, hogy senki ne menjen hozzá érdekből vagy félelemből. Ne várjatok semmi mást Istentől, csak azt, hogy szeressen, és tanítson meg minket is szeretni! (L. Evelyn)

Menj el az utakra és a kerítésekhez!

Olvasmány:
Lk 14,15–24

„Akkor az úr ezt mondta a szolgálójának: *Menj el az utakra és a kerítésekhez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljen a házam.*” (Lk 14,23)

Hol szoktál megfordulni, ahol Krisztus szavával még nem jártál? Tedd meg!

Igével zárd a napot! Zsolt 98,3

A Biblia két év alatt: Ézs 8,1–22; 2Kor 12,1–7a; Péld 15,27–28

Érett mezők

Olvasmány:
Jn 4,31-38

„Vajon nem ti magatok mondjátok-e, hogy még négy hónap, és jön az aratás? Íme, mondom nektek: emeljétek fel a szemeteket, és lássátok meg, hogy a mezők már fehérek az aratásra!” (Jn 4,35)

A szeretetlenség azt mondja: az emberek nem akarnak hinni Istenben. A szeretet viszont ezt: bár csak mindenkihez elvihetném Isten szeretetét!

nye az lesz, hogy a gabonaember végre alázattal meghajtja a fejét, és azt mondja: „itt vagyok, Uram, ha még nem késő, takaríts be a te csűrődbe!” Jó lenne már így körülnézni a szenvedők között, és a kötelező egyetértő „igen, ez van manapság...” helyett elmondani nekik: *lehet, hogy Isten akar ezzel még egyszer, talán utoljára, felébreszteni a halálos álomból!* /LI/

Valami szép, dús aratásra várnak,
S szemükben tiltott tűz ragyog...
(Kassák Lajos: *Valami készül*)

Aratásra érett már
A fehérlő láthatár.
Isten szava, terjedj szét,
Nyerd meg minden nép szívét!
(J. F. Bahnmaier
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 182)

Igével zárd a napot! Lk 10,3

Az egész hét során a nagy küldetésről, a miszsióról tanultunk. A kulcsszó: *elmenni!* Én is belestem lelkipásztorként a nagy csapdába: kinyitottuk az imaház kapuját, és vártuk, hogy a „bűnös lelkek” bejöjjenek. Aztán vagy jöttek, vagy nem. A képlet akkor is ez, ha plakátokat ragasztunk vagy az internetet használjuk. Félreértjük a „nagy miszsióparancsot”, melynek lényege: *Menjetek el!* Aztán persze tanultunk... Elmentünk a falubeli szórakozóhelyekre, beszélgettünk az emberekkel, hívogattuk őket. Olyan is volt, hogy lelkesen meghívtak bennünket egy „rundó” sörre... Hát, egy kólát elfogadtunk, hogy meg ne bántsuk őket. És jöttek... Nem biztos, hogy éppen a kocsmások, bár lehet, hogy azok is.

Mindenki lehet misszionárius – és kell is hogy az legyen. Ehhez két dolog kell: az, hogy olyan ember legyél, akit már megtalált a Jó Pásztor, bekötözte sebeidet, és üdvösséget adott. A másik az, hogy égjén szívedben a szeretet azok felé, akik ugyanott vergődnek, szenvednek, ahonnan téged – és engem – már kiemelt az Atya szeretete. Végül egy jó tanács: ne válogass! *Hírdesd mindazoknak, akik a földön laknak!* Ne csak a „könnyű eseteknek”, akik már majdnem megtértek, hanem a nagy mélységben levőknek is! Mert nincs olyan szakadék, ahonnan ő ne tudna kiemelni valakit. /LI/

Hirdette a földön lakóknak

Olvasmány:
Jel 14,6-7

„És láttam, hogy egy másik angyal repül az ég közepén: az örök evangélium volt nála, és hirdette azoknak, akik a földön laknak...” (Jel 14,6)

A misszió nem külön tevékenysége a hívőnek, hanem az a szándék, hogy a kapcsolatokba „bevigyük” a már ott levő Krisztust.

Ó, milyen boldog, nagy este!
Kis szívünk örömpesve
hitet hirdet és csodát:
„Hisszük már, hogy Ő az Isten!
Nincs más, aki így segítsen,
s ennyi boldogságot ad.”
(Túrmezei Erzsébet: Karácsony Kínában)

Igével zárd a napot! Dán 9,21

A Biblia két év alatt: Ézs 10,1-23; 2Kor 12,11-15; Péld 15,31-32

25. ♦ vasárnap – gyermeknap

Kire bízád?

Olvasmány:
1Sám 3,1-21

„Sámuel pedig fekiúdt egész reggelig, és akkor kitárta az Úr házának az ajtóit. De Sámuel nem merté megmondani Élinek a látomást.” (1Sám 3,15)

Isten azokra bízta az ő ügyét, akik nem ügyet, hanem őt zárták a szívükbe.

Ha idegenbe készülnél hosszú útra, kire bízád szívesen házádat? Egy profi házvezetőre talán, aki tudja a dolgát, és a maga módján valamit végez is belőle? Vagy inkább egy barátira, aki járatlan ugyan, de tudod, hogy mindenben igyekvő és becsületes lesz?

Isten válasza kiderül a történetből. Kezdetben Izráel házáat a papságra, konkrétan Éli főpapra bízta. Rutinos, bejáratott ember és szolgáló, megfelelő felkészültséggel, tapasztalattal, jó kapcsolatokkal. Kár, hogy mindezek ellenére elromlottak keze alatt a dolgok, mert valami hiányzott. És akkor a Mindenható vált – mert tud váltani és szabad váltania. Sámuel tapasztalatlan, ismeretlen, rutintalan gyermek. Akkor mi lehet benne a Teremtő számára reményt keltő? Úgy hiszem az, hogy gyermekszívű gyermek: nyitott, engedelmes, vezethető.

Isten ma is ilyen gyermekszívű gyermekeket, gyermekszívű fiatalokat, gyermekszívű felnőtteket, gyermekszívű időseket keres. Mert

számára nem a rutin, a profizmus az érték, hanem a felé irányuló elkötelezettség, ragaszkodás, irányíthatóság. Mi lesz a héten olyan döntés, amikor mérlegre kerül ebbéli magatartásod? Imádkozz már most, hogy semmit se engedj földre hullani ígéiből! /BD/

Ha jó szerencse fölkap és ragad:
Alázattal túrd, el ne bízd magad.
Ne nézd le, aki lent szerénykedik,
Lehet, fönt ugyanezt veled teszik.
(Reviczky Gyula: Alázat)

Kire bízám örömemet és bánatomat, az ifjúság misztikus, don quijotés sóvárgását, később Istennel és emberekkel való szívós küzdelmemet? (Tücsök Ildikó)

A Biblia két év alatt: Ézs 10,24–11,16; 2Kor 12,16–21; Péld 15,33

Imaáhítat: Könyörögjünk gyermekeink és ifjaink
lelki tisztaságáért! – **Zsolt 119,9**

Mi követendő, utánozható Jézus történetéből? És mi az, ami egyszerűen imádatra és csodálatra méltó? Fogantatása, születésének körülményei, csodái és tanításai, kereszthalála és feltámadása, jelenlegi és jövőbeni kivételes helyzete a mennyben aligha lehetnének reális céljaink. Ezekben figyeljük őt, és ámulva adjuk meg a dicsőséget az Egyszülöttnek.

Vajon az elolvasott történet is ezek közé tartozik-e? Részben igen, hiszen csak neki adott, hogy arról beszéljen, amit látott és hallott a mennyi Atyától. Ebben egyedi és megismételhetetlen. De érdemes megfigyelni, kik azok, akiknek a közelében, életében megjelenik. József és Mária tiszta lelkű és életű emberek. Ugyanígy elérhetőek Isten számára, mint a dél-előtti történetben Sámuel. Igen sok a közös vonás: tiszták, hitben járnak, és gyakorolják a közösséget, a templomban vannak. Nem először és nem utoljára, hanem ők oda tartoznak. Isten népének nyitott szívű emberei.

Hiszem, hogy Jézus ma is megjelenik ebben a közegben. Az odaszentelt életű emberek szinte vonzzák az ő jelenlétét. Persze a keményszívűeknek is megjelenik, de ítéletükre. Melyik oldalán szeretnél állni, nem inkább ott, ahol megszületik és felnő a Mária-szívekben? /BD/

Eljön fényben,
Égi dicsben,
Minden szem meglátja őt;
Népe várja,
Készen állva,
Mint az érte érkezőt.
(Bácsi Sándor
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 62)

Láttam az örök, végtelen, mindentudó, mindenható Istentől való jelenséget, és tisztelettel térdre estem Előtte. (Carl von Linné)

Hol jelenik meg?

Olvasmány:
Lk 2,41–52

„Jézus ezután elindult velük, elment Názáretbe, és engedelmeskedett nekik. Anyja mindezeket a szavakat megőrizte szívében...” (Lk 2,51)

A jó szülő tudja, hogy gyermeke minden beszédének jelentősége van a nevelés számára. Meg is jegyzi a szívében.

Vasárnapi iskola: Nézz az örökkévaló dolgokra! – 2Kor 4,16–5,10
Aranymondás: 2Kor 4,18

26. ♦ hétfő

Visszafelé menekülni

Olvasmány:

8. zsoltár

„Gyermekek és csecsemők szája által is építed hatalmadat ellenfeleiddel szemben, hogy elnémítsd az ellenséget és a bosszúállót.” (Zsolt 8,3)

A szülőknek vigyázni kell gyermekük gyermeki lelkületére az élet tanítása közben, hogy ne ábránduljanak ki az igaz dolgokból.

A csecsemő, a gyermek még alig találkozott saját emberi társadalmával. Talán ezért is van, hogy sokkal közelebb áll a természethez, a természetességhez, a romlatlansághoz – és vele együtt az Isten dicséretéhez. Mi változik meg annyira? Kísértés, bűn, hibák és bukások, tévedések és begyűjtött sebek. Téves öntudatra ébredés, ellenségeskedés Istennel, bizalmatlanság, emberi megoldások. Ebbe a torz felnőtt-tudatba nővünk, majd keseredünk bele. Magunkra hagyottunk érezzük magunkat, és előrefelé igyekszünk menekülni, mindig a holnapokat keresve.

De Isten visszafelé mutat, ahogy a tékozló fiúnak is az atyai házhoz. A felnövekvés nála visszatérést jelent a gyermeki hit és bizalom irányába. Hogy újra elfelejtsük az emberi erő és megoldások csalfa diadalát. Hogy megoldást váró szemmel csüngjünk rajta. Hogy terheinket sorban letegyük az ő atyai kezébe, és megszabadulva, fellelegezve dicsérjük őt. Mert az

Isten országát, s benne ezt a mai napot sem emberi vagy földi erők, hanem az ő kegyelme mozdítja előre: ebben keresd örömed és győzelmed! Meglátod majd, hogy ebben a szereposztásban jutsz a legtöbbre, a mai napon is, de egészen az örök életig... /BD/

Nekem mit jelent az advent? Szívben várakozást.
Lelkem vágyik látni Jézust, boldog találkozást.
Nekem mit jelent az advent? Minden teljesedik!
Mit proféták megígértek, Krisztus megjelenik!
(Guti Tünde: Advent)

Ha idegenben bántják az embert, akkor mindennél jobb testvérek közé menekülni. (Móricz Zsigmond)

Igével zárd a napot! Zsolt 84,5

27. ✧ kedd

Május

22. hét ✧ Gyermeknevelés

Biztosan találkoztál olyan emberekkel az elmúlt időkben, akik kizárják életükből Istent, és cselekedeteik gonoszra fordulnak. De kell lennie körülötted olyan embernek is – ha másnak nem, hát neked –, aki teret enged életén keresztül Isten akaratának. Felteheted azonban a kérdést: kin múlik ez a különbség?

Érdemes az ígére figyelni. Mindig is erre a két csoportra oszlott az emberiség – az Úr szerint élők, és a vele szembeszegülők –, és az ítélet is eszerint lesz örök élet vagy kárhozat. Egyfelől az elődök felelősségét említi a Biblia. 1. Összehívni, elvinni istentiszteletre, vagy bárhol alkalmat teremteni az Istennel való találkozásra. 2. Hallhatóvá tenni a Mindenható üzenetét, hiszen természetes, hogy bűnben született embereként ettől elszakított állapotból indulunk. 3. Megtanítani, elmélyíteni, személyessé tenni, bizonyítani az értelemnek és a szívnek egyaránt minden erővel. De van egy nagy felelőssége az utódoknak is: mindezek alapján saját elhatározásból félni az Urat teljes lényünkkel.

Ezt más nem teheti helyettünk ma sem. Önvizsgálatban valld meg velem együtt: „Nem akarok elmulasztani semmit, megnyitom szívem minden szereteted és akaratod előtt!” /BD/

Ó Isten Isten
 hogyan múlik felettünk az idő
 milyen elszabadultan forognak
 sorsunk olajozatlan kerekei.
(Kassák Lajos: A tölgyfa levelei)

Két dolog van, amit többnyire csak visszatekintve ismerünk fel. Az ostobaság az egyik. A másik az alkalom, amit elmulasztottunk. *(Stephen King)*

Kin múlik?

Olvasmány:
5Móz 31,9–13

„Fiaik is, akik még nem ismerik, hallgassák meg, és tanulják meg, hogy féljék Istenüket, az Urat mindenkor, amíg csak éltek azon a földön, ahová most átkeltek a Jordánon, hogy azt birtokba vegyék.” (5Móz 31,13)

Legyenek igaz istenes történeteid, amiket a gyermekeid is igaznak tartanak!

Igével zárd a napot! Zsolt 78,6

A Biblia két év alatt: Ézs 14,3–32; 2Kor 13,7–13; Péld 16,4–5

181

28. ✧ szerda

Melyik a te listád?

Olvasmány:
Péld 22

„Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól.” (Péld 22,6)

A gyermekednek megfelelő nevelési módszer érdekében figyeld és ku-
tasd gyermeked lelkét,
hogy naprakész szülő
legyél!

Jó hír, jóindulat, alázat, okosság, jóság, ismeret, bölcsesség, tudomány, ügyes munka. Ki ne szeretné, hogy e szavak jellemezzék saját magát, gyermekét vagy egyáltalán embertársait?

Mindig ezekről hallunk, beszélünk, könyvtárnyi pedagógiát szerkesztünk, mégis van egy másik lista. Nem vonzó, nem becses, mégis oly erős és küzdelmünk ellene oly végtelen: álnok, hűtlen, rabló, elnyomó, haragos. Mivel ilyen ősi gyökerünkől táplálkozik a bűn, egy másik ősi forrástól remélhetünk csak győzelmet. A Biblia ígérete szerint *„Isten patakja tele van vízzel”* (Zsolt 65,10). Ez azt jelenti, hogy ő az egyetlen, de biztos kiindulási pont földi életünk győzelme és az örök élet felé. Elsősorban ő a „megfelelő mód”, mely a gyermeket és a felnőttet is emberré nevelheti. Minderre szemé-
lye a garancia – mert önműködően nem megy, igéje az igazság; – mert különben bolyonganánk, konkrét eseti vezetése az útjelező; – mert tanácstalanul állnánk a mindennapi kérdések

előtt, ereje pedig a támasz; – mert evvel tart meg végig az úton.

Ragadd meg ma felkínált kegyelmi eszközeit, hogy megfelelő módon nevelj és neveltess az életre, az örök életre! /BD/

Tisztán, egészen új szeretnék lenni,
élethosszig, megunhatatlanul,
Fürge szerszám a Mester nagy kezében,
mely napról-napra új leckét tanul.
(Balog Miklós: *Egészen új*)

Ó, boldog ház, hol féltő imakézzel
A gyermek sorsát szívedre teszik;
Gyermekbarát, te áldva rájuk nézel,
Tőled a legjobb tanítást nyerik.
(Ph. Spitta, ford. Mike Károly
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 517)

Igével zárd a napot! 1Móz 18,19

Németh Zsófia: Mennybemenetel

(ADDETUR Baptista Gimnázium és Szakközépiskola, Budapest)

Négyesi Nóra:
Szenvedő Krisztus-arc

(Baptista Alapfokú Művészeti Iskola
Kisújszállás, Kisújszállás)

29. ✧ csütörtök – mennybemenetel napja

Búcsúzni szépen

Olvasmány:
Lk 24,50–53

„És miközben áldotta őket, eltávolodott tőlük, és felvitetett a mennybe.” (Lk 24,51)

Jézus áldotta a tanítványait, miközben eltűnt. Azóta sem látni, de azóta is áld.

Amikor valakitől elköszönünk, szomorúság vesz erőt rajtunk. Tudjuk, hogy kevesebb lesz valakiből, valamiből az életünkben. Talán mi magunk is kevesebbek leszünk. Éppen ezért megdöbbentő ez a most olvasott búcsú, hiszen túláradó örömben ér véget.

Két erős oka van annak, hogy ez így lehet. Az egyik, hogy Jézus ithagyta áldását. Benne van ebben a szóban nemcsak az, amit hozott, tett és tanított, hanem ő maga is. Megígérte, hogy nem lesz kevésbé jelen, sőt még inkább. Nemcsak közöttünk, hanem bennünk is lesz a Szentlélek által. A másik ok, hogy újabb ajándékért ment. Előkészít egy helyet neked és nekem, és már jön is vissza ugyanezen az úton övéért.

Miután a tanítványok és velük együtt most mi is bepillantást nyertünk Isten üdvtervének kulisszái mögé, ideje ennek örömeivel visszatérni mindennapjainkba. A mi Jeruzsálemünk, azaz lakóhelyünk, életünk kavalkádós útjai, zegzugos utcáskái sóvárogva várnak minket,

a bennünk lakó jó hírt. De keressük fel rendre az imádság és közösségápolás templomát, nehogy megkopjon szívünk éltető reménysége! /BD/

Mivel Te utat nyitottál,
És tanítottál mennybe menni,
Adjad, hogy tégedet kövessünk,
És siessünk nyomodba' lenni.
Segítsd igyekezetünket,
Vond szívünket temagad után...
(Keresztesi József: Mennybemenetel napján)

Imaáhítat: Adjunk hálát az életünket ma is áldó Krisztusért! – Ef 1,3

29. ✧ csütörtök – mennybemenetel napja

Mikor kellett legutóbb igazán megküzdened az étellel? Míg máskor oly természetes, sokszor nagy erőfeszítést igényel egy jármű elérése, egy munkahely megtartása, egy ígéret betartása, egy összeg megtakarítása.

A hit útján is hasonlóképpen van. Sokszor Édesatyánk váratlan ajándékokkal lep meg bennünket, és a mennybe pillanthatunk: amikor először megszólít, kegyelmet ad, szabadít, gyógyít. De ez csak az egyik fajta tapasztalatunk. Vannak olyan kincsek is ezen az úton, melyekért igazi hitharcot kell folytatni, melyek nem potyannak csak úgy az ölünkbe. Ilyen a megtérés életre szóló döntése, lelki növekedésünk egy-egy következő lépcsője, próbák, missziós kihívások. Elizeus felismerte a sorsfordító pillanat rejtette ajándékot, melyet hittel magáénak kívánt. De milyen megbocsátható, pillanatnyi erőtlenségen múltott volna erről a mennybe pillantásról való lemardása, ha csak felismeri az áldás lehetőségét, de nem küzdi át magát érte az akadályokon.

A sok kézbe kapott ajándék mellett mit készített neked Isten, amiért meg kell küzdened, át kell jutnod emberi és hitakadályokon, és ki kell nyújtanod a kezed, hogy a tiéd legyen? Kérdezd meg tőle! És légy készen, akkor győzni fogsz, s a mennybe tekinthetsz. /BD/

Jöjjetek mind, ti buzgó keresztyének,
Szemléljük őt, Krisztust, a nagy Királyt!
Ő égbe száll, hangzik már boldog ének,
Ujjongva zengi nagy diadalát.
(B. Pictet, ford. Ráduly Emil
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 121)

Aki a mennyek országába törekszik, annak ölbebe hull a föld. Aki csak a föld nyújtotta javak után törekszik, annak kihullik kezéből a menny és a föld is.
(C. S. Lewis)

Le ne maradj!

Olvasmány:
2Kir 2,1-11

„Így ment föl Illés forgószélben az égbe.” (2Kir 2,11b)

Hogy igazi a célunk, az bizonyítja, hogy meghozunk érte minden áldozatot!

Május
✧ Mennybemenetel
✧ 22. hét

Kegyelmi eszköztár

Olvasmány:
Jn 16,1-7

„Én azonban az igazságot mondom nektek: jobb nektek, ha én elmegyek; mert ha nem megyek el, a Pártfogó nem jön el hozzátok, ha pedig elmegyek, elküldöm őt hozzátok.” (Jn 16,7)

Jézus Krisztus mindig mindenkiel ott van a Szentlélek által. Aki ezt tudja, sosincs egyedül.

Vannak pillanatok, amikor jólesik a magány. Kicsit egyedül lehetünk érzéseinkkel, gondolatainkkal, álmainkkal. Ekkor könnyen tudjuk nélkülözni társainkat. Az üldöztetés nem ilyen pillanat.

Jézus a sötét jövőről beszél, kemény időkről, nyomorúságról, amit nem könnyű hallgatni. És éppen eközben tudatja távozását. „Nem lesz itt, magunkra hagy, amikor a legnagyobb szükségünk lenne rá!” – mondhatják a tanítványok. Látószólag kemény, érzéketlen magatartás ez a Mestertől. De éppen ez a mesteri megoldás! Minél nagyobb a baj, a próba, annál közelebb és személyesebben van szükségünk magunk mellett tudni a Mindenhatót. Ezt szeretné Jézus megadni, de tudja, hogy ez nem az ő személyében történik meg. Földi valójában ő nem lehet mindenkiel és mindenhol ott. Megannyi lehetetlenség, de az Atya kebelén erre is van megoldás. Jézus már ismeri őt, a Szentlelket, tanítványai még nem, azért mutatja be nekik.

Ma is vannak még az Atyának olyan eszközei és útjai, melyek számunkra ismeretlenek. Lehet, hogy mások életében már bizonyítottak, de nekünk még újak. Kérjük Istent, fedje fel kegyelmi eszközeit, ne legyen ennek akadály a hitetlenségünk! /BD/

Repülj, galamb! Békére vár az ember.
Békítse meg, ki békételen,
a drága hír, hogy távolban, közelben
testvér-erő a béke, kegyelem.
Kegyelem és békesség... halld, világ!
Vidd hát, galamb! Íme: az olajág.
(Füle Lajos: Olajág)

Isten igéjének nemcsak vigasztaló, hanem tisztító és helyreigazító funkciója is van. Hamis az a prédikáció, amely csupán a kegyelem édes süteményét hirdeti, de nem tartalmazza az ítélet sóját. (G. Maier)

Igével zárd a napot! Zsolt 68,20

Emberi ügyleteink során kínosan ügyelünk arra, hogy jól járjunk, vagy ha másképp nem lehet, hát nullára hozzuk ki a végeredményt, de vesztesek semmiképpen ne legyünk. Mivel így van, itt egy nekünk szóló ajánlat!

Valaki úgy döntött, hogy áthatol az egeken, hogy lehozzon onnan nekünk minden áldást. Része ennek jó lelkiület, öröm, büntelenség, örök élet. Csak azért jött, hogy mindez, amivel a mennyország csordultig van, a mienk is legyen. Ehhez hozzáadhatjuk azt még, amikor újra áthatolt az egeken, felvinni minden bűnünk, fájdalomunk, nyomorunk hírét az Atya trónusához. Azóta is közbenjár értünk, együttérzéssel tárva fel ügyeinket kér segítséget, mint aki keresztülment ugyanezekben. Van-e jobb ajánlat ennél a cserénél? A menny tapasztalatait nekünk adja, a földi élet tapasztalatait pedig a mennybe viszi.

És hogy mi vár még ránk? E világméretű összeadás végére akkor kerül egyenlőségjel, amikor Jézus Krisztus újra áthatol az egeken, és „forintosíthatjuk”, kézbe vehetjük hitünk befektetésének jutalmát. Győzzünk le minden kétséget, vessük belé bizalmunkat, adjuk neki terheinket, cserébe áldásaiért, és örömmel várjuk a végső találkozást! /BD/

Az eke szarvára vetettem kezem,
És nem akarok hátranézni, Uram,
Mindig előre, a barázdák nyomán,
A Te lábnyomodban vezessen utam.
(Lukátsi Vilma: Szeretnék)

A történelem nagy üzlete

Olvasmány:
Zsid 4,14–15

„Mivel tehát nagy főpapunk van, aki áthatolt az egeken, Jézus, az Isten Fia, ragaszkodjunk hitvallásunkhoz!” (Zsid 4,14)

Minden ajándékot és segítséget megszerzett neked Jézus Krisztus a mennyből, ami egy isteni élethez kell.

Igével zárd a napot! Róm 8,34

A Biblia két év alatt: Ézs 20,1–21,17; Gal 2,11–16; Péld 16,12–13

1. ✧ vasárnap

A láthatatlan Isten képmása

Olvasmány:
Zsid 1,1–4

„Ő Isten dicsőségének a kisugárzása és lényének képmása, aki hatalmas szavával hordozza a mindenséget...” (Zsid 1,3)

Azért élsz, hogy Istent, akitől származol, megismerd. Ehhez Jézus Krisztust kell keresned, kutatnod, megtalálnod.

A héten Krisztusról olvasunk ígéket, kapcsolódva a baptista hitvalláshoz. Mi keresztények nem csupán hiszünk valamit, amiről senki nem tud semmit, hanem bizonyosságot is teszünk arról.

A Zsidókhoz írt levél egy prédikáció, ahol az igehirdető Jézus Krisztus különlegességéről beszél. Arról, hogy mennyivel különb, nagyobb az angyaloknál, prófétáknál és főpapoknál. Már itt a levél elején olvashatunk a legfontosabból, hogy ő Isten dicsőségének kisugárzása és lényének képmása. Jézus Krisztus Isten. Amikor az emberek igyekeznek az ő tanításait és cselekedeteit összehasonlítani bárkivel, akkor lehet, hogy találnak némi egyezést. Azonban Krisztus a legjobban Istenhez hasonlít. Olyannyira, hogy nem is szoktuk ezt a szót használni ebben az esetben. Hiszen egyek. Amikor a hívő embert megkérdezik, miért foglalkozunk annyit Jézussal, akkor annyit válaszolhatunk, hogy rajta keresztül ismerhetjük meg Istent. S ez az emberi létünk legfontosabb feladata. Aki megismeri Jézust, Istent ismeri meg. Ennek

fontosságát nem lehet eltúlozni. Emellett Krisztus megismerése az életünk megváltozását is jelenti, hiszen egyre jobban rá akarunk majd hasonlítani.

Kérd ma Istent, hogy ne csupán ismereted legyen Jézusról, hanem az változtassa meg az életed is! /VF/

Ím, láthatóvá lett a Láthatatlan,
és érthetővé Az, Ki érthetetlen,
Valósággá, Ki szinte képzeletben
élt csak, mert megjelent emberalakban.

S történelemmé lett az Ige lassan,
felfoghatóvá véges értelemmel.
Kiléphet az Időből már az ember,
mert Ő belépett, Ő, a halhatatlan!

A halált most már nem nevezzük végnek.
Ily megbecsülést itt az ember-létnek
s ily távlatot ki ad az emberségnek?
(Balog Miklós: Karácsonyi valóság)

A Biblia két év alatt: Ézs 22,1–25; Gal 2,17–21; Péld 16,14–15

Imaáhítat: Imádkozzunk a missziómunkások megélhetéséről
való gondoskodás készségéért! – **1Kor 9,11–14**

János Mózes első könyvéhez és a Márk evangéliumához hasonlóan a kezdetekről beszél. Mózes a teremtés kezdetéről, míg Márk az evangélium indulásáról. János pedig arról a kezdetről, amiből kiindult minden.

Emellett elmondja nekünk, hogy miért történt a teremtés. Minden Jézusért és általa lett. Továbbolvasva az evangéliumot azt látjuk, hogy miképpen vitázott Jézus a vallási vezetőkkel, akik sok kemény váddal illették őt. Majd Márk leírja a nagyhetet, ahol Jézust megkínózzák és keresztre feszítik. Vagyis azt látjuk, hogy az emberek őellene harcolnak és küzdenek, akire nézve teremtettek, akinek köszönhetik az életüket. Nem ez írja le a legjobban emberi valónkat a megtérésünk előtt, hogy harcolunk azzal, aki a legtöbbet tette értünk? Megtérésünk lényege nem más, mint hogy letesszük a fegyvert, és abbahagyjuk ezt az értelmetlen harcot. Azután az ő világosságában élünk tovább. Néha talán még ma is van ilyen harcunk, hiszen a saját akaratomat és tervünket szeretnénk végrehajtani. Ha belenézünk abba a világosságba, amit Jézus áraszt az életünkbe, akkor a terveink gyorsan elpárolognának, hiszen látnánk eredményeit és következményeit.

Tegyük le ma terveinket Jézus elé, aki tudja teremtésünk és életünk célját! Kérjük, igazgassa útjaink! /VF/

Jézusra nézve teremtetett minden

Olvasmány:
Jn 1,1-13

„Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött. (Jn 1,3)

A teremtés érdeme teljes valóságában a Krisztus személyében világosodik meg számodra.

Csend legyen! – szóltál, s a hullám taréja
Szeliden csobbant vissza ős-ágyába.

...

Szóltál, Uram. De ezt csak én hallottam.

– Látod, te balga, rettegő tanítvány!

Ha vad vihar jön, mitsem ér a hitvány

Hivalkodás. A hited összeroppan.

...

– Jézus, feléd fordítom könnyes orcám:

Ó, nincs hatalmasabb király tenálad!

Remény szívárogo szívembe, ha látlak...

Nem érdemlem meg, hogy közel jöjj hozzám...

(Gerzsenyi Sándor: Vihar után)

Vasárnapi iskola: Isten megszentelt népe – 2Kor 6,14-7,1; 13,5-9
Aranymondás: 2Kor 7,1

2. ✧ hétfő

Valóságos Isten

Olvasmány:
Róm 9,1-5

„...akiké az ősatyák, és akik közül származik a Krisztus test szerint, aki Isten mindenek felett: áldott legyen mindörökké! Ámen.” (Róm 9,5)

Jézus Krisztus Isten. Ebben a háromszavas mondatban rejtőzik minden tudásunk.

Krisztus megismerésének az apostol életében is megvolt az ára, ahogy ma is így van ez.

Pál a Római levélben összegzi leginkább a keresztény tanítást. Itt arról beszél, hogy kihez kell a leginkább tartoznia. Nem nézi le a népét, közösségét, sőt nagyon értékesnek tartja őket. Tehát ezt a szakítást nem elzárkózásnak kell értelmeznünk. Azonban van valaki, akit még értékesebbnek tart. Valaki, aki nemcsak ember, hanem valóságos Isten is. Jézus Krisztus ezért értékesebb neki mindennél. Mi nemcsak szeretjük őt, nemcsak érzelmek fűznek bennünket hozzá, hanem egészen egyszerűen a vele való kapcsolatot a legértékesebbnek tartjuk. Nem birtokoljuk őt, hanem azt szeretnénk, hogy ő birtokoljon bennünket. Nemcsak távolról akarjuk szemlélni, hanem vele akarunk élni. Amikor Jézus istenségéről teszünk bizonyosságot, azért tesszük, hogy megmutassuk, ki a legfontosabb nekünk. Illetve ne feledjük, akinek jó a kapcsolata Krisztussal, az szereti testvérét, fele-

barátját, szomszédját, sőt ellenségét is.

Imádkozz ma így: Uram, kérlek, hogy valóban a veled való kapcsolatom legyen a legértékesebb az életemben! /VF/

Szeplőtlen szépség, Jézus, drága lényed,
s kifogyhatatlan égi szeretet.
Tebenned van a halhatatlan Élet,
változhatatlan Igazság neved.

...
Világ homálytalan világossága,
boldogság vagy, melyben nincs bánat árnya,
erő, mely győz, de Ő legyőzhetetlen,

szent bölcsesség, mely nem téved soha,
örök Isten, KI VAGY – nemcsak a mennyben,
a földön is, mint millió Csoda!
(Balog Miklós: Dicséret)

Igével zárd a napot! Ézs 11,1-2

Az emberiségnek szüksége van a megváltásra, hogy valaki megszabadítsa félelmeitől, szegényérzetétől, anyagi nehézségeitől, függőségeitől. Mindattól, ami erősebb, mint az ember önmaga, ami képes romba dönteni az életünket.

Jézus Krisztus azért jött, hogy megszabadítson minket. Ő erre egészen más utat választott, mint amit gondoltunk és vártunk. Hasonlóvá lett hozzánk, vállalta szenvedéseinket és kísértéseinket. Mennyivel könnyebb lett volna neki és nekünk, hogyha lejön az égből mennyei sereg élén, és egy pillanat alatt elveszi bűneinket, szorongásainkat, szegyenünket, hitteleinket, és helyreállítja emberi kapcsolatainkat. Nem ezt az utat választotta. Szenvedett, hogy érezzük, milyen fontos neki a mi megváltásunk. Azért, hogy amikor Megváltónkra nézünk, tudjuk, hogy mennyire fontosak vagyunk neki. Mindannyian személyesen.

Krisztus megváltásunkat nem oldotta meg egy pillanat alatt. Tehát az, hogy megváltottak lettünk, hosszú idő műve. Kötelezd el magad arra, hogy nemcsak egy pillanatra akarod érezni megváltottságod nagyszerűségét, hanem egész életeden át! Ne egy pillanatot tégy le Isten kezébe, hanem az egész életed! /VF/

Megváltó

Olvasmány:
Zsid 2,5-18

„Ezért mindenben hasonlóvá kellett lennie a testvéreihöz, hogy irgalmas és hű főpap legyen az Isten előtti szolgálatban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneért.” (Zsid 2,17)

Krisztus köt össze bennünket Istennel magában. Megszünteti a távolságot, az idegenséget Isten és ember között.

Az ész harcol – egyre tovább száll,
s megakad a rémes halálnál.
Összeomlik: – ez hát az élet?
Úgy veszni el, miként a féreg?
Erőt ez ellen mi sem ad már?
– Te én Jézusom, azért haltál!
Te vagy az út, igazság, élet.
Nálad nélkül nemes nem élhet.
Az ember küzd jajongva, félve
ügged ellen – és mégis érte.
Mért, hogy nem érti áldást szólva,
hogy csak te lehetsz megváltója!
(Betkó András: Megváltó)

Igével zárd a napot! Ézs 11,11a

A Biblia két év alatt: Ézs 25,1-26,21; Gal 3,10-14; Péld 16,18

Emberi testet öltött

Olvasmány:
Gal 4,1-4

„De amikor eljött az idő teljessége, Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született a törvénynek alávetve...”
(Gal 4,4)

Jézus Krisztusban az örök szellem kézzelfoghatóvá lett, hogy a menny valóságát merjük keresni már most.

Tegnap arról olvastunk, hogy a megváltás folyamatos munka Jézus Krisztus részéről a mi életünkben. Ez a folyamatosság érhető tetten abban is, hogy emberi testet öltött értünk.

Megváltásunk csodája az is, hogy azt az emberi testben született Jézus Krisztus végezte el. Tudjuk, hogy milyen nehéz ezt a tényt a világnak elfogadnia. Elhiszik, hogy nagyszerű ember volt, eredeti gondolkodó és tanítója az emberiségnek. De csak ennyit látnak benne. Mi, akik figyeljük őt, tudjuk és ismerjük tetteit. Érezzük, hogy ez a leereszkedés mennyire döbbenetes is valójában. Épp ezért megértjük a kétkedőket. Mi azonban nemcsak ennyit látunk, hanem ennek a tettnek a szükségességét a megváltásunkhoz. Irántunk való szeretete motiválta őt erre. Mennyire csodálatos mindez a számunkra! Az, mégis ez a valóság. Nem is tudunk betelni ezzel a csodával.

Jézus értünk élte minden egyes napját. Élünk úgy, mint akik megértették ezt a csodát! /VF/

Krisztus értünk földre jött.

Az Atyától jött le ő,

Világnak mint üdvözítő,

Hogy bennünket megmentsen,

Ó mily nagy e kegyelem!

Testi létbe szállt alá

Ő, a mennyek nagy Ura,

Éppen olyan lett, mint mi,

Ám bűn, vétek nélküli...

(A. H. Abbey, *Evangéliumi karénekek*, 78)

Igével zárd a napot! Mal 1,1

5. ✧ csütörtök

Június

23. hét ✧ Baptista hitvallás: Az egy igaz Isten – Fiú

Jézus öröktől fogva létezik, hiszen valóságos Isten. Mi ennek a következménye az életünkben?

Jézus János evangéliumában egészen más oldaláról mutatkozik be a számunkra, mint a másik három evangéliumban. Itt még inkább látjuk, hogy milyen éles harc és vita volt közte, valamint az írástudók, farizeusok között, akik nagyon ellenségesek voltak vele szemben.

A hitvallás nem mindig egyszerű, nem mindig dicsérnek meg érte és köszönik meg. Jézussal ugyanez történt. Igeszakaszunk végére még meg is akarják kövezni bizonyágtételéért. Mégis ennek ellenére ragaszkodnunk kell az igazsághoz, ahogy Megváltónk is tette. Amikor Jézus Krisztushoz ragaszkodunk, akkor nem valami múltó dologhoz, divathoz ragaszkodunk, hanem valakihez, aki örökkévaló. Ő nem fog kimenni a divatból, nem fog elértéktelenedni, nem csupán 15 percre szerzett hírnevet magának. Milyen hévvel tudnak ragaszkodni az emberek az ilyen személyekhez is, akikre már másnap sem emlékszik senki. Míg mi azzal lehetünk kapcsolatban, aki örökkévaló. Mennyire kellene szeretnünk őt, ragaszkodnunk hozzá szívünk teljességével és minden rezdülésünkkel.

Az a legbölcsebb döntésünk az életünkben, ha Krisztushoz ragaszkodunk, mert ez biztosítja a jövőnket. /VF/

Öröktől fogva létező

Olvasmány:
Jn 8,48–59

„Erre köveket ragadtak, hogy megkövezzék, de Jézus elrejtőzött, és kiment a templomból.” (Jn 8,59)

Jézus Krisztust a változások nem érintik: nem kisebbítik, nem nagyobbitják. Mindenek fölött ragyog örökké.

Világok Ura, világok előtt!
Megelőzted létben a létezőt!
Szavadra öltött minden alakot,
Hogy legyen úgy, Király, mint akarod.
Ha semmiségbe minden összedül,
Te megmaradsz fönségben egyedül!
Voltál, vagy és léssz, te, Mindenható,
És nincs senki, nincs hozzád fogható...!
(Kiss József. Evangéliumi karénekek, 105)

Igével zárd a napot! Péld 8,22

A Biblia két év alatt: Ézs 28,14–29,14; Gal 4,1–20; Péld 16,21–23

Szentlélektől fogant

Olvasmány:
Mt 1,18–23

„...az Úr anyaga megjelent neki álmában, és ezt mondta: »József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni feleségedet, Máriát, mert ami benne fogant, az a Szentlélektől van.«” (Mt 1,20)

Krisztus titka az Isten Lelkének titka. Hogy hol, mikor és hogyan tesz, titok. De az eredmény nyilvánvaló és örök.

erőfeszítéseink eredménye, hanem kegyelem.

Könyörögjünk azért, hogy a Szentlélek indítsa el az életünkben új és nagyszerű dolgokat! /VF/

Most nyáron újraolvashatjuk a karácsonyi történetet. Néha szükséges, hogy úgy lássuk a születéstörténetet, hogy ne vegyen bennünket körül a fenyőfa illata, a szentestei vacsora finom ízei és az ajándékokra várakozás légköre.

Ma arra figyelhetünk, hogy Jézus a Szentlélektől fogant. Ebben azt is láthatjuk, hogy minden igazán nagyszerű esemény mögött ott áll a Szentlélek. Tudjuk, hogy Józsefék élethelyzete egyáltalán nem volt egyszerű. József igyekezett kihozni a helyzetből az emberileg legtöbbet. Azonban ha a Szentlélek indítja el az eseményeket, akkor annak nagyszerű következményei lesznek. Mikor megértjük a szívünkben Jézus nagyszerűségét, kezdjük felismerni a megváltás csodáját, amikor el tudjuk fogadni a kegyelmet, amikor le tudjuk tenni a bűneinket, amikor bocsánatot nyerünk rájuk, amikor szeretni tudjuk az ellenségeinket, ahogyan Jézus tanította nekünk, akkor tudhatjuk, hogy ez a Szentlélek munkája az életünkben. Nem a saját

Ne hagyd el akkor sem, ha nagy csalódás
tüzének holt hamuját hinti rád...

...

„Ne félj magadhoz venni Máriát!”
Ha önmagad te büntelennek hinnéd,
s jogosnak tűnne részedről a vád,
tartsd titkon, és ne add tovább a hírt.
„Ne félj magadhoz venni Máriát!”

...

hidd, ezzel Isten téged is megáld,
azon túl is, hogy magzatát kihordja.
„Ne félj magadhoz venni Máriát!”
(Balog Miklós: Egy mai József biztatása)

Igével zárd a napot! Ézs 61,1

A Bibliában gyakran visszatérő kérdés: Miképpen lehetséges mindez? Amikor Isten olyan ígéretekkkel szólítja meg az embereket, amelyek túlmutatnak az emberi lét megszokott keretein. Ráadásul sokszor Isten legnagyobb emberei teszik fel e kérdéseket.

Itt egy egyszerű fiatal lány kérdezi: Hogyan lehetséges? Sokszor a csodákból a miként érdekel bennünket, és elfelejtjük, hogy néhány csoda csak hit alapján érthető meg. Gyakran állunk meg életünk során így imádkozva: Hiszek, Uram, segíts hitetlenségemen! A csodák olyan gyorsan megszokottá válnak. Minden csoda három napig tart, szól az egyik mondásunk. Azonban a hívő ember nem így látja: a csoda mindig csoda marad. Megmagyarázhatatlan és valóságos egyszerre. Az, hogy Jézus Szűz Máriától született, ugyanilyen. Nem olyasmi, amin könnyen átléphetünk és elfelejthetjük. Az Úr nem engedi ezt nekünk. A csodák nem válhatnak megszokottá számunkra. Ha a csoda is megszokottá válik, akkor könnyen megszokhatjuk bűneinket is, melyek miatt Megváltónk az életét adta oda, hogy megszabaduljunk tőlük.

Ma idézd fel az Úr egy olyan csodáját az életedből, amit már majdnem elfelejtettél! Köszönd meg az Úrnak, amit akkor veled tett! /VF/

Szűz Máriától született

Olvasmány:
Lk 1,30–35

„Mária megkérdezte az angyalt: »Hogyan lehetséges ez, mikor én férfit nem ismerek?«” (Lk 1,34)

Máriában Isten Lelke által fogant Jézus Krisztus. A hogyan homályban marad. De a bizonyíték maga az élet.

Epedve vártam Őt, és nem hiába:
meghallgatott az Úr, és kiemelt
a süllyedő iszapból engemet
bizonytalanságból szilárd sziklára.

...
Napról-napra körülvesz sok csodája,
szívem, szavam ezért Őt áldva áldja.
Minden tettét fel sem sorolhatom.

Boldoggá tesz, hogy mégis mondhatom:
új éneket adott az Úr a számba
alaphangként, mely Őt dicsérő hála!
(Balog Miklós: Alaphang – Zsolt 40,2–4)

Igével zárd a napot! Ézs 7,14

8. ✧ vasárnap – pünkösdvasárnap

Aki által itt van Isten köztünk

Olvasmány:
Hag 2,1-9

*„Lelkem köztetek marad!
Ne féljete!” (Hag 2,5)*

Mindaddig céltalan és
erőtlen hívők leszünk,
amíg úgy véljük, hogy a
Szentlélek nélkül is bol-
dogulhatunk.

A pünkösd előtti napokban írt leveleim
végén áldott pünkösdünnepet szoktam kíván-
ni a címzetteknek. Némelyek szerint ez szokat-
lan. Valóban az.

Pedig ha meggondoljuk, pünkösd nem
kisebb ünnep, mint a karácsony, hisz közös az
üzenetük: *„Immánuel! – Velünk az Isten!”* Akkor
mi okozhatja e két ünnep életünkben elfoglalt
helyének jelentős különbségét pünkösd rová-
sára? Talán az, hogy földhöz tapadt érzékelé-
sünk többre értékeli Istenünk törekény gyer-
mekként tetté lett kézzelfoghatóságát a „csak”
hatásai által érzékelhető Szentléleknél, még
akkor is, ha ő *„Isten személyes jelenlétének hordo-
zója a teremtett világban”* (Bapt. hitv. 2,4).

Ősi kísértésünk a *jelkívánás*, mely olykor beéri
az aranyborjúval. Máskor visszasírja – mint a nép
Haggeus korában – az úgy-ahogy újjáépült egy-
szerű istenházát látva az Úr dicsőségét pompájá-
val is sugárzó salomoni templomot. Még a Meg-
váltótól is küldetését hitelesítő csodát követel.

Napjainkban sem éri be valami feltűnő jelajándéknál kevesebbel...

Nekünk elég-e, hogy a Lélek az Atyától küldve és a Fiút képviselve, láthatat-
lanul és mégis megtapasztalhatóan cselekszik értünk, bennünk és általunk? Igen,
elég! Az ősi ígértet – *„Lelkem köztetek marad!”* – betelt. *„Ne féljete!”* /GyK/

Égi Atyám, köszönöm, hogy Szentlelked által jelen vagy a gyülekezetben, és test-
véreimmel közösségben alkalmassá lehetek az egyszülött Fiú magasztalására!

Az az én egyetlen vágyam:
Hogy ne legyen vágyam, csak Isten!
Ó add, ó add ezt Szentlélek Isten!
Élj bennem Szeretet-Isten!
Te élj bennem, Te szeress bennem,
Te cselekedj bennem;
Minden Te légy bennem!
Add nekem Jézust egészen Szentlélek Isten!
(Részlet Marton Marcell imájából)

A Biblia két év alatt: Ézs 32,1–33,9; Gal 5,7–12; Péld 16,26–27

Imaáhítat: Adjunk hálát, hogy a Szentlélek által újjászülve
megláthatjuk Isten országát! – **Jn 3,3–5**

8. ✧ vasárnap – pünkösdvasárnap

„...legyetek erősek!” (1Kor 16,13) Így biztat minket Isten igéje. Megpróbálunk engedelmeskedni mi is, de csak erősködés lesz a vége. Alig titkolt irigységgel szemléljük azon testvéreinket, akik bár nem kérkednek vele, magatartásukból mégis kiolvasható: „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem.” (Fil 4,13) Vajon hogyan erősítette meg őket a Megváltó, és hogyan történhetne ez meg velünk is?

Mennybemenetele előtt az Úr Jézus így búcsúzott követőitől: „veletek vagyok minden napon a világ végezetéig” (Mt 28,20), és „erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek” (ApCsel 1,8). Jól tudta az Üdvözítő, hogy az ő lelki társaságára és a mennyi erőre szüksége van minden hívőnek, mert különben nem juthatna el az örömhírről még városa pereméig sem, nemhogy a föld végső határáig.

Mi efféle feladatra természetből fogva alkalmatlanok vagyunk. Ha mégis használni tud bennünket az Úr, akkor „ő tett alkalmassá minket arra, hogy az új szövetség szolgái legyünk” (1Kor 3,6) a Szentlélek által.

Egykor Lelkét küldte el az Úr, hogy a reá várakozó félénk tanítványsereget bátor hitvallókká tegye, és ma is őt küldi el hozzánk, hogy meddőségünket megszüntetve, a tőlünk elvárt gyümölcsöző életre képesítsen. /GyK/

Istenem, küldd Szentlelkedet, hogy tétlenségemből kiragadva készséges, bátor és alkalmas hitvallóddá legyek!

Úr Jézusunk, ó, légy velünk,
S a Szentlelket küldd el nekünk,
Hogy hitünkben erősítsen,
S az igaz úton segítsen!

Adj ajkunkra új éneket,
Gyűjtsd szívünk mélyén tüzedet,
Hadd értsen elménk mind többet,
Ó, tedd erőssé hitünket!
(Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 452)

A megígért Szentlélek érkezése

Olvasmány:
ApCsel 2,1-13

„Mindnyáján megteltek
Szentlélekkel...” (ApCsel
2,4)

A Jézus Krisztus által felkínált kegyelem elfogadása által tapasztaljuk meg a Szentlélek minden képzeletet felülmúló hatalmát életünkben.

Június

✧

Baptista hitvallás: Az egy igaz Isten - Szentlélek

✧

24. hét

Vasárnapi iskola: A Lélek szerint éljete! – Gal 5,16-26
Aranymondás: Gal 5,16

197

9. ✧ hétfő – pünkösdhétfő

A teremtmény Lélek

Olvasmány:
Zsolt 104,30–35

„Ha kiárasztod lelkedet, új teremtmények keletkeznek, és megújítod a termőföld felszínét.” (Zsolt 104,30)

Hálából az Istentől kapott életért, szolgáljuk vele Teremtőnk dicsőségét, valamint embertársaink és a teremtettség javát!

A teremtetett világ szépségeit és számos titkát csodálva gyakorta eszembe jut az őskáosz, amiből mindez létrejött. A Biblia ezt így írja le: „A föld még kietlen és pusztá volt, a mélység fölött sötétség volt...” (1Móz 1,2) Volt... Ám mindez számunkra felfoghatatlan módon megváltozott, mert az Örökkévaló teremtmény szándékának megvalósítójaként „Isten Lelke lebegett a vizek fölött”, ugyanúgy, mint a mozdulatlan tojásból életteli fiókáját kikeltő anyamadár a fészek fölött.

A Szentlélek műve azonban egyáltalán nem ért véget a mindenség megteremtésével, mert ő minden létező fenntartója és működtetője is egyben. A csillagvilágok ámulatos rendjétől a parányok rejtett világáig minden általa él és mozog. Minket is ő éltet. Ha működése csak egy szempillantásra kihagyna, azonnal megszűnnénk létezni. Tőle függünk tehát mindenestül ebben az életben, de nem csak ebben.

A Szentlélek látható világunkat létrehozó és fenntartó műve kiegészül a bűnesetünk következtében megromlott világ újjáteremtésével. Az Údvözítő kegyelmének megragadására válaszol Isten Lelke az, aki újjászül minket is. Ő ajándékozta nekünk a romolhatatlan életet, amely által – miután a régi teremtettség vagy benne a mi földi életünk véget ér – beléphetünk Isten tökéletes és örök, új világába. /GyK/

Istenem, köszönöm, hogy Szentlelked által mind testi, mind lelki valóm éltetője vagy!

Szentlélek Isten, tűz és fény,
Ki méltón áldjon, nincs oly lény,
Te élet, áldás, őserő,
Kegyosztó, lélekszentelő.

Te adsz a földnek életet,
Betöltesz mennyet, vizeket,
Az Isten fényét szórod ránk:
Sokféle színben égő láng.
(K. B. Garve. Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 171)

Imaáhítat: Adjunk hálát a Szentlélek által megismert
igazságért! – **1Jn 2,20–22**

Napjainkban egy néhány perces híradóból több ismerethez jutunk, mint dédszüleink egy egész esztendő során. Ám e közlések révén az alapvető igazságokról – például hogy kik vagyunk és mi az életünk értelme – semmivel sem tudunk többet, mint a hajdankor emberei. Mint például az apostolok – akiknek éppen e hiány megszüntetése érdekében – váltságáhalála előtt megígérte az Úr Jézus, hogy „*eljön ő, az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra*” (Jn 16,13). Ez a teljes igazság valójában nem elvont fogalom, hanem egy csodálatos személy, a minket szerető Üdvözítő, aki így jelenti ki önmagát nekünk: „*Én vagyok... az igazság...*” (Jn 14,6)

A Szentlélek által kinyilatkoztatott igazság nem hitvallásunk valamely lényeges részletével ismertet meg minket, hanem a mi Urunk Jézus Krisztus teljes evangéliumával, mely létezésünk értelmét is feltárja. Ez az igazság kizárólagos: csak egyes számban létezik. A kiábrándult Pilátus-kérdésre – „*Mi az igazság?*” (Jn 18,38) – a Szentlélek ki-, sőt meglepítő válasza adatik a keresőnek.

Az igazság Lelke megajándékoz minket azzal, hogy a minket körülölelő valóságot és önmagunkat ne csak jobban lássuk, hanem Isten szemével. Amit így felismerünk, az joggal adhatja ajkunkra hitvallásként az ujjongó zsoltárverset: „*a te világoosságod által látunk világoosságot.*” (36,10) / GyK/

Jó Atyám, küldd el hozzám az igazság Lelkét, aki által a múltó világ jelenségei között felismerhetlek és hittel megragadhatlak téged!

Lélegezz bennem, Szentlélek,
hogy arról gondolkodjam, ami szent.
Irányíts engem, Szentlélek,
hogy azt cselekedjem, ami szent.
Vezess engem, Szentlélek,
hogy azt szeressem, ami szent.
Erősíts meg engem, Szentlélek,
hogy megóvjam, ami szent,
és óvj meg engem, Szentlélek,
hogy sose veszítsem el, ami szent.
(Ágoston imája)

Az igazság Lelke

Olvasmány:
Jn 15,18–27

„*Amikor eljön a Pártfogó, akit én küldök nektek az Atyától, az igazság Lelke, aki az Atyától származik, az tesz majd bizonyosságot én rólam.*” (Jn 15,26)

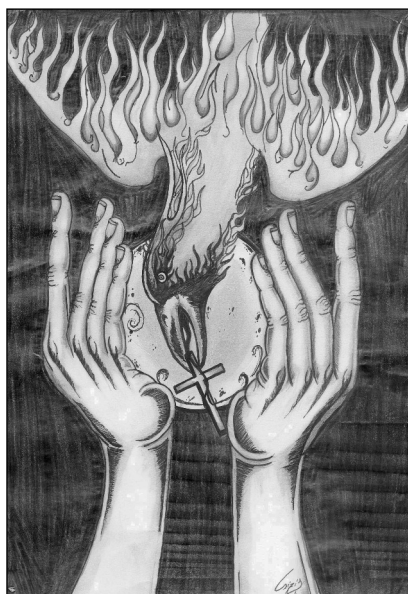
Ne bujkáljunk az igazság elöl, hanem bízzuk rá magunkat a Szentlélekre, aki még megítélő igazságait is üdvösségünkre fordítja!

Lajtos Cintia:

A krisztusi szeretet szétáradása

(Baptista Alapfokú Művészeti Iskola
Kisújszállás, Kisújszállás)

Csízi Attila:

A Szentlélek szétáradása
az apostolokra

(Baptista Alapfokú Művészeti Iskola
Kisújszállás, Kisújszállás)

Palesztina sokféle testi, lelki bajjal küszködő népe már-már ráunt a lelkesen ígérgető vándormessiasokra, ám ekkor megjelent köztük az egészen más názáreti Jézus. Erőt sugárzó szavai, gyógyító tettei nyomán az ősidők óta áhított üdvkorszak beköszöntét ismerték fel sokan (vö. Ézs 35,5-6). E népi reménykedésre, de a démoni hátteret sejtető farizeusi rágalomra is válaszol az Úr, amikor kijelenti: „Isten Lelkével űzöm ki az ördögöket... elérkezett hozzátok az Isten országa.” Ezt ismétlik meg sokoldalúan az evangéliumok is, egyúttal bemutatva azt is, hogy mindebben miként is ért célba a Szentlélek megváltást előkészítő műve.

A megváltás előkészítésének kezdő szakasza évszázadokig tartott. Ekkor a Lélek az általa ihletett üdvígéretekkel az Eljövendő fogadására hangolta az embereket. Majd „amikor eljött az idő teljessége, Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született” (Gal 4,4), a Szentlélektől fogantatva. Így valósult meg a csodák csodája. Egyfelől az Ige az maradt, aki öröktől fogva volt: az Isten egyszülött Fia. Másfelől testet öltve azzá lett, ami addig nem volt: a hozzánk mindenben hasonló Emberfia. Ez által lett alkalmassá arra, hogy bűnadósságunkat eltörölje, az Isten örök országának kapuját előttünk is kitaró Megváltónkká legyen. /GyK/

Atyám, áldalak megváltásom érdekében alkotott üdvözítő terved kivitelező-jéért, a Szentlélekért!

Isten fénylő dicstrónjától / Jöjj, Szentlélek, jöjj hozzánk!
 Prófétaiktól ígért áldást, / Kérünk, újból hozd le ránk!
 Szívünk jobban lángra lobban, / Hogyha átjársz, égi tűz,
 Bűntől tépett szövetséget / Lángod újból összefűz.

...
 Ha a Szél zúg s felhő támad, / Újból éled a remény;
 Hozzád száll hát imádságunk: / Jöjj el, jöjj el, égi fény!
 Így a szívünk, újult szívünk / Buzgósággal érted ég;
 Angyalkarral énekeljük: / Istené a dicsőség!
 (Békefi Pál. Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 163)

Igével zárd a napot! Zsid 12,28

A Biblia két év alatt: Ézs 36,1-22; Gal 5,19-26; Péld 16,31-33

11. ♦ szerda

Az Úr Jézus győzelemre segítője

Olvasmány:
Róm 8,10–17

„Ha pedig annak Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halottak közül, akkor... életre kelti halandó testeteket is a bennetek lakó Lelke által.” (Róm 8,11)

A Fiú példáját követve, kizárólag a Szentlélektől várhatjuk istenadta képességcsíránk termést hozó szárba szökkenését.

A Szentlélekről szóló hitvallásunk részeként valljuk, hogy *„vele győzött Jézus Krisztus”* (Bapt. hitv. 2,4). Hogyan?

A hozzánk mindenben hasonlóvá lett Emberfiában benne lakott *„az istenség egész teljessége testileg”* (Kol 2,9). Az Atya is, a Szentlélek is. Az Atyával teljes összhangban a Lélek cselekedett benne és általa.

A prófétákban a Lélek alkalmilag működött, a Megváltóban viszont folyamatosan. Nem kellett kívülről várnia az isteni üzenetet vagy a működéséhez szükséges mennyei erőt, mert – mint ezt Bemérítő János is felismerte – a Fiúnak az Atya a Lelket *„nem mértékkel mérve”* (Jn 3,34), töredékesen adta, hanem lényét teljességgel átható módon. Az Úr Jézusban otthon volt a Szentlélek, mert a Lélek az övé, az ő saját Lelke.

A Lélek teljességével szállt szembe a Sátán hatalmával. Életének minden mozzanata, evangéliumhirdetésének megragadó ereje, csodái, szenvedése, kereszthalála és feltámadása mindenben

megegyeztetett önbizonyoságtételét: *„Az Úr Lelke van énrajtam...”* (Lk 4,18)

A Megváltó győzelme értünk történt. Azért, hogy annak gyümölcseként megújult földi élet és öröklét legyen az osztályrészünk, miután lakozást vehetett bennünk az öt egykor diadalra segítő Szentlélek által. /GyK/

Atyám, magasztallak a Szentlélekért, aki kenetével az egyszülött Fiút emberiségében Úrrá és Krisztussá szentelte!

Isten élő Lelke, jöjj, győzedelmet adj,
S majd a végső harcon át mennybe fölragadj!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, győzedelmet adj!
(R. Váró Margit. Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 168)

Igével zárd a napot! Jn 7,38–39

Hitvallásunkban azt is valljuk a Szentlélekről, hogy „*általa válik elérhetővé a Fiú szabadítása*” (Bapt. hitv. 2,4). A szabadításra, a megváltásra nagyon is rászorulunk. A bűneset óta ugyanis az ember napi létküzdelmén túl nem szűnt meg fáradozni azért, hogy választ találjon élete végső kérdéseire. Közülük is a leggyötrőbbre: Hogyan szabadulhat-nék meg a bűntől és a haláltól, mely miatt „*napja-im... reménytelenül múlnak el*” (Jób 7,6)?

Az Örökkévaló szorongásunkat látva fokoza-tosan fölfedte megváltásunkra vonatkozó tervét, ezzel fölébresztette és táplálta reménységünket, melynek tartalmát, megváltásunk lényegét a Jn 3,16 tárja elénk a legtömöbben: „*úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*” Ám hogyan válhat a kegyelemnek ez a csodaműve reménységünk győzelmes beteljesítőjévé? Lehet-séges-e, hogy ne csak kívülről csodáljuk a földies gondolkodásunktól lényegileg idegen megvál-tást? Képesek lehetünk-e arra, hogy egyáltalán felfogjuk, befogadjuk, bensőleg azonosulva vele? A válasz: igen, igen!

Az Atya, aki soha nem végez fél munkát, Szentlelke által újjáteremtett szí-vünkbe árasztja szeretetét, és ezzel egyidejűleg juttatja bennünk diadalra Krisztus megváltását, és ajándékoz nekünk „*vele együtt mindent*” (Róm 8,32). /GyK/

Atyám, hátat adok a Szentlélekért, aki érhetővé teszi számomra a Bibliát, és a belőle megismert Jézus Krisztussal egyesít a hitben!

Szállj szívünkbe, nagy Isten, / Lélekadó Lélek!
Úgy lépünk trónod elé, / A szívünkben véled!
Úgy szálljon fel énekünk / Jóillatú füstje
Ahhoz, aki vigaszul / A Szentlelket küldte!

...

Szent, szent, szent az Úr Isten, / Atya, Fiú, Lélek!
Ezt harsogja kórusa / A nagy mindenségnek.
Jöjj, Szentlélek Úr Isten, / Munkáld mibennünk,
Hogy teljünk meg erőddel, / S bátorságot nyerjünk!
(Sík Sándor. Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 166)

Igével zár a napot! Ez 36,27

A Biblia két év alatt: Ézs 37,30–38,22; Gal 6,11–18; Péld 17,2–3

A megváltást elérhetővé teszi

Olvasmány:
Róm 5,1–5

„*A reménység pedig nem szégyenít meg, mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekiünk adatott Szentlélek által.*” (Róm 5,5)

Amikor már minden em-beri reménységünkben csalódtunk, akkor kezd működni bennünk az is-teni szabadítás előhírnö-keként az égi remény.

13. ✧ péntek

Lélek munkálta kapcsolat

Olvasmány:
1Kor 12,1-13

*„...senki sem mondhatja:
»Jézus Úr«, csakis a Szent-
lélek által... mindnyájan
egy testté kereszteltet-
tünk...” (1Kor 12,3.13)*

Az Istennel és gyülekeze-
tével való életközössé-
günket meghiúsító „szö-
vetidegenségünket” az
újjaszülő Lélek szüntet-
heti meg.

Rajongást termő világunkban gyakran kétes
ismérvek alapján állapítják meg némelyek, hogy
egy-egy keresztény vette-e a Szentlelket. A Biblia
e kérdés eldöntésére egyszerű módszert ajánl:
vizsgáld meg, hogy milyen viszonyban vagy (1)
Jézus Krisztussal és (2) az ő gyülekezetével!

Több lett-e már számodra a Megváltó egy
tisztelőre méltó történelmi személynél, bölcs taní-
tónál, a szeretet mártírjánál? Eljutottál-e már egy
boldog pillanatban arra, hogy így kiálts: „*Én
Uram, és én Istenem!*” (Jn 20,28)? Érvényes-e azóta
reád, hogy nemcsak ajkad vallja Úrnak őt, hanem
akaratához igazodó napi tetteid is? Ha már ő az
Úr, azaz életed meghatározója mindenben, bizo-
nyos, hogy a Szentlélek tette ezt veled.

Az is a Lélek műve, hogy újjászületésünkkor
„*egy testbe merítettünk be*”. E történet őemberi ter-
mészetünket illető következménye, hogy a „*régi
elmúlt, és íme: új jött létre*” (2Kor 5,17). Ám nem
kisebb csoda az, hogy ugyanakkor mi, az eleve
testvértelenek, szervesen betagoltattunk a Krisz-

tus fősége alatt egymással kölcsönhatásban működő megváltottak gyülekezetébe.
Ha még vagy már meg tudsz lenni a számodra éltető és növelő közegegbe rendel-
tetett gyülekezet nélkül, akkor kétséges a Szentlélek uralma benned. /GyK/

Köszönöm, Istenem, hogy a meghalt és föltámadott Jézus Krisztus a Szentlé-
lek által egyesített engem önmagával és testvéreimmel!

Egy az Atyánk, ki alkotott / Házának gyermekévé.
Egy a Fiú, ki megváltott, / S tett minket szent népévé.
A Lélek is csak egy bennünk, / Megszenteli az életünk,
S tesz az üdv részesévé.

Mint egy Atyának gyermeki / - Élünk hát hitegységben!
Mint egy megváltás részesi - / Járunk szent szeretetben!
Kik Szentlélekkel teljesek, / Egymást segítve menjenek
Menny felé, kéz a kézben!
(J. Maukisch nyomán Szak Antal
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 403)

Igével zárd a napot! Gal 3,13

Minden bibliaolvasó ember tudja, hogy „*az egy Isten Atyának, Fiúnak és Szentléleknek jelenti ki magát a Szentírásban*” (Bapt. hitv. 2,1). A hit szempontjából ez a felismerés minden további rendszerbe foglalás nélkül is elegendő. Mert bár az Istenségről még sok más, akár igaz állítás is lehetséges, de ami az üdvösségünk eléréséhez szükséges és elégséges, azt a Bibliában találtuk és találjuk meg.

Mi készítette akkor az ókor keresztény tanítóit arra, hogy kimunkálják a Szentháromságról szóló tanítást? Kálvin szerint „*az egyházat a háromság és az isteni személyek szavainak használatára csak a végső szükség kényszerítette*”.

Amit egyébként ez az általános keresztény dogma az Igét követve állít az Atya, a Fiú és a Szentlélek istenségéről, azt mi is szilárdan hisszük, de e tantétel további titokfeszegető megfogalmazásai nem vonzanak. Helyettük boldogan beérjük azzal, ami kinyilatkoztatott igazságként kétségtelenül a miénk. Ebből következően „*valljuk, hogy Isten egy-valósága és a kinyilatkoztatásból megismert hármassága között nem szükséges az ember okoskodása bármely szétválasztó vagy egyeztető kísérlete, mert ezt a kijelentésbeli tényt elsősorban nem magyaráznunk kell, hanem hittel elfogadnunk*” (Bapt. hitv. 2,5). /GyK/

Istenem, köszönöm, hogy Atyaként, Fiúként és Szentlélekként munkálkodva ismerteted meg velem üdvszerző teljességedet!

Dicsérünk, üdvnek kútfeje,
Zeng néked ajkunk éneke.
Belőled élő víz buzog,
A lélek szomját eloltod.
...
Dicsőség legyen Istennek,
Atya, Fiú, Szentléleknek!
Szent, örök, élő Istenség,
Te áldáskútfő, üdvösség!
(G. Tersteegen
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 6)

Igével zárd a napot! Zsolt 78,4

A Biblia két év alatt: Ézs 40,18–41,16; Ef 1,15–23; Péld 17,6

3 = 1?

Olvasmány:
5Móz 29,28

„*A titkok az Úréi, a mi Istennünkéi, a kinyilatkoztatott dolgok pedig a mieink és a fiainkéi mindörökké.*”
(5Móz 29,28)

Miközben Isten gazdagságának, bölcsességének és ismeretének mélységeit kutatjuk, boldogan ismerjük majd fel a leglényegesebbet: hogy mennyire szeret minket.

15. ♦ vasárnap – apák napja

Isten képére és hasonlatosságára

Olvasmány:
1Móz 5,1-3

„Amikor Isten embert teremtett, Istenhez hasonlóvá alkotta.” (1Móz 5,1)

Nagy kihívás az apák-nak, hogy ne a saját, hanem Isten képére neveljék a gyermeküket.

Bizony kibeszélhetetlen különbség van az éden és az édenen kívüli állapot között. Isten megteremtette az embert saját képmására. Az idilli, édeni állapot ellenére is az ember szembeszegült az Istennel. Ennek megvoltak a következményei, és mi már csak a bűneset utáni helyzetet ismerhetjük, az Istentől elszakadt állapotot.

Ebben az igeszakaszban rövid, lényegre törő a helyzet leírása. Ádám és Éva Istentől áldottak voltak, büntelenek teremtésükkor. Ádám utódairól ez utóbbi már nem mondható el. Ők is az istenképűség biztosai, de bennük eltorzult ez a képmás.

A Sét név jelentése „helyettesít”, Ábel helyett született. Ebben benne van az a szimbolikus jelentés is, melyet a Zsidókhoz írt levélből érthetünk meg jobban, hogy Sét és utódai Noén keresztül a hit megszemélyesítői. Nem büntelenek, de ez az utódlási vonal, ahol segítségül hívják Istent, akik hisznek Isten kijelentéseinek.

Legyen ez példa előttünk, apák előtt, és adjuk át a hitet utódainknak! Tudva azt, hogy *„hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki az Istent keresi, annak himnie kell, hogy ő van; és megjutalmazza azokat, akik őt keresik”*. /HZs/

Sokáig kerestem
szavakat e vershez.
„Szép” gondolatokat,
arra számítva, hogy
úgy sokkal meghatóbb,
s talán sokkal szebb lesz.

Óh, de nem találtam!
Így elmondom Neked
néhány keresetlen,
szürke, szegény szóval,
hogy a fiad szeret.

(Balog Miklós: Névnepodra, apám)

...
„Szeresd apád, anyád...!”
– Feledte, hogy így szólt
drága szent parancsa.

De most megértette...
...
hogy Te vagy a földön
a legnagyobb kincsem!
Drága jó Apukám,
Kedves Édesapám,
áldjon meg az Isten!

A Biblia két év alatt: Ézs 41,17–42,9; Ef 2,1–10; Péld 17,7–8

Imaáhítat: *Imádkozzunk, hogy az Úr élessze fel
a lelki halálból gyermekeinket! – Mt 9,18*

15. ✧ vasárnap – apák napja

Felettébb nagy titok az, ahogyan a szülők, és most összpontosítsunk az apákra, normális esetben a gyermekeik iránt éreznek. Ezt nem tartom a véletlen művének. Ez Isten alkotó akaratának öröksége még a bűnbeesést követően is. Olyan tulajdonsága az embereknek, amit megrontott a bűn, de teljesen nem tudta tönkretenni. Benne van a szülőkben, az apákban a gyermekeik iránt érzett szeretetteljes ragaszkodás. Nagyon elgondolkodtató, hogyha bűnös létünkre akár önfeláldozóan is tudjunk szeretni gyermekeinket, akkor mennyire érvényes igazság ez a bűntől mentes mennyei Atyára! Vajon el tudjuk ezt hinni akkor is, mikor kéréseinkkel ostromoljuk az eget, és csalódottan vesszük tudomásul, hogy nem kapjuk meg, amit kérünk? El tudjuk fogadni, hogy Isten a legjobbat tartogatja a számunkra, és azt is tökéletes időzítés szerint adja? Vajon el tudjuk fogadni a „nem” választ is? Vagy dühösen és sértetten toporzékolunk mérgünkben, ahogyan akár gyermekeink egy játékbolt kirakata előtt?

Imádkozzunk önmagunkért, hogy képesek legyünk megérteni és elfogadni Isten végtelen szeretetét irántunk! /HZs/

Nem Vele kell tusakodni, hogy adja Magát szeretettel!
Önmagatokkal a készségért, befogadni a Lelket,
és hálás köszönettel hagyni: röptítsen előre,
szolgáló életre. Ne higgyétek szomorúan,
hogy a szuper-kegyesek kapják csak a mennyei Áldást.
Újra hadd álljon elétek a jézusi drága hasonlat:
bár gonoszok vagytok, mégis kitelik szívetekből
jó adományokat adni örömmel gyermeketeknek,
mennyivel inkább néktek mennyei Édesatyátok,
mennyivel inkább ad, mennyivel inkább Ő!
(Balog Miklós: *Mennyivel inkább!*)

Apai empátia

Olvasmány:
Mt 7,9-11

„Ha tehát ti gonosz létekre tudtok jó ajándékokat adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább ad jókat a ti mennyei Atyátok azoknak, akik kérik tőle!” (Mt 7,11)

A jó apák sok-sok ajándékot adnak a gyermekeiknek. A legjobbak viszont magukat is.

Június

✧ 25. hét ✧ Baptista hitvallás: Az ember teremtése, bűne és bukása

Vasárnapi iskola: Bőkezűek az adakozásban – 2Kor 8,1-15
Aranymondás: 2Kor 8,7

16. ♦ hétfő

Uralom a teremtettségen

Olvasmány:
1Móz 1,26–31

„Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be és hódítsátok meg a földet! Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a földön mozgó minden élőlényen!” (1Móz 1,28)

A teremtés gazdáivá tett bennünket Isten. Alkalmasnak tart rá.

Ha a több mint hétmilliárd emberre gondolunk, akkor kétség sem férhet hozzá, hogy az áldásnak ezt a részét szinte maradéktalanul teljesíti az emberiség. Bár sok esetben a kivitelezés módjában és szándékában nem érezhető annyira az engedelmesség lelke. Az áldás második fele, az uralkodás pedig végképp hagy kívánnivalót maga után. Elég csak a klímaváltozást, a környezeti katasztrófákat, kihalt állatfajokat említeni, máris értjük, hogy az uralkodást az elnyomás összefüggésében értelmezzük, nem pedig gondoskodó uralkodás minőségében. Szomorú ténymegállapítás, hogy ezen a téren rossz példával éppen a keresztény Európa és Amerika járt/jár elől.

Természetesen Isten megállapítása, az „igen jó”, még a bűnmentes világunkra értendő. Kétség sem fér hozzá, hogy Isten munkája tökéletes. A teremtés első pillanatától utolérhető Isten gondoskodó szeretete, ahogyan helyet és táplálékot ad az élőknak, és ahogyan most is

utat és helyet készít az élni vágyóknak. Kétségkívül minden jó Istentől származik. A kérdés az: vajon tudunk-e élni a felkínált lehetőségekkel, vagy sembe vesszük őket?

Vegyük észre ma is Isten gondoskodó szeretetét! /HZs/

Uralkodni országok felett,
Vezetni erős nemzeteket,
Élén állni katonacsapatnak,
Ura lenni bús rabszolgahadnak:
Nem nehéz!
De önmagunkon uralkodni,
Az „én”-re kényszerzubbonyt dobni,
Az önzést hátravezényelni,
A magunk tábornoka lenni:
Ez nehéz! – Uralkodj!
(Somogyi Imre: Uralkodj!)

Igével zárd a napot! 1Móz 22,18

Talán már más is járt úgy, hogy az erős nap-sütésben napszemüvegben vezette az autóját, miközben befelhősödött az ég. Szemüveges ember lévén megszoktam, hogy rajtam van a szemüveg, és csak az tűnik fel, hogy milyen sötét lett odakint. El kell telnie hol kevesebb, hol több időnek ahhoz, hogy észrevegyem, a napszemüveg maradt rajtam, és valójában nincs annyira sötét odakint, csak beborult az ég. Szemüveget váltva újra nappali világosságban tudom továbbvezetni az autót. Valami gátolta a látást, a példában az, ami azért adatott, hogy javítsa.

Izráel fiainak látását gátolja valami, de ez nem csak róluk mondható el. Bizony a mi szellemi látásunkat is tompíthatja valami. Ma annak van itt az ideje, hogy átgondoljuk: vajon nincs valami, ami gátolja a látásunkat?

Mik akadályozhatják a szellemi látásunkat? Teljesség igénye nélkül említek néhány lehetséges választ: harag, elégedetlenség, megélhetési problémái, elbizakodottság, megkeseredettség, önzőség, megkeményedés stb. Gyűjtőszóval élve a bűn.

Persze nehéz bevallani önmagunknak, hogy mégsem zavartalan a látásunk. Figyeljünk oda mások visszajelzéseire, ki sem mondott szavaikra! Vajon nem arról beszélnek, hogy nincs minden rendben a látásunkkal? /HZs/

Isten dicsőségére élni

Olvasmány:
2Kor 3,12-18

„Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre.” (2Kor 3,18)

Aki jól érti a teremtet világot, az sűrűn dicséri a Teremtőt.

Ha háttal állsz a Fénynek, el se indulj!
Saját árnyékok buktat újra el.
Ahhoz, hogy igaz emberségre tisztulj,
az örök Fénynek forró lángja kell.
Fordulj Felé, hogy járj világosságban!
Aranymosók sem állnak soha háttal
a napnak, mert az élet úgy csupán
iszapdagasztás. Hagyd tehát a rút
árnyékokat! Indulj a Fény után,
mert Ő az ÉLET, IGAZSÁG s az ÚT!
(Balog Miklós: Fény)

Igével zárd a napot! Jak 1,25

A Biblia két év alatt: Ézs 43,14–44,8; Ef 3,1–12; Péld 17,12–13

18. ♦ szerda

Szabad akarat

Olvasmány:
5Móz 30,16–20

*„Tanúul hívom ma ellene-
tek az eget és a földet, hogy
előtökbe adtam az életet és a
halált, az áldást és az átkot.
Válaszd hát az életet, hogy
élhess te és utódaid is!”
(5Móz 30,19)*

Magadról felelsz, magad-
nak választasz, magadról
adsz számot végül. Cso-
dálatos isteni bizalom.

Beszélhetünk szabad akaratról akkor, ha azt látjuk, hogy az egyik út a halálba visz, míg a másik az életre? Ki az, aki a halálba vezető utat választaná? Azt kell hogy mondjam: so-
kan. Hiába a figyelmeztetés, az intó szó, nem veszik komolyan az emberek. Valamiféle ha-
mis illúzióban élnek: „Énrám ez nem érvényes! Én el fogom kerülni a kárhozatot!” Ma a nagy Illuzionista műsorát nézve kevesen látnak túl a látottakon. Képtelenségnek tűnik sokaknak, de mégis igaz: mindenki meg fog állni Isten ítélő-
széke előtt. Senki sem fogja elkerülni. Ezért is érdemes odafigyelni a kijelentésre. Isten előre kijelentette, mi vár az emberiségre. Ez a kijelen-
tés megállja a helyét, kiállja az idő próbáját. Abban áll a szabad akaratunk, hogy ismerve a ránk váró eseményeket, választhatunk. Miért kellene bárkinek elkárhoznia? Talán túl sokat kér Isten? Talán a személyiség feladásával jár, ha az Úr útján jár az ember? Vajon ha mocsaras táj közepén találnánk magunkat, vívódnánk-e

azon, hogy a vidéket jól ismerő vezetőt követve kikerüljünk az ingoványból? Az életünk pedig igencsak ingoványos talaj sokszor.

Mire vársz? Kövesd az Urat! /HZs/

De döntened mindig neked kell, ember.
És rosszat érlel mind, ki semleges,
az is, kinek döntése nemleges.
Ne mondd megint: mit Isten adna, nem kell!
Amit ma kell megtenned, tedd meg azt!
Halál a késés, hát ne halogasd!
Mióta várja tőled már a választ,
Akit az ember nem négy évre választ?
(Balog Miklós: Választás)

Igével zárd a napot! Mik 6,3

Próba vagy kísértés? Egyikben megállunk, a másikban ellenállunk. Honnan tudhatjuk egy eseményről, hogy az most próba vagy kísértés? Ha megállunk a próbában, közelebb kerülünk Istenhez. Ha elbukunk a kísértésben, távolodunk az Atyától. Istennek vajon mi lehet a célja? Elbuktatni az embert? Semmiképpen nem. Ezért nem is fog senkit kísérteni Isten. Hiszen ő „nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen”. Ebből az következik, hogy Isten senkit sem kísért. Akkor miért vannak kísértések? Azért, mert a Sátán viszont „mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el”. Célját pedig úgy éri el, hogy kívánságot ébreszt a gyanútlan emberben. Ez a kívánság felnövekedve az ember szívében bűnre csábít. Végül pedig a halálba visz. Persze mindez úgy megy végbe, hogy – amint már írtam – a gyanútlan ember észre sem veszi. Hasonlóan ahhoz a békához, melyet a vízbe betéve együtt melegítenek a vízzel, így szép lassan megfő. Ellenben a forró vízbe bedobott társa egyből kiugrik az üstből.

Legyünk éberek! És álljunk meg minden körülmények között! /HZs/

A kísértés következménye

Olvasmány:

Jak 1,12-15

„Azután a kívánság megfogva bűnt szül, a bűn pedig kiteljesedve halált nemz.” (Jak 1,15)

Miért kíván az ember rosszat magának? Miért nem látja a következményeket?

Ne vigy Atyánk a kísértésbe minket,
félünk, erőnk feletti lesz a próba,
és elbukunk hetenként és naponta,
így szaporítván balga bűneinket. (...)
Ne add, hogy próbánk kísértéssé váljék,
pokolba visz, hiába jó a szándék,
Kain kiált inkább bennünk, mint Ábel!
A bűn ajtónk előtt leselkedik,
s hogy kint maradjon már csak egy segít:
a gonosztól gondolatunk is zárd el!
(Balog Miklós: Miatyánk – 10)

Igével zárd a napot! 1Móz 3,6

A Biblia két év alatt: Ézs 45,11-46,13; Ef 4,1-8; Péld 17,16

A bűn és halál uralma alatt

Olvasmány:
Róm 6,19–23

„Mert a bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.” (Róm 6,23)

Isten nélkül haldoklik az ember. De Istennel minden nap mennyei. Csak a hívő lélek fogja ezt látni és tapasztalni.

„Amit vet az ember, azt fogja aratni is.” Sokszor emlegetett bibliai igazság ez. De szeretnénk, ha ez másképp működne! Hitvány, rossz minőségű magvetést követően mégis kiváló minőségű gabonát betakarítani. Persze ennek ellenkezőjét senki sem akarja! Így megállapíthatjuk: miközben mindenki jó és gazdag szüretre vágyik, ennek érdekében nem mindenki hajlandó mindent megtenni.

Természetesen mindez igaz a lelki életünkre is. Aki hitvánnyal, selejtessel, csírátlannal veti be lelki szántóföldjét, és nem törődik a gazzal, a lelki életet megbetegítő élösködőkkel, ne csodálkozzon, hogy aratáskor hitvány, értéktelen termést fog felmutatni! De ami a mezőgazdaságban nem vagy alig működik, azt a lelki életben átélhetjük: az aratás előtti utolsó pillanatban is termőre válhat a lélek. A Jézus Krisztusnak felajánlott elgazosodott, megbetegített élet is képes termőre fordulni. Megváltói munkája egy pillanat alatt képes helyreállítani, helyes irányba állítani az embert.

Ha a gyógyulás hosszabb folyamat is, mégis az örök élet már a miénk lehet. De mindez csak és kizárólag Jézus Krisztusban mehet végbe. Nincs más út!

Adjuk át elgazosodott életünket a Mesternek, és vele, benne átéljük, ahogyan termőre fordul életünk! /HZs/

Két hadviselő fél áll szemben egymással mindezekben, de ezek magatartása – és szolgálatuk – éppen nem mérhető össze „egy az egyhez” arányban (Róm 6,23). Az egyik hadvezér, a bűn, a szolgálatában állókat szűkös zsolddal jutalmazza (opsónion), amely még azt is elárulja, hogy ő „nem adhat mást, csak mi lényege”: ez a zsold a halál, az Istentől való függetlenség, a szó legkeservesebb értelmében. Isten viszont nem szűkmarkú hadvezér, győzelme oly mértékben rendkívüli eseménye az emberiség történetének, hogy akik vele harcolnak, azokat a triumphator rendkívüli jutalmazásában (charisma) részesíti, ma azt mondanók: prémiumot oszt. Ez a jutalom az örök élet, amely Urunk, a Krisztus Jézus által válik osztályrészünké. (Varga Zsigmond)

Igével zárd a napot! Ézs 3,11

Biztos mások is hallották már ezt a mondatot: „Isten, ha egyáltalán létezik, miért nem javítja meg a világot egy szempillantás alatt?” Tegyük fel magunknak a kérdést: mit kezdenénk azzal a tökéletes világgal, ahol a munkánk gyümölcseit láthatnánk, ahol nem hiábavalóság alatt élnénk? El tudnánk képzelni ezt a világot?

A Bibliából megismerhetünk egy tökéletes világot. Idilli hely volt, tökéletes harmóniában élt a Teremtő és a teremtmény. Minden adott volt egy teljes, örömteli, áldott élethez, és mégis! Az ember szabad akaratából döntve szembeszögült Istennel. A teljes harmónia, a tökéletes világ sem volt elegendő ahhoz, hogy az ember ne menjen szembe Istennel. Miért? Ezt nem tudjuk, a bűnt nem lehet megmagyarázni. Mindenesetre az ember elszakadt az Élet forrásától az engedetlensége miatt. Holott megállíthatta volna a folyamatot, ha Ádám a felesége helyett a Teremtőre hallgatott volna. Ez nem szeretetlenség. Sőt! A nagyobb szeretet megmentette volna a feleségét is. A hármas kötelék fontosságát igencsak kiemeli ez a történet. És a férfi felelősségét is családja iránt. Számítalan családi tragédiát kerülhetnének el, ha a férfiak Isten szeretetében megerősödve szolgálnák családjuk javát. /HZs/

Eltorzult képmás

Olvasmány:
1Móz 3,17–19

„Arcod verejtékével eszed a kenyeret, míg visszatérsz a földbe, mert abból vétettél. Bizony por vagy, és vissza fogsz tért a porba!” (1Móz 3,19)

Elvesztett étellel is hordozzuk származásunk jeleit, amelyek visszatérhetnek az eredethez, Istenhez.

Mikor még égi Éden volt a Földön,
s az ember még az Isten képe volt,
munkája nem volt még számára börtön,
nem volt még bűn, se' zord halál a zsold;
mégis szüksége volt segítőtársra!
S adott neki, hozzáillőt az Úr.
Pedig nem tépte még a gondok átka,
amely később, s ma már szívébe' dül. (...)
De mindenek fölött csak egy a lényeg,
csak egy, miért Isten jutalmat ad,
legfontosabb köz- és egyéni érdek:
SEGÍTSE MENNYBE TÁRSÁT ÉS MAGÁT!
(Balog Miklós: Egymás segítése)

Ígével zárd a napot! Zsolt 104,29

A Biblia két év alatt: Ézs 48,12–49,12; Ef 4,17–24; Péld 17,19–21

22. ✧ vasárnap

Kegyelemből van üdvösségetek

Olvasmány:
Ef 2,8-10

„Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez...” (Ef 2,8)

Hiába tanítja sokféle val-
lás és mozgalom, önma-
gunk megváltása lehetet-
len. De Isten megváltott
minket!

Az eddigi hitvallási pontok alapján tények-
kel találkoztunk: a Biblia Isten kinyilatkoztatott
üzenete az ember számára. A Szentháromság-
egy Isten létező és cselekvő valóság. A teremtés
jó volt, az ember mégis bűnbe esett. Minden
ember örök büntetést érdemel. E változhatat-
lan tények után máttól egy szükséggel és annak
betöltésével foglalkozunk.

Egy magyarázó köztöszóval kezdünk. Mert...
mert az ember megváltását maga Isten magya-
rázza. Azzal, hogy halott állapotunkból ő ki
akart és ki is tudott hozni. Megszerezte üdvös-
ségünket. Ennek alapja, kiindulópontja Isten
kegyelme. A végrehajtója Jézus Krisztus. A cél-
ja, címzettjei pedig mi vagyunk. Tehát mi
emberek, akik olyan sokra tartjuk magunkat,
akik annyit elértünk már történelmünk és sze-
mélyes életünk során, mi ezt nem tudtuk kez-
deményezni, nem bírtuk véghezvinni. Ha mi
tettük volna, még többre tartanánk magunkat...

A megváltó kegyelem elfogadása viszont csu-
pán – a szintén Istentől kapott – hit által lehetséges. Ez az eszköz Isten mun-
kájának, „alkotásának” megvalósulására.

Isten minket, hívőket alkotott, művészien formált! Ugye, milyen kiváltsá-
gos lehetsz? Adj hálát érte! Mert ő méltóvá tett arra, hogy tetteiddel bizo-
nyítsd üdvösségedet. /PD/

Oly csodás a Jézus nagy kegyelme,
Mélyebb, mint hatalmas óceán,
Sugárzó árában, bűnbocsánatában
Végtelen szerelme rám talált.
Mégfizette minden tartozásom,
Elfedezte minden bűnömet,
Énekemmel háladalban
Áldom Jézus nagy nevét.
(Ford. Kőrösi Béla. Bárány dicsérete, 273)

A Biblia két év alatt: Ézs 49,13-50,11; Ef 4,25-32; Péld 17,22

Imaáhítat: Könyörögjünk, hogy állhatatos imádkozásunk
elevenítse meg imaóráinkat! – Jer 29,12

22. ✧ vasárnap

Június

✧

Baptista hitvallás: Az ember megváltása

✧

26. hét

Jut-e eszedbe most egy olyan dolog, amiért bármit, sőt akár mindent megadnál? Amiért semmi sem drága? Egy kényelmes fotel, egy csúcstechnikás készülék, egy luxusautó, álomutazás, jó házasság, jólét, földöntúli boldogság... Földöntúli?! Nos, olyanra talán nem is mersz gondolni. Ami mennyei. Ami örök. Hanem csak ami „dolog”, „veszendő holmi”.

Ha valamiért nagy árat kell fizetni, azt nagy becsben tartjuk. Ha még nem a miénk, áhítunk rá. Ha már hozzájutottunk, meg is becsüljük. Péter könnyek között, egész személyiségével átérezve tanulta meg, hogy a legnagyobb kincs az üdvösség, amit a legnagyobb áron, Krisztus vérében kaphatott meg. Krisztus fizette ki az árat, a váltságdíjat. Igen, mert megváltani, hiábavaló életmódból megvásárolni, a bűnből kiszabadítani kellett, és erre csakis ő volt képes. És ő volt méltó. A büntelen, hibátlan, aki nem-hogy hiába-, annál inkább örökkévaló! Ő érted is megjelent, hogy te is általa higgy Istenben.

Ha ennek ellenére hitetlenül élsz, akkor reménytelen is vagy. Pedig megkaphatnád az üdvösséget, aminek e mai napon is megélője, kifejezője lehetnél. Legyél és maradj az! Jézus érted is megfizette a legnagyobb árat. /PD/

Jézus közbenjáró áldozata által

Olvasmány:
1Pt 1,17-21

„[Megváltattatok] *drága véren, a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak a vérében.*” (1Pt 1,19)

A legnagyobb értékért: az örök életért nem tudsz semmilyen ellenértéket adni. Csak Jézus élete volt elég. Fogadd el!

Ó, én hiszek Jézusban.

Hiszem, hogy Ő Isten Fia.

Hiszem, hogy meghalt és feltámadt,

Bűnömért megfizette az árat.

Hiszem, hogy Ő most is itt van, itt van közöttünk.

Kész rá, hogy meggyógyítsa életed

és megbocsásson neked.

(Marc Nelson. Simonfalvi Zsolt fordítása)

Nem sokkal Müller György halála előtt egyik barátja meglátogatta, és emlegette Müller életművét és csodálatos hitét. Müller ezt mondta: „Én nem sajátítottam ki Isten kegyelmét. Ugyanez az élet van nyitva előtted és mindenki előtt!”

Vasárnapi iskola: Értékeljük helyesen a szolgálatot! – 2Kor 10,1-18

Aranymondás: 2Kor 10,17-18

23. ✧ hétfő

Meghalt, hogy engesztelést szerezzen

Olvasmány:

1Jn 2,1-6

„...mert ő engesztelő áldozat a mi bűneinkért; de nemcsak a mienkért, hanem az egész világ bűnéért is.” (1Jn 2,2)

Ne gondold, hogy Jézus halála csak az emberek javára történt! Magának Istennek is szüksége volt rá – és megkapta!

Amikor Jézus Krisztus halálára gondolunk, legtöbbször annak megváltói jellege jut eszünkbe. Érthető, hiszen emberekként a saját nézőpontunkból szemléljük és azt tartjuk fontosnak. Igénk most abba enged bepillantani, ahogy az Atya szemléli Fiának egyszer s mindenkorra elvégzetett engesztelő halálát.

A zsidó főpapi feladatkör egyik leglényegesebb eleme az engesztelés napján bemutatott áldozat volt. Ezt nevezi az Írás bűnért való, engesztelő áldozatnak. De a kifejezés a bocsánatot, a megbocsátást is magában foglalja (Zsolt 130,4; Dán 9,9). Erre azért volt szükség, mert Isten haragszik a bűn miatt. Igen, a mai bűnök miatt is. A bűnrendezés útja a vétkes megbüntetése, vagy e büntetés átvállalása – helyettesítő áldozattal. Mert *„vér kiontása nélkül nincs bűnbocsánat”* (Zsid 9,22b). Az én bűneimért és a te bűneidért Jézus Krisztus vállalta a halálbüntetést. Isten szemével nézve: a kiengesztelést, igazsága követelményeinek kielégítését, a bűnök örök rendezését.

Nem csoda, hogy János kicsit később rögzíti: az az igazi szeretet, *„ahogy ő szeretett minket: elküldte a Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért”* (1Jn 4,10). Engedd Istennek, hogy mai napod is az ő kiengesztelésének napja legyen! /PD/

Csak ő a mi boldogságunk,
Vérén nyertük megváltásunk,
Szabadulást ő hozott.
Halld, az Élet, ím, megjelent,
És kiengesztelte Istent;
A menny nekünk megnyílott!
(Ph. Fr. Hiller
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 125)

Az engesztelés célja Isten irgalmasságának az eljuttatása minél több emberhez annak érdekében, hogy a bűnösök kiengesztelődjenek, vagyis újra szeretetkapcsolatba kerüljenek Istennel és embertársaikkal, akikben Isten jelen van. (Bocsa József)

Igével zárd a napot! Róm 3,25a

24. ✧ kedd

Különleges, ahogy az ember Istent elutasító ellenségeskedése ellenére Isten mégis elfogadja, sőt dicsőségében részesíti őt! Már ha átáll az Isten oldalára. Ha megtér hozzá. Mert van miből...

Alapigénk szavait Péter mondja a jeruzsálemi templom előtt összefutott kíváncsi tömegnek. Egy születése óta sánta, akit mindennap letettek az Ékes-kapuba koldulni (talán már Jézus is látta őt ott!), most ugrándozva dicséri Istent. Péter elmagyarázza, hogy Jézus által gyógyult meg. De ti Jézust nem vettétek se észre, se figyelembe, sem nem értékeltétek, sem nem becsültétek, sőt! Kiszolgáltattatok (elárultatok, mint Júdas), megtagadtatok (mint én, Péter háromszor is), és megöltétek... Micsoda ellentmondásos viselkedés! Pilátus elbocsátotta volna, ám ti halálba juttattátok, a gyilkos Barabást követeltétek a Szent és Igaz ellenében, az Élet Fejedelmét pedig megöltétek...

De halljátok Isten művét! Megdicsőítette, feltámasztotta őt! Most ezt a sántát Jézus erősítette meg, egészségét ő adta neki. Képes tehát benneteket is megváltoztatni! Valljátok meg ti is: „*hiszünk abban, aki feltámasztotta a halottak közül Jézust, a mi Urunkat; aki halálra adatott bűneinkért, és feltámasztatott megigazulásunkért*” (Róm 4,24–25)! /PD/

Nem kell már kárhozatba esnem,
Mert Isten karja fölemelt,
Szent Fiát elküldötte értem,
Ki dicsőn ismét mennybe ment.
Az üdv útján most is vezet,
S ha csüggedek, ő nyújt kezet.
(J. A. Rothe
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 225)

Krisztus meghalt bűneinkért, és feltámadt megigazulásunkra, azaz szenvedésében tette ismertté és így fojtotta meg minden bűnünket; feltámadásával pedig igazzá tesz minket és szabaddá minden bűntől, ha csakugyan hiszünk benne. (Luther Márton)

Igével zárd a napot! Róm 8,1

A Biblia két év alatt: Ézs 52,1–53,12; Ef 5,10–33; Péld 17,24–25

Föltámadt a megigazulá- sunkért

Olvasmány:
ApCsel 3,13–16

„...az élet fejedelmét pedig megöltétek. Az Isten azonban feltámasztotta őt a halálból, aminek mi tanúi vagyunk.” (ApCsel 3,15)

Ne harcolj tovább Isten ellen! Úgyis mindig az Élet győz.

Június

✧ Baptista hitvallás: Az ember megváltása
26. hét

25. ✧ szerda

Fölment a mennybe

Olvasmány:
Zsid 9,22–28

„Mert nem emberkéz alkotta szentélybe, az igazi képmásába ment be Krisztus, hanem magába a mennybe, hogy most megjelenjen az Isten színe előtt értünk.” (Zsid 9,24)

Krisztus nem azért ment el, hogy meglássa, mire megyünk nélküle. Most is azon munkálkodik, hogy vele lehessünk az örök életben.

világért hozott meg. Amivel megtisztította az áldozatát elfogadókat.

Közéjük tartozol-e? Ugye, nem hiába él érted a mennyben az Üdvözítő? Várd őt ma is, üdvösségedre! S akkor hatással lesz mindennapi és örök életedre egyaránt. /PD/

A mennybe' fenn a trónusnál
A Krisztus értem közbenjár,
Nagy Főpap, égi kezesem,
Örökre biztos védelmem.
Markába véste nevemet;
Szívébe írta, nem feled.
Örökké ő lesz pártfogóm;
Elnémul minden vádolóm,
Elnémul minden vádolóm.
(Ch. L. Bancroft, ford. Révész Árpád
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 560)

Igével zárd a napot! Zsolt 68,19

26. ✧ csütörtök

Június

✧

Baptista hitvallás: Az ember megváltása

26. hét ✧

Amit Rúben és Júda próbáltak meg testvéreikkel szemben József érdekében, ami Ábrahám Istennel való alkudozásából kitűnik Sodoma-Gomora érdekében, amit Jóáb adott a tekóai bölcs asszony szájába Dávid előtt Absolon érdekében, és legfőképpen Jézus imádságának ígérete Péter érdekében (Lk 22,31–32) – ezek jutnak eszembe bibliai példaként a közbenjárásra.

Ezzel a szóhasználatlalt egy közbülső személyre utalunk. Olyanra, aki két (egymással nem tárgyaló, akár szembenálló, majdhogynem ellen-) fél között végez közvetítő szolgálatot. Szükséges ez a személy, mert az ember annyira különbözik Istentől – hasonlatosságára teremtettt volta ellenére is. Nagyon jelentős szolgálat ez! Tökéletes módon csakis Jézus Krisztus tudja ellátni. Ő az új szövetség közbenjárója. Mindkét felet megfelelően képviseli: Isten igazságát és bocsánatát, illetve az ember rászorultságát és töredelmét. Igénk szerint ő az egyetlen, aki alkalmas erre a közvetítésre. Ő váltságdíjult adta magát ezért.

Az ő közbenjárása eredményes is! A maga idejében megtett mindent, ami rajta állt. S ma is megtesz mindent érted. Halld meg az üzenetet Isten részéről: többé nem ellenségem, hanem gyermekem vagy, örökre! /PD/

Üdvöt szerző Főpapunk vagy, az Atyához felmentél,
Ott az Isten trónusánál közbenjárónk így lettél.
Halleluja, halleluja, közbenjárónk így lettél.
(Ráduly Emil. Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 262)

Ne értem, hanem magatokért sírjatok! Elmegyek a mi Urunk Jézus Krisztus Atyjához, aki az ő áldott Fia közbenjárása által elfogad engem. Biztos vagyok benne, hogy találkozunk, új éneket énekelünk, és örökké boldogok leszünk a vég nélküli világban. (John Bunyan)

Jézus az egyetlen közbenjáró

Olvasmány:
1Tim 2,1–6

„Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus.” (1Tim 2,5)

Isten közelségébe jutni ma is csak Krisztus által lehetséges. Még mindig ő az egyetlen út az Atyához.

Igével zárd a napot! Jób 9,32

A Biblia két év alatt: Ézs 56,1–57,14; Ef 6,10–24; Péld 17,27–28

219

27. ✧ péntek

Megváltás minden embernek

Olvasmány:
Tit 2,11-14

„Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek...” (Tit 2,11)

Az élet megoldása Jézus Krisztusban mindenkié. Az üdvösség, az isteni élet közös kincse az emberiségnek.

Versengő gyermekkoromra emlékezem: csapatokba tömörültünk, bunkereztünk, bica-joztunk, fociztunk. A csapatkapitányok választhatták ki magukhoz csapattagnak a megfelelőket. A legügyesebbeket, legerősebbeket, akik a legtöbbet tudtak hozzátenni a győzelemhez. Komoly válogatáson mentünk át, hol büszkén, hol szégyenkezve.

Isten is figyeli az embereket, hogy kit vehetne be a „csapatába”. Nála elsődleges szempont az igazság. De sajnos azt kell tapasztalnia, hogy „nincsen igaz ember egy sem” (Róm 3,10). Kiket válasszon hát maga mellé? A csak kicsit gonoszokat? A jó szándékúakat? A többször jót, mint rosszat elkövetőket?... „Válogat” az Isten: mindannyiunkat lát, megvizsgál, elégtelennek talál, pokolra méltónak... Aztán elküldi hozzánk Jézust. Megjelenésével nyilvánvalóvá válik, hogy Isten nem a halálunkat várja, hanem az életet kínálja fel, nyújtja át, adja ide! Részesít az ő életében, bevesz csapatába, polgárságot ad országában, gyermekjogot családjában. Nem jelentéktelen senkik vagyunk többé!

Kiváltságos gyermeklétemre tekintek: Atyámhoz és testvéreimhez tartozom. Isten kiemelten saját tulajdonú népének vagyok a tagja. Bárki voltam, lehetek valaki. Hálás vagyok az engem is üdvözítő kegyelemért! /PD/

Mondjátok, tényleg értem is / Meghalt az Úr a fán?
Ottott-e vért ily bűnösért / Ott fönna Golgotán?
Jézus értem halt, Jézus értem halt!
Világért ő volt áldozat, / Így hát énértem is!
(Evangéliumi karénekek, 89)

Hiszem azt, hogy ő az Isten, akinek neve Megváltó,
Hiszem azt, hogy ő feltámadt, ő az első és utolsó,
Hiszem, visszajön, igen, eljön értem, hiszek a Fiúban!

Jézus, ő a Megváltó, a legjobb barátom, Istennel megbékített!
(Pintér Béla: Legjobb barátom)

Igével zárd a napot! Zsolt 96,2

Olyan jó volt ezen a héten újra vagy most először rácsodálkozni Jézus Krisztus megváltói munkájára! Kiváló tervet hajtott végre fenséges méltósággal és tökéletes kivitelezéssel. Nincs is rá szó. De most nem is arra biztatlak, hogy szavakat keress az ő jellemzésére. Inkább válaszolj tetteiddel! Ahogy Jézus a Nikodémussal folytatott beszélgetés zárószavaiban háromszor is mondja: „aki hisz” – higgy benne! Többet úgysem tudnál tenni üdvösségedért, ezt viszont tenned kell.

Miért? Mert Jézus azt mondja. És mert aki nem hisz, annak cselekedetei gonoszak: a sötétséget jobban szereti a világosságnál (hazugságot, illetlent, szégyenteljest mond és tesz – 19. v.); rossz, romlott dolgokat követ el (20a v.); gyűlöli és kerüli a világosságot (amiben lepleződne, kiderülne, meglátszana – 20b v.). Ennek a vége kárhozát. Mivel ez nem az Isten szerint való út, ezért most újra döntésre hív: higgy, és élni fogsz!

Életed pusztájában, a sok mardosó, gyötrő, halálba döntő külső és belső körülmény közül kiemelkedik egy keresztt. Rajta az értünk bűnné, átokká lett Jézus szenvedett. Dönts mellette, higgy benne és élj mellette örökké! /PD/

Az ember döntése

Olvasmány:
Jn 3,14–21

*„Aki hisz őbenne, az nem jut ítéletre, aki pedig nem hisz, már ítélet alatt van, mert nem hitt az Isten egy-szülött Fiának nevében.”
(Jn 3,18)*

Úgy hinni Jézus Krisztusban, hogy az felmentő és felszabadító legyen, ez a cél.

Mit Jézus nyújt néked, fogadd örömmel,
Az üdvösséget ő adja!
Még ma ragadd meg ezt erős hittel,
S a legjobb rész jut számodra.
Nézd, nézd, bűnös, nézd!
Ki Jézust keresztjén hittel szemléli:
Üdvhöz jön azon órában.
(A hit hangjai, 515)

A jelen, amiben élsz, számodra esély,
Arra, hogy a múlt tanulságait megértsd!
A jelen az, amelyben dönthetsz,
Arról, hogy árnyékot, vagy fényt vetítesz.
(Vajdai Zita: Szabadulás a múlt árnyékából)

Igével zárd a napot! Mk 16,16

29. ♦ vasárnap – keresztény vértanúk napja

A hit

Olvasmány:
Zsid 11,1–6

„Hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki az Istent keresi, annak hinnie kell, hogy ő van; és megjutalmazza azokat, akik őt keresik.” (Zsid 11,6)

A hit mindenáron el akar jutni Istenhez, még ha ez a földi élete végét is jelenti.

Ismered ezt a mondatot? „Azt hiszem, képes vagyok rá!” Ez az egyik legnagyobb, amit sokszor mondtál már ki életed során. Egyszerűen azért, mert hited és céljaid kapcsolódnak benne össze. Akkor is így van, ha kezdetben ez a hit gyengécske, bizonytalan, de képes arra, hogy legalább elindítson a céljaid irányába; és ez a legfontosabb! Ha nem él benned a hit, hogy a mostani helyzeted nem a végállomás, akkor nem látod értelmét az elindulásnak. Ha helyben maradsz, akkor a rossz dolgaidd állandósulni fognak. Emberi kapcsolataink, pénzügyeink, társadalmunk, gyülekezetünk állapota, házasságunk minősége, a gyermeknevelés során elért „eredményeink” sokszor egyértelműen magukon hordják az elégtelenség és a folytonos leépülés jeleit. Ezek rémisztő jelek, és jó, hogy azok! Mert nemcsak arra van erejük, hogy maguk alá gyűrve, K. O.-t kiáltsanak rád, hanem arra is szolgálhatnak, hogy felemeld a fejed, erőt kérj, és elindulj a megoldások irányába! A megoldás pedig

mindenekelőtt az, hogy keresed az Istent. Hidd, hogy *ő van!* Ne azzal a hittel, amely nem tagadja (mert nem meri) a létezését, hanem azzal, amely megvallja a bizalmat és reményt, és amely elfogadja szeretetét! /BL/

Rád tekint már hitem,
Megváltóm, Istenem, / A Golgotán:
Halld könyörgésemet,
És vedd el vétkemet;
Mostantól hadd legyenek tiéd csupán!

Szívemet töltse be
Kegyelmed ereje / Buzgósággal!
Meghaltál érettem;
Adjad, hogy életem
Teérted éghessen forró lánggal!
(R. Palmer, ford. Cs. Tóth Kálmán
Baptista gyülekezeti énekeskönyv 236)

A Biblia két év alatt: Ézs 60,1–22; Fil 1,27–2,2; Péld 18,4–5

Imaáhítat: Könyörögjünk, hogy napjaink vértanúit is a Páléhoz hasonló hittel vértézze fel az Úr! – **2Kor 4,8–11**

29. ✧ vasárnap – keresztény vértanúk napja

A hited soha nem az, amit egy kényelmes karosszékekben, Bibliádat lapozgatva, egy konferencián lelkesen énekelve, tapsolva, vagy egy igehirdetést hallgatva, helyeslő bólogatás vagy kritikus fejcsóválás közben érzel. A hited soha nem az, amit bölcsekedve előadsz, miközben elmerülsz a saját kiválóságod felett érzett büszkeségben. A hited mindig az (mértékét, erejét, munkáját illetően), ami a kritikus helyzetekben jellemez téged. Ahogyan reagálsz, ahogyan fogadod az eseményeket, ahogyan szólsz, lépsz, ahová fordulsz, kiáltasz segítségért. Ahogyan szeretni tudsz, bár sajogva fáj minden, mert megloptak, megverték, átverték, ahogyan mosolyogsz, pedig belül ordítva sikolt minden, ahogyan tűrsz türelmesen, pedig legszívesebben szétrúgnád mindazt, ami bekerített. És közben nem hazudsz! Nem „viselkedsz”, nem rejteted magad hazugabbnál hazugabb álarcok mögé, és nem bohóckodsz egy öngyilkos szerepet alakítva. Az, amiben körülöttesz mindenki más elbukott, az fog téged győztessé avatni. Nem kell, hogy a sorsod az legyen, mint sok más elbukotté. Minden vesztes seregben ott vannak a hősök is. Egy lehetnél közülük. Elhiszed?! /BL/

Isten tesz hitképessé

Olvasmány:
Róm 12,1-8

„...ne gondolja magát többnek, mint amennyinek gondolnia kell, hanem arra igyekezzék mindenki, hogy józanul gondolkozzék az Istentől kapott hit mértéke szerint!” (Róm 12,3)

A hívő könyörög azért, hogy a jövődő minden váratlan helyzetére Isten tegye készsé.

Fáradt lehetsz és lankatag sokszor,
de elhagyott nem lehetsz soha!
Csak az szánnivaló, akinek nincs hite,
nincsen bizodalma, nincsen Krisztusa.

Csak ott van félelem, ahol nem él a hit,
s az emberi erő kevésnek bizonyul.
De boldog az, kinek a próbákban
bizodalma egyedül az Úr...
(Páskulyné Kovács Erzsébet)

Vasárnapi iskola: Küzdjünk a tiszta evangéliumért! – Júd
Aranymondás: Júd 20-21

Június

✧ Baptista hitvallás: A hit
27. hét ✧

30. ♦ hétfő

Üdv- bizonyosság

Olvasmány:
1Jn 5,13–17

„Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van.” (1Jn 5,13)

Az isteni örök élet már elkezdődött annak, aki Jézus Krisztusban hisz, és nem csupán a tantételekben.

Állítólag Napóleon mondta: „Az emberek mindent elhisznek, csak ne legyen benne a Bibliában.” Milliók dőlnek be szerte a világban azoknak a tanításoknak, amelyek múltat és jövőt eddig nem ismert, egzotikus módon kínálnak számukra. Mi voltál az előző életedben? Fontosnak tűnő kérdés lesz egy szempillantás alatt, igaz, soha nem gondoltam volna rá, ha valami okos guru fel nem világosít! Mi leszel azután, hogy meghaltál? Úgy látszik, a „biza por és hamu vagyunk” egykori igazsága sokaknak mára már nem elfogadható. Mennyivel felemelőbb az, ha a mostani emberlétem „csak” egy köztes állapot. Nem döntő a jövő szempontjából, legfeljebb ha több rossz fát teszek a tűzre, mint kellett volna, hát megszületek tücsökként (akkor végre megtanulok hegedülni), ha meg túl jó voltam, akkor akár a „szent tehén” kiemelt méltóságáig is emelkedhetek. Csábító... csak az a baj, én elhittem, hogy örök életem van a meny-nyei Atya országában. Elhittem, hogy ez az élet

már most elkezdődött, és végképp nem érdekel a múltam, a bukásaim vagy érdemeim. Elhittem, hogy az a hajdani Názáreti nem a levegőbe beszélt, amikor csillogó szemmel beszélt az elkészített otthonról, amely hazavár! /BL/

A hitnek magában véve nincs semmi értéke, nincs semmiféle üdvyszerző jelentősége. A hit nem egyéb, mint üres edény. Üdvösségünk szempontjából a hitnek csak a tartalmára: Jézus Krisztusra tekintettel van jelentősége. A hitben miénk mindaz, amire szükségünk van; a hitben közösségünk van az üdvözítő Jézus Krisztussal. (Kálvin János)

Igével zárd a napot! Róm 8,15

1. ✧ kedd

Július

✧

Baptista hitvallás: A hit

✧

27. hét

A Szentírás egyik legnagyobb igazsága egy szóban rejtőzik: bolondság. Pál apostol két alkalommal is használja, amikor arról beszél, hogy a keresztről szóló beszéd, vagyis Krisztus hirdetése megütközés és bolondság azoknak, akik elvesznek. Bevallom, ha hitem egy fél órára félretéve gondolnám végig mindazt, amit Istenről tudok, rengeteg kétségem támadna. Hogy írja Péter? Szeretitek Istent, bár nem láttátok. Hisztek benne, bár most sem látjátok. Kísértéseitek között szenvedve mégis kimondhatatlan, dicsőült örömmel örvendeztek, hogy van üdvösségetek. Hit nélkül kevés benne a logika azok számára, akik a „hiszem, ha látom” felfogásában élnek. Mondjuk ki: esztelenség, légvár. Erre nem lehet jövőt alapozni! A hit változtatja meg az egész kérdést, amikor meggyőződésé érelődik. De ez hogyan történik? Először is: a hit mögött nem egy elképzelés áll, hanem Isten szava. Nem „dolgokban” hiszek elsősorban, hanem Istenben. Az ő szeretetében van meggyőződése, mert ez megfogható, tapasztalható. A jövő? Fogalmam nincs, hogy hol lesz, milyen lesz: csak annyit tudok róla, amit Isten mond, de azt elhiszem. Aki szeret engem, nem fog hazudni. Az ő szava, szeretetével összekapcsolva: garancialevél az eljövendőkre nézve! /BL/

A hit tehát Istennek különleges adománya kétféleképpen is: azért, mert az emberi elmét megvilágosítja az isteni igazság megértésére, másrészt azért, mert a szívet abban megerősíti. A Szentlélek ugyanis a hitnek nemcsak megkezdője, hanem azt fokként növeli is, mindaddig, amíg az a mennyek országába nem vezet bennünket. (Kálvin János)

Meggyőződés a láthatatlan létezőkről

Olvasmány:
1Pt 1,3–9

„Őt szeretitek, pedig nem láttátok, őbenne hisztek, bár most sem látjátok, és kimondhatatlan, dicsőült örömmel örvendeztek...” (1Pt 1,8)

A hívó nem belemagyarázza Istent a dolgokba, hanem a lelkében már összekapcsolódnak.

Igével zárd a napot! Hab 3,18

A Biblia két év alatt: Ézs 63,1–64,12; Fil 2,19–30; Péld 18,8

225

2. ♦ szerda

Hit: egyrészt ismeret

Olvasmány:
Jn 6,66–69

„És mi hisszük és tudjuk, hogy te vagy az Istennek Szentje.” (Jn 6,69)

Nem önmagunkban vagyunk maradandók, hanem ha ahhoz ragaszkodunk, akinek neve: Örökkévaló.

Mulandóságunk egyik nagy kísértése: marandót alkotni. Megírni egy könyvet, felépíteni egy örökölhető vállalkozást, ismertté, sőt: elismertté válni, nevet szerezni... miközben a „könyveknek megvan a maguk sorsa”, a vállalkozás örökösei gyakran válnak rossz gazdákká, a hírnév pedig, nos, az egy csalóka és mulandó dolog. Döbbenetes, de igaz: legnagyobb magyaráink neve a mai középiskolások jelentős részének nem mond semmit, míg ByeAlex, VV Marcsi és Majka Papa korunk legendás hőseként, igazából a semminél is kevesebbet alkotva szárnyaló ismertségnek örvendenek. Hitvalló, gyakran mártír elődeinkkel sem jobb a helyzet, gyanítom. Igaz lenne Presser Gábor énekszövege: „Mért van ez így? Mért az igazi hervad, és mért nem a művirág? Mért van ez így? Mért a cukor az édes, mért nem az orvosság?” Péter, a galileai halászból lett tanítványi szóvivő azt mondja: mi annak hiszünk, akinél az örök élet beszéde van! Nem kérünk emlékparkot, szobrot, díjat, de még csak utcát se nevezzenek el rólunk; Jézus, szavaid alapján hisszük és tudjuk, hogy te vagy az Isten Szentje! Bármibe is kerül: válaszd őt, ismerd meg őt, aki itt és az eljövendő világban egyaránt a te sorsod! /BL/

A bölcsességet nem úgy kapjuk, magunknak kell azt felfedezni, oly út után, amelyet senki se tehet meg helyettünk, senki se tud tőle megkímélni... (*Marcel Proust*)

Igével zárd a napot! 1Jn 4,16

A bizalom az a luxus, amiért mindig drágán kell fizetni! Nem túl optimista mondat, bár a tapasztalat gyakran igazolja. A kérdés az, hogy ki fizeti a számlát. Ábrahámról azt jegyezték fel, hogy „reménység ellenére is reménykedve hitte” mindazt, amit a józan ész csak cáfolni képes; ő meg arra bízta rá a jövődőjét. A hitben nem kell logikát keresni, mint ahogy bizonyítékra sem a hívőnek, hanem a kételkedőnek van szüksége. Az előbb azt kérdeztem: ki fizeti a bizalom számláját? Az ember azt hiszi, természetesen én! De gondoltál már arra, hogy Isten feléd mekkora és mennyire ok nélküli bizalommal fordul minden pillanatban? Olyasmit előlegez meg, amiről eleve tudja, képtelen leszel rendezni, ha ezer évig élsz is. Volt egy katonatiszt ismerősöm, furcsa „pályaválasztás” volt az övé! Sor-katonaként kezdte, aztán összeügyeskedte, hogy kigyulladt alatta egy T-72-es páncélos, ez akkori értékén is jóval meghaladta pár száz Zsiguli árát. Az irgalmatlan üvöltözéssel kísért kihallgatás után már csak egy kérdés maradt: kifizeti, vagy hivatásos katonaként „ledolgozza” ezt a kis adósságot? A választ nem volt nehéz eldönteni... Isten Krisztusban szemléli az életed. Gyermekként fogad el, megbízik benned. Bízz benne te is mint Atyádban! /BL/

Mennyi hiábavaló buzgalommal iparkodnak sokan okokat találni annak bizonyítására, hogy a hit nem képes megmenteni a lelket! Hiszen Isten szavát adta arra, hogy aki Jézusban hisz, az nem vész el, és mi mégis azt akarjuk bebizonyítani, hogy akkor is elveszünk, ha hiszünk... Ha Isten szavára támaszkodunk, akkor ígéretének betartásáért nem minket terhel a felelősség, hanem magát Istent, aki az ígéretet tette. (C. H. Spurgeon)

Hit: másrészt bizalom

Olvasmány:
Róm 4,13–21

„Reménység ellenére is reménykedve hitte, hogy sok nép atyjává lesz, ahogyan megmondott: »Ennyi lesz a te magod!«” (Róm 4,18)

Mi azért vagyunk képesek bízni Istenben, mert Atyánkként bízik bennünk.

Igével zárd a napot! Péld 13,12

A Biblia két év alatt: Ézs 66,1–9; Fil 3,4–12; Péld 18,11–12

4. ♦ péntek

A hit bizonyítékai

Olvasmány:
Tit 3,8–11

„Igaz ez a beszéd, és szeretném, ha szilárdan tanúskodnál ezek mellett, hogy az Istenben hívők igyekezzenek a jó cselekedetekben elől járni: ezek jók és hasznosak az embereknek.” (Tit 3,8)

Nincs jobb bizonyítéka Krisztus-hitnek, mint egy csodálatos, sokak számára hasznos élet.

A hit nem szorul bizonyítékokra, viszont az élő hit bizonyítékok sokaságát hordozza magában. Ezek közül egyik, hogy az Istenben hívők igyekeznek jó cselekedetekben elől járni. A hit lényege abban is megfogalmazható, hogy mennyire sikerül emberközelivé tenni. Hitedből keveset profitál a világ, ha ott marad a gyülekezet laboratóriumi környezetében. Mint ahogy az a gyógyszer sem ér sokat, amelyért Nobel-díjat kap a feltalálója, csak éppen senki nem hajlandó gyártani, közkinccsé tenni. Hited mellé ragassz jó cselekedeteket – figyelmeztet a Szentírás. Mutasd meg, hogy miközben Istenre tekintesz, miközben egyre többet és tisztábban látsz belőle, ez az ismeret kezd teljesen átformálni! Kiűzi belőled az önzés, énközpontúság törekvését. Kezded látni a másikat, szenvedését, örömét, szükségéit, hiányait. És mersz tenni ellenük! Nem mondom: úgysem megoldás minden bajra az a kevés, ami nálam van! De ha arra az egyre – vagy néhányra, ami elérhető számodra – elég, akkor megtetted,

amire Krisztus hívott. Ne a nagy lehetőségekre várj! Ne a látványos, kampányszerű, hírértékű eseményekre, hanem a hétköznapi apró eseményeiben, a „világ kicsinyei” között válj értékke a hited cselekedeteivel! /BL/

Alapjában véve az a mindennapokra való hit a legjobb, amelynek köze van a kenyérhez, a vízhez, a ruházathoz, a gyermekhez, a jószághoz, a lakbérhez, az időjáráshoz... Hitünket legbiztosabban növeli nagyra, ha évről évre, hónapról hónapra gyakoroljuk magunkat abban, ahogy az Úrra bízunk minden bajunkat, például hitvestársunk betegségét, gyermekünk szenvedéseit, üzletünk hanyatlását, barátaink pogányságát és minden egyéb gondot! (C. H. Spurgeon)

Igével zárd a napot! Péld 21,28

Az élet egyik bizonyítéka: a mozgás. A halálé a mozdulatlanság. Szív, értelem, izmok, idegek, keringés, kiválasztás csodálatos összhangja az élet. Mindezek megszűnése: a halál. Amikor egy hívő ember élete elválasztódik mindattól, ami a szolgálat és a küzdelem terét jelenti, akkor kezd a hit meghalni. Persze sokáig hordja még magán az élet jegyeit, mindent megtesz, amit egy jó vallásos bármikor meg tud tenni. Némelyek azt mondják, hogy van hitük, de nem tudják felmutatni hitük gyümölcseit. A természetlen hit viszont haszontalan, nem tart meg; bizonytalan is, mert kérdés, hogy egyáltalán létezik-e, ha nem ad életjelt? A hit annyit ér, amennyit gyümölcsözik. Egyébként olyan, mint a természetlen gyümölcsfa. A hited a legértékesebb kincs, ami csak a birtokodba kerülhet. A sorsod lövészárkaiban, életre, halálra küzdöttél meg érte! A hited a legtisztábban szerzett tulajdonod: nem vetted, nem loptad. Tudni fogod, és mások is tudni fogják, ha van és ha igazi! A hited a legjobb kamatra félretett befektetésed. A legízletesebb gyümölcsöt termő fád. A leghűségesebb társad, a legerősebb támaszod. A legjobb barátod, akiből soha nem lesz ellenség. A hited nem egy elvont fogalom. A hited és te nem vagytok elválaszthatók egymástól. A hited a pillanat kényszerében érlelődik. A hited te magad vagy. /BL/

A halott hit

Olvasmány:

Jak 2,14-26

„Mert ahogyan a test halott a lélek nélkül, ugyanúgy a hit is halott cselekedetek nélkül.” (Jak 2,26)

A jó embernek jó hite van, a kevésbé jónak inkább csak a véleménye jó.

A világ pénzváltóasztalára
nem teszek mást, csak talentumot,
rézkrajcárjaim nem szedem össze,
rám a Gazda ezüstöt bízott!

Lehet, hogy nem mindig kell a pénzem,
az is lehet: árfolyama sincs,
de csak a bankjegy devalválódik,
értékéből nem veszít a Kincs!
(Lukátsi Vilma: *Ars poetica*)

Igével zárd a napot! 2Móz 4,31

6. ✧ vasárnap

A megtérés Isten szándéka

Olvasmány:
Ez 18,21–32

„Hiszen nem kívánom én a bűnös ember halálát – így szól az én Uram, az Úr –, hanem azt, hogy megtérjen útjáról, és éljen.” (Ez 18,23)

A megtérés azért ad életet, mert az élet Istenével kött össze bennünket.

Isten az élet pártján áll. Ő mint teremő nem „tervezte be” az ember halálát, de a bűnbe esett ember „rákényszerítette” erre a lépésre. Az Istennel való közösségünk minősége még nem érte el a csúcst, az majd Istennél lesz teljes, de hogy ez bekövetkezhessen, meg kell térnünk. Vannak emberek, akik büszké arra, hogy ők nem változnak, így fogadjuk el őket. Ez inkább konokság és lustaság, mintsem krisztusi jellem. Isten azt akarja, hogy minden ember megtérjen és éljen, éppen ezért küldte el Fiát erre a földre. Még ha valaki egész életét elrontotta is, de oda fordul Istenhez, ő megbocsát neki, és ígérete szerint vele lesz örökké. Ugyanakkor ha valaki jól kezdte az életét, de elcsábul a Sátán kísértéseitől, sajnos a kárhozott lesz a része. Isten nem gépies mechanizmusokat működtet. Divatos ma is és sokakat megtévesztő és megzavaró tanítás, hogy ha egyszer valaki megtért, onnantól kezdve bármit tehet, az üdvössége be van biztosítva. Jól hangzik, jól eladható, de az Ige

másról beszél. Isten az élet pártján áll, de nekem meg az Isten pártján kell állnom, neki kell igazat adnom, hogy részem legyen a vele való örök élet. Imádkozz, hogy jól tudd befejezni életed! /MZs/

Menj végig egyszer úgy a temetőben, / hogy olvasod a holtak éveit!
Találsz közöttük olyanokat bőven, / kik meghaladták a te éveid.

Ilyenkor nyugtatod magad: megéred / ezek korát, hisz van még rá időd.
No, meg mért vinne a halál épp téged, / miért ne néked adna még időt?

De vége lesz az önvigasztalásnak / kivonva más és más évszámokat:
ez is, az is fiatalabb volt nálad, / s maradt belőlük egy-egy számadat.

Gondold csak el: Isten miért szeret / téged jobban, megnyújtva élted hosszát?
A megtérésre adott éveket, / ezért volt ő ilyen kegyelmes hozzád.
(Balog Miklós: Temetőben)

A Biblia két év alatt: Jer 2,1–30; Fil 4,10–23; Péld 18,16–18

Imaáhitat: Könyörögjünk, hogy képesek legyünk személyválogatás nélkül szeretni roma honfitársainkat! – **3Móz 19,33–34**

Csodákat ki ne szeretne látni? Sokan azt hiszik, hogy ha több csoda történne, akkor többen lennének Krisztus-követőkké. Mai olvasmányunk kijózanító. Pont azok nem hisznek, akik látták a csodákat? A megszokás megöli az élményt. Életünk során ahogy öregszünk, egyre több dolog kerül azok közé, amik kimaradnak életünkéből. Látjuk a gyerekek jövőképét, és mosolygunk, mekkora tervek, célok. Én sem leszek már fuvola-művész, ami gyerekkoromban szerettem volna lenni, de annyi adatott, hogy Istent tudom dicsérni így is. Sok minden kimaradhat az életből, ami nélkül még teljes életet élhetünk, de ha kimarad a megtérés, az végzetes. „Mert mit használnál az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?” (Mt 16,26) Tudjuk jól a választ: semmit. Isten ma figyelmeztet bennünket, hogy ne hogy kimaradjon a legfontosabb. Ez nemcsak arra „jó”, hogy egyszer majd a mennybe jutok, hanem arra is, hogy a földi életem sokkal boldogabb, kiegyensúlyozottabb lesz. És ez is csoda! Bennünk lakhat Isten békessége. Imádkozzunk megtérőkért, és ha már megadatott, hogy megtérhettünk, akkor pedig a megtérés gyümölcseiért! /MZs/

Végzetes hiba elmulasztani

Olvasmány:
Mt 11,20-25

„Jaj neked, Korazin! Jaj neked, Bétsaida! Mert ha Tíruszban és Szidónban történtek volna azok a csodák, amelyek nálatok történtek, régen megtértek volna zsákban és hamuban!” (Mt 11,21)

Az ember nem a nagy lehetőségeket mulasztja el, hanem az azokhoz vezető út szakaszait.

A szó érvényes most is: meg kell térni!
– Meg is fogok, de van még rá időm,
s bár nem vagyok rossz, mégis van miből,
előbb azonban még szeretnék élni,
az élettől valamit kapni vágyom.
– Honnan tudod, hogy lesz még rá időd?
Sok van, ki már idő előtt kidőlt,
s kevés az is, mit vársz, ifjú barátom,
földhöz ragadtak lapos álmaid.
Nekem kevés az, hogy csak valamit
juttasson itt e fukar földi élet,
csupán csak ennyi oly igénytelen,
maga az örök élet kell nekem,
s itt kezdődik az is, de nem ér véget!
(Balog Miklós: Csak majd és valamit?)

Vasárnapi iskola: Isten bölcsessége a teremtésben – 1Móz 1,1-2,7
Aranymondás: 1Móz 1,31a

7. ✧ hétfő

Az üdvösség útjára lépni

Olvasmány:
Ézs 55,6–13

„Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhez, mert kész megbocsátani!” (Ézs 55,7)

Az isteni élet, az üdvösség útjára lépni jó. De menni rajta, az csodálatos.

Nagyon sok ember lelke van gúzsba kötve amiatt, hogy egyszer elkövetett valamit, és nem tudja elképzelni, hogy megbocsátanak neki. Egész életet leélnék ez alatt a prés alatt, öröm és felszabadult érzések nélkül. Gyakran még a keresztények is rátesznek erre a teherre. A törvény megismeréséből egyre több bűnt fedezünk fel magunkban, ami összezúzhat. Az Isten most is hív magához, hogy levehesse rólunk bűneink terhét. Az Isten kész és képes megbocsátani az őszinte bűnbánónak. Olyan kedvesen kér, hogy hagyjuk el gonosz útjainkat, nem érzünk semmi fenyegetést, megfélemlítést. Az értünk szolgáló szeretet szavait halljuk. Adok nektek új utat egyszülöttemben, a töviskoronás királyban. Járd az ő útját! Ő út és útítárs is egyben. Gyakran lehet olyan érzésünk, mintha az ember a saját maga ellensége lenne. Nem hajlik a jóra, inkább elszenvedi a következményeket. Az ellenségünk befészkel magát gondolatainkba, és a kárunkat akarja.

Folyton Isten ellen szól. Sűg, hogy nehogy a jót válasszuk. Azt munkálja, hogy Istent ellenségünknek lássuk. Ettől a gondolattól is meg kell szabadulnunk. Imádkozzunk jó belátásért, értelmes és engedelmes szívért! /MZs/

Hisz annyi drága kincsével megáldott,
hogy felsorolni sem lehetne mind,
s mikor vétkeztem, újra megbocsátott,
hogy hű lehessen és hálás megint.

Több jót adott Ő, mint amennyi rosszat,
s utólag még a rossz is jóra vált.
Most már tudom, hogy jövőm bármit hozhat,
el nem némitja hálám himnuszát!
(Balog Miklós: MÉRLEG)

Igével zárd a napot! Péld 28,13

Szeretjük magunkat körülbástyázni szabályokkal, törvényekkel, hogy kiderülhessen, ki él helyesen. A törvény ismeretéből a bűn felismerése adódik. Minél jobban megismerjük Istent, egyre több bűnt találunk magunkban. Az alapvető baj mégsem az, hogy ilyen-olyan bűnöket elkövetünk, hanem: „*A bűn az, hogy nem hisznek énbennem*” (Jn 16,9), mondja az Úr Jézus. A szeretet, a hit visszatartó erő, mert akit szerettek, annak nem akarok fájdalmat okozni, hanem a kedvében járok, és ez nem lesz teher. „*Mert az az Isten iránti szeretet, hogy parancsolatait megtartjuk, az ő parancsolatai pedig nem neheznek.*” (1Jn 5,3) Isten iránti szeretet nélkül csak nyűgnek, tehernek érezzük parancsolatait. Isten azt kéri, hogy vizsgáljuk életünket, s ha törvényével ellentétes dolgot tettünk, azt ismerjük be és kérjünk érte bocsánatot. A tisztulásnak felszólító jellege van. Feltűnő és kíváncsi, csak sajnos sokan nem vállalják az árát. Különböző lelkiállapotok vagyunk, van, akinek könnyebben megy a bocsánatkérés, van, akinek nehezebben. Ebben is gyakorolhatjuk magunkat a mai nap során is. Adja Isten, hogy szeretetét látva minél hamarabb szabaduljunk bűneinkből! /MZs/

Bűnfelismerés és -megvallás

Olvasmány:
1Jn 1,5–10

„*Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszástól.*” (1Jn 1,9)

Mivel fejlődni akarunk, ezért felismerjük és bevalljuk bűneinket. És mivel Isten szeret, ezért megbocsát.

A bűnvallás a Szentlélek munkája nyomán létrejött bűnbánat következménye. A szív mélyén láthatatlanul forrongó bánatkódás megjelenése az ajkunkon imádságban, bocsánatkérésben vagy gyónásban. Általában az első jele szokott lenni a bűnbánat őszinteségének. A bűnvallás két irányú lehet: Isten felé és emberek felé megnyilatkozó. (E. Thurneysen)

Ha kérek bármit bűneimet bánva,
kegyelmet, csak kegyelmet kérhetek,
s hogy imáimban több legyen a hála
aérésnél, mert sokszor tévedek.
(Balog Miklós: *Próbára tettél, Uram*)

Igével zárd a napot! Zsolt 32,5

A Biblia két év alatt: Jer 3,21–4,18; Kol 1,11–17; Péld 18,20–21

Bűnbocsánat hit által

Olvasmány:
ApCsel 26,12–19

„...hogy az énbennem való hit által megkapják bűneik bocsánatát, és örökséget nyerjenek azok között, akik megszenteltettek.” (ApCsel 26,18)

Hogy bűneidre bocsánatot kaptál, arra a legjobb bizonyíték: nem akarsz bizonyítani, magyarázni magad.

A hit nem csak kapaszkodót ad az életben. A Jézus Krisztusban való hit eljuttathat a bűnbocsánathoz. *„Hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki az Istent keresi, annak hinnie kell, hogy ő van; és megjutalmazza azokat, akik őt keresik.” (Zsid 11,6)* Ő egyetlen helyet tud, ahol jó helyen vannak bűneink: Fiának keresztyénél. Kegyelmeből eltörli az ellenünk szóló vádiratot, és megszabadít bűnterheinktől, háta mögé veti azokat, és nem emlékezik meg róluk. A Sátán, illetve a hatása alatt álló ember olyan, hogy folyton a másik fejéhez veri a megbánt, letett bűnöket is. Ellent kell állnunk, és bizalommal, határozottan kell arra gondolnunk és azt mondanunk neki, hogy ehhez neked semmi közöd, már nem terhel, feddhetetlen vagyok ebben. Mivel igaz Krisztus szava, hogy ha hiszünk benne, megkapjuk bűneink bocsánatát, nem kellene másként kinéznie életünknek, gyülekezeti alkalmainak? Havonta megyünk úrvacsorázni, ünne

pelni Krisztusunk szabadítását, és úgy néznek ki alkalmaink, mintha temetésre mennénk, és újra eltemetnénk, megfeszítenénk Krisztust. Imádkozzunk, hogy jobban értsük és gyakoroljuk a bűntől megszabadítottak életét! /MZs/

Jézus, nyájas és szelíd,
Láss meg engemet,
Hallgassad meg, hű Megváltóm,
Gyermekeidet!

Bűnöm láncát oldja fel
Kegyelmed, a hit;
Törjed össze balga szívem
Bálványait!
(G. R. Pryenne, ford. Cs. Tóth Kálmán
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 210)

Igével zárd a napot! Zsolt 119,18

10. ✧ csütörtök

Az emberi megoldások az élet nagy problémáira leginkább fércművek. Ádám-Évától egészen a mai napig próbálunk összetákolni valamit, ami eltakarja rútságunkat. Isten nem a felszínes megoldások pártján áll. Nikodémusnak tanítja Jézus, hogy ami testtől született, test az, ami pedig Lélektől, lélek az. Isten újjáteremt. Mi emberek nem tudunk teremteni, legfeljebb toldozunk-foldozunk. Tizenhét éves autónk karosszériáját rozsdafoltok csúfították. Nekiálltam rendbe tenni. Nagyobb volt a baj, mint gondoltam. Minden része beteg. Kezelhető, de nem gyógyítható. Megoldás a részek cseréje lenne, de az új elem is átveszi a rozsdát attól, ami mellé beteszem. Megrontja a rossz a jót is. Isten nem egyes „elemeket” akar rendbe tenni életünkben, hanem új teremtetést kíván létrehozni. Az újjáteremtés belülről kezdődik. Új szív és új lélek. Innentől kezdve tud az ember Istennek tetsző életet élni, ami Isten nevének dicsőségére lesz a környezetében, és nem gyalázatára. Hányszor halljuk, hogy gyülekezetek tagjai, családjai évtizedeken át marják-falják egymást, szegyenére Istennek és botránkoztatására az embereknek. Kérjük Istent, hogy teremtsen újjá minket, hogy a környezetünk is meglássa Isten hatalmát! /MZs/

Új szívet adj, Uram, énnekem;
Új szívet adj, én Istenem,
Amely csupán csak teérted ég,
S véled jár szüntelen,
Csak véled szüntelen!

Nyájas, vidám, szelíd, jó szívet,
Mely, Jézusom, te lakhelyed,
Hol egyedül a te hangod szól,
Mely véled van tele,
Csak véled van tele!
(Vargha Tamás
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 242)

Igével zárd a napot! 5Móz 30,6

Újjáteremtődés

Olvasmány:
Ez 36,22-32

„Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek: eltávolítom testetekből a kőszívet, és hússzívet adok nektek.” (Ez 36,26)

A Krisztus-hit úgy megváltoztatja a személyiséget, hogy rá sem ismerünk.

Július

✧

Baptista hitvallás: A megtérés és az újjászületés

✧

28. hét

11. ✧ péntek

Isten akarata szerinti új élet

Olvasmány:
Kol 2,1-7

*„Mivel tehát már elfogadtátok Krisztus Jézust, az Urat, éljetez is őbenne!”
(Kol 2,6)*

Ha Krisztusban hiszel,
belőle is kell élned.

A keresztények közötti különböző irányzatok „diktálnak” bizonyos életvitelt. Jellemzője ezen elvárásoknak, hogy bár a Bibliából vett idézetekre alapulnak – mégis csupán egyes részleteket tesznek meg központi igazsággá. Aki engedelmes normakövetőként teljesíti e szabályokat, az jó egyháztag, aki nem, az renitens, és a tagságával játszik. Megtalálható-e a gyülekezetekben a címben szereplő elvárás: Isten akarata szerinti új élet? Fontos a hívőnek Isten akarata? Keresztény fiatalok csuklóin, pólóin látni olyan felíratot, hogy „Mit tenne Jézus?”. Vannak közösségek, ahol ez számít még valamit? Pál apostol küzd a gyülekezetek állhatatosságáért. Mintha a gyülekezetek nem küzdenének. Beállt egy „rend” vagy éppen rendetlenség. A Krisztusba vetett hit szilárdsága csak jó alapon nyugodhat. Amikor ezeket a sorokat írom, Magyarországon is nagy küzdelem van az árvízzel. Most van a szentendrei mobilgát első tesztje. Kibírja-e a hatalmas nyomást? A szkeptikusok riogattak, hogy egy ilyen szerkezet összeroppan. De ennek a gátnak húsz méter mély alapja van speciális megtámasztással. És ott jelennek meg igazán a nagy terhelések. Imádkozzunk hitünk szilárdságáért és az új életben való járásért!

/MZs/

Ne félj, jó volt a fundamentum,
Mert szikla volt, és szikla lesz!
Tanítások bármely szelében
Meg nem rendülhet a kereszt.
...
Ne félj, jó volt a fundamentum,
Ki vethet másat? Zúg az ár...
Nekünk ma is Jézus a Krisztus.
Üvölt a szél... a szikla áll.
Ne félj, jó volt a fundamentum,
Majd megmutatja ama nap:
Megég pozdorja, széna, minden,
A szikla nem, az megmarad!
(Ismeretlen szerző – 1Kor 3,10-13)

Igével zárd a napot! Zsid 3,14

Életem arról tesz-e bizonyosságot, hogy újjászülettem, vagy egy Isten nélkül élő emberről? Vannak, akik nem látnak ilyen szoros összefüggést a két fogalom között. És ez addig így is marad, míg fogalomként látjuk. Gyümölcseinkről ismernek meg minket. Sokan a szabadságra hivatkoznak, hogy a hívőnek minden szabad, csak elfelejtődik, hogy tovább is van az ige: „de nem minden használ”. Nagyon boldog vagyok, amikor friss megtérőknek az életében látom a tisztulást. Legalább ennyire fáj az, amikor egy sok évtizedes hívő múlttal rendelkező testvér meg tisztátalan életet él. Egy középkorú pár, akik élettársi kapcsolatban éltek, keresték Istent, és tisztult életük. A férfi elhatározta, hogy a volt feleségtől – akivel tizenéve már nem éltek együtt – bíróság előtt hivatalosan elválik. A volt feleség, de a bíró is értetlenül állt a kéréshez. Miért kell ez neki? És itt jöhetett a bizonyágtétel: mert megtértem, és Isten szerinti életet akarok élni, és a mostani élettársamat – akivel közös gyermekünk van – szeretném feleségül venni, és áldást kérni házasságunkra Isten házában. Ez a testvér ma imaóra-vezetője a gyülekezetnek, felesége pedig lelkesen részt vesz a szolgálatokban. Imádkozzunk és tegyünk azért, hogy Istenről szóljon életünk! /MZs/

Életvitel mint az újjászületés bizonyítéka

Olvasmány:
Gal 2,20-21

„...azt az életet pedig, amit most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.” (Gal 2,20b)

Életviteled igazolja hitedet, nem kell más bizonyíték.

Azt, aki újjászületett,
Áthatja égi szeretet.
Mert szívét Jézus tölti be,
S tetteiben él szeretete.

Ő új parancsot ad nekünk,
Hogy egymást mi úgy szeressük,
Mint ő szeretett bennünket:
Erről ismernek meg minket!
(Balog Miklós
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 355)

Igével zárd a napot! 2Kor 4,11

13. ♦ vasárnap

Felmentve

Olvasmány:
Róm 8,1-10

„Nincs tehát most már semmiféle kárhoztató ítélet azok ellen, akik a Krisztus Jézusban vannak...” (Róm 8,1)

Az alapvető szégyennek, büntudatnak, önvádnak és önelítélésnek nincs helye a hívő lelkében.

Bocsánatot kérek! – mondjuk időnként. Semmi gond! – hangzik gyakorta az udvarias válasz hétköznapi, nem túl nagy jelentőségű helyzetekben, például ha két utas a buszon kicsit meglöki egymást. Gondoltál már arra, kedves Olvasóm, hogy amikor komolyan bocsánatot kérsz valakitől, akkor azzal a másik fél nagylelkűségét kéred? Minél nagyobb horderejű a sérelem, amit elkövettél a másikkal szemben, annál kevésbé valószínű, hogy következmények nélkül megbocsát, azaz tökéletesen nagylelkű lesz. Például ha valakinek megrongárod a gépkocsiját, aligha fogod tudni elintézni a dolgot egy bocsánatkérréssel, legyen az bármilyen töredelmes is. A megbocsátás, azaz a tetted súlya alóli megszabadítás tehát nem magától értetődő. Istenünk megdöbbentő kegyelméről beszél az, hogy ő minden őszintén megbánt vétket kész Krisztusban megbocsátani. A bűnbocsánattal azonban nincs vége kegyelmi cselekvésének, mert a jövőre nézve megtart az igazságban, sőt saját gyermekeivé fogad bennünket. Érted ezt? Istent, a világ mindenható Teremtőjét és Fenntartóját Atyádnak szólíthatod. Ugyanúgy, mint az Úr Jézus! /FS/

Felsikolt a lelkünk
Nálad lévő adósságaink
megsemmisüléséig görnyesztő
súlya alatt:
mindenünkkel Neked tartozunk!
És ha mindent megtettünk,
akkor is csak haszontalan szolgák
vagyunk.
De Te nem vetsz minket az adósok
börtönébe,
hanem meglegszel azzal a semmivel,
amit irgalmadból le tudtunk törleszteni,
a többit elengeded.”
(Belon Gellért)

A Biblia két év alatt: Jer 8,8–22; Kol 3,1–11; Péld 19,6–7

Imaáhítat: Könyörödjünk, hogy Isten neve megszenteltessék
bennünk és általunk! – **Mt 6,9**

13. ✧ vasárnap

Július

✧ 29. hét Baptista hitvallás: A megigazítás és az istenfűsítés ✧

Bibliánkból Isten sok-sok tulajdonságát megismerhetjük, emiatt tökéletes, mindenható lényét sokféleképpen jellemezhetjük, ám az Örökkévaló legrövidebb meghatározása ez: „Isten szeretet.” (1Jn 4,8b) Isten szeretetéből az következik, hogy közösségben akar velünk, emberekkel lenni. Ugyan mivel mással, mint szeretetével magyarázhatnánk, hogy Krisztusban lehajolt ahhoz az emberiséghez, amelynek minden egyes tagja életében legalább egyszer (de inkább rengetegszer) vétkezett Isten ellen, azaz semmibe vette szeretetét. Minden embert Isten teremtett, de ettől még senki nem lesz Isten gyermeke. Isten minden embernek felkínálja kegyelmét, de ettől még mindig nem lesz senki Isten gyermeke. Ehhez újjá kell születnünk: el kell fogadnunk Isten igazságát Jézusban, ezzel párhuzamosan fel kell ismernünk saját igaztalan voltunkat. Isten bűnbocsánata tehát csak bűnbánatunk után fog érvényre jutni. Ahol ekkorra tartunk, azt fejezi ki a most olvasott zsoltár hetedik verse: fiam vagy. Ez Isten megelőlegező, befogadó szeretetéről beszél. Ezután már nekünk is jogunk lesz szeretni őt, keresni akarátát, és megcselekedni azt. „Mert aki cselekszi az én mennyei Atyám akarátát, az az én fivérem, nővérem és az én anyám” – mondja Jézus (Mt 12,50). /FS/

Betagolódás Isten családjába

Olvasmány:
2. zsoltár

„Kihirdetem az Úr végzését. Ezt mondta nekem: Az én fiam vagy! Fiammá fogadtalak ma téged!” (Zsolt 2,7)

A megváltásban többet kapsz annál, hogy Isten szóba áll veled. Fiává fogad, örökössévé tesz.

Gondolkodj el kérlek,
miről szól az élet?
Pénz, vagy a családot
tesz boldoggá téged?

...
Te sem tehetsz másképp,
a pénz ma az Isten!
Családra, gyermekre
elég időd nincsen.
(Aranyosi Ervin: Miről szól az élet?)

Vasárnapi iskola: Isten kegyelme a bűn közepette – 1Móz 6,5–22
Aranymondás: Róm 5,20b–21

14. ♦ hétfő

A megigazítás gyümölcse

Olvasmány:
Róm 5,1-5

„Mivel tehát megigazultunk hit által, békességünk van Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által.” (Róm 5,1)

Nincs okunk, hogy ne éljünk békében Istennel, ha hiszünk.

Napjainkban sok olyan ország van, ahol az uralkodó réteg elképzelhetetlen pompában éli életét, míg az ország népe nyomorog. Áthidalhatatlan szakadék tátong a társadalom rétegei között, pedig emberek ezek is, amazok is. Általában a dicsőségesek, gazdagok elhatárolják magukat a nyomorultaktól. Isten, aki az abszolút tökéletes lény, nem így viselkedik, mert őt nem béklyózza az önzés és a bűn. Tökéletessége mellett kegyelmes és hűséges is, emiatt szívesen vállalt – és vállal ma is – közösséget az emberrel. Az a tény, hogy Isten egy egész örökévalóságot szeretne teremtményeivel eltölteni, már önmagában is mutatja, hogy a vele való kapcsolatra teremtett bennünket. Dicsőségének gazdagságát azonban nemcsak a jövőben, hanem a földi jelenben is meg akarja osztani velünk (Lk 11,42). Emiatt saját lényéből, azaz Lelkéből ad nekünk. Ma olvasott igeszakaszunk szerzője, Pál apostol hitvallást tesz arról is, hogy a megpróbáltatásait is úgy fogadja, mint amik állhatatossá és kipróbálttá teszik. Dicsekszik ezekkel is, mert Isten kitüntető figyelmét, atyai szeretetét jelentik. Te hogy látod ezt? /FS/

Nem kívánok ragyogást, pénzt, dicsőséget. Csak egy tűzhelyet kívánok. Hívó lámpafényt, meleget azoknak, akik szeretnek. Egy darab kenyeret, csendet, pár halk szót, jó könyvet és kevés embert. De az aztán Ember legyen! *(Fekete István)*

Igével zárd a napot! Zsolt 85,9

15. ✧ kedd

Július

✧ 29. hét ✧ Baptista hitvallás: A megigazítás és az istenfiúság

Két dologról vagyunk hajlamosak gyakran elfeledkezni mi, keresztények. Az egyik, hogy nem mindig voltunk Isten gyermekei, a másik pedig az, hogy most azok vagyunk. Kárunkra válik pedig, ha egyik vagy másik tényt figyelmen kívül hagyjuk!

Ha elfelejtetted, hogy nem mindig voltál Isten örökbe fogadott gyermeke, akkor elkezded természetesen, magától értetődőnek, azaz végül is Isten kötelességének tekinteni a megbocsátást. A kegyelem drága ára merül így feledésbe. A kegyelem ugyan neked ingyen van minden nap, de Jézus Krisztusnak a lehető legtöbbbe került. Akkor megrázkódtatás volt Krisztus kereszthalála, hogy három órán keresztül az egész földön sötét volt. Ekkor teljesedett be Ámós próféciája: „Azon a napon – így szól az én Úram, az Úr – naplementét idézek elő délben, és sötétségbe borítom a földet fényes nappal.” (Ám 8,9)

Ha elfelejtetted, hogy Isten gyermeke vagy, annak is komoly következményei lesznek. Ilyen a reményvesztett állapot, a kétségbeesés. Ilyen a tétlenség és lelki érdektelenség. És csak ilyenkor fordul elő, hogy valamilyen bűnös gondolatban, szólasban vagy cselekedetben örömdetet leled. Ilyenkor van az, hogy elfelejtetted, Atyád szomorú, amikor téged ilyen állapotban lát. /FS/

...azon elmélkedjünk, hogy manapság és mibennünk mi módon van jelen a Jézus Krisztus. Néhány segítő gondolat: úgy van jelen, mint életlendület. Sok mindent megteszünk, amit nem tennénk, ha nem élne bennünk a Krisztus. De úgy is jelen van, mint fékező erő. Sok mindent nem teszünk, amit megtennénk, ha nem élne bennünk a Krisztus. (Farkas József)

Isteni örökbefogadás

Olvasmány:
1Jn 3,1–10

„Lássátok meg, milyen nagy szeretetet tanúsított irántunk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek minket, és azok is vagyunk. Azért nem ismer minket a világ, mert nem ismerte meg őt.” (1Jn 3,1)

Isten Jézus Krisztusban örökre gyermekévé fogadott, örökre az övé vagy.

Igével zárd a napot! Hós 2,1b

A Biblia két év alatt: Jer 10,1–25; Kol 3,18–4,6; Péld 19,10–12

16. ♦ szerda

Atyátokká leszek

Olvasmány:
2Kor 6,14–18

„Atyátok leszek, ti pedig fiaimmá és leányaimmá lesztek – azt mondja a mindenható Úr.” (2Kor 6,18)

Ha tudod, hogy Atyád az Isten, és ő a jóság maga, akkor semmi nem képes elsodorni.

„Menjetek ki..., váljatok külön..., ne érintsetek” – olvashattuk az imént a 17. versben. Olyan tilások ezek, amelyek kényelmetlennek, korlátozónak tűnnek, ha nem világos számunkra az okuk. Istennek fontos, hogy a magunk emberi szintjén megértsük az ő szent indítékait. Végső soron erről szól az egész Szentírás. Nemcsak arról, hogy mit akar Isten, hanem arról is, hogy miért. Egy gazda a béreseinek csak kiadja a feladatokat, majd számon kéri rajtuk, ellenben a fiakkal az okokat és a hosszú távú célokat is közli. Pál a rómaiakhoz írt levelének 8. fejezetében a 17. versben ezt írja: *„Ha pedig gyermekek [vagyunk], akkor örökösök is: örökösei Istennek és örököstársai Krisztusnak, ha vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt meg is dicsőüljünk.”* Ez azt jelenti, hogy Isten olyan szoros közösségben akar velünk lenni, mint amilyenben Krisztussal volt. Krisztus egyetlen dologgal, az Isten számára utálatos, az ember számára pedig halálos bűnnel nem volt hajlandó közösséget vállalni.

Az Atya szeretete csak olyan dolgoktól tiltja el gyermekeit, melyek számukra halálos veszedelmet, kárhozatot jelentenek. Vedd komolyan ezt a féltő szeretetet! /FS/

Úgy nézem-e az életet, mintha az én Atyám házában folyna le? Úgy lakik-e bennem Isten Fia, mint Atyja házában?... Annyira eggyé lettél-e már Urad életével, hogy egyszerűen csak Isten gyermeke vagy, aki mindent vele beszél meg, és mindent az ő kezéből vesz el. Benned az örök gyermek él-e Atyja házában? Benned ható élete által szétárad-e otthonodban, hivatalodban, baráti körödben? (*Oswald Chambers*)

Igével zárd a napot! Jer 3,19

Az őszötvetségi törvény szerint ha valaki annyira elszegényedett, illetve annyi tartozása volt, hogy azt már nem tudta kifizetni, eladhatta magát és családtagjait szolgának. Ennek az első látásra drasztikus szabálynak viszont része volt az is, hogy az illetőnek hat évig kellett szolgálnia, de a hetedik esztendőben szabadon kellett őt bocsátani, függetlenül attól, hogy a megelőző hat évben tartozásának mekkora hányadát dolgozta le. Hazánkban, a mai „szabad” világban ő de sokan örülnének egy ilyen alkunak: hat év szolgálat után minden pénzbeni tartozás elengedtetik...

Nem így áll a helyzet szellemi síkon! Az lehet, hogy az ember elfelejti a bűnét, amivel megszorította Istent, de ez az emberi feledés nem deríti az Urat jobb kedvre. Sőt, a békétlen, rendezetlen állapot Isten és ember között ugyanúgy fennáll – még ha az ember erről nem is vesz tudomást. Szabadulást a bűn adósságából kizárólag a kegyelem adhat. A feledés, vezeklés semmiképpen sem.

Képességeid, lehetőségeid és adottságaid arra való, hogy azokkal a jézusi szabadságban élve gyarapíts másokat. Ajánld fel ma megint magadat Istennek! /FS/

Azáltal, hogy elfogadom Jézus Krisztust mint aki értem szenvedett: teljes fölmentést nyerek az igazságos büntetés alól. Az én elkárkozásom Krisztusban teljeseedett be, s azért rám nézve nincs több elkárkozás. ...Aki elfogadta Jézust kezésének, az elmehet szabadon, ujjal sem érintheti senki, mert tiszta. S te, barátom, akarod-e, hogy Jézus Krisztus kezessed legyen? Mert akkor szabad vagy! Így teljeseedik be, hogy „az ő sebei által gyógyulunk meg”. (C. H. Spurgeon)

Szabadság Isten gyermekeként

Olvasmány:
Jn 8,30–36

„Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.” (Jn 8,36)

A valódi szabadságban mások számára hasznosítani gazdagságodat igazi öröm.

Július

✧ Baptista hitvallás: A megigazítás és az istenfiúság

29. hét ✧

Igével zárd a napot! Zak 9,11

A Biblia két év alatt: Jer 12,1–13,7; 1Thessz 1,1–10; Péld 19,15–16

18. ✧ péntek

Atyai fenyítés szükség esetén

Olvasmány:
Zsid 12,4-11

„...és elfeledkeztetek a bátorításról, amely nektek mint fiaknak szól: »Fiam, ne vedd meg az Úr fenyítését, és ne csüggedj el, ha megfedd téged...«” (Zsid 12,5)

Az egészséges fegyelem összeszedettségét eredményez. Atyád egészben akar látni!

Családunkban három kisgyermeket nevelünk. Úgy vettem észre, hogy gyermekeink fegyelmezése három egymást követő szinten kell hogy történjen. Mindenekelőtt a féltő szeretet diktálta szabályokat, törvényeket mondjuk el a kicsiknek, remélve, hogy megértik, javukra szolgál a szabály. Ha egy ilyen szabályt megszegnek, akkor immár a konkrét veszélyhelyzetet elemezve, határozott hangon igyekszünk megértetni velük az okot. Ha ismét megszegik, akkor valamiféle büntetés következik nyomatékosítandó a szabályt. Az eddigi években igazi szomorúság csak abból származott, ha ezt a sorrendiséget nem tartottam be, vagy ha dühből és nem szeretetből fegyelmeztem a rám bízott gyermekeket.

Úgy ismertem meg a mennyei Atyát, hogy ő soha nem véti el a fegyelmezés módját, és nem is feledi el, hogy mennyire mélyen szeret bennünket, gyermekeit. Hiszem, hogy szükség esetén végtelen bölcsességével választja ki a

fegyelmezés módját, ezzel is lehetőséget adva a megállásra, megtérésre. Talán van már olyan kellemetlen, de utóbb áldásosnak bizonyuló megtapasztalásod, ami alapján magad is igazolhatod ezt a tényt. Ha még nincs ilyen, akkor egyszerűen fogadd el hitben, és adj hálát Isten atyai szeretetéből fakadó fenyítéséért is! /FS/

Gyarló voltam, mint egy rossz gyerek,
Nem értettem meg akaratom.
Te oktattál naponként engem,
Hordozott, vezetett szent karod.

Tapogattam, lépdeltem, jöttem,
Te tartottál, hogy el ne essek,
S míg Leheleted éltetett,
Téged vártalak, kerestelek.

(Dénes Ferenc: Oktattál engem)

Ó, légy tovább is sziklaváram!
Porrá leszek, ha meg nem tartasz.
Te légy egyetlen nagy Királyom!

Takarj be engem kegyelmeddel.
Tépj ki szívemből minden szennyet,
S add, Istenem, hogy halálomig
élvezzem áldott kegyelmedet.

Igével zárd a napot! Zsolt 6,2

Az Úr Jézus földre érkezése előtt, azaz az új szövetség megkötése előtt a törvény korszakát élte a világ. Ez azt jelentette, hogy a zsidóságnak és az Örökkévalót elfogadó pogányoknak joguk volt ahhoz, hogy megismerjék és betartsák Isten törvényeit. Nyilván már ez is hatalmas lehetőséget és megtiszteltetést jelentett minden más néphez képest, akik a bálványistenek rabszolgaságában tengődtek.

Krisztus földre érkezése és váltságshalála azonban teljesen újrarendezte az Atya viszonyát a házában levőkhöz. Azzal, hogy az Úr Jézus vére minden megbánt bűnre tökéletes bocsánatot hozott, az Atya immár úgy tekint az emberre, legyen az bármilyen nemzethez tartozó, mint tökéletes, megigazult emberre. Gyermekekévé fogad bennünket örökre! Ennek már a földi körülményeink között jól kimutatható hatása van. Nézzük például az istentiszteleteket, amelyek kemény törvénymagyarázat helyett a magújulás és a bűntől megszabadult lélek ünnepi alkalmai! A Krisztusért vállalt megaláztatások a Jézussal való sorsközösség elemei. Az adakozás sem törvény immár, hanem annak továbbadása, amit Atyánk nálunk tett le azért, hogy általunk adja át másoknak és a gyülekezetnek. Isten drága gyermeke vagy, ne feledd! /FS/

Örökös vagy

Olvasmány:

Gal 4,6-7

„Úgyhogy már nem vagy szolga, hanem fiú, ha pedig fiú, akkor Isten akaratából örökös is.” (Gal 4,7)

Isten gyermekeként az Atya tulajdonostársakká tesz. Már nem csak sáfár vagy.

Ó, Atyám, vonj te szent Fiadhoz,
Hogy hozzád vonjon engem szent Fiad!
Szentlelked által bennem lakozz,
Igazgasd elmém s indulatimat,
Hogy békességed lakja szívemet,
S dicsérjem mindörökre szent neved!

Szentlelked szüntelen fohásza
Énértem esd kimondhatatlanul.
Tanít hitben buzgó imára,
És biztatóan adja tudtomul,
Hogy örökösöd s gyermeked vagyok,
S hozzád mint Atyámhoz kiálthatok.
(B. Crassellius. Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 25)

Igével zárd a napot! Zsolt 16,5

20. ♦ vasárnap

A megszentelődés: életforma

Olvasmány:
1Thessz 4,1–8

„...amint tőlünk tanultátok, hogyan kell Istennek tetsző módon élnetek – s amint éltetek is –, ebben jussatok még előbbre” (1Thessz 4,1)

A tiszta élethez nem elég, ha alkalmanként szánás időt Istenre. Tedd életformáddá a vele való közösséget!

Szeretem a sportot, bár inkább csak nézem, mint művelem. Csodálom, ahogyan egy-egy sportoló az ismeretlenségből előbukkan és versenyről versenyre jó eredményeket ér el. Ennél még elismerésre méltóbb számomra, ahogyan egy kudarcot követően – amely olykor nem is csupán egy verseny, hanem egy hosszabb időszak is lehet – valaki újból eredményesen versenyez. A sportolók nyilatkozataiból könnyen meg lehet érteni, hogy ezek az eredmények nem jönnek maguktól, hanem egy tudatos és elkötelezett életforma következményei.

Hívó életet sem lehet kampányszerűen élni. A tiszta élethez nem elegendő a lelkesedésből fakadó hirtelen felbuzdulás. Felbuzdulásaink amilyen gyorsan jönnek, olyan gyorsan tudnak elmúlni is. Ha tiszta és szent életet akarunk élni, akkor életünk odaszánására van szükségünk, az Istentől tanultak megélésére, gyakorlására. *„Mert nem tisztátalanságra hívtok el minket az Isten, hanem megszentelődésre.” (7. v.)*

Arra hívtok el Isten, hogy mindazt, ami torz, elhibázott az életünkben, helyreigazíthassa. Ehhez azonban lehetőséget kell adnunk Istennek arra, hogy formáljon bennünket. Mindennap...

Hol van helye Istennek az életedben? Mi az az Istentől tanult igazság, amely szeretnéd, ha életed jellemzőjévé válna? Mire vagy készen annak érdekében, hogy beépülhessen az életedbe? /HZ/

Vedd, Uram, és fogadd el teljes szabadságom,
emlékezetem, értelmem és egész akaratom,
mindenem, amim van és amivel rendelkezem!
Te adtad mindezt, neked, Uram, visszaadom.
Minden a tiéd, rendelkezézz vele egészen akaratod szerint!
Add nekem szereteted és kegyelmed, mert ez nekem elég!
(Loyolai Szent Ignác imája)

A Biblia két év alatt: Jer 15,10–16,15; 1Thessz 2,17–3,13; Péld 19,20–21

Imaáhítat: Könyörögjünk Isten országának
és akaratának uralmáért! – Mt 6,10

20. ✧ vasárnap

Július

✧ Baptista hitvallás: A megszentelődés és a megtartás 30. hét ✧

A hívő életet sokan leegyszerűsítik parancsok és törvények rendszerére. Templomba, gyülekezetbe *kell* járni, olvasni *kell* a Bibliát, imádkozni *kell*, hogy megoldódjanak az élet kérdései, bizonyosságot *kell* tenni Jézusról.

Te hogy éled a hívő életet? Mi az, amit azért teszel, mert *kell*? Mennyi örömöd van mindezekben a dolgokban? Biztos vagy abban, hogy ezt várja tőled Isten?

Ne azon gondolkodd, hogy mit kell tenned, hanem hogy mi az, amire Isten elvezetett! Ne azért járj gyülekezetbe, mert kell, hanem mert ott Istennel találkozhatasz az istentiszteletben, a testvéri közösség megélésében! Ne azért olvasd a Bibliát, mert muszáj, hanem mert az élő Isten szólít meg az olvasott igéken keresztül! Ne gyötörd magad az imádsággal azért, mert imádkozni kell! Lásd meg benne Isten ajándékát, a mennyei Atyával való beszélgetés lehetőségét. Ezek után már a hitedről sem azért fogsz beszélni, mert kell. Egyszerűen nem tudsz mást tenni. Keresd alázatos szívvel Istent, és meglátod, mennyi ajándéka van számodra, amellyel a szent életre nevel téged! /HZ/

Törekedni kell!

Olvasmány:
Mik 6,1-8

„Ember, megmondta neked, hogy mi a jó, és hogy mit kíván tőled az Úr! Csak azt, hogy élj törvény szerint, törekedj szeretetre, és légy alázatos Isteneddel szemben!” (Mik 6,8)

A tiszta élet alapja nem csupán parancsolatok teljesítése, hanem alázatos Istenre figyelés, szeretetének megélésére való törekvés.

Uram, áldd meg a kezemet, hogy óvatos legyen,
hogy anélkül tarthasson, hogy egyben megkötnöznék bárkit is,
hogy számítás nélkül ajándékozzon,
hogy legyen vele az áldás és a vigasztalás ereje!
Uram, áldd meg a szememet,
hogy meglássa a szükségét szenvedőt, a láthatatlant,
átlásson a felszínen, és melegséget tudjon ajándékozni!
Uram, áldd meg a füleimet, hogy meghallják a hangodat,
hogy meghallják a szükség hangjait,
hogy meghallják azt is, ami kellemetlen,
s hogy elzárkózzanak a zaj elől!
Uram, áldd meg a szám, hogy megvalljon téged,
hogy ne mondjon semmit, amivel megsebezne valakit,
hanem gyógyító szavakat mondjon!
Tégy hasznossá, Uram!
(Sabine Naegeli)

Vasárnapi iskola: Isten bölcsessége az elhívásban – **1Móz 12,1-9; 13,1-18**
Aranymondás: Róm 11,29 (Károli-ford.)

21. ♦ hétfő

Úton a tökéletesség felé

Olvasmány:

Fil 3,12-14

„Nem mintha már elértem volna mindezt, vagy már célnál volnék, de igyekszem, hogy meg is ragadjam, mert engem is megragadott a Krisztus Jézus.” (Fil 3,12)

Légy hálás azért, ahogyan Isten eddig formálta az életed, de ne feledd, még nem értél az út végére!

Az önmagunkról való gondolkodás nagy csapdája az, amikor életünket valakikhez hasonlítjuk. Ha másokhoz viszonyítjuk magunkat, biztos hogy találunk olyanokat a környezetünkben, akik mellett mi vagyunk a tökéletesség. Ám soha nem feledhetjük: nem értünk még célba!

A megszentelődés mint életforma azt is jelenti, hogy Pál apostolhoz hasonlóan hálát adunk mindazért, amit megélhettünk Istennel, és naponta odaszánjuk magunkat neki, hisz még nem vagyunk a célnál. Nem csupán ismereteket kell szereznünk Istennel és a hitélettel kapcsolatosan, hanem meg kell ragadnunk Krisztust. Ne elégedjünk meg azzal, hogy cselekedeteink egyesnek látszanak mások előtt!

Az apostol nem akarta a „kész” hívő látszatát mutatni. Ő tisztában volt azzal, hogy még nagyon sok hiányossága van. Az átélt hitpróbák és megtapasztalások ellenére is tudott erőteljes és bizonytalan lenni. A mindennapok törté-

néseiben újból és újból szüksége volt Isten bátorítására és erősítésére, hogy végigmehessen élete útján.

Te hol tartasz hitedben? Ragadd meg Krisztust – aki téged is megragadott –, hogy vele célba érkezhess Istennél! /HZ/

Uram, tégy engemet a te békédnek eszközévé!

Add, hogy ahol a gyűlölet tombol, oda én a szeretetet vigyem;

ahol a bűn uralkodik, oda én a megbocsátást vigyem;

ahol a viszály szertehúz, oda én az egységet vigyem;

ahol a kétség tétovázik, oda én a hitet vigyem;

ahol a hamisság kígyózik, oda én az igazságot vigyem;

ahol a reménytelenség csüggeszt, oda én a bizalmat vigyem;

ahol a szomorúság fojtogat, oda én az örömet vigyem;

ahol a sötétség rémít, oda én a világosságot vigyem;

Uram, tégy engemet a te békédnek eszközévé!

Úgy legyen! Ámen.

(Assisi Szent Ferenc imája)

Igével zárd a napot! Zsolt 63,2

Az önvizsgálat kétélű fegyver. Lehet egyszerűen rágódás önmagunk felett, ám lehet Isten eszköze is arra, hogy előrevigye az életünket. A kettő között nagyon vékony az elválasztó vonal.

Isten nem akarja, hogy homokba dugd a fejed életed kérdéseivel kapcsolatosan. Ő arra hív, hogy hozd elé az életed, hiszen ő a teremtető és éltető. Szeretnéd tudni, hogy ki vagy és hogy mi az életed célja? Nála jobban nem ismer senki, hiszen ő formált téged már anyád méhében is (lásd Zsolt 139,13–16).

Az önvizsgálat akkor lehet Isten eszközévé az életedben, ha nem egyszerűen meg akarod ismerni magad, hanem Isten által akarsz formáltatni. Minden magadra irányuló szemlélődésed kezd azzal az imádsággal, ahogyan Dávid is könyörgött: „Vizsgálj meg, Istenem, ismerd meg szívemet! Próbálj meg, és ismerd meg gondolataimat! Nézd meg, nem járok-e téves úton, és vezess az örökkévalóság útján!” (Zsolt 139,23–24) Amikor ezek után az Úr vizsgál, nemcsak a hiányosságaidat fogod megismerni, hanem nála segítséget és támaszt is találsz arra, miként indulj tovább. /HZ/

Önvizsgálat és önmegtagadás

Olvasmány:
2Kor 7,1–4

„Mivel tehát ilyen ígéreteink vannak, szerettem, tisztítsuk meg magunkat minden testi és lelki tisztátalanságtól, és Isten félelmében tegyük teljessé a mi megszentelődésünket!” (2Kor 7,1)

Tudod, mire van szükséged a tiszta élethez? Állj Isten elé, és nézz rá! Meg fogod látni...

Uram, nyisd meg a szemem,
tárd ki a tekintetem és az érdeklődésemet,
hogy lássam, amit még nem ismerek!
Uram, nyisd meg fületem, hogy meghalljam,
amit még nem ismerek!
Uram, adj nekem jó szívet,
hogy rád hagyatkozzam,
s meg merjem tenni, amit nem merek!
Uram, tudom, hogy csak általad élek.
(Loyolai Szent Ignác alapján)

Igével zárd a napot! Jer 4,14

A Biblia két év alatt: Jer 18,1–23; 1Thessz 4,13–5,3; Péld 19,24–25

23. ✧ szerda

Imádság és ige- tanulmányozás

Olvasmány:
Mt 26,36–46

*„Virrasszatok és imádkoz-
zatok, hogy kísértésbe ne es-
setek: a lélek ugyan kész, de
a test erőtlén.” (Mt 26,41)*

Az imádkozás Isten aján-
déka számodra. Amikor
gyakorlod, a mindenség
Urával beszélheted meg
életed dolgait. Ne sajnál-
d rá az időt!

Mit jelent számodra az imádkozás? Mikor és hogyan szoktad megszólítani Istent? Miről szoktál vele beszélni?

Istennek nagyszerű ajándéka, hogy bárhol, bármilyen helyzetben és bármikor megszólítható. Reggel még az ágyban fekvé, a munkahely felé a buszon, vonaton zötyögve, a kertben sétálva, egy templom csendjébe félrevonulva... El lehet mondani Istennek mindent, amivel telve van a szív. Mindent, ami örömmel vagy hálával tölt el, de azokat a dolgokat is, amelyekben segítségre, oltalomra, tanácsolásra van szükséged.

Ahogy Jézus imádkozott a Gecsemáné-kertben, felszabadíthat az imádkozásra. Isten nem illedelmes imádságokat vár, hanem őszintét. Nem szépen fogalmazott mondatok teszik imádsággá, amit elmondasz, hanem az, ahogyan kitárod a szíved a mindenható Isten előtt.

Még egy dolgot fontos gyakorolni. Az imádság párbeszéd. Amikor imádkozol, várd,

hogy Isten is megszólítson téged! Ha meghallod Isten válaszát, akkor kerülhetnek igazán helyükre életed dolgai.

Az igazán fontos beszélgetések külön időt érdemelnek. Szánj időt Istenre is! Az imádkozásra és az ige tanulmányozására, hogy megérthetsd, miként vezet tovább a megszentelődésben. /HZ/

Lélegezz bennem, Szentlélek,
hogy arról gondolkodjam, ami szent!
Írányíts engem, Szentlélek,
hogy azt cselekedjem, ami szent!
Vezess engem, Szentlélek,
hogy azt szeressem, ami szent!
Erősíts meg engem, Szentlélek,
hogy megóvjam, ami szent,
és óvj meg engem, Szentlélek,
hogy sose veszítsem el, ami szent!
(Szent Ágoston)

Igével zárd a napot! Ézs 26,9

24. ✧ csütörtök

Július

✧ 30. hét ✧ Baptista hitvallás: A megszentelődés és a megtartás

Nincs két egyforma gyülekezet, mindegyik más és mindegyik értékes. Kivétel nélkül. Az, hogy mitől jó vagy rossz egy gyülekezet nem annyira tények, mint személyes elvárásaink, vágyaink, elképzeléseink függvénye. Ebben a vonatkozásban lehet rossz egy gyülekezet, ám lehet-e valóságosan rossz az, ami Krisztushoz tartozik, ami az övé?

Te hogyan gondolsz a gyülekezetedre? Mit látsz benne? A közösség, amelybe Isten helyezett, nem kevesebb, mint az ő népe, a tagjai pedig testvéreid a Krisztusban. Akkor is így van ez, ha sok hibát és hiányosságot tudsz felsorolni, amelyek máshol másként – természetesen jobban – működnek.

Gondolkoztál már azon, hogy miért vagy abban a gyülekezetben, ahol élsz? Mert szüleid, nagyszüleid is itt éltek? Esetleg ez felelt meg legjobban az igényeidnek, itt vannak a barátaid, ismerőseid? Lehetőséged van személyes ambícióid kibontására és megélésére? Talán mert ez van a lakóhelyedhez a legközelebb? Ne kerüld ki a választ, bármilyen is az! Az igazán fontos, hogy felismerd, a közösségben arra kaptunk lehetőséget, *„hogy együtt bátorodjunk meg... egymás hite által, a tiétek és az enyém által”* (12. v.). /HZ/

Aki meg akarja találni Krisztust, annak előbb az egyházat kell megtalálnia. Az egyház pedig nem fa és kő, hanem Krisztus-hívók gyülekezete. Hozzájuk kell csatlakozni, és megnézni, hogy hogyan hisznek, élnek és tanítanak. Krisztus kétségtelenül ott van náluk.

A keresztyén gyülekezet soha össze ne jöjjön úgy, hogy ne hirdessék és ne imádkozzák Isten igéjét, hacsak a lehető legrövidebben is!

Az ünnepet úgy szenteljük meg, hogy időt és alkalmat keresünk istentiszteletre, vagyis arra, hogy összegyülekezzünk, Isten igéjét hallgassuk, arról elmélkedjünk, s azután Istent magasztaljuk, neki énekeljünk és imádkozunk! (*Luther Márton*)

Közösség- gyakorlás

Olvasmány:
Róm 1,8–15

„...vagyis hogy együtt bátorodjunk meg közöttetek egymás hite által, a tiétek és az enyém által.” (Róm 1,12)

Oszd meg másokkal, amit Istennel megéltél! Bármilyen kicsinek értékeled is, valakinek a körülötted lévők közül bátorítást jelent.

Igével zárd a napot! 2Pt 1,1

A Biblia két év alatt: Jer 20,7–21,14; 1Thessz 5,12–28; Péld 19,28–29

251

25. ✧ péntek

Az Úr megtart

Olvasmány:
Jn 10,28–30

„Én örök életet adok nekik, és nem vesznek el soha, mert senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből.” (Jn 10,28)

Bízd magad Krisztusra! Ő az egyetlen, aki megtud tartani a hitben, bármilyen harca legyen is az életednek.

A keresztény élet nem gondtalan nyaralás. Nem véletlenül hasonlítja a Biblia sem küzdelemhez, versenyfutáshoz. Egy-egy kísértés közepette jól értjük, mit is jelent: *„Legyetek józanok, vigyázzatok, mert ellenségetek, az ördög mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el...”* (1Pt 5,8)

Nincs ok azonban a csüggedésre! Nem vagy egyedül életed hitharcaiban. Mert *„meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi a Krisztus Jézus napjára”* (Fil 1,6). *„Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést az ő tetszésének megfelelően.”* (Fil 2,13)

Krisztus nemcsak ígéri az örök életet, hanem meg is ajándékozik vele. Ha megvallottad bűneidet, akkor hozzá tartozol, az övé vagy. Ígérete szerint senki nem ragadhat ki az ő kezéből. De ne feledd, mit mond! *„Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket, ők pedig követnek engem.”* (Jn 10,27) Kövesd hát őt, bízd

rá az életed, és meg fog tartani téged!

Ismered a megtartást? Érted, miről beszél Pál apostol, amikor ezt írja: *„Tudok szűkölködni és tudok bővölködni is, egészen be vagyok avatva mindenbe, jóllakásba és éhezésbe, a bővölködésbe és a nélkülözésbe egyaránt. Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem”* (Fil 4,12–13)? /HZ/

Ha eltávolodunk tőle, elveszünk,
ha felé fordulunk, feltámadunk,
ha benne maradunk, rendíthetetlenek leszünk,
ha visszafordulunk feléje, újjászületünk,
ha benne lakunk, akkor élünk.
(Szent Ágoston)

Igével zárd a napot! 5Móz 33,3

Eszedbe jutott már, hogy mennyivel egyszerűbb lenne a világ életét élni? Nem küzdeni azzal, hogy vajon mi Isten akarata, és hogy miként lehet megélni azt. Gondoltál már arra, hogy könnyebb lenne feladni az egész hitet, és úgy élni, mint mások körülötted?

Ne csüggedj! Nem vagy ezekkel a kérdésekkel egyedül. Sokan gondoltak már erre az első gyülekezetekben is. Nem véletlenül szól a bátorítás: „Ne veszítsétek el a bizalmatokat, amelynek nagy jutalma van!” (35. v.) Jakab apostol még tovább megy a bátorításban, amikor így ír: „Teljes örömmel tartsátok, testvéreim, amikor különféle kísértésekbe estek, tudván, hogy hitetek próbája állhatatosságot eredményez!” (Jak 1,2-3)

Hogy vagy ma hited küzdelmeiben? Mi az, amiben erőtlennek érzed magad? Mik azok a gondolatok, amelyek benned kavarnak? Kérd Istent, hogy erősítsen meg, hogy a meghátrálás helyett ma is a hitet és az életet választhasd! Hited próbája javadra van... /HZ/

Hűség mindvégig

Olvasmány:
Zsid 10,35–39

„De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk.” (Zsid 10,39)

Életed küzdelmei nem feltétlenül hited gyengeségét jelzik. Ha Istenben bízva éled meg harcaidat, hűséged kipróbáltta teszi Krisztus-követésed.

Mennyei Atyám, rád hagyatkozom.

Tégy velem tetszésed szerint!

Bárhogyan határozol felőlem,
megköszönöm neked.

Mindenre kész vagyok, mindent elfogadok,
csak a te akaratod teljesedjék bennem
és minden teremtményedben!

Más kívánságom nincs, Istenem.

Életemet kezuredre bízom,
neked ajándékozom, Istenem,
szívem egész szeretetével,
mert kereslek téged.

És szeretetemet azt sugallja,
hogy odaajándékozom magam
fönntartás nélkül, határtalan bizalommal,
mert te vagy az én Atyám.

(Charles de Foucauld)

Igével zárd a napot! Jel 2,10

27. ✧ vasárnap

Teljesen akar

Olvasmány:

1Kor 3,16–23

„Nem tudjátok, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke bennetek lakik?” (1Kor 3,16)

Ne csak a szívedet add Istennek, de annak minden kis zugát is!

Isten úgy alkotott meg minket, hogy mindenképpen kell imádnunk valakit vagy valamit. Ha valaki nem az egyetlen, élő, igaz Istent imádja, akkor mindenképp fog gyártani magának egy istent, és azt fogja imádni, csak hogy minden más isten szolgálatában tönkremegy az életünk, egyedül Isten szolgálatában teljesedik ki és ér célba!

Isten tulajdonai vagyunk mi emberek a teremtés és a megváltás jogán is, a Sátán csak bitorol minket egészen a megtérésünkig, amikor (Cseri Kálmán szavaival) „gazdacseré” történik, de akkor sem függetlenek leszünk!

Pál azt írja a korinthusiaknak, hogy ne feledkezzenek el arról a tényről az élet forgatagában sem, hogy ha döntöttek Krisztus mellett, akkor Isten tulajdonai és Isten Lelkének templomai lettek. Hús-vér templomai vagyunk Istennek, feladatunk, hogy felé tereljük az elveszetteket, és órá mutassunk!

Isten Lelke sem osztozik rajtunk. Ha bennünk él(het), akkor nagytakarítást csinál, bálványdöntögetést a mi érdekünkben. Ne csak engedjük ezt neki, de kérjük is őt erre! Minden olyantól megszabadít, ami öl minket, környezetünket. Vigyázzunk testünk-re-lelkünk-re! Tápláljuk és erősítsük a lelki életünket is, hogy ne legyünk szellemileg alultápláltak!

Vezessen bennünket a Lélek! /FGB/

...amikor meszel a falu, és port törölget a város, jó volna meggondolni nekünk, hogy volna egy másmilyen nagytakarítás is, amit valakinek a családban el kellene kezdeni. Ki kellene nyitni a lelki szennyesek ládáját, akármilyen orrfacsaró bűz árad is belőle. Ki kellene söpörni az emlékek sarkaiban meghúzódó sérelmek pókhálóit. Felmosni a szégyenfoltjainkat, kivásalni az idegek görcseit, melyeket irigy, féltékeny, hiú, kapzsi indulataink bogoztak a lelkünk-re, és rányitni az ablakot rejtegetett szenvedélyeink-re. (Zs. Tüdős Klára)

A Biblia két év alatt: Jer 23,21–24,10; 2Thessz 2,1–12; Péld 20,4–5

Imaáhítat: Adjunk hálát Istenünk naponkénti gondviseléséért! – **Mt 6,11**

27. ✧ vasárnap

Július

31. hét ✧ Baptista hitvallás: A Szentlélek munkája

Döbbenetes ez a történet... Olyan jól indult Sámson. Szülei ajándékba kapták őt az Úrtól, és neki ajánlották egész életére. Kapott egy feladatot az Úrtól, amit végzett is a maga módja szerint. Nagyon sokszor a maga feje után ment, és sajnos igaz az életére az, ami a 8. vers második felében olvasható: „közben letért az útról...”

Nem olvasunk olyanról a róla szóló történetekben, hogy feltette volna Isten gyermekeinek legfontosabb, állandó kérdését: „Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?”

Nincs annál veszélyesebb, mint amikor valakinek a szíve megosztott, „kettős lelkű”. Valamiben engedelmeskedik, valamiben nem. Aki így él, az mindig el fog csúszni, előbb vagy utóbb, de engedetlen lesz. Cseri Kálmán írta, hogy aki nem mond mindig mindenben igent Istennek, az előbb-utóbb egy nagy nemet fog mondani neki. Sámson élete erre példa számunkra.

Pál azt írja, hogy „akiket pedig Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai” (Róm 8,14). Akiket Isten Lelke betölthet, azok az Úton (Jn 14,6) maradnak! Jézusban maradnak (Jn 15)!

Mindig mindenben hallgassunk arra, aki a legjobbat akarja nekünk, aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért (Róm 8,32) ideadta!

Legyünk vezethetők! /FGB/

Mindenben igen

Olvasmány:
Bír 14,5–20

„Akkor megszállta őt az Úr lelke, és kettészakította azt, mintha csak egy kecskegidát szakított volna ketté; pedig semmi sem volt a kezében. De apjának és anyjának nem mondta el, hogy mit csinált.” (Bír 14,6)

Ne térj le az Útról!

Csak azt hiszed, hogy jó vagy már,
de nincs hozzá erőd.

Csak azt hiszed, hogy megállhatsz
már az Isten előtt.

Csak azt hiszed, hogy bűnöd
háta mögött maradt,
de benned van, és felbukkan
egy pillanat alatt.

(Páskulyné Kovács Erzsébet)

Csak azt hiszed, hogy Krisztus már
benned él és tiéd,
de felgerjedsz még haragra
sokszor valamiért.

Csak azt hiszed, hogy szeretsz már,
és még nem is tudod,
milyen az út, amin Krisztus
a kereszting jutott.

Vasárnapi iskola: Isten bölcsessége a kijelentésben – 1Móz 18

Aranymondás: 5Móz 29,29

28. ♦ hétfő

Tudd és tedd!

Olvasmány:
Zsid 3

„Ezért, amint a Szentlélek mondja: »Ma, ha az ő szavát halljátok, ne keményítsetek meg a szíveteket, mint az elkeseredéskor, a kísértés napján a pusztában...«” (Zsid 3,7-8)

Adj esélyt Istennek, hogy válaszolhasson!

Többször hallok ilyenfajta mondatokat: „Nem hallok a Lélek hangját!” Ilyenkor vissza szoktam kérdezni, hogy olvasod Isten szavát?! Többnyire egy nagy nem a válasz. Azt a leg-egyszerűbb mondani, hogy Isten nem szól, de nem lehetséges, hogy mi vagyunk süketek őt hallani, érteni?! Az engedetlenség süketít. Megtúrt bűneink miatt süketülünk meg.

Hiszem, hogy a Lélek hangja hallható, érthető, de részünkről is van ennek feltétele. Én még sose kaptam választ Istentől kérdésemre tévzés közben...

Hallgatjuk őt? Hallgatunk is rá?! Ralph Davis azt írta, hogy „ha olyan vágy lenne bennünk Isten akaratának cselekvésére, mint annak megismerésére, akkor megismernénk azt”. Teljesen igaza van. Sokszor előfordul, hogy megkapjuk kérdésünkre a választ, majd legyintünk rá egyet. Spurgeon ezt hívja gyakorlati ateizmusnak. Nem tagadjuk Isten létét, csak éppen nem vesszük komolyan a neki való

engedelmességet, és megyünk a magunk feje után.

Ma, ha halljuk az ő halk, de annál határozottabb, egyenes beszédét, és gyermekének valljuk magunkat, ne keményítsük meg a szívünket, mert annak mindig elkeseredés lesz a vége (már megtanulhattuk volna), hanem legyen a szívünk általa formálható, rá figyelő! /FGB/

Minden reménytelen lenne, ha olyan Istenünk lenne, aki nem törődik sor-sunkkal. Ha a mi bizalmunkon múlna a vezetés, akkor tengernyi bizonytalanságban lennénk örökre kiszolgáltatva. Ő egyfolytában munkálkodik: szelíden áthatol védőbástyáinkon, és megszabadít rejtett kívánságaink rab-szolgátságából. A vezetés problémája akkor oldódik meg, ha együttműködünk Vezetőnkkel és Szabadítónkkal. (John White)

Igével zárd a napot! 2Kir 17,14

29. ✧ kedd

Július

31. hét ✧ Baptista hitvallás: A Szentlélek munkája

Ha behunyom a szemem, előttem van az a szőlőfűrt, amit még Irénke néni mutatott Fóton a bibliakörben, amikor a Lélek gyümölcseről tanított minket, arra az igazságra hívva fel a figyelmünket, hogy ez *egy* gyümölcs! Nem a Lélek gyümölcsei, hanem a Lélek gyümölcse!

Nincs olyan, hogy van bennem egy csipetnyi öröm, valamennyi békesség is akad, meg viszonylag türelmes is vagyok, de nem jellemző rám a szelídség vagy az önmegtartóztatás...

Ez olyan, mint egy „akciós csomag”, vagy együtt, vagy sehogy! Annyira hálás vagyok azért is, hogy ezeket a jellemzőket nem magunkból kell kicsikarnunk, mert az olyan is lenne...

Ha megteremtjük Isten Lelkének a feltételeket, akkor ő megtermi őket bennünk! Az ő gyümölcse ez. Ha minden feltétel adott, akkor megteremnek. A 24–25. versek ilyen feltételeket tartalmaznak.

Tudjuk, hogy milyen egy megfeszített ember: nem tud beleavatkozni a saját életébe. A keresztség is erről szól, nem én irányítom az életem, hanem a Szentlélek (Gal 2,20).

Drága Barátom! Te az övé vagy már?! Hidd el, ez a nap kérdése számodra! Nélküle botorkálsz, és ölnek a test cselekedetei (19–21. v.) téged és a tieidet vagy már megmentett vagy, és a Lélek gyümölcse jellemez?!
Élj Lélek által és Lélek szerint! /FGB/

...a lelki gyümölcstermés csak egyetlen módon lehetséges, ha Krisztusban maradunk. Azt talán még meg tudjuk tenni, hogy a Lélek ajándékait akkor is használjuk, ha a Krisztussal való közösségünk csorbát szenved. De sohasem vagyunk képesek a Lélek gyümölcseit felmutatni, ha a Krisztussal való kapcsolatunk a bűn miatt megszakadt... döntő jelentőségű az, hogy Lélekkel teltek legyünk, ami csak akkor lehetséges, ha Krisztusban, a szőlőtőben maradunk. A maradás titka: az engedelmisség. (Billy Graham)

Lélek által és Lélek szerint

Olvasmány:
Gal 5,22–26

„A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szíveség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás. Az ilyenek ellen nincs törvény.” (Gal 5,22–23)

Az övé, de benned akarja megteremni!

Igével zárd a napot! Hós 14,9

A Biblia két év alatt: Jer 26,1–24; 2Thessz 3,1–5; Péld 20,8–10

257

30. ♦ szerda

A Lélek esedezik értünk

Olvasmány:
Róm 8,18–30

„Ugyanígy segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell, de maga a Lélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászkodásokkal.”
(Róm 8,26)

Van különbség erőtlenség és erőtlenség között, de minden esetben Isten tud, akar felerősíteni!

Adjunk időt Istennek! Ne valami kelljen Atyántól, hanem ő maga! Sok ajándéka van elkészítve nekünk, amelyekkel csak akkor tudunk élni, ha a Fiú a miénk (Róm 8,32)! /FGB/

Mégis, tudom, hogy megsegít az Isten,
S ha terve úgy szól, hazaérkezem.
Nincs hatalom az ő hatalma ellen,
És jóságában nem kételkedem.

Amit ő végzett, jó lesz az, tudom,
S a próbát tudja, miért mérte rám.
Engem őhozza hú remény kötött,
És végzésére áment mond a szám.
(Csiha Kálmán)

Ha e két szót halljuk: erő, erőtlenség, akkor melyik a jellemzőbb ránk!? Sokszor elerőtlenedünk, elfáradunk, de nem a nemes harcban, hanem inkább a bűneink szívják el erőnket. Óriási különbség van a két erőtlenség között! Egy biztos, Isten tud felerősíteni minket, akár-miben is fáradtunk el vagy akár-mibe fáradtunk bele. Csak ő tud, de ő tud! Tőle kaphatunk erőt, de csakis a nemes harchoz, nemtelen harcainkhoz ne várjunk tőle segítséget!

Engem nagyon bátorít az, hogy a Lélek segít az erőtlenségemen. Igen, nem tudok úgy imádkozni, ahogy kellene, ahogy szeretnék, de Isten figyel rám! Kíváncsi ránk, és várja azt, hogy elmondjuk neki szívünk dolgait a lehető legőszintébben.

A Lélek az, aki segít, hogy az imáink kedvesek legyenek előtte! Vizsgáljuk meg imaéletünket! Nem lehet, hogy már jobban hasonlít egy bevásárlólistához, amiben elmondjuk, hogy mi kéne, aztán rohanunk a napi mókuserékbe?!

Igével zárd a napot! Zsolt 88,2–3

A Szentlélek pecsétjével eljegyzett minket mennyei vőlegényünk, aki elment, hogy helyet készítsen nekünk. Most is dolgozik közös házukon. Nincs olyan szerelmes földi vőlegény, aki annyira szeretné a menyasszonyát, mint ahogy ő szeret minket, ilyen-olyan menyasszonyait!

Valljuk be, hogy olykor hűtlenkedünk! A bűn lelki megcsalás, paráznaság. Gyakran könnyű dolga van velünk a kísértőnek, és nehéz a Léleknek. Isten kegyelme, hogy nem mond le rólunk, hanem dolgozik rajtunk, és készíti a nagy napra!

Pecsét alatt ókori pecsétre gondoljunk, ami egyfajta hitelesítő pecsét. Amin rajta volt gazdájának pecsétje, azon mindenki számára látható volt és egyértelmű, hogy hozzá tartozik! Egyértelmű a szellemvilág és a földi világ előtt, hogy mi Jézushoz tartozunk?!

A pecsét hitelesít is! Biztosan az van benne, ami rá van írva! Gondoljunk bele: az a nevünk, hogy olyan, mint Krisztus!... Szédítő ez a felelősség!

A pecsét védelmet is jelent: a tulajdonos felel érte, az ő védelme alatt áll! Isten vállal minket, nem vagyunk számára károsak! Vigyázzunk a „tartalmunkra” is, és legyünk ne csak hűségesebbek, hanem hűségesek! /FGB/

Eljegyzett vagy?

Olvasmány:
Ef 1,3–14

„...eljegyzett pecsétjével, a megígért Szentlélekkel, örökségünk zálogával, hogy megváltsa tulajdon népét az ő dicsőségének magasztalására.” (Ef 1,13–14)

Ha már eljegyzett, akkor légy hozzá hűséges!

Nem én választottam
Ő hívott engem
A hűség megtanított rá,
Hogy szabaddá kell lennem
A szó kell csak, hogy megérintsen
Máris oltár lesz a testem

Nekem így szép
Ez a hűség
Pedig széttép
Ami mélyen bennem ég
Kínlódni így jó
A hűség a legkegyetlenebb béklyó
(Kovács Ákos: Hűség)

Igével zárd a napot! Zsolt 74,2

1. ✧ péntek

Minden ajándékodnak célja van!

Olvasmány:
1Kor 12,1-7

*„A Lélek megnyilvánulása
pedig mindenkinek azért
adatik, hogy használjon
vele.” (1Kor 12,7)*

Lásd meg ajándékaidat,
és sáfárgodj velük Isten
dicsőségére, mások épí-
tésére!

Isten ajándékai tökéletesek! Vannak köztük különbségek, ahogy az apostol is írja, de ezek nem szintkülönbségek! Szomorú a Lélek, amikor versenyzünk egymással, hogy kinek milyen ajándékai vannak. Az ajándékok célja nem ez!

Ma mire fogjuk használni Istentől kapott ajándékainkat? Olvassuk el a folytatást is, hogy menyiféle ajándéka van! Ne a másikéra vágyjunk, hanem annak örüljünk, ami a miénk, és használjuk is! Nem szeretem, amikor valaki dobálózik a karizmatikus, nem karizmatikus fogalmakkal. A Biblia e téren is olyan világos: akinek van ajándéka, az a szó bibliai értelmében karizmatikus, hisz a karizma szó egyszerűen lelki, kegyelmi ajándékot jelent az Újszövetségben. Adjunk ma hálát Atyánknak, hogy mi is megajándékozottak lehetünk! Élünk az ajándékainkkal? Pál nekünk is azt üzeni, mint Timóteusnak, hogy *„gerjeszd fel az Isten kegyelmi ajándékát...”* (2Tim 1,6)

Olyan sokféle „hamu” rakódhat ránk... ássunk mélyre, és gerjesszük fel, mert sáfárságra adattak az ajándékok, és számot fogunk adni róluk. Miközben használjuk őket (jól kigondolta ezt Isten), aközben mi magunk is erősödünk! Legyen így ma is! /FGB/

És a szelíd hang halkan újra kérlel:
Tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass,
mert az a szeretet!

Ó, ha a harmadik
egyszer első lehetne,
és diktálhatna, vonhatna, vihetne!
Lehet, elégnél hamar.
Valóban esztelenség volna.
De a szíved békességről dalolna,
s míg elveszítenéd,
bizony megtalálnád az életet!
Bízd rá magad arra a harmadikra!
Mert az a szeretet.
(Túrmezei Erzsébet: A harmadik)

Igével zárd a napot! Jer 31,34

Abban az időben írta Péter ezt a levelet, amikor Néró tombolása a csúcson volt. Ekkor írja az apostol azt, hogy „*miután keveset szenvedtetek*” (1Pt 5,10). Ilyenkor azért elhalkulnak panaszaink... Minket – egyelőre – maximum megmosolyognak hitünk miatt. Ezt vagy vállaljuk, vagy nem.

Péter e szakaszban szintén arról szól, hogy a kapott ajándékok nem öncélúak! Az a feladatunk, hogy szolgáljunk egymásnak az ajándékainkkal, ráadásul zúgolódás nélkül! Igen, meg kell tanulnunk, hogy Istennek a *hogyan* legalább annyira fontos, mint a mit. Mi se csak azt nézzük, hogy mit kell(ene) csinálni, hanem azt is, hogy hogyan!

Péter a saját bőrén tapasztalta, hogy Jézus nem magányos farkasokat akar nevelni, hanem közösségben gondolkodik! Olyan jó látni, ahogy egy egyáltalán nem hibátlan gyülekezetben (nincs hibátlan) kiegészítik egymást a különböző emberek, akik a legfontosabb dologban egyek: Jézusban.

A gyülekezet nem egy társaság, hanem egy közösség, ahol egymásnak testvérei vagyunk, ha az Atya gyermekei vagyunk. Egymást szolgáljuk és éltesük ajándékainkkal! Pál azt írja a korinthusiaknak, hogy „*munkatársai vagytok örömtököknek*” (2Kor 1,24b). Legyünk mi is egymáséi! /FGB/

Sáfárság és együttműködés

Olvasmány:
1Pt 4,7–11

„*Ki milyen lelki ajándékot kapott, úgy szolgáljatok az-
zal egymásnak, mint Isten
sokféle kegyelmének jó sáfá-
rai...*” (1Pt 4,10)

Igazából csak akkor tudod meg, hogy milyen ajándékaid vannak, ha mindenáron segíteni, használni akarsz.

Maradj a helyeden
ahol Isten látni akar!
Ő tudja, mi használ, s mi fenyeget,
elrejt, ha kell, be is takar!

...
Maradj a helyeden, ha fárasztó is,
és a feladat nehéz,
az Úr ismeri szíved titkait,
Ő rád szeretettel néz...
(Túrmezei Erzsébet: *Maradj a helyeden*)

Igével zárd a napot! Zsid 6,10

3. ✧ vasárnap

Az Úr Jézus rendelése

Olvasmány:
Mt 3,13-17

„János azonban megpróbálta visszatartani őt, és ezt mondta: »Nekem volna szükségem arra, hogy bemeρίts, és te jössz hozzám?»” (Mt 3,14)

Ha teljes szívből hiszel Jézus Krisztusban, akkor merítkezz be, amint lehet!

liai értelemben kereszténnyé egyedül Krisztus tehet, erre semelyik egyház sem képes. Semmi nem segít a bűnös emberen, csak a Jézushoz való őszinte odafordulás. Ennek a kapcsolatnak a gyümölcse az újjászületés, amit a bemeρίtés jelképez. /KGL/

Egyszer például részt vettem New Yorkban egy haszid zsidó bemeρίtkezésén, megkeresztelésén. Bizonyágtételében elmondta, hogy az ő megtérése 25 évvel azelőtt kezdődött, amikor az utcán, a földön talált egy Zsidók Jézusért-szórólapot, annak hatására betelefonált az irodába többször is, és akik fogadták a hívásait, meggyőző bizonyosságot tettek neki Jézusról.

...

Mi mint Zsidók Jézusért úgy döntöttünk, hogy nem akarunk tudni másról, csak a Messiásról, a megfeszítettéről, ahogy Pál apostol mondta ezt. Nem akarjuk az Izráel-kérdést botránykővé tenni, ezért mi maradunk Jézusnál. (Tar Kata)

A detroiti Ford autóvállalatnál egy szerelő kereszténnyé lett és bemeρίtkezett. Krisztus hűséges követőjeként igyekezett minden bűnét helyrehozni. Éveken át alkatrészeket lopott a Ford gyárból. A megtérése utáni napon bizonyítani akarta Krisztus melletti nyilvános bűnvallását, és visszavitte az összes ellopott alkatrészt a munkahelyére. Elmondta a megtérését a művezetőnek, és kérte bocsánatát. Ilyenre még nem volt példa azelőtt, ezért a művezető táviratot küldött Fordnak, a tulajdonosnak, aki európai úton volt abban az időben. A művezető megkérdezte, hogy mi a teendő egy ilyen helyzetben. Ford is táviratban küldte választát: „Építsetek gátat a Detroit-folyón, és merítsetek be az egész várost!” Igen, milyen egyszerű és szép lenne egy gát a Dunán a Parlamentnél, ahol a miniszterekkel és képviselőkkel kezdve be lehetne meríteni az egész országot.

„Azért, mert valaki garázsban születik, még nem lesz belőle autó.” (Billy Graham) Bib-

A Biblia két év alatt: Jer 31,1-26; 1Tim 2,8-15; Péld 20,19

Imááhítat: Könyörödjünk bűnbocsánatért,
és a megbocsátás készségéért! – Mt 6,12,14-15

3. ✧ vasárnap

Az ember nem figyel Istenre, de amikor nagy szükségben van, és órá van utalva, kész bármit megadni, megtenni, csak hogy a bajból szabaduljon. Aki a lelki leprától kíván tisztulni, az *virraszson a Bölcsesség kapuinál*, mert aki megtalálja, az életet találja meg, és kegyelmet nyer az Úrtól.

Az ígéret: *megtisztulsz*. A mód világos: *Menj, fürödj meg a Jordánban!* Ez nem valamiféle gyógy-mód, mert a lepra esetében inkább ártott, mint használt. Hanem a tisztulás jele, és az engedel-messég próbája. Aki Istentől segítséget vár, az Is-ten parancsa szerint kell hogy cselekedjen.

Az előírt gyógyulási mód könnyű, és ennyi: *Fürödj meg, és megtisztulsz*. A bűnből való gyógyu-lás olyan egyszerű, hogy teljesen menthetetlenek vagyunk, ha nem fogadjuk el: „Higgy, és üdvö-zülsz” – „Bánd meg bűneid, és bocsánatot nyersz” – „Fürödj meg, és megtisztulsz”.

Isten megdicsőítette magát és az ő igéjét, mikor az eljárást hatékonyá tette. Megújult Naamán teste, mint egy kisgyermek teste. Ezt nyeri az ember, ha aláveti magát Isten akaratának, és él a Jézus által adott rendeléssel. /KGL/

Fürödj meg, és megtisztulsz

Olvasmány:
2Kir 5,1–14

„Elizeus egy követet küldött hozzá ezzel az üzenettel: *Menj, és fürödj meg hétszer a Jordánban, akkor újra megtisztul a tested!*” (2Kir 5,10)

A bemerítés gyakorlati-lag könyörgés Istenhez jó, tiszta lelkiismeretért.

Ülsz az asztalnál, hívogat az étel
Finom illata az evésre kér fel
De te csak ülsz tovább lomhán
Hisz téged a te Istened táplál

A forrásvíz rád vár, kéri hogy fürödj meg
A tisztaság cseppje simogat téged
De te csak állsz némán, nem indulsz
Te majd Jézus által megtisztulsz

Szeretetet adnál, de nem sietsz
Isten benned él, te csak jó lehetsz
Mikor feléd jönnek az aggódó kérdések
Isten majd válaszokat ad helyetted
(Dévényi Erika: Mindenki a magáét)

Vasárnapi iskola: *Isten bölcsessége a próbatételben – 1Móz 22,1–19*
Aranymondás: 1Pt 1,7

Augustus

✧ Baptista hitvallás: A bemerítés ✧

32. hét

4. ✧ hétfő

Hit és engedelmesség kérdése

Olvasmány:
Kol 2,8-15

„A keresztségben vele együtt eltemettek benneteket, és vele együtt fel is támadtatok az Isten erejébe vetett hit által, aki feltámasztotta őt a halottak közül.” (Kol 2,12)

A bemerítésben hisszük és valljuk, hogy az igazi változás a Szentlélektől van.

Aki megismeri Jézust, és beengedi az ő életét magába, új életre támad. Amikor Jézussal találkozik valaki, akkor megéled az Isten számára, helyreáll a megszakadt kapcsolat Istennel. Ezért nemet mond mindenre, ami Isten előtt utálatos, ami bűn.

Az ilyen ember meghallja Isten szavát. A Bibliából egészen személyes dolgokat ért meg. Ezután próbál neki engedelmeskedni, és rájön: meggy. Ez nem tőle van, hanem az új élet gyümölcse. Elkezd mozogni, olyanokhoz is odalép, akikhez eddig nem, mert semmi hasznót nem remélt ebből a kapcsolatból, vagy el kell rendeznie valamit, és bocsánatot kér, vagy vissza kell adnia valamit.

Az ördög létezik, démonok vannak, de ezektől nem kell rettegnie a hívőnek. Miért nem? Pál a keresztre mutat. Amikor Jézus a kereszten meghalt, akkor legyőzte ezeket. És beteljesedett, hogy eljön majd valaki, aki a gonosz kígyó fejére tapos (1Móz 3). Jézus rátaposott a kígyó fejére, és az ördög hatalma megtört. A hívők tudják, hogy Jézus sokkal hatalmasabb, mint az ördög. Nem kell tőle rettegni.

Jézus örök Isten, Jézus nélkül az ember halott Isten számára, és ez csak néhány év-évtized kérdése, és kiderül annak is, aki ezt most nem hiszi el. Kiderül, mihelyt átlép az örökkévalóságba. De aki Jézusban hisz, az meghal a bűnnek, új életre támad, és képes lesz Istennel közösségben élni. /KGL/

A történelem számomra nem más, mint eszköz arra, hogy egyre jobban megismerjem Istent, aki – hitem szerint – abszolút módon irányítja a történelmi eseményeket. Vagyis Istent úgy ismerhetem meg egyre teljesebben, ha az ő kijelentéseinek – a Bibliának – az elmélyült tanulmányozása mellett Istent az ő cselekvéseiben és munkálkodásában ismerem meg, ami egyenlő a történelemmel. Isten kijelentései (a Biblia) és Isten működése e világban (a történelem) tökéletes egységben tárul elénk. (Kovács Géza)

A hit az engedelmesség gyökere. Az igazi hit arra törekszik, hogy mások szívében továbbgerjedjen. (C. H. Spurgeon)

Igével zárd a napot! Gal 3,27

5. ✧ kedd – MABAVISZ-lelkipásztor-találkozó

A keresztény ember élettere a gyülekezet, a Krisztus-test. Itt táplálja Krisztus testének tagjait. Itt kap erőt a hívő ember. Itt szolgál az Úrnak, a test egyik tagja a másiknak. Itt vezet Isten az övéit, és tanítja. Talán hasonlíthatjuk a gyülekezetet az iskolához. A Szentlélek nem magántanulóként tanítja a hívőt. Eredj haza, majd ott tanítalak téged! Magántanuló hívőt nem ismer a Biblia. A keresztény ember élettere a gyülekezet.

Ha ezt hiszed, akkor ott vagy a gyülekezetben. Akkor nem otthon próbálsd elvégezni a magad kis hívő életét, és nem mondd, hogy nem kell ahhoz a gyülekezetbe menni.

Jézus azt mondja a tanítványainak: „*maradjatok énbennem*” Mit jelent ez? Hogyan maradjak én Krisztusban? A „Krisztusban maradás” összefügg a gyülekezetben maradással. Krisztust befogadni azt jelenti, hogy befogadom az ígét. Az ígében Krisztust fogadja be az ember, mert Krisztus az Ige. A gyülekezet a Krisztus-test, élettér, életközösség, Krisztus családja. Isten azt akarja, hogy vegyük komolyan azt az életteret, amit nekünk kirendelt. Élünk ott hűségesen és elkötelezetten. Szolgáljuk az Urat, gondoskodjunk arról, hogy az egész gyülekezetnek legyen bizonyágtétele a világ felé.

Isten segítsen ebben bennünket! /KGL/

Lehet, hogy nem jönnek sokan,
de aki jön, az itt ne féljen,
annak a szíven tűz lobogjon,
annak a lelke lángban égjen
és mondja el mindenkinek...

...
Ne jöjjön, aki hűtelen,
de jöjjön, akinek van hite,
jöjjön boldogan, biztosan,
jöjjön Istenhez el ide
az ősök drága templomába.
(Csiha Kálmán: Szeressétek a templomot)

Igével zárd a napot! Zak 9,15

A Biblia két év alatt: Jer 32,6–44; 1Tim 3,6–16; Péld 20,22–23

Egyesülés Krisztussal és a Gyülekezettel

Olvasmány:
1Kor 12,12–14

„Hiszen egy Lélek által mi is mindnyáján egy testté kereszteltettünk, akár zsidók, akár görögök, akár rabszolgák, akár szabadok, és mindnyáján egy Lélekkel itattattunk meg.” (1Kor 12,13)

A Szentlélek rögtön eggyé varázsolja a legszedettebb társaságot is, ha hisznek Krisztusban.

32. hét ✧ Baptista hitvallás: A bemejtés ✧ Augusztus

6. ✧ szerda – MABAVISZ-lelkipásztor-találkozó

A megtérés gyümölcsei

Olvasmány:
ApCsel 10,44–48

„Vajon megtagadhatja-e a vizet valaki ezektől, hogy megkeresztelkedjenek, akik ugyanúgy megkapták a Szentlelket, mint mi?” (ApCsel 10,47)

Ha valóban megtértél, hamarosan örömmel tapasztalják a környezetedben.

Kornéliusznak minden jó cselekedete ellenére sincs üdvössége. Péter azért megy hozzá, hogy elmondja azokat az igéket, amelyek által üdvözül-ni fog. Isten tudta, látta az alamizsnáját, a könyör-gése feljutott az Isten elé. De Kornéliusznak min-den jó tulajdonsága, minden vallásos érzülete ellenére sem volt üdvössége.

Ahhoz, hogy üdvössége legyen, az örök élet beszédét kell hallania az embernek, mert ige nél-kül nincs üdvösség és nincs örök élet. Ahhoz, hogy üdvössége legyen az embernek, az igét kell hallania. Ige nélkül nincs élet. Péter azt mondja a keresztényeknek: *„újonnan születettek Isten igéje által”*. Jakab is ezt mondja: *„az ő akarata szült minket igéje által”*. Ige nélkül nincs új élet. Nincs lelki fel-támadás, új életben járás. Nincs megtartatás.

Isten embereket használ az ő munkájában. Az angyalra csak annyit bíz, hogy mondja meg Kornéliusznak, hogy hívassa magához Pétert. Pedig az angyal is hirdethetné az igét. A Szent-írásban azt olvassuk, hogy Isten megbízza az

övéit, hogy amit ők hallottak és láttak, azt mondják el.

Isten gondoskodik igéjéről, hogy eljusson oda, ahova kell. /KGL/

A keresztények szerint a megtérés egy folyamat, mely a következőképpen foglalható össze:

- Bűnbánat, amely belső akarati döntésre épül, és Isten szerinti megszomo-rodás a bűn miatt.
- Megalázkodás Isten előtt, amelyben a megtérő elismeri bűnösségét.
- Jézus Krisztus engesztelő áldozatának személyes elfogadása és az ő nevé-nek segítségül hívása.
- A bűnök őszinte, töredelmes szívű megvallása.
- Elszakadás a bűnös cselekedetektől és életmódtól, ezek elhagyása.
- Helyettük pedig Jézus Krisztus tanításának követése a mindennapokban, a Szentlélek ereje által.

A megtérés gyümölcse a megigazulás, ami azt jelenti, hogy Isten Jézus Krisz-tus igazságát a megtértnek tulajdonítja, aki felszabadul a végső kárhozható ítélet, valamint a bűn és a bűntudat érzése alól, és hiszi, hogy Jézus Krisztus által örök életet nyert. (wikipedia.org)

Igével zárd a napot! Lk 3,8

7. ✧ csütörtök – MABAVISZ-lelkipásztor-találkozó

Mit tett ez az etióp pénzügyminiszter? Öt lépést, és megtalálta a boldogságot.

Az első lépés: szakíts magadnak időt az örökkévaló dolgokra!

A második lépés: foglalkozz az Isten igéjével! Ez egyszerű lépés, de elengedhetetlenül fontos. Az etióp főember is a Bibliát olvasta a kocsiban. Ézsaiás könyvének tekercsét. Aki igazán komolyan foglalkozik a Bibliával: Jézust magát találja meg.

A harmadik lépés: beszélj ki magad Istennek egy emberével, egy hívő testvéreddel! Nem véletlenül történt, hogy Fülöp evangélista ugyanazon az úton járt, amelyen az etióp pénzügyminiszter utazott. Isten hozta őt a miniszter útjába, hogy segítségére legyen annak a kereső embernek.

A negyedik lépés: rakd le életed minden terhét Jézusnál! Az örövendő élet felé vezető úton ez a lépés a legfontosabb. Aki ezt nem teszi, soha nem találja meg az élet igazi örömét. Rakd le Krisztusra a bűneidet mind!

Végül az ötödik lépés: lépj közösségbe Jézussal! Ezentúl együtt járhatod az élet útjait vele. Ő nemcsak meghalt érted, hanem fel is támadott, és itt van. Él, hogy velünk lehessen mindig. Mindennap. Az élet mindenféle szituációjában. Állandóan vele lehetsz. /KGL/

Hited vallomására...

Olvasmány:
ApCsel 8,26–37

„Ezt mondta neki Fülöp:
»Ha teljes szívedből hiszel,
akkor lehet.« Ő pedig így
válaszolt: »Hiszem, hogy
Jézus Krisztus az Isten
Fia.«” (ApCsel 8,37)

Ha hiszel Jézus Krisztusban,
akkor ne hallgasd el,
és merítkezz be!

Ó, úgy fáj minden, Istenem.
Leráznám rólam a ködöt,
Lennék boldog, lennék vidám,
Lennék szent fénybe öltözött,

Mint valaha, mint valaha.
De magamtól hogyan lehet?
... Szánjál meg, áldó Istenem!
Hintsed rám égi fényedet!
(Kárácz Izabella: Vallomás ahhoz, aki a kincset adta)

Ha már szavad kevés, igaz hited vigyen tovább.
Segít, ha bajba jutsz, feledni jajj-ra, hoz derüt.
(Barnaby: Zarándok...)

Igével zárd a napot! 1Jn 5,1

A Biblia két év alatt: Jer 33,23–34,22; 1Tim 4,7–16; Péld 20,26–27

32. hét ✧ Baptista hitvallás: A bemelegítés ✧ Augusztus

8. ♦ péntek – MABAVISZ-lelkipásztor-találkozó

Teljes vízbe merülés

Olvasmány:
ApCsel 8,36–40

*„Megparancsolta, hogy álljon meg a hintó, és leszálltak a vízbe mind a ketten, Fülöp és az udvari főember, és megkeresztelte őt.”
(ApCsel 8,38)*

Ne elégedj meg fontos változásokkal! Teljesen változz meg!

Amikor vízbe merítik az embert, teljesen bemeíítik. Jelképe ez annak, hogy Krisztussal együtt az ember meg kíván halni a bűnnek. Ha egyszer hittel el tudom azt fogadni, hogy Krisztussal együtt megfeszítettem, halála az én halálom, akkor az Úr szabadulást ad a természetemből.

Ez a történet arról szól, hogy ha meg is van mindentünk anyagilag, és a világ szemében bírjuk is a javakat, az még nem jelenti, hogy valóban mindentünk megvan, mert akinek nincs üdvössége, örök élete, Jézus Krisztusa, annak tulajdonképpen semmije nincs. Az etióp főembernek csak olyan javai vannak, melyeket ő a halála után nem tud magával vinni. Pedig az az igazi érték, amit a halálunk után is magunkkal tudunk vinni. Az ember a halállal elveszti a rangját, beosztását. Nem lesz fontos neki a pénz sem már, a műveltség, a nagy bölcsesség, az okosság. És akinek nincs Jézus Krisztusa, az a halála pillanatában tulajdonképpen nem tud semmit magával vinni.

János levele szerint: akié a Fiú, azé az élet. Akié Jézus Krisztus, az a legdrágábbat tudja magával vinni még a halálában és halála után is. Mert el nem szakaszt tőle már sem élet, sem a halál. Ahogy Isten ígéje mondja: mindenkor az Úrral leszünk. A hívő embernek ez a legnagyobb gazdagsága. /KGL/

Ezt a misztériumot fejezi ki – méghozzá nem is szimbolikusan – a keresztség szertartása, illetve lényege. Régen ugyanis úgy keresztelkedtek, hogy a keresztelendőt egészen belemerítették a vízbe. Úgy alámerítették, mint amikor bele akarnak fojtani valakit. A keresztelkedésnek ebben a módjában szinte látható volt, hogy itt egy bizonyos értelemben vett halálos szertartás történt. Az illetőt mintegy eltemetik a hullámsírba. De ez a szertartásnak csak az egyik fele. A másik az, hogy az alámerült embert újra kiemelik, mintegy jelölve annak, hogy meghalt az őembere, de ímé felemelkedik megtisztultan, az új ember. Így érthető az apostolnak ez a különös magyarázata: „Avagy nem tudjátok-e, hogy akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtünk meg? Eltemetettünk azért övele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk.”
(Jóó Sándor)

Igével zárd a napot! Jel 22,14

El kell jutni oda, hogy mindenestől kívánok meghalni, az ügyességemmel, a képességemmel, a tudásommal. Vagy úgy gondolod, hogy ami rossz, az haljon meg, de az egészért kár volna? Testvér, vagy az egész, vagy semmi! Mi gátol, hogy bemeéítkezz? Még mindig becsülsd, még mindig szereted magadat, még mindig azt hiszed, hogy lesz belőled valami? Semmi! El kell jutni oda, hogy, Uram, akarok. Nekem kell az az új élet, amelyik hordoz engem, amikor nem nekem kell erőlködni. „Élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus”, ez az egyetlen megoldás, más nincs.

Akarod-e ezt az új életet? Halálon át az életet. Ez az első dolog. És a második, amit Fülöp mondott nagyon világosan a komornyiknak: „Ha teljes szívvel hiszel, meglehet. Az pedig felelvén monda: Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia.” Hiszed-e, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia? Neked Megváltóra van szükséged. És Megváltó csak az Isten Fia lehet. Megváltó csak az lehet, aki tiszta, szent, büntelen, aki Isten.

Hiszed-e, hogy Jézus Krisztus Isten Fia? Hiszed-e, hogy Megváltó és hogy magára vette egész bűnös természetet ott a kereszten? A komornyik nagyon világosan kimondja: „Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia.” Kimondod-e ma: hiszem, hogy „a Jézus Krisztusban való élet Lelkének törvénye megszabadított engem a bűn és halál törvényétől”? Ő Isten Fia és Szabadító! Hiszed-e ezt? /KGL/

Minden esztendőben azért ajánltatik fel nekünk húsvét ünnepe, hogy vele [Jézussal] mint valóságosan élő személlyel újra felvegyük a kapcsolatot. Ha önzésünknek, önfejlésünknek meghalva élő viszonyra lépünk vele, s általa találjuk meg a szeretetkapcsolat formáit Istennel és embertársainkkal. Csak így tudunk megszabadulni az éntől, az önmegváltás illúzióitól. Csak így jutunk abszolút megbízható értékrendhez. Csak a kapcsolat, a meghalás, vagyis az énből kilépés, csak a szeretet menthet meg minket. Csak Jézus Krisztus, a Megváltó üdvözíthet minket. De egyedül csak így: ha alázattal, hűséggel és igaz reménységgel behelyezzük magunkat a feltámadás életformájába. (Tarjányi Zoltán: A feltámadás életformája)

Meghalás a régiek, és feltámadás az újra

Olvasmány:

Róm 6,1–11

„A keresztség által ugyanis eltemettettünk vele a halálba, hogy amiképpen Krisztus feltámadt a halálból az Atya dicsősége által, úgy mi is új életben járjunk.” (Róm 6,4)

Ha nem új az, amit élsz, akkor még sok a régi benned!

Igével zárd a napot! 2Kor 5,17

A Biblia két év alatt: Jer 36,1–32; 1Tim 5,17–25; Péld 21,1–2

10. ✧ vasárnap

Jézus szerezte

Olvasmány:
1Kor 11,17-25

„Mert én az Úrtól vettem, amit át is adtam néktek, hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, amelyen elárultott, vette a kenyeret...” (1Kor 11,23)

Jézus Krisztust tanítványa árulása sem akadályozta abban, hogy Isten és ember között örök szövetséget hozzon létre.

„...azon az éjszakán... vette a kenyeret” – az úrvacsora Jézus halálához vezetett. Nem baj, ha a szívünk összeszorul, hisz tudjuk, hogyan árulták el, és hogyan szenvedett értünk Megváltónk. De töltsé be a szívünket az öröm is, hiszen feltekinthetünk a fájdalomokról, a bűneinkről, mert tudjuk, hogy az Úr feltámadt! /KS/

Az Úr Jézus Krisztus tehát asztalához hív minket, és mi engedünk Krisztus hívásának, mert tudjuk: annak vendégei vagyunk, aki által Isten minket megbékéltetett önmagával... Olyan nagyszerű dolog az, hogy az úrvacsorázásban együtt vannak Krisztus szavai és tettei, és ezáltal csodálatos örömmel jön létre. A kenyér és bor az élet két eleme. Az életet adó és az örömet adó két alapelem. Nem véletlen, hogy Krisztus nem ecetet adott az utolsó vacsorán, hanem a bővülködő élet két alapelemét. (Vladár Gábor)

Az első században a keresztények először naponta, majd mindig a hét első napján gyűltek össze istentiszteletre. Az úrvacsora abban az időben egy valóságos vacsora befejező része és egyben a csúcsa volt. Az apostol ahhoz, hogy bemutassa az ellentétet a korinthusiak magatartása és az úrvacsora valódi jelentése között, visszatér annak eredeti szereztetésére. Rámutat arra, hogy az nem egy szokásos étkezés volt, hanem az Úr rendelkezése. Pál az erre vonatkozó ismeretét közvetlenül az Úrtól kapta, és át is adta a korinthusiaknak. Miközben elárulták Jézust, ő vette a kenyeret. Az apostol nem az akkori pászkavacsorát említi, hanem azt a pillanatot, amikor az Úr Jézus vette a kenyeret. Elengedhető a közös étkezés, vagyis amire nincs parancs az Úrtól. Ha esetleg megfelelő módon tennénk, jó, de ha nincs meg, akkor is helyes. A korinthusiaknak viszont nem ment, egyesek éhen maradtak, mások túlzottan élvezték a javakat. Vigyázzunk tehát mi is, hogy ne távolodjunk el a lényegtől!

A Biblia két év alatt: Jer 37,1–21; 1Tim 6,1–11a; Péld 21,3

Imaáhítat: *Könyörögjünk, hogy felismerhessük és elkerülhessük a bűnre vezető alkalmakat! – Mt 6,13a*

10. ✧ vasárnap

Augustus

✧

Baptista hitvallás: Az úrvacsora

✧

33. hét

Az úrvacsora szereztetésének története az Ótestamentumra tekint vissza. A zsidók Egyiptomból való kivonulása előtti napokban Isten fontos rendeletet adott népének. Ekkor szerezte Isten a pászka ünnepét, amelyet nem szabad elfelejteniük és rendszeresen meg kellett ünnepelniük. Egy teljesen új kor kezdődött ekkor Izráel történelmében, a naptárt is ehhez igazították, ez lett az év első hónapja náluk. Mózes leírja, hogy mikor és hogyan kellett ünnepelniük a pászkát. Azon az éjszakán a pászkabarány elfogyasztása után Isten megölt minden elsőszülött fiút és állatot Egyiptomban, de ahol az ajtófélfán ott látta a vért, azt a házat kihagyta, ott az elsőszülött életben maradt. A „kihagy” jelentésű *pásah* igéből ered az ünnepet jelző főnév, a *pesah*, vagyis a pászka.

Az állatok halála a zsidó elsőszülött fiúk helyett előképe Krisztus helyettünk történt halálának. Ő „*a mi húsvéti bárányunk*” (1Kor 5,7), a „*hibátlan és szeplőtlen Bárány*” (1Pt 1,19). Az ő vére alatt vagyunk mi is biztonságban.

Tartsuk emlékezetben mi is azt a napot, amikor Isten Fia értünk halt meg a kereszten, és ünnepeljük őt nemzedékről nemzedékre örök rendelkezésként! /KS/

Krisztus vére az egyetlen erő,
Amely által a menny elérhető.
Megynyílt a kárpit: drága öt sebek!
Itt a szentek szentjébe léphetek.

A Bárány vére oltalom jele.
Míg rajtam van, nem ér ítélete.
Jöhet bűn, Sátán, nyomor vagy halál,
Lelkem e vérben védelmet talál.
(Gerzsenyi Sándor: Drága vér)

E vér a legtisztább aranyruha.
Örök öltöny. Szét nem foszlik soha...
Terülj lelkemre, drága, üdv-adó,
Hadd lehetnék fehér, miként a hó!

Az égi honra méltó az lehet,
Ki látta már a vérző öt sebet.
És aki abban hittel elmerül,
Az életére örök fény derül.

Tartsátok emlékezetben ezt a napot!

Olvasmány:
2Móz 12,1-14

„Tartsátok emlékezetben ezt a napot, és ünnepeljétek meg az Úrnak nemzedékről nemzedékre! Örök rendelkezés ez, hogy megünnepeljétek!” (2Móz 12,14)

A Jézus Krisztus halála előtti nap a történelem örökre emlékezetes napja: az új szövetség ünnepe.

Vasárnapi iskola: Isten bölcsessége a gondviselésben – 1Móz 28,1-5.10-22
Aranymondás: 1Móz 28,15a

11. ✧ hétfő

Hálaadás és emlékezés

Olvasmány:
ApCsel 2,42–47

„Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban.” (ApCsel 2,42)

Isten és ember új szövetségének ünnepe mindig öröm: a legboldogabb ünnep.

A nyugati mintára alakított kereszténység az úrvacsora eseményét sokszor gyászos eseményként hangsúlyozza. Itt ujjongásról olvashatunk, amelyet az első keresztényeknek a megváltásuk feletti öröm adott, láthatjuk tisztaságukat és azt az életformát, amely az Isten nélkül élő embertől oly idegen. Isten Szentlelkével betelve egy merőben új életet kezdtek élni.

Nem szabad elfelejtenünk, hogy a tanítványok nemcsak Jézus halálára emlékeztek vissza, hanem a feltámadására is. Nekünk is a fő hangsúlyt a feltámadásra való emlékezésre kell helyeznünk. Ezért amikor magunkhoz vesszük a kenyeret és a poharat, akkor legyen örömmel tele a szívünk! Tegyük szent tisztelettel, komolysággal, de ne komoran vagy szomorúan! Felejthetetlen számomra az az alkalom, amikor egyszer egy külföldi gyülekezetben volt lehetőségem úrvacsorát venni. Soha nem láttam még olyan ragyogó örömet, boldog hálát senkinek az arcán, mint testvérünkén, aki körbeadta a

kenyeret és a bort. Mintha Jézust láttam volna.

Az úrvacsora örömdetes esemény, azt hirdeti, hogy Jézus mindenkora kiengesztelte Istent egyetlen, örök érvényű és tökéletes áldozatával. Adjunk hálát érte a mai reggelen is! /KS/

Így ült utolsó étkezéshez értünk
a bárányhoz a Bárány-áldozat,
hogy míg kint kavarg a kárhozat,
addig mi Benne, bent s Belőle éljünk.

Vendéglátó itt nem lehet, csak vendég,
kit Ő most asztaltársává avat,
s hálából szolgálatra lesz szabad,
mert erre áldja őt az új szövetség.
(Balog Miklós)

Igével zárd a napot! 5Móz 12,7

12. ✧ kedd

Augustus

✧

Baptista hitvallás: Az úrvacsora

✧

33. hét

Pál apostol miután elmondja, hogy hogyan kell helyesen úrvacsorázni, amint az Úrtól vette, most elmond még egy fontos dolgot. Ő természetesen veszi azt, hogy az Úr parancsa szerint a hívők valóban eszik a kenyeret, és isszák a poharat. Az úrvacsora Jézus páratlan ajándékának nemcsak ünnepélyes elfogadása, hanem egyszerűs mind bizonyágtétel is. A „hirdessétek” szó görög megfelelője két igemódban fordítható, „hirdessétek” és „hirdetitek”. Az úrvacsora vételére összeseregglő hívők ünnepélyes összejövetellel hirdetik az Úr halálát. Már maga a tény, hogy az úrvacsoravétel nem vehetnek részt a hitetlenek, mert nincsenek közösségben Krisztussal, már ez felhívás és bizonyágtétel a számukra. Az Úr haláláról beszél ez nekik, és döntés elé állítja őket, dönteniük kell a megfeszített Krisztus ellen vagy mellett. Az őskeresztények hiteles élete és vallási gyakorlata nyomán *„félelem támadt minden lélekben”* (ApCsel 2,43a).

Az ünnepélyes bizonyágtetésnek tartania kell addig, *„amíg eljön”*, vagyis amíg visszajön az Úr. Az apostol itt újra Jézus szavaira alapoz (Mt 26,29). Az Úr eljöveteleig, az utolsó napig van és lesz úrvacsora. Legyen nekünk is természetes, ami helyes, és tegyük minden adódó alkalommal! /KS/

Akaratát bennünk és velünk csak akkor értjük meg, ha az ő megmentő szándékát eredményessé engedjük válni. Más szóval a Krisztussal közösségben élők lelkiülete misszionáriusi lelkiülete. Átveszik Krisztustól a mentő lelkiületet, az egész emberiségre kiterjedő mentő szándékát, és a Szentlélek által azon vannak, hogy Krisztus ismert legyen a föld végső határáig. *(Nagy József)*

Jézus halálának hirdetése

Olvasmány:
1Kor 11,26–34

„Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret, és isszátok e poharat, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljön!” (1Kor 11,26)

Jézus Krisztus halála ajándék: megváltó halál, értelmes halál, éltető halál, csodahalál. Beszélni kell róla.

Ígével zárd a napot! ApCsel 1,11

A Biblia két év alatt: Jer 39,1–40,6; 2Tim 1,1–8; Péld 21,6–7

273

13. ♦ szerda

Az emlék-jegyek: kenyér és bor

Olvasmány:
Mt 26,26-29

„...mert ez az én vérem, a szövetség vére, amely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára.” (Mt 26,28)

Mit deklarál az úrvacsora? Hogy a bűnök bocsánatának megtörtént a fel-tétele.

drága vérével írta alá Jézus. Vére elegendő volt, hogy mindenkinek bűnbocsánatot adjon: *„sokakért kiontatik”*. Nem kell már bakok, bikák vére, feláldozása. Adjunk hálát ezért a drága ajándékért, és jöjjünk hittel ma reggel is a kereszthez bűneink bocsánatáért! /KS/

Ugye, a test számára nehéz robottal és verejtékkel szerzed meg a kenyeret – nézd, a mennyből alászállott kenyér ingyen kínálja magát! *„Vegyétek és egyetek...”* Elutasítod-e, elkerülöd-e messzire, hogy ne is találkozzál vele? ... Kedvre derülne arcom, ha Péter apostol hitével így kiáltanál fel: *„Táplálj, Uram, az örök életre... Hiszem, hogy te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia!” (Somogyi Imre)*

A Megváltó akkor szerezte az úrvacsorát, miközben az utolsó pászkavacsoráját fogyasztotta el. A kenyér és a bor, mint az étkezés részei, már ott voltak, és Jézus Krisztus új jelentéssel ruházta fel ezeket. *„Ez az én testem”, „ez az én vérem”* – vajon Jézus úgy értette, hogy a magunkhoz vett jegyek valóban átváltoznak az ő testévé, vérévé, vagy úgy, hogy az ő teste és vére a kenyérben és a borban velük és közöttük van az asztalon? Az Úr Jézus amikor ezt az emlékezést szerezte, akkor még nem adatott a keresztre. Nyilvánvaló, hogy jelképesen beszélt. Amikor a kenyeret és a bort magunkhoz vesszük, megemlékezünk értünk elvégzett engesztelő haláláról.

A *„szövetség vére”* arra a szövetségre utal, amelyet Isten Izráel népének ígért a Jer 31,31-34-ben. Ez feltétel nélküli ígért, hogy kegyelmezni fog igazságtalanságaiknak, és bűneikről, gonoszágaikról többé nem emlékezik meg. A kegyelem új, feltétel nélküli szövetségét saját

Ígével zárd a napot! 3Móz 17,11

Miután Pál apostol elmondta az úrvacsora eredetét és célját, rátér a helytelen részvétel következményeire. Valamennyien méltatlanok vagyunk, hogy részt vegyünk ezen a magasztos vacsorán. Ebben az értelemben méltatlanok vagyunk az Úr bármilyen irántunk megnyilvánuló kegyelmére, szeretetére. De itt nem erről van szó, hiszen Krisztus vére által megtisztítva közeledhetünk Istenhez. „Az Úr Jézus halálának emlékgyeiben, a kenyérben és a borban azok részesülhetnek, akik újjászülettek, hitük vallomására bemerítkeztek, Istennel és embertársaikkal rendezett közösségben élnek.” (Baptista hitvallás)

Amikor az úrvacsorához járulunk, megítélt állapotban kell ezt tennünk. A bűnt be kell vallanunk, el kell hagynunk. Bocsánatot kell kérnünk Istentől és emberektől, akiket megbántottunk, és jóvá tennünk az okozott kárt, amennyiben lehet. Különböztetve magunkhoz az Úr kenyerét és poharát, vétkezünk az Úr teste és vére ellen, és önmagunk elítélésének a hiánya Isten ítéletéhez vezet. Pál utal arra a szegységteljes magatartásra, amely jellemezte a korinthusiakat: könnyelmű, tiszteletlen viselkedésben voltak vétkesek, „ezért erőtlenné és betegek köztettekk sokan, és halnak meg számosan” (30. v.).

Az Úr őrizzen minket ettől! Járuljunk megvizsgált étellel és rendezett kapcsolatokkal az Úr asztalához! /KS/

Komolyan vedd testvér
ezt a szövetséget
melyet az Úr, lehet,
hogy most utoljára
újít meg tévéled!

Ne legyen neked csak
szertartásos forma,
s ne azért vedd csupán,
mert így szokás, és mert
ott ülsz a padsorba'!

...
(Balog Miklós)

Emlékezz Krisztusra,
véve a kenyeret,
kit sok bűnöd tört meg
a kereszten, mégis
megbocsátott neked!

Igaz bűnbánattal
igyal a kehelyből,
s emlékezz, hogy vére
minden bűnt, mit megbánsz
örökre eltöröl.

Az úrvacsorázás feltétele

Olvasmány:
1Kor 11,27-29

„Azért, aki méltatlanul eszi az Úr kenyerét, vagy issza az Úr poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen.” (1Kor 11,27)

Aki hívő tisztelettel emlékezik, aki őszintén átéli Jézus Krisztus jelenlétét, az méltó az úrvacsorára.

Igével zárd a napot! 3Móz 10,3

A Biblia két év alatt: Jer 42,1-43,13; 2Tim 2,1-7; Péld 21,11-12

15. ✧ péntek

Megújuló bizonyosság

Olvasmány:
1Kor 10,1-16

„Az áldás pohara, amelyet megáldunk, nem a Krisztus vérével való közösségünk-e? A kenyér, amelyet megtörünk, nem a Krisztus testével való közösségünk-e?” (1Kor 10,16)

A tartalmas úrvacsorai részvétel a Krisztushoz és egymáshoz tartozás bizonyosságát adja mindig.

Aki hittel veszi magához ezeket az egyszerű jegyeket: a falat kenyeret és a korty bort, az a hite által Krisztussal egyesül. Pál apostol az 1Kor 10. részében részletesen ír erről: *„Az áldás pohara, amelyet megáldunk, nem a Krisztus vérével való közösségünk-e? A kenyér, amelyet megtörünk, nem a Krisztus testével való közösségünk-e?” (16. v.)*

Az úrvacsora tehát több, mint pusztá emlékezés arra, ami annak idején nagypénteken történt. Mert nemcsak arra emlékezünk, mit tett értünk Krisztus, hanem arra is emlékeztetjük magunkat, hogy ígérete szerint velünk van minden napon a világ végezetéig. Sőt, hogy az az ő célja, hogy bennünk éljen. Hogy a hívő megnyissa magát egészen Krisztus előtt, aki Szentlelke által belülről vesz munkába minket, és belülről akar átformálni, hogy újfajta gondolkodásunk, egészen más jellemünk legyen, hogy őreá jellemző tulajdonságok jelenjenek meg bennünk Szentlelke által.

„Az a kőszikla pedig a Krisztus volt” – „velük ment” (4. v.). Erősödjön meg minden alkalommal ez a hit és bizonyosság mibennünk, amikor az áldás poharát vesszük magunkhoz! Ne legyünk ezért hitetlenek és engedetlenek, mint Isten népe a pusztában, hanem legyünk hűek szabadító Istenünkhöz! Az Úr segítsen ma ebben! /KS/

A hit bizalom és meggyőződés. A hit Isten ajándékának az elfogadása. A hit előlegezett köszönet és hála. A hit Isten kegyelmi ajándékának az értékelése: nem hiszékenység, hanem életminőség... A hit mennyei minőség. *(Udvarnoki Béla)*

Igével zárd a napot! Zsid 3,14

„Kenyer” vagyunk. Mi, akik az Úr gyermekeiként megemlékezünk Urunk haláláról, s az úrvacsorához járulva a megtört kenyérből veszünk magunkhoz egy-egy falatot, egységes egészet, kenyeret alkotunk. Amit fogyasztunk, azzá leszünk, hiszen „egy kenyérből részesedünk”. Amikor egy névre kereszteleztünk meg, egy lelki eleddel eszünk, és egy lelki italt iszunk, akkor nemcsak Krisztussal kerültünk közösségbe hit által, de valóságosan, hanem mindazokkal, akikkel Krisztus közösségben van. Tagjai lettünk az ő nagy családjának, a gyülekezetnek. Testvéri közösségünk van egymással, amely minden úrvacsorázás alkalmával megújul Istennel és egymással is.

A másik metafora szerint „egy test vagyunk mindannyian”. Olyan szerves közösség ez, amelyet egy olyan lelki vérkeringés köt össze, amely erősebb a föld minden vérrokonságánál is. Sokféle vagyunk, különbözőségekkel, de a leglényegesebb dolgokban egyek vagyunk: szükségünk volt és van Krisztusra, bűnbocsánatra, mind küzdünk valamilyen nyomorúsággal, de tehetjük ezt közösen, egymást segítve.

Ez a közösség, amit az Úr drága véren és élete árán szerzett meg, figyelmeztet minket arra, hogy nem élhetünk akárhogyan benne. Ne ingereljük fel az Urat, hanem szerezzünk örömet neki! Élünk tisztán a vele és az egymással való közösségben mindig! /KS/

A Krisztussal való közösségünk személyiségünket inkább felemeli, mint elnyomja. Tisztábban, megkülönböztetettebben nyilatkozik meg az értelem és a ragaszkodás, mint bármikor előzőleg. Az „én” és a „te” világosan megállapított. De nincs ellentét közöttük. Egységes az óhaj, a szándék, mivel egyik oldal elfogadta az életet, a másik oldal pedig adta azt. Isteni oldalról adódik a szeretet, bizalom. A kölcsönös viszonyban a hangsúlyozott tény külön áldásunk Krisztustól és ugyanakkor személyes egységünk vele. (Nagy József)

Megújuló közösség

Olvasmány:
1Kor 10,17–23

„Mert egy a kenyér, egy test vagyunk mindannyian, akik az egy kenyérből részesedünk.” (1Kor 10,17)

Az úrvacsora után mindig erősebb testvérnek tudjuk magunkat.

Igével zárd a napot! Gal 3,26

17. ✧ vasárnap – Tahi-konferencia

A hívők közössége

Olvasmány:
Jn 10,22–27

„Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket, ők pedig követnek engem.” (Jn 10,27)

Keress egy gyülekezeti közösséget, hogy átélhesd az Isten nyájához tartozás örömét!

A templomszentelés ünnepét ma hanukának vagy a fények ünnepének nevezik. Arra emlékezteti a zsidókat, amikor Júdás Makkabeus idején, Kr. e. 165-ben újrászentelték a templomot. Ugyanis az előzőleg hatalomra kerülő IV. Antiochus Epiphanes igyekezett a monoteizmust kiirtva a görög istenek tiszteletét elterjeszteni. Elrendelte Zeusz imádatát a jeruzsálemi templomban. A világosság ünnepén a Salamonról elnevezett csarnok fedett volt, és jó védelmet biztosított a hideg keleti szél ellen.

Jézus mindig védelmet nyújt az őt követőknek. Ő sohasem tart bizonytalanságban bennünket. Körülvesz szeretetével és gondoskodásával. Jó dolog, ha ebben a szeretetben van együtt a gyülekezet. Fejezzük ki örömünket Jézus és egymás iránt! Történetünkben körülvették a jeruzsálemi vezetők, hogy megvádolják őt. Ki akarták mondatni vele, hogy ő a Krisztus, a Messiás. Életünk során bennünket is érhetnek provokatív támadások. Arra figyeljünk, hogy ne legyen

közzöttünk ilyen vádaskodó, egymást felelősségre vonó lelkület! Ne engedjünk az egymást hibáztató érzéseknek vagy a sértődöttségnek!

Hitünket és cselekedetünket a Jézus iránti bensőséges kapcsolatunk irányítsa! Hálaadással és odafigyeléssel hallgassunk vezetésére, és adjunk hálát, mert hozzá tartozhatunk! /MaZs/

Áldott a nap, melyen seregedbe vettél,
próbákon át edzett, harcosoddá tettél!
Uram: arra kér egy veterán közlegény,
nyughasson majd nálad, váltságod érdemén.
Bár lépnének sokan, hívők táborába,
haladva menny felé, Jézus lábnyomába!
De nem tábornokként? Hanem mint közlegény,
ám szebb hon fiaként, ott nincs bűn, szenvedély.
(Pecznyík Pál: Lelki közlegény)

A Biblia két év alatt: Jer 46,13–47,7; 2Tim 3,1–17; Péld 21,17–18

Imaáhítat: Magasztaljuk az Örökkévalót a Gonosztól
is megszabadító hatalmáért! – Mt 6,13b

17. ✧ vasárnap – Tahi-konferencia

Mindig születnek újabb és újabb énekek, amelyek Isten szabadításáról szólnak. Mózes éneket úgy írtak le, hogy az ne menjen feledésbe. Így olvashatunk mi is arról. Az énekkel kimondták, megvallották, Isten hogyan vezette el Izráel fiait az ígéret földjére. Ugyanakkor szól arról is, hogy ha eltérnek ettől a leírástól, az tanúskodni fog ellenük.

Isten megbízta Józsuet népe vezetésével. Ezáltal az izráeliták bizalmat kaptak Istentől a helyes úton járásra. Ebben a kegyelemben lehet nekünk is részünk. Vajon mi mit kezdünk ezzel a bizalommal? Ha eltérünk a Szentírás szavaitól, kínos helyzetbe kerülhetünk. Ha elfelejtjük a Jézusnak elmondott fogadalmunkat, amit hoztunk megtérésünkkor vagy bemerítkezésünkön, az ellenünk fog szólni. Mózes előtt az egész gyülekezet megígérte, hogy megtartják a törvénykönyv szavait. Mi is bizonyosságot tettünk az egész gyülekezet előtt a Jézus iránti hűségünkről. Amikor másban keressük életünk boldogságát, mint a mi Urunkban és az ő beszédeiben, akkor „elveszítjük lábunk alól a talajt”. Hamis biztonságba fektetjük bizalmunkat. Emlékeztessük magunkat Isten hűségére! Ő előre tudta, hogy ha kísértés éri Izráel fiait, akkor elbukhatnak. Vigyázzunk, ne kövessük rossz példájukat!

Isten felkínálja a visszatérés lehetőségét, ha elfelejtettük volna az ő hűségét. Erősödjünk meg szabadításában, és adjunk hálát Isten ígéreteiért és azért, mert ő mindig velünk van! /MaZs/

Istennek választott népe,
Áldjad hű oltalmazód,
Aki földi életedbe'
Oly hűséges pártfogód!
Ne légy néma,
Tégy te róla
Bizonyosságot olyan hangon,
Mindenfelé hogy elhasson!
(N. L. Zinzendorf
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 410)

Az egész gyülekezet füle hallatára

Olvasmány:
5Móz 31,19–30

„Ezután elmondta Mózes Izráel egész gyülekezete füle hallatára ezt az éneket, az utolsó szóig.” (5Móz 31,30)

Ha Isten üzenetét bízza rád, légy készen arra, hogy megoszd azt másokkal! Akár az egész gyülekezettel...

Augusztus

34. hét ✧ Baptista hitvallás: A gyülekezet és az egyetemes egyház

Vasárnapi iskola: Isten bölcsessége az áldásban – 1Móz 32,1–12.24–32; 35,1–5
Aranymondás: Zsolt 115,12

18. ✧ hétfő

Tiszta igehirdetés

Olvasmány:
1Kor 14,26–32

*„A próféták pedig ketten
vagy hárman szóljanak, a
többiek pedig ítéljék meg!”
(1Kor 14,29)*

A tiszta igehirdetés több,
mint szent beszéd. Isten
szava szólal meg benne,
ezért elbíra a kritikát, a
bírálatot is.

Mindig gyönyörűsége egy istentiszteleten,
ha a testvérek olyan aktívan bekapcsolódnak a
szolgálatokba, amint a korinthusi levélben ol-
vassuk. Cél az, hogy mindenki szeretetben bá-
torítást adjon és kapjon a másiktól. Tegye ezt
bármilyen lelki ajándékkal, amit a Szentlélektől
kapott.

Kialakult nálunk egyfajta istentiszteleti litur-
gia. Tudjuk, mi a sorrend az alkalmainkon. De
ezáltal beszűkíthetjük a Szentlélek munkáját az
életünkben. A korinthusi gyülekezetben szabad
volt nyelveken szólni és prófétálni. Nem voltam
még olyan gyülekezetben, ahol a nyelveken szó-
lás magyarázatával éltek volna. Hallottam róla,
egyes karizmatikus gyülekezetekben, ahol nyel-
veken szóltak, néha volt magyarázó is. Inkább
az előzőt gyakorolják. Adatott nekünk ezek
közül bármely ajándék? Mindezt az ige szerint
gyakoroljuk? Milyen ajándékot kaptunk? Tu-
dunk szolgálni másoknak bátorítással? Ha pró-
fétálunk, ígét hirdetünk vagy bizonyosságot te-
szünk, hagyatkozunk a Szentlélek vezetésére! Akkor van szavainkon áldás,
ha így teszünk, és nem megszokásból szólunk.

Bárcsak éreznék Isten jelenlétét mások az istentiszteleteinken, és meg-
alázkodva megtérnének! Dicsőség Istennek, ha így van! Legyen áldás min-
den igehirdetésen! Ezt érdemes volt meghallgatni, és ne hallgassunk megér-
zéseinkre! Engedjünk nagyobb teret a Szentlélek vezetésének! /MaZs/

A reformáció kora előtti évszázadokban a Szentírás tanítása helyett inkább a
hagyományok kerültek túlsúlyba, tehát az, amit az ember csinált, az ember
mondott, az ember épített valamiféle Babel-toronyként, ami beárnyékolta, el-
fedte Isten ígéjének a tiszta voltát és Istennek kegyelemből való idvezítését.
(Csete Szemesi István)

Igével zárd a napot! 1Thessz 5,20–21

19. ✧ kedd

Augusztus

34. hét ✧ Baptista hitvallás: A gyülekezet és az egyetemes egyház

Az olvasott mondatok azt sugallják, hogy az alkohol mámorító hatása megkísértheti a keresztény embert is. Ezzel szemben az olvasott igénkben arra terelődik a hangsúly, hogy éljük át ezt a boldogító érzést a Szentlélektől.

Az elfogyasztott ital mindig veszélyes helyzetet hozhat az ember életébe. Konkrétan az önuralom elvesztését jelenti, hiszen akkor az ember rendellenesen viselkedik. Amíg annak önpusztító hatása lehet, addig a Szentlélek általi „megittasodás” mások felé való örömszerzést hoz létre. Bár csak a Szentlélek okozta mámorosító érzésre törekednénk, és az ő irányítása alatt mondanánk egymásnak örömteli gondolatokat, igeverseket! Így buzogjanak fel bennünk a zsoltárok, a lelki énekek és ujjongó hálaadások, akkor átéljük a zene, az éneklés megnyugtató, és az Isten dicsőítése megújító, megerősítő hatását. A Szentlélek végezze el bennünk a feltöltődést Krisztussal! Vessük alá magunkat az Úrnak, és az ő irányítása által megteremjük a Lélek gyümölcsét.

A Szentlélek által irányítva engedelmeskedjünk egymásnak, és akkor szívesen szolgálunk egymás felé. /MaZs/

Az Úr légyen áldott: nagy dolgokat tett;
Leküldte a földre, kit úgy szeretett;
Ó, lásd, Jézus értünk halt kereszthalált,
Hogy megnyissa nekünk az üdv ajtaját!
(F. J. Crosby, ford. Déri Balázs
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 5)

Ha megújultunk lelkületünkben, akkor nem fogunk zúgolódni sorsunk miatt; Isten dicsőítése fog áradni szívünkéből állandóan. Az Isten által ránk helyezett komoly felelősség – a lelkek megmentése – fogja lekötni teljesen szívünket és elménket. Annyira, hogy nem lesz időnk megpróbáltatásainkról, áldozathozatalainkról beszélni... (E. G. White)

Dicsőítés szóban és éneken

Olvasmány:
Ef 5,18–20

„...mondjatok egymásnak
zsoltárokat, dicséreteket és
lelki énekeket; énekeljetek és
mondjatok dicséretet szíve-
tekben az Úrnak...” (Ef 5,19)

Engedd, hogy a Szentlélek betöltse a szíved, és felfakad benned az Isten iránti hála és öröm!

Igével zárd a napot! Zsolt 95,2

A Biblia két év alatt: Jer 49,1–22; 2Tim 4,6–22; Péld 21,21–22

281

20. ✧ szerda – államalapítás ünnepe

**Letelepedés,
megnyugvás**

Olvasmány:
1Móz 11,25–32

*„...elindult velük Úr-Kaszdimból, hogy Kánaán földjére menjen. Eljutottak Háránig, és ott letelepedtek.”
(1Móz 11,31b)*

Engedd, hogy Isten vezesse az életed! Ha őt követed, az utad végén békére és megnyugvásra találsz.

Kezdetben, miután az erőszakosság elterjedt a földön, Isten özönvizet bocsátott a földre. Ezután Isten egy új szövetséget kínált fel az emberiségnek. Sokan ennek ellenére sem tudtak órá figyelni, amikor tornyot építettek, hogy elérjék Istent. Előjött az ősi kísértés: olyan akak lenni, mint az Isten. Bábel után igénk elvezet az emberiség történetéről Izrael történetére, amely Ábrahám elhívásával kezdődik. Isten új kezdetet indít el.

Isten kiválasztja Ábrámot Úr-Kaszdimból, és egy új névvel elküldi Kánaán, az ígért földje felé. Amikor Isten elhív valakit, az érteni fogja az ő szavát. Izrael népe sok viszontagság után elfoglalja majd azt a helyet, ahol letelepedhet. Közben találkoznak népvándorlásokkal és különböző népek, nemzetségek kultúrájával. A Biblián kívüli adatokat figyelembe véve – 2013-ban – egy bolíviai faluban él a világ legidősebb embere, aki a hatóságok nyilvántartása szerint 1890-ben született. A magas kor elérésében az

is közrejátszott, hogy nagyon nyugalmas életet élt. Hiába faggatják a 100 évnél idősebbeket a hosszú élet titkáról, azzal nem szolgálhatnak. Egy közös van bennük: a töretlen derű. Ehhez hozzátesszük az Istennel való megbékélést is. Amikor Izrael népe eljutott Kánaánba, ez a megnyugvás vette körül őket.

Amikor hazánk államalapítási ünnepére gondolok, ugyanezt kívánom népünknek: az Istennel való megbékülést. /MaZs/

Kell-e nagyobb bizonyíték,
Mint Isten csodás békessége?
Kell-e megnyugtatóbb tudat,
Mint az, hogy ott vagyok tervében?
(Kiss Adina: Istenben minden kérdés válaszra lel...)

Igével zárd a napot! Ám 9,15

Néhány környéken élő szektás, hitetlen zsidó úgy gondolta, hogy aki csatlakozik Jézus-hoz, az szentségtelenné válik, mert Jézus a városon kívül szenvedett kereszthalált. A levél olvasói számára az igazi otthon nem egy akkor létező tábor, hanem az eljövendő város volt.

Ezért nincs szükség több véresáldozatra. De szükség van a hitvallástételre, a dicséret áldozatára és a jótékonyság, alamizsnálkodás, az adakozás áldozatára. Végül az engedelmes-ség áldozatára, amellyel előjáróinknak tartozunk. Hiszen ezekben az áldozatokban gyönyörködik az Isten.

Jézus megváltása számunkra az alap, hogy készek legyünk mi is ezek megvalósítására. Arra készítet bennünket, hogy örömmel tegyük ezeket. Akkor is, ha bárminek a drágulását halljuk. A reklámok szlogenjei arról szólnak, hogy hogyan valósítsuk meg álmainkat. Ne szenvedjünk hiányt semmiben, ne kelljen lemondanunk semmiről. Találkozunk szemfényvesztéssel, meg nem bocsátással. Az anyagiak hiánya fokozatosan mérgezheti az otthoni légkörüket. Ezért talán mindennaposá válhatnak közöttünk a viták. Sajnos ezek idővel mély réseket ütnek a családban. Hogyha semmi se tud hatást gyakorolni ránk, és talán irányíthatatlanná váltunk, akkor újítsuk meg lelki kapcsolatunkat egymással!

Megélhetésünket a jótékonyságunk irányítsa, és megbecsülésben lesz részünk. Keressük azokat az áldozatokat, amelyekben gyönyörködik Istenünk! /MaZs/

Időt kell szakítanod embertársaidra, tégy valamit másokért, ha még oly apróságot is – valamit, amiért fizetséget nem kapsz, csupán a kitüntető érzést, hogy megtehetted! (Albert Schweitzer)

Adakozás

Olvasmány:
Zsid 13,14-17

„A jótékonyságról és az adakozásról pedig el ne feledkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten!” (Zsid 13,16)

Az adakozásban nem csupán az adományod cserél gazdát. Ha Isten iránti háladból fakadóan adod, abban az Úr is gyönyörűségét leli.

Az adakozásban nem csupán az adományod cserél gazdát. Ha Isten iránti háladból fakadóan adod, abban az Úr is gyönyörűségét leli.

Igével zárd a napot! Zsolt 37,3

22. ✧ péntek – Balaton-NET

Szeretet- szolgálat

Olvasmány:
Jak 1,19–27

„Tiszta és szeplőtlen kegyesség az Isten és Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és az özvegyeket nyomorúságukban, és tisztán megőrizni az embernek önmagát a világtól.” (Jak 1,27)

Szeretetet adni soha nem hiábavaló. Mikor mások felé megnyitod a szíved, te is gazdagodsz általa.

Jakab először egy olyan kereszténységről ír, amelynek hite megüresedett és formálissá lett. Arra akar emlékeztetni, hogy az igazság igéje által a keresztények újjászülettek (1,18). Mindez konkrét cselekvésre ösztönöz, azaz nem maradhatnak csak hallgatói az igének, hanem cselekvőivé is kell válniuk. Ez hogyan történhet meg?

Eljárunk kötelességtudóan a gyülekezetbe, és örömmel részt veszünk az alkalmakon. Sok mindent meg kell tanulnunk, ha kezükbe vesszük az életünk irányítását. A harag szívünket bezárttá teszi, és nem tudunk megnyílni egymás előtt. Készségesen hallgassuk meg a másikat, és ne legyünk hirtelen haragúak! Becsapjuk önmagunkat, ha tetteinket nem ellenőrizzük le Isten igéje által. Érdemes szorgalmasan tanulmányozni azt. Vizsgáljuk meg, mennyire vesszük komolyan az igét! A lelki tükröképünket abban látjuk meg. Elfogadhatatlan legyen számunkra, ha istenfélőként nem fegyelmezzük meg a beszédünket, és ha elfe-

ledkezünk az árvákról és az özvegyekről! „Az álmosolyból valódi boldogság lesz, majd meglátod! Kutatások szerint még egy műmosoly is javítja a hangulatodat. A mosoly barátságos kinézetet kölcsönöz neked, és így mások is bátrabban közelednek majd feléd.” (S. A.)

Indítson elkötelezettségre a szeretet és könyörületesség cselekedeteinek megélése! Csináljunk valami jót a mai napon mások javára! /MaZs/

Csak a szeretet képes, amire semmi más,
Hogy elveszhetett az érdek, de élni fog a világ.

...

Mindig sűgöd, hogy küzdjél, látod, érdemes volt,
Többet adott a hűség, mint a pillanatot.
Tűzben izzani végig, mint a legelején,
Csak a szeretet visz, hogy odaérj.
Csak a szeretet visz, hogy odaérj.
(Pajor Tamás: Csak a szeretet)

Igével zárd a napot! Zsolt 68,6

A bűn elválasztja az embereket Istentől, és csak Jézus engesztelő áldozata hozza el a megoldást. Az ő halálában nemcsak Isten békült ki az emberrel, hanem felkínálja a megbékélést zsidók és pogányok között is. Két célja volt a békétlenség megszüntetésével: a hívő zsidók és pogányok keresztényekké lettek. Ez mindenki számára egy teljesen új életforma.

Mi is távol éltünk Istentől, emlékezzünk rá, hogy milyen volt az életünk, amikor még Krisztus nélkül éltünk! Beléptünk abba a gyülekezetbe, szent templomba, ahol ő a sarokkő; aki összefogja a nemzeteket, megtért személyeket egymáshoz. Örömteli hírem van, ebbe a közösségbe bárki beléphet. Életfontosságú döntés ez számodra, amikor odamenekülhetsz Istenhez védelemért, elpanaszkodni neki a téged ért támadásokat. Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) főigazgatója kiemelte, hogy a víz véges erőforrás, ezért okos vízgazdálkodásra van szükség. Bármi felől elmondhatod: miért kellett ennek megtörténnie? Ne légy kiábrándult életed dolgai miatt! Az örök Isten elfogad úgy, ahogy vagy. Jézus a kereszten lerontotta azt a választófalat, amely elválasztott téged Istentől.

Jöjj hozzá megfontoltan! Lehet, hogy úgy nőttél fel, hogy nem kaptál egyházi tanítást és nem volt hívő ismerősöd. Nem vagy idegen Jézus számára. Ő mindenkinek felkínálja a békességét, engedd meg, hogy ő legyen mindenben az életed alapja! S élvezd a szentek közösségét a gyülekezetben! /MaZs/

Krisztus egyháza nem luxushotel, melyben keresztény urak kényelmes küllönszobákban laknak. Az egyház inkább hasonlít egy katonai barakkhoz, melyben az evangélium harcosai együtt laknak és közös kiképzésben részesülnek.

Isten egyetemes egyháza a menny kedvence, Krisztus ékessége, fejének koronája, szívének melltablája és szeretetének tárgya. (C. H. Spurgeon: Egyház)

A egyetemes, láthatatlan egyház

Olvasmány:
Ef 2,11–22

„Ezért tehát nem vagytok többé idegenek és jövevények, hanem polgártársai a szenteknek és háza népe Istennek.” (Ef 2,19)

Ha Istenhez jössz, ő magához fogad, és megajándékoz a keresztények testvéri közösségével.

Igével zárd a napot! Zsid 12,22–24

24. ✧ vasárnap – Balaton-NET

Isten adja az elhívást

Olvasmány:
Ef 4,1–16

*„És ő »adott« némelyeket apostolokul, másokat próféta-
tácul, ismét másokat evan-
gelistácul, vagy pásztorokul
és tanítócul, hogy felkészít-
se a szenteket a szolgálát
végzésére, a Krisztus testé-
nek építésére...” (Ef 4,11–12)*

Gyülekezeti szerepeink
időről időre változnak. De
ha Isten osztja ráink őket, a
többiek örülnek nekünk.

Krisztus gyülekezetépítő, gyülekezeti szer-
kezetet alakító munkája tárul eléink az igében.
Megérthetjük: az Úr képesíti a tanítványokat
különféle gyülekezetépítő feladatkörökre: a
„küldött”, akit ő isteni céllal küld a gyülekezet-
hez, a „próféta”, aki az ige rendíthetetlen hir-
detője, az „evangélista”, akit a nem hívókért
küld, a „pásztor”, aki gondozza, ápolja, terel-
geti a nyáját, és a „tanító”, akit arra képesített,
hogy istenismeretben jártassá tegye az Úr né-
pét. Ők a gyülekezet oszlopai, akik társaik
különféle szolgálatokra történő felkészítését
végzik, hogy krisztusi természetűvé formálód-
jon a gyülekezet. Ők azok a Szentlélek által irá-
nyított eszközök, akik egy-egy helyi gyüleke-
zet arculatát, szolgálati sajátosságát hivatottak
alakítani, úgy, amint az Úr tervében ez szere-
pel. Ha munkájukat jól végzik, és elfogadják a
munkájukat, maga a gyülekezet lesz a nyertes,
mert az ígélet szerint olyan összecsiszolódás és
egymáshoz igazodás következik el, mely – ha-

sonlóan egy jól összecsiszolódott kézilabdacsapathoz – a nyertesek sorába
lép. Fontos tehát, hogy felismerje egyén és közösség, kit mire rendelt el az Úr,
és a kirendelt szolgálattelvőket ne gáncsoskodás és szándékuk folytonos vita-
tása korlátozza, hanem dinamikus élet jellemezze. Az Írás mondja: *„Bízatok
vezetőitekben, és hallgassatok rájuk, mert ők vigyáznak lelketekre úgy, mint akik erről
számot is adnak. Hadd tegyék ezt örömmel és ne sóhajtozva, mert ez nem válnék java-
tokra.”* (Zsid 13,17) /LT/

Minden embernek kell legyen egy feladata ebben az életben – kötelességen
belül, vagy azon felül is talán –, mert különben nem lenne értelme annak, hogy
él. Az emberi világ több kell legyen, mint egy bonyolult szerkezetű gép, mely-
ben minden ember egy fogaskerék szerepét tölti be... Minden embernek kell
legyen egy feladata, egy titkos küldetése, mely Istentől való. (Wass Albert)

A Biblia két év alatt: Jer 51,54–52,11; Tit 3,1–8; Péld 21,30–31

Imaáhitat: Könyörögjünk, hogy képesek legyünk engedelmeskedni
az Úr szolgálatba küldő szavának! – **Mt 21,28–31a**

Saul király története egy jól induló történet volt, de Isten legjobb ajándékát is tönkretelheti az emberi engedetlenség. Saul történetében benne van Isten gondoskodó szeretetének minden jele. Híven tükrözi, hogy nem előre lekottázott fátum az ember élete, hanem szükséges a jó döntés, és az is nyilvánvaló, hogy az emberre zúduló rossz következmények nem kikerülhetetlen részei Isten tervének. Isten Saulban meglátta, ami benne értékes. Ezért kiválasztotta. És innentől csodálva figyelhetjük a felkenetést előkészítő eseményeket: a szamarak elvesztése nem véletlen, hanem eszköz arra, hogy Saul legényének ötlete alapján Sámuelhez menjenek. Az események másik szálán viszont azt látjuk, hogy Isten tudatja Sámuellel: „Holnap ilyenkor egy embert küldök hozzád...” Minden Isten kezében van, csak az ember képtelen átlátni az összefüggéseket. Hogyan is küldi Saul Sámuelhez az Úr? Úgy, hogy egy rövid időre elvesz valamit. A látszólagos kár nem lehet ürügy sem a kétségbeesésre, félelmekre, sem mások hibáztatására. A rossz dolgok története lehetőség számunkra, hogy gyakorlatot szerezzünk a jó melletti döntésekben. Ha ügyünket Isten kezére bizzuk, ő még a legrosszabb dolgokból is jót tud kihozni. Így van előttünk a világ megváltása is. Az ősi ellenség rosszat akart. Kezet emelt az Isten Fiára, de ebből a tragédiából Isten világraszóló örömhírt készített azok számára, akik őreá várnak. /LT/

Az Isten küld, testvéreim tinétek,
 hogy sugarai eleven tüzét,
 amik arcáról a szívembe égtek,
 sugározzam csendeszen szerteszét
 a testvéreknek, kik az éjben járnak.
 Az Isten küldött, szentjánosbogárnak.
 (Sík Sándor)

Küldök egy embert

Olvasmány:
1Sám 9,14–21

„Holnap ilyenkor egy embert küldök hozzád Benjamin földjéről. Kend fel őt népemnek, Izráelnek a fejedelmévé...” (1Sám 9,16)

Mivel a Szentlélek bíz meg gyülekezeti feladatokkal, ezért fontos az önkéntesség gyakorlata.

25. ✧ hétfő

A gyülekezet felismeri az elhívást

Olvasmány:
ApCsel 13,1-4

„Egyszer, amikor ezek az Úrnak szolgáltak és böjtöltek, ezt mondta a Szentlélek: »Válasszátok ki nekem Barnabást és Sault arra a munkára, amelyre elhívtam őket!«” (ApCsel 13,2)

Olykor a gyülekezet vagy vezetői is adnak megbízást, de akkor is vannak előzmények.

Ha az Úrtól kapott kegyelmi ajándék nem válik az öntetszergés eszközévé, hanem megmarad tisztán a szolgálat végzésére, akkor az Úr általa nagy dolgokat valósíthat meg. Az antiókhiai gyülekezet munkái életében gyakorlat volt a szolgálatban és böjtölésben töltött idő, ami fogékonnyá és érzékennyé tette őket Isten terveire. Egészen konkrét lelki vezetést ismertek fel. Nem valakinek az egyéni álmodozása vagy népszerűség-hajszoló ötletelgetése történt, hanem ők többben ugyanazt értették meg, mert mindannyian Isten útmutatását keresték. Isten pedig teljesen ismeretlen szolgálatra rendelte el Barnabást és Sault: a jól működő, hitben, szeretetben, szolgálatban erős, nagy antiókhiai gyülekezetet hátrahagyva vigyék el az evangéliumot idegen városokba, zsidókhoz és pogányokhoz egyaránt. Gyakran hallunk olyan nyilatkozatokat, amikor Isten vezetésére hivatkozva a rosszabb körülmények közül a jobb felé mozdulnak el hívó emberek, de itt a

vezetést úgy ismerték fel, hogy a kényelmes és biztonságot jelentő háttérrel hátrahagyva, veszélyeket vállalva teljesítették küldetésüket. Lehet, hogy a mai urbanizációs folyamatokkal ellentétes irányba is küld az Úr? Például a nagyvárosból, kényelmes lakóházainkból egy megélhetési nehézségekkel küzdő kis faluba, hátrányos helyzetű emberek közé is küldeni akarja gyermekeit Istenünk, mert ott emberek várnak az evangéliumra. /LT/

Rég koldus voltam, úttalan, / Jézusban kincset leltem!

Utamnak drága célja van, / Betölti fénnel lelkem:

A kincset széjjelosztani, / És Róla jó hírt mondani! –

Szolgálat boldog útja, / Szent küldetésem ez.

Szolgállak téged szüntelen, / Jézusom, fénylő Hajnal,

Törölve fájó könnyeket, / Harcolva búval-bajjal,

Míg utam Hozzád el nem ér, / Hol nincs árnyék, eltölt a fény,

Mert színről színre látom / Tündöklő arcodat.

(Túrmezei Erzsébet: Szolgálat útja)

Igével zárd a napot! 1Krón 16,4

A szolgáló gyülekezet belső építkezésének egy pillanatát örökítette meg a Szentírás. Megnövekedett a feladat a gyülekezetben: új és új megterők, sokféle feladat igényelte a megbízható, Krisztus munkáját híven végző szolgálattevőket, akik nem címeket vadásztak saját személyes elismertségük növelésére, hanem készek voltak erejüket, idejüket és minden képességüket Krisztus teste szolgálatára fordítani. A gyülekezet választotta ki a férfiakat, akiknek a közösség érdekében végzett szolgálata előzetesen is kiemelkedő volt. Nyomát sem látjuk az Írásban a rokoni szavazógépezetnek vagy valamiféle emberi szimpátia-szavazásnak. Azok a hívők úgy választottak, hogy Isten Lelke előzetesen már eldöntötte, kiket akar a megnevezett szolgálatokra kijelölni. A gyülekezet ezt a döntést tudakolta meg az Úrnál, és csak annyit tett, hogy Isten döntése alapján járt el. Az apostolok imádságaik után Krisztus isteni hatalmával érintették a kiválasztottak homlokát, és az Úr Lelke felruházta a hét férfit isteni erővel.

És az áldott következmény sem maradt el: az ige terjedt, a gyülekezet növekedett. Olyan lelki óriás is kiemelkedhetett közülük, mint István, akinek ellenfelei „nem tudtak szembeszállni azzal a bölcsességgel és Lélekkel, amellyel beszélt” (10. v.). Milyen egyszerű Isten munkája, ha nem bonyolítjuk egyéni ötletekkel! /LT/

Felavatás szolgálatra

Olvasmány:
ApCsel 6,5-7

„...az apostolok elé állították őket, és miután imádkoztak, rájuk tették kezüket.” (ApCsel 6,6)

Olykor mindenki előtt imádkozva és kézrátétellel kell megerősíteni a megbízás valóságát.

Azért kell szolgálatból szolgálatra és áldozatból áldozatra élnünk, mert önmagunk is oly áldozatoknak Pazar bőségét élvezzük naponta, mit megfizetni nem tudunk sosem már, és lehetetlen bármilyen viszonzás. Mily szépen szötte ezt imába Franklin Benjámin: „Ó, Uram, fogadd el szívesen szolgálatom, mit többi gyermekednek óhajtok tenni, mert ez az egyetlen módom van arra, hogy hozzám való nagy és szüntelen szerelmed megháláljam.” (Balog Miklós)

Ígével zárd a napot! 4Móz 11,25

27. ♦ szerda

Lelkipásztor és presbiter

Olvasmány:
Tit 1,5–9

„Azért hagyta lak Krétában, hogy rendbe hozd az elintézetlenül maradt ügyeket, és presbitereket állíts szolgálatba városonként, ahogyan meg-hagytam neked” (Tit 1,5)

A vezető dönt és elvégzi a munkát, míg a tanácsadó megmondja a véleményét s csak döntenie szerezne.

vezetőket állított, egyet vagy többet, a közösség igényei és lehetőségei szerint. Az apostol azonban a vezetői felelősség meghatározásánál már egyes számot használ. Ez a „püspök” a vezetők közötti vezető, aki első a szolgálatban, a pásztorolásban, de az alázatban és a szeretetben is. Imádkozz azért, hogy a gyülekezeted élére állított vezető munkáját munkatársaival együtt Ura tetszésére végezhesse! /LT/

Amikor ma este feljöttem prédikálni, úgy éreztem magam, mintha kisgyermekként a tengerparton járnék, és a hullámokhoz lehajolva mindkét markomat megtölteném a csillogó vízzel. Amikor azonban ide akartam nektek hozni, csaknem minden cseppje elszivárgott, mert nem vagyok képes megtartani azt lyukas kezeim között. (C. H. Spurgeon)

A gyülekezet ügye elintézetlen ügy, amennyiben nem felel meg Krisztus rendigényének. Az apostoli látás szerint e rendigény fontos része volt, hogy a helyi gyülekezetek élén olyan felelős gyülekezeti munkások álljanak, akik képesek a Szentlélek szerint vezetni a gyülekezetet. Ezeket a munkásokat akkoriban presbiternek, episzkoposznak (püspöknek), ma leginkább lelkipásztornak, gyülekezetvezetőnek, helyi megbízottnak nevezik. Napjainkban sokan fennakadnak az elnevezéseken, pedig nem ezek a lényegesek, hanem az, hogy mit takar a név, mit végez a szolgálatba állított személy! Krisztus akaratának érvényesülésén fárado-e, vagy gyümölcstelen célokat követ? Az élete, személyisége, értékrendje, igeszerű tisztsága bátorítja-e a gyülekezetet a hitharcokban, tiszta igei látása alapján képes-e meggyőzni az okoskodó, emberi ötletelgetéseikkel a gyülekezetet megzavaró, félrevezető embereket? Titusz a gyülekezetek élére ilyen felelős

Igével zárd a napot! ApCsel 14,23

28. ✧ csütörtök

A tanítványgyülekezet közösségi élete sokrétű tevékenységet jelent. Egyik legfontosabb része a közösség tagjainak lelki, hitbeli nevelése, bátorítása, vezetése, hiszen a hívők a Krisztussal való találkozásra készülnek, de ezzel együtt igencsak jelentőségteljes a szociális és diakóniai terület is, mert ugyanezek a hívők e jelenvaló világban, testben élnek. Nem lehet teljes értékű a hívők lelki közössége, ha nem vállalnak részt testvéreik mindennapi gondjaiból, örömeiből is. Beszűkülést jelent, ha csak a lelki dolgokra koncentrálnak a gyülekezet, de ugyanígy az is, ha csak a diakóniára vagy a segélyezésre terjed ki a figyelme. Az Úr Jézus földi életében mindezek együtt voltak jelen. A lelki vezetők mellett jelentős szolgálatra rendeltettek a diakónusok, akik a gyülekezet és tagjai mindennapi anyagi és testi természetű dolgainak szolgálatával végeznek istentiszteletet. Jól végzett szolgálatuk reménysége, hogy a gyülekezet napi dolgai és a működésével együtt járó feladatok a közösség nyugalalmát és rendezettségét szolgálják. Vonzó az a közösség, ahol rend van, és áldott az a gyülekezet, melynek tette kész, szorgalmas diakónusai vannak, akik leveszik a mindennapi gondokat a lelki természetű szolgálatokkal megbízott szolgatársaik vállairól, és így mindenki abban válhat eredményessé, amire elrendelte őt a gyülekezet Ura. Imádkozz azért, hogy a gyülekezet diakónusai Krisztus tetszésére szolgáljanak (2Kor 5,9)! /LT/

Én tükre vagyok minden mosolyoknak,
én azért élek, hogy visszamosolyogjak
virágra, lepkére, bokorra, rengetegre,
farkasra, bárányra, szivárványra, fergetegre,

fényre, holdra, csillagokra, szegényekre,
gazdagokra, szenvedésre, vidámságra,
jó napokra, rossz napokra, rózsafára,
keresztfára, visszamosolyogjak mindenre,
visszamosolyogjak az Istenre.
(Mécs László: A gyermek játszani akart)

Igével zárd a napot! 1Tim 3,12

A Biblia két év alatt: JSir 2,20–3,24; Zsid 1,1–8; Péld 22,7

Diakónusok

Olvasmány:
ApCsel 6,1–4

„Nem helyes az, hogy az Isten igéjét elhanyagolva mi szolgáljunk az asztaloknál. ...mi pedig megmaradunk az imádkozás és az ige szolgálatával mellett.” (ApCsel 6,2.4)

A lelki és az anyagi feladatoknak nem szabad egymást akadályozni.

Augustus

35. hét ✧ Baptista hitvallás: A gyülekezet tisztségviselői ✧

29. ✧ péntek

Nem uralkodásra hívtak

Olvasmány:
1Pt 5,1-3

„...ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon, hanem mint akik példaképei a nyájnak.” (1Pt 5,3)

A gyülekezet vezetői a lelkeknek nem lehetnek elnyomói, hanem védelmezői.

A vezetésnek sokféle módja van. Van, aki katonás szigorral, foghegyről mondott, röpködő parancsokkal akarja megoldani a gyülekezeti vezetést, más modernebb eszközökhöz nyúl: stratégiai tervet készít, kidolgozza a megvalósítás részleteit, kiválasztja a feladathoz értő embereket, és működteti a gépezetet. Ez ma divatos vezetési gyakorlat, ám a Biblia krisztusi embere nem szakmai menedzser, hanem Krisztus tanítványa, aki-ben mindenekelőtt Krisztus természete ismerhető fel. Nem sakkfigurákkal lép, hanem együtt imádkozik, böjtöl, küzd a társaival, hogy elérjék azt a célt, melyet az Úr tűzött eléjük. A lelki vezető leg-hatékonyabb eszköze a személyes élete, életének példája. Nem feltétlenül a kiválósága, bár az is fontos, de ahogy küzd saját kísértéseivel, és ahogy a Lélek ereje által napról napra megújul, azaz győz a kiégés jelentkező hullámai felett. Még a legmostohább körülményeket is alkalomnak tekintik, hogy azok között felmutassa küzdőtársainak a láthatatlanul jelen levő Úr valóságos erejét.

Az Úr Jézus nem diktátorokat állított gyülekezetei élére, hanem szeretetével átítatott, érző embereket, akik társaikká válnak a zarándokló gyülekezet tagjainak, és felkarolják, erősítik a gyengéket, bátorítják a csüggedőket, és általános, reménységtől átítatott jó lelki közösséget valósítanak meg a gyülekezetben. Rendszeresen imádkozz a lelkipásztorodért! /LT/

Ha jót teszel, megvádolnak, hogy önzés és hátsó gondolat vezérli cselekedeteidet, mégis tégy jót!

Ha sikeres vagy, hamis barátokat és igazi ellenségeket nyersz, mégis érd cél!

A jó, amit teszel, holnap már feledésbe megy, mégis tedd a jót!

A becsületesség és őszinteség sebezhetővé tesz, mégis légy becsületes és nyílt!

Amit évek alatt felépítesz, egy nap alatt lerombolják, mégis építs!

Az embereknek szükségük van a segítségedre, és ha segítesz, támadás érhet, mégis segíts!

A legjobbat add a világnak abból, amid csak van, s ha verést kapsz is cserébe, mégis a legjobbat add a világnak, amid van!

(Kalkuttai Teréz anya)

Igével zárd a napot! Ézs 32,1-2

A Krisztussal való találkozásra készülő közösség vezetése napjainkban talán nehezebb, mint a korábbi időkben. Korunk társadalmi viszonyai között megváltoztak az értékviszonyok, leértékelődött a hűség, az áldozatvállalás, a szeretet, és ezzel együtt megfogytakozott az Úr értékrendjét követő lelki munkások iránti tisztelet és megbecsülés is. Sokan úgy tekintenek a lelki vezetőre, mint egy-egy szakmunkásra: neki ez a szakmája, végezze! Végzi. Szakmailag felkészült, de nem a kenyérkereset tartja őt vállalt hivatásában, hanem az Úrtól való elhívása iránti engedelmesség. A szakmaiságon túl éjszakákon át imádkozik, nyája gondját, baját forgatja a szívében és a fejében. Társa a küzdő embernek. Ha valaki elesik, könnyeivel borul az Úr elé, és a győztesekkel együtt örül. Nem kap a környezetétől sok elismerést, de kárpótolja az Úr előtt töltött idő, ahogy körülveszi a Lélek, és erősíti. Harcos ő, akinek győzelmei erősítik a gyülekezetet, kudarcai pedig szétfeláthatják. Gyakran teljesen egyedül van. A kapott látással birkózik, hogy az üzenetet megoszthassa, elfogadható módon találhassa, hogy még a kritikusai is épülhessenek belőle. Munkájának leglényegesebb része a közösség tagjai számára nem látható, de a gyülekezet élete szempontjából nélkülözhetetlen. Ez a hivatása. Munkájáért becsüld meg! Ez legyen a te lelki érettségednek és nagyságodnak a jele! /LT/

Prédikáció után egy faluból vasvillával kísérték ki az emberek Kornját. Mikor elvált az emberektől, azt mondta nekik:

– Na nem baj, hogy kikísértetek, az a fontos, hogy a mag el van vetve és ki fog kelni, ha 25 év múlva is.

(Lakati Lajos)

Tisztelet illeti a szolgálattevőket

Olvasmány:

1Thessz 5,1-13

„Kérünk titeket, testvéreink, hogy becsüljétek meg azokat, akik fáradoznak közöttetek, akik előljáróitok az Úrban, és intenek is titeket, és munkájukért nagyon becsüljétek őket!” (1Thessz 5,12-13a)

Akik fáradnak és mások helyett dolgoznak, azokat meg kell becsülni.

Igével zárd a napot! Zsid 13,17

A Biblia két év alatt: JSir 4,1-22; Zsid 2,1-13; Péld 22,10-11

31. ✧ vasárnap

Szentség és fegyelem

Olvasmány:
1Pt 1,13–25

„Mint engedelmes gyermekek ne igazodjatok azokhoz a korábbi vágyaitokhoz, amelyek tudatlanságotok idején voltak bennetek, hanem... magatok is szentek legyetek egész magatartásotokban...” (1Pt 1,14–15)

A fegyelmezést sosem szabad halogatni, de az ellenszenv vagy bosszú sem motiválhatja.

A családtól kezdve az ENSZ-ig minden emberi közösségben megtalálható az együttélést alakító szabályrendszer. Ezek a szabályok lehetnek írott vagy íratlan törvények, amelyek a tagokra érvényesek. Egy közösség akkor működik jól, ha igazságos és bölcs szabályai vannak, és ezeket be is tartják a hozzá tartozók. Ez érvényes az egyházzal kapcsolatban is. Krisztus teste, az egyház a lehető legjobb és legbölcsebb mennyei parancsolatokra épült. Az engedelmesség által tudunk alkalmazkodni ezekhez. Ezzel azonban komoly problémáink vannak. Isten nélküli vágyaink ugyanis igen erősen szertnének bennünket továbbra is irányítani. Vigyázat: a paráznság, viszálykodás, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, irigység és az ezekhez hasonló bűnök vágyainkból táplálkoznak. Ezeket senki nem kényszeríti ránk, belülről fakadnak. Ezzel szemben az Úr szentsége a szívünkbe árasztotta az ő Szentlelkét. Ettől kezdve az engedelmességünk dönti el, hogyan élünk

földi létünk hátralévő idejében. Élhetünk emberi vágyak, de az Isten akarata szerint is (1Pt 4,2).

A gyülekezet életének mozgatórugója Istenünk szentsége és szeretete. Ebben kell erősödnünk folyamatosan, hogy átjárja szívünket, gondolkodásunkat és egész magatartásunkat. /PZs/

S mégis, ők mennek újra, ma
Felbomlik minden fegyelem;
Szívem, vén menhely, hasztalan
Zárná őket, nincs kegyelem.

Még egyszer édes, hajdani
Színekben felgyúl a világ,
S rám rognak, s eltemetnek a
Halálos illatlavinák.
(Tóth Árpád: Illatlavinák alatt)

A Biblia két év alatt: JSir 5,1–22; Zsid 2,14–18; Péld 22,12–13

Imaáhitat: Könyörödjünk, hogy akik az üdvösséget keresik, készek legyenek mindenről lemondani érte! – Mt 13,44–46

31. ✧ vasárnap

A bűnt meg kell bánni, a tisztátalanságból meg kell tisztulni, ki kell belőle gyógyulni. Viszont mindkettőhöz szükség van áldozatra. A törvényben a tisztátalanság megfogalmazása és az ezzel kapcsolatos előírások tették egyértelművé a határokat Isten népe számára a tiszta és tisztátalan állapot között. A tiszta mehetett közösségbe, megérinthetett másokat, a tisztátalan azonban fertőzővé vált a környezete számára. Izráel fiainak ezt nagyon komolyan kellett venniük és be kellett tartaniuk minden körülmények között. Még a táborban sem tartózkodhattak családjuk, barátaik körében azok, akik tisztátalanná váltak. A fertőzést csak így lehetett megállítani. Fontos figyelmeztetés ez az újszövetségi gyülekezet számára.

Jézus követői között a lelki, szellemi tisztátalanság okoz súlyos fertőzéseket. Minden hívőnek meg kell értenie, hogy a szentségtelen gondolkodás megfertőzi először a saját lelkiismeretünket, majd a környezetünket is. A kegyelem nem azt jelenti, hogy ilyen állapotban is nyugodtan élhetem a keresztény életemet, hanem azt, hogy van lehetőség a megtisztulásra, de ezt nem szabad halogatnom. Az egészséges lelki élet eredményezhet csak szolgáló közösséget. Tisztulj meg, hogy a gyülekezet építő tagja lehess! /PZs/

Nem volna váltság, nem lenne ítélet.
Akkor élnénk, ahogy lehet.
Sebekkel, kízó fekélyekkel telten,
bűnünk hordozva, rabul, letéperten,
s nem lenne, aki ítéletre vonná
a mi halálos, átokvert utunk,
ha egyszer másképp nem tudunk.
Élnénk, ahogy lehet.
Tisztaság, szentség, áldás, szeretet
örök elérhetetlenül
tündökölnének a létünk felett.
(Túrmezei Erzsébet: Váltság)

Isten szentsége nem tűri a tisztátalanságot

Olvasmány:
4Móz 5,1-4

„Akár férfi, akár asszony,
küldjék ki! A táboron
kívülre küldjék őket, hogy
tisztátalanná ne tegyék
táborukat, ahol én közöttük
lakozom!” (4Móz 5,3)

Isten különleges magasztossága a végső ok az önfegyelemre.

Augustus

✧ Baptista hitvallás: A gyülekezeti fegyelem ✧ 36. hét

Vasárnapi iskola: Isten bölcsessége a felemelés során – 1Móz 41,37-57
Aranymondás: 1Sám 2,7-8

1. ✧ hétfő

A fegyelem célja

Olvasmány:
1Kor 14,32-40

*„Azonban minden illendően és rendben történjék!”
(1Kor 14,40)*

A rendnek a szabadságot kell szolgálnia, különben diktatúrát teremt.

A Mindenható úgy teremtette meg a világot, hogy rend uralkodik az egész univerzumban. Az élő és élettelen természet is alkalmazkodik az isteni törvényekhez. Az ember azonban képes ezt a rendet felborítani és újat alkotni a saját elgondolása szerint.

A gyülekezet életében természetesnek kell lennie, hogy minden a megfelelő helyén legyen. Először a hitünkben és szívünkben, majd szavainkban és tetteinkben. Ezt az isteni rendet kell láthatóvá tennie a szolgálatainknak, de ennek kell alárendelni az imaházaink külső és belső környezetét is. Ahol az Úr munkálkodik, ott élet van. Mindenki abban szorgoskodik, amilyen ajándékot, talentumot kapott! A szolgálatát azonban alázattal a többiek épülésére és növekedésére kell végeznie. Jézus testében mindenkinek van szerepe és feladata. Nincsenek felesleges tagok, de kivételezettek sem. Nincsenek nézők, csak játékosok. A kapitány pedig Krisztus, ő mondja meg, kinek hol a

helye és mi legyen a dolga. Egymásért és ezen keresztül az Urért küzdünk. Itt isteni rendnek kell uralkodnia ahhoz, hogy növekedjen az ő országa. A gyülekezeti élet elsődleges célja nem az, hogy jól érezzük magunkat, mert azt egy színházban is átéldhetjük. Itt a legfontosabb, hogy hűséggel szolgáljunk a saját helyünkön. Ez kelt bennünk majd mennyei érzést. /PZs/

Senki sem ígérte, hogy az élet harmonikus, döcönő nélküli.

Anyám azt mondta, egyet tanulj meg: Hétfőn hétfő, kedden kedd.

Egyik sem ikertestvér. Hogy mit hoz a kedd, azt ne kezd el siratni félelmedben hétfőn! Hogy mit adhat a kedd, azt ne tervezd hétfőn!

Hátha nem hozza be. Az egyik nap ilyen, a másik olyan.

Egyetlenegy kell megjegyezni, ha harmonikusan élni akarsz.

Ha jót hoz, akkor józanul viseld, hogy most örömöd van!

Józanul és fegyelemmel. És ha baj van, azt is viseld józanul és fegyelemmel! Engem erre neveltek.

(Szabó Magda)

Ígével zárd a napot! Róm 13,13

Megbecsülés, fáradozás, intés, békesség, biztatás, felkarolás, türelem, jóra való törekvés, mindig, szüntelenül, mindenért hálát adva..., ez aztán a közösség, a család, az egység! Ilyen a mi gyülekezetünk? Ilyen vagyok benne én? Ha igen, hála legyen az Úrnak, csak tovább ezen az úton! Ha nem, mi akadályoz meg? Nem mások formálják a közösséget, melynek tagja vagyok, hanem elsősorban én. Megbecsülöm, fáradozom, intek, biztatok, törekszem a jóra, mindenért hálát adok? Ne a másiktól várom el mindezt, előbb én adjak! Dumas Három testőrének jelszava itt így hangozhatna: Egy mindenkiért, mindenki Krisztusért!

Az igének, Isten beszédének, szavának, üzenetének hallgatása, olvasása önmagában is gyógyíthat, hát még ha meg is éljük azt egymással, egymás között!

A Biblia felszólít minket bátorításra, biztatásra, felkarolásra, ezért egészen biztosan lesznek körülöttünk olyanok, akiknek pont erre lesz szükségük! Időnként mi kerülünk olyan állapotba, hogy mások tudnak majd felemelni, megerősíteni, imádkozni értünk. Együtt, egymásért gyakoroljuk ezeket, dicsőítve az Urat! Ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a mi javunkra. /PZs/

Ne csüggedj el, gyöngé ember,
Ha sújt nyomorúság, bánat,
Az erősítő Szentlelket
Krisztus adta a világnak!
Azért küldötte az Atya,
Hogy vigaszul melléd álljon,
S az ég felé vivő úton
Győzhess minden akadályon.
(Piován Győző: Pünkösöd)

A jó nevelés titka, hogy el tudjuk leplezni, mily sokra tartjuk magunkat, s mily rossz a véleményünk másokról. (Mark Twain)

Igével zárd a napot! Jer 6,14–15

A Biblia két év alatt: Ez 2,1–3,15; Zsid 3,13–19; Péld 22,15

Nevelés és erősítés igével

Olvasmány:

1Thessz 5,14–22

„Kérünk titeket, testvéreink, intsétek a tétlenkedőket, biztassátok a bátortalanokat, karoljátok fel az erőtleneket, legyetek türelmesek mindenkihez!” (1Thessz 5,14)

Mindenkit méltóképp lehet fejlődésre ösztönözni, de egyben hasonlóan: sűrűn.

3. ✧ szerda

A fegyelmezés alapja a mentő szeretet

Olvasmány:
Mt 18,15-20

„Ha vétkezik atyádfia, menj el hozzá, intsd meg négy-szemközt: ha hallgat rád, megnyerted atyádfiát.” (Mt 18,15)

A hibákra négy szemközt érdemes először felhívni a figyelmet. De akkor is megfontoltan.

Micsoda ígéret és mekkora lehetőség! „Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevében, ott vagyok közöttük.” A bűn, a vétkek hatására azonban felbomlik ez az egység, zavar lesz a rendben, megszűnik a közösség Istennel, egymással, ezt pedig helyre kell állítani. Ha vétkezünk, ellene megyünk Isten szavának, és ez nem csak nekünk lesz rossz. A körülöttünk élőket is befolyásolja. Felelősséggel tartozunk egymásért, ezt jelenti az összetartozás, a család, a közösség. Helyre kell hozni, ami elromlott. Nem számít, ki rontotta el, mindannyian vesztesek vagyunk, ha nem tudunk egységben lenni egymással, Istennel.

Nem ítélkezésre hívott el minket az Úr, hanem mentő szeretetre. A bűnnel szembesíteni kell a vétkezőt a lehetséges gyógy módokkal együtt, hogy esélye legyen a gyógyulásra. Nem a másik háta mögötti kibeszélésre, pletykálgatásra, szörnyűlködéssre kaptunk felhatalmazást. Ezek nem segítenek semmiben, sőt ellenkezőleg, megnehezítik az egység helyreállítását.

Ha nem hallgat rád testvéred, tekintsd olyannak, mint a pogányt vagy a vámszedőt – értsd: tekintsd úgy őt, mint aki megmentésre szorul! Imádkozz érte, mert mély bűnbánatra és szabadulásra lesz szüksége a megtéréshez. Azért kaptuk az ígéreteket, hogy éljünk velük! /PZs/

Mikor magam maradtam,
bűneimtől vadul marattam
kétségek között hánykódva,
a szakadék peremén,
nem volt ott senki,
csak Ő meg én.
(Szikszai Béni: Csak ő meg én)

Mindent a maga idejében. Nem okos dolog siettetni a dolgokat. Látni kell az utat, amelyen előre akar haladni az ember. (Agatha Christie)

Ígével zárd a napot! 3Móz 19,17

Ez a rész az imádság erejéről szól. Az Istennel való beszélgetés segítséggé válhat számunkra az élet minden területén. Aki Istennel beszélget, ahhoz az Úr is szól, megismerhetjük az ő szívét, gondolatait, szándékait. Könnyebben felismerjük, könnyebben el is hagyjuk bűneinket, ha közel vagyunk hozzá, netán el sem követjük azokat... Mi történik akkor, amikor nem beszélgetünk már az Úrral, nem figyelünk rá, nem érdekel a véleménye, és mi sem mondjuk el neki a miénket? Ilyenkor megsüketülünk... Elveszítjük a lelki hallásunkat, és ezzel együtt az erőforrásunkat is.

Nem hagy el minket ilyenkor sem Isten, ha mi hűtlenek vagyunk is, mert ő hű marad, magát nem tagadhatja meg. Segítséget fog küldeni – követet, aki elmondja nekünk azt az üzenetet, amit mi már nem vagyunk képesek közvetlenül meghallani. Utánunk jön valakin keresztül a Mindenható, és megfedd, bátorít, kiemel a bűnből, segít kiszabadulni a csapdából.

Ha ilyen segítséget kapsz, légy érte hálás, ragadd meg, és megmenekülsz! Ha az Úr ilyen segítségre bátorít téged mások felé, akkor légy alázatos, és mivel nem tudhatod, neked mikor lesz erre szükséged, olyan szeretettel és kegyelemmel tedd, ahogy Urunktól tanultad! /PZs/

Úgy keres, Úristen, lelkem most tégedet,
Szerte mind kiáltván az te szent nevedet,
Szabadulására, hogy onts kegyelmedet,
Mint forrásfejedet.

...

No azért elbágyadt lelkem, te ne búsulj,
Buzgó imádsággal sőt Uradra burulj,
Erős reménységgel csak őhozzá szorulj,
Tőle el ne fordulj!
(Balassi Bálint: *Ex psalmo 42.*)

A fegyelmezés célja: szabadítás a csapdából

Olvasmány:
Jak 5,13-20

„...aki megtérített egy bűnöst a tévelygés útjáról, megmenti annak a lelkét a haláltól, és sok bűnt elfedez.” (Jak 5,20)

Egy bűnös szokás vagy hozzáállás mögötti szemléletet kell kiszabadítani a csapdából.

Igével zárd a napot! Péld 11,30

5. ✧ péntek

**A legvégső
esetben: kizárás**

Olvasmány:
2Thessz 3,6–15

„Ha pedig valaki nem engedelmeskedik a mi levélbeni intésünknek, azt jegyezzétek meg magatoknak: ne tartsatok vele kapcsolatot, hogy megszégyenüljön!” (2Thessz 3,14)

A bűnös életmód és az önelégültség együtt nem támogatható még hallgatólagosan sem.

Egy gyülekezethez tartozni azt jelenti, hogy részei leszünk egy nagy családnak. Jelenti azt is, hogy elfogadjuk a család, a közösség normáit, írott, íratlan szabályait, és tudomásul vesszük, hogy azok megsértése, átlépése felelősségre vonással jár. Isten országában nem demokrácia működik, hanem teokrácia (istenközpontúság). Közös szolgálat, ahol mindenki szolgál mindenki felé. Itt, aki nagyobb akar lenni, annak kell a legtöbbet szolgálnia mások felé. A vezetők egyben szolgálók, és akik szolgálnak, azoknak ezt Istentől jövő szeretettel, erővel és hűséggel kell végezniük. Így, ha a közösség egyik-másik tagja vét a normák ellen, az ilyen, Krisztusra mutató vezetőktől könnyebb szívvel tudják elfogadni az intést. Az intés, fegyelmezés sosem jó érzés, sem annak, aki kapja, sem annak, aki adja.

Közösséghez tartozni kiváltság, hiszen élvezük annak védelmét, áldásait, ugyanakkor felelősség is. Nekünk is adni kell bele, részt venni benne, építeni, javára lenni. Ha ezt nem

értjük, nem fogadjuk el, magunk vetjük ki magunkat a közösségből, és ezt a tényt, ha mi nem is vesszük észre, a gyülekezetnek ki kell mondania. Becsüljük meg Isten népét, mint a mennyei Atya családját! /PZs/

Az időnk oly kevés, óránk is lejár,
Siessünk, mert az Úr itélni jó!
Munkáljuk azt, ami lelkünknek használ!
Balsa az, aki csak álmokat sző.
Szolgáljuk lelkesen, és ébren várjunk!
Készüljünk, mert hamar jön Jézusunk!
(Mme Lurisa, ford. Ráduly Emil
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 549)

Isten mindenkit a maga útján vezet, és az egyik könnyebben és gyorsabban ér célba, mint a másik. Amit mi megtehetünk, az ahhoz képest, amit ő tesz velünk, valójában kevés. De ezt a keveset meg kell tennünk. Ez mindenke előtt: imádkozzunk kitartóan a helyes útért, és ellenállás nélkül kövessük a kegyelem vonzását, amennyiben érezhetővé válik! Csupán határidőt nem szabad szabnunk az Úrnak. (Edit Stein)

Igével zárd a napot! Ezsd 9,6

Amikor valamit rosszul teszünk, és nem jövünk erre rá magunktól, szükségünk van segítségre. Néha elég egy igever, igehirdetés, bizonyoságtétel, de megtörténhet, hogy csak egy személyes, jó szándékú testvéri figyelmeztetés állít meg minket. Amikor ez sem segít, ennél többre lesz szükségünk. Gyülekezeti fegyelmezésre, aminek alapja a krisztusi szeretet, a kegyelem kell hogy legyen.

A testvéri fenyítés az Úr szeretetéből fakad, szükséged van rá, alázattal fogadd! *„Szenvedjétek el a fenyítést, hiszen úgy bánik veletek az Isten, mint fiaival.”* (Zsid 12,7) Amikor te fenyítesz, a másik iránti féltő szeretettel tedd, mint aki tudod, hogy az élő Isten szeretetét képviseled! *„Ő megsebez, de meg is gyógyít, megver, de be is kötöz bennünket.”* (Hós 6,1) Az élő Isten gyermekei vagyunk, mert Jézussal együtt megnyertük a fiúságot is. A Mindenható mennyei édesapánkká lett, aki a legjobbat akarja nekünk, ezért néha, ha szükség van rá, fenyít, helyreigazít, megállít. Ezt a folyamatot szívesen kihagynánk az életünkéből, de nem lehet. A fenyítés mindenkinek kellemetlenséget, szomorúságot, keserűséget okoz, de ezt nem szabad megspórolni, mert ez a helyreállás útja *„És Isten békessége, amely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban!”* (Fil 4,7) /PZs/

A fenyítés célja: visszatérésre buzdítani

Olvasmány:
2Kor 2,5–11

„Elég az ilyennek az a büntetés, amit a többség mért rá.” (2Kor 2,6)

Olykor a büntetésnek is lehet jótékony hatása.

S ha büntől (hisz' gyöngék vagyunk mi!)
Nem bírunk néha szabadulni;
Bár a fenyítés téged illet:
Bocsásd meg a mi vétkeinket!

S mivel gyöngék vagyunk a jóra:
Legyen hát vétkeink adója,
Hogy a midőn felebarátunk
Bánt, neki szívből megbocsátunk.
(Reviczky Gyula: Miatyánk)

Igével zárd a napot! Péld 19,25

A Biblia két év alatt: Ez 8,1–9,11; Zsid 5,11–14; Péld 22,22–23

7. ✧ vasárnap

Fölhatalmazás a bizonyágtételre

Olvasmány:
1Pt 2,1–12

„Ti azonban választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet vagytok, Isten tulajdonba vett népe, hogy hirdessétek nagy tetteit annak, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket” (1Pt 2,9)

Tudd, hogy kié vagy!
Akkor azt is tudni fogod,
mi a feladatod.

Két csapda elkerülése jelent számunkra folyamatos kihívást a bizonyágtétel, és általában a szolgálatvállalás területén. Az egyik a tolakodó, másokon is átgázoló lelkesedéstünk. A másik pedig a visszahúzódás, az alkalmatlanságunk biztos tudatával vallott elzárkózás minden feladattól.

Az előbbi két csapda elkerülését teszi lehetővé, ha a „tégy bizonyágot hitedről” felszólítás előtt azt kérdezzük meg, hogy kié is az életünk. Magunkéi vagyunk, vagy valaki más lett gazdánkká? A saját szándékaink, elhatározásaink és tiltakozásaink határoznak meg mindent, vagy valaki más szava és akarata lett döntővé? Lám, van valaki, aki igent mondott rám már akkor választásával, mielőtt én választottam volna. Aki királyi papság tagjának, szent nemzete részének hívott el. Aki megtisztított, tulajdonává tett. Irgalomra talált népévé tett. Isten tette mindezt Krisztusban. Ha mindez igaz rám nézve is, akkor – csak akkor – igaz a folytatás is.

A feladat, a kötelezettség terhe alól felszabadulva, a kiváltság jogával mondhatom tovább, ami életemet a sötétségből a világosságra, az elveszettek közül a megtaláltak közé emelte. Isten nagy tetteit hirdethetem. Ő maga hatalmazott fel erre. /MJ/

„Milyen emberek a keresztyének?

Ki mondja meg nekem?”

...

Aztán egy kisfiú jelentkezik.

– Tanítója ilyen feleletet

egyhamar újra aligha kap. –

„A keresztyének olyan emberek,

akiken átsüt a nap!”

...

Kísérjen hát egyre a kérdés

tovatűnő évek alatt:

átragyog-e, átsüt-e rajtad,

átragyog-e rajtam a Nap?!

(Túrmezei Erzsébet: Átragyog-e rajtunk?)

A Biblia két év alatt: Ez 10,1–22; Zsid 6,1–10; Péld 22,24–25

Imaáhítat: Imádkozzunk a gyülekezeteinkbe járó érdeklődőkért,
hogy megtalálják az Urat! – **Zsolt 40,17**

A startpisztoly eldördülését feszült várakozás előzi meg. A versenyzők minden idegszálukkal arra koncentrálnak, hogy idővesztés nélkül induljanak. Szavak nélkül, beszédes tetteikkel adják tudtul mindenkinek: megértették az indító hangot, tudják, hogy merre kell sietniük.

Érthetően, minden félreértést kizáróan teszi egyértelművé Isten Jónás feladatát. A gonoszságával eget ostromló városba, Ninivébe szól a küldetése. A földrajzi cél megjelölése mellett Jónás tennivalója is kiderül. Odamenetelének célja, hogy prédikáljon, Isten szavát továbbadja a nagyvárosban.

És Jónás indul is. A startszóra reagál. Az indításra mozdul. Csak éppen az ellenkező irányba. Isten szavával, iránymegjelölésével éppen szembe. Az akkor ismert föld végére, Tarsísba vágyik inkább, mint a gonoszságáról hírhedt Ninivébe. A futás megkezdődik. Csak épp az Isten előli menekülést választja Jónás az Isten szavának engedés, az abba való belesimulás helyett. Inkább a lehetetlen kísérli meg azzal, hogy menekülni próbál, mint hogy válassza a lehetetlennek tűnő engedelmes elindulásával Ninivébe.

Kik felé indít ma engem Uram? Kikhez kellene eljutnia rajtam keresztül szavának, Krisztusban adott irgalmának? Milyen nehéz utak, beszélgetések várnak épp ma vagy az előttem álló héten rám? Tetteim beszédesebbek lesznek minden kimondott szavamnál. Ha Urunk indít, induljunk is! Az ő támogatásával, az általa kijelölt cél felé! /MJ/

Messzire mentél.
Fáradt vagy. Léptél százat.
Valakiért még egyet kellene.
De tested, véred lázad.
Majd máskor – nyugtat meg az ész.
S a jog józanságra int.
De egy szelíd hang azt súgja megint:
Tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass,
mert az a szeretet.
(Túrmezei Erzsébet: A harmadik)

Indulj!

Olvasmány:
Jón 1

„Indulj, menj Ninivébe, a nagy városba, és prédikálj ott, mert feljutott hozzám gonoszságának híre!” (Jón 1,2)

Isten mások megmentését is munkálni akarja. Rajtad keresztül is. Indulj!

Vasárnapi iskola: Isten bölcsessége a megbocsátásban – 1Móz 45,1–15; 50,15–21
Aranymondás: 1Móz 50,20

8. ✧ hétfő

A Szentlélek tesz képessé a bizonyágtételre

Olvasmány:
ApCsel 1,4–14

„Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig.” (ApCsel 1,8)

A Szentlélek ereje és az én erőtlenségem tökéletes a bizonyágtételre.

gem meglevő korlátommal együtt legyen átadva annak, aki mindenki üdvösségét munkálja!

Aki átvette a Szentlélek tanúskodó munkáját önmagában, az lesz tanúvá. Képesített lesz arra, hogy a legszűkebb körből kiindulva, a közvetlen mellette levőktől egészen a legtávolabbi helyig, emberig (a föld végső határáig) eljusson Krisztus hírével. Lehet, hogy nincs is olyan távol az a hely, az az ember?! /MJ/

Ó, szállj, Szentlélek, ránk,
Áldd meg szívünk és szánk,
S bennünk teljes lesz Jézusnak szépsége!
(Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 165)

A Lélek segíti erőtlenségünket, s ezért a legerőtlenebbnek látszó testvér a leg-egyszerűbb mondataival Isten színe előtt többet jelent, mint bármely bőszerű, szép beszédű atyafi, laikus vagy lelkész... A Lélek segítségével megmutatkozik gyakorlati módon, látható, megfigyelhető tetteiben. Rávezet a megoldásokra, s ezekben a megoldásokban ismét felhasználja az úgynevezett erőtlenekeket, hogy a mennyei, felsőbbrendű erő megmutatkozzék. (Udvarnoki Béla)

Igével zárd a napot! Ézs 42,10

A mai nap is sok találkozással és beszélgetési lehetőséggel ajándékoz meg. Lesz, amikor ismereteink, szakértelmünk, az adott helyzetre való rálátásunk miatt fognak kérdezni. Igyekezzünk a tőlünk telhető legjobb választ megadni ilyenkor. És lesz, amikor a hitünkről, reménységünkről kérdeznek majd. Mit feleljünk ilyenkor?

Elsőnek azt lehet tisztázni, hogy amit bennünk megláttak – hisz éppen ezért kérdeztek –, az nem sajátunk. Nem magunktól van. Nem ilyen emberek lennénk önmagunktól. Nem minket láttak tehát, hanem a szívünkben megszentelt Krisztust érzékelhették rajtunk keresztül. Ne mi kerüljünk a bizonyágtételünk középpontjába, hanem a velünk is, a beszélgetőtársunkkal is kegyelmesen cselekedni akaró Megváltó. Azt mondhatjuk tovább, amit ő tett életünkben. Hogyan szólított meg, hogyan lett úrrá bennünk ő, hogyan tart meg maga mellett, mi a mi reménységünk.

Bizonyágtételünk tárgya nemcsak az, ami már megtörtént bennünk, hanem az is, ami ezt követően lesz valósággá. Reménységünk előremutat. Hirdeti, hogy van kapaszkodónk minden körülményben. Veszteségek ellenére is, éppen azok között leginkább. Munkahelyi, családi, egészségi bajaink ellenére sem esünk kétségbe. Jó sorsunkban sem feledkezünk meg életünket megtartó Urunkról. A bennünk élő reménységet a bűn erejét megtörő Krisztus élteni. Él bennünk ez a reménység? /MJ/

Hallják meg hívők és hitetlenek
Élet-halálra szóló eskümet!
A szív bősége zúg fel ajkamon,
Az kényszerít a Krisztust vallanom.
Hallják meg rokkant, vén aposztaták
S a vétekben vajúdó új-világ,
A forradalom, a vak Leviáthán,
És hallja meg a settenkedő Sátán.
Isten nevében vallomást teszek:
Hiszek
(Sík Sándor: Hiszek)

Igével zárd a napot! 1Sám 12,7

A bizonyágtétel tárgya

Olvasmány:
1Pt 3,8–17

„Ellenben az Urat, a Krisztust tartásatok szentnek szívetekben, és legyetek készen mindenkor számot adni mindenkinek, aki számon kéri tőletek a bennetek élő reménységet!” (1Pt 3,15)

Nem magunkat hirdetjük, hanem a bennünk cselekvő Krisztust.

10. ✧ szerda

Vallástétel hitestvéreknek

Olvasmány:
Róm 1,8–15

„Azért szívem szerint kész vagyok az evangéliumot hirdetni nektek is, akik Rómában vagytok.” (Róm 1,15)

Életem megosztásra vár.
Mások megosztott élete befogadásra vár.

Istentiszteleteink szerves része a bizonyágtétel. Szükséges hívő emberek előtt elmondani, amit bennünk Isten cselekedett? Igen, szükséges! Szükséges a már hitre jutott embernek hallani azt, amit Isten a másik ember életében elvégzett? Mindenképp. Miért fogadjuk örömmel az ilyen bátor, őszinte, személyes szavakat? Miért is mozdul meg a szívünk ilyenkor? A megszólaló őszintesége, bátorsága miatt. Miért hiányoljuk az istentiszteletekről, amikor mindez elmarad? Mert a mindenkire érvényes igazságok – Isten szeretetéről, munkájáról – személyre szólóan nem jutnak vissza hozzánk. Hiányérzetünk van-e egyáltalán, amikor nincs bizonyágtétel? Remélem, hogy igen. Miért fogy el mégis a bátorság és az őszinteség istentiszteleteinken? El nem rendezett kapcsolataink következményeit szenvedjük el ilyenkor.

Istentiszteletté válik a találkozás két hívő között, amikor életüket egymással megosztják. Mikor a „hogyan?” kérdés őszintén hangzik.

A válasz pedig többé lesz a megszokott, elvárt „köszönöm, jól” feleletnél.

Az apostol a szíve szerinti készségről ír az evangélium hirdetése során. Külső kényszerítő erők helyett belső kényszerre felelő önkéntesség viszi előre. Mi sem beszélünk örömmel, készséggel életünkéről, ha az elvárás szorítása vesz körül. Belső kényszer esetén viszont nem tudjuk elhallgatni a ránk bízott evangéliumot. Az én szívem mire készsége? /MJ/

A keresztény életforma: vándorút. Lélekben és igazságban bárhol imádhatom Istent. Ha pedig sorsom a szent szolgálat helyéhez köt, becsüljem és gondozzam az Isten országának előreküldött, e világba helyezett támpontjait! (Szabó Andor)

Igével zárd a napot! Ézs 6,8

11. ✧ csütörtök

Milyen nehéz megtalálni a kezdőhangot egy ének indításakor? Milyen nehéz megtalálni a közös hangot egy beszéd elkezdésekor? Biztos tapasztaltuk már, hogy nem egyszerű. És olyan sokban függ a folytatás tőle.

Két dolog találkozik itt: egyrészt az athéniai újdonságra éhes gondolkodása, másrészt Pálnak a bálványok miatt lázongó lelke. Mi lesz ebből? Hogy szólítja meg ezeket az embereket az apostol? Mi lesz a kezdő szava hozzájuk? Hogy hirdetheti nekik a feltámadt Jézust? Előttünk a válasz ígékben. Az ismeretlen istennek szánt oltárfelirat adja a kezdőhangot. Ez lett a magát Jézusban bemutató, megismertető Isten hirdetésének eszköze. A közös pont, a közös hang adott már. Innen lehet továbbindulni. Hirdetni az emberi kézre nem szoruló Teremtő Istent, aki mindent ad. Aki nincsen messze egyiktől sem. Aki kiválasztotta és a halálból feltámasztotta Jézust.

Lehet, hogy egy ember előtt, lehet, hogy egy egész csoport előtt találjuk mi is magunkat. Felelj meg nekünk! – mondják őszinte érdeklődéssel, vagy a sarokba szorítottságunkon örülve. És már záporoznak is a kérdéseik. Az apostol igehirdetése alapján kezdjük mi is azzal válaszainkat, amiben egyetértünk a kérdezőkkel! Amiben megdicsérni, elismerni tudjuk a beszélgetőtársainkat. Hogy együtt érkezhessünk meg Krisztusig. /MJ/

Prédikáld Krisztust, vagyis a vonzerőt; ő magához vonja az övéit. És kedves barátaim, ha megtéréseket akarunk látni, akkor többet és állandóan Krisztusról kell prédikálnunk; Krisztusnak benne kell lennie minden prédikációban, és minden elmondott teológiai témában neki kell lennie legfelül és legalul is. (C. H. Spurgeon)

Vallástétel hitetleneknek

Olvasmány:
ApCsel 17,16–25

„Akit tehát ti ismeretlenül tiszteltetek, én azt hirdetem nektek.” (ApCsel 17,23b)

Ismerd meg Krisztust,
hogy hirdethesd őt!

Igével zárd a napot! Zsolt 50,21–22

A Biblia két év alatt: Ez 14,12–15,8; Zsid 7,18–25; Péld 23,4–5

Szeptember

✧ Baptista hitvallás: A bizonyosságtétel
✧ 37. hét

307

12. ✧ péntek

Bizonyágtétel szavakban

Olvasmány:
1Kor 2,1-5

„Beszédek és igehirdetésem sem az emberi bölcsesség megejtő szavaival hangzott hozzátok, hanem a Lélek bizonyító erejével...” (1Kor 2,4)

Engedd, hogy Isten Lelke bizonyítsa Jézust hirdető szavaidat!

A kimondott szavaink hatással vannak a beszélgetőtársunkra. Éppen azért fogalmazunk meg egy-egy gondolatot, mert szeretnénk, hogy a másikat is megérintse az, ami nekünk fontos lett. Az viszont közös tapasztalata minden megszólalónak, hogy a szavak könnyen félreérthetők. A kívánt hatást nem érik el mindig a hallgatókban. Ha ez az élmény, érzés sokszor ismétlődik, akkor fogalmazza meg az ember magában (magának): nem vagyok a szavak embere. Nem értek a beszédhez. Talán jobb lenne meg sem szólalnom. Az apostol ismerte ennek az ellenkezőjét is. Amikor a szavak ereje, a gondolatok felépítettsége, a retorikai fogások hatása lesz az, aminek engednek a hallgatók. És feltétlen követőivé lesznek a szavakat jól forgató beszélőnek. Ezt az embertől való függést semmiképp sem akarta Pál. Nem magát, hanem a megfeszített Krisztust hirdette.

Egy asszony egyszer így szaladt vissza a városába: „megmondott nekem mindent, amit tettem: vajon nem ez-e a Krisztus?” Szavai miatt marasztalták Jézust, és mondták az asszonynak később: „Már nem a te beszédédért hiszünk, hanem mert magunk halottuk és tudjuk, hogy valóban ő a világ üdvözítője.” (Jn 4,29.42) /MJ/

Amikor Jézus Krisztust prédikáljuk, ó! akkor nem a tényezőket, késeket és villákat tesszük fel a lakoma asztalára, hanem magát a kenyeret adjuk át.
(C. H. Spurgeon)

Igével zárd a napot! 1Kir 22,14

Olyan hangosan beszél, aki vagy, hogy nem hallom tőle azt, amit mondasz. Elmarasztaló mondat ez, amennyiben a beszéd és a tettek ellentétben vannak egymással. Mert a tettek a hangosabbak. A hirdetett üzenet kioltóivá vagy megerősítőivé válnak.

Az apostol szavait túlkiáltotta Isten Lelke. Pontosabban Isten Lelke munkájában lett esz-köz az apostol Krisztust hirdető bizonyágtétele. Így fogadták a thesszalonicaiak. Így tette őket a Lélek bizonyossá. Nem Pált hallották csupán, hanem azt az Urat, aki Pált küldte hozzájuk is. Azután a kimondott szavakat az apostol élete megerősítette, és nem lerombolta. Nem néhány tette csupán, hanem életének egy szakasza beszélt. Nem csoda, hogy a sok zaklatást elszenvető gyülekezet az ellenállást elszenvető apostollal együtt követője lett az Úrnak. Krisztusnak, aki az Írások szerint szenvetett. Aki szavai mellett tetteivel, kereszthalálával beszélt (vö. ApCsel 17,3k). Hangosan.

A mi életünk is beszél. Sőt kiáltja azt, hogy miben hiszünk. Hogy kit követünk. Hogy meddig maradunk meg a hitben. Hogy kinek az érdekeit tartjuk szemünk előtt. Hogy kinek az üdvét, egész lényének megmentését kívánjuk. A most záródó héten sok lehetőséget kaptunk a bizonyágtétevő cselekvésre. Éltünk is azokkal jól, vagy elmulasztottuk azokat vétkesen. Vagy lettek azok ellenpólusává kimondott szavainknak. Hadd beszéljen tisztán megváltott életünk Krisztus irgalmáról! És ha lehet, használjunk szavakat is! /MJ/

„Nem láttál engem, Panov apó? Nem láttál?” „Ki vagy?” – kiáltott fel az öreg suszter, és nehézkesen felállt a székből. „Ki vagy? Kérlek, mondd meg!” Azután ugyanazt a hangot hallotta, mint előző este, bár hogy honnan jött, nem tudta volna megmondani. „Éheztem, és ennem adtál, szomjaztam, és innom adtál, jövevény voltam, és befogadtál. Miközben ezeken az emberekkel – velem tetted azt.” Majd megint teljes csend lett. A könnyek felszáradtak az öregember szeméből. „Bizony, bizony” – mondta lassan Panov apó ősz bajuszát pödörgetve. „Hát, mégiscsak eljött.” Elgondolkodva bólogatott. Majd elmosolyodott, és szeme újra ragyogott kis kerek szemüvege mögött. (Ruben Saillens: Panov apó különös napja. Átdolgozta: Lev Tolsztoj)

Igével zárd a napot! Zsid 10,22

A Biblia két év alatt: Ez 16,42–63; Zsid 8,1–6; Péld 23,9–11

Bizonyágtétel tettekben

Olvasmány:

1Thessz 1,2–10

„Mert a mi evangéliumunk nemcsak szavakban jutott el hozzátok, hanem erővel, Szentlélekkel és teljes bizonyossággal is.” (1Thessz 1,5)

Isten Lelke hangolja össze tetteinket szavainkkal, hogy őt hallhassák az emberek!

14. ✧ vasárnap – a keresztyén egység napja

Az imádság: közösség Istennel

Olvasmány:
Jn 4,1-26

„Az Isten Lélek, és akik imádják őt, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk.” (Jn 4,24)

Isten imádása felemel a lehúzó anyagi dimenziókból.

Igen összetett beszélgetést folytat itt Jézus ezzel az asszonnyal; sok szinten zajlik az igazság feltárása és helyreállítása. Mintegy dominóként dőlnek le falak, amelyek mindeddig akadályozták az Úrral való közösség megvalósulásának lehetőségét: nemi (nő), nemzetiségi (samáriai), erkölcsi (házasságtörő) gátak. Ezek az egyén (itt történetesen a samáriai asszony) oldaláról – vagy eleve a szándék szintjén, vagy a képesség szintjén – áthatolhatatlanok voltak. A Megváltó ellenben azért jött, hogy a maga oldaláról megmássza, sőt, lerombolja ezeket az – emberek részéről gyakorta tabuként álcázott – elválasztó falakat. A következő lépésben Jézus a környezet által kevésbé érzékelhető, s így annak ítélkező gáncsoskodásával nem befolyásolható területet, a személyes imaéletet próbálja orvosolni, amelynek hiányosságai úgyszintén meggátolják az Istennel való őszinte közösséget. Fontos, hogy ebben a történetben az imádságnak nem a kérésfeltárás összetevője, hanem

az imádság része a hangsúlyos. Az Úr nem anyagi természetű, hanem szellemi, és csak az igazság közegeiben megközelíthető, így csak lelki dimenzióban gondolkozva és igazságra törekedve juthat el az ember az imádság útján át Isten szent jelenlétébe. Valósuljon ez meg a mai napod során! /VE/

Ha nem engednék meg, hogy az egész nap folyamán egyetlen szót is kiejtsek, ez egyáltalán nem érintené az imádságomat... Percről percre, pillanatról pillanatra, így vagy amúgy a szívem közösségbe lépne Istennel. Az imádság nekem olyan lényeges, mint a tudóm lihegése és a szívem dobogása.
(C. H. Spurgeon)

A Biblia két év alatt: Ez 17,1-24; Zsid 8,7-13; Péld 23,12

Imaáhítat: Könyörögjünk, hogy Krisztus egyházai eljussanak a Lélek egységére! – **Ef 4,1-3**

14. ✧ vasárnap – a keresztyén egység napja

Ma a keresztyén egység napjára emlékezünk. Jóllehet ez a jól ismert zsoltár első renden Izráel ószövetségi gyülekezetében fogalmazódott meg, kiterjedt értelemben mégis bátran alkalmazhatjuk üzenetét az egyetemes keresztyén egyházra vagy az egyes helyi gyülekezetekre vagy a legkisebb egységre, a családra. Bármelyik említett körre is gondolunk, igaz a megállapítás: az egyetértés gyönyörűsége és örömdetes. De nem pusztán eseti vagy alkalmi egységről van itt szó, hanem életmódban megvalósuló folyamatosságról. Következményként a bőség és áldás elemei szerepelnek a leírásban. Kevés azonban csupán megállapítani az Istenben való egység áldását: munkálni is szükséges azt. A keresztyén egység gyakorlatban is megvalósuló előmozdítása ugyanakkor igen fejlett egyensúlyérzékelt kíván meg. Alkalmanként zsonglőrködni szükséges, hogy a többi Krisztus-hívő testvérünkkel hitünk közös pontjait, kihívásait, törekvéseit úgy tudjuk megragadni, hogy közben nem tagadjuk meg bibliaértelmezésünk szerinti saját hitvallásunkat. A feladat nehéz, de szükséges! Mert mit ér, ha az ökumené csupán egyházpolitikai, protokolláris szinten valósul meg, miközben az egy településen élő különböző felekezetek tagjai gyűlölködnek egymással? /VE/

Mihelyt az emberek nem valamennyi embert tekintik testvérüknek és mindaddig, nem az emberi élet lesz a legszentebb dolog a világon, amelyet nemcsak hogy nem szabad megsérteni, hanem amelynek fenntartása a legelső és legfontosabb kötelesség, vagyis ha az emberek nem viselkednek vallásosan egymás iránt, úgy mindig meg fogják semmisíteni felebarátjuk életét saját, egyéni érdekük céljából. (Lev Tolsztoj)

Az egység áldása

Olvasmány:
133. zsoltár

„Ó, mily szép és mily gyönyörűsége, ha a testvérek egyetértésben élnek!” (Zsolt 133,1)

Ne csak csodáld, éld!

Szeptember ✧ Baptista hitvallás: Az imádság ✧ 38. hét

15. ✧ hétfő

Az imádkozás lehetősége

Olvasmány:
Mt 7,7-11

„Kérjetelek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgetsetek, és megnyitattik nektek.” (Mt 7,7)

Összetett kezekben hatalmas lehetőség lapul

Látszat szerint az ember keresi föl a Mindenható a kéréseivel, holott „az imádkozás lehetőségét Isten kínálja föl az embernek”. Mivel ő buzdít a kapcsolatfelvételre, neki is sokat jelent, ha hozzá fordulunk, hiszen ezáltal az iránta való bizalmunkról tanúskodunk, ami már önmagában is Isten dicsőítése. A hegyi beszéd két ízben is foglalkozik az imádság kérdéskörével: az úri ima mintáját bemutató, a lelkületbeli kereteket taglaló egység után (Mt 6) a ma olvasott szakasz az imádság mechanizmusának helyes megértésére tanít. Pusztán helyes, előfeltevésektől mentes olvasása már segítség a szándékolt üzenet célbaéréséhez. Így nem számítunk arra alaptalanul, hogy azonnal adatik, nyomban találunk és rögvést megnyitattik. Ahogy arra sem, hogy egy az egyben a kérésünk tárgya adatik meg, vagy pontosan a vágyunkra találunk rá, illetve épp a kiszemelt ajtó nyílik meg. Az imádság működőképességében mindazonáltal bizonyosak lehetünk,

hiszen Isten garantálja kérésünk meghallgattatását, azaz az adást, a találást, a megnyitást. Az időzítésnek és a teljesítés módjának a jogát viszont fenntartja magának végtelen bölcsessége és jóindulata szerint. Próbálj a mai napon ezek figyelembevételével imádkozni, gyakorolva az Isten iránti teljes bizalmat! /VE/

Amíg a szívünk imádkozni mer,
Amíg Istennel szóba állhatunk,
Jöhetnek vészes, sötét, bús korok,
Mi győzünk, soha el nem bukhatunk!

Imádkozz lélek – az ima örök.
Mondd el Istennek szíved panaszát,
Az ima Istennel összeköt,
Az ima vigaszt, enyhét ad.
(Kárász Izabella)

Igével zárd a napot! Zsolt 50,15

16. ✧ kedd

Az efezusi levél két utolsó fejezete fontos gyakorlati és életvezetési útmutatásokat tartalmaz. Ilyen műfajban találunk buzdítást az imádkozásra nézve is. Szembetűnő, hogy itt a dicsőítés és hálaadás mozzanata kap hangsúlyt mint elvárt magatartás. Az utóbbi pedig – rimelve a tegnapi gondolatokra – tartalmában és időhatáraiban korlátlanul jelenik meg, azaz függetlennek kell lennie a kérésünk tényleges megvalósulásától. Tanulságos lenne statisztikát készítened arról, hogy az imádságaid milyen arányban tartalmaznak kéréseket, illetve hálaadást, dicsőítést. Érdemes ennek átgondolására egy-két pluszpercet szánnod a mai nap folyamán. Ha sok kérést tárunk Isten elé, akkor annak megfelelően sok hálaadás is jár neki! Bocsássa meg az imameghallgató Úr, ha ez utóbbival netán fukarkodunk, miközben sosem vagyunk restek életünk problémáival előhozakodni. Sőt, nem csupán aktuális kéréseink meghallgattatása függvényében szükséges hálaadást tartalmaznia imádságunknak, hanem Isten eleve méltó a dicsőítésünkre: önmagáért, általános kegyelméért és szeretetéért. Imádságaink bár csak több imádást tartalmaznának! S mindeközben talán sok kérésünk tárgytalanná válna... Próbáld ki! /VE/

Hódolat és hálaadás

Olvasmány:
Ef 5,15-20

„...és adjatok hálát az Istennek, az Atyának mindenkor mindenért a mi Urunk Jézus Krisztus nevében!” (Ef 5,20)

Jusson imádságodból Istennek is, ne csak magadnak!

Nézd, az égboltnak dísz-köntöse lett,
Ezüst szegéllyel szállnak fellegek!
Ezek túlfelől arany arcot látnak,
Naptól van a szépítő varázslat.

Szentek imáinak sűrű bodra
Hasonlít párás felhő-gomolyra.
De rájuk terül vert arany csipke
És visszahoznak áldást telítve.
(John Bunyan)

Igével zárd a napot! Zsolt 50,14

A Biblia két év alatt: Ez 19,1–14; Zsid 9,6–10; Péld 23,15–16

Szeptember
38. hét ✧ Baptista hitvallás: Az imádság ✧

17. ✧ szerda

Hála a megvilágosodásért

Olvasmány:
Kol 1,9–14

„Adjatok hálát az Atyának, aki alkalmassá tett titeket arra, hogy a szentek örökségében, a világosságban részesüljétek.” (Kol 1,12)

Egy derűs nap legfőbb záloga a derült ég.

A kolosséi levél ma olvasott szakasza a tegnap tárgyaltnál kevésbé hétköznapi megfontolás alapján buzdít a hálaadásra: inkább mély teológiai motivációt fogalmaz meg. Nevezetesen egy örök és kimeríthetetlen hálaokot, azt a kegyelmet, amivel az Úr a sötétség kilátástalan útvesztőjéből a mennyei fény hatóterébe vezetett át (13. v.). Felfoghatatlan, megmagyarázhatatlan csodatette ez Megváltónknak. A dicsőítést követően a hálaadás első számú alapját adja. Ezután következhetnek csak a köszönetnyilvánításra sarkalló egyes gyakorlati tényezők. Isten megváltottainak örökrészből egy darab neked is jutott! Elégtelen voltunkból kimozdított, s kipótolta mérhetetlen hiányosságunkat. Eleve távol voltunk az ő fényétől, de ő közel hozott minket. Önerónkból el sem tudtunk indulni, de ő biztosította révbe érésünket. Ha úgy érzed, kiüresedett az imaötlektárad, gondolj erre, és sosem kell kínos csöndben lenned Isten előtt. A fényért akkor is lehetsz hálás,

ha épp nincs mit megvilágítania: önmagában biztonságot nyújt és derűt áraszt. Az már csak járulékos áldása, hogy segíti észlelni a gondviselés apróbb-nagyobb tetteit, melyeket sötétségben eleve esélytelen fölfedezni. Adj hálát a világ világosságáért, mert megosztotta fényét veled is! /VE/

Ez a bizalom a hajnal följötteben abból a hitből táplálkozik, hogy Isten jóságos és igazságos. Aki ebben bíz, az tudja, hogy élete ellentmondásai nem véglegesek és nem végérvényesek. Azzal a biztos tudattal járhat az éjszaka sötétségében, hogy azoknak, akik Istent szeretik minden javukra van. Még a csillagtalan éjszaka is lehet a beteljesült ígéretek hajnalhasadásának előhírnöke. (Martin Luther King)

Igével zárd a napot! Zsolt 97,11

Helyes biblikus értelmezés szerint az imádság elemeit tekintve a sorban csak most következik a kérések feltárása. Ezáltal kifejezzük, hogy az imádságot nem szeretnénk önző módon kisajátítani és csupán a magunk hasznára fordítani, hanem belátjuk, hogy annak célja elsősorban a mindenható Istennel való kommunikáció közegének biztosítása, amely folytán közelebb vonódhatunk az Úrhoz. Természetesen nem a problémáink háttérbe szorításáról van szó, hanem az imádságainkban Istennek is megfelelő teret biztosító egyensúly megteremtésének szükségességéről. Az olvasott szakaszunkban az aggodalmaskodás és a könyörgés áll szemben egymással, jelezve, hogy úgy tudunk csak megszabadulni a gyötrő gondok terhétől, ha azokat áthárítjuk Istenre. *„Minden gondotokat óráá vessétek, mert neki gondja van rátok.”* (1Pt 5,7) A „hálaadással” kitétel pedig arra vonatkozik, hogy már eleve a teherátvállaló felajánlkozásáért is köszönetet mondunk Istennek, illetve teljes bizalmunk lehet afelől, hogy ügyeinket a legjobb kezekben tudhatjuk. Nyomasztó terheink okai nem biztos, hogy azonnal vagy egyáltalán elpárolognak, de az Úrtól eredő békesség garantált. Végző soron erre az isteni nyugalomra vágyik az ember. Mi ez, ha nem spontán imameghallgatás? /VE/

Kéréseink feltárása

Olvasmány:
Fil 4,4–9

„Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt...” (Fil 4,6)

Terhed nemcsak akkor könnyebbül, ha leveszik rólad, hanem akkor is, ha segítik hordozni.

Aggódással, kétséggel
Ne terheld lelkedet!
Melletted áll készséggel,
Mert Atyád Ő, s szeret.
Közel van, jön és megvéd.
Tudja minden bajod.
Életed súlyos terhét
Nála lerakhatod.
(Paul Gerhardt, ford. Bácsi Sándor)

Igével zárd a napot! Zsolt 34,5

A Biblia két év alatt: Ez 20,27–44; Zsid 9,24–28; Péld 23,19–21

19. ✧ péntek

A hitből fakadó imádság

Olvasmány:
Jak 1,2–8

„De hittel kérje, semmit sem kételkedve, mert aki kételkedik, az olyan, mint a tenger hulláma, amelyet a szél sodor és ide-oda hajt.” (Jak 1,6)

Ne csak önmagad táplálékára légy figyelemmel, hanem arra is, ami imádságodat táplálja!

Nem mondhatja senki, hogy Isten teljesíthetetlen feltételeket támasztana az imádság gyakorlásához. Nem kell hozzá semmiféle előképzettség, sem vizsga, sem követelményrendszer. Egyetlenegy kritériuma azonban mégis van: a hit. A hét folyamán eddig elméltünk az imádság módjáról, motivációjáról, keretéről, tartalmáról; ma pedig a létközegeéről van szó. Ezen a ponton mindegy, hogy a dicsőítő-hálaadó vagy a könyörgő összetevőjére gondolunk, bármelyik csak hit által megfogalmazva életképes. Ellenkezőleg is igaz az állítás: az imádság hit nélkül csak betanult formula, üres szólam, babonás gyakorlat. Az igaz hitet mellőző kérés feltáróját csak kívánságának teljesülése elégíti meg, s nem elég neki Isten személye és szeretete (vö. 2Kor 12,8–9). Másfelől, a kételkedő ember – késlekedés vagy nem várt események hatására – hamar elveszti maradék hitét is, pánikba esik, és bizonytalanná válik lába alatt a talaj, így csalogdik Istenben, félreértve az

imádság lényegét és működési elveit. De mit is jelent hittel kérni? Nem a kérésünk tárgyára irányuló hitet, hanem a Mindenhatóban, az ő bölcsességében gyökerező hitet! Elsődleges célunk ugyanis az Istenben való megmaradás, nem pedig kívánságunk teljesülése kell hogy legyen. /VE/

Van imanap, van imahét,
és lehetnének imaévek.
Imából soha nem elég,
Imára gerjedez a lélek.
Mindig van hálát adni ok,
ebből fakad minden dicséret.
„Szüntelen imádkozzatok!”
Boldogok, kik hálából élnek.
(Füle Lajos)

Igével zárd a napot! Mt 21,22

János az első levelében leginkább a korai tévtanításoktól óvja a keresztényeket. Mindközben az imádság elméletéről is fontos tudnivalókat közöl. A kiemelt versünk kiindulópontja az örök élet tényének belátása. Ennek tudatában bírhat csak a hívő bizalmat, azaz bátorságot, amellyel nyíltan felvállalja helyzetét, gondjait Isten előtt. Ez a hozzáállás erősíti az Úr felé megnyilvánuló őszinteségünket és döntéseinek feltétel nélküli elfogadását. Ellenkezője viszont csorbítja ezt a bizalmi kapcsolatot és nyíltságot, minek következtében végül egykönnyen bezárkózunk Isten felé, és magunkba fojtjuk kéréseinket, vagy épp rossz helyen tárjuk fel azokat. Bizalmunkat az irányán túl a módja is jellemzi. Sokan ugyanis arra használják az imádság lehetőségét, hogy Istent „megpuhítsák”, azaz akaratát összhangba hozzák saját elképzelésükkel. Ezzel ellentétben a Bibliából azt érthetjük meg, hogy valójában imádságaink során arra kellene törekednünk, hogy a magunk akaratát igazítsuk Istenéhez. A lényeg végeredményben ugyanaz: találkoznia kell Isten akaratának az ember akaratával, csak az nem mindegy, hogy melyik (vég)ponton. Bár úgy tudnánk minden kérdésben kitartó hittel imádkozni, hogy közben – vágyunkkal együtt – Isten képére (vissza)alakulunk! /VE/

A hit félelem nélküli életre vezet: többé nem kell félnünk sem a jövőtől, sem a másik embertől. A hitből fakadó bizalom nem naivitás. Tudatában van a rossznak, mely jelen van az emberiségben, ahogy a mi szívünkben is. De a hit nem felejt el, hogy Krisztus azért jött el, hogy mindannyiunkat megmentsen. (Alois testvér)

Összhang Isten akaratával

Olvasmány:
1Jn 5,13–17

„Az iránta való bizalmunk pedig azt jelenti, hogy ha valamit az ő akarata szerint kérünk, meghallgat minket.” (1Jn 5,14)

Bár minden relatív, Isten akarata abszolút – jó.

Igével zárd a napot! Jer 29,12

A Biblia két év alatt: Ez 22,1–31; Zsid 10,8–18; Péld 23,23

21. ♦ vasárnap

Isten ajándéka a nyugalomnap

Olvasmány:
Zsolt 118,19–29

*„Ez az a nap, amelyet az Úr
elrendelt, vigadozzunk és
örüljünk ezen!” (Zsolt
118,24)*

Ha örömmel töltöd a va-
sárnap egyéni, családi és
közösségi idejét, akkor
megszentelted.

A vasárnap Istennek különleges módon bevezetett ajándéka, amit a kereszténységen keresztül adott az embereknek.

A kora kereszténység erős zsidó vallási és kulturális befolyás mentén alakult sajátos rendszerré. Kezdetben nem választódott élesen külön a szombat megtartása, valamint a praktikusnak tűnő vasárnapi közösségi találkozás, hogy a hetet Jézus Krisztus feltámadására emlékezve is együtt kezdjék lelki közösségben. Hosszú út vezetett odáig, hogy a vasárnap lassan átvette a zsidó szombat több funkcióját is, így a pihenés, a munkától való megnyugvás gyakorlását. Ma már nem is a vasárnap eredetének kérdése foglalkoztat bennünket leginkább, hanem az, hogy megtaláljuk újra és újra annak a módját, hogy a vasárnap egyénileg, családiról és közösségileg egyaránt örömnappá, igazi ünnep legyen.

A zsoltárvers szerint az a feladat, hogy vidámak legyünk, és örüljünk a nyugalomnapon, vasárnap. Meg kell tehát terveznünk úgy, hogy az segítse az örömet és a vidámságot otthon is és az istentiszteleteken is. /HGy/

Az élő gyülekezet élő hitben járó családokból áll. Az istentisztelet a mennyei istentiszteletbe való bekapcsolódás, aminek előzménye van a személyes csendességben, és következménye van az élet istentiszteletének megélésében. Ez a személyes kegyesség azonban akkor áldásos, ha a Krisztus-test közösségében éli meg ki-ki ezt, építve a közösséget. *(Tariska Zoltán)*

A Biblia két év alatt: Ez 23,1–27; Zsid 10,19–31; Péld 23,24–25

Imaáhítat: Adjunk hálát az Ige megértését elősegítő és szolgálatra nevelő női bibliakörökért! – **ApCsel 16,13–15**

21. ✧ vasárnap

Van, aki sosem tudja lezárni a napjait este, hanem másnap reggel már rögtön a tennivalókkal ébred. Munkáinak és gondjainak sosincs vége. Salamon ilyen emberről mondja: „Van egyedülálló ember, akinek nincs senkije, sem fia, sem testvére, még sincs vége fáradozásának.” Pedig még a Atya Isten is – aki állandóan munkálkodik Jézus Krisztus beszéde szerint – „megpihent”, abba hagyta a teremtés munkáját a hetedik napon.

Az isteni példaadás lényege az, hogy tudnunk kell örülni mindannak, amit hat napon keresztül építettünk, szereltünk, írtunk, tanultunk, végeztünk, szerveztünk... Hagyni kell azt a jóleső érzést eluralkodni magunkban, hogy Isten hathatós segítségével volt értelme és eredménye igyekezetünknek. Kell visszaemlékezni, kell felemlgetni, kell elmondanunk egymásnak a hét eredményes történeteit, mert ezáltal tudatosul bennünk, hogy nem csupán mi dolgoztunk, hanem maga Isten teremtető Lelke volt az, aki dolgozott bennünk és általunk.

Ma is időt kell találnunk erre a visszavonult emlékezésre, erre az önfeledt családi beszélgetésre, és ahol ez még nem gyakorlat, ott be kell vezetni. /HGy/

Szeretemben nyílik a virág,
Szeretemben boldog a világ.
Szeretemben Isten van jelen,
Szeretemben nincsen félelem.
Szeretemben meggyógyul a seb,
Szeretemben édes édesebb.
Szeretemben minden virul,
Szeretemben Jézus az Úr!
(Forintos Anna)

Isteni példaadás

Olvasmány:
2Móz 20,8-11

„Mert hat nap alatt alkotta meg az ÚR az eget, a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megpihent. Azért megáldotta és megszentelte az ÚR a nyugalom napját.” (2Móz 20,11)

Vasárnap azért is pihe-nünk meg, hogy emlékez-zünk és Isten segítségével hálásan összegezzünk.

Szeptember

✧ Baptista hitvallás: A nyugalomnap ✧ 39. hét

Vasárnapi iskola: Boldog vagy-e? – Mt 5,1-16
Aranymondás: Mt 5,8

319

22. ✧ hétfő

Idő az Igével foglalkozásra

Olvasmány:
Józs 8,30–35

„Mindabból, amit Mózes megparancsolt, egyetlen szó sem volt, amit ne olvasott volna föl Józsué Izráel egész gyülekezete előtt, meg az asszonyok, gyermekek és jövevények előtt, akik köztük éltek.” (Józs 8,35)

Osszuk meg önfeledten az Isten igéjéből nyert felismeréseinket, hogy átéljük, hogy az ige élő és ható.

A cél nem lehet kevesebb, mint hogy az egész Biblia alapján alakuljon bennünk egy egyre teljesebb gondolkodásmód Isten országáról. /HGy/

Az egyéni csendesség nem hasonlítható a házi feladat megtanulásához, és a Biblia sem egy könyv a sok közül, melyet értelmünkkel akarunk megközelíteni. Elsődleges célunk nem az, hogy az Ige tökéletes ismerői legyünk, hanem az, hogy engedjük, hogy az ige vezessen bennünket. (Elizabeth Leake)

Minél több könyv segít a Biblia megértésében, a Biblia tanulmányozásában, annál kevesebben tanulmányozzák maguk a Szentírást.

Nehéz megmondani, hogy kinek melyik idő a legjobb arra, hogy nyugalomban tanulmányozhassa a Bibliát, hogy egyre jobban fel fogja és megértse a Szentíráson való elmélkedés nyomán Krisztus gondolatait. De időt kell találnunk rá, mert egyébként csak a mások által már kigondolt magyarázatokat és értelmezéseket fogjuk visszamondani, mint a gyermekek. Nagyon fontos, hogy egymással is megosszuk kisebb csoportban vagy a nyilvános istentiszteleten a Bibliából nyert felismeréseinket. De arra is szükség van, hogy egyénileg elmélyedjünk a Szentírás kutatásában, hogy legyen aztán min elmélkedni és mit megosztani a többiekkel. Érdemes utánaérdeklődni, hogy – saját képességeinket és adottságainkat figyelembe véve – milyen segédkönyvek, kiadványok segítik a legjobban a Biblia szellemének megértését.

Igével zárd a napot! Neh 9,3

23. ✧ kedd

„Aki pedig untat másokat, bünt követ el – különösen, ha az evangéliummal untatja az embereket. Amikor untatunk másokat, elraboljuk az idejüket, elfecsérelünk egy kitűnő alkalmat, amelyet felhasználhatnánk figyelmük felkeltésére, és mindenekelőtt azt a végzetes benyomást erősítjük bennük, hogy unalmas Istenünk van.” – írja Klaus Douglass Az új reformáció című könyvében. Talán élesen fogalmaz, de igaza van.

Természetesen az érdekes és a fontos nem mindig találkozik egymással. Viszont ha az istentisztelet fontos, akkor érdekessé is kell tennünk elsősorban a magunk, de mások számára is. Nem elég időt szánni az istentiszteletre, ha az érdeklődésünket nem adjuk oda, és nem elég mások idejét elvárni, ha az érdeklődésüket nem ragadjuk meg. Azt szokták mondani, hogy arra szánunk időt, amit fontosnak tartunk. De talán érdemes egy istentisztelet előtt végiggondolni, hogy igazából miért is fontos számunkra, vagy mi is benne az, ami igazán fontos, hogy felkészüljünk rá.

Nagy kérdés, hogy fel tudom-e kelteni saját érdeklődésem, és tehetek-e bármit is mások érdeklődésének felkeltéséért egy-egy istentiszteleten. Ha igen, tegyem meg! /HGy/

Igéd, Uram, eső. Szívem
szikkadt talaj. Esőre vár.
Igédre. Nyisd meg szent eged,
hadd permetezzen rám szavad.
Hiába minden bő vetés,
nem indul élet, hogyha nincs
eső...
(Gerzsenyi Sándor)

Igével zárd a napot! ApCsel 20,7

Idő az istentiszteletre

Olvasmány:
Zsolt 84,1–13

„Bizony, jobb egy nap a te udvaraidban, mint máshol ezer. Jobb az Isten háza küszöbén állni, mint a bűnösök sátraiban lakni.”
(Zsolt 84,11)

Legyen várakozással és izgalommal teli minden istentiszteletünk előtt a szív!

Szeptember

✧ Baptista hitvallás: A nyugalomnap ✧
39. hét

24. ✧ szerda – EBF-közgyűlés

Idő a közösség gyakorlására

Olvasmány:
ApCsel 2,41-47

„Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban.” (ApCsel 2,42)

Ne azon gondolkodj, hogy mit adjon neked a közösség, hanem azon, hogy te mit adhatsz a közösségnek!

Bibliai mottónk négy felsorolt eleméből a második talán a legfigyelemreméltóbb, mivel a legmegfoghatatlanabb. Mit is jelent részt venni a közösségben?

Az apostoli tanításban, az úrvacsorában, az imádkozásban lehet részt venni magánemberként, de a közösségben nem. Talán éppen ezért az egyik legnehezebb feladata mindenkinek: részt venni úgy a közösségben, hogy fejlődjön, hogy erősödjön a személyisége, hogy hasznos legyen a többiek számára, és közben ne érezze úgy, hogy kihasználják. Vágyunk a közösségre, de félünk is az egész közösségtől, hiszen így vagy úgy, de mindenki már megégette magát közösségben. Ez a gyakorlat arról szól, hogy nem vonjuk ki magunkat; hogy nem csupán a közösség egy rétegéhez kapcsolódunk; hogy nem nővünk rá a többiekre; hogy nem használjuk ki önző módon a közösséget; hogy nem szolgáltatjuk ki magunkat nekik; hogy nem válunk mindenki lábtörlőjévé – hanem a magunk és a többiek számára is építő és fejlődő módon veszünk részt egymás életében.

Hát ez az, amit egész életünkön keresztül gyakorolnunk kell, hogy vigyük is valamire. /HGy/

De néha Ő, az Örök Több, a Más, a Nagy,
Némaságunkban beszédessé tesz.
Megáldja ki nem mondott szavainkat.
S velünk a mély vizekre kievez.
Erőtlen kicsi jóakarataunk
Általa mély vigasztalássá lesz.
Megszenteli könnyítő könnyeinket,
S valóságos erővel segítő
Testvérekül rendel egymásnak minket.
(Reményik Sándor)

Igével zárd a napot! Zsid 10,24

25. ✧ csütörtök – EBF-közgyűlés

„Ha az ünnep elérkezik, akkor ünnepelj egészen! Öltösz fekete ruhát! Keféld meg hajad vizes kefével! Tisztálkodjál belülről és kívülről! Felejsd el mindent, ami a köznapok szertartása és feladata!” – írja Márai Sándor az ünnepekről.

Valamikor a munkaidő végén nem csupán letettük a szerszámokat, megállítottuk a gépeket, leoltottuk a lámpákat, hanem letettük a munkásruhát is, lezuhanyoztunk, átöltöztünk utcai ruhánkba, és felszabadultan indultunk hazafelé, vagy leültünk egy rövid időre a barátokkal beszélgetni a parkban. Egyszóval már elkezdődött a hétköznapi ünnep. Sokszor figyelem, mennyire nehéz megállni a hétköznapi tennivalókkal. Sokan füvet nyírnak, kirándulnak, vagy épp ekkor javítják meg a régóta csöpögő csapot. Nehéz megállni a pörgés után, pedig kell. De kevés megállni, ha a munka helyére nem teszünk semmit. Mert akkor csak bambulás, tunyulás, másokkal sodródás, rokoni vagy baráti „pofavizitek” következnek. A munka helyére a megálláskor az ünnepnek kell kerülnie, amiben mindennek megadjuk a módját: az öltöztetünknek, a frizuránknak, a frissességünknek, a mély beszélgetéseknek, a gondolkodásnak, az értékes vidámságnak, a sétáknak, a közösségnek.

Kevés, hogy vasárnap istentiszteletre megyünk: ünnepelni kell és készülni rá! /HGy/

Megállás a hétköznapi munkában

Olvasmány:
3Móz 23,1–3

„Hat napon át végezhetitek munkátokat, de a hetedik napon teljes nyugalom legyen szent összegyűlekezéssel! Semmi munkát ne végezzetek; az Úrtól rendelt pihenőnap legyen az mindeniütt, ahol laktok!” (3Móz 23,3)

Tervezzük igazi ünneppé a vasárnapi szokásainkat és gyakorlatunkat!

Akik szeretik Isten házát,
Mind boldogok, oly boldogok!
Kik lakoznak szent templomában,
Mind gazdagok, dúsgazdagok.

Az ünneplő nagy sokasággal
Áldást vehetsz, áldott lehetsz;
Újulj meg Krisztus kegyelmében,
Hív a keresztt, vár a keresztt!
(Gerzsenyi Sándor: *Te is légy templommá*)

Ígével zárd a napot! 2Móz 20,10

A Biblia két év alatt: Ez 27,1–36; Zsid 11,20–23; Péld 24,3–4

Szeptember

Baptista hitvallás: A nyugalomnap

39. hét

26. ✧ péntek – EBF-közyűlés

**Nyugalomnap
munkák,
tevékenységek**

Olvasmány:
Mt 12,9-21

*„Az ember pedig mennyivel
többet ér a juhnál! Szabad
tehát jót tenni szombaton!”*
(Mt 12,12)

Csodálatos dolog, mikor
valaki pihenését megsza-
kítva segít a váratlan hely-
zetekben.

Minden magára adó szervezet felkészűl a
vis maior helyzetekre, azokra az esetekre,
melyek előre nem láthatók, de veszélyt és bajt
hoznak magukkal. Általában anyagi alapot
hoznak létre ezeknek a helyzeteknek a kezelé-
sére. Minden előrelátó és gondolkodó család-
nak van ilyen esetekre félretett pénze.

De nem csupán pénzt, hanem figyelmet,
akaratot és jó szándékot is kell tartalékolni min-
dig, hiszen bármikor adódhat bajba jutott em-
ber. Valóban elvakult vallásos érzés kell ahhoz,
hogy a vasárnap megszentelésére hivatkozva ne
segítsünk annak, aki a közelünkben bajba jut.
Nincs mentsége annak az embernek – főleg, ha
hívó –, aki tudna segíteni, tudna jót tenni, de
nem teszi. Ezt állítja Jakab apostol is levelében.
A váratlan bajban való segítségnyújtás felűlműl-
ja az ünnep rituáléját is. Ezért érthetetlen, ami-
kor egy istentiszteleten valaki rosszul lesz, és az
egyetlen cél az a segítségnyújtáskor, hogy az
istentisztelet zavartalanul folytatódhasson.

Vajon nem ilyenkor van ideje a segítség mellett a közösség könyörgésé-
nek is? /HGy/

Minden imádságnak, minden áhítatnak, minden örömmek jó szónvá, jó tetté
kell változnia. Lehet az egy tekintet, egy kézszorítás, egy elhallgatott vagy
kimondott gondolat, egy parányi győzelem vagy egy égbe sugárzó hőstett,
egy futó bocsánatkérés, egy meleg megbocsátás, egy apró szívesség, új áldo-
zat: de az mind az Isten szűretjét gazdagítja s az örökkévalóság szőlőhegyeit
tetézi áldással. Csak az a fő, hogy áhítatod tetté, hited szeretetté válják, telje-
sen, maradék nélkül... (Ravasz László)

Igével zárd a napot! Zsolt 37,27

27. ✧ szombat – EBF-közgyűlés

Bárki találta is ki a keresztények számára a rendszeres vasárnapi együttléte, jó napra tette, hiszen ekkor találkoztak az asszonyok és a tanítványok először a feltámadt Jézus Krisztussal. Méltó nap az ünneplésre.

Tulajdonképp mi is ezért jövünk össze: hogy együtt találkozzunk a feltámadt Jézus Krisztussal, hogy vele és róla beszéljünk. Az evangéliumi iratok nagyszerűen bizonyítják ennek az igazságát, hiszen az evangélisták figyelmének középpontjában Krisztus áll: az ő személye, élete, tanítása és cselekedete. Az „Úr napja – feltámadás napja” kifejezés is ezt akarja tudatosítani bennünk. Az istentiszteletekre készülve a legfontosabb szempont, hogy vele fogunk találkozni, és erre a találkozásra mindenkinek készülnie kell örömmel. Mivel a Feltámadott az ünneplésünk középpontja, ezért mindennek róla kell szólnia, mindenben őt kell bemutatnunk, mindenek fölé kell őt emelnünk.

Ezért az istentiszteletek valóban az imádatról szólnak, és csak ott van istentisztelet, ahol imádat van. /HGy/

Az Úr napja = a feltámadás napja

Olvasmány:
ApCsel 20,7–12

„A hét első napján pedig, amikor összegyűltünk, hogy megtörjünk a kenyeret, Pál prédikált nekik, és mivel másnap már el akart utazni, a tanítást egészen éjjelig meghosszabbította.” (ApCsel 20,7)

A vasárnap a feltámadás ünnepe is. Ezért étellel kell kitölteni.

De ki belép
a tág, iromba,
boltozatos,
hűvös templomba
s belülről pillant
ablakára,
megdöbbenően áll,
megkövülten áll,
elbűvölten áll: –
Nézz a csodára! –
...
(Dsida Jenő: Templomablak)

Ó, titkok titka:
a földön ittlent
belülről nézzen
mindenki mindent,
szemet és szívet
és harcot és békét! –
Áldja meg az Úr,
áldja meg az Úr
a belülről látók
fényességét!

Igével zárd a napot! ApCsel 2,24

A Biblia két év alatt: Ez 29,1–21; Zsid 11,32–40; Péld 24,7

Szeptember ✧ Baptista hitvallás: A nyugalomnap ✧ 39. hét

28. ✧ vasárnap – EBF-közygűlés

Az ember felelőssége és feladata

Olvasmány:
1Móz 1,26–31

„Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsetek be és hódítsátok meg a földet. Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a földön mozgó minden élőlényen!” (1Móz 1,28)

A bennünket körülölelő természet Isten ajándéka, amelynek gondozását ránk, emberekre bízta.

Sokszor felvetődik az a kérdés, hogy néz ki Isten és mit ért azon, hogy az ő képére és hasonlatosságára teremtette az embert. Meny-nyiben hasonlítunk Istenre?

Az a fő kérdés, ki állítja össze a mércét, amelyből az alkotás készül, Isten vagy az ember. Isten önmagát vette alapul, amikor az embert kigondolta és megteremtette. Az ember viszont azt tudja megalkotni, amit saját szemével lát és kezével megfog. Isten az embert arra teremtette, hogy szoros kapcsolatban legyen vele. Így lettünk mindannyian megalkotva. Isten képmása: férfi és nő együtt. Mintha azt mondaná Isten, hogy a házasságban látható az istenképűségünk. Így együtt bízva ránk az álatok és természet gondozását. Becsűljük meg a nekűnk adott lehetőségeket! Felelősségűnk a házasság megbecsűlése és a gyermekek felnevelése. A családi élet mellé adatott a földűnk megóvása és bizonyos ételek fogyasztása, „amelyeket az Isten azért teremtett, hogy hűlaadás-
sal éljenek velűk a hívők és az igazság ismerői” (1Tim 4,5).

Ahhoz, hogy hosszú távű céljaink magvalósuljanak, engedelmeskedjűnk az Istentől kapott parancsnak, amely a természet megóvását és az állatvilágról való gondoskodást is magában foglalja! Legyűnk hűlasak Istennek mindezekért a lehetőségekért, amiket ő nekűnk adott! Dicsérjűk Istent mindezekért az ajándékokért! /MaZs/

A jó vezető pontosan olyan, mint egy kertész: felelősséget kell vállálnia azért, amit elűtetett. Néha ki kell kapálnia a vadhajtásokat, de a jövőért dolgozik, azokért a gyűmölcsökért, amelyek majd később fognak megérni. (Nelson Mandela)

A Biblia két év alatt: Ez 30,1–26; Zsid 12,1–13; Péld 24,8–9

Imaáhítat: Könyörögjűnk egyházűnk szolgálattevőiűnk sokoldalű lelki és szakmai fejlődéséért! – 1Tim 4,12–16

28. ✧ vasárnap – EBF-közgyűlés

A filippi gyülekezet fő betegsége, hogy egyes hívők között az önzés rombolta a kapcsolatot. Az ilyen magatartás testies, nem a Lélektől ered.

Sokszor képtelenek vagyunk kontrollálni az életünket, ha az érzelmeink irányítanak bennünket. Az Isten igéjéhez való ragaszkodásunk tényként húzza az érzelmeinket. Törekedjünk mosolyt csalni egymás arcára az egymással való törődés segítségével! A Szentlélek egyik szolgálata, hogy minden hívőben ilyen szeretetet munkál, amikor figyelmesek vagyunk egymással szemben. Ezt elfogadhatjuk, vagy visszautasíthatjuk. Melyiket választjuk? A Lélek munkája a lelki egységen alapul. Mutassuk meg gyakorlatban a Krisztusban nyert egységünket! Ezt nemcsak külsőképpen kell fenntartanunk (1,27), hanem kölcsönös kapcsolatokon keresztül is. Szellemi vakságban szenvedünk, ha nem látjuk meg ezt a segítséget. A legnagyobb veszély, ha a gyülekezet meghasonlik akár egy megtúrt bűn miatt. Ilyenkor elvesz az ellenálló képessége és bizonyágtevő ereje a testvéri közösségnek.

Épp ezért négy célkitűzést állítsunk magunk elé: ugyanazt akarjuk, ugyanaz a szeretet irányítson, egyet akarjunk, ugyanarra törekedjünk! Nézzünk magunkba, hogy ezt mennyire tudjuk megvalósítani! Mindig az legyen előttünk, hogyan tudunk áldássá válni egymás számára! /MaZs/

Szeretnél-e tiszta, őszinte életet
Ölelő karokat, óvó tekintetet
Jobbá tenni érte bezavart világot
Önzetlenül adni folyton égő lángot
Világítson mindig a szeretet fénye
ne vesszen el álma az éj sötétjébe.
(Juhász Szilvia: Önzetlenül)

Önzetlenség. Társasjáték, melyben én odaadom a magamét másnak „add tovább” kiáltással, aztán várok egy életen át, hogy mikor kerül vissza hozzám, ami eredetileg is az enyém volt. (Karinthy Frigyes)

Önzetlen életvitel

Olvasmány:
Fil 2,1-4

„...és senki se a maga hasznát nézze, hanem mindenki a másokét is.” (Fil 2,4)

Ma az önérvényesítés irányítja sok ember életét. Próbáld ki, milyen az, amikor nemcsak magaddal foglalkozol, hanem másokra is tekintettel vagy! Hidd el, érdemes...

Szeptember

✧

Teremtésvédelem

✧

40. hét

Vasárnapi iskola: Éljen Istennek tetsző módon! – Mt 5,20-37
Aranymondás: Mt 5,20

327

29. ♦ hétfő

Lakóhelynek formálta

Olvasmány:
Ézs 42,5–9

„Ezt mondja az Úristen, aki az eget teremtette és kiterítette, szilárdá tette a földet, és növényt sarjastott, lehetet ad a rajta lakó népnek, és lelket a rajta járóknak...” (Ézs 42,5)

Szeretsz ott lenni, ahol élsz? Ha Istenre figyelsz, felfedezheted, hogy áldásokkal teli lakhely az!

Isten ígérete alapján megvalósult népének fogságból való szabadulása, úgy élhetjük át mi is a bűnből való szabadulást Jézus vére által.

Adjunk hálát Urunknak, mert velünk is újat akar elkezdni! Új elhívást, új szabadítást és új megtapasztalást az ő kegyelméből. Lehet, hogy Istennek egy teljesen új oldalát ismerhetjük meg. Engedjük az életünk formálását, hiszen vele mindenhol otthon érezhetjük magunkat! /MaZs/

Lelkemet a mindenható Istennek ajánlom, kit mindig mint a legfőbb jót forrón imádtam, habár tőle emberi gyarlóságomnál fogva sokszor el is távoztam, amit keserűen sirattam éltelen keresztül, s most is szívszaggatva bánok. (Széchenyi István)

Olvasott ígénkben az Úr felragyogtatja teremtő hatalmát, és bemutatja azt a személyt, akit a fogság időszakában kiválasztott és elhívott egy feladat elvégzésére. A megszólítás először Círus perzsa királynak szólt. Az ő közreműködésével lehettek újra otthon a hazájukban.

Ézsaiás szerint lesz egy szolga, aki beteljesíti Isten akaratát. Jó hírt közöl az elcsüggedt embereknek. Általa Isten megszabadítja fogságban szenvedő népét (45,1–5). Isten mindenkorban elhívhat magának olyan személyeket, akiket fel tud használni mások bátorítására. Az életkörülményeink által úgy formál bennünket, hogy hasznos eszközei lehessünk. Isten jó híre az volt a népéhez, hogy most újat kezd velük és meggyógyítja a lelki sérüléseiket. Ez a kijelentés a Szentlélek által a mienk is lehet. Felkészít, hogy diadalmaskodjunk az élet viharain. Teljen be a szívünk hálaadással! Adjunk megfontolt és engedelmes választ az ő hívására! Számunkra Jézusban öltött testet Isten szövetsége. Ahogy

Igével zárd a napot! Ám 9,6

30. ✧ kedd

Szeptember
✧ Teremtésvédelem ✧
40. hét

Van, ahol sok van belőle és elveszti az értékét; s van megszáradt, kidobott kenyér. Míg máshol pedig kenyérhiány van és éhezés. Mennyire fontos számunkra a kenyérkérdés?

Egy blogbejegyzés szerint a kenyér jelképezi mindazt, ami szükséges az élethez, jelképezi Isten szavát, Isten családját és a testvéri közösséget, illetve jelképezi a megváltást. Öröm látni, amikor egy kisgyermek szájában majszolja a kenyérdarabokat. Az „Egyiptom húsosfazekai” kifejezés szerint a nép a jólétért hajlandó eladni a szabadságot. Isten próbára teszi Izráel népét, amikor azt az utasítást kapják Mózesztől, hogy a napi mannaadagból ne hagyjanak másnapra. Az emberi mohósággal találkozunk a történetünkben. Ez a telhetetlenség fejezi ki, hogy az ember nem bízik abban, hogy Isten kirendeli a másnapra való eledelt, és ezért megszegyenül. Gondoljunk Jézus szavaira: „add meg nekünk mindennapi kenyerünket”. Isten ma is kirendeli a betevő falatot számunkra. Becsüljük meg a napi eledelt, amit Istentől kapunk! Így tegye áldássá a lelki kenyeret is, „hiszen az Isten országa nem evés és ivás, hanem igazság, békesség és a Szentlélekben való öröm” (Róm 14,17). Legyünk hálásak a kenyérért, amelyet Isten a testünk és lelkünk táplálására ad eledelül! /MaZs/

A kenyér, amit eledelül adott

Olvasmány:
2Móz 16,1–24

„Majd én hullatok nektek kenyeret a mennyből.” (2Móz 16,4a)

A kenyér, amelyet az asztalodra tehetsz, Isten ajándéka számodra. Soha ne feledkezz meg hálát adni gondoskodásáért!

Amit én álmodom:
Nem fényűzés, nem fűszer, csemege,
Amit én álmodom:
Egy nép szájában betevő falat.
Kenyer vagyok, mindennapi kenyér,
Lelki kenyér az éhező szíveknek,
Asztaláldás mindenki asztalán.
(Reményik Sándor: Mindennapi kenyér)

Igével zárd a napot! Mt 6,11

A Biblia két év alatt: Ez 32,1–32; Zsid 12,25–29; Péld 24,11–12

329

1. ♦ szerda

Jaj a gondatlannoknak

Olvasmány:
Ám 6,1-6

„Ti azt gondoljátok, hogy messze van a veszedelem napja...” (Ám 6,3a)

Az élet élvezeteinek hajszolása a gondtalanságban valójában gondatlanság. Az Isten által készített örök életet lehet így elveszteni.

Ámós a tekóai pásztorok közé tartozott (1,1), és ebből az élethelyzetéből és munkaköréből hívta el Isten a prófétai szolgálatra.

Ő jól látta, hogy a jómódú felső réteg miként merült bele a korrupcióba. Az anyagi bővülködésnek sajátos kísértései vannak a hívő ember számára is. Izráelben a szomszédos népek szokásait követték. Ha valahol megfog a bűn, annak beláthatatlan következményei vannak. Lavinát képes elindítani. Amikor mások szokását vesszük az életünk alapjául, mi is a bűn útjára tévedhetünk. Lehet ez az anyagiakhoz való viszonyunk, vagy bármi, ami elbizakodottságra akar rávenni. Bárkinek lehet elefántcsontból, aranyból, értékes kristályból ágya vagy luxustárgya, de az lényegében talajvesztettséget és lelki békétlenséget eredményezhet. Nem ad megoldást az önboldogítás, ha az alkoholhoz nyúlunk (6. v.). Még az sem, ha hamis vallásosságban élünk. Megszólaló lelkiismeretünket el lehet aldatni, de ne tegyük!

Fogadjuk el Pál apostol véleményét ebben a kérdésben: *„Tudok szűkölködni és tudok bővölködni is, egészen be vagyok avatva mindenbe, jóllakásba és éhezésbe, a bővölködésbe és a nélkülözésbe egyaránt.”* (Fil 4,12) Legyünk magabiztosak, igényesek a kísértésekkel szemben, és kerüljük el a gondtalanságot az életünkben! Ne veszítsük el hitelességünket! /MaZs/

Napoleon önmagában hordá romlása magvát. Jelleme, láthatólag s kikerülhetlenül vont a bukása felé. Még szenvedett nagy veszteségei után sem tudott megállni önmaga előtt a nélkül, hogy ne próbáljon újra fölemelkedni azon tetőre, melyről lebukott. Azonban e hatalom visszanyerése sem elégítette volna őt ki. Képességei, melyek fölemelkedésének hatalmas tényezői voltak, vakmerősége, hajlama a nagyszerű változások iránt, szokása sokat tenni koczára, hogy minél többet nyerjen s végre a határtalan becsvágy bizonyosan vesztét okozták volna, annyival inkább, mivel már ekkor nagyrészt mulófélben voltak azon tehetségei, melyek előbb heves szenvedélyeit némileg mérsékeltek. Számításait, eszélyességét, előrelátását s ércz-akaratát, némi hanyagság, föl sem vevés, gondatlanság s szeszélyes elbizakodás váltotta föl. (Lévai József)

Igével zárd a napot! Ézs 47,7-8

A király pohárnokának mindig kötelessége volt a király felé nyújtott poharat megkóstolni, nehogy megmérgezzék az uralkodót. Jelen esetben is ez történik.

Nehémiás rossz híreket hall a hazájából, és szeretne hazautazni. E hír hallatán ráfagyott a mosoly az arcára. Ő, mint idegen földi pohárnok egyhamar kegyvesztett lehet, és az életével is játszhat, ha rosszul teljesíti a feladatát. Imádsággal fordul a király felé, elmondva neki szíve fájdalmát. Cselekedete bátorítson bennünket is, amikor nehéz helyzetek előtt állunk! Induljunk mindig imádsággal és Istenbe vetett bizalommal az előttünk álló események felé! Az ajtók egymás után tárultak fel Nehémiás előtt. Lehet, hogy most te is nehéz élethelyzet előtt állsz. Talán a munkahelyed vagy megélhetésed kerül veszélybe. Vagy bármi, ami számodra fontos. Légy elővigyázatos! Nehémiás napokon át sírt, böjtölt és imádkozott, mielőtt a királyhoz ment. Az Isten felé elmondott alázatos imádságnak nagy ereje van. Nehémiás elérte a célját vele, és a város falait hazaérkezve felépítette.

Kövessük példáját, amikor a szívünk őszinteségével és az Isten szerinti céltudatossággal keressük és teljesítjük az ő akaratát! Mutassunk ezáltal jó példát mások számára! /MaZs/

Küldj el engem, hogy felépítsem azt!

Olvasmány:
Neh 2,1-8

„...küldj el engem Júdába, abba a városba, ahol őseim sírja van, hogy felépítsem azt!” (Neh 2,5b)

Ne csak a kenyérkeresetedért dolgozz! Vállalj és végezz olyan munkát is, amelyet önzetlenül másokért, a lakóhelyedért végezhetsz!

Uram, ki fönt az égben
lakozol fényességben,
gyűjtsd föl szent tüzedet
az emberek szívében.

Az emberek agyára
áraszd el bölcsességed.
Értsék meg valahára,
mi végből van az élet.
(Wass Albert: A bujdosó imája)

Igével zárd a napot! Péld 6,6

A Biblia két év alatt: Ez 34,1-31; Zsid 13,17-25; Péld 24,15-16

3. ♦ péntek

Minden általa és reá nézve teremtett

Olvasmány:
Kol 1,15–20

*„Mert benne teremtett minden a mennyen és a földön, a láthatók és a láthatatlanok, akár trónusok, akár uralmak, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok.”
(Kol 1,16)*

A teremtettség egésze Isten szeretetét és kegyelmét hirdeti. Felfedezted már?

Krisztusban nyerhető kegyelem. Megbékéltetett önmagával mindent, és arra készítet, hogy hit által barátaivá és gyermekeivé legyünk.

Isten jót tervezett az életünk felől, Jézus mint „elsőszülött” a láthatatlan Isten látható megnyilvánulásait közli velünk, hogy legyünk kiegyensúlyozottak és jókedvűek a megváltásunk felől. /MaZs/

Az életnek mindenki csak örül
Pedig nem ékszer a csukló körül
Fényesen csillog, mégis rablánc ez
Mert egész életen át rabbá tesz.

Az élet mindenkinek csak egy ajándék,
Mint a mély sötétben láthatatlan árnyék...
(Markiki: Amilyennek teremtett)

Igével zárd a napot! Zsolt 102,26

Előre nem látható következményei lesznek, ha az éltető forrásvíz keserűvé válik. Jerikó lakosainak gondjai voltak a vízzel, amely ember és állat halálát és terméketlenségét okozta. A város egyetlen, még ma is csörgedező forrására volt utalva.

Jobb óvatosnak lenni, ha fertőző baktériumok és más veszélyes anyagok is előfordulhatnak ivóvizünkben. Ideális ivóvíz a forrásvíz, mely megfelelő vastagságú talajrétegen megy át, ami a legjobb szűrő. A keserű forrásba dobott sóval Elizeus ugyanazt a lelki tartalmú tanítást adta, mint Jézus később: „*Ti vagytok a föld sója.*” (Mt 5,13) Itt nem a só gyógyít, hanem azon keresztül Isten. A keserűsítő méregtelenítést végezhet a beteg májra is. A só megóv a poshadástól, és ellene hat a halál és a bomlás erőinek (Mt 5,13). Amint a só megfelelő használat mellett immunrendszerünket erősítheti, úgy erősítse hitünket a Szentírás alkalmazása!

Amikor Isten sóhoz hasonlít bennünket, akkor egyben arra hív, hogy eszközök legyünk mások megmentésében. /MaZs/

Halál helyett élet

Olvasmány:
2Kir 2,19-22

„*Meggyógyítom ezt a vizet, nem okoz többé halált és terméketlenséget.*” (2Kir 2,21b)

Az élehetetlennek ítélt környezet miatt könnyű Istent hibáztatni. Pedig ha tőle kérsz segítséget, megláthatod, van hatalma a változtatásra.

Mi tisztít meg bűnömtől?
Csak a Bárány, Jézus vére!
Hol gyógyulok meg ebből?
Jézusomnak sebeibe’!
Ó, drága ez az ár,
Itt jóvá lesz a kár,
Itt megnyugszik lelkem
A Bárány, Jézus vérében.
(R. Lowry
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 329)

Igével zárd a napot! Ez 47,8-9

A Biblia két év alatt: Ez 36,16-38; Jak 1,9-18; Péld 24,21-22

5. ✧ vasárnap – az idős emberek világnapja

Ősz korotokig én hordozlak

Olvasmány:
Ézs 46,1-13

„Vénségeitekig ugyanaz maradok, ősz korotokig én hordozlak! Én alkottalak, én viszlek, én hordozlak, én mentelek meg.” (Ézs 46,4)

Istennek nem akadályok az időskorral járó változások és bajok. Ő továbbra is visz bennünket előre.

Mindenki tudja, mi a legbensőbb, legsajátosabb gondja. Teljesen még a legkedvesebb barátjára sem tudja rábízni ezt. Teljesen talán senki nem értené meg. A mai igénk arra emlékeztet, hogy ezeket a gondokat, akár kicsik, akár nagyok, nem kell magunknak viselni. Az Úrra lehet vetni. Ő nem vonja azokat kétségbe. Megérti, és felajánlja, hogy ő fogja hordozni. Péter is ezt ajánlja: *„Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok.”* (1Pt 5,7)

Két bátorító isteni tulajdonság is elénk tárul igénkben: ő változhatatlan és tevékeny Isten. Ahogy idősödik az ember, egyre inkább megérti, hogy az állandóság érték. Egy fiatal amerikai író írta le: az embernek el kell érnie egy bizonyos kort, mire rájön, hogy nem akar változást. De az, hogy Isten ilyen, nem zárja ki, hogy szeretetét aktív tettekben mutassa meg. Egymás után sorjáznak a cselekvést kifejező igék: alkotalak, viszlek, hordozlak, megmentelek. Engedjük meg, hogy a statikus, megkövesedett isten-

képet felváltsa bennünk a teremő, megtartó, aktívan szerető Isten képe!

Istenünk naponta cselekszik értünk, és elkísér egészen az utunk végéig. Nincs más dolgunk, mint erős karjaira bízni egész életünket. Neki gondja van ránk. /SCs/

Fejed felett hát elmúltak az évek,
s az ifjúság olyannak tekint téged,
mint akit itt felejtett az idő.
Sebaj! – Most élted legszebb kora jó:
az idő, ama nagy aranymosó,
a napok homokjából mosta ki
a lelked aranyát, s most ragyogó,
de szelíd fénnel övezi
még hátralévő éveid sorát.
Az aranyérc nehéz, s te ezért érzed hát
az öregség súlyát.
(Jóó Sándor: Elmúlt évek ajándéka)

A Biblia két év alatt: Ez 37,1-28; Jak 1,19-27; Péld 24,23-25

Imaáhítat: Könyörögjünk, hogy elaggott testvéreink támaszaivá lehessünk, ők pedig el is tudják fogadni ezt! – **Jn 21,18**

5. ✧ vasárnap – az idős emberek világnapja

Hasznos tanács, amit itt a Zsidókhoz írt levél szerzője javasol. Figyeljünk a vezetők életének végére! Persze nemcsak a vezetők, minden ember életének a vége tanulságos a még élőknek. Olyan mértékben teljes üzenettel valakinek az élete vége és a halála, amilyen mértékben maga az élete az volt.

A halállal ugyanis egy pecsét kerül a levél-papírra. Ez a papír azonban nem kerül borítékba. Mindenki elolvashatja, akit érdekel. Ha alul látja a pecsétet, akkor hitelesítve van. Jézus az evangéliumok szerint háromszor is előre jelezte a halálát és feltámadását. Üzenetét elkezdte hirdetni Galilea falvaiban, de Jeruzsálemben lett teljessé. Feltámadásakor pedig felkerült rá a hitelesítő pecsét. A vértanúk élete azért tud ma is olyan nagy hatással lenni az emberekre, mert halálukkal igazolták azt, amit életükben hittek.

Sokféle életutat járhatnak be az emberek. Eljuthat valaki nagyon messzire fizikai értelemben vagy karrier szempontjából. Másnak az adatik, hogy egy kevésbé ismert helyen éljen hűséges, csendes, munkás életet. És sokféle más életsors is előfordul. A lényeg nem ez. Hanem hogy mit üzen az, ahogy élt és halt valaki. Ha életed nem krisztusi, haláloed sem fog tudni rámutatni. /SCs/

Most benső, drágább lényed növekszik, de
lelked nemsokára szárnyát bontogatja,
hogy merre szállj, Ő az utat megmutatja.
Hiába gúnyolódnak, mert munkaerőd nincsen...
ha bánt, csak szemlélődj a drága kincsen,
amit az Úr adott a közelgő véghez,
s ne irigyeld, ki hasznos munkát végez!
Napjaidhoz büszke, nagy célt ne keress!
Amíg szeretni s imádkozni tudsz:
Nem vagy felesleges!
(Jóó Sándor: Elmúlt évek ajándéka)

Pecsét a levél alján

Olvasmány:
Zsid 13,7-8

„Ne feledkeztek meg vezetőitekről, akik az Isten igéjét hirdették nektek! Figyeljetelek életük végére, és kövessétek hitüket!” (Zsid 13,7)

Aki az életét végig kitölti értékesen, az tartalmas utat hagy maga után.

Október

✧

Időskor

✧

41. hét

6. ✧ hétfő – az aradi vértanúk napja

Megölnek benneteket

Olvasmány:
Mt 24,3–14

*„Akkor átadnak titeket kínvallatásra, megölnek benneteket, és gyűlöl titeket minden nép az én nevemért.”
(Mt 24,9)*

Isten éltető igazságait a követők szenvedése vagy mártíriomsága nem homályosítja el. Sőt jobban aláhúzza azokat.

„Krisztus keresztje és a bitófa oly rokon! És az isteni áldozat mellett oly törpe az én áldozatom!” – mondta a halál árnyékában Láhner György, egyike azoknak a honvédtiszteknek, akiket a szabadságharc bukása után az 1848–49-es szabadságharcban játszott szerepük miatt kivégeztek. Egy másik mondat Knézich Károly tisztától maradt ránk: „Milyen különös, hogy Haynau bíró is keresztény, és én is az vagyok. Csak az ördög keverhette így össze a kártyákat.”

Krisztus is vértanúságot szenvedett értünk. Karl Barth teológus azonban jogosan figyelmeztet Kis dogmatika című könyvében, hogy Krisztus keresztjénél nem egy vallásalapító mártír halálának dicsőítéséről és kiemeléséről van szó. Sőt a kereszt nem is az általános világszenvedés kifejezése, mintha az emberi lét határának szimbóluma lenne. Jézus Krisztus keresztre feszítése magának az Istennek konkrét cselekvése volt. Értünk, helyettünk és miattunk halt meg Jézus.

A Szentírásban is már jó néhány vértanúról olvasunk, az Íráson kívüli hagyomány szerint pedig a legtöbb apostol is kivégzés által halt meg. Ma is sokan vállalják a halált hitükért. Az Jézus Krisztus szolgálja, aki Isten evangéliumáért kész a vértanúságot is vállalni. /SCs/

Kinek e földi lét / megtörte szent szívét,
a Golgotáig hú maradt, / s bűnné lett bűnödért.

Te nem vívsz oly csatát, / nem gyilkol annyi vád,
amennyi Őt gyötörte rég, / szíved mégsem szilárd.

De arra buzdít Ő, / a drága Segítő:
légy oly szelíd, alázatos, / halálig hú, mint Ő!

Neked nem oly nehéz, / hiszen járt útra lépsz:
példát hagyott, s mindig vezet / egy áldó égi kéz.

Tartsd meg híven szavát, / s örök jutalmat ád,
minőt nem látott még a szem, / oly ékes koronát!
(Balog Miklós: Légy hú...!)

Igével zárd a napot! 1Pt 4,16

Akiket Isten kézbe vesz, elkezd bennük munkálkodni, és az engedelmisségben, a másoknak való szolgálatban fokozatosan és folyamatosan növekedhetnek és mélyülhetnek. Ennek szép következményét fogalmazza meg a zsoltárvers: öregem is gyümölcsözik. Pál apostol is azért imádkozik a Filippi levél elején, hogy a gyülekezet tagjai gazdagon teremjék az igazság gyümölcseit Jézus Krisztus által Isten dicsőségére és magasztalására. Életkort nem említ. Minden korban lehetséges ez.

Gyümölcsöző, boldog öregek azok, akikhez Isten maga küldi népét, hogy tőlük tudakozzák Isten fenséges dolgait. Ezt mondja az ige: „Kérdezd atyádat, elbeszéli, véneidet, majd elmondják...” (5Móz 32,7) A múltat helyesen értékelni, helyesen a jövőbe nézni az ilyen áldott idősök tudnak, mert ők Istentől tanultak. A gyümölcsözés feltétele a táplálék. Állítólag Leonardo da Vinci mondta egyszer: „Ha úgy gondolsz, hogy az öregség bölcsességgel táplálkozik, akkor már fiatalkorodban munkálkodj azon, hogy öregségedben ne legyél híján e tápláléknak!”

A gyümölcsöző időskor a Krisztusban való élet természetes következménye. Az egészséges fa öregem is terem. Az egészség egyetlen útja pedig: Krisztuson mint szőlőtőn maradni, soha le nem szakadni róla. /SCs/

Egy esztendő oly gyorsan lepereg,
s ha nincs gyümölcs, a fejsze csattan
a csupán lombot hizlaló gyökéren.
...
Kertész és gazda ím, megegyezett.
Ha nem terem, nincs mód rá, nem lehet
megmenteni a fát már semmiképpen.
Ember, te vagy e fa, és én vagyok.
És meddő létünk nem fáj, nem sajog?
Hű Vincellérünk mindent megtett értünk.
Nekünk csak a gyümölcstermés marad.
Ha élhetünk, csak erre nézve élünk,
ítélet után, kegyelem alatt.
(Balog Miklós: A fügefá)

Ígével zárd a napot! 5Móz 32,20

Életben maradás

Olvasmány:
Fil 1,21–26

„Szorongat ez a kettő: vágyódom elköltözni és Krisztussal lenni, mert ez sokkal jobb mindennél; de miattatok nagyobb szükség van arra, hogy életben maradjak.” (Fil 1,23–24)

A Krisztus-hívő hasznos akar lenni. A mennybe sem a semmittevés miatt vágyik.

Pál ezt a levelét börtönből írja, a római cirkusztövéből, ahol egymás után dobják vadállatok elé a keresztényeket. A kereszt árnyékában él napról napra. Minden nap újabb ajándék. De minden nap újabb gyötrelem, szorongás. Nem csodálkozunk, hogy leírja ezt a mondatot: vágyódom elköltözni és Krisztussal lenni.

Ma is megjelenik ez a vágy idős hívő emberek ajkán. Ha ez menekülési vágy, akkor a meghalni vágyó Illéshez hasonlít az ember, aki fáradtan leül, és könyörög Istennek, hogy hadd haljon meg. Vagy Jónáshoz, aki amikor látja Ninive megtérését, ami nem tetszik neki, így könyörög: *„Uram, vedd el az én életemet, mert jobb meghalnom, mint élnem!”* (Jón 4,3) Illés elfáradt, Jónás csalódott. Az ilyen emberek nyugalmat, hitet kaphatnak Jézusnál. Nem kell a halált kívánniuk.

Pál elvágott ugyan a mennybe, de nem azért, mert megunta az életét, vagy belefáradt a harcba, hanem mert vágyott a Krisztussal való

közösségbe. Mint ahogy a menyasszony is vágyik a távol levő vőlegény után. A kérdést az dönti el, hogy mi a fontosabb, szükségesebb. Nem az én kényelemem a döntő, hanem azoké, akik körülöttem vannak. Jézustól ezt tanulta meg Pál, és ezt tanulhatjuk meg mi is. /SCs/

Akármi lesz is eszköz szent kezében,
vagy a halál, vagy az „elváltozás”,
halálból élet lesz: feltámadás,
s együtt ragadtatunk az Úr elébe (...)
De addig is erőt ad Lelke itt,
és minden igazságra megtanít,
míg eljön ennek végső teljessége,
mert nem hiába várva-várjuk őt,
ő hozza el nekünk a nagy Jövőt:
üdvösségünket, melynek nincsen vége.
(Balog Miklós: *Akár – akár*)

Igével zárd a napot! Zsolt 36,10

Péter apostol arra tanít, vértessük fel magunkat olyan gondolkodásmóddal, amely kész szenvedni. Jézus Krisztusban is ez az indulat volt. Szenvedett értünk testben, még-hozzá egészen a halálíg. Természetesen fennáll egy különbség ezzel kapcsolatban, mert ő a mi bűneinkért engesztelésül szenvedett, amit mi sohasem tudnánk megtenni. Ha engedünk a testnek, nem kell szenvednünk, de akkor vétkezünk. Ha elutasítjuk a kísértést, és véget vetünk a bűnnek, szenved a test, ahelyett hogy kielégülne. De éppen ez a szenvedés az, amit el kell hordoznunk.

Péter első levelének fő célja, hogy segítse a keresztényeket elviselni a szenvedést, és segítsen, hogy akár a szenvedést is választani tudja a hívó a bűn és az Istenről való hallgatás helyett. Sokféleképp bátorít erre. Bemutatja, hogy Jézus is szenvedett értünk. Az Istenért viselt szenvedés segítheti a bűntől való elszakadást is. A bűnből elég volt, most már járunk szent életben! A szenvedést okozó ellenségek ideje le fog járni.

Spurgeon így beszélt a szenvedésről: amíg a kútba eresztett veder víz alatt van, kevés fáradsággal vonható fel, de mihelyt a vízből kihúzzuk, súlyos lesz. Így vagyunk a szenvedéssel is; amíg Istenbe merül, elég könnyű elviselni, de Isten nélkül nehéz és elviselhetetlen teherre válik. /SCs/

Eszköz lehet a próbához kezeden
minden, hogy megtarts engem Istenem!
De mégis, hányszor, hányszor elfeledtem,
hogy Nélküled mindenből bűn terem.

...
Égess ki hát szívemből minden álmot,
amit Szentlelked lángja meg nem áldott,
és add, hogy Igéd mérje véges hosszát
bús életemnek, vigasztaló szavad.
Uram, tedd méltóvá szívem Tehozzád,
hogy megdicsőítsd véle Önmagad!
(Balog Miklós: Próbára tettél, Uram 3)

Igével zárd a napot! Zsolt 143,10

Isten akarata szerint

Olvasmány:
1Pt 4,1-11

„...*hogy többé ne emberi vágyak, hanem az Isten akarata szerint éljétek le testi éle-tetek hátralevő idejét.*” (1Pt 4,2)

A szenvedés sem lehet gátja annak, hogy Isten akaratát megvalósítsuk.

Míg csak hirdethetem hatalmadat

Olvasmány:
71. zsoltár

„Istenem, ne hagyj el késő vénségemben sem, míg csak hirdethetem hatalmadat, nagy tetteidet a jövő nemzedéknek!” (Zsolt 71,18)

Aki látja és tapasztalja Isten jóságát, és örül is neki, az hirdeti.

Meddig hirdetheti az ember Isten hatalmát itt a földön? Amíg életet kap tőle. Afganisztánban az emberek átlagosan 37 évig élnek, a nyugat-afrikai Guineában 39 évig, Etiópiában 40 évig, Kamerunban 49 évig, Indiában 56 évig, Kínában 67 évig, az USA-ban 72 évig, Japánban 75 évig.

Hogyan és mire használjuk fel azt a néhány évet, amit itt a földön kapunk? Keresünk a lehetőségeket, hogy Isten szeretetét megismertessük az emberekkel? Úgy számláljuk napjainkat, hogy bölcs szívhez jutunk közben? Korzenszky Richárd bencés szerzetes mondta: „Nem hittem fiatalkoromban az idős szerzetesnek, aki azt mondta: figyeld meg, az órák lassan múlnak, de az évtizedek elszállnak pillanatok alatt.” Minden keresztényt Isten megajándékoz lelki ajándékokkal és szolgálattal. Nem mindenkit hív el evangélistának vagy misszionáriusnak. Ha készek vagyunk rá, Isten megmutatja, hogyan hirdethetjük hatalmát egész életünkben úgy,

hogy az erősségeink és ajándékaink szerint tudjunk szolgálni neki.

A teremtett világ legkisebb porszeme is Isten jóságát hirdeti. Jól tesszük, ha életünk minden pillanatát igyekszünk felhasználni mi is erre. A jövő nemzedék számára is utat mutatunk ezzel. /SCs/

Kimondhatatlan hálatartozásom
hogy rójam le, irgalmas Istenem?
Mit nem Te adtál, semmim sincs nekem,
s míg hálám szól, áldásod újra várom.

...
Siralmamat vígságra váltva fel,
lelkem Feléd ma imaszárnyra kel:
Hozzád kiáltottam, s meggyógyítóttál!

Dicsőség Néked érte Istenem,
az életem lesz örök hálazsoltár,
s hatalmadat halálig hirdetem!
(Balog Miklós: Hálazsoltár)

Ígével zárd a napot! Zsolt 145,3–4

Ha az interneten beírjuk a keresőbe az „ősz haj” kifejezést, főként ősztűlés elleni tanácsokkal, illetve hajszínező szerek ajánlataival fogunk találkozni. Manapság sokan igyekeznek eltüntetni fejükről az öregedésnek ezt a nyilvánvaló jelét.

A Szentírás ellenkezőleg nyilatkozik. Az ősz haját az ékes koronához hasonlítja. Aki ezt viseli, az előtt fel kell kelni, s ez nem csupán udvariasság kérdése, hanem része az igaz istentiszteletnek. „Az ősz ember előtt kelj fel, és becsüld meg az öreg embert!” (3Móz 19,32a) A bölcs öregek áldásul vannak: tanácsuk megfogadása élet, megvetése pusztulás. De bölcsé nem egyszerűen az évek tesznek, hanem az istenfélelem és az Isten Lelke.

A szép és tartalmas öregség Isten ajándéka, de imádkozni is kell érte. A századik életévéhez közeledő Billy Graham Hazafelé címmel írt könyvet időseknek és fiataloknak. A híres baptista igehirdető szerint Isten megismerését s önmagunk alaposabb megismerését, azaz a növekvő istenismeretet és önismertetet szolgálják földi napjaink. Ő írta le: „Az idő utolér mindnyájunkat – de a kegyelem megelőz minket!” Éljük egész életünket ebben a kegyelemben! /SCs/

Ékes korona

Olvasmány:

Péld 16

„Ékes korona az ősz haj, az igazság útján található.”
(Péld 16,31)

A tiszteletre méltó idős állapotot az igazság me-redek kapaszkodóján érik el néhányan.

Öregség, bölcs fegyelmezője vérnek,
taníts meg, hogy Csendemhez csendben érjek.

Ne ingerelj panaszra vagy haragra,
hangoskodóból halkíts hallgatra.

...

Ments meg zuhatag-szájú emberektől,
könyvekbe plántált szó-rengetegektől.

Csak gyökeres szót adj. S közel a véghez
egy pátosztalan, kurta szó elég lesz,

a túlsó partot látó révülésben
a „Készen vagy?”-ra ezt felelni: – Készen.
(Áprily Lajos: Kérés az öregséghez)

Igével zárd a napot! Péld 17,6

12. ✧ vasárnap

Isten terve, a házasság

Olvasmány:
Mt 19,4-6

„Ezért hagyja el a férfi apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté.” (Mt 19,5)

Akinek a házasság adott, hagyja el a többi kapcsolatát érte!

Az édenben minden „nagyon jó” volt, csak az embernek nem volt jó egyedül lenni. Vagyis még Isten sem tudta betölteni Ádám számára azt az űrt, amit egyedül felesége tudott. Minden ember érzi ezt a szükségét, de bűnös világunkban sajnos ezen a területen is sok kuszaság van.

Nem olyan régen beszélgettem egy hajléktalan csoportban a családról, a nők a csoportban állították, hogy nem lehet megbízható férfit találni, a férfiak pedig rávágták, hogy nem létezik megbízható nő. Elmondtam, a sok rossz tapasztalat és példa ellenére hiszek a házasságban, és hiszem, hogy lehet boldog családban élni, mivel Isten így alkotott minket.

A probléma ott kezdődik, hogy milyen alapra építjük kapcsolatainkat. A személyes vonzalomra, egyéni érdekekre, vagy Isten vezetésére, áldására? Itt is működik Jézus hasonlata a kétféle épületről. Aki homokra építi családját, az összeomlik, mikor jönnek a nehézségek, de aki kősziklára, vagyis Jézus

Krisztusra, az megáll minden körülmények között.

Kedves házasságban élő testvérem! Kitől kaptad társadat? Tudsz-e érte folyamatosan hálát adni? Kedves házasságra készülő fiatalok! Hogyan keresitek társatokat, megkérdezitek Isten akaratát, aki a legjobbat szánta nektek? /MZ/

A pecsét... Belenyomva puha agyagtáblába hitelesítésül, aláírásként szolgált. Akiket a szeretet a sűrű összefűz, lelki arcuk így vésődik a másik arcra. Az ilyen szeretet erős, mint a halál, nem vehet erőt rajta semmi. Jézus Krisztusban a házastársak az élet, az üdvösség kegyelmében is örököstársak.
(Szabó Andor)

A Biblia két év alatt: Ez 43,5-27; Jak 5,9-20; Péld 25,9-10

Imaáhítat: *Imádkozzunk egyedül élő, magányos testvéreinkért! – Préd 4,9-10*

12. ✧ vasárnap

Október

✧ Baptista hitvallás: A házasság ✧ 42. hét

Mózeszt az Úr szabadítónak rendelte, de elhívása, szolgálata való felkészülése hosszú időbe tellett. Nem elég a lelkesedés, szükséges a kiforrott jellem a sikeres élethez, szolgálathoz. Isten ezért negyvenévi hétköznapi életre „számúzi” kiválasztottját.

Ebben az időszakban fárasztó munkát végez, családot alapít, éli az átlagos emberek életét, de közben jelleme teljesen átförmálódik, szíve alázatossá válik. Valóban nagy jellemformáló a házasság, ahogyan a Példabeszédek könyve írja: „Vassal formálják a vasat, és egyik ember formálja a másikat.” (Péld 27,17)

Mózes jól házasodik, felesége, Cippóra egy midjáni pap lánya volt. „Isten barátjának” családjában Mózes valóban átförmálódik. Megtanulja a felelősséget, vad természete megszelídül.

Nem mindegy, hogy a fiatalok kivel kötik össze életüket. A házasság lehet eszköz abban, hogy megvalósítsuk küldetésünket, de lehet akadály is az Isten felé vezető úton.

Akik pedig már házasságban élünk, és napjaink gyakran hasonlítanak Mózes unalmas hétköznapijaihoz: ne tekintsük ezt az időszakot életünkben haszontalannak: az Úr közben formálja jellemünket, talán készít egy nagyobb feladatra. /MZ/

Minden házasság egy egyszerű, egyedülálló, vissza nem térő kaland, teli meglepetésekkel, ismeretlen és csodálatos megtapasztalásokkal, de körülvéve leselkedő veszélyekkel is. Csak Istenben bízva szabad vállalni ezt a kalandot. (Walter Trobisch)

Mózes nősülése

Olvasmány:
2Móz 2,15–22

„Mózes jónak látta, hogy ott maradjon annál a férfinél, az pedig Mózeshez adta lányát, Cippórát.” (2Móz 2,21)

Házasság előtt minden kapcsolat, minden munka, minden helyzet a házasságra készít, ha észreveszed.

Vasárnapi iskola: A mennyei Atya akarata – Mt 7,1–6.13–29
Aranymondás: Mt 7,21

13. ♦ hétfő

A házasság alapköve: a hűség

Olvasmány:
Ef 5,21–33

„Férfiak! Úgy szeressétek feleségeket, ahogyan Krisztus is szeretete az egyházat, és önmagát adta érte...” (Ef 5,25)

Ne panaszkodj addig, míg úgy nem szereted a párod, ahogy Krisztus szeretete az embert! Utána már nem fogsz.

és életét adta érte, úgy szeresse a férj a feleséget! Ha ezek az igazságok megvalósulnak családjainkban, akkor nem lesz kérdéses a hűség sem számunkra, hiszen Jézus elkötelezettsége az egyház iránt hajthatatlan és változhatatlan.

Életünk minél jobban elmélyül Krisztus titkában, annál inkább áthatja személyes életünket, házasságunkat is ez a kapcsolat. /MZ/

Férfi vagyok én s te mindig asszony.
Te enyém vagy, én tied vagyok,
S ha te meghalsz, én is meghalok.
(Reviczky Gyula)

A kereszténység ideálja a jézusi szeretet, amely kész életét adni embertársaiért. Ez az ideál természetesen érvényes a szexualitás és a házasság területén is. A világ telve van szexuális kizsákmányolással, önzéssel, a családi életben pedig feszültségekkel, válással. Sokan azt hirdetik, hogy ez nem is lehet másképp. A kereszténység hisz a tiszta szerelemben, a hűségben, az egymásért hozott áldozat teremtő erejében. Tapasztalja, hogy az elmélyült emberségben, különösen pedig a krisztusi elvek alapján ma is lehetséges a boldog családi élet. (Tomka Ferenc)

Ígével zárd a napot! Péld 5,18–19

Jeremiás Kr. e. 586-ban átélte azt a nemzeti tragédiát, mikor egy ellenséges birodalom, a babiloni meghódította Izráelt. A templomot lerombolta, kincseit kifosztotta, a népet pedig fogságba vitette. A jövő bizonytalanná vált számukra. Hogyan boldogulhatnak egy idegen földön, szolgasorban? Vajon velük lesz az Úr templom nélkül is? Egyáltalán milyen sokáig tart ez a megpróbáltatás?

Jeremiás a nép minden kérdésére feleletet kap Istentől. A fogság ideje nem lesz rövid, de ebben az időszakban is velük lesz az Úr, aki azt üzeni népének: *„Megtaláltok engem, ha kerestek, és teljes szívvel folyamodtok hozzám.”* (13. v.)

Lehet-e családot tervezni ilyen körülmények között? Hogyan fognak gondoskodni gyermekeikről a szülők? Ismerős kérdések ezek a ma emberének is. Ugyan nem élünk szolgai sorban, nem uralkodik felettünk egy ellenséges nép, de körülményeink bizonytalanok. Munkanélküliség, válság, szegénység és sorolhatnánk azokat a körülményeket, melyek között élünk kell.

De a gyermekvállaláshoz és -neveléshez nem ezekre a körülményekre, hanem Istenre kell néznünk, hiszen minden körülmények között egy hívő családban egészséges és boldog gyermekek nőhetnek fel.

Minket is bátorít az Úr: *„Szaporodjatok, és ne fogyjatok!”* Bízunk Teremtőnkben és Megváltónkban, akinek van hatalma arra, hogy gondoskodjon családjainkról! /MZ/

A házasságnak természete szerint az a rendeltetése, hogy gyermekeknek adjon életet. A házastársak egymás iránti szeretete a gyermekek vállalásában teljeseedik be és válik tartóssá. A férfi és a nő egyénisége is a felelős apaságban és anyaságban bontakozik ki. S a szülők így válnak sajátosan a Teremtő munkatársaivá. (Tomka Ferenc)

A gyermek-nevelés ideális közege

Olvasmány:
Jer 29,1-7

„Házasodjatok, szülessenek fiaitok és leányaitok! Házasítsátok meg fiaitokat, és adjátok férjhez leányaitokat! Szüljenek azok fiúkat és lányokat! Szaporodjatok, és ne fogyjatok!” (Jer 29,6)

Minden gyereknek családban a helye. És minden idő alkalmas a gyerekvállalásra.

Igével zárd a napot! 1Tim 5,14

A Biblia két év alatt: Ez 45,1-12; 1Pt 1,6-12; Péld 25,15

15. ♦ szerda

Isten szerinti párválasztás

Olvasmány:
25. zsoltár

„Azt az embert, aki féli az Urat, oktatja ő, hogy melyik utat válassza.” (Zsolt 25,12)

Ha te akarsz megfelelő házastárs lenni, akkor könnyebb párt találnod, és akkor nem kell „választanod”.

Életünk második legfontosabb döntése az, hogy kivel éljük le az életünket. Ez a döntésünk befolyásolja nemcsak boldogságunkat, életünk minőségét, hanem szolgálatunkat is. Egy társ eszköz lehet az Úr kezében, hogy elérjük életünk végső célját, az üdvösséget, vagy akadály ezen az úton. Nem mindegy hát, hogy mire vagy kire hallgatunk a nagy döntés előtt.

A mai világban a fiatalok elsősorban a szívükre hallgatnak, mindennél fontosabb a szerelem, melyet megbízható jelnek vélnek egy boldog kapcsolathoz. De mi van akkor, ha a szívünk csalárdabb mindennél, és gyakran meg is csal bennünket?

Egyetlen jó megoldás, ha Isten segítségét keressük, és az ő vezetésében bízunk. Ő megígérte, hogy megmutatja, melyik utat választjuk. Úgy kell tennünk, ahogyan Dávid írja: *„Szemem állandóan az Úrra néz...”*

Ismerjük Dávid történetét, hogy ez nem volt mindig így az életében. Különösen a párválasztásban. Legalább hét felesége volt, és nem mindegyikkel úgy kötött házasságot, hogy az Úrra figyelt volna. Fiatalok, ne kövessétek el azt a hibát, hogy a tekinteteket leveszitek az Úrról, és csak a másik nem képviselőire figyeltek! /MZ/

A házasság is hosszú utazás, nem mindegy, hogy ki ül mellettem. De azért ennél is fontosabb, hogy ki ül a volánnál. Előzze meg a párválasztási döntést az élet legfontosabb döntése: Jézus Krisztus „életvezetővé” választása! *(Pálhegyi Ferenc)*

Ígével zárd a napot! 1Móz 24,40

Az egyetlen „nem jó” az édenben az ember egyedülléte volt. Isten minden teremtsi nap után elmondta, hogy „ímé, jó”, de az éden tökéletességét beárnyékolta Ádám magányossága. Hiába volt meg mindene, hiába volt körülötte sok szelíd állat, hiába beszélgethetett nyíltan az Úrral, valaki mégis hiányzott az életéből.

A házasság, a szexualitás tehát nem a bűn eredményeként jött a világra, hanem Isten eredeti tervét képezte. Ezért oly nehéz állapot az egyedüllét, és ezért oly veszélyes ez a terület.

Milyen jó látni, hogy nem Ádám veszi a kezébe az irányítást, s ő próbál választ találni szükségére. Isten veszi észre a hiányt, s ő kezdeményez. Istent érdekli a te magányod is, bízz benne, hogy számodra is elkészíti a hozzád illő segítőtársat!

Sok egymáshoz nem illő pár köt házasságot, olyanok, mint a puzzle darabjai, amelyek nem illeszkednek össze. Előbb-utóbb fájdalmas módon derül ki a tévedés. Ezért fontos, hogy az elején nagyon figyeljünk Istenre. Egy hozzánk illő, mai szóval élve kompatibilis társsal az élet kiteljesedik, szolgálatunk új lendületet kap.

Gyakran kérdezik tőlem a fiatalok, honnan tudhatjuk meg, hogy egy kapcsolat az Úrtól van vagy sem. Én azt szoktam mondani, ha a választott társad közelebb visz az Úrhoz, akkor esélyes, hogy ő az igazi, ha eltávolít, akkor felejtsd el! Járj nyitott szemmel és szívvel, keresd az Urat, és várj az igazira! /MZ/

Minden okos meggondolás és lángoló szerelem ellenére is a házasság döntés, kockázat, Isten „karjaiba való ugrás” marad. Egy életre elköteleztem magam; választottam. Mostantól kezdve nem az lesz a célom, hogy azt válasszam, aki tetszik nekem, hanem hogy annak tessek, akit választottam. (*Theodor Bovet*)

Hozzáillő segítőtárs

Olvasmány:
1Móz 2,18–23

„Azután ezt mondta az Úristen: Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat.”
(1Móz 2,18)

A férfihoz a nő illik, a nőhöz a férfi akkor, ha a férfi az férfi, és a nő az nő.

Igével zárd a napot! Préd 4,9

A Biblia két év alatt: Ez 46,4–24; 1Pt 2,1–10; Péld 25,17–18

17. ✧ péntek

Válás és az ige

Olvasmány:
1Kor 7,10–16

„A házásoknak pedig nem én parancsolom, hanem az Úr, hogy az asszony ne váljon el a férjétől. Ha azonban elvállik, maradjon házasság nélkül, vagy béküljön ki a férjével! A férfi se bocsássa el a feleségét!” (1Kor 7,10–11)

Ha az unalom, a kényelem, a kalandvágy, a nehézség a válás ösztönzője, akkor itt az ideje, hogy válás helyett megváltozz!

ezt a célját, úgy tönkreteszi életeteket, és a gyülekezeteket is meggyengíti.

Kedves Testvérem, akiben talán megfogalmazódott a válás gondolata, kergesd el ezt a kísértést, gyere az Úrhoz, és ő ad neked erőt és bölcsességet házasságod újraépítéséhez! Ha pedig erre egyedül képtelen vagy, keress egy jó lelkigondozót, aki segíteni fog nektek! /MZ/

A jó keresztény házasság Isten dicsőségét szolgálja. Élő bizonyágtétel. A keresztények rossz házassága viszont gyalázatára van Isten nevének. Ezért a házasság fontos stratégiai pont Isten és a sátán harcában. A sátán ezért támadja olyan hevesen. Isten terve szerint épülő házassággal Isten országot épít. A házasság ezért nem másodlagos ügy a misszió és a hivatás mögött, és nem magánügy csupán. (Pálhegyi Ferenc)

Nehéz feladat egy rövid áhítatban a válásról beszélni. Keresztény emberekként mindannyian ismerjük Jézus Krisztus tanítását, ennek ellenére sajnos szomorú látni a statisztikákat, hogy gyülekezeteinkben is egyre gyakoribbak a válások.

Itt is inkább a megelőzésre kell helyezni a hangsúlyt. Meggyőződésem, ha két embert egymáshoz vezetett Isten, akkor nincs az a konfliktus, amit meg ne lehetne oldani.

Talán a legnagyobb gond az, hogy sokan úgy hiszik, a keresztény házasság már magától működik. Ez nem igaz. Folyamatosan építeni kell a kapcsolatot, ápolni odafigyeléssel, szeretettel, bizalommal, türelemmel, bátorítással, hűséggel. Nem mindegy, milyen az Úrral való kapcsolatunk. Sok váláshoz épp az Úrral való kapcsolat meghidegülése vezet. Amikor már nem imádkoznak közösen, nem olvasnak együtt Bibliát. Ne engedjétek be a Sátánt az otthonaitokba! Ő mindent megtesz annak érdekében, hogy közéletet építsen és elválasszon egymástól. Ha eléri

Igével zárd a napot! Mal 2,14

Ha tegnap azt írtam, hogy nehéz a válásról beszélni, akkor ezt a mai témánkkal kapcsolatban hatványozottan érzem. Közösségünkben eltérő nézetek élnek az újracházasodással kapcsolatban. Gyakran hallottam idézni a korinthusi levélből: „Ha azonban elválik, maradjon házasság nélkül, vagy béküljön ki a férjével!” De mit lehet tenni, ha nincs már mód a békülésre? Valóban azt kívánja az Úr, hogy egy esetleg még fiatal férfi vagy nő egész életében egyedül maradjon?

Rá kellett jönnöm, hogy minden helyzet más és más. Van, amikor az Úr valóban azt kívánja, hogy az elvált egyedül élje le hátralevő életét, máskor egy új lehetőséget, esélyt ad számára. Ez a kegyelem. Mindannyian kegyelemből élünk. Vannak dolgok, amiket elkövettünk a múltban: bűnök, hibák, amiknek következményei nem tűntek el a bűnvallással, megtéréssel. A múltat nem lehet már megváltoztatni, de a jövőt másként élhetjük. Isten pedig kész arra, hogy egy új kezdetet adjon azoknak, akik elrontották életüket.

Természetesen óva intenek mindenkit attól, hogy azon gondolkodjék, hogy ezek szerint nyugodtan el lehet válni, hiszen Isten kegyelme mindent megbocsát, és úgyis kapok még egy esélyt. Senki sem élhet át egy válást és egy újracházasodást sérülések nélkül, és ezek a sebek gyakran egy egész életen át végigkísérik az ember életét. Legyen előttünk Isten „A” terve, a tökéletes, és ne a „B” vagy a „C” terven gondolkodjunk! /MZ/

Nem engedélyről van itt szó, hanem megbocsátásról... Jézus Krisztus keresztsége által, mely a válás bűnét is tisztára tudja mosni. Világos tehát, hogy ez a fel fogás az újra megházasodó elváltaknál belső megtérést, bűnbánatot tételez fel. (Theodor Bovet)

Újracházasodás

Olvasmány:
1Kor 7,7-11

„Ha azonban elválik, maradjon házasság nélkül, vagy béküljön ki a férjével! A férfi se bocsássa el a feleségét!” (1Kor 7,11)

Az újracházasodásnak az életet kell szolgálnia, ezért a menekülés nem jó motiváció.

Igével zárd a napot! 1Tim 5,14-15

A Biblia két év alatt: Ez 48,1-35; 1Pt 3,1-7; Péld 25,21-22

19. ✧ vasárnap – MEÖT-gála

**A hatalom
Istentől ered****Olvasmány:
Róm 13,1-7***„Minden lélek engedelmeskedjék a felettes hatalmaknak, mert nincs hatalom mástól, mint Istentől, ami hatalom pedig van, az az Istentől rendeltetett.” (Róm 13,1)*

Az állampolgár legyen törvénytisztelő és jogkövető mindaddig, míg lelkiismerete nem parancsolja az ellenkezőjét!

Tisztesség, rend, kiszámíthatóság, biztonság-érzet, stabil gazdasági helyzet. Ezekre vágyunk. Ilyen célok fogalmazódnak meg a nagy forradalmak idején az emberekben. Változást remélünk, fel is forgatjuk érte a világot, csak hogy egy jól szervezett, kulturált, biztonságot nyújtó államrend alakuljon ki, melyben minden polgár nyugodtan élheti a mindennapjait.

Korrekt szabályozást fogalmaz meg igénk. Kötelességek és jogok mind megtalálhatók benne. Tehervállalás, rendezett életvezetés, melynek része az adózás, a vezetők tisztelete, egymás elfogadása, megbecsülése. Ugyanígy a másik oldalról is korrekt, kiszámítható, felelősségteljes vezetésben kell gondolkodnunk. Az úgynevezett „hatalmaságok” a javunkra vannak.

Mi tehát a hatalom oldala? Feladata megvédeni mindenkit, aki cselekszi a jót s tiszteletben tartja a vezetést. A hatalom célja a rábízottak szolgálata. Mégpedig azért, hogy javukat munkálja a jót cselekvő polgároknak, s megfékezze a gonoszt.

Igénk nagyon érzékeny, mégis roppant fontos területen tanít bennünket. A társadalom felépítése, jó működése kölcsönös tiszteletben valósulhat meg. S mindezek fölött jelen van Isten megengedő, tanácsoló jósága, mely azt a biztonságérzetet kínálja, amelyben rendíthetetlen bizalommal remélhetünk. /USzA/

Én is világot hódítani jöttem
s magamat meg nem hódíthatom,

csak ostromolhatom nehéz kövekkel,
vagy ámíthatom és becsaphatom.

Valaha én is úr akartam lenni;
ó bár jó szolga lehetnék!

De jaj, szolga csak egy van: az Isten,
s uraktól nyűzsög a végtelenség.
(Weöres Sándor: Rongyszőnyeg)

A Biblia két év alatt: Dán 1,1-21; 1Pt 3,8-22; Péld 25,23-24

Imaáhítat: Könyörögjünk, hogy az Úr mércéjének megfelelő lehessen az adakozásunk! – **Lk 21,1-4**

Hatalomban lenni izgalmas dolog, de óriási felelősség is. Nem véletlenül figyelmeztet az ige bennünket, hogy jó dolgot kíván, aki „püspökségre vágyik”, de tudnia kell minden vezetőnek, hogy azok, akik fölött hatalmával élhet, nem érte vannak, hanem ő van értük. Mindezek fölött azzal is számolnia kell a vezetőnek, hogy nemcsak emberi ítélet alatt állnak cselekedetei, hanem figyelemmel kíséri őt az, akinek ő is elszámolással tartozik. S a mindenható Isten szemében nem a tisztsége, a címe számít, hanem a cselekedetei.

Történetünkben érdekes fordulatra figyelhetünk fel. Círusnak fontossá vált, hogy a rábízottak között Isten népe megkapja azokat a jogokat, melyek megilletik. Tiszteletben tartotta Istent, felidézte a próféta szavait, s megtette azokat a rendelkezéseket, melyeket parancsolt. Neki pedig volt hatalma rendeletben kihirdetni azokat.

Isten figyel az emberre, Isten figyel rád és azokra, akiket a „hatalmadba” adott. Lehet ez egy kis közösség, mint a családod, nagyobb közösség, mint esetleg a gyülekezeted, de lehet komoly állami vezetői szerep is. A Mindenható figyel rád. Figyel-e az ember, a mai kor embere Istenre?

Marad a kérdés, válaszold meg ma cselekedeteidben, testvér: a hatalom hatalmaskodásra vagy szolgálatra adatott neked? Legyen veled az Úr, hogy bölcsen élj! /USzA/

A keresztény erkölcs többlete abban lehet, hogy elsősorban nem az ember saját értékei alapján határozza meg a másikkal szembeni cselekedetet, nem az ok és a miért kérdéseire keresi a választ, hanem az egyház életében valósággá vált indicativust – Isten elfogadását – követve cselekszik: „minden cselekedetünk mások javára irányuljon, mivel hite által mindenki olyan gazdag, hogy minden cselekedete és egész élete szabaddá válhat arra, hogy embertársának önkéntes jóssággal szolgáljon, és vele jót tegyen”.

(Orosz Gábor Viktor)

Círus az Úr eszköze

Olvasmány:
2Krón 36,22–23

„A föld minden országát nekem adta az Úr, a menny Istene. Ő bízott meg engem azzal, hogy felépítsem templomát a Júdában levő Jeruzsálemben.” (2Krón 36,23)

Isten adja a hatalmat a kormányon lévők kezébe. De a kormánykereknek nekik kell forgatni.

20. ✧ hétfő

A jó rend megőrzése

Olvasmány:
Bír 17

„Abban az időben nem volt király Izráelben, mindenki azt csinálta, ami neki tetszett.” (Bír 17,6)

A kormány feladata, hogy a jó rendet az emberek megfélemlítése és terrorizálása nélkül tartsa fenn.

Izgalmas kérdés, hogy mi mozgatja a lelkiismeretet. A bennünk élő, isteni harmónia iránti vágy? A vágy, ami néha nem is tudjuk, honnan bukkan fel, s miért kerít hatalmába bennünket? Valami benső rend utáni vágy, valami összhang utáni sóhaj. Az ember szívében, ott, a mélyben dől el minden. Azok a jó cselekedetek, amelyeket nem is értünk, honnan volt erőnk megtenni.

Ez a vágy aztán jóakarattá növi ki magát. Míká is így járt a történetünkben. Ráértett valami nagyon fontos dologra, s elkötelezte magát, hogy annak megfelelően cselekedjen, tisztelve és elfogadva annak az Istennek a jelenlétét az életében, az otthonában, a családjában, akitől érezte, hogy jó származik az ő életére nézve is.

Nem tisztult le benne, ki is ez az Isten, hiszen a házibálvány is megmaradt még az otthonában, így a családi hagyományt sem vetette el. S élvezte Isten jelenlétét a prófétán keresztül. Míká áldásra, biztonságra vágyott. Rendre a lelkében, az otthonában. S ideig-óráig úgy tűnik, meg is teremtette.

Jó dolog a jó rend szeretete. De életünkre Istentől áldást, irányítást csakis akkor várhatunk és kaphatunk, ha teljesen átadjuk neki a hatalmat, s engedjük, hogy ő legyen életünk rendjének ura. Kérjük ebben is a Szentlélek tanácsát, vezetését, erejét! Legyen életünk méltó Isten teremtett rendjéhez! /USzA/

Nem akarásból, úgy látszik, lelkileg élni nem lehet; valamit nem akarni tartósan, és egyáltalán semmit sem akarni, tehát a parancsolatot mégis megtenni, talán túl közel áll egymáshoz, semhogy a szabadság eszméje ne kerüljön közöttük kutyaszorítóba... (Thomas Mann)

Igével zárd a napot! Zsolt 12,2–3

21. ✧ kedd

Október

✧ Baptista hitvallás: Az államhatalom ✧
43. hét

Az érem két oldala áll előttünk ma. Az igaz ember és cselekedetei, majd a következmények. A gonosz ember és az ő útja. Ki az igaz ember? A bibliai gondolkodás szerint aki tiszteletben tartja a legfensőbb hatalmat, aki nem más, mint a világ teremtője, fenntartója, a mindenség ura és Istene.

Mi jellemzi az igaz embert? Becsületes, hamisságtól mentes életet él, tisztességes, alázatos, bölcs, önuralma nagy, távol áll tőle a képmutatás. Erre törekszik mindenben, s ennek a környezetében élőkre is pozitív hatása van. Arról nem is beszélve, milyen áldás ez az élet, hiszen megjelenik rajta keresztül Isten.

Ezzel szemben a következő tulajdonságokat látjuk: kevélység, gyalázatosság, gonoszság, hamisság, hitetlenség, istentelenség. A kívánságok ereje, a reményvesztettség, miközben meggazdagodhat, hiszen a hamis mérce nagy úr! Kommunikációja csapda, veszélyt hord magában.

Mi a következménye mindennek? A vagyon nem menti meg az embert. A csalásai nem segítenek rajta, amikor az igazi megmértetésre kerül sor. Az ármánykodás, a képmutató beszéd veszélyt rejt magában, romlást és pusztulást hoz.

Az istenfélő ember talál nyugalmat, s nemcsak ő maga, hanem a jelenléte, az életvezetése által a környezete is jó közérzethez jut. Ez ígéret. S az Isten ígéretei igazak. /USzA/

Az emberiség jövőjének kulcskérdése, hogy képes-e kedvező feltételeket biztosítani az igazságosságnak a népek felemelkedésére... a társadalmi szerkezetváltás elképzelhetetlen az ember Isten iránti nyitottsága nélkül. Az ige és Lélek szül újjá, s az újjászületettek lesznek kovásszá az egész térsztában. (Szabó Andor)

A nép fejlődésének előmozdítása

Olvasmány:
Péld 11,1-15

„Vezetés nélkül elbukik a nép, de segítséget jelent, ha sok a tanácsadó.” (Péld 11,14)

A nép fejlődését kell előremozdítani. Nem elég csak a gazdasági fejlődés.

Ígével zárd a napot! Zsolt 49,6–7

A Biblia két év alatt: Dán 2,24–49; 1Pt 4,7–19; Péld 25,27–28

353

22. ✧ szerda

Az ország biztonságának védelmezése

Olvasmány:
1Tim 2,1-4

„...a királyokért és minden feljebbvalóért, hogy nyugodt és csendes életet éljünk teljes istenfélelemben és tisztességben.” (1Tim 2,2)

Azért imádkozzunk, hogy kicsiny országunk vezetői a számunkra legjobb szövetségeket találják meg mindig!

Szeretnénk jólétben, békességben, nyugalomban élni. Mindez nem is elérhetetlen álom, csak-hogy nekünk is meg kell tennünk a ránk eső részt. A tisztességes, becsületes életvezetést. De van még valami, ami mellett nem mehetünk el szó nélkül, mégpedig a könyörgés azokért, akik az országunkat vezetik határokon belül és kívül. Hatalmat kaptak, és ezzel a hatalommal akár jól élnek, akár visszaélnek, nekünk kötelességünk imádkozni értük. Mert tudjuk mind, akik felismertük Isten mindenben jelenvalóságát, hogy nincs nála nagyobb hatalom.

A fokozatai: könyörgés, imádság, esedezés, hálaadás minden emberért, minden feljebbvalóért. A célunk, hogy nyugodt, csendes életet élhessünk. Nem akárhogyan: istenfélelemben és tisztességben. Mégis mi a gond a mi céltudatos életvezetésünkkel? Csak az, hogy az a miénk. A mi célunk, a mi elképzelésünk, a mi tervünk, a mi erőnk. De Isten célja ennél több! Az, hogy minden ember üdvözüljön, hiszen ezért küldte el hozzánk

az ő egyetlen Fiát, Jézus Krisztust, hogy szabadulást hirdessen minden embernek. Isten célja, hogy mindannyian eljussunk az igazság megismerésére. Ehhez időnként felülírja a mi céljainkat. Abban tanít, edz bennünket, s arra készítet, hogy vele beszélgessünk, órára figyeljünk. A vele töltött idő bölcs életvezetésre segít mind-egyikünket. Tapasztaljuk meg ma! /USzA/

Zászló vagyok zászlók között,
És feszülök a szélbe,
És nőni érzem magamat
Az időbe s a térbe.

S az időn túl s a teren túl
Az örökkévalóba,
Én, lélek, egyetlen való:
Az Isten lobogója.
(Reményik Sándor: Lobogódísz)

Ígével zárd a napot! Zsolt 72,1-2

23. ✧ csütörtök – nemzeti ünnep

Ünnepel az ország. Az ünnepünk szabadságvágyról, összefogásról, közös célokról, összeadott erőről és hatalomról szól. Tiszteljük a múltat, a pozitív emberi törekvéseket, melyek szabad élet-ről, szebb jövőről álmodtak.

Hálásak lehetünk Istennek, hogy olyan országban élhetünk, ahol ez a szabadság nem korlátozza hitünket, istenfélelmünket, vallásunk gyakorlását. Volt idő, amikor ez nem lehetett ilyen természetes. Amikor a Krisztust követők titokban jöttek össze, amikor félelem árnyékolta be a mindennapokat, s az emberek egymástól is tartottak.

Tisztelni, engedelmeskedni még akkor is erőfeszítés, ha valaki kiváltotta bennünk ezeket az érzéseket, és méltónak tartjuk arra, hogy tisztelettel nézzünk fel rá. De engedelmeskedni annak, aki gonosz gazda? Harcra kelni jó cselekedetekkel? Azt meg hogy lehet? Csakis egy módon, ami teljes meghajlást igényel. Krisztus az, aki megtapasztalta, milyen érzés méltatlanul szenvedni. Ő feláldozta isteni méltóságát, hogy vére által életünk legyen, hogy tudjunk erre a világra más szemmel nézni. Mint Isten értékes ajándékára, ahol megadja azt a kellő bölcsességet, aminek az erejével tisztelettel tudunk tekinteni minden emberre, és imádkozni tudunk a felsőbb hatalmakért.

Ettől lesz értékes számunkra földi országunk is. Adjuk hozzá, ami a mi részünk, imádkozzunk vezetőinkért, hogy tudjanak Isten tetszése szerint szolgálni! /USzA/

A keresztények a társadalomban erkölcsi bátorsággal foglalnak állást minden mellett, ami jogos, igazságos és becsületes... Meg kell találnunk helyünket a társadalomban. Akik felelősségteljes poszton vannak, jogosultak a tiszteletünkre, támogatásunkra és együttműködésunkra. (Billy Graham)

A felsőbbtség tisztelete

Olvasmány:
1Pt 2,17–24

„Mindenkinek adjátok meg a tiszteletet, a testvéreket szeressétek, az Istent féljétek, a királyt tiszteljétek!” (1Pt 2,17)

A leleményesség, a tudás, a rugalmasság, az összefogás, a remény erősebbek, mint a forradalom fegyverei.

Október

✧ Baptista hitvallás: Az államhatalom ✧
43. hét

Igével zárd a napot! Péld 24,21

A Biblia két év alatt: Dán 3,31–4,24; 2Pt 1,1–9; Péld 26,3–5

24. ✧ péntek

A polgári rendeletek betartása

Olvasmány:
1Pt 2,13–16

„Engedelmeskedjete minden emberi rendnek az Úrért, akár a királynak, mint a legfőbb hatalomnak...” (1Pt 2,13)

A polgári engedelmes-ségnek és a polgári enge-detlenségnek is megvan az ideje.

A társadalom nagyon tisztán megfogalmazott alaptörvényekre épül. Egészen visszamehetünk gondolatainkban a tíz parancsolatban megfogalmazott isteni rendelkezéshez. Ha azokat megtartanánk, nem is biztos, hogy szükségünk lenne részletes törvénykönyvre. De mégis nélkülözhetetlen. Megdöbbenő szembesülni azzal, hogy Isten nem a mi törvényeink szerint ítél. Mit jelent ez? Akkor vegyük úgy, hogy ránk már azok nem is vonatkoznak? Élhetünk szabadon, saját kedvünk szerint? Nem, minél mélyebben él bennünk Krisztus lelke, annál komolyabban vesszük az ő parancsolatait, melyek fölülírták tömörítve az eredeti törvénykönyvet. Egy kedves, tisztelt jogász testvérünk mesélte el, hogy egyik egyetemi tanára azzal kezdte az első előadását a joghallgatóknak, hogy „ha az emberek betartanának egy igeverset a Bibliából, akkor nem lenne szükség önökre: »Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük!« (Mt 7,12)»

Ez az az isteni rend, amely minden törvényt felülír, de épp ez az, ami nagyon komolyan a szívünkre helyezi, hogyan vigyázzunk arra a rendre, mely élhetővé teszi környezetünket, életterünket.

Tanuljuk meg egymást elfogadó szeretettel becsülni, segíteni! S igazodjon az életünk a polgári rendhez, hogy tisztességet gyakorolva tiszteletet szerezzünk életünk Urának, Jézus Krisztusnak! /USZA/

És nézzük meg a világegyetem mai arculatát hit és erkölcs szempontjából! Idestova kétezer esztendeje lesz annak, hogy megváltót kapott az emberiség, de a hitélet terén nem emelkedést, hanem süllyedést lehet tapasztalni. A hit világosság a szellemben, s így műveltség is... Ha valamikor szükség volt, most ezerszerre inkább szükség van a társadalmi összhangra, az osztályok és felekezetek kibékülésére, a pártharcok és egyéb torzsalkodások megszűnésére – az isteni parancsok örökké egyenes irányában való fejlődésre és haladásra! (Somogyi Imre)

Igével zárd a napot! Kol 3,22

Milyen mértékben, vagy egyáltalán szabad-e a hívő embernek politizálnia? Az egyszerűbb válasz: nem, távol tartjuk magunkat mindentől, mi nem ebből a világból valók vagyunk, nincs közünk sem a mammonhoz, sem a hatalomhoz. A másik véglet: belefeledkezünk, s lelkes igazság-harcosokká, emberjogi szószólóvá fejlődünk.

Amikor Jézus az Atyához imádkozott a Gecsemáné-kertben, nem kérte, hogy vegyen ki bennünket ebből a világból, hanem hogy tartson meg bennünket, és azokat, akik a mi szavunkra hitre jutnak. Óriási ajándék Atyánktól az az ígélet is, hogy kérhetünk bölcsességet. Nem szégyen, ha társadalmi kérdésekben bizonytalanok vagyunk. Merjünk beszélgetni erről Istennel! Pál is arra biztatja ifjú kollégáját, hogy kezdje a társadalmi életet az imádságnál.

Az a gondolkodás, amiben a társadalommal kapcsolatban vagyunk, hívő életünket, istenfélelmünket is meghatározza. Nem tudjuk leválasztani gondolkodásunkat, szóhasználatunkat, céljainkat, érvényesülésünket életünk egyetlen területén sem arról az életfilozófiáról, amelyben a mindennapjaink telnek. Hogy mégis megmaradjon istenfélelmünk, ehhez naponta gyakorolnunk szükséges a közösséget az Atyával, élve annak a Léleknek az erejével, aki betöltött bennünket. Ő segít eligazodni minden területen, egyéni és társadalmi kérdéseinkben egyaránt.

Legyen áldott ezért Istenünk neve! /USzA/

Isten! Adj nekünk olyan vezetőket,
Akik a Te szolgálid,
Kik bennünket Hozzád vezetnek, a békéhez vezetnek,
Kik az emberhez vezetik az embert.
(Szent-Györgyi Albert: Psalmus Humanus)

Imádság a felsőbbbségekért

Olvasmány:
1Tim 1,18–2,2

„Arra kérlek mindenekelőtt, hogy tartsatok könyörgéseket, imádságokat, esedezéseket és hálaadásokat minden emberért...” (1Tim 2,1)

Ismerjük meg társadalmi vezetőink helyzetét, életét és feladatait, hogy együttérzéssel tudjunk imádkozni értük.

Igével zárd a napot! 1Kir 8,30

A Biblia két év alatt: Dán 5,1–12; 2Pt 2,1–11; Péld 26,9–12

26. ✧ vasárnap – reformáció vasárnapja

Újra meg újra újjá

Olvasmány:
Jer 18,1–12

„Térjete meg azért mindnyájan gonosz útjaitokról, jobbitsátok meg útjaitokat és tetteiteket!” (Jer 18,11b)

Légy engedelmes agyag a fazekas kezében!

Jeremiás próféta igencsak nehéz helyzetben volt, amikor az Úr rábízta az ítélet igéinek hirdetését. A korabeli emberek közül sokan irreális politikai álmokat kergettek, és azt hitték, hogy kicsiny országuk képes lesz ellenállni a jóval nagyobb hatalmaknak. Jeruzsálemet szinte mágikus erővel ruházták föl, és nem látták be, hogy Istent nem elégítik ki a vallásos látszattevékenységek. Szó szerint fejfel mentek a falnak. Jeremiáson keresztül viszont az Úr józanságra, engedelmességre és megtérésre intette őket. Nagyon szemléletes a fazekas és az agyag példája Isten és a nép kapcsolatára vonatkoztatva. Rávilágít arra, hogy az Úr szuverén módon dönt és cselekszik népe életében, ugyanakkor mégis van jelentősége annak, hogy miként reagál a nép az Úr beavatkozására. Az ő döntései sohasem mechanikusak, hiszen a megtérésre kegyelemmel válaszol. Sajnos abban a szituációban lázadóan viselkedett a nép, és megátalkodottan élt továbbra is (18,12). Így

eljött a bűnök büntetésének az ideje, és fogságba kellett menniük.

Mi hogyan viselkedünk a rövidebb-hosszabb formáltatásunk közben? Belesimulunk a fazekas kezébe, vagy lázadozva ellenszegülünk, és inkább darabokra törünk? Bárcsak az előbbit választanánk, és megtérve megújulnánk! /NHA/

Mint a bókos szentek állnak a fülkében
kívülről a szemnek kifaragva szépen,
de befelé, hol a falnak fordul hátok,
csak darabos szikla s durva törés tátoz:
ilyen szentek vagyunk mi!

...

Ki farag valaha bennünket egészre,
ha nincs kemény vésőnk, hogy magunkat vésne,
ha nincs kalapácsunk, szüntelenül dúló,
legfájóbb mélyünkbe belefúró fúró?
(Babits Mihály: Psychoanalysis Christiana)

A Biblia két év alatt: Dán 5,13–30; 2Pt 2,12–22; Péld 26,13–16

Imaáhítat: Valljuk meg, hogy szükségünk van
a megújulásra! – **2Kor 5,17**

26. ✧ vasárnap – reformáció vasárnapja

A Jelenések könyvének elején a hét ókori kisérségi gyülekezethez írott üzenetet olvashatjuk. Ezek közül az efezusi gyülekezet igen sok dicséretben részesül, mind a cselekedetek (fáradás, terhek hordozása), mind a tanbeli tisztaság (hamis tanítók próbára tétele), mind pedig a hozzáállás tekintetében (állhatatosság). Szinte azt várjuk, hogy kimondásra kerül: ők már valóban tökéletesek. Igénkben mégis egy igen szigorú intéssel találkozunk: nekik is meg kell térniük, hogy ismét az igazi szeretet és buzgóság jellemezze őket.

Mi sokszor elkedvetlenedünk vagy egyenesen megbántódunk az intés hallatán, holott azt a mozzanatot kellene megragadnunk, hogy még van remény, még lehet változni, még lehet alakulni, hogy Istennek minél inkább tetsző életünk legyen. A jó intés mindig a bátorítás, és nem az elbátortalanítás irányába hat. A reformáció vasárnapján különösen fontos megvizsgálnunk, hogy mely területen kell változnunk, megtérnünk. Legyen bátorságunk a szükséges lépéseket megtenni, és ne betonozzuk be magunkat vagy egymást a múlt bűneibe! Újuljunk meg egyénileg és közösségekben is folyamatosan! Aki győz, az az élet fájáról ehet majd! /NHA/

Van visszaút!

Olvasmány:
Jel 2,1-7

„Emlékezzél tehát vissza, honnan estél ki, térj meg, és tedd az előbbiekhöz hasonló cselekedeteidet, különben elmegyek hozzád, és kimozdítom gyertyatartódát a helyéből, ha meg nem térsz.”
(Jel 2,5)

Higgy a változás lehetőségében az isteni kegyelem által!

Most újra megajánlom magam
úgy ahogy ma itt vagyok
a múltam belém épült – vállalom
mert Irgalmad is vállalt engem
erősíts meg hűségemben!
Tudom ha elcserélnék
kérész kéjekkel bálványokkal
a tűz bennem gyötrő lángokkal
csontomig izzana – poklom Szereteted lenne!
most már végleg tűzbe vetve
mindazt mit megéltem de nem szerettem
Kereszted zászlaja lobogjon felettem
Jézus örökre tartozzam Hozzád
mert ahol Te vagy ott az Ország!
(Szabó Ferenc: Hozzád tartozom)

Vasárnapi iskola: Isten szolgája – Mt 11,25-30; 12,15-21.46-50
Aranymondás: Mt 12,18

Október

✧

Megújulás

✧

44. hét

27. ✧ hétfő

Új ének

Olvasmány:
40. zsoltár*„Új éneket adott a számba, Istenünknek dicséretét. So-
kan látják ezt, félük az Urat,
és bíznak benne.” (Zsolt
40,4)*Mondj új éneket Isten-
nek, szólítsd meg őt min-
denféle élethelyzetben!

Igazi gyöngyszem ez a zsoltár, szinte mind-
egyik versén el lehetne hosszabban is időzni.
Hogyan lehet az, hogy majd háromezer év táv-
latából is képes bennünket megszólítani? Való-
színűleg azért, mert Dávid őszintén feltárta
helyzetét az Úr előtt, nem titkolta félelmeit,
kétségeit, fájdalmát sem. Ilyen hiteles imádság
után születik meg az ember szívében a dicséret
és magasztalás. Így valóban felemel az Úr, és
megerősít.

Egyéni és közösségi gyakorlatunkban sok-
szor azt veszem észre, hogy akár erőnek erejé-
vel is azonnal a dicséretnél és magasztalásnál
akarjuk kezdeni, és a simára csiszolt gyakorlat
mintha távoltartaná Istentől a valódi problé-
máinkat, bajainkat, bűneinket. De hogyan
kegyelmezzem, ha eleve hibátlanoknak mutat-
juk magunkat? Olyan ez, mintha az ingovány-
ba süppedve azt a látszatot akarnánk kelteni,
hogy éppen sziklákon szökdelünk (3. v.). Ez
életveszélyes. Csak a hiteles imáknak és dicsé-
reteknek van értelmük. Így szülehetnek új és új énekek, melyek örömteli
vagy éppen fájdalmas élethelyzetből fakadnak. És itt nem annyira az éne-
kek stílusáról vagy hangszereléséről van szó, hanem arról, hogy alázatos lel-
külettel szólítsuk meg Istent – minden körülmények között. Álljunk mi is
sziklára a sár és iszap helyett, bízunk benne és dicsérjük őt! /NHA/

ÉnekeljeteK új éneket
Az Úr Istennek örömmel,
Mert nagy csudákat cselekedett
Erős karja erejével.
Mivelünk az ő idvösségét
Kétség nélkül megértetét,
Igazságát és kegyességét
Minden népnek kijelenté!
(Szeneci Molnár Albert:
Psaltericum Ungaricum XCvIII.)

Igével zárd a napot! Kol 3,16

28. ✧ kedd

Október

✧ Megújulás ✧
44. hét

Ezékiel próféta a babiloni fogság idején élt, és az olvasott igék tanúsága szerint Isten rábízta a fogságban lévők bátorítását, erősítését. Ahogyan Jeremiás esetében is láttuk vasárnap, a prófétai igehirdetés nem csupán az ítéletet, hanem a kegyelmet is magában foglalta. Ezékiel őrállóként hirdette Isten üzenetét (3,16–21), és a további történések a nép válaszreakciói alapján következtek be. A jogos bűnhődés, vagyis a fogság letelte után Isten ígéretet tett a nép összegyűjtésére és hazatérésére. De vajon elegendő-e a helyváltoztatás, ha az ember szíve változatlanul romlott, és bármikor hűtlenné válhat Urához? Szemléletes képpel fejezi ki a próféta, hogy Isten az emberek szívét is mintegy „kicseréli”, hogy érzéketlen és engedetlen hozzáállásuk az egyetlen Isten szavára érzékenyen rezonáló engedelmes hozzáállássá változzon.

Legyünk mi is készek erre a „szívátültetésre”, dobjunk el bálványainkat, melyekkel az Urat sértettük! Ne csak a helyünket változtassuk vagy keresgéljük időről időre, legyen inkább a cél a belső változás, valódi Istenhez közeledés! Az ő népe közé Jézus Krisztus által tartozhatunk, aki által új életet és engedelmes szívet kapunk megtérésünk után. /NHA/

Új lélek

Olvasmány:
Ez 11,13–20

„Egy szívet adok majd ne-
kik, és új lelket adok beléjük,
eltávolítom testükből a kő-
szívet, és hússzívet adok ne-
kik...” (Ez 11,19)

Újítsa meg az Úr szívedet
és engedelmességedet a
mai napon!

Új szívet adj, Uram, énnekem;
Új szívet adj, én Istenem,
Amely csupáncsak teérted ég,
S véled jár szüntelen,
Csak véled szüntelen!

Nyájas, vidám, szelíd, jó szívet,
Mely, Jézusom, te lakhelyed,
Hol egyedül a te hangod szól,
Mely véled van tele,
Csak véled van tele!
(Vargha Tamás
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 242)

Igével zárd a napot! 5Móz 30,16

A Biblia két év alatt: Dán 6,20–29; 2Pt 3,11–18; Péld 26,18–19

361

29. ♦ szerda

Új élet

Olvasmány:
Róm 7,4-6

„Most azonban, miután meghaltunk annak a számára, ami fogva tartott minket, megszabadultunk a törvénytől, úgyhogy az új életben a Lélek szerint szolgálunk, nem pedig az Írás betűje szerint, mint a régieben.” (Róm 7,6)

Vedd észre a Szentírásban rejlő alapelveket, ne csupán a betűjét akard megvalósítani görcsösen! Élj felszabadultan és örömmel Isten dicsőségére!

eredeti szándékát szem előtt tartva az életörömnök és a felszabadultságnak kellene helyet adni az ünnepnapon – nem elfeledkezve az irgalmasságról? Ma nem ilyen kérdéseken vitázunk, de lássuk be, ha már letértünk az életet jelentő jézusi ösvényről! Ezt az új életet ugyanis felszabadultság és életöröm jellemzi! /NHA/

A szeretet minden megnyilvánulása visszahull a szeretetre, amelyből fakadt. Annak, aki szeret, nincsen szüksége arra, hogy emlékezzenek rá. Van az elevenek országa meg a holtak országa, s a híd a szeretet, csak az marad meg, az az élet egyetlen értelme. (Thornton Wilder: Szent Lajos király hídja)

Mert mondom nektek, ha a ti igazságotok messze felül nem múlja az írástudókét és farizeusokét, akkor semmiképpen sem mentek be a mennyek országába. (Mt 5,20)

Pál apostol a törvény szerepéről és a Krisztusban hívők új életéről szól a Római levél több pontján. Az első századi zsidók számára ugyanis központi kérdés volt, hogy az Istentől kapott törvényt be kell tölteni. Hogyan viszonyuljanak akkor a megtértek az ószövetségi törvényekhez? Vajon érvénytelenné tesz mindent a Jézus Krisztusban való hit? Pál nem ezt mondja, hanem Jézus Krisztus személyére koncentrál. Hiszen Jézus Krisztus azzal egészítette ki az ószövetségi törvényt, ami hiányzott belőle, vagyis hogy megélte, és a törvényadó Úr eredeti szándékát ismerve magyarázta azt teljhatalommal.

Vajon az a lényeges, hogy a szabbat előtti pénteken már olyan munkát se végezzen az ember, ami magától fejeződne be a szabbatra, vagyis például ne meszeljen házat, mert az magától kiszáradva munkavégzésnek számítana? (A Jézus korabeli zsidóság egy csoportja kényesen ügyelt erre is.) Vagy a törvényadó

Igével zárd a napot! Neh 9,6

Hazugság, harag, lopás, lustaság, bomlasztás, Isten Lelkének megszomorítása, keserűség, indulat, kiabálás és istenkáromlás, gonoszság – ó, mennyire széles skálán mozognak a megtéretlen és Isten nélkül élő ember bűnei! Némi-lyik talán még a hívők új életében is visszaköszön, és szinte napirendre térnek felette? Nem kellene ennek így lennie! Pál apostol gyökeres megújulásról szól, mely belülről indul, a lélek és az elme megváltozásával (23. v.), így ezek után már könnyen megy az új ember felöltö-zése. Ha viszont a belső megváltozása nélkül aka-runk csupán felöltözni, nem jutunk tovább, mint a gyarló képmutatásig. Talán képesek leszünk az embereket megtéveszteni, és jól viselkedni mindenféle közösségben, de belül megmarad a bűn alapvető problémája.

Isten kegyelme azonban sokkal alaposabb munkát végez, ha engedjük neki. Bízunk rá az életünket, és a tőle kapott új életben valóban járjunk új emberként, az új ember identitásával és örömeivel! A korábbi rossz tulajdonságokat akkor felváltja a jóság, irgalom, megbocsátás – és minden olyan érték, mely nem csupán élkéhetővé teszi, ha-nem kivirágoztatja és gyümölcözővé teszi életünket a környezetünk számá-ra is. /NHA/

Új ember

Olvasmány:
Ef 4,24–32

„...öltözték fel az új embert, aki Isten tetszése szerint va-lóságos igazságban és szent-ségben teremtett.” (Ef 4,24)

Ne erővel, hanem hittel járj az Istentől kapott új életben! Saját magadról úgy gondolkodj, ahogyan Isten lát téged!

Kereszténynek lenni nagyobb dolog, mint annak látszani. (Pázmány Péter)

Mert nem az a fontos, amit lát az ember. Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az Úr azt nézi, ami a szívben van. (1Sám 16,7)

Igével zárd a napot! Ez 36,25

A Biblia két év alatt: Dán 7,15–28; 1Jn 1,5–10; Péld 26,21–22

31. ✧ péntek

Új értelem

Olvasmány:
Róm 12,1-2

„...és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek: mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.” (Róm 12,2)

A legnehezebb sokszor, hogy a már ismert igazságokat valóban megéljük, és ne csupán értelmünkkel valljuk, hanem a tetteink is tükrözzék...

Pál apostol igen szemléletes képet használ, amikor a hívő embert „élő áldozatként” írja le. Ennek mindenképpen feltétele az odaszánás, mivel egyébként nem természetes tulajdonságunk, hogy a saját elképzeléseinket, vágyainkat feláldozzuk. Hát még ha teljes személyiségünk átadásáról van szó! Mégis ez az egyetlen lehetőség arra, hogy Istent valóban tiszteljük, és tetszését elnyerjük. Az emberi logika az akaratról való lemondáskor a lehetőségek beszűkülését várná, a hívő emberek tapasztalata viszont éppen az, hogy az Istennek történő önátadás virágzást és értékes gyarapodást hoz az élet sok területén.

Ennek az önátadásnak a segítségével tudjuk majd megérteni Isten ránk vonatkozó akaratát, ennek segítségével tudjuk majd elfogadni és használni az ő ajándékait, melyek a gyülekezet építésére vannak. Így kaphatunk új és új elhívást egyes szolgálatokra, így teremhetünk gyümölcsöket mind a családi, mind pedig a

közösségi életünkben. Nem értelmetlen korlátozást, hanem dinamikus és étellel teli kapcsolatot nyerünk Istennel és az emberekkel egyaránt. Ne a világi értékeket hajszoljuk, hanem Istennek akarjunk tetszeni! /NHA/

Ha már átkeltetek a bűneiteken, mondja az Úr, hegymagasságra dagasztjátok őket. Pedig mikor éppen átkeltek rajtuk, akkor kellene látnotok, hogy valóban hegyek, és iszonyúak. Ti utána vagytok erényesek. De legyetek erényesek előtte! És közben. (...) Mindent, akármit megtennétek értem, kivéve azt a kis lemondást magatokról, ami az én számomra minden.

(Charles Péguy: *A gazda és a vendég*)

Igével zárd a napot! 5Móz 18,30

A hét során a megújulásról, a dinamikus módon jó irányba ható változásokról gondolkodhattunk a kijelölt igék segítségével. Minden ige más-más oldalról világította meg azt a gyökeresen Új-at, amit Isten adhat számunkra. A megtérés teszi lehetővé, hogy Isten kegyelme által új emberként éljünk tovább, és elhagyjuk mindazt, ami káros. Isten dicséretére így új éneket énekelünk, és minden körülmények között őbenne bízunk.

A pergamoni gyülekezet sok próbatétele és Istenhez való ragaszkodása kapcsán dicséretet is kap az Úrtól: *„ragaszkodol a nevemhez, és nem tagadtad meg az én hitemet Antipász napjaiban sem, aki hű tanúm, akit megöltek nálatok, ahol a Sátán lakik.”* (2,13) Azonban még az oly nehéz körülmények sem mentik fel őket az állandó megtérés és hitbeli tisztaság követelménye alól (14–16. v.). Bárcsak mi is kitartanánk a minket érő kísértések és próbák közepette, hogy egykor ott állhassunk a győztesek seregében, akik új nevet nyertek Istentől! Adjon ehhez az Úr erőt és kegyelmet! /NHA/

Új név

Olvasmány:
Jel 2,12–17

„Aki győz, annak adok az elrejtett mannából, adok neki fehér kövecskét is, és a kövecskére írva új nevet, amelyet senki sem tud, csak az, aki kapja.” (Jel 2,17)

Könyörögjünk kitartásért, hogy mi is ott lehessünk a győztesek között!

Aki győz, azt öltöztetik fehér ruhába, annak a nevét nem törölöm ki az élet könyvéből, hanem vallást teszek nevére az én Atyám előtt és angyalai előtt. Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek! (Jel 3,5–6)

Igével zárd a napot! Ézs 66,22

A Biblia két év alatt: Dán 8,15–27; 1Jn 2,7–17; Péld 26,24–26

2. ✧ vasárnap – örök élet vasárnapja

A halál még nem a vég

Olvasmány:
Jn 11,17-27

„Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz én bennem, ha meghal is, él...” (Jn 11,25)

Egyszer élünk, de akkor örökké. A földi halál csak a lét minőségét véglegesíti.

„Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor...”
Zokog és vádol Márta, miközben ezt a hitvallást megfogalmazza. Az ember bonyolult. Hiszünk, és mégis teljes mélységét megjárjuk a fájdalomnak, reménytelenségnek. A szeretet természetes válasza a veszteségre ez a keserűség.

Jézus segít rajtunk. Tudja, mennyire elveszettek és összetörtek vagyunk a gyászban. Sőt, megindul rajtunk, amikor a fájdalomunkat szemléli. Más nem tud úgy vigasztalni, mint ő. Ha mi szólunk egymáshoz a gyászban, legfeljebb az lesz világos, hogy együtt érzünk. Rosszabb esetben csak fékezni akarjuk a fékezhetetlen fájdalmat, ezzel tovább terhelve, szorítva a gyászolót. De Jézus Krisztus maga az élet. Képes visszahozni a holtakat az életbe! Lázárral akkor és ott ezt meg is tette.

Jézus Krisztus a feltámadáskor, az utolsó napon valamennyi embert visszahozza a létezésbe. Senki nem veszett el, senki nem élt értelmetlenül, senki nem halt meg anélkül, hogy

ezzel minden véget ért volna. Ma nekem ez a mondat mit jelent, hogy lesz feltámadás? Érjen meg a hitünk arra, hogy a feltámadás tudatában éljünk és haljunk! /KB/

Álljunk meg itt, hisz ez a kérő hívás
nem ott hangzik most el Bethániában,
itt szól, személyesen hozzád e versben,

...

Örök megtartatást kínál neked,
Lázárénál is drágább életet,
„A Mester itt van, és hív TÉGEDET!”
(Balog Miklós: Jézus itt van)

A Biblia két év alatt: Dán 9,1-27; 1Jn 2,18-29; Péld 26,27

Imaáhítat: Adjunk hálát a Jézus Krisztus által megragadható
örök életért! – 1Kor 15,53-57

2. ✧ vasárnap – örök élet vasárnapja

„Tévelyegtek...” Ez minden, amit Jézus arra mond, amit lát az emberi logika briliáns és kitartó munkája eredményeként. Milyen bölcsnek tud tűnni az emberi okoskodás, amíg Isten jelenlétében nevetségessége le nem lepleződik.

Az írásokat és az Isten hatalmát hagyják figyelmen kívül az élet-halál kérdéséről okoskodó kiművelt fők. A Biblia és az élő Isten jelenléte, a Szentlélek bölcs tanítása nélkül ma sem jut messzebb a legmodernebb, legdivatosabb és legnehezebben érthető gondolkodó sem. Alázatra hív minket Jézus, de nem megalázni akar. A megalázottság az ostobán gondolkodók és az önteltek osztályrésze. Az alázatos tanítványt felemeli, erőssé teszi és felvértezi mindaz, ami Istentől tanulható. Isten oktató szavaira csak hittel a szívben fogékony az ember. Hit nélkül a feltámadás gondolata nevetség tárgya lesz, hittel pedig a feltámadás távlata bölcs és tiszta életvitelre ösztönző erő.

Jézus mondta: „*a feltámadáskor... olyanok lesznek, mint az angyalok a mennyben.*” Hány gyermek és hány szülő vigasztalódott már ezekkel a szavakkal elviselhetetlen veszteségben. Miért ne fogadnánk hittel szívünk mélyére mindazt, amit Isten kijelent a megismerhetetlenről? /KB/

Még ha vitába’ legyőzől is engem,
s élem, amint te, a földieket:
mit veszítek, ha hit él a szívemben,
mit veszítek, ha a föld betemet?

Nékem a hit az örök menedékem,
vigasz a bajba’, halálba’ remény;
és ha van Isten, kárhozat és menny:
mit veszítesz te, de mit nyerek én?
(Balog Miklós: Egy hitetlenhez)

Az élő Isten

Olvasmány:
Mt 22,23–33

„*Én vagyok Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene? Az Isten nem a halottak Istene, hanem az élőké.*”
(Mt 22,32)

Isten az élő Isten. Ennek alapján érdemes gondolkodnunk „halottainkról”.

November

✧ Baptista hitvallás: A végső dolgok ✧ 45. hét

Vasárnapi iskola: Aki Jézus után akar menni – Mt 16,13–28
Aranymondás: Mt 16,24

3. ✧ hétfő

A lélek és test különválása

Olvasmány:
Préd 12,1-7

„A por visszatér a földbe, olyan lesz, mint volt, a lélek pedig visszatér Istenhez, aki adta.” (Préd 12,7)

A lélek Istentől jött és Istenhez tart, oda tér vissza. Arra kell hát most is terelgetned.

Nem találtam tisztább és megindítóbb képeket az elmúlásra ezeknél a szavaknál. Különös, természetes és fontos egysége az emberi létnek ez a néhány összeválogatott szó: Teremtő, ifjú, vágy, fél, bezárul, mit sem ér, elszakad, visszatér.

Néhány mondatban hatalmas ív. Születés, létezés és elmúlás a Teremtőtől a Teremtőig. Mindaz, ami a valódi lényünk, ami a valódi értékünk, ami pótolhatatlan, az a lelkünk. A lelkünk fáj, ha gúnyolják vagy nem értik meg. A lelkünk szárnyal és ég ügyekért. A lelkünk vívja a legdöntőbb csatákat. A lelkünk boldog, mikor szeretnek. A lelkünk szeret és zabolázza meg a testet. A lelkünk Istentől jött, és hozzá megy, amikor meghalunk, de a lelkünknek Istennel kell lennie akkor is, amikor a szürke hétköznapijaink leperegnek.

Gondolj Teremtődre! Legyen ez a mindig időszerű felszólítás a szívünk előtt! Építőbb és felemelőbb, mint az: „Emlékezz a halálra!” Az

újjászületés csodája éppen abban áll, hogy feléled lelkünk tudatossága, létrejön és helyreáll az Istennel való szép kapcsolata. Csak így válhat valóra Jézus szava: „Aki hisz én bennem, ha meghal is, él...” /KB/

Az, hogy nem valamik vagyunk, hanem valakik, nem csak az agyunktól függ. Hát akkor mitől? Erre eddig egyetlen valaki tudott tökéletes választ adni, a megfeszített, majd feltámadt Krisztus. Vagy elfogadjuk, vagy nem, ez már a szabad akaratunktól függ. Ha nem, akkor elkezdünk csúszkálni a saját magunk által gyártott jégén. Ezt teszi Európa. – Kitalálta magának az emberiség történetének legveszélyesebb vallását, aminek a lényege az, hogy az ember az Isten, és a tágabb értelemben vett tudományon (amibe a politika tudománya is beletartozik) keresztül uralni tudja a problémákat.

(Dr. Csókai András agysebész: Húsvét utáni gondolatok)

Igével zárd a napot! Dán 12,2

4. ✧ kedd – nemzeti gyász emléknapja

Boldog halottak és gyötrődő élők. Ez a rendkívüli látomás az istentelenek gyötrődő életét és az istenfélő halottak boldog állapotát felmutatva mély hatással lehet ránk itt és most.

Olyan sok dolog nem világos: a fenevad és a bélyeg sokak fantáziáját izgatja, közben elvész az a mély kijelentés, hogy értelmes a szentek állhatatossága, mert az embert követik a cselekedeteik a halálba. Ahogyan ma élünk, attól függ, hogy ez a mély kijelentés nekünk jó vagy éppen rossz hír. Lesznek cselekedetek, amik az ítélő haragját fogják felkorbácsolni, miért vinnénk azokat magunkkal a halálig? Miért ne szakítanánk meg a rossz tetteink sorozatát, és miért ne engednénk, hogy azokat Isten megbocsássa és a tenger mélyére vesse? Lesznek azonban olyan cselekedetek is, amelyek most itt éppen fáradságnak, tehernek és áldozatnak tűnnek, de mégis egy nemes építkezés kövei, nemes küzdelem mozzanatai. Miért ne gyakorolnánk magunkat ezekben megújult lelkesedéssel?

Nem az a legizgalmasabb, hogy ebben a mulandó életben és világban mennyi parányi öröm és tárgy halmozódik fel a kezünkben, hanem inkább az, hogy mi tölti ki az időnket, vagy még inkább, mivel és kivel töltjük ki a rövid életünket. /KB/

Ha a halottak boldogok, akkor élnek! Akik érzékelni tudják valami módon a boldogságot, élnek. Bizony boldogok, mert „megnyugszanak az ő fáradságtól”. Megszűnik életükben nemcsak a testi, hanem a lelki megfáradás is, sőt a megfáradásnak még a lehetősége is. Megszűnik a kettősség minden kísértése és valósága: nem szorongattatnak többé, mint Pál apostol, hogy itt maradjon-e vagy elköltözzék. Ők már elköltöztek az Úrban, s nála vannak, mert az „sokkal inkább jobb” (Fil 1,23). (Balog Miklós)

Az elhunytak lelkének állapota

Olvasmány:
Jel 14,6–13

„Bizony, ezt mondja a Lélek, mert megnyugszanak fáradozásaiktól, mert cselekedeteik követik őket.” (Jel 14,13b)

Fáradozás nélküli cselekvés. Ez a teljes szeretet állapota. Ilyen a menny.

November

✧ Baptista hitvallás: A végső dolgok ✧
45. hét

Igével zárd a napot! Fil 1,21

A Biblia két év alatt: Dán 11,2–12; 1Jn 3,7–13; Péld 27,1–2

369

5. ♦ szerda

A lélek és a test a feltámadásban

Olvasmány:
1Kor 15,35–44

*„Így van a halottak feltámadása is. Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban...”
(1Kor 15,42)*

A feltámadás véglegesen megoldja a javíthatók problémáját. Aki feltámad, örökre sérthetetlen.

Ha hit lakik a szívünkben, nem kell messzire menni, hogy felragyogjon előttünk néhány igen magas titok. Az elhaló növényi mag és a föld porából újra építkező növény képe állandó példája a feltámadás megvalósíthatóságának.

Isten hív létre élet az élettelenből építkezve, amióta világ a világ. Korunk könnyebben hajlik arra a gondolatra, hogy csak úgy egyszer, valahol, valamikor, kedvező folyamatok hatására előállt az élet, mintsem bízson az élet Urának létében és életre hívó képességében. Hatalmas erőkkel és rendkívüli érdeklődéssel követve keressük az élet nyomait, ameddig csak a szem ellát, de nehezen hajlunk olyan kézenfekvő folyamatok magas szintű értelmezésére, amelyek az orrunk előtt vannak. Ennek egyetlen oka az, hogy az ember hit és hitetlenség kérdésében nem az esze alapján dönt. Vagy megragad minket Isten élő Szentlelke, vagy menekülve előle vadul belevetjük magunkat a tagadásba.

Van válasz arra a kérdésre, hogyan lehetséges a feltámadás: Isten képes rá. Ez a válasz ugyan nem mindenkinek elfogadható, van, aki visszautasítja, de van, aki elfogadja. Te hogyan döntesz? /KB/

Csodák csodája volt, ha rég feltámadt egy halott.
Dicső hatalmáról az Úr ilyen jelet adott.
De újra meghalt, újra gyász, új kín következett.
Sírtak megint keservesen a fájó vesztesek.
A gyászból egy is oly elég! E földi lét ilyen,
így változik a jó, a rossz, s a rossz alig pihen.
De kit majd feltámaszt az Úr az utolsó napon,
annak nem árt többé halál, sem gyötrő fájdalom.
Fárasztani sem fogja már fogyó életkora,
örök életre támad fel, és meg nem hal soha!
(Balog Miklós: Feltámadás)

Igével zárd a napot! Zsolt 49,16

Az ember feszült figyelme és az igazán fontos valóság nem mindig esik egybe. A tanítványoknak is angyalok segítettek a dolgok megfelelő továbbgondolásában. Jézus döbbenetes módon ragadtatott el ebből a világból, de várható, hogy ugyanilyen rendkívüli módon jön vissza, sőt, ő addig is ugyanaz a rendkívüli személy, aki ígéretéhez híven velünk van.

A feltámadás gondolata nem önmagában lebegve áll. Nem pusztán az embert érintő kérdés ez. Nemcsak a létezés folytatásáról szól, hanem Jézus Krisztushoz kötődik. Ha vele halunk, vele fogunk élni is. Ha követői vagyunk ebben a létben, akkor hozzá fogunk tartozni az elkövetkezőben is. Jézus, aki megjárta a szegénységet, megvetettséget, elhagyottságot és szenvedést miattunk, aki megismerte a halált, és aki átment a feltámadáson, majd felemeltett a mennybe, vissza jön hozzánk, értünk.

A feltámadás és elragadtatás tanúi olyan lendületet és kedvet kaptak a Krisztus-követéshez, ami semmihez sem fogható. Rád milyen hatással van mindez? A te feszült figyelmed ma mire irányul? Mi az a gondolat és jelenség, amitől nem tudsz szabadulni? Engedd, hogy az angyalok egykori szavai ma téged is kijózanítsanak! /KB/

Jézus Krisztus visszatér a földre

Olvasmány:
ApCsel 1,9-11

„Galileai férfiak, miért álltok itt az ég felé nézve? Ez a Jézus, aki felvitetett tőletek a mennybe, úgy jön el, ahogyan láttátok őt felmenni a mennybe.” (ApCsel 1,11)

Jézus Krisztus visszatér még a földre azért, hogy véglegesítse és kiteljesítse a vele való életünket.

Mit álltok itt égre emelt szemmel,
Bús tanítványai?
Elméteket égi értelemmel
Meg fogja áldani;
És visszatér majd egyszer,
Ahogy most mennybe szállt,
Áldásra tárt kezekkel,
Beváltva szent szavát.
(Balog Miklós
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 124)

Igével zárd a napot! 1Thessz 1,10

7. ✧ péntek

Új ég és új föld

Olvasmány:

Jel 21,1-8

„És láttam új eget és új földet, mert az első ég és az első föld elmúlt, és a tenger sincs többé.” (Jel 21,1)

Aki új égre és új földre vágyik, az a mostanit is csodálja és vigyázza!

A világ, amiben élünk, a maga sebzett állapotában, veszélyeztetett fajaival, kizsákmányolva és beszennyezve is rabul ejti a csodálkozásra képes ember szívét. Isten készít majd egy újat, egy javítottat és felékesítettet. Ajándéknak szánja azt az ember számára, mint ahogy ajándék volt ez a világ is, bár nem sokra becsültük.

Manapság nem divat engedni a lelkünket Isten ígéretében fürdeni. Régi embereknek hagyjuk ezt meg, akik még tudtak örülni az új ég és új föld gondolatának. Meghagyjuk a gyerekek számára is ezt a lelkesedést, ők még úgyszólván komolyan venni szüleik ígéreteit, és ujjongani valaminek, amire még csak számíthatnak. Hol van a mi örömünk és várakozásunk? Ha nem tiszta a szívünk, és az új világ nem a mi világunk, akkor sürgősen meneküljünk a kegyelmes Istenhez, de ne vegyük fel a bűnös ember szenvtelen álkegyességét!

Gyávák, hitetlenek, bűnösök nem részesülnek Isten közösségében. Sem most, sem a feltá-

madás után. Pedig ha most szenved az ember Isten nélkül, tőle távol, menyire fog az örökkévalóságban? Figyelmeztetés és bátorítás ez a néhány sor a Biblia legvégén. Hát figyelmezzünk és lelkesedjünk! /KB/

Ég, föld, világ, fény, alak és anyag,
cserben hagylak, mint duzzogó gyerek –
Anti-nap, anti-világ, anti-anyag,
kézenfogva már ti vezessetek!
Túllát szemem a mindenség határán,
hol nincs halál, csak csupa újrakezdés –
Ne hagyjatok itt ténferegni gyáván!
Az első ég, föld s minden tenger elvész,
de új világok óceánja vár rám,
hol uralkodik a mérleg s a Bárány.
(Képes Géza: Jövenőd)

Igével zárd a napot! Ézs 42,9

Az első keresztényeknek néhány komoly dolog miatt vigasztalódniuk kellett. Egymás után haltak meg az első generációhoz tartozó hívők. Fel kellett dolgozniuk a számunkra már természetesnek tetsző tény: Krisztus követői is megöregszenek, megbetegszenek és meghalnak. Ráadásul az akkori világ nem sokáig bánt kedvesen és támogatóan a keresztényekkel. Vagyonukat elkobozták, száműzték, bebörtönözték, kínozták és gyilkolták őket.

Pál úgy ítélte meg, hogy nem történhet az emberrel olyan szörnyűség, nem lehet az ember annyira fáradt, nem lehet előttünk semmi annyira érthetetlen, hogy a feltámadás eszméje ne enyhítene a fájdalomunkon. Pál nem tévedett, megannyi szent szándékú és lelkiületű ember újult erővel nézett szembe az éppen öt érő hétköznapi bajokkal, közben örülve az Úrral való közösségnek.

Mindenkor az Úrral leszünk! Neked mire elég ma ez a kijelentés? Ebben a mondatban elegendő ok rejlik az örömhöz és a békességhez. A hited kész megragadni az Isten közelségét? A hited kész lelkesen várni, amíg be nem teljesedik, hogy minden könnyet letöröl a szemünkről? Ha nem, imádkozz így: „Segíts a hitetlenségemben!” /KB/

Örök kérdés az Isten létezése. / Vitatják, bár örök tűzben ragyog,
mikor maga jelenti önmagáról / öröktől fogva, örökké Vagyok!
Gazdag tapasztalatává válik aztán / kétségeid akármilyen nagyok.
Ha hittel kapcsolódik össze életed / vele, s ígéri is: veled vagyok.
Megvallom én is: általa lehettem, / csak általa az, aki vagyok:
Krisztusban gyermeke. Enyém ő, és én / övé, akár élek, akár halok.
Örök leszek az örök Létigével, / Istennel, ki nekem örök jelen,
ki nemcsak van, és nemcsak általában, / hanem vele van, mindkor velem.
Őt múlt, jelen, jövő nem tartja fogva. / Kösd össze véle te is életed,
s ha nem leszel gonosz napoknak foglya, örök idődet véle élheted!
(Balog Miklós: Vagyok – 2Móz 3,2.14)

Igével zárd a napot! Zsolt 16,11

A Biblia két év alatt: Hós 1,1-2,3; 1Jn 5,1-12; Péld 27,10

Mindenkor az Úrral leszünk

Olvasmány:

1Thessz 4,13-18

„...azután mi, akik élünk, és megmaradunk, velük együtt elragadtatunk felhőkön az Úr fogadására a levegőbe, és így mindenkor az Úrral leszünk.” (1Thessz 4,17)

Boldog az, akinek a szívét izgalomba hozza a gondolat: állandóan Jézus Krisztussal lenni együtt.

9. ♦ vasárnap – bibliavasárnap

Érted is, amit olvasol?

Olvasmány:
Neh 8,1-12

„Szakaszokra osztva olvasták a könyvet, Isten törvényét, és úgy magyarázták, hogy a nép megértette az olvasottakat.” (Neh 8,8)

Van Bibliád. Olvasod is. De gondolkodsz rajta? Keresel válaszadókat a kérdéseidre?

Amikor a földön járt Ige (Jézus Krisztus) tanított (vagyis mondta az igét), akkor sem értették meg túl sokan. Hányszor magyarázott tanítványainak is, s földi munkája végeztével is csak azzal búcsúzható: többet már nem tehetek, majd a Lélek (Jn 16,12-13).

Vajon ezen fölbuzdulva mondják-e némelyek, hogy elég nekik az Ige (Biblia), arra semmi szükségük, hogy hirdessék is nekik? Ma igehirdetés nap van. Kedves igehirdetők, tudjuk-e úgy magyarázni az igét, hogy abból megértés szülessen az igehallgatóban? Egyszer egy kedves, 70 körüli lelkipásztor tanárom mondta: Rég nem az a gondom, hogy ki tudok-e tölteni 45 percet, hanem hogy azt mondom-e el, amit Isten akar a gyülekezetnek. Ismerős még ez az alázatos izgalom? Vagy csak beszélünk az ígéről ahelyett, hogy magyaráznánk? Kedves igehallgatók, az igét akarjuk még megérteni, vagy csupán X. Y. testvér stílusát elemezgetjük?

Aki így tesz, az tényleg nem tanult meg vágyani Isten szavára. Nem is érzi fontosnak a gyülekezetbe járást, mert nem tudja, mit jelent Krisztus teste. Számára az ott lévők csak emberek, akik hallgatják, ahogy egy ember beszél. A Biblia meg csak könyv. Egy jó könyv. Akár Isten szava. Csak az életükre nincs már hatással... /SzH/

Áldott szavad által, Uram, eltölt a remény:
Kapu tárul a jövőmre,
Bennem élsz, benned én.

Áldott szavad által, Uram, békéd száll reám,
Győzedelmes Jézus Krisztus,
Megtartóm, Kösziklám.

Áldott szavad által, Uram, eggyé lesz a föld.
Szeretetben, békességben
Téged áld, égi Hőst.
(Gerzsenyi Sándor. Énekeljünk az Úrnak!, 145)

A Biblia két év alatt: Hós 2,4-3,5; 1Jn 5,13-21; Péld 27,11

Imaáhítat: Adjunk hálát Isten mindennél értékesebb igéjéért! – **Zsolt 19,8-12**

Tartok tőle, hogy ma sokan azt mondanánk Fülöp helyében egy ilyen esetben, mikor valakit hallunk igét olvasni: ó, rendben, neki már van Bibliája, az ige majd elvégzi a maga dolgát, mi megyünk tovább.

Tény, hogy a Szentlélek el tud juttatni igazságokra. Jézus azt mondta, minden igazságra. De kit? Téged vagy engem? A tanítványokat. A közösséget. Jó, hogy Fülöp nem hagyta magára az igével az udvari főembert. Az Ézsaiás-tekercsből kiindulva egyedül talán sosem jutott volna el Krisztusig. Miért? Fülöp tán valamit belemagyarázott, ami nincs is ott? Nem. Azért, mert egyedül már rég földalta volna az értelmezését a sokadik sikertelen nekifutás után. Gerzsenyi Laci bácsi tanította a teológián, hogy minden igehirdetésnek Krisztus-hirdetésnek kell lennie. Mindegy, mi a textus. És ő ezt mesterien meg is tudja valósítani. Az írott Ige (Isten szava) és a földön járt Ige (akit Isten küldött) fedésben van. A Lélek róla tesz bizonyosságot.

Ezért az Ige minden igéje kiindulópont lehet Krisztushoz. De hogy órá tudjunk mutatni, ahhoz nekünk is meg kell értenünk Isten szavát, kihez küld, mikor, milyen üzenettel, meddig.

Az ige kérdéseket indít a keresőben. Kész vagy magyarázni? /SzH/

Igéje szól, igéje hív,
Szívünkben kétséget csöndesít.
Kegyelme kész, áldása vár,
Tárd ki a szíved, ó, tárd ki már!

Igéje szól, igéje hív,
A jóra bennünket megtanít.
Kegyelme kész, áldása vár,
Tárd ki a szíved, ó, tárd ki már!

(Páth Géza. Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 175)

Az Ige legkisebb szikrája is tüzet gyújthat

Olvasmány:
ApCsel 8,26–40

„Amikor Fülöp odafutott, hallotta, hogy Ézsaiás prófétát olvassa, és megkérdezte tőle: »Érted is, amit olvasol?«” (ApCsel 8,30)

Egyetlen ige is életváltózást hozhat. De csak ha megértik.

Igéje szól, igéje hív,
Nagy és szent munkára lelkesít.
Kegyelme kész, áldása vár,
Tárd ki a szíved, ó, tárd ki már!

Igéje szól, igéje hív,
Áldja hát ezért a száj, a szív!
Kegyelme kész, áldása vár,
Tárd ki a szíved, ó, tárd ki már!

Vasárnapi iskola: A mennyek országához tartozol-e? – Mt 20,1–16
Aranymondás: Mt 20,16

Keressétek az Urat!

Olvasmány:
Ézs 55,1-6

„Figyeljete rá, jöjjetek hozzám! Hallgassatok rám, és élni fogtok!” (Ézs 55,3)

Az éhező nem foglalkozik a tányér díszítésével. Kizárólag a tányéron lévő étellel.

Hiszed ezt ma? Hogy a Bibliában élet van.

Hogy nem attól értékes vagy értéktelen, mert bőrfedeles vagy műanyag, kicsi vagy nagy, nyomtatott vagy elektronikus, legújabb kiadású vagy legrégebbi. Mindez csak a könyvészetről szól, Isten velünk közölt üzenetéről semmit. A tulajdonosáról sem árulkodik, hisz aranyszélű Bibliája éppúgy lehet annak, akinek a kulcsin fontosabb a belbecsnél, mint annak, aki Isten ígéjének megbecsülésében a legnemesebb alapanyagokra törekszik. Egy aláhúzásoktól mentes Biblia utalhat olvasója lelki élménytelenségére, vagy épp az ige iránti mélységes tiszteletére. Ezért ne ezekből vonj le következtetést a „bibliás” emberről! Figyeld meg az életét! Ha hiszi, hogy életet jelent számára a Biblia tanítása, az meglátszik rajta, kiérződik a szavaiból, döntéseiből, nem várt helyzetekre való reagálásából. Mindegy, hogy néz ki a Bibliája. Rólad is árulkodik, hogy mire használsz a tiédet. Szépészeti kellék csupán, mint a nyakken-

dőtű és a retikül, vagy az Istennel való találkozás életet eligazító forrása?

A környezeted tisztábban látja a választ, mint te magad. Különösen a hitetlenek. Érzik rajtad, mi a máz és mi a valódi tartalom. Kérdezd csak meg, mit tartanak felőled! /SzH/

Nagy Istenem, ha nézem a világot,
Mit alkotott te szent „Legyen!” szavad;
Ha látom én sok milljó alkotásod,
Kiket vezetsz és táplálsz egymagad...

...
Ha szól igéd, és benne rád találok,
Ha láthatom, mily nagyok tetteid,
Ki népedet ily gazdagon megáldod,
Elhordozod, bár látod bűneit,
A szívem áld, és hála tölti be:
Mily nagy vagy te, mily nagy vagy te!
(C. G. Boberg, ford. Déri Balázs
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 12)

Igével zárd a napot! Hós 10,12

Ha netán reggeli vagy esti étkezésünk környékén olvassuk ma ezeket a sorokat, és van otthon mézünk, együnk belőle most egy kiskanálnyit!

Méz van sokféle, vegyes és akác-, hárs-, repce-, gesztenye-, napraforgó-, selyemfű-, levendula- (és így tovább), és mindnek más a színe, állaga, aromája, illata, de valamiben közösek: édes mind. Ahogy most ízlelgetjük, gondolkozzunk el azon: ilyen kellemes számunkra Isten minden döntése is? Egy-egy ige selymesen simogat, más sötét színben jelenik meg, egyik könnyen átlátható, másik opálosan rejtélyes... Érezzük mind-egyikről, hogy egészségünket szolgálja? Isten minden egyes szava, amit hozzánk intézett, az életünket akarja megmenteni, megőrizni, megtartani, vezetni. Ezért tanácsol, ezért dicsér, fedd, irányít vagy parancsol. Aki válogatva hallgatja csak őt, abban hiánybetegségek termelődnek ki. A lelke szárnyaló lesz, de elszáll az első viharban, vagy komor, sötét, konok, s ezért örömtelen stb.

Ha megérted, hogy Isten szeretetből kéri tőled az igének való engedelmességet, megérezed az ízet is, jó íze lesz lelkedben még a feddésnek is, ami Istentől ered. Meg tudja édesíteni keserűségedet is. /SzH/

Mint méznek íze szent neved,
Hús forrás: elménk élteted,
Név, vágy és földi élvezet
Össze nem mérhető veled,
Össze nem mérhető veled.
(Ford. Szak Antal
Evangéliumi vegyeskarok, 256)

Édesebbek a méznél

Olvasmány:
Zsolt 19,8-11

*„...kívánatosabbak az arany-
nál, sok színaragnál is, éde-
sebbek a méznél, a csurgatott
méznél is.” (Zsolt 19,11)*

Táplálkozz bátran az igével! Csak keserűségedet veszi ki a te szívedből.

Ígével zárd a napot! Ez 3,3

12. ✧ szerda

Mint sötét helyen világító lámpás

Olvasmány:
2Pt 1,19-21

„Ezért egészen bizonyosnak tartjuk a prófétai beszédet, amelyre jól teszitek, ha mint sötét helyen világító lámpásra figyeltok, amíg felragyog a nap, és felkel a hajnalszárny szívetekben.” (2Pt 1,19)

A próféták világossá teszik Isten szavát. A te bizonyágtételek ilyen?

Eligazodni. Jó döntéseket hozni. Az emberek vágnak mindkettőre.

Hogy ez miből látszik? Mindabból, amit áldoznak érte. Előrejelzéseket gyártatnak, valószínűségeket számoltatnak ki, tendenciákat vizsgálnak, akár jósokhoz is fordulnak, hogy amikor elérkezik a jövő (a következő óra, nap, év, kormány, generáció, trend, igény, szerelem), nyertesei lehessenek. Egyfajta biztonság-tudatot ad ez az előretekintés. Mindannyian tesszük többé-kevésbé, tán épp az áhítat után hallgatjuk meg a várható mai időjárást. Jól tesszük. De Isten igéje két szempontot is elénk helyez: egyrészt hogy ne feledjük, sötétben tapogatózunk, másrészt hogy azt sem tudjuk, mit hoz a következő perc. Ha mégis szeretnénk eligazodni és jó döntéseket hozni, úgy rá kell hagynunk az ő vezetésére. Amikor a jövő elérkezik, az napnál is világosabb lesz mindenki előtt. De hogy már most fölkeljünk rá, adatott nekünk egy lámpás, amivel a sötétbe

kémlelhetünk. S míg felkel a hajnalszárny, az ige lámpásával Jézusra kell mutatnunk másoknak is (Jel 19,10).

Ha a saját jövőnket már rábíztuk, miért ne ajánlanánk ezt annak is, aki ma keres meg minket aggódásával? /SzH/

Jézus, tiszta lényed nézve lelkünk vágyik az égi fényre.

Jöjj, a szívünket átadjuk neked, töltsön el öröm, mennyei béke.

Világíts, világíts!

Jézus, ragyogj,

Töltsd be szent, égi fénnel éltünk,

Szívünk tüzeit kérünk, gerjeszd fel,

Hadd jusson el minden néphez e nagy kegyelem,

Küldd szent tüzed, mindenhol fény legyen!

(Graham Kendrick, ford. Mikes Attila. *Erőm és énekem az Úr, 78*)

Igével zárd a napot! Zsolt 119,105

Időnként hajlunk arra, hogy a példázatbeli gazdagnak igaza volt, ugye? Ha rokonaink, szeretteink és ellenségeink természetfeletti csodák tanúi lehetnének, azonnal megtérnének! Miért nem akarja Isten belátni ezt? A réges-rég leírt ige nem túl érdekes vagy meggyőző számukra, hisz még mi se értjük sokszor, vagy csak kötelességből olvassuk. Ismerjük mi az embert, hisz magunk is emberek vagyunk, ha csodát él át, hitre jut!

Isten meg csak mosolyog rajtunk, ő is ismeri az embert, kicsit jobban, mint mi magunk, hisz ő találta ki, ő építette föl kívül-belül, mi épp megérteni igyekszünk csupán a bennünk zajló rendszereket több-kevesebb sikerrel. Hogy a Biblia hatékonyabb, mint az újabb csodák, ez újra bizalom kérdése Isten felé. Egy gyógyulás istentagadóvá éppúgy tehet, mint hívóvé, akár a gazdagság, a jólét, vagy épp szeretteink elvesztése.

Isten nem manipulál, nem hatásvadász módon akar üdvösségre csálni minket. Elénk tette fehérén-feketén az életet és a halált. Le van írva a Bibliába. Választásunk tudatos és tiszta. Meggyőződésből, és nem felindulásból fakad. Csak így marad tartós. Mindvégig. /SzH/

Azokra hallgassanak!

Olvasmány:
Lk 16,19–31

„Ábrahám így válaszolt: Van Mózesük, és vannak prófétáik, hallgassanak azokra!” (Lk 16,29)

Csodákra vágyasz? Olvasd a Bibliád, hogy átélhesd őket!

Bár mindig hinnék szent igédben,
Minden körülmények között,
Engedelmes lennék egészen
Beszédednek minden fölött;
Magamnak azt engedve meg,
Amit igéd megengedett,
Amit igéd megengedett!
(Ph. Spitta
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 374)

Igével zárd a napot! 2Móz 19,5

Rólam tesznek bizonyosságot

Olvasmány:
Jn 5,31–47

„Ti azért kutatjátok az Írásokat, mert azt gondoljátok, hogy azokban van az örök életetek: pedig azok rólam tesznek bizonyosságot...” (Jn 5,39)

Örök életre vágysz? Ne az öröklét után kutass, keresd az Örökkévalót!

Nem véletlenül ugyanaz a nevük: Ige. A Bibliáé is, és Jézus Krisztusé is. Mert elválaszthatatlanok. Ma mintha sok fiatal Jézust akarná dicsőíteni minden módon (imával, énekkel, felajánlással, pólóval, karkötővel), de kerüli a bibliaolvasást, mert az unalmas, ósdi, felesleges. Az idősek pedig sokszor mintha csak a Biblia két fedele közt élnének, fálnák a betűt, ami megöl, oda sem figyelve az Írás lelkére, Jézusra, aki ma is tevékeny. A lélekben fiatalok (friss megtértek) még lelkesen és vágyva olvassák az igét, s Jézus kezét szorongatva élik át lelki élményeiket. A lélekben idősek (régóta megtértek) ugyanígy, csak fokozottan. A Biblia sosem lehet lexikális tudás. Az csak egy betűhalmaz. Ha kézbe veszed az Írást, magával Krisztussal beszél(het)sz. Mert az írott Ige (Isten szava) a földön járt Ige (Isten küldötte), a Lélek építi köztünk a hidat, ő teszi érthetővé és élhetővé bennünk. Ha nem csak a szemed olvas, és az igék nem csak a tudatodig jutnak.

Az örök élet igéi el vannak rejtve a Bibliában. De csak Jézusnál találod őket. Ha őt nem ismered személyesen, hiába tudod kívülről a Szentírást. /SzH/

Te vagy a menny Királya,
Te vagy a nagy Felség,
Az igazság szent napja vagy,
A szárnyad menedék.

Te vagy az én királyom,
Te vagy a megtartó,
Az igazak oltalma vagy,
A jó vigasztaló.

A tied minden áldás,
Tied a tisztesség,
Tied a felmagasztalás,
Neved dicsértessék!
(1. v. héberből ford., 2–3. v. Déri Balázs
Énekeljünk az Úrnak!, 101)

Igével zárd a napot! Ézs 34,16

Olvasom az ígét – nem értem. Olvasom máskor ugyanott – értem! Ugyanaz a szöveg, ugyanaz az ember, mégis hatalmas különbség.

Mi lehet a zavar oka? Sokszor a logikánk. Első olvasatra mintha értenénk, de közbeszól az ész: az nem lehet! Vagy rest a szívünk az ige mélyére hatolni, csupán a szövegértésig jutunk. Mert annyira nem érdekel, vagy mert annyira nem vagyunk nagy bajban, legalábbis nem érezzük, hogy abban lennénk. Amikor meg már érezzük, addigra eltompult a lelkünk vevőkészüléke. Olvassuk újra és újra, és a szöveg néma. Nem válik igévé bennünk. Ha így járunk, akkor se adjuk fel a küzdelmet! Van megoldás: Jézus! Kérjük őt, könyörögjünk, hogy a Lélek türelmes szeretetével nyissa ki értelmünket! Ugyanis ekkor már halálos veszélyben vagyunk. Ha nem értjük az ígét, ha nem szól hozzánk, nem tud erősíteni, vigasztalni, vezetni, feddeni, akkor elsorvad a lelkünk.

A mindennapit a léleknek is magához kell vennie, ha élni akar. *Csak* a közösség nem tart meg. Az sem, ha másoknak prédikálunk. A szakács is éhen halhat, ha mindig csak főz. Kérd az Ígét, Jézust, hogy szóljon hozzád holnap az istentiszteleten az Igéből! /SzH/

Megnyitotta értelmüket

Olvasmány:

Lk 24,25–27.44–47

„Akkor megnyitotta értelmüket, hogy értsék az Írást.” (Lk 24,45)

Igét lehet olvasni, elolvasni, felolvasni, átolvasni – minden eredmény nélkül. Az eredmény itt ugyanis nem a tudás, hanem a változás.

Hozzád jövünk, Uram, ó, segíts,
Ne szóljon ígéd hiába!
A szívünk oly sötét, ó, segíts,
Élessze ígéd világa!

...

A szívünk összetört, ó, Uram,
Itt állunk előtted gyászba'.
A mélyből hozd ki az életünk,
Ne szóljon ígéd hiába!
Áldd meg ígédet, hogy érthessük,
Dicsőségedre hogy élhessünk,
Ne szóljon ígéd hiába,
Ne szóljon ígéd hiába!
(*Erőm és énekem az Úr, 56*)

Igével zárd a napot! Zsolt 119,18

16. ♦ vasárnap

Isten tervez, ember végez?

Olvasmány:
ApCsel 2,14-36

„Azt, aki az Isten elhatározott döntése és terve szerint adatott oda, ti a pogányok keze által felszegeztétek és megöltétek.” (ApCsel 2,23)

Isten zsenialitása az, hogy saját terve részévé tesz minden mozzanatot. Olykor utólag rádöbbenünk.

Péter apostol pütkösi beszédében Jézusra mint Messiásra irányítja a tömeg figyelmét. A Szentlélek erőteljesen jelen volt. Péter szavaiból erő áradt, a hallgatók is megérintett szívvel hallgatták.

Péter megmagyarázza, hogy ami történik, az nem valami alkohol okozta mámor, hanem őszösvetségi prófécia beteljesedése. A tömeg emlékezetében még élesen ott volt a názáreti Jézus tevékenysége és keresztre feszítése. Persze nem ismerték fel, hogy ki ő valójában, és nem ismerték Isten tervét! Hiába tudták nagyon jól az Őszösvetséget, a szenvedő szolga képe rejtve maradt előlük. A Messiásról maguk alkottak képet, és rávetítették elvárásaikat és vágyaikat. Azért volt felfoghatatlan, hogy megölik az Emberfiát, hogy keresztre lehet feszíteni a Messiást. Azért mondták: „szállj le a keresztről”, nem halhatsz meg, mutasd meg erőd és hatalmad!

Péter bemutatja nekik, hogy Jézus a Krisztus. Ezt igazolják cselekedetei (22. v.) és csodás

feltámadása (23–32. v.). Világossá teszi, hogy ami Jézussal történt, nem véletlen, nem emberi akarat, hanem az Isten tervének megvalósulása, az emberek, zsidók és pogányok csak Isten tervének végrehajtói voltak.

Istennek jó terve van a te életedre nézve is, működj vele együtt, teljesítsd be! /NT/

S boldog, aki elér a felelethez
Mert az Istennek terve van velem!

*

Szívemben ezzel a szent felelettel
Megállok színed előtt, Istenem.
Valaminek terveztél engem.

Te segíts azzá lennem!
(Túrmezei Erzsébet: Ilyen egyszerű?!)

A Biblia két év alatt: Jóel 1,1-2,27; Jel 1,1-8; Péld 27,21-22

Imaáhítat: Imádkozzunk a népek közötti békéért!
– Zak 9,10

16. ✧ vasárnap

November

47. hét ✧ Isten tervei

A történet az emberiség szétszóródását és a nyelvek különválását mondja el.

A történet elején úgy tűnik, hogy jó, amit csinál az emberiség. Összefognak. Téglát égetnek, várost és tornyot építenek. A téglát építőanyag, lehet belőle családi ház, otthon, város és torony – templom, istentiszteleti hely. A probléma a céllal, rendeltetéssel volt. Szerezzünk magunknak nevet! Központban az ember, az emberiség van. Jussunk fel az égig! Nagyon emlékeztet bennünket a luciferi törekvésre (Ézs 14,13), és amire később az embert is rávette, azzal az ígérettel, hogy olyanok lesztek, mint az Isten. Dávidnak, majd Salamonnak is voltak terveik, hogy építenek templomot (tornyot), de ők nem a saját maguk nevének dicsőségére törekedtek, hanem az Úr nevének tiszteletére (1Kör 8,20).

Amitől félték, hogy szétszélednek a földön, az valósult meg az isteni közbelépés által. Hiszen a föld betöltése is az isteni terv része volt (1Móz 1,28).

Vizsgáljuk meg terveinket, céljainkat: nem öncélúak-e! Fontos feltenni a kérdést magunknak és közösségünknek: kinek a neve dicsőül meg? A miénk? Vagy azé, akinek neve hallatára minden térd meghajol? /NT/

Azt hiszed, házat építettél, s pályád büszke ormairól elégedetten szemlélheted a világot? Nem tudod, hogy örökké vándor maradsz, s minden, amit csinálsz, az úton haladó vándor mozdulata? (...) Ha megpihensz, nem pihensz biztosabban, sem tartósabban, mint a vándor, aki megtötytyed az útszéli almafa árnyékában egy fél órára útközben. Tudjad ezt, mikor terveket szövögetsz! (Márai Sándor)

Önző vagyok!

Akkor vagyok boldog, ha mellettem boldogok az emberek. Villamoson, iskolában, kórházban, utcán. Rámossolygok mindenkire, hátha visszamosolyog. Ha megdicsérnek, megköszönöm, ha köszönnek, visszaköszönök. Jó társaságban élni! (Dobosy Illdikó)

Az emberi terv legtöbbszor önző

Olvasmány:
1Móz 11,1-9

„Azután ezt mondták: Gyertek, építsünk magunknak várost és tornyot, amelynek teteje az égig érjen; és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész föld színén.” (1Móz 11,4)

A mi legtávolibb tervünk is sokszor szűk látókörű. Ezért jobb Isten tervét megvalósítani.

Vasárnapi iskola: Áldottak vagy átkozottak – Mt 25,31-46
Aranymondás: Mt 25,34

17. ♦ hétfő

Én tudom, mi a tervem veletek

Olvasmány:
Jer 29,1-19

*„Mert csak én tudom, mi a
tervem veletek – így szól az
Úr –: békességet és nem
romlást tervezek, és re-
ményteljes jövőt adok nek-
tek.” (Jer 29,11)*

Isten tervében a fősze-
replő az élet és a béke.
Ahol hiányoznak, az
nem Isten terve.

A szakasz egy levél, üzenet Jeremiás prófé-
tától, de valójában az Istentől. Jeruzsálemből, a
béke városából, ahol külső-belső békében élhe-
tett volna a nép, de bűneik miatt most vezető-
ikkel fogságban vannak.

Meglepő az üzenet! Milyen üzenetet várna
a fogságban lévő nép? Ellenállásra, felkészre
buzdítást, lázadás megszervezését. Helyette az
üzenet: rendezkedjete be hosszú távra! Ellen-
állás, ellenségeskedés helyett áldássá lenni a
város számára, ahová kerültek. Az üzenetben
megjelennek újszövetségi gondolatok: Imád-
kozzanak az ellenségért (Lk 6,28)! Munkálják a
békességet (2Kor 5,16)!

Istennek jó terve volt, és ma is az van az ő
népével. Isten kijelenti tervét és akaratát a Bibliá-
ban (Ám 3,7; Jn 15,15)! Tehát megismerhető!
Ezért olvasnunk, kutatnunk kell az Igét! Fontos a
vele való személyes kapcsolat. A Szentlélek által
vezet bennünket, és nyilvánvalóvá teszi tervét.

Bármilyen is volt a körülmény Izráel éle-
tében, hosszú távú fogság, kilátástalanság, Isten arra szólította fel őket, hogy
ne arra figyeljenek, hanem arra a kijelentésre, amit ő mond!

Ne te hívd meg Istent, hogy kapcsolódjon be a te terveid kivitelezésébe!
Ismerd meg az ő tervét életedre nézve, és kezd el aszerint élni az életed! /NT/

Szép napod is nagy árnyékot ad,
jobb, ha bújok előle.
De tudom, minden szép tervem
ha romba dőlt is,
Te lettél belőle.

Kit Isten így vezet, az csak
föltartott fejjel járhat.
Mit ellenedre ostobán tettem,
azért se versz –
verjen a nagyobb bánat.
(Kiss Benedek: Föltartott fejjel)

Igével zárd a napot! Ez 34,30

Mikeás hosszabb időt foglal össze az előttünk álló szakaszban. Izráelre szenvedés, fogság, helyreállítás és a pogányok felett való ítélet vár.

A szülési fájdalomhoz hasonlítja Sion leányának (Jeruzsálem lakóinak) sorsát. Akiknek nincs királyuk és tanácsadójuk, azoknak óriási szenvedések közepette kell fogságba menniük. A 10. vers második felében azonban felcsillan a remény, a szabadítás ígérete: megmenekülsz, megvált téged az Úr! A fogságnak a büntetés mellett az is célja volt, hogy megtisztítsa és istenfélő életre nevelje a népet. Isten szándéka megvalósul, hogy helyreállítja népét, és majd őket használja eszközként a pogányok megítélésében. Sok nép (pogányok) nem ismerik az Úr gondolatait, és nem értik tervét, de az nem változtat semmin, mert minden az Úr gondolatai és tervei szerint alakul, akár érti az ember, akár nem! Mivel nem értik Isten tervét, Jeruzsálem ellen fordulnak, de elbuknak, és szerzeményük, gazdagságuk az egész föld Uráé lesz.

Óriási különbség van Isten útjai és gondolatai, és az ember útjai és gondolatai között (Ézs 55,9). Hatalmas kiváltság ismerni az Úr gondolatát és tervét. Ismerd meg és értsd meg életedre vonatkozó tervét az igéből (Ézs 55,10–11), és igazítsd hozzá életedet! /NT/

Nem értik tervét

Olvasmány:
Mik 4,9–14

„De ők nem ismerik az Úr gondolatait, és nem értik tervét. Hiszen ő gyűjtötte össze őket, mint kővéket a szérűre.” (Mik 4,12)

Isten tervét csak a tiszta és szerető szívűek tudják magukévá tenni.

Iskolaudvar. Az eső pereg,
az éggel együtt sír százötz gyerek.

Ki érti Istent? Titkos terveit?
Miért ríkatja meg kedvenceit?

Most millió vetésnek szomszja van,
ezer erdőnek szomszjas lombja van,

sok-sok szegénynek kenyérgondja van
s az Istennek mindenre gondja van.
(Mécs László: A kirándulás elmaradt)

Igével zárd a napot! Róm 11,33–34

19. ✧ szerda

Isten meghiúsította tervüket

Olvasmány:
Neh 4,1–17

„Ellenségeink meghallották, hogy megtudtuk tervüket, és így Isten meghiúsította azt. Mi pedig mindnyájan visszatértünk a várfalhoz, mindenki a maga munkájához.” (Neh 4,9)

Isten sok tervet keresztlhúz. De a magáét sosem, mert az a legjobb.

Nehémiás Istentől elhívott vezető volt. Tudta Isten akaratát, ismerte az életére vonatkozó isteni tervet. Minden tudását, bölcsességét, gazdagságát Isten szolgálatára szánta. Végezte a Jeruzsálemet körülvevő várfal újjáépítését. Tehát a helyén volt, mégis ellenségeiknek gonosz terveik voltak, meg akarták akadályozni, hogy bevégezze küldetését, és az életére akartak törni.

Összefogtak ellenük a szomszédos tartományok vezetői, harcot indítottak, zavart keltettek és gúnyolódtak. Nehémiás tudta, hogy az ellenség erősebb, ezért Istenre bízta ezt a küzdelmet, ugyanakkor megtett mindent, amit emberileg tehetett. *„...imádkoztunk Istenünkhöz, és őrséget állítottunk...”* (3. v.) Fontos a sorrend! Ismerte a vár (szolgálat) gyenge pontjait, és azokat erősítette meg (7. v.). Biztatta, bátorította a vezetőket és a munkásokat, nagy szükségünk van a megerősítésre (8. v.). Felfegyverezte a munkásokat, és úgy végezték a munkát! Felkészítette mozgósításra a szétszórt területen dolgozókat, hogy

amikor a kürt hangját hallják, legyenek készen a cselekvésre.

Fontos, hogy mindig Isten terve szerint éljünk és szolgáljunk, mert csak az ő terve valósul meg, az ellenség terve meghiúsul! /NT/

A világ Teremtője saját vérével vásárolt meg titeket. Semminek vagy senkinek nincs hatalma az ő vérén. Még akkor is az ő tulajdona maradsz, amikor a pokol erői elcsábítanak és elítélnek. Sátán maga talán törbe csal valami pokoli tervvel, de amikor azt képzeled, hogy „na most az enyém vagy”, Isten válaszol: „Ördög, ez az ember nem lehet a tiéd, mert ő az én tulajdonom, és most engedd el az én tulajdonomat!” Még akkor is Istené vagy. Megvéd, és előkészít életed legnagyobb feladatára. Ez ismételtén így történt a bibliai történetekben. Ez a bibliai forma. (*David Wilkerson*)

Igével zárd a napot! 2Kir 19,19

Ézsaiás Isten népének megítéléséről, rendeltetéséről mond példázatot. Felhasználja a földművelő életéből vett hasonlatot.

A szakaszban különböző földművelési munkákról és különböző növényekről olvassunk. A vetéshez mindig elő kell készíteni a földet: szántani, boronálni, de a magvetésnek különböző módjai vannak, az egyiket hintik, a másikat szórják, van, amit sorba vetnek, és van, amit a föld szélére határjelzésként. A cséplésnél sem egyforma az eljárás módja: cséplőszán, cséplőhenger, bot, pálca. Minden művelet célja a termés betakarítása. Lehet, hogy durvának tűnik, ahogy a földművelő a terméshez jut, de fáradozásának, munkájának végső célja a termés. Bár különbözőek vagyunk, és Istennek más-más eszközt kell használnia az életünkben, de mindig az a terve, hogy gyümölcsöző életünk legyen. Néha körülásás kell (gyomtalánítás), máskor trágyázás (táplálás) (ld. Lk 13,8). Időnként metszést kell alkalmaznia a szőlősgazdának, hogy sok gyümölcsöt teremjünk (Jn 15,1-8).

Az az ő csodálatos terve a te életedre nézve is, hogy termést hozz, száz-, hatvan- vagy harmincszorost! Engedd meg, hogy hatalmasan kivitelezze azt életedben! /NT/

Mielőtt megismerted volna az Urat, ő már ismert téged. Minden pillanatodban veled van. Ennyire biztonságban vagy! Előtted megy, és mögötted is rendezi a dolgokat. Ez Isten jelenléte körülötted. Isten már akkor tudott rólad, mikor fogantattál. Mikor anyád méhében voltál, Isten illesztett össze és formált téged. Életed minden napja rögzítve van a könyvben, egészen attól kezdve, hogy fogantattál. Istennek van egy terve a számodra, egy mesteri terve. S ezt már látja, mielőtt egyáltalán megfogantál volna. Az én imám: Uram, mutass rá, ami sértés rád nézve, és mutasd meg az utat, amely a te akaratom! Már jó néhány éve járok Istennel, és tudom, hogy az ő terve fantasztikus, magasan fölötte van annak, amit csak elképzelni tudnék. *(Gloria Copeland)*

Csodálatos a terve

Olvasmány:
Ézs 28,23-29

„Ez is a Seregek Urától származik. Csodálatos a terve, hatalmasan hajtja végre.”
(Ézs 28,29)

A te életedre is van Istennek fejlődési terve. Ne érd be kevesebbel!

Igével zárd a napot! Jób 5,8-9

A Biblia két év alatt: Ám 4,1-5,9; Jel 2,18-29; Péld 28,3-5

21. ✧ péntek

Isten terve jóra fordította

Olvasmány:
1Móz 50,15–23

„Ti rosszat terveztetek ellenem, de Isten terve jóra fordította azt, hogy úgy cselekedjék, ahogyan az ma van, és sok nép életét megtartsa.” (1Móz 50,20)

Isten a rosszból is jót tud kihozni, ha van bennünk belátás, változásra hajlandóság és jóakarát.

A történet József és testvérei kapcsolatának rendezéséről szól. Egy viszontagságokkal, bűnökkel terhelt időszak szép és tanulságos befejezéséről olvashatunk.

Már az 1Móz 45,1–7-ben láthatjuk, hogy József megismerteti magát testvérielével, és már akkor nyilvánvalóvá lett, hogy a testvérek részéről elkövetett gonosz cselekedet Isten jóra fordító munkája által áldássá vált. De úgy látszik, a kapcsolat a testvérek között nem lett rendezve, mert miután meghalt Jákob, az apa, a testvérek nyugtalanságot, félelmet éreztek. Először apjuk parancsára hivatkoztak: apánk azt parancsolta halála előtt, kérjétek Józseftől bocsánatot. Most a félelem és a bűntudat nyomása alatt megteszik: odamennek (készség), leborulnak előtte (alázat), és kimondják: Bocsásd meg! Sokszor szinte varázsszóként hat ez a két szó! Kapcsolatok változnak, viszonyok rendeződnek. Ezek után József szívében a bosszúnak semmi nyoma, helyette sírva fakad, szívükhöz szólóan beszél velük.

Rendezzük rendezetlen kapcsolatainkat! Sokszor érnek bennünket igazságtalanságok, sértések és árulások. Ha kell, kérjünk bocsánatot, vagy bocsássunk meg másoknak! Isten mindent a javunkra fordíthat, személyiségünket formálhatja általuk! /NT/

Elfogadhatod a múltat. Istennek egy bűn, egy cselekedet, egy döntés sem elég nagy részedről, hogy ne tudná kezelni vagy jóra fordítani (Róm 8,28). ... Örülhetsz a jelennek. Semmi szükség a „mi lett volna, ha...” című játékot játszani. A múlt meg van bocsátva és elmúlt, a jövő pedig Isten mindenre képes kezeiben van, tehát szabadon összpontosíthat a jelenre. ...

Várákozással nézhetsz a jövő felé. Még ha hibákat is követsz el ma, Isten akkor is irányítása alatt tartja a jövődet. A Lélekben járva teljes életet élhetsz, anélkül hogy attól kellene félned, olyan hibákat követsz el, amelyek miatt kikerülsz Isten irányítása alól. Még akkor is, ha a dolgok szörnyen állnak, bízhatz benne, hogy Isten akkor is véghezviszi az ő isteni tervét az életedben. (Jon Walker)

Igével zárd a napot! Róm 8,28

A zsoltáriró az Úr jelenlétébe szólítja Isten népét. Vigadjatok! Adjatok hálát! Énekeljete! Új megtapasztalásból, új átélésből a régi ének és a frissen szerzett is az Isten jelenlétébe visz, ahol a hála, köszönet és magasztalás fakad fel a szívekből. Az Isten jelenlétében való tartózkodás feltétele a megigazult állapot. Jézus Krisztus érdeme által te is jöhetsz (Róm 5,1) és átélheted, amiről a zsoltáriró énekel:

Az Isten szeretetét (5b és 22. v.) megtapasztaló ember vigad az Úr előtt. Csodálattal tölti el, amikor megérti az Isten szavát, és átéli annak erejét (4–9. v.). Boldog, mert a választottak között van (12. v.). Tudja, hogy nem az emberi erő és hatalom, ami reményt és biztonságot ad, hanem az Úr (16–19. v.). Bízik Isten tökéletes tervében, ami örök, mert amit eltervezett, azt véghez is viszi. Semmi sem állíthatja meg. A nemzetek tervei, emberi okoskodás és szándék semmivé lesz.

Mondj le a magad elképzeléséről, terveidről, melyek oly sokszor zsákutcába vittek, annyiszor kellett módosítani! Engedd, hogy Isten örökkévaló célja valósuljon meg életedben! Igazítsd terveidet és szándékaidat Istenéhez, hogy beteljesedd és áldott életet élhess! /NT/

A kirakatból
hallgatag húrok ragyognak felém.
Lesz-e, aki felébreszt,
alvó muzsika, zengő költemény?
Lesztek-e győztes, szép csodáva,
amivé alkotótok tervezett?...
Én embersorsomat dicsérem
és áldva áldom a művészeket.
(Túrmezei Erzsébet: Hangszerek)

Élünk máról holnapra, és várunk, terv és cél nélkül visszük dolgainkat, csak éppen hogy meg tudjunk élni ma, mert a holnap már valami furcsa várakozás kódéba vész, mely ha nem lenne: értelmét vesztené létezésünk ezen a világon. (Wass Albert)

Igével zárd a napot! Zsolt 92,6

A Biblia két év alatt: Ám 7,1–8,3; Jel 3,7–13; Péld 28,8–10

Az Úr terve örökké megmarad

Olvasmány:

33. zsoltár

„Semmivé teszi az Úr a nemzetek tervét, meghiúsítja a népek szándékait. De az Úr terve örökké megmarad, szívének szándéka nemzedékről nemzedékre.” (Zsolt 33,10–11)

Isten jót tervezett számodra, és ezen sosem fog változtatni.

23. ✧ vasárnap

Hiszem, ha...

Olvasmány:
Jn 21,20–25

„De van sok egyéb is, amit Jézus tett, és ha azt mind megírnák egytől egyig, úgy vélem: maga a világ sem tudná befogadni a megírt könyveket.” (Jn 21,25)

A gondolkodó és kereső hit juthat csak el a bizonyossáig.

Gyakran halljuk: „Hiszem, ha látom...!” Vajon mennyi mindent kellene látnunk ahhoz, hogy elég legyen, hogy azt mondjuk: „Igen, most már hiszek”? Mennyi csodát kellene látnunk, egyáltalán mennyit kellene tudnunk Istenről mindehhez?

A Biblia szerint nem sokat. Ő nem a mennyiségek Istene, legalábbis minket illetően nem. Noha természetesen mindenből lehetne több – történetek, csodák, látott és hallott dolgok, éppen elég, ami előttünk van. Őszerinte a leírtakból, a ma látottakból és hallottakból, a hirdett igéből leszűrhető a lényeg, megközelítő a jó döntés. Természetesen csak azok számára – így volt ez mindig is –, akik nyitott szívvel keresik őt. Nekik nem mennyiségre van szükségük, hanem engedelmességre, mellyel a mustármagnyi hit is célba ér. Akik Istennek ellenállnak, azok számára még ezer biblikai történet, mennyei megszólítás és csoda sem lenne elegendő. A Mindenható nem az ő elvárásait

szolgálja ki, hanem figyelmeztet, hogy ne várj másra: „Ma, ha az ő szavát halljátok, ne keményítsétek meg a szíveteket...” (Zsid 3,7–8)

Ha úgy érzed, hogy ma ma van, akkor az eddig tapasztaltakat összegezve ajánld életed követésére! És biztos vagyok benne, hogy lesz még történet, melynek részese leszel Krisztussal! /BD/

Ha Istent igazán szeretnénk, a legigénytelenebb munkák között is örömmel töltene el az a tudat, hogy az ő akaratát tehetjük; hiszen aki szeret, nem az nézi, hogy mit kérnek tőle, hanem azt, hogy egyáltalán kérnek.
(Szent-Gály Kata)

A Biblia két év alatt: Ám 8,4–9,15; Jel 3,14–22; Péld 28,11

Imaáhítat: Imádkozzunk Istennek tetsző munkás életért! – 2Thessz 3,6–11

Kikkel telik a mai napod? Néhányakat te választottál társadul. Másokat „ajándékba” kaptál. Becsületes emberek, akiknek Isten dicséretében és munkája csodálatában telik kedvük? Nem biztos, hogy ez a jellemző.

Pedig a köznapai vélekedésektől függetlenül ilyen a józan eszű ember. Belátja, hogy Isten munkálkodik, csodákat tesz, eledelt ad, kegyelmes és hűséges, rendelkezik, alkot, gondoskodik, megvált. Ha mindezeket nem vennénk észre, még ráadásul ki is jelenti magát, hogy senki ne mondhasa: „nem hallottam, nem láttam, nem tudtam”. Mindezek után nincs mentsége senkinek, hiszen Isten munkái karnyújtásnyira vannak. Rajtunk múlik, hogy minderről tudva értéknek, örök kincsnek tartjuk-e tetteit, vagy nem méltatjuk figyelmünkkel. Ha kedvünk telik benne, akkor fürkesszük, keressük-kutatjuk, hogy újabb csodák táruljanak elénk, és azok mélységeit még jobban magunkévá tesszük. Ha Isten munkája a kincstünk, akkor nála van szívünk, nála vannak gondolataink, álmaink, beszédtemáink is (Mt 6,21).

Ha így van, vagy ezt szeretnéd, keresd az Úr jelenlétét, szánj neki kedvedre való időt! Hadd legyen ez kedvteléseddé mellőzés vagy száraz kötelesség helyett! És keress még ma egy embert is, akivel közösen teheted ezt! /BD/

Megleled pár kedves szóban,
egy boldog önfeledt mosolyban.
Reményt kapsz a csillogó szemektől,
Reményt az igaz, ölelő kezekből.
(Tóth Attila: *Mindig van remény*)

Az életnek két útja van. A természet útja és a kegyelem útja. Nekünk kell eldöntenünk, melyiket követjük. A kegyelem nem a maga kedvét keresi. Elfogadja, ha megalázzák, ha elfelejtik, ha megvetik. Állja a sértéseket és a támadásokat. A természet csak a saját hasznát lesi, azt, mit nyerhet el a másiktól és hogyan uralkodhat rajta, nem törődve senkivel. Akkor is talál panaszzkodnivalót, ha a világ szinte sugárzik körülötte és mindent eláraszt a szeretet. Megtanultam, hogy az, aki a kegyelmet keresi, nem érhet rossz véget. (Az élet fája című filmből)

Vasárnapi iskola: Szemtől szemben a Gyülekezet Urával – Jel 1
Aranymondás: Jel 1,17b-18

Nem érhet meglepetés

Olvasmány:
1Móz 21,1-8

„Azután meglátogatta az Úr Sárát, ahogyan megmondta, és úgy cselekedett az Úr Sárával, ahogy megígérte.” (1Móz 21,1)

Aki tudja, hogy Isten egyszerre tervszerű és meglepő, azt nem érheti meglepetés.

Isten sosem jön üres kézzel. Bizonyára azért történik ez így, mert neki annyi rengeteg kincse van, nekünk pedig olyan kevés. Nem tudja atyai szíve eltérni ezt a szakadékot, így mindig érkezik és ad. Ráadásul nem bejelentés nélkül jön...

Mégis oly gyakran érkezik váratlanul ő vagy egy-egy cselekedete. Sokszor figyelmetlenségünk az oka mindennek, mert elengedtük fülünk mellett történeteket előkészítő szavait. Vagy nem hittünk abban, amit mond – hogy tényleg meg tudja és meg is akarja tenni. Vagy mert másra számítottunk, és csalódást keltő számunkra az ő ajándéka. De ne felejtjük el, hogy mindezek a változások, érzelmi hajtűkanyarok csak bennünk játszódnak le: ő egyenes, igaz, következetes. Ha figyelünk szavaira, hiszünk hatalmában, és szívünkben ráhangolódunk akaratára, nem érhet meglepetés. Ha ilyen „prófétai”, Istent értő, engedelmes lelkülettel vagyunk, akkor működhetnek életünkben ezek az igék: *„Az én Uram, az ÚR semmit sem tesz addig, míg titkát ki nem jelenti szolgálóinak...”* (Ám 3,7)

Uram, hadd legyek olyan hívő, aki várja és érti tetteidet, és ezért mindig kész dicsőretnedre! /BD/

Gondolod, kerül életed útjába
egyetlen gátoló kő is hiába?
Lehet otromba, lehet kicsike,
hidd el, ahol van, ott kell lennie.
De nem azért, hogy visszatartson téged
se, hogy lohassza kedved, merészséged.
Jóságos kéz utadba azért tette,
hogy te megállj mellette,
nézd meg a követ, aztán kezdj el
beszélni róla Isteneddel.
Őt kérdezd meg, milyen üzenetet
küld azzal az akadállyal neked.
S ha lelked Istennel találkozott,
utadba minden kő áldást hozott.
(Türmezei Erzsébet: Kő az úton)

Igével zárd a napot! 1Kir 8,56

25. ✧ kedd

November

✧ Isten tettei ✧
48. hét

Versenyre kelhetnek a bibliai és mai történetek, hogy kitűnjön, Isten melyik tette a legcsodálatosabb. Neked melyik a kedvenced Isten igéjéből? Van saját megtapasztalásod, mely a hitedet megerősítheti, és talán másokét is?

A mai igeszakaszban sok nagyszerű eseményről olvasunk, mint például erőtől, hatalomtól megremegő vizek, mennydörgés, villámok, földrengés. De ezeknél van számomra megdöbbentőbb is. Hogy imádkozni kezd egy ember panasszal – lehet, hogy veled is így van a mai napon –, és kiönti minden keserűségét, de Isten gondolatáról gondolatra meglátogatja és megvigasztalja őt. Nem nagyobb csoda ez, mint a tenger habjai feletti uralom? És ma is megtörténhet. Most is van hatalma a Mindenhatónak arra, hogy téged végighallgasson – mert ehhez is nagy erő és türelem kell –, megértsen, és emlékeztessen, ki is vagy te, és ki is ő valójában. Segít eszedbe juttatni, hogy mikén mentél át vele, hogy milyen kilátástalan helyzetekből szabadított meg.

Emlékezz, gondolj vissza cselekedeteire, és meríts reménységet a jövőre: ő veled van, ha nagy vizeken is kell átkelned. /BD/

Melyik a legnagyobb csoda?

Olvasmány:
77. zsoltár

„Emlékezem az ÚR tetteire, visszagondolok hajdani csodáira.” (Zsolt 77,12)

A legnagyobb csoda, ha változnak, ha jóra változtat Isten.

Látod eme csodát?
Látod ezt a szépet,
ezt a gyönyörű kéket!?
Gömbjében bölcsője
a csoda, az élet!
...
És itt élek én is!
De a legnagyobb csoda,
nem az hogy élek,
hanem ami bennünk van,
a rejtélyes emberi lélek!
A tudat! Mi több,
maga a gondolat,
az a legnagyobb varázslat!
(Engler Attila: Varázslat)

Igével zárd a napot! 5Móz 8,2

26. ✧ szerda

Biztosítsd be!

Olvasmány:
Ézs 63,1-14

„Az Úr hűségét magasztalom, az Úr tetteit dicsérem: mindazt, amit az Úr tett értünk, sok jótéteményét Izráel háza iránt, mert irgalmasan bánt velünk, nagyon hűségesen.” (Ézs 63,7)

Akinek van élő Istene, az bebiztosította magát, és biztonságát folyamatosan tapasztalja.

József sírásától rengett az egyiptomi palota. A bánat és szeretet küzdelme zajlódtott lelkében (Philip Yancey), melyet nem is tudott, nem is kívánt a végtelenségig titkolni.

E két erő csatazaja tölti be a történelem és történetek lapjait. Akkor is, amikor bennünk zajlik a harag és megbocsátás harca, de még inkább, amikor maga Isten engedi szabadjára hatalmát. Ez a hatalom tud pusztítani, megsebezni embereket, népeket, közösségeket, de tud megáldani, begyógyítani is. Hiszem, hogy ez utóbbi az ő végérvényes akarata minden országra és személyre vetítve, függetlenül attól, hogy látjuk őt felindulva, miként a próféta is látomásában. A környezetünkben zajló ítélet láttán megrettenünk ugyan, de van ebben a helyzetben egy áldott, életre vezető lépés, mégpedig ha Ézsaiához hasonlóan cselekszünk.

Biztosítsd be Istennél kegyelmi helyzetedet, hogy ne ellenségként kelljen tetteivel szembetalálkoznod! Az önvizsgálat és bűnvallás útján lehet egyedül odatalálni biztonságos atyai kezébe! Addig imádkozz, míg meg nem tapasztalod megbocsátását, elfogadását! Utána minden okod megvan az öröme, dicséretére, hiszen *„a teljes szeretet kiűzi a félelmet”* (1Jn 4,18). /BD/

A fejlődéshez két dolog kell: fáradhatatlan kitartás, és az a készség, hogy olyasmit is el tudjunk vetni, amibe pedig sok időt és munkát fektettünk be. (Albert Einstein)

Tanítsd meg a gyerekeknek, hogy mindig gondolkodjon, mielőtt dönt! Ne engedd, hogy eljuttassa az áldozat szerepét, mert ez akadályozza a felelősségtudat kialakulását. Áldozatként viselkedik, ha azt mondja: „Ő mondta, hogy ezt tegyem”, „Nem tehettem semmit”, „Nem volt más választásom”. Bizonyítsd be neki, hogy igenis lett volna választása! (csaladivilag.hu)

Igével zárd a napot! 1Kir 8,66b

Gyermekkorunktól vágyunk az önállóságra, hogy a magunk akaratából azt tehesük, amit igazán szeretnénk. Sokszor öröm tölt el, ha valamit önállóan, saját erőnkből, külső segítség nélkül sikerül megvalósítani, különösen a fiatal felnőttkor hajnalán. De nem mindig van ez így.

Mária, a nagykorúság küszöbén álló tiszta életű hívő olyan mély létkérdésekkel került szembe, ahol az öntudat és önbizalom kérdései eltörpültek a pusztulás kiáltó veszélye mellett. Terhességével árnyék borult múltjára, jelenére és jövőjére. Bizonytalanná vált erkölcsi megítélése (paráznság vádja), családi állapota (jegyeség felbontása), társas helyzete (kiközösítés), pusztá léte (megkövezés). Ha mi is voltunk valamelyest olyan helyzetben, mint ő, hogy minden léterületen meggyengülést, pusztulás veszélyét tapasztaltuk, akkor tudjuk, hogy legkevésbé sem szeretne az ember ilyenkor egyedül, segítség nélkül maradni. Önbizalmi kérdéseinket félretéve ilyenkor megmentőért kiáltunk, és ez így van jól.

Mária is tanúja, hogy ilyenkor Isten válaszol. Segítő kezet kínál nekünk hatalmas tetteivel. S szeretné, hogy ne engedjük el ezt a kezet akkor sem, ha bajunk megoldásra talált kegyelméből. /BD/

Egyszer, amikor egy hatalmas fa árnyékában ültek, szörnyű rémületükre egy tigris közeledett feléjük. A varjú azonnal felleppent a fára. A vadmacska azonban, mintha megbénult volna, ülve maradt, csak rimánkodni tudott a varjúnak:

– Kedves barátom! Most bizonyítsd be barátságodat! Eszelj ki valamit, hogy ebből a halálos veszélyből megmeneküljek!

– Ez csak természetes, kedvesem. A bajban ismerhető meg az igazi barát. Egy derék barátnak a saját életét is kockára kell tennie, hogy társát megmentsen. Ami szerény erőmből telik, mindent elkövetek megmentésedre.

...

A kutyák gyorsan a varjú után futottak, és a pásztor is utánuk eredt. A varjú hol leszállt a földre, hol felleppent. Ezt a játékot addig folytatta, amíg a kutyák a tigrist észrevették és megfutamtították.

(A vadmacska és a varjú. Indiai népmese)

Önállóság szemben a segélykéréssel

Olvasmány:

Lk 1,46–55

„...mert nagy dolgokat tett
velem a Hatalmas, és szent
az ő neve...” (Lk 1,49)

Magunktól kell segítséget kérni Istentől. Ebben önállónak kell lennünk.

Igével zárd a napot! Zsolt 24,8

A Biblia két év alatt: Jón 3,1–4,11; Jel 5,7–14; Péld 28,17–18

28. ✧ péntek

Bűnös gazdagság?

Olvasmány:
Ézs 5,8-30

„Citera és lant, dob, fuvola és bor mellett lakmároznak, de az Úr tetteit nem veszik észre, kezének munkáját nem látják meg.” (Ézs 5,12)

Minden gazdagság bűnössé válik, amelyről azt hiszik, hogy az övék, mert elszakítják Istentől.

Természetessé vált emberi vágyunk a szerzés és birtoklás az édenből való kiűzetés óta. Jelentős örömforrás, melyből más-más mértékből meríthetünk. Van-e ezzel bármi gond?

Az egyik kísértés ebben, ha szívünk fő öröme itt rejlik: álmaink, vágyaink, gondolataink mind ekörül forognak. Ha ez a kincsünk, hozzátársul szívünk és életünk, sorsunk is, egészen a látható világ végső pusztulásáig. Ennek következménye a másik csapda: annyira lekötnek saját tetteink, hogy nem vesszük észre Isten kezének munkáját. Így sem feltétlenül unalmas vagy kudarcokra ítélt a földi élet, de kimarad belőle mindaz, ami az örökkévalóságra szól: hit, kegyelem, mennyország. Pedig mindezekre, különösen a kegyelemre nagy szükségünk van, ha a meggazdagodás útját bűnös, becstelen módon jártuk. Sokan tiltakoznak e harmadik ellen, és ez nagyszerű, ha valóban tiszta kézzel (nemcsak felelőtlenül „tisztá” lelkiismerettel) gazdálkodunk. De mi a helyzet az első két

kísértéssel? Ezek nem a forint mennyiségén múlnak, nagyon kis összegek rabjává is válhatunk, tehát nemcsak a gazdag emberek problémája lehet.

Kérjünk ma olyan szívet Istentől, melynek legnagyobb öröme a Mindenható tetteiben gyönyörködni, s a többi ehhez – ha van, ha nincs – kár és szemét. /BD/

Didergő szívek. Létbizonytalanság. / „Mi lesz, ha holnap...?” – Megborzong a lélek. „Kevés! Nem elég! Nem lehet kibírni!” / Felcsapó indulatok, tört remények.

...
Ember embernek farkasa. Üvöltünk, / Mert félünk csendben lenni. Nincs barát, Kivel a kertben szívesen leülnénk, / S kortyolgatnánk a békesség borát.

Utópisztikus világot teremtünk / Magunknak, altató illúziót,
Ahol a felső tízezer szegény lesz, / S gazdagon élhetnek milliók.

– Megváltónk a „jelek” között sorolja, hogy a szeretet sokakban kihül.

...
Urunk, maradj velünk! Te légy reményünk! / Ránk szakadtak az „utolsó idők”.
Újítsd meg hitünk, éleszd fel bizalmunk, / Rád kitartóan várni adj erőt!
(Gerzsenyi Sándor: Feszültségben)

Igével zárd a napot! Zsolt 28,5

Milyen ötleted volna arra, miként mutassa meg Isten az ő hatalmát életeden keresztül? Egy gazdag, kibontakozó élet? Nagy család, elismertség? Egy hirtelen nyeremény? Csak ámulna a világ.

Van ezekben az ötletekben egy közös vonás: mind kényelmünket, földi örömlünket szolgálják. Csak véletlen összefüggés, vagy tulajdonképpen ez a fontosabb: nekünk jó legyen? Általában ilyen ötleteink vannak Isten dicsőségét bemutató, és ő sokszor meg is adja ezeket, de mi van, ha másképpen dönt? Ha erőtlenségünkön, kényelmetlenségünkön, bajunkon keresztül kíván megnyilvánulni (2Kor 12,9)? Merthogy neki erre is van hatalma, sőt joga. Jó társai vagyunk-e, ha a bajok láttán e kettőt vagy valamelyiket elvitatjuk? Nem mi vagyunk vakok, ha mindezen árnyékos utakon nem látjuk meg kegyelmét?

A történet végére a vak volt az, aki – lelkileg is – tisztán látott, a hitetlenek pedig fizikai látásukat, legalábbis észlelésük pontosságát elvesztették (9. v.). Lássuk meg, ismerjük fel Isten szabadságát életutunk alakítására – ez jelenti a valódi, szellemi vakság végét –, és tegyük első helyre szívünkben: „Uram, hadd legyenek nyilvánvalóvá rajtam cselekedeteid!” /BD/

Ki a vak?

Olvasmány:

Jn 9,1-12

„Jézus így válaszolt: »Nem ő vétkezett, nem is a szülei, hanem azért van ez így, hogy nyilvánvalóvá legyenek rajta Isten cselekedetei.«” (Jn 9,3)

Ha nem látod meg Isten hallatlan kegyelmét életedben, akkor különleges csodáit sem fogod észrevenni.

Egy vak meghallja messziről
a sokaság zaját,
Oly régen hívja, várja Jézust,
Dávidnak Fiát.

...
A hit szemünket nyitja meg,
– ő Urunk, adj hitet,
Hogy szemlélhessük
mindörökre dicsőségedet!
(A. Frostenson: *A vak Bartimeus*
Rezessy László fordítása)

Igével zárd a napot! Zsolt 64,10

30. ✧ vasárnap – advent első vasárnapja

Egyiptomból hívtam ki fiamat

Olvasmány:
Hós 11

*„Még gyermek volt Izráel,
amikor megszerettem, Egyip-
tomból hívtam ki fiamat.”
(Hós 11,1)*

Jézus Krisztusnak mind-
egy, hol vagy, hol élsz.
Ha ott is maradsz, magá-
hoz tud hívni, hogy vele
is legyél.

Elérkeztünk egy új adventhez. Minden évben egy hónapot töltünk azzal, hogy várakozni tanulunk. S minden évben van mit, hiszen a türelmetlenség még nem tűnt el az életünkéből.

Hóseás itt Isten szerető elhívásáról beszél. Arról, hogy a Messiás közösséget vállal majd Izráellel. Nem a gazdag és sikeres Izráellel, hanem a szegénnyel és rabszolgaságban levővel. Isten nem akkor szerette meg népét, mikor amúgy is szeretetre méltó volt, hanem elesettségében. Jézus mint ember közösséget vállalt az üldözöttel, a hontalannal. Nemcsak szóban tette mindezt, hanem köztük tartozott. Milyen nagyszerű ez! A Megváltó mellettem van, amikor teljesen egyedül vagyok. Lehet, kerülhetek olyan helyzetbe, ahol senki nem beszél a nyelvetem körülöttem, talán senki nem osztozik a hitemben, ahol élek. Jézus ekkor is mellettem áll. Ráadásul ő már régen erre készült, hogy ne maradjak egyedül. Mikor magányos vagy, gondolj erre, a Megváltó már rég felkészült a

helyezetedre. Vigyáz rád, őt nem éri semmi felkészületlenül.

Köszönd meg Jézus jelenlétét az életedben! S ezen a héten figyelj oda jobban a környezetedben élő magányos emberekre, akiknek nincs semmijük! /VF/

Megváltóm szól nekem:
Gyermek, kicsiny erőd?
Nyugtot találsz bennem,
Leszek a segítőd!

...
Ha érzem végnapom,
Hogy ím, itt a halál,
Bátran elmondhatom:
Jézus mellettem áll.
(E. M. Hall
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 348)

A Biblia két év alatt: Mik 5,1–6,8; Jel 7,1–8; Péld 28,23–24

**Imaáhítat: Könyörögjünk Krisztus várására alkalmas lelkiületért
és magatartásért! – 1Pt 4,7**

30. ✧ vasárnap – advent első vasárnapja

Egy olyan várakozásról, tudásról szól az ige, amiről néha úgy érezzük, hogy soha nem fog teljesülni. Miért mondja János, hogy aki Istentől született, az nem vétkezik? Miközben látjuk a magunk életét, hogy mennyi bűnünk van még. János, ez az idős ember, aki írja a levelét, nem látná, érezné ugyanezt? Azonban mégsem adja fel ezt a várakozását, nem mentegeti sem magát, sem más: aki Istentől született, az nem vétkezik. Ebből nem engedhet, és mi sem engedhetünk. Nem szeretnék itt exegetikai kérdéseket boncolgatni, csupán annyit szeretnék mondani, hogy látjuk azokat az embereket, akik beletörődtek bűneikbe, és már nem is harcolnak ellenük. Megvonják a vállukat, és továbbmennek. Félelmetes és elretentő állapot ez, amitől minden erőnkkel óvakodnunk kell, ahogy a bálványimádástól is.

A mi segítségünk ebben a harcban az, hogy eljött az Isten Fia, és képességet adott nekünk arra, hogy felismerjük az Igazat, és ezért vagyunk az Igazban is. A hívő élet folyamatos törekvés a Krisztusban maradásra. Ha bűneink akadályoznak ebben, akkor nem nehéz lemondanunk róluk.

Kérd ma az Urat, hogy ne legyen az életedben egyetlen olyan bűn se, amit megtűrsz, és nem akarsz megszabadulni tőle! S akkor el fog jönni a szabadulás napja is. Bízz ebben! /VF/

Azt mondjátok: pénz az idő! De több is ez annál,
mert, ha lejárt, úgy nincs az a pénz, az a kincs, amiért még
egy pici másodpercet akárcsak bérbe vehetnél.
Ámde, ki adhat időt, hisz senki se' gazdag időben?
Az örök Isten ajándékozza kegyelmi időként,
hogy ne csupán a mulandó értékekre feccsereld:
az igaz Istent ismerd meg, és azt, aki eljött
Őt bemutatni neked, ki benne jelent meg a földön.
Így nyersz majd az időnél sokkal többet, amely már
Isten élete benned, örömteli és örök élet.
(Balog Miklós: Azt mondjátok...)

Eljött az Isten Fia

Olvasmány:
1Jn 5,18-21

„De tudjuk, hogy eljött az Isten Fia, és képességet adott nekünk arra, hogy felismerjük az Igazat...” (1Jn 5,20a)

Azért kereshetjük Jézus Krisztusban az igaz Istent, mert van rá képességünk, hogy felismerjük Istent. Megdöbbentő.

November ✧ Advent ✧ 49. hét

Vasárnapi iskola: *Akinek van füle, hallja meg! (1.) – Jel 2,1-11*
Aranymondás: *Jel 2,10b*

1. ♦ hétfő

Várom az Urat

Olvasmány:
Ézs 8,11-18

*„És várom az Urat, aki
Jákób háza előtt elrejtette
orcáját, és benne reményke-
dem.” (Ézs 8,17)*

A lélek istenvárása nem kapkodva és gondolatok között csapongva, hanem csak lecsendesedve és nyitottan válik istenlátássá.

A várakozás egy érdekes szemszögéről beszél itt Ézsaiás. A világban két várakozást állandóan megtalálhatunk: az egyik, hogy mindig rosszra számítanak az emberek, valami tragédiára. Amire ráfoghatják összes hibájukat és problémájukat. Míg mások mindig az eljövendő szép világot látják, s arról álmodoznak.

Mire várunk mi? Mi az Urat várjuk. Sem a rosszat, sem a jót nem várjuk. Hanem arra várunk, hogy az Úr cselekedjen. S azt soha nem tudhatjuk pontosan, hogy ez mit jelent a személyes életünkben. Azt azonban tudjuk, hogy mindezt az ő szentsége miatt fog cselekedni. Akkor, ha elrejtí önmagát előlünk, akkor sem reménykedhetünk másban, nincs is kiben. Arra várunk, hogy megszenteljen minket. A szentség elkülönülést is jelent. Egy szent, egy Krisztus-követő, ha másban nem is, de várakozásaiban különbözik a körülötte levőktől. Ugyanabból az eseményből egészen más következtetésre jut. Arra, hogy még szentebbül kell élnie.

A mai napon figyeld meg, hogy mik a várakozásaid, mikor hallod a híreket a gyülekezetben és a világban! Kérd az Urat, hogy mindezek a szentebb életre készítsenek! /VF/

Krisztust váró lelkek,
Kik sokszor úgy féltek,
Az ő szavát figyeljétek!
Bízon hallgassátok,
Így szól nagy Királytok:
Ne féljétek, tanítványok!
Itt vagyok,
Bízzatok!
Szenvedésben társak,
Üdvösséggel várlak!
(R. Zeller. Baptista
gyülekezeti énekeskönyv, 546)

Igével zárd a napot! JSir 3,25-26

2. ✧ kedd

December

✧ Advent ✧
49. hét ✧

Heródes az egyik leggonoszabb királya volt a világtörténelemnek, mivel attól rettegett, hogy valaki el akarja venni tőle a hatalmát. Minden tettét ez a félelem határozta meg.

Ezért volt döbbenetes számára a bölcsek kérdése: Hol van a zsidók királya, aki megszületett? Pontosan tudja, hogy kihez kell fordulnia, ha egy ilyen kérdésre választ akar kapni. Azonban valójában mindez nem érdeklő, csak félelemmel van tele. Vannak a mi életünkben is olyan kérdések, melyekre tudni szeretnénk a választ, s tudjuk is, hogy kihez kell fordulnunk a válaszokért. Isten ígéjéhez és az Isten embereihez. De kérdés, hogy miért van szükségünk a válaszra? Azért, hogy engedelmeskedjünk neki, vagy esetleg van valamilyen más szándékunk? Tudjuk, hogy Heródes mire használta fel az írástudók válaszát. Olyan elrettentő ez nekünk, bibliaolvasó embereknek. Isten ígét, ígéreteit és a próféciákat ilyen gonoszul is fel lehet használni? Igen, ha a mi emberi szándékunk nem tiszta és Isten által megszentelt.

Ma azt kérd, hogy Isten ne csak a válaszokat adja meg a kérdéseidre, hanem tisztítsa meg szívedet és annak szándékait is! /VF/

Hol kell megszületnie a Krisztusnak?

Olvasmány:
Mt 2,1-6

„Te pedig, Betlehem, Júda földje... fejedelem származik belőled, aki legeltetni fogja népemet, Izráelt.” (Mt 2,6)

Jézus Krisztust önmagáért kell keresned, nem csupán valami elképzelt haszon reményében.

Ha reád gondolkodok, ó, Betlehem,
Nagy öröm tölti el a kebelem.
Istenünk nagy kegyét itt láthatom,
Jézusom kegyelmét csodálhatom.
Felvette a nyomort önkéntesen,
Megjelent egy kicsiny, szegény helyen,
Nem hiú pompa közt, nem gazdagon,
Pedig a menny üdve nála vagyon.
(Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 80)

Igével zárd a napot! Mik 5,3

A Biblia két év alatt: Náh 1,1-2,14; Jel 8,1-5; Péld 28,27-28

401

A pogányok világosságává teszlek

Olvasmány:
Ézs 49,1-6

*„A pogányok világosságává teszlek, hogy eljusson szabadtásom a föld határáig.”
(Ézs 49,6b)*

Jézus Krisztus az isteni Örök Fény, akinek teljesen meg kell világosítania bennünket.

Tegnap Heródesről olvastunk, aki az ige világosságát végtelen gonoszságra használta fel. Ma azonban a világosság hasznáról beszél az igénk.

Ézsaiás, de Isten minden embere átéli, hogy hasztalannak érzi a munkáját és szolgálatát, amit végez Istenért és az ő országáért. Azonban Isten soha nem így lát bennünket, még életünk legsikerlenebb korszakaiban sem. Ügyünk, életünk folyamatosan előtte van. S nem csupán annyit akar mondani, hogy jól van, jámbor és hű szolgám. Hanem azt is, hogy sokkal többet végez el általunk, mint amit gondolnánk.

Idézzük fel a kereszt eseményét! Jézus a kereszten függ, és hirtelen sötétség támad. Érzései szerint még Isten is elhagyta. Azonban tudta, hogy ebben a sötétségben és elhagyatottságban rejlik az emberiség megváltása. A legnagyobb sötétségből világosság lesz, amit soha többé nem lehet legyőzni. Ez a világosság jutott el hozzánk, pogányokhoz is. Áldott legyen érte az Úr neve!

Köszönd meg, hogy te is ebben a világosságban élhetsz! S azt, hogy éle ted legsötétebb óráiban mindig közel volt az Isten világossága. /VF/

Te égből jött nagy fényesség,
Napfény, amely földre szállt!
Égi csillag, életszentség,
Úzd el már az éjszakát!
Csodás fényed járja át
A föld minden tájékát!

Adj, Urunk, hát szent ígédnek
Gyors és győztes terjedést,
Térdre hullva míg megtérnek
Mind a népek szerteszét,
És az idők végtével
Mint szent Bíró jössz majd el!
(R. Stier. Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 482)

Igével zárd a napot! Zsolt 98,2

A legtöbb tárgynak, embernek, eseménynek jól meghatározható helye van. Lehet, hogy éppen mi nem tudjuk, hogy hol is van ez, de mégis biztosan tudjuk, hogy valahol helye van.

A Zsidókhoz írt levél arról beszél, hogy az Úr Jézus helye hol van. Beszél a dicsőségéről, szerepéről a teremtésben és a megváltás nagy művében. Itt most egészen egyszerűen foglalja össze mindezt: az Atya Isten jobbján van a helye a mennyben. S ez egyedül az övé, senki másé.

Miért fontos ez? Azért, mert segít a hozzá való viszonyulásunkban. Tanít arra, hogy imádnunk és dicsőítenünk kell őt, mert övé minden hatalom. Továbbá hozzá kell tartoznunk, hiszen Jézus ellenségei mind legyőzettek. Másrészt tanít arra, hogy a mi üdvösségünk az ő kezében van. A legnagyobb hatalom kezében, aki a mi üdvösségünkért munkálkodik. Megnyugtató az a tudat, hogy a mennyei trónszéken ülő életét adta az üdvösségünkért. S ránk vár a mennyben. Amikor megérkezünk a mennybe, akkor az lesz a legmegnyugtatóbb, hogy Jézus ott ül Isten jobbján.

Amikor a mennyre gondolunk, ne feledjük, valaki olyan vár ránk ott, aki mindent megtett azért, hogy ott legyünk! Légy hálás érte! /VF/

Ülj az én jobbmra!

Olvasmány:
Zsid 1,5-14

„Az angyalok közül kinek mondta valaha: »Ülj az én jobbmra, amíg ellenségeidet lábad számolyává teszem!«” (Zsid 1,13)

Az isteni mindenhatóság Jézus Krisztus kezébe adatott, hogy sose csüggedjünk, ha hívei vagyunk.

Úr Jézus, csodállak, / Szeretlek, imádlak,
Mert trónod elhagyva / Megszülettél.
Bölcsődnél angyalok, / Mennyei szöszatok,
Mégis a bűnös nép / Közé jöttél.

...
Hát még hogy csodállak, / Ujjongva imádlak,
Ha veled fenn leszek / A mennyi ölen!
Megváltott nép között, / Fehérbe öltözött
Győztesként örökre / Imádlak én!
(Békefi Pál. Zeng az ének 1., 15)

Igével zárd a napot! Zsolt 21,2

5. ✧ péntek

Királyod érkezik hozzád

Olvasmány:
Zak 9,9-17

„Örvendj nagyon, Sion leánya, ujjongj, Jeruzsálem leánya! Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas, alázatos, és számaron ül, számárcsikó hátán.” (Zak 9,9)

Jézus Krisztus királyi vendég mindenkinél, mialatt mi vagyunk állandóan az ő királyi vendégei.

Jézust tegnap a mennyei trónon ülve láttuk. Ma pedig alázatosan érkezik Jeruzsálembe egy számárcsikó hátán ülve. Mennyire más a két kép, és mégis mennyire hasonló! Az emberek világunkban trónon ülve szerették volna látni a Messiást. A trónon, ami minden hatalmat biztosít neki, hogy megszabadítsa a népét és bennünket is.

Jézus azonban másképp érkezik meg. Számárháton, hogy senki ne a harcot várja tőle, hanem a sokkal fontosabbat, a békességet. Olyan békességet, amihez nincs szüksége fegyelemre. Olyat, ahol a legelesettebb emberek megszabadulnak, a fogságban és függőségben levők megszabadulnak, a betegek meggyógyulnak. Krisztus királyként ezt hozza el. Az emberek azonban nem ilyen Messiásra vágnak. Vizsgáljuk meg ma mi is az életünk! Mit várunk Jézus Krisztustól mint uralkodóntól? Vajon nem az a mi problémánk, hogy ő egészen mást akar adni, mint amit mi várunk? Néha ezt meg kell vallanunk előtte. Uram, én nem ezt vártam. S ő csak annyit fog

mondani: Gyermekem, bízz bennem, a legjobbat készítettem el neked.

Imádkozz ma így: Köszönöm, Uram, hogy nem azt adod mindig, amit vártam, hanem azt, ami a legjobb nekem. Bocsáss meg, ha néha mégis zúgolódtam emiatt! Te vagy az uralkodója az életemnek, nem én. /VF/

Számodra most van víg virágvasárnap.

Hangos hozsánna hangja hízeleg.

Nem ismer senki, mégis mind szeret,
sok jót remélve tördel pálmaágat.

...

Később kimondják, hogy benned csalódtak,
s elmondanak minden hazug csalónak,
pedig mindez saját szívükbe' rejtett...

Ezt tudva, már most bocsáss meg nekik,
örök próféciák beteljesednek,
készülj fel rá: nagyhét következik...!
(Balog Miklós: Ünneprontás)

Igével zárd a napot! Ézs 62,11

Várjuk Jézus uralkodását. S tudjuk azt, hogy ez az Isten országában kezd már kibontakozni itt a földön is, és nincs kétségünk afelől, hogy egyszer teljesen meg is fog valósulni.

Ézsaiás itt arról prófétál, milyen lesz a Messiás uralma. Ő az ószövetségi próféták közül a legjobban ismerte, belülről is, hogy miként működik egy királyi udvar. A politika legbelső és legfelső köreit ismerte. Épp ezért ő a legalkalmasabb arra, hogy beszéljen a Messiás uralkodásáról.

A Messiás igazságosan fog uralkodni, nem hallomás után fog ítélni, hisz ő ismeri az emberek szíveket és azok gondolatait. Ugyanígy fontos, hogy az emberei is igazságosak lesznek. Azok a vezetők, akikre szolgálatot és feladatot bíz. Az igazság nem vész el útközben Isten országában. Mindig jellemző lesz rá. Ez azt is jelenti, hogy amikor várjuk a Messiás uralmát, akkor mi is hozzá hasonlóan kezdünk cselekedni. Ítéleteink igazságosak lesznek, olyan lesz az életünk, mint amit a második vers leír.

Isten országában nemcsak az uralkodó lesz ilyen, hanem mindenki, aki oda tartozik hozzá. A mi Krisztusra való várakozásunk sohasem tétlen, hanem igyekszünk országához méltóan élni.

Olvasd el újra a második verset, és kérj ilyen vezetőket a gyülekezeteden és egyházadban! A mottó a mai napra a következő legyen: A nemes lelkű nemesen gondolkodik! Légy Isten országának nemese! /VF/

Igazságosan fog uralkodni

Olvasmány:
Ézs 32,1-8

„Igazságosan fog uralkodni a király, és törvényesen fognak vezetni a vezérek.” (Ézs 32,1)

Aki átadta magát Jézus Krisztusnak, az tudja, hogy ő mindig igazságosan uralkodik.

A Megváltó nem törzsvezér.
Ereje több, ereje más:
ő óriásabb óriás!
ki két karjával általér

minden családot s törzseket.
Egyik karja az igazság,
másik karja a Szeretet...
Mit ér nekünk a Test, a Vér...
(Babits Mihály: Eucharistia)

Igével zárd a napot! Jer 23,5

7. ✧ vasárnap – advent második vasárnapja

Származása visszanyúlik a távoli múltba

Olvasmány:
Mik 5

„...belőled származik az, aki uralkodni fog Izráelen. Származása visszanyúlik a hajdankorba, a távoli múltba.” (Mik 5,1b)

Mi csak a kicsiny kezdetet látjuk, a vesződéses munkát, a sokszor fárasztó várakozást. Isten azonban a végkifejletet, a jövőbeni áldást is látja már!

Bizonyára küzdelmes hetet hagytunk a hátunk mögött. Van, amiben győztünk, amiért hálát is adhatunk, de ha maradtak csüggesztő bajok, figyeljünk most az Úr vigasztaló ígérére!

A hatalomimádó világ hatására sokszor mi is valami *lenyűgöző tényezőtől várnánk sorsunk jobbra fordítását*. Igénk arra emlékeztet, hogy az Úr többnyire kicsiny kezdetekből bontja ki szabadítását. A Messiást sem Rómából, a világ fővárosából, hanem a jelentéktelen Betlehemből, onnan is törekeny csecsemőként indítja majd el világmegváltó diadalútjára.

Ha elkeseredve úgy véljük, *kicsinységünk miatt elfeledkezett rólunk az Úr*, jusson eszünkbe, hogy már a távoli múltban, a világ alapjainak fölvetése előtt is mi voltunk az ő gondolata! Majdani megváltásunkat tervezve már akkor is velünk törődött, mert *„ő előbb szeretett minket”* (1Jn 4,19). Ő most is, és mindig szeret...

Mindez nem zárja ki életünkben a bűn alá rekesztett világban olykor ránk törő szenvedést,

melytől megriadva, félve kérdezzük: Meddig? A válasz: *„Csak annyi időre... amíg”* (2) üdvre felkészítésünk érdekében szükségben. Akkor aztán megérkezik a jó Pásztor, *„az ÚR hatalmával”* (3). Így és ezzel ad ismételt részenyhülést övéinek addig is, amíg Jézus Krisztus visszajövetelekor bevisz minket minden nyomorúságtól mentes, csorbítatlan hatalmával uralt örök országába. /GyK/ Magasztallak, Uram, a kicsiny kezdetből kibontakozó világmegváltó művedért, amelybe az én porszemnyi lényem felszabadítása is belefért!

Éjek éjén, / Bűnök mélyén: / Rajtunk bánat árnya ül.
Égre nézve, / Istent kérve / Bízunk, hogy majd földertül.
Vágyva várva Messiásra, / Hogyha támad égi jel,
Szívünk tárva: / Készen várja, / Zengjük mind: / Az Úr közel!

Eljön fényben, / Égi dicsben, / Minden szem meglátja őt;
Népe várja, / Készen állva, / Mint az érte érkezőt.
Készülj hát a végső napra, / Mert a jötte már közel.
Kórus hangja / Zengve mondja: / Jöjj, ó, jöjj, / Immánuel!
(Bácsi Sándor. Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 62)

A Biblia két év alatt: Zof 3,1–20; Jel 10,8–11; Péld 29,12–14

Imaáhítat: Könyörögjünk szolgáló szeretetért!
– 2Kor 5,14–15

7. ✧ vasárnap – advent második vasárnapja

Az Úr Jézus vissza fog térni. Ebben kevesen hisznek, de mindenki mással együtt ők is meg fogják tapasztalni, hogy ez igaz. Az elutasítók számára az Úr visszaérkezése *félelmetes, váratlan és pótolhatatlan veszteséggel járó esemény lesz.*

Ezzel szemben mi, akik hiszünk, a legnagyobb ünnephez érkezünk.

(1) *Teljes szívvel örülhetünk.* Az Úr Jézus láthatatlan és valóságos jelenléte mindig örömforrásunk lehetett. Am megérkezésekor a színről színre látás élménye ezt kibeszélhetetlen módon felfokozva kárpótol majd minket a földi lét könnyeiért.

(2) *A visszaérkezés időpontja számunkra is titok,* bár a ténye nem. Ha az Ige intését követve éberségre törekedtünk, s készséggel vállaltuk az ő szolgálatát, akkor bizakodva fogadhatjuk őt, bármikor jönne is, hiszen számadásra készen várjuk őt életünk gyümölcseivel.

(3) *Urunk visszatérése számunkra a fölmagasztalást hozza el.* Ígéretes mennyei polgárjogunk lehetőségeit immár elérhetjük. Jézus Krisztus örökös társaiként vele lehetünk örökké. Átvethetjük Megváltónk kezéből a hűség jutalmát, az igazság koronáját.

Mi várjuk őt! /GyK/

Uram, segíts meg, hogy mennyei polgárhoz méltó élettel várhassam a teljes megváltásunkra visszaérkező Üdvözítőt!

Mi várjuk az Úr Jézus, mikor jön,
Mi várjuk az Úr Jézust, mikor jön,
Mi várjuk az Úr Jézust,
Várjuk az Úr Jézust,
Várjuk az Úr Jézust, mikor jön.
...
Mi várjuk az Úr Jézust, mert eljön,
Mi várjuk az Úr Jézust, mert eljön,
Mi várjuk az Úr Jézust,
Várjuk az Úr Jézust,
Várjuk az Úr Jézust, mert eljön.
(Zeng az ének 1., 48)

Mi várjuk az Úr Jézust, mert eljön

Olvasmány:
Fil 3,15-21

„Nekünk... a mennyben van polgárjogunk, ahonnan az Úr Jézus Krisztust is várjuk üdvözítőül...” (Fil 3,20)

Ha szeretjük az Úr Jézust, akkor örömmel gondolunk arra, hogy találkozni fogunk vele, és többé soha nem kell elválnunk tőle. Készülünk-e a nagy találkozárra?

December

✧ Advent
✧ 50. hét

Vasárnapi iskola: *Akinek van füle, hallja meg! (2.) – Jel 2,12-29*
Aranymondás: *Jel 2,17*

8. ✧ hétfő

Méznél édesebb isteni ígéretek

Olvasmány:
Zsolt 119,97-106

*„Milyen édesek ínyemnek
ígéreteid! Édesebbek, mint
számmak a méz.” (Zsolt
119,103)*

Mielőtt a Biblia világmé-
retű elterjedéséért ese-
deznénk, vizsgáljuk meg,
hogy vajon a mi szívün-
ket Isten igéje birtokba
vehette-e már bennünk!

*„Bibliám, Bibliám, nem mondom én le rólad” –
harsogtuk az éneket mi, a háború utáni újpesti
baptista kisfiúkör szépreményű tagjai. Han-
gunk betöltötte az imaház bibliaköri helyiséggé
fölmagasztalt szűk padlásszobáját. Éreztük,
hogy az Úr szeret. Boldogok voltunk.*

Talán azért jött elő ez az emlék, mert akkor-
tájt tudatosodott bennem – egy évvel a megté-
résem előtt –, hogy mit is jelent nekem a Biblia.
A játékaimat vagy a könyveimet *tárgyakhoz illő-
en kedveltem*. A Bibliát azonban *személyekhez* illő
érzülettel szerettem.

Az Ige iránti *személyes szeretetem* létrejöttét
környezetem szóhasználata is elősegíthette. Rit-
kán hallottam így: *„Azt olvastam a Bibliában...”*,
gyülekezetünk tagjai rendszerint úgy hivatkoztak
a Szentíráásra, mint ahogy egy *személyre* szokás:
„Azt mondja a Biblia...” Még a gyermekének is ezt
tette: *„Jézus szeret engemet, a Biblia mondja ezt”*.

A kezdősorban idézett éneket már nem
harsogom, életem hittapasztalatainak többletél-

vel olykor azért ma is dúdolgom. Örülnék, ha ti, akik az Úr által mellétek
rendelt, hú barátként ismeritek a Bibliát, most együtt énekelnétek vagy leg-
alább mondanátok velem: *„Bibliám, Bibliám, nem mondom én le rólad, Bibliám,
Bibliám, többé el nem hagylak!”* /GyK/

Uram, köszönöm, hogy amikor a Bibliát olvasom, elküldöd hozzám a Szent-
lelket, hogy elvezessen az igeszakaszban rejlő élő üzenet megértésére!

Ó, drága Könyv, te istenadta,
Te vagy a kincs, melynek örvend a szív!
Az igaz célt fényed mutatja,
Tebenned buzog tiszta életvíz.
Tetőd el nem választ semmi sem,
Általad mindig az Úr szól nekem.
(J. Chr. Hopfensack. *A hit hangjai*, 133)

Igével zárd a napot! Zsolt 19,10-11

Néhány éve egy zenéhez értő fiatal társul hívtam egy missziói utamra. Bár megígérte, de a megegyezett időben hiába vártam, egyedül kellett útnak indulnom. Később távolmaradását firtató kérdésekre széles mosollyal válaszolta: „*Nem jött össze.*”

A hazugság talán még nem, de az adott szó könnyen vétele ma már keresztény körökben is föllelhető. Ha viszont ez állandósul, akkor odalesz a missziókat hatékonyra tevő, az átlagembereket *messze felülmúló* igazságunk (vö. Mt 5,20).

A szándékoltan ködös beszéléstől a Megváltó is óvta tanítványait, így tanítva őket: „*a ti beszédekben az igen legyen igen, a nem pedig nem...*” (Mt 5,37)

Pál, mióta újjászületett, eszerint élt és tanított. Érthető tehát, ha tisztázni akarta magát, amikor megbízhatatlansággal gyanúsították alaptalanul. Az általa követett Krisztusra hivatkozik, aki az Atya megváltásunkra mondott „igen”-jét a tett „igen”-jével erősítette meg a Golgotán. Ha az ő lényét jellemző egyértelműség, nyitottság Lelke által megvalósulhat bennünk, ez másokkal való kapcsolatainkra is kihat, és a legcsofálatosabb élménnyel ajándékoz meg minket: „*Ha... a világosságban járunk, ahogyan ő maga a világosságban van, akkor közösségünk van egymással, és Jézusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.*” (1Jn 1,7) /GyK/

Istenem, aki a szívembe látsz, segíts meg, hogy mindig csak azt mondjam, ami igaz!

Istenem, őrizd szívemet,
Hogy álnokság ne csalja meg,
Bűnöktől mindig ment legyek,
És éljek tiszta életet!
...
Igazság lelkét add nekem,
Ha szólnom kell, bölcsen tegyem,
„Igen”-em bizton az legyen,
S ha „nem”-et mondok, legyen nem!
(K. B. Garve nyomán Fekete László
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 371)

Igével zárd a napot! 2Kor 7,1

10. ✧ szerda

Reménységgel ajándékozott meg

Olvasmány:
2Thessz 2,13–17

„...a mi Urunk Jézus Krisztus és az Isten, a mi Atyánk, aki szeretett minket, és kegyelméből örök vigasztalással és jó reménységgel ajándékozott meg...” (2Thessz 2,16)

Ahogy növekszünk Krisztusban, növekszünk a reménységben is, mert a mi Urunk a reménység Istene.

Jaj a reménytelen embereknek, de azoknak is, akik maguk gyártotta reménypótlékban bíznak. Ám boldogok, akiknek Isten örök értékekre alapozott reményt ajándékozott a kegyelem által.

Az Örökkévaló igéjében felkínálja nekünk a tartós vigaszt és az élő reménységet. E javakat a Szentlélek képes és kész elültetni a szívünkben. Ezt megkaphatja minden töredelemre jutott bűnös, aki az Úrhoz megtér.

Keresztényként is nagy szükségünk van a reményre, mert az Isten által nekünk ígért értékek legtöbbször a földi létben még nem nyerjük el. Mindez még csak részlegesen, a Szentlélek adta reménység által, az eljövendő teljesség zsengejeként, foglalójaként van meg bennünk. Ez a reménység Urunk visszatérése után lesz majd tapasztalattá, amikor beteljesedik az üdvözültekre érvényes ígéret: *„Nem éheznek, és nem szomjaznak többé... az Isten letöröl szemükről minden könnyet”* (Jel 7,16–17), és mi mindenkor az Úrral leszünk.

Ez a remény „jó” a szó legteljesebb értelmében. Jó, mert az egyedül jó Isten ajándéka, az ő jó Lelke plántálja szívünkbe, és jó, mert megsegít minket, hogy hittel és türelemmel tudjuk hordozni az amúgy sokszor keserű, de a reménység által megédesített élet terheit. /GyK/

Atyám, jöjj hozzám igéddel, hogy felélessze bennem ígéreteidbe gyökerező reménységemet!

Őbenne vesd halálig
Reményed horgonyát,
S biztos révpartra szállít,
Van néki gondja rád.
Bár késik a segítség,
S gyakran nem lelsz vigaszt:
Eloszlik bú és kétség
Előbb, mint véled azt.
(P. Gerhardt, ford. Sántha Károly
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 293)

Igével zárd a napot! Róm 15,13

Sok embert foglalkoztat a halál utáni tovább élés lehetősége anélkül, hogy az örökös lét tartalmára, minőségére is ügyelne. Ha aztán sejteni kezdi, hogy kárhozott vagy üdvözült állapotban élünk tovább, akkor az ezzel kapcsolatos teendők helyett elvi kérdések feszegetésébe menekül. Például: „*kevesen vannak-e, akik üdvözülnek?*” Azaz: mi lesz másokkal?

Mivel az Úr Jézus azt akarja, hogy mi üdvözüljünk, meddő töprengés helyett cselekvésre készítet: „*Igyekeztek bemenni a szoros kapun...*” Ti törekedjétek, és most ragadjátok meg a kegyelmet, mert a lehetőség elmúltán „*sokan akarnak majd bemenni, és nem tudnak*”.

Számos ember eljutott már a szoros kapuig. Fölébredt, vágyakozik a kegyelem után, de halogatja a belépést, mert nem tud szakítani régi élete megszokott vétkeivel, de értékeivel sem. Nehéz azt kimondani: „*Mindenről lemondok...*”

Tán meglepő, de Isten kegyének megnyerése érdekében még a múltó értékekről való lemondásra is kész lehet az emberszív. Ám mindennek hátat fordítva, sőt önsanyargatással sem juthat üdvét illetően birtokon belülre senki sem, ha nem találta meg a „kaput”, azt, aki így vallott magáról: „*Én vagyok az ajtó: ha valaki RAJTAM ÁT MEGY BE, megtartatik...*” (Jn 10,9)

Mondd ki tehát hittel, nemcsak azt, hogy „*Mindenről lemondok...*”, hanem azt is: „*ÉRTED, Jézusom...*” /GyK/

Istenem, segíts, hogy Lelked által megerősítve törekedjek arra, hogy elérjem üdvösségem!

Mindenről lemondok érted,
Jézusom, követlek téged.
Földiek helyébe, hogyha kérem,
Lelki kincset osztogatsz te nékem.
Mindenről lemondok
Érted, Jézusom.
(Kőrösi Béla. *Evangéliumi karénekek*, 41)

Igével zárd a napot! Péld 29,26

A Biblia két év alatt: Zak 1,14–2,4; Jel 12,10–18; Péld 29,21–22

Igyekeztek bemenni a szoros kapun!

Olvasmány:
Lk 13,22–30

„*Igyekeztek bemenni a szoros kapun, mert mondom nektek, hogy sokan akarnak majd bemenni, de nem tudnak.*” (Lk 13,24)

A mindent megtagadó „nem” önmagában kevés. Csak a Jézus Krisztusra kimondott, életre szóló „igen” teheti teljessé.

12. ✧ péntek

Nem mindenki megy be

Olvasmány:
Mt 7,15-23

„Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: Uram, Uram, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.” (Mt 7,21)

A lélek két szárnya: az igaz szó és a nemes cselekedet emelheti fel Istenzhez földhöz ragadt életünket.

Tegnap a mennyek országába vezető szoros kapuról olvastunk. Belépnénk, de megállít az Úr szava: *„Nem mindenki megy be...”* Úgy véljük, a hitetlenek biztosan nem, de az Üdvözítő kijelenti, hogy azok közül sem megy be mindenki *„aki ezt mondja nekem: Uram, Uram”*.

Ez nem azt jelenti, hogy ne szólítsuk Úrnak őt. Hogy mit sem számít, ha téves a róla szóló hitvallásunk; és nem baj, ha nem tükrözi az Úr iránti hódolatunkat elrendetlenedett istentiszteletünk. Hívőségünkhöz ugyanis hozzátartozik, hogy Úrnak nevezzük őt (1Kor 12,3b); lényeges, hogy hitelesen tanúskodjanak róla szavaink (Róm 10,9); és helyénvaló az istentiszteletet illető gondosságunk is (1Kor 14,40).

Mindez önmagában *nem elég*. Istent nem vesztegethetjük meg részleges életátengedéssel. Nem éri be a vasárnapunkkal, a hétköznapiakat is áldó uralma alá akarja vonni. Akkor fogadja el, hogy szeretjük őt, ha tőle vett szeretetünk kiárad felebarátainkra is.

A szó és a tett életünket teljességre juttató egységét elváró Úr önnön példájával bátorít minket a „bemenetelre” jogosító engedelmességre. Atyánk nem érte be reménységébresztő, szóbeli üdvígéretekkal. Megváltásunkat cselekedet által, Egyszülöttjét fölládozva vitte véghez (vö. 2Kor 1,20). /GyK/

Istenem, adj kegyelmet, hogy szavaim és cselekedeteim egymást kiegészítve mutassanak be téged az embereknek!

Uram, Uram! – mondhatom bár
Képmutatók módjára,
Nem segít az és nem használ,
Ha majd hív számadásra.
De a földi jótettek
Öröklétbe követnek;
Kinek hitét tett kíséri,
Az őt meg nem szégyeníti.
(Chr. Weisse, ford. Zábrák Dénes
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 386)

Igével zárd a napot! Hós 8,2-3

Ösztönösen ódzkodunk a parancsoktól. Még akkor is, ha az olykor értelmetlen utasítások mellett többnyire jó parancsokkal szembesülünk.

Istennek is vannak parancsai. Ezek kivétel nélkül jók, boldogító célzatúak.

Tevékenységének mennyei mozgatórugóját Jézus így tárja elénk: „*az Atya parancsolta meg nekem, hogy mit mondjak és mit beszéljek.*”

Bár személyesen nem hallhattuk az Úr Jézust, de az evangélium megőrizte számunkra az Atya parancsára elmondott tanításait. E forrásból merítve ismerhetjük meg a – fogalmazzunk most így – részparancsokat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy boldogok legyünk. Ha olykor egyik-másik részparancs nehezebbnek tűnik, egyszerre könnyebbé válik, ha megismerjük a részeket összegező főparancsot az Üdvözítő megfogalmazásában: „*Én pedig tudom, hogy az ő parancsolata örök élet.*”

Nehezen teljesíthető például az önmegtagadásra buzdító részparancs? Vállalhatóvá lesz, ha ráeszmélünk, hogy ezáltal egy fontos összetevőt valósítunk meg a főparancsból, amelynek jutalma maga az örök élet a mi Urunk Jézus Krisztus által! /GyK/

Parancsolata örök élet

Olvasmány:
Jn 12,44–50

„...*az Atya parancsolta meg nekem, hogy mit mondjak és mit beszéljek. Én pedig tudom, hogy az ő parancsolata örök élet.*” (Jn 12,49–50)

Isten minden parancsának egyetlen célja van: az, hogy mi, akik az édenből kiűzöttünk, ismét elnyerjük a vele való teljes és örök közösséget.

Atyám, ruházz fel mennyei erővel, hogy eredményesen tanúskodhassak az Úr Jézus Krisztus által megszerzett örök életről a ma még halálban veszteglőknek!

Jézusért élek egészen,
Néki, ímé, átadom
Minden vágyam, szóm és tettem,
Éjjelem és nappalom.

...

Szívvel, kézzel őt szolgálom,
Vele járom utamat;
Szent parancsát készen várom,
S így követem Uramat.
(A. Wyttenbach, ford. Tóth Gábor
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 317)

Igével zárd a napot! 1Jn 3,24

14. ♦ vasárnap – advent harmadik vasárnapja

A Sarjadék

Olvasmány:
Zak 6,9-15

*„Így szól a Seregek Ura:
Van egy férfi, akinek Sarja-
dék a neve, mert helyette
sarjad, és felépíti az Úr
templomát.” (Zak 6,12)*

Jézus Krisztus minden
nap után újraépíti, amit
előző nap leromboltunk.
Ezért áll még a világ.

Ha rátekintek a mai egyházra, megrémiszt annak állapota. Széthúzások, szeretetlenségek, hatalmi harcok, a küldetés teljes hiánya van jelen. Sokban hasonló a helyzet Zakariás korához. De egy lényeges eltérés mégis megállapítható. A Sarjadék eljött már. Ismerhetjük őt, sőt személyes kapcsolatban lehetünk vele. Így, még ha oly nehéz is ezt elhinni, az Úr templomának építésében vagyunk jelen. Vagyis az egyház épül, növekszik. Csakhogy ez az egyház láthatatlan egyház. Nem köthető egy felekezethez sem, hanem mindazok a hívők alkotják, akik valódi újjászületést követően, teljes odaszánással követik Jézus Krisztust. Akiknek fájdalmasak a saját bűneik, akik számára égető tűz a küldetés, nem szégyellik az evangéliumot, tudnak sírni mások elesett voltán, ezért mindent megtesznek, hogy széles körben megismerjék Isten mindenkit megelőző, előzmény nélküli szeretetét.

Épül az Úr temploma, és mikorra elkészül, újra eljön a Messiás.

Ebben a várakozásban vagyunk ma is, és advent időszakában talán még inkább fokozódik ez. Adjunk hálát az egyház építéséért! Adjunk hálát, hogy ebben az építkezésben mi is részt vehetünk! Kérjük az Urat, hogy felkészülten várjuk az ő visszajövetelét! /HZs/

Az építési módszerek halomban,
írásban, szóban bőven hangzanak.
Nagy hangzavar, a Lélek hallgatag,
s kiben van még, vagy már, az összeroppan.
De új reményt ragyogtat két olajfa,
s jelentését azonnal látja, hallja,
ki eddig nézte csak a szent romot,
mert szól az Úr: „Nem kell a módszered,
erőlködnöd sem kell már módfelett,
mert Lelkem épít lelki templomot!”
(Balog Miklós: „Lelkem által” – Zak 4,1-14)

A Biblia két év alatt: Zak 4,1-14; Jel 14,1-12; Péld 29,26-27

Imaáhítat: *Imádkozzunk, hogy visszatérő Urunk
készen találhasson! – Mt 24,42-44*

14. ✧ vasárnap – advent harmadik vasárnapja

„A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi, a kinyilatkoztatott dolgok pedig a mieink és a fiainkéi mindörökké” – mondja Mózes búcsúbeszédében több ezer éve. És ez azóta is így van. Nem lehet azt mondani, hogy meglepetés, ami történik a világban és benne mivélünk. Isten jó előre kijelentette, és azt akarja, hogy ehhez igazítsuk életünket. Ha nyitott szívvel és szemmel látjuk és értékeljük a világunkat, fel is fedezhetjük abban Isten szeretetteljes és kegyelmes munkáját. „Régen sokszor és sokféleképpen szólt Isten az atyákhoz a próféták által, ezekben a végső időkben a Fiu által szólt hozzánk.” Minden kijelentett dolog csúcspontja, beteljesedése, dísze maga a Fiu megtestesülése és munkája. Óréa mutattak a próféták, mint útjelző fények világítanak szavaik és vezetnek Jézus Krisztushoz. Ezek ellenére éppen az írásokat jól ismerő, prófétai szavakat ismételtető kiválasztott nép szeme maradt vakon. Egyszerűen nem hajlandóak észrevenni a hajnalcsillagot! Nem hajlandóak a hagyományok leplét elvenni a szemük elől. Pedig tudva tudják, hogy a prófétai szó nem emberi gondolat, hanem isteni kijelentés. Tudják jól, hogy mindez Krisztusra mutat. Mégis a kőszívük megmarad.

Mi a helyzet a mi szívünkkel? /HZs/

Miközben majd a Bibliát idézi,
a régi bút új örömmé igézi.
Beteljesednek ős jövendölések.
Nem múlnak el, akkor se', hogyha késnek.
Mit megígért az Úr, az mind igaz,
nincs ennél több és nincs nagyobb vigasz.
(Balog Miklós: Ha holt remények...)

Megbízható prófétai beszéd

Olvasmány:
2Pt 1,12–21

„Ezért egészen bizonyosnak tartjuk a prófétai beszédet, amelyre jól teszitek, ha mint sötét helyen világító lámpásra figyeltok, amíg felragyog a nap, és felkel a hajnalcsillag szívetekben.” (2Pt 1,19)

Ha befogadtad Isten prófétai üzenetét, akkor nem fogsz elkeseredni a jövő miatt.

December
✧ Advent
✧ 51. hét

15. ♦ hétfő

Azt készítette el az Isten

Olvasmány:
1Kor 2,6–16

„»Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett«, azt készítette el az Isten az őt szeretőknek.” (1Kor 2,9)

Mi sokféleképp próbálkozunk, hogy életünk jobb legyen, Isten meg egyszerűen boldoggá tesz.

Vegyük észre, Pál itt nem általában a világhoz szól, hanem a tökéletesekhez, a bevezettekhez (Károli-fordítás), szellemileg érett hívőkhöz (egyszerű fordítás), akiket már nem „tejjel kell táplálni”! Nekik kell Isten titkos, elrejtett bölcsességéről beszélni, azaz az evangéliumról, Jézus Krisztus megváltó munkájáról. Azért, mert voltak tévtanítók, akik titkos tudásról, gnóziról beszéltek. Mintha a Messiás kevés lenne, még kell valami vagy valaki a megváltás tökéletesítéséhez. Ma talán mosolygunk ezen, holott ugyanúgy jelen vannak hasonló megtévesztő tanítások. Legyen szó hagyományok túlzott tiszteletéről, túlhangsúlyozott szellemi ajándékokról, amelyek be nem tartása, meg nem léte akadály a üdvösségnek. Legalábbis e tanok hirdetői szerint. Holott igazából egyre van szükségünk: a Krisztussal való élő kapcsolatra. Hozzá pedig a golgotai kereszten keresztül jutunk, ahol Isten szeretete nyilvánult meg minden ember iránt.

Így ma sincsen más titkos bölcsesség, mint Jézus Krisztus megváltó munkája, és ami ebből következik: *„Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, és felebarátodat, mint magadat!”* Tegyük ezt, és élni fogunk! /HZs/

Hol nem lesz többé bűn, baj és betegség,
se bú, se kín, se könny, se jajgatás,
se kísértés, se zord halál nem lesz már,
se félelem, se holt-reményű gyász;
csak halhatatlan testű tiszta lélek,
szívárvány-szárnýú áldó fényözön,
és minden szépnek, jónak teljessége,
zavarhatatlan és örök öröm!
(Balog Miklós: *Legyőztél, Uram!*)

Ígével zárd a napot! Zsolt 31,20

16. ✧ kedd

December

✧ Advent ✧
51. hét

Sokan bújják a különböző bulvárlapokat, vagy olvasnak internetes újságokat azért, hogy megismerjék az aznapi vagy a közeljövő eseményeit a horoszkópokból, csillagokból. Minden ehhez hasonló jellegű kíváncsiság mögött a jövőtől vagy a múlt terhelt eseményeinek utóhatásaitól való félelem van. Örökös útkereső az ember, és szinte folyamatosan „újratervezésre” van szüksége. Miközben előttük van, elérhető közelségben találhatjuk meg a biztos jövőt adó kijelentéseket. Miért folyamodunk mégis talmi csillogást nyújtó megoldásokhoz? Mert valamennyien menthetetlenül tékozló fiúk vagy azok otthon maradó – de nem jobb – bátyjai vagyunk. Lázadunk a jó megoldások ellen, mert tévesen azt gondoljuk, azok tesznek foglyokká. Pedig nem. A bűn az, ami képes rabbá tenni. A valódi felismerésig sokszor a disznóvályúig kell eljutni. Ha rádöbbenünk igazi énünkre és bűneinkre, akkor a zsoltárossal együtt tudunk Isten kijelentéseiről nyilatkozni. Amelyek már nem terhek, hanem életet adó, tiszta fényű irányfények! Jussunk el mindnyájan ahhoz a sóvárgó vágyhoz, amiről a zsoltáríró ír, és jellemezzen bennünket az a féltés, ahogyan a író az elveszetteket látja! /HZs/

Az Ige világosságot gyűjt

Olvasmány:
Zsolt 119,129–136

„Igéed kijelentése világosságot gyűjt, értelmessé teszi az együgyűeket.” (Zsolt 119,130)

Az isteni igazságok befo-gadása iskolázottság nélkül is életintelligenciával ajándékoz meg.

Szent igéd hajnalcsillagunk
Vándorutunk számára.
Mint tudatlan hozzá futunk,
Bölcsé tesz fénysugára.
Te, égi fény
Éltünk egén,
Világíts a lelkünknek,
Tévúttól, bűntől ments meg!
(K. B. Garve
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 179)

Igével zárd a napot! Péld 6,23

A Biblia két év alatt: Zak 6,1–15; Jel 15,1–4; Péld 30,5–6

417

17. ♦ szerda

Igém eléri célját

Olvasmány:
Ézs 55,6–11

„...ilyen lesz az én igém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.” (Ézs 55,11)

Isten éltető igazságainak elfogadása meggátolhatatlanul eléri célját az ember belső világában.

Isten szólt, és lett. Isten szól, és ma is van. Előáll! Döbbenetes, ahogyan a teremtés köré áll minden Isten szavára. Legyen az bolygó, csillag, hold vagy nap. Megállnak a vizek, ahol Isten mondja. Élet sarjad, ahol Isten akarja. Csak szól, és mindenki engedelmeskedik neki. Kivéve az embert! Az ember nemet mond. Miért? Sokszor úgy tűnik, hogy a mai ember képtelen felfogni a valóságos helyzetét. Elfeledkezik arról, hogy porból vettetett és azzá is lesz. Akinek pedig nemet mond, az a látható és a nem látható világ Teremtője. Mégis az ember önteltségében azt hiszi, ő irányít mindent. Megfékezi a vizeket, munkára fogja a szeleket, átalakítja a környezetét. Aztán jön az árvíz, tombol a szél, környezeti katasztrófákat okoz, és rádöbbenhetünk, bizony véges az ismeret, az emberi tudás. Vajon mikor döbben rá az ember az igazi képességeire, korlátaira, lehetőségeire? Isten miközben akár egy leheletével eltörölhetné, annyira szereti a teremtményét, hogy nem teszi. Sőt tanácsolni szeretné, vezetni. Az örök élet irányába terelni. Mindent megtesz, még a Fiát is elküldte, hogy megváltsa az embert. Adjunk hálát Isten mindent felülmúló szeretetéért és irányt mutató ígéjéért! /HZs/

Égi dimenziók, örök arányok
Isten-diktálta, ember írta Könyve!
Küzdünk ellened porszemek, parányok...
taposunk vérbe, sárba, könnybe,
és nem bírunk veled.
Te élsz korok felett és föld felett!
...
Te élsz népek felett, és lét felett.
Mindenre, amit kérdezve kerestem,
te győzhetetlen,
te vagy a diadalmas felelet.
(Túrmezei Erzsébet: A könyvek könyvének csodálata)

Igével zárd a napot! Ézs 54,9

18. ✧ csütörtök

December
✧ Advent
✧ 51. hét

Két prófétai lelkületű ember, akik saját szemükkel láthatták a Megváltót. Várták az Úr Krisztusát, és egy csecsemőt láttak. Vajon így gondolták el korábban a találkozót? Milyen érzés lehetett bennük? Hogyan mondhatta Simeon arra a csecsemőre, akit a karjában tarthattott, hogy ő a pogányok világossága, dicsősége Izráelnek? Ugyan mikor lesz ebből valami? Harminc évnek kellett eltelnie, mire Jézus elkezd nyilvánosan a munkáját. Ezt sem Simeon, sem Anna nem élhette meg. Mégis az élettel betelve várták a hazahívó szót. Teljes bizonyosságuk volt arról, hogy a Szentlélek kijelentése megtörtént!

Vajon tudjuk-e mi is ehhez hasonló bizonyossággal várni Isten kijelentéseinek beteljesedését? Elhisszük Isten ígéreteit, még ha nem is látjuk kézzelfoghatóan megvalósulni azokat? Hálát tudunk adni mi is akkor, amikor éppen csak látszik Isten tervének megvalósulása? Istennek vannak ránk nézve is kijelentései. Többek között várjuk az Úr Jézus Krisztust. Abban a bizonyosságban éljük mindennapjainkat, hogy talán ma jön vissza? Életünk erről szól?

Az Úr adjon bizonyosságot szívünkbe, és erősítsen minket a hétköznapi forgatagában is, hogy mi is hasonló bizonyosságtevők tudjunk lenni, mint Simeon és Anna! /HZs/

Az agg Simeon menne már örömmel
atyáihoz a minden élők útján.
Szeretne bár, de menni mégse' tud még,
míg el nem vonszolja megroskadt testét
vágyódó lelke Isten templomába,
s magához nem szorítja Üdvösségét.
Most már mehet, hisz élte célba ért!
Így várja a hazahívó halált,
mert Jézus arra járt.
(Balog Miklós: Jézus itt van)

Igével zárd a napot! Ézs 25,9

A Biblia két év alatt: Zak 8,1–13; Jel 16,1–11; Péld 30,10

Várta Izráel vigasztalását

Olvasmány:
Lk 2,25–38

„Íme, élt egy ember Jeruzsálemben, akinek Simeon volt a neve. Igaz és kegyes ember volt, várta Izráel vigasztalását, és a Szentlélek volt rajta.” (Lk 2,25)

Nincs erősebb vigasz,
mintha tudod, eljött hozzád Isten.

19. ✧ péntek

Kősziklára építette a házát

Olvasmány:
Mt 7,24–27

„Aki tehát hallja tőlem ezeket a beszédeket, és cselekszi azokat, hasonló lesz az okos emberhez, aki kősziklára építette a házát.” (Mt 7,24)

Ha Isten szavait valóra váltod, akkor erős sorsot építesz.

Hit és cselekedetek összhangjára minden időben szükség van, de végidők próbáiban még inkább megőrző erővel bírnak. Hogyan is lehetne másképpen akkor, amikor Sátán fokozott tombolással jár körbe, hogy minél többeket elveszítsen. Ráadásul nem nyíltan támad, hanem a kétely hangjával és a halogatás hazugságával. A felkészületlen emberre azután hirtelen zúdul rá mindaz, amiről jó előre tudhatott volna, ha elhitte volna a figyelmeztető szót. Úgy van ez, mint amikor halljuk a nagy árvizekről szóló híreket a Duna vízgyűjtő területeiről, és hiába a szakemberek felhívó szava a védekezésre, senki sem megy homokzsákokat pakolni, mondván, messze van az még, és nem is lesz olyan nagy árvíz. Azután ránk tör a pusztító áradat. Bibliai példánál maradva, vajon mi történt volna, ha Noé nem kezd bárkát építeni, mert nem hisz a szónak? Elveszett volna a többi kételkedővel. Most, mikor szól a figyelmeztetés, ne késlekedjünk, hanem cselekedjünk, mint

akik hisznek a prófétai szónak! De ne csak magunkra gondoljunk, hanem mindazokra is, akik körülöttünk élnek! Ne hallgassuk el, hanem szóljunk cselekedettel, szavakkal, hogy még tart a kegyelmi időszak, de ennek egyszer vége lesz! /HZs/

Öntözze már meg bűnbánatod könnye
szívednek szikes, száraz, rossz rögét!
A Lélek lángja törjön a közönyre,
s irtson ki benned mindent, mi sötét!

Váltsd tette hát az igeszót azonnal,
ne hagyd enyészni élő magjait!
S számolhatsz úgy a legnagyobb haszonnal:
Ünneppé válnak hétköznapijaid.
(Balog Miklós: Váltsd valóra!)

Igével zárd a napot! Péld 10,8

Néhány éve kellett megélnem, hogy családom egy nagyon szeretett tagja gyógyíthatatlan betegséget kapott. Hozzá tartozójának az orvos kendőzetlen őszinteséggel mondta el, hogy halálos beteg a férje, és néhány hete van hátra. „Jobb, ha szembenéz a puszta valósággal.” Vajon jót tett az orvos? Nagyon tud fájni a kíméletlen szó. Mégis, ha élet támad ezekből a szavakból, örök élet, akkor jó. Ha a behatárolt idő megtérést eredményez, akkor jó. Családtagomnál ez mehetett győbe.

De jaj azoknak, akik békességet hirdetnek ott, ahol nincs! Elhallgatják a valóságot, mert fáj kijelenteni, mert rossz hallani. Félrevezetik a környezetüket. Még súlyosabb az ítélet ellenük, ha az emberek tőlük várják a kijelentést, a vezetést, de valamiféle érdekek miatt inkább hallgatnak, nehogy a rájuk bízottak ellenük forduljanak. Mert olyan korban élünk, „amikor az egészséges tanítást nem viselik el, hanem saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert viszik a fülük”. Vigyázzunk, nehogy szemeztetve olvassunk a Bibliából, csak azokat észrevéve, amik kedvesek a fülnek, és a kritikákat átugorva! Mert akkor mi is azok közül valók vagyunk, akik hamisan tanítják – önmagukat! /HZs/

A maguk gondolatait prófétálják

Olvasmány:
Ez 13,1-12

„Így szól az én Uram, az Úr: Jaj a bolond prófétáknak, akik a maguk esze után járnak, de semmit sem látnak!” (Ez 13,3)

Ha kényedre-kedvedre szemeztetsz a Bibliából, akkor ne csodálkozz, ha olykor gyengének érzed magad!

Nagy Isten, áldunk téged, mert szól szent igéd,
És megtisztít, ha éljük annak szellemét.
Oly jó, ha zeng szavad, s az bennünk megmarad,
Így hitre jut a lelkünk, és él általad.
Így hitre jut a lelkünk, és él általad.

Ím, kérünk, Urunk, áldd meg néped pásztorát,
Hogy elvégezze híven szép szolgálatát!
(Ed. Monod, ford. Ráduly Emil
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 495)

Igével zárd a napot! Jer 14,15

A Biblia két év alatt: Zak 9,1-8; Jel 17,1-8; Péld 30,15-16

21. ✧ vasárnap – advent negyedik vasárnapja

Jön már!

Olvasmány:
Mal 3,1-5

„Én majd elküldöm követemet, aki egyengeti előttem az utat. Hamar eljön templomába az Úr, aki után vágyódtok, a szövetség követe, akit kívántok. Jön már! – mondja a Seregek Ura.” (Mal 3,1)

A legsötétebb órában is igaz: jön már Isten érted. Ezért sose csüggedj!

Buszmegállóban állnak az emberek. Zord időben áznak-fáznak, órájukra pillantgatnak – mikor is jön a busz? Kedvetlenek, türelmetlenek, morgolódók, hazakívánczók – mikor jön már?! Mi lenne, ha megállna mellettük egy autós, és kiszólna az ablakon: „Még egy kicsit tartsanak ki! Én láttam a buszt. Nemsokára ideér.”

Advent utolsó vasárnapján már csak erre a kicsi kitartásra van szükségünk. A gyerekeknek már csak hármat kell aludni csomagbontásig. A felnőtteknek már csak ezernyi dolgot kell rohanva elvégezni a soknapos ünnepig. A Krisztus-váró hívőknek pedig újra meg kell erősödniük egy prófétai ígéret által: „hamar... jön már!” Közben tudni, hogy nem egy menetrend szerinti járatról van szó, aminek késése jogos bosszankodásra ad okot, hanem isteni időzítésről. Egy rendelt idejében, s egyúttal hirtelen megjelenésről, amit az Atya a maga hatalmába helyezett. Amit még az utolsó kanyar, az elénk tornyosuló akadályok, a rálátást zavaró ténye-

zők eltakarnak szemeink elől. De lelkileg már látjuk!

Lásd most őt mint a bűneidből megtisztítót és az ítélettől megmentőt! Tegyen téged fényessé és kedvessé Isten számára! És örömmel, türelemmel, énekelve kíváncsozz hozzá – mert érted is jön már! /PD/

Vándorok vagyunk ez úton,
Sorsunk olykor mostoha.
Szívünk vágyik Jézusunkhoz,
Ott a hívők otthona.
Még egy kis könnyezés,
Még egy kis szenvedés
És lábunk megpihen
A kristálytengeren.

A Biblia két év alatt: Zak 9,9-17; Jel 17,9-18; Péld 30,17

Imaáhítat: Könyöröggjünk, hogy terhektől szabad szívvel várhassuk az Úr Jézus érkezését! – **Lk 21,34-36**

21. ✧ vasárnap – advent negyedik vasárnapja

Amikor kapunk egy feladatot, akkor fejezzük be teljes mértékben, ha be is számolunk annak elvégzéséről. Egy küldetést akkor teljesítettünk végérvényesen, ha munkánk végzetével visszatérünk elküldökhöz az eredménnyel. Ilyen befejezésben, célba érkezve láthatjuk Jézusunkat is az alábbi igében.

Miután Jézus a kereszten kimondta, hogy „Elvégeztetett!”, e földi feladatai véget értek. Húsvét utáni feltámadott testében (igénk szerint ez a „nagyobb és tökéletesebb sátor”, ami „nem e világból való”) még megjelent kétkedő tanítványainak, tanúskodással bízta meg őket, majd szemük láttára felment a mennybe. Ott viszont folytatódott a feladata: bemutatta Istennek az áldozatot. Ő maga az áldozó és az áldozat. Erre nem voltak képesek a zsidó papok, s azóta egyetlen más ember sem. Ez tisztítja meg lelkiismeretünket és képesít a szolgálatra.

Miközben tehát adventet ünnepelve várjuk a „szövetség követét” (Mal 3,1), Isten fogadja a mennyei szentélybe belépő jövődő javak főpapját. Nagypéntek és húsvét, áldozócsütörtök és karácsony így vannak jelen adventünkben. Örök eljövettel, jelenlét valósult meg Krisztusban. Engedd, hogy hozzád is elérjen és veled maradjon! /PD/

Annál is inkább, mert ahol emberek így járnak el, vagyis „bűnbakot képeznek”, ott saját magukat mindig tökéletesen fölmentik, mintegy kiveszik a törtétekből, mintha ők ott sem lettek volna, és valaki másra haragszanak – ők maguk hibátlanok és igazak, velük nincs semmi baj. Ez pedig a legrosszabb alapállás, amit csak mi, emberek egyáltalán gyakorolhatunk, éppen ez okoz annyi szenvedést és gyűlölködést az emberek között, családokban is, de főleg a történelemben – a társadalmi osztályok, sőt a népek között –, és pontosan azért kell foglalkoznunk a bűnbak szó bibliai eredetével, mert ott ennek éppen az ellenkezőjéről van szó. (P. Tóth Béla)

Tökéletesebb sátoron át jelent meg

Olvasmány:
Zsid 9,11-14

„Krisztus pedig mint a jövődő javak főpapja a nagyobb és tökéletesebb sátoron át jelent meg, amely nem emberkéz alkotása, azaz nem e világból való.” (Zsid 9,11)

Jézus Krisztus tökéletes életében jelent meg, hogy megmutassa, mit tud ajánlani mindenkinek.

December
✧ 52. hét ✧ Jézus megszületése

Vasárnapi iskola: Történt pedig azokban a napokban – Lk 2,1-20
Aranymondás: Lk 2,11

22. ✧ hétfő

Mi lesz ebből a gyermekből?

Olvasmány:
Lk 1,57-66

„Akik meghallották, szívükbe vésték, és így szóltak: »Vajon mi lesz ebből a gyermekből?« Az Úr keze pedig valóban vele volt.” (Lk 1,66)

Bennünk sem záródott le a lelki átalakítás. Vajon hogyan fejlődhetünk?

Amikor egy-egy gyermek születik, a közeli ismerősök elmennek babanézőbe, látogatóba. Nyilván ez elsősorban az édesanyának szól, hiszen a csöppség még alig érzékeli az eseményeket. Az ilyenkor „megszokott” dolgokon túl történhetnek olyanok is, amik kikényszerítik a kérdést: „Mi lesz ebből a gyermekből?” Mostani igénkben azt vizsgálom, hogy egyáltalán kik tehetik fel ezt a kérdést.

Szomszédokról és rokonokról van szó. Globalizálódott környezetünk tagjai akár a világ másik végéről is meghallhatják, hogy gyermek született. És ahogy Erzsébet ismerősei, ők is együtt örülhetnek. Vajon tudunk-e még őszintén örülni egy-egy jó hírnék, nagy eseménynek? Aztán ki tudjuk-e fejezni segítségünket, részt veszünk-e az ünnepen? Amin persze legyen úgy, ahogy szokás, ahogy mi elképzeljük: a csoda neve legyen Zaka-riás (= Jahve megemlékezett), vigye tovább a hagyományokat... De a szülők egyöntetűen újat kezdenek: János (= Jahve megmutatta kegyelmét)

a neve! És az ismerősök elcsodálkoznak ezen a házastársi összhangon, félelem szállja meg őket az isteni megerősítésen, majd szertehirdetik a jó hírt.

Kedves örömnemre készülődő olvasóm! Éld át így, szíved teljes mélységében a Megszületés nagy csodáját! /PD/

Csöpp kicsi gyermek,
Szép jövőígéret
Indul az útján,
Hívja már az élet.
Küzdelem várja,
Próba és szép évek,
Légy, Uram, oltalma!
(Bácsi Sándor
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 512)

Igével zárd a napot! 5Móz 17,15

23. ✧ kedd

December

✧ 52. hét ✧ Jézus megszületése

Látogatóba menni jó, látogatót fogadni jó!
A látogatásra készülni, majd arra visszaemlé-
kezni jó! Babaágynál, betegágynál, esküvőn
vagy temetésen, ünnepélyen vagy csak egy
szürke hétköznap – látogatni jó!

Zakariás a több mint kilenc hónapi némaság
után első szavaival azért dicsőíti Istent, mert ő
maga jött látogatóba az ő népéhez. Népe addigi
történelmében ezeket a látogatásokat Isten úgy
helyezte kilátásba, hogy azok során a bűnöket
számon kéri és megítéli. Nem kívánatos, nem
vágyott meglátogatások voltak ezek. Zakariás
kisfia viszont már a nevében is azt hordozza,
hogy Isten most kegyelmét mutatja meg, követ-
kező látogatásával váltságot hoz. Micsoda kivált-
ság ezt látni és ezért dicsőíteni Istent! Micsoda
életcél ez nekünk és utódainknak is, akikkel
együtt hirdethetjük Isten mindenkit meglátogató
fényességét (78. v.), a világ világosságát!

Vizsgáld meg magad, hogyan várod Isten
látogatását! Számodra is ilyen felemelő? Nyisd
ki a szíved az ő méltó fogadására, teljesedj be Szentlelkével, és hirdesd felol-
dódott szájjal-lélekkel: Isten kegyelmes látogatása a legjobb e világon! /PD/

Az Úr meglátogatta népét

Olvasmány:
Lk 1,67–80

„Áldott az Úr, Izráel Istene,
hogy meglátogatta népét, és
váltságot szerzett neki.”
(Lk 1,68)

Isten olyan látogató, hogy
aki befogadja őt, az rö-
gön otthon lesz nála.

Karácsonyest, az illatos,
az ég is oly szelíd és csillagos.
Kis Jézus szép holdfényben
körutat tesz az égen.
Meglátogatja azt, ki jó,
ki szíve tisztá, mint a hó.
(Siklós József: Karácsonyest, az illatos)

Ha megkérdőznők ma egymást, ki mit várna, ha Isten meglátogatna minket?,
bizonyára ezer és ezerféle válasz érkezne. Én azt mondom, hogy külön és össze-
sen mind-mind jogos válaszok lennének ezek. A beteg gyógyulást, egészséget
kérne, az éhező kenyeret, a szomjúhozó vizet, a munkanélküli munkahelyet, a
hajléktalan lakást, a szenvedő enyhületet szenvedéseire. Mindenki kérne valamit.
De jutna-e eszébe valakinek, hogy kérje Istent, látogatásakor próbálja elhozni
ismét, mint kétezer esztendővel ezelőtt: Jézust. (Benedek Jakab)

Igével zárd a napot! Zsolt 111,9

A Biblia két év alatt: Zak 11,1–17; Jel 18,11–24; Péld 30,21–23

24. ✧ szerda – szenteste

Nem csak karácsonyesti fény

Olvasmány:
Jn 1,1-8

„A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be.” (Jn 1,5)

Jézus Krisztus napról napra világosabb és sugárzóbb életet teremt azokban, akik befogadják őt, akik hisznek benne.

Újra itt van szép karácsony szent estéje! Ma éjjel újra emlékezünk a betlehemi éjre. Minden évünk visszatérő kedves ünnepén szeretetteljes légkörben idézzük fel a legcsodásabb születés történetét.

János evangélista nagyon messziről indítja el ez emlékezést, mialatt megérkezik a sötét világba a mennyi fényesség. Vissamegy egészen a kezdetig, ahol még csak maga Isten létezett. Ő volt az Ige, ő volt a létrehívó, ő volt az élet és ő volt a világosság. Ezen jellemvonásaival nemcsak önmagában és főleg nemcsak önmagának létezett, hanem az emberek részére. Az Ige testté lett, ő hívott létre mindent, mindannyiunkat, és világosságával is az emberek számára, az emberek érdekében létezett. Már a kezdettől fogva is, de különösen egy ilyen szent estén. A sötétségbe jött ragyogni, fényleni. Az Istentől való elszigeteltségbe, a vak tudatlanságba, a bűnösségbe, a halálba. Hogy ne csak felvillanjon, szikrázzon, majd kihunyjon, hanem folyamatosan világítsa.

Kirakattfények, karácsonyfaizzók, fényfüzerek között most tekints Isten Fényére! Nem elvakít, csak tündököl, nem elkápráztat, csak sugárzik. Köszönd meg Istennek, hogy elküldte a te sötétségbe is, és örök fényével biztosítja az örök életet! /PD/

Fényes csillag, vándor csillag
– három bölcs fölött –
reményt hozott, s reményt adott,
amíg örködött.

Aztán fénye elhalványult,
de ha akarod,
minden évben, decemberben,
újra felragyog!
(Tóthárpád Ferenc: A Hírhöző)

Igével zárd a napot! Jn 12,46

Csombók Panna: Jézus születése

(Csuha Antal Baptista Általános Iskola, Nagyhalász)

25. ✧ csütörtök – karácsony első napja

Isten szava érthetővé lett

Olvasmány:
Jn 1,9–13

„Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba.” (Jn 1,9)

Aki megnyílik Jézus Krisztus előtt, azt megvilágosítja a Lélek arról, hogy ő is Isten gyermeke.

Új nap virradt felettünk. Nem biztos, hogy látjuk a fényét a felhők miatt, s az északi féltekén sugarainak erejét sem érezzük a távolság miatt. Ugyanígy az igazi világosság eljövetele sem biztos, hogy tapasztaljuk. Pedig Isten mindent előkészített és megtett, hogy miénk legyen. Micsoda katasztrófa az embernek, és micsoda szomorúsága Istennek, ha ez a befogadás nem valósul meg!

Ma ünnepeljük azt az akkor még nem karácsonynak nevezett eseményt, amely a világtörténelem fordulópontját jelentette. Isten megalázta magát, a teremtményei közé küldte Egyszülött Fiát, olyan testet alkotva neki, amelyben az emberekhez hasonlóan született, nevelkedett, munkálkodott és halt meg. Ennél érthetőbben nem tudott szólni Isten az emberhez. Az általa teremtet, kiválasztott sajátjaihoz. Akik mégsem fogadták el! Pedig ezáltal Istenhez még közelebbivé: gyermekeivé is válhattak volna...

Nemcsak a zsidó nép akkori tagjainak, de egyetlen embernek sem születési adottsága az, hogy Isten gyermeke legyen. Ehhez Jézusnak kellett megszületnie, hogy ő oszlassa el a bűn sötétségét, és az őt hittel elfogadó embert felhatalmazza Isten gyermekévé újjászületni. E születésünnepe adj hálát, hogy érted ezt, és élhetsz Isten gyermekeként! /PD/

Ne mondj le semmiről. Minden lemondás egy kis halál. Ne mondj le semmiről. Minden halál gyilkosság (lélekontás): Meghalni bűn, ne mondj le semmiről, Isten művét rongálja bármi rontás, meghalni bűn, ne mondj le semmiről: minden vágyad az Isten szava benned mutatva, hogy merre rendelte menned.
(Babits Mihály: Ne mondj le semmiről)

Az ember élete két részből áll. Az elsőben remélünk egy boldog jövőt, a másodikban bánkódunk elkövetett hibáink felett. E két időszak között alig marad egy percünk a csendes, boldog életre. (Széchenyi István)

Imaáhítat: Adjunk hálát a Betlehemben megszületett Békesség Fejedelméért! – Mik 5,1–4a

25. ✧ csütörtök – karácsony első napja

A karácsonyi történet nem így kezdődik: „hol volt, hol nem volt...” És nem is így: „Képzeld! Én úgy hallottam...” Miért nem? „*Mert nem kitalált meséket követve ismertettük meg veletek a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmát és megjelenését.*” (2Pt 1,16a) Jézus születéséről a tények beszélnek.

A Máté által lejegyzett szöveg tizenhárom befejezett idejű igével közli ezeket a tényeket. Angyal jelent meg és parancsolt Józsefnek. Ő korábban elhatározott valami emberségeset, de aztán Isten szerint cselekedett: Máriát magához vette, de nem érintette, hanem a fiát Jézusnak nevezte el. Mária áldott állapotban találtatott, és fiút szült. Ez a fiú a Szentlélektől fogantatott. Mindez azért történt, mert Isten már jó előre megmondta. Így volt.

A tényekkel nem érdemes vitatkozni. Általában nem is szoktak. Mindenki elismeri, hogy Jézus megszületett Betlehemben. Az időszámításunk is ehhez az eseményhez lett igazítva (kis pontatlansággal). Csak a körülményekkel, az álommal, az angyallal, a szüztől születéssel van sokaknak problémája. Pedig ezt a történetet vagy minden részletével együtt fogadjuk el, vagy máris elvetettük. Te mit teszel vele? Tudd, ismerd, hirdesd pontosan! S köszönd meg Istennek, hogy megörököttette! /PD/

Tudjátok, hová készülünk?
Tudjátok, hová készülünk?
A gyermek megszületett,
s vár reánk a jászoznál.
Mit mondjak, nem tudom,
de érdekel, te mit szólnál?
(Drosztnér István: Mit mondanál?)

Jézus megszületett: ez tény

Olvasmány:
Mt 1,18–25

„Jézus Krisztus születése pedig így történt.” (Mt 1,18a)

Jézus Krisztusban Isten jött el közénk. Ez nem legenda vagy mítosz, hanem igaz történet.

December
✧ Jézus megszületése ✧ 52. hét

26. ✧ péntek – karácsony második napja

Az egyszülött Isten

Olvasmány:
Jn 1,14–18

„Istent soha senki sem látta: az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt.” (Jn 1,18)

Jézus Krisztus azért kike-rülhetetlen pontja az is-tenhitnek, mert csupán benne és rajta keresztül ismerhetjük meg helye-sen Istent.

János evangéliuma elejéről a teológiai elő-szó végét olvastuk most. Az író ennek alapján akarja megértetni az Isten-ember Jézus életét. Az evangéliumnak az alapja Jézus testet öltése, amíg nem így tekintesz őrá, addig nem fogod megérteni az ő evangéliumát teljes mértékben.

Igen, megérteni is kell, egyre jobban. Azért, hogy végig ki tudj tartani mellette. Mert már voltak és még lesznek olyan helyzetek, amik-ben könnyebbnek tűnik elhagyni Jézus követé-sét, mint elfogadni a felfoghatatlant. De ilyen-kor szükséges a szívből jövő vallomás: *„mi elhittük és megismertük, hogy te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia.”* (Jn 6,69 – Károli) A hithez kell kapcsolódnia a megismerésnek, megértésnek. Így nem lesz nehéz megküzdeni az ilyen elne-vezésekkel: „egyszülött Isten”. Mert a belső lényében láthatatlan Istennek ez az egy módja volt megnyilvánulnia, kijelentenie önmagát. Egyedül Jézusban tette meg ezt. Az Atya-Fiú nagyon meghitt, kebelközeli kapcsolatából a

Fiú kiábrázolja az Atyát. Benne válik láthatóvá az Atya természete.

Jézus testet öltése egyúttal az Atya önkijelentése. Képesek leszünk-e vala-ha is megérteni ezt a csodálatos titkot? Adjunk hálát, hogy megismerhetővé tette önmagát! /PD/

Megkérdez az Úr téged is,
Hogy kinek tartod őt...
Tán elnémít a kételkedés,
Mely szíved mélyén nőtt?
Ne gyűjtsd a balga érveket
S mi tőle távolít,
De hittel hajtsd meg térdedet,
Hidd el, ez boldogít!
(Szak Antal
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 145)

Imaáhítat: Magasztaljuk az ördög munkáinak lerontására
közénk érkező Úr Jézust! – **1Jn 3,8b**

26. ✧ péntek – karácsony második napja

Idei ünnepünkön hangsúlyos volt a Gyermekek is és a születés is. Így a végén foglalkozunk azzal, hogy „nekünk” született a Gyermekek – hogy ne csak egy újabb személytelen karácsonyon legyünk túl, hanem élhessünk személyesen az ő jelenlétében!

Ézsaiás egy olyan élethelyzetről ír, amelynek résztvevői sötétségben, a halál árnyékának völgyében nyomorognak. Rabság sújtja és háború emészt a szenvedő népet. Mi nem tapasztalunk ilyen jellegű szenvedést. Mégis sokszor gyötör a kilátástalanság, a reménytelenség, tapasztaljuk a pusztítást népünk erkölcsében, otthonainkban, lelki életünkben. Igen, nekünk is kell az Isten feltöltő szeretetének megnyilvánulása! Ide is adja nekünk: sötétségünkbe szétárad az ő fénye, csüggedt nyomorgásunkba a legnagyobb örömet hozza el, életünk minden rabságából kiszabadít. Mindezt egy gyermek által! Akit nevekké szinte ki sem lehet fejezni, de jellemének egy-egy csodás vonását meg lehet említeni...

Nekünk. Érdemteleneknek, de rászorulóknak. A javunkra, boldogulásunkra. Értünk, hogy életben maradjunk, sőt bővölködjünk. Mert vele együtt mindent ideajándékozott – nekünk! Nyújtsd a kezéd, és maradjon veled örökre! /PD/

Az az ígélet karácsonykor beteljesedett,
Mikor Isten értünk emberré született.
Felvette halandó testünket,
Aki mindeneket teremtett.
Szeretetből gyermekké lett,
Kit anyja jászolba fektetett.
Magára szegénységet vett,
Hogy megérintse szívünket.
(Sántáné G. Sára: Karácsony)

Gyermek születik nekünk

Olvasmány:
Ézs 9,1-6

„Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!” (Ézs 9,5)

Nekünk született Jézus Krisztus. Nekünk van hasznunk belőle. Nekünk más tőle az életünk.

December
✧ 52. hét ✧ Jézus megszületése

Zsida Molli: Karácsony

(István Király Baptista Általános Iskola, Kótaj)

Jézus Krisztus születése pedig így történt. Anyja, Mária jegyese volt Józsefnek, de mielőtt egybekeltek volna, kitűnt, hogy áldott állapotban van a Szentlélektől. Férje, József igaz ember volt, és nem akarta őt megszégyeníteni, ezért elhatározta, hogy titokban bocsátja el. Amikor azonban ezt végiggondolta magában, íme, az Úr angyala megjelent neki álmában, és ezt mondta: „József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni feleségedet, Máriát, mert ami benne fogant, az a Szentlélektől van. Fiút fog szülni, akit nevezz el Jézusnak, mert ő szabadítja meg népét bűneiből.” Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által: „Íme, a szűz fogan méhében, fiút szül, akit Immánuelnek neveznek” – ami azt jelenti: Veliünk az Isten.

(Mt 1,18–23)

Hétfőn feltettük a kérdést Jánossal kapcsolatban: „Mi lesz ebből a gyermekből?” Most olvashattuk, hogy mi lett: Krisztus tanúja. Sok megtérő újjászületésekor feltett eme kérdés került már megválaszolásra. A rólad feltett kérdésre mi a válasz?

János evangélista nem részletezte sem János, sem Jézus felnőtté válását. Nem is említette földi származásukat, születésük körülményeit, gyermekkoruk eseményeit, sőt még első találkozásukat sem, melynek során János bemeztette Jézust. Jánost most ott mutatja be a Jordán partján végzett szolgálata közben, ahol vall önmagáról és tanúskodik Jézusról. Egyre kevesebbet beszél magáról, aztán rámutat a Krisztusra. Érdekes, hogy úgy kell szólnia róla, mint „akit ti nem ismertek” (26. v.). Sőt János maga sem ismer-te (31. és 33. v.) egészen addig, amíg Isten meg nem ismertette vele. Tette ezt azért, hogy ő továbbadja ezt az ismeretet mindenki felé.

Jó így karácsony harmadnapján belemerülni ebbe az isteni rendeltetésbe! Add át magad te is Istennek, hogy rendelkezzen veled! Könyörögj hozzá, hogy tegye számodra ismertté önmagát Fia által! Légy kész mások számára is ismertté tenni őt! /PD/

Az Isten Fia közöttünk

Olvasmány:
Jn 1,19–34

„Én láttam, és bizonysgot tettem arról, hogy ez az Isten Fia.” (Jn 1,34)

Hidd, hogy Jézus Krisztus közöttünk is van! Ma próbáld számba venni, hányszor voltál biztos ebben!

Ugy tetszik, mintha hallanám:
Mikép zendül a pásztor-ének,
Szív és ajk hű összhangzatában
Az istenember nagy nevének.

A megváltó ma született...!
Betölt az évek teljessége...
Dicsőség Istennek mennyégben!
Az emberekhez égi béke!
(Tompá Mihály: Karácsonykor)

Igével zárd a napot! Zsolt 89,28–29

28. ✧ vasárnap

Irgalmas és kegyelmes az Úr

Olvasmány:

103. zsoltár

„...megváltja életedet a sírtól, szeretettel és irgalommal koronáz meg.” (Zsolt 103,4)

Egyedül Jézus Krisztus az, aki olyan tartalommal tölti meg életed, hogy többé nem fogsz félni az elmúlástól, mert az nincs.

Minden évben karácsony után egy tolakodó érzés kerít hatalmába. A most ünnepelt „kisfiú” milyen gyorsan növekszik a világ megváltójává! És mit kezdünk vele? Minden évben megszületik, meghal, feltámad. Minden évben mennybe megy, Szentlelket küld; aztán kezdődik minden előről, miközben mintha nem nagyon történne semmi jelentős. Így felfogva kiábrándító. Ünneppé, emlékezéssé torzult sokakban valami, ami pedig az el nem múlt életet jelenti. De van egy mozzanat, ami minden évben minden ünnepet átölel és rendkívülivé formál. Ez a megváltás. Pár éve volt egy kiállítás, a címe: Messiások. A képsorok, performanszok hol a poklokba taszították, hol a mennyországba emelték a látogatót. Talán sehol nem érezte ennyire az ember, hogy mennyi meddő kísérlete volt/van, hogy felmentést, szabadságot szerezzen magának, és azt, hogy mennyi a csaló, aki pont ezt kínálja. József Attila írta le ezt az állapotot a Mint a gyermek című versében:

kuporogva csak várom a csodát,
hogy jöjjön el már az, ki megbocsát
és meg is mondja szépen, micsodát
bocsát meg nekem e farkasveremben!

A megváltás nem fér bele a XXI. század mindennapjaiba. Épp olyan zavartan állunk előtte, mint a születés, a halál vagy az emberi lét bármilyen igazán fontos pillanata előtt. Mindennapi vágyainkat hajszolókként a megváltást is be szeretnénk gyűjteni a bevásárlókosarunkba. De ingyen van: fogadd el! /BL/

Úton vagyok, én testvérim, / Kánaán országba fel.
Amit az Úr vélem tett, ím, / Néktek most ezt mondom el.
Hála, hála, halleluja! / Bár itt vándor a nevem,
Szép hazám felé az úton / Vígán zengem énekem.
(Ph. Bickel. Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 558)

A Biblia két év alatt: Mal 1,1-14; Jel 21,1-14; Péld 31,1-7

Imaáhítat: Könyörögjünk a megismert igazság iránti
hűségért! – 1Jn 2,24-25

28. ✧ vasárnap

December

✧

Évzárás

✧

53. hét

Az ember csak Isten irgalmát és megbocsátását tudja továbbadni. Önmagának nincs, ha van, az személyválogató, méricskélő, érdektől vezérelt. Amit a történetben olvasunk, az nem emberi nagyvonalúság, hanem egy megszentelt (jóllehet nagyon esendő) ember Istenbe kapaszkodó cselekedete. Győzelmet szerezni egy levágott köpeny sarkával is lehet, és nem csorbul a dicsőség! Hányszor kísért meg a gondolat még minket, megváltottakat is, hogy megkeressük az igazunkat, mértéktartó, ám mégis hatásos elégtételt vegyünk a sérelmeinkért. Annyira nehéznek tűnik elfogadni, hogy a bosszú Istené. Azért nem engedi át nekem, mert én egy nagyon szűk természetét látom az egésznek, ráadásul azt is egy maszatos, elrontott szemüvegen át. Isten tisztán és teljes valóságában szemlél mindenkit. Engem is, az ellenségemet is, és tudja, mi az igazság! Ha kéred, és igazán akarod, tied is lehet az a látásmód, amely Dávidé volt: meglátod például azt, hogy a másik az Isten (ha nem is felkentje) által szeretett személy, pont, mint te. Esetleg megtörténhet, hogy kezded látni a más bűne mellett a magadét is. Akkor pedig már te is mérlegen vagy, és irgalomra szorulsz. Ne feledd: amilyen mértékkel mérsz, olyannal mérnek neked is! /BL/

Dávid irgalma Saul iránt

Olvasmány:
1Sám 24,9–23

„Dávidnak azonban megindult a szíve, miután levágta Saul köpenyének a sarkát.”
(1Sám 24,6)

A lelki nagyság jellemzője, ha meg tudod sajnálni az ellenségedet.

Ő ellenséget is szeretve véd.

Mert Isten messze több a szeretetben,
mint amilyennek a legkegyesebb
próféták ábrázolták. A kereszten
mindent felülmúlt az a szeretet!
S innen lövell vonzó energiákat
a süllyedő világba szerteszét:
A bűnösnek nem bosszú kell, – bocsánat,
mit áldozat hoz csak, nem szent-beszéd!
(Balog Miklós: A keresztről szóló beszéd)

Én irgalomban részesültem,
Bár érdemes rá nem voltam.
(Ph. Fr. Hiller
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 248)

Vasárnapi iskola: Szentől szemben Isten Bárányával – Jel 5
Aranymondás: Jel 5,12

Mégis irgalmat nyertem

Olvasmány:
1Tim 1,12-17

„Jóllehet előbb őt káromló, az övéit üldöző és erőszakos ember voltam, mégis irgalmat nyertem, mert hitetlenségemben tudatlanul cselekedtem.” (1Tim 1,13)

Hogy Isten „annak ellenére” szeret és foglalkozik velünk, hogy olykor mikre vagyunk képesek, ez a csoda. Ma örüljünk ennek!

Sok évvel ezelőtt, amikor megtértem, valami hasonlót éltem át én is. A templom – amelynek jéghideg oszlopához dőlve próbáltam értelmezni és valamennyire rendbe szedni az addigra már teljesen összezavarodott és tarthatatlanná vált életemet – vált azzá a hellyé, ahol az irgalommal életemben először találkoztam. Észre sem nagyon vettem, mi zajlott körülöttem. A hangra néztem csak fel; egy ősz hajú, idős lelkipásztor állt már a szószéken áldásra emelt kezekkel, és a jól ismert szavakat mondta: „Kegyelem nektek és békesség...” Nem tudom, hányszor hallottam addig (és azóta is már) ezt a mondatot, de soha annyit nem jelentett, mint akkor. Egy kérdés zúgott bennem: Kegyelem? Nekem is? Békességgel együtt?! Annyira hihetetlen volt ez az egész, ismerve magam, a múltam, a szavaim, tetteim, gondolataim... és erre ez lenne az Isten válasza? Akkor megértettem és elfogadtam, hogy ledolgozni, megfizetni ezt nem lehet. Az egész múltam átértékelődött. A jövőm egyre tisztábban bontakozott ki előttem. Kegyelem és békesség olyan erővel tisztogatta át az életem, mint soha azt megelőzően. Mert ez az Úr Jézus „csak azért is” szeretete! /BL/

Te magnak hintettél szét. Mivé lettünk?
Fojtogató gaz burjánzik felettünk.
Sónak szántál, de megízetlenültünk.
Ragyogó lángnak, de megfeketültünk.
Tusakodó szánk némaságra dermed.
Merjem mégis hirdetni győzelmed?
Valljam, mint aki rád néz, soha másra,
nem vereségre és nem tagadásra
– ezért a látásért könyörgök –
akárhogy dobál rostáján az ördög.
és akármilyen mélyre zuhannék is:
Krisztus, te győztél, mégis, mégis, mégis.
(Túrmezei Erzsébet: Mégis)

Igével zárd a napot! Zsid 4,16

Egyszer egy ember elment az ismert bölcshez, és így szólt hozzá: Álmodtál, de ahogy sem tudok rájönni, mi az értelme. – Hallgatlak – bólintott a bölcs. – Az utcán mentem, ahol mindennap járok. Olyan volt álmomban is; nem volt semmi-féle változás rajta, csak annyi, hogy nagy szürke göröngyökkel volt tele a járda. Amikor megrúgtam az egyiket, rájöttem, hogy ezek nem göröngyök, hanem kövek. Egyet zsebre vágtam, hogy megmutassam a barátomnak, akihez indultam. Amikor elővettem, kettévált a kezemben. Belül szikrázó, tiszta ragyogású volt. Azonnal tudtam, hogy ez *gyémánt!* Rohantunk az ékszerészhez, de közben telepakoltuk a zsebeinket a csúnya, szürke kövekkel, hátha... Az ékszerész vágta, csiszolta a követ, végül felmutatta, hadd lássuk mi is: Még soha nem találkoztam ilyen nagy és tiszta gyémánttal – lelkesedett. Kipakoltam a sok egyforma szürke követ. Ő bizalmatlanul nézte a sötétlő halmot, egyet megfogott és kettévágta. Smaragd volt. A következő rubin, és aztán így végig. Fel-foghatatlan kincs feküdt előttem, szikrázott, tündökölt ezerféle színben a belsejünkben rejtőző érték. Én pedig döbbenetemben felébredtem. Nem tudok szabadulni az álomtól. Mit jelenthet? – A szürke kövek a *mindennapjaid*. Éppen ideje, hogy felfedezd: kincsesbánya a mindennapok sokasága. Dolgozni kell rajtuk, az igaz, de ha jól megmunkálad őket, gazdagabb leszel mindenkinél. Mától kezdve soha ne mondd: „szürke hétköznapi”, hiszen láttad, mi rejlik bennük! /BL/

Veled van az Úr

Olvasmány:
Zof 3,14–20

„*Veled van Istened, az Úr, ő erős, és megsegít. Boldogan örül neked, megújít szeretetével, ujjongva örül neked.*” (Zof 3,17)

Nem csupán veled van Istened, hanem örül is neked. És mivel ő boldog Isten, ezért boldogan örül neked!

Ha Isten mindnyájunkon
sosem segítene,
nem mondhatnám el mindezt,
s nem hallhatnád te se!

...

Megvallom százszor én s mind,
kiben Lélek lakik,
hogy Isten megsegített
mind e mai napig!
(Balog Miklós: Isten megsegített)

Igével zárd a napot! Zsolt 73,28

31. ✧ szerda – óév

Mindmáig hirdetem csodáidat

Olvasmány:

71. zsoltár

„Az Úrnak, az én Uramnak
nagy tetteit hirdetem, egye-
dül a te igazságodat emle-
gem.” (Zsolt 71,16)

Vidáman emlékezni, hogy
egész évben miket tett
veled és a tieddel az Úr.
Ez méltó évzárási ünnep.

Különös napja minden évnek ez az utolsó. Mindenki a maga módján készül rá; óévet akarunk búcsúztatni, számot vetni az eltelt időszakkal, feleleveníteni mélységet és magasságot, amelyeket megjártunk 365 nap alatt. Van, aki felsóhajt: De hosszú volt! Más éppen rövidnek tartja: ez sem, az sem fért bele... De mind-egy, hogy milyen is volt, egy biztos: a hűtőkben ott készülődnek a pezsgőspalackok és a virslis tasakok, hogy majd alkalmas pillanatban az est főszereplőivé váljanak. Konfetti, papírtrombita izgatottan várják, hogy vidám hangzavarral és szeméttel töltsék meg az utcákat. De mindezek ellenére sokan vannak, akik mást látnak ebben a napban. Kell a vidámság, felszabadultság, én most mégis másfajta ünneplésre hívlak benneteket! Az eltelt év áldásai mellett vedd számba a csodákat is, mert hidd el, voltak bőven! Ebben a zajos, türelmetlen évben, amit ma magunk mögött hagyunk, sok-sok apró csoda mellett mentünk el, észre sem véve őket. Lehet,

nem is az volt a szerepük, hogy ámuljunk. Csak megoldottak valamit, amibe már belefáradtunk, amiről már lemondtunk. Ma lásd meg ezeket, és áldd értük az Urat! /BL/

Határkőnél hittel megállni,
határköveknél visszanézni,
hálás szívvel múltat idézni:
csodákra emlékezni jó!

...
és számbavenni ezer áldást
erőt, kegyelmet, megbocsátást:
csodákra emlékezni Jó!

Hallelujás hálaadással
leborulni egy határköre,
s elindulni hittel előre,
amerre hív az égi szó.
(Túrmezei Erzsébet: Csodákra emlékezni jó!)

Imaáhítat: Valljuk meg az elmúlt év mulasztásait! – Préd 5,3–4

31. ✧ szerda – óév

Nagy találmány a digitális kamera! Egy utazás minden emléke elfér egy apró kártyán, és bármikor, bármennyiszer „végigjárható” az út. Szükség is van erre, mert sok dolog elkopik az emlékeinkből, de egy kép felidézheti mindazt, ami akkor és ott lényeges volt. Valami hasonlóról szól az íge is: emlékezz vissza az útra... – itt könnyedén jönne a folytatás: amelyet végigjártál. De meglepő módon másként fogalmaz az író, és gondolom, ez nem véletlen! Emlékezz vissza: hogy Istened, az Úr vezetett az úton. Sok lépésed tűnt tévelygésnek, de lehet, hogy nem is az volt? Emlékezz vissza: már hosszú évek, évtizedek óta ezt cselekszi veled. Talán túlságosan is megszoktad, lehet, hogy terhedre van ez a vezetés? Emlékezz vissza: megsanyargatott és próbára tett. Köszönöm szépen! – mondd magadban. Kevesebb is elég lett volna belőle. De nem, pont ennyire volt szükséged, ezek alatt formálódott azzá, aki vagy. Akivé válnod kell. Emlékezz vissza: azért történt, hogy megtudja, mi van a szívedben, amikor parancsairól van szó. A látszat bárkit megtéveszthet, téged magadat is. Istent nem érdekli semmi, ami felszín, álca. Tudni akarja, mi van mélyen a szívedben, és ezt a próbák sanyarú körülményei képesek csak előhozni. De amikor ezek elmúlnak, nemcsak ő, hanem te is tudod: mi van a szívedben! /BL/

Ha végignézzük most e röpke évet,
amely ma éjjel már a múltba hull,
Urunk, bűnbánattal valljuk meg Néked,
hogy a gonosz sokszor ejtett rabul.

S esztünkbe jut, ha elmerengünk kissé:
szívünkben annyiszor kihunyott a láng,
de sokszor vált a boldogság tövissé,
mert elfeledtük szent ígéd szavát!

Urunk, legyen számunkra szent kezed
örök vezérül, mint emlékezet:
ne tudjuk elfeledni azt, mi jó volt,

a rossz oszoljon el, miként a hab!
Tegyük hűségesen, mit Igéd mondott,
s új évünk így lesz biztos boldogabb!
(Balog Miklós: Szilveszterkor)

Emlékezz vissza az útra!

Olvasmány:
5Móz 8

„Emlékezz vissza az egész útra, amelyen vezetett Istened, az Úr, már negyven esztendeje a pusztában...”
(5Móz 8,2)

Bárcsak legalább egyszer meglátnánk, hogy minden pillanatunkban kegyes volt velünk az Úr!

December
✧ Évzárás
✧ 53. hét

1. ♦ csütörtök – újév

Legyen a szívetek teljesen Istené!

Olvasmány:
1Kir 8,57-61

„Legyen a szívetek teljesen Istenünké, az Úré, járjatok rendelkezései szerint, és tartásotok meg parancsolatait úgy, mint ma!” (1Kir 8,61)

A szív makrancos jószág. Ezért kell egész életünkben Istenhez szelídíteni, ha elfogadtuk őt szívünk gazdájának.

Életprogram az új évre, nem is lehetne ennél fontosabb! Legyen szívetek az Úré, egészen! Néhány egyszerű gondolat van ebben az igében, ezeket nézzük sorra! Először is: Isten kéri tőled. Ő az, aki megváltott téged, joga volna elvenni is, de csak kéri. Te adhatod oda, ha így döntesz! Másodszor: a szívedet kéri. Azt a szívet, amely nélküle csalárdabb mindennél. Képes az érzéseivel félrevezetni, rossz tanácsokkal ellátni. Azért kéri, hogy add neki teljesen, mert képes átformálni. Harmadszor: járj rendelkezései szerint, és tartsd meg parancsait. A kor, amelyben most élünk, szeretne ledönteni minden tabut és korlátot, mert nem tud szabadságot elképzelni határok közé szorítva. Isten változhatatlansága arra is igaz, hogy nem keresi a népszerűséget, vagyis nem akar „megfelelni” a kor követelményeinek. Nála nem kerül lejjebb a lécz, maradnak a rendelkezések és parancsok változatlan formában. Egyet fogadj el: ezek mind érted vannak, téged

óvnak, ha megtartod őket teljes szívből. Parancsolatai nem nehezek, ha megérted bennük a szeretetet. /BL/

Uram, így voltam én is véled,
mikor a bűneimet kérted.
A bűneim közt válogattam,
a meguntakat néked adtam,
de voltak kedvenc bűneim...
A Sátán mindig kacagott,
ha szóltam álnok büntudattal:
Itt van, Uram, de ne nagyot!
Uram, bocsásd meg álnokságomat,
a bennem lévő rejtett dolgokat.
Tudom, hogy néked nem kell, csak egész.
Ó, hadd legyek mindent átadni kész!
(Kovács Imre: De ne nagyot!)

Imaáhítat: *Imádkozzunk, hogy feddhetetlenül járassunk Istenünk előtt! – 1Móz 17,1-2a*

Egy pár évvel ezelőtti emlékem jut eszembe az olvasott ígéről: a filmen egy szinte teljesen meztelen férfi, lábára bilincselte hatalmas kőgolyóval vergődik egy havas, sáros pusztaságon. De ez még nem elég, amikor annak szélére ér, akkor elkezd az előtte magasodó hegyre kapaszkodni. Drámai képsorok, az ember önkéntelenül is megfeszíti az izmait, mintha azzal segíteni tudna az egyre fásultabb fiatalembernek, ugyanakkor látszik, hogy szomorú, kilátástalan küzdelem ez, és nem győzelemmel ér véget. Sajnos, a történet sokunkról szólhatna. Olykor mintha mi is ragaszkodva bilincseinkhez, terheinkhez, tudatosan választanánk magunknak a nehezebbnél nehezebb utakat. Pedig az élet ezek nélkül is eléggé nehéz, nincs szükségünk azokra a terhekre, amelyeket például a bűn jelent számunkra. Nagy bátorítást jelenthet azoknak az életpéldája, akik előttünk jártak végig ugyanezt az utat. Az év első napján hozzunk döntést: letesszük, elhagyjuk mindazt, ami gátol a haladásban, növekedésben, szolgálatban. Családi, közösségi kapcsolataink sokasága lenne minőségileg más, ha ehhez a döntésünkhöz mernénk ragaszkodni! Kérjünk erőt a kitaráshoz, mert az útnak csak a célnál van vége! /BL/

Megtisztulva fussuk meg a pályát!

Olvasmány:
Zsid 12,1-6

„...tegyünk le minden ránk nehezéde terhet és a bennünket megkörtönyékező bűnt, és állhatatossággal fussuk meg az előttünk levő pályát!” (Zsid 12,1)

Ami fölösleges, ne vigyük tovább; ami értéktelen terhet, ne cipeljük; ami pedig gátol az isteni élet fejlődésében, azt bontsuk le!

Fáradt vagy és megterhelve,
Jólesnék az enyhülés?
Fáradtak ereje Jézus,
Hozzá jönni, ó, ne késs!
Elhagyatva élsz e földön?
Tedd rá minden terhedet,
És hozd mindig bizalommal
Az Úr elé ügyedet!
(J. Scriven
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 515)

Jézushoz jöjjetek, megfáradtak,
Igája néktek is nyugalmat ad.
Terhe könnyű, irgalma nagy.
(Zengd velünk, 97)

2. ✧ péntek

Romolhatatlan magból születettek újjá

Olvasmány:
1Pt 1,22–25

„...nem romlandó, hanem romolhatatlan magból születettek újjá, Isten élő és maradó igéje által.” (1Pt 1,23)

Ha valóban Isten Lelke kezdett el benned változást, akkor a kikerülhetetlen visszaesések között is tudd: valami megakadályozhatatlanul dolgozik benned tovább!

Évekkel ezelőtt olvastam egy hírt, ami arról szólt, hogy valamelyik egyiptomi fáraó sírkamrájában olyan gabonamagvakat találtak, amelyeket sikerült kicsíráztatni. Szenzációsnak tűnő hír volt, engem is megragadott. Elvégre nem kis dolog, ha valami megőrzi életképességét pár ezer év eltelte után is. Kicsit lemaradva éreztem magam az akkori (meg a mai) életkorommal, és azokkal a kilátásokkal, amelyek a jövőre vonatkoznak. Pedig másként kellene gondolkodnom: lehet, hogy nem az a legnagyobb szenzáció, amit a hírek tálnak, hanem az, hogy én mint Isten gyermeke újjászülettem az ige által. Ez már gazdag távlatokat nyit a jövőmre nézve: más perspektívából tudom szemlélni a földi lét néhány rövid (hosszú vagy pont elég) évtizedét, a szolgálatot, örömeimet, küzdelmeimet, egyszerűen: mindent. És másként látom a távolabbi jövőmet: azt a még nem ismert, de hittel elfogadott mennyi világot, ahol csak azoknak van helye, akik ebben az

újjászületésben részesültek. Ne feledkezzünk meg ma hálát adni azért, hogy a „romolhatatlan mag” ott van az életünkben! /BL/

A szív hevül, az ajkon dal fakad,
a lélek kész, a test erőtelen.
Hányszor az ellené a győzelem...
Több, több erőt, nem fénylő szavakat!

Kevesebb dalt, több égő életet!
Olajjal mindig újra-töltött mécset!
Mit érnek, jaj, a hamar-hevülések,
mit a dalok selymes halk palástja,
ha koldus, rongyos életet takar?...
A Megváltó egy új embert akar!
(Túrmezei Erzsébet: Új embert)

Igével zárd a napot! Zsolt 102,19

„Hévíz, az élet forrása!” „Élet forrása biobolt.” Az ókeresztény bazilikák átriumában, melyet paradicsomnak is neveztek, a közepén lévő szökőkútnak, illetve a kolostorok kerengőjében lévő forrásházaknak „élet forrása” jelentése volt. Csak néhány példa arra, hogy az emberek mindig is keresték az élet forrását. Akkor is, ha sokszor csalódnuk kellett, mert egyik sem adja meg azt, amit kínál. Az élet forrása ugyanis Istennél van: de ő közelebb van hozzánk, mint Hévíz. Mostanában egy felírás olvasható az autóbuszokon: „Ha nem lenne Isten, akkor kellene igazán aggódnunk!” Mi hitben élők pedig a következőt gondoljuk erről: Akkor kellene igazán aggódnunk: „Ha csak ezen a földön reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk...” Ha csak a földiekkel kellene törődnünk és a mennyiekkel nem, ha csak ez a földi víz ontaná a szomjunkat, és a mennyei nem, akkor a samáriai asszony hiába találkozott volna Jézussal, minden oka meglett volna az aggodalomra! De Jézus Krisztus az élet forrása, élet kenyere, az élő kő, a Kőszikla! Gondolj ma erre, és oltsd szomjad az élet vízzel! /BL/

Nálad van az élet forrása

Olvasmány:
Zsolt 36,6–10

„Mert nálad van az élet forrása, a te világosságod által látunk világosságot.” (Zsolt 36,10)

Jézus Krisztus az Élet Isten: aki őt keresi és vele van, az bizony igazán él.

Jöjj, élő víz, te égi íz;
Csak téged óhajt szívem!
Más forrás nincs,
Csupán e kincs,
Ez megelégit ingyen.

...
Törj össze gát! E nagy világ
Szomjazza rég a békét.
Áradj, folyó,
Bűnt tisztító,
Add vissza ékességét!
(Gerzsenyi Sándor
Baptista gyülekezeti énekeskönyv, 458)

Igével zárd a napot! Jób 29,3

Az elmélkedések szerzői nevük rövidítése alapján

- BD – Boros Dávid (Kiskőrös)
május 25–31. és november 23–29.
- BL – Beke László (Tázlár)
június 29–július 5. és december 28. – 2015. január 3.
- FGB – Floch Gábor Barnabás (Szokolya)
január 26–február 1. és július 27–augusztus 2.
- FS – Fábián Sándor (Budapest, Alsóhegy utca)
január 12–18. és július 13–19.
- GyK – Győri Kornél (Nagykőrös)
június 8–14. és december 7–13.
- HA – Hetényi Attila (Budapest, Wesselényi utca)
január 19–25.
- HG – Herjeczki Géza (Detroit)
március 30–április 5.
- HGy – Háló Gyula (Budapest, Pestszentimre)
március 23–29. és szeptember 21–27.
- HZ – Hajnal Zoltán (Cegléd)
július 20–26.
- HZs – Horváth Zsolt (Ócsa)
június 15–21. és december 14–20.
- KB – Katona Béla (Budapest, Pesterzsébet)
május 4–10. és november 2–8.
- KGL – Kelédi Géza László (Soltvadkert)
február 2–8. és augusztus 3–9.
- KS – Kelemen Sándor (Beszterce)
augusztus 10–16.
- LI – László Imre (Munkács)
május 18–24.
- LT – Lukács Tamás (Szigetszentmiklós)
február 23–március 1. és augusztus 24–30.
- MaZs – Majnár Zsolt (Törökszentmiklós)
augusztus 17–23. és szeptember 28–október 4.
- MJ – Matuz József (Gyula)
március 9–15. és szeptember 7–13.
- MZ – Merényi Zoltán (Budapest, Angyalföld)
április 13–19. és október 12–18.
- MZs – Marton Zsolt (Budapest, Rákosszentmihály)
január 5–11. és július 6–12.

- NHA – Nemeshegyi-Horvát Anna (Budapest, Angyalföld)
október 26–november 1.
- NHGy – Nemeshegyi-Horvát György (Budapest, Angyalföld)
április 27–május 3.
- NT – Nagy Tibor (Csantavér)
november 16–22.
- PD – Papp Dániel (Berettyóújfalu)
június 22–28. és december 21–27.
- PZs – Paróczi Zsolt (Bodrog)
január 1–4.; március 2–8. és augusztus 31–szeptember 6.
- SCs – Sinka Csaba (Pécs)
április 6–12. és október 5–11.
- SJ – Sallai Jakab (Arad)
február 9–15.
- SzH – Szommer Hajnalka (Budapest, Újpest)
május 11–17. és november 9–15.
- UG – Urbán Gedeon (Aszód)
február 16–22.
- USza – Ujváriné Szabó Anikó (Budapest, József utca)
április 20–26. és október 19–25.
- VE – Várady Endre (Vácegres)
március 16–22. és szeptember 14–20.
- VF – Vas Ferenc (Csetény)
június 1–7. és november 30–december 6.

Az elmélkedések utáni idézetek összeválogatói

Vagy az adott napi áhítat szerzői, vagy:

Balog Miklós (Miskolc)

Floch Gábor Barnabás (Szokolya)

Majnárt Zsolt (Törökszentmiklós)

Ujváriné Szabó Anikó (Budapest, József utca)

Bibliaórai sorozatok

A Krisztus-titok

- 1. hét** ✧ január 1–4.
Előre elhatározta – *Ef 1,4–6*
- 2. hét** ✧ január 5–11.
Őbenne – *Ef 1,6–7.11.13*
- 3. hét** ✧ január 12–18.
Mérhetetlenül nagy az ő hatalma rajtunk – *Ef 1,17–21*
- 4. hét** ✧ január 19–25.
Őt tette mindenek felett való fővé – *Ef 1,22–23*

Krisztus üdvszerző munkája

- 5. hét** ✧ január 26–február 1.
A halálból életre keltett – *Ef 2,1–6*
- 6. hét** ✧ február 2–8.
Kegyelmének gazdagsága az eljövendő korszakokban – *Ef 2,7*
- 7. hét** ✧ február 9–15.
Kegyelemből és nem cselekedetekből – *Ef 2,8–10*
- 8. hét** ✧ február 16–22.
Helyzetünk egykor és most – *Ef 2,11–13*
- 9. hét** ✧ február 23–március 1.
Ő a mi békességünk – *Ef 2,14–18*
- 10. hét** ✧ március 2–8.
Egybeilleszkedik, templommá növekedik – *Ef 2,19–22*

Mulandó és maradandó kincsek

- 11. hét** ✧ március 9–15.
Áldás vagy büntetés vár – *Péld 28,20*
- 12. hét** ✧ március 16–22.
Akik eltévelyedtek a hittől – *1Tim 6,6–10*
- 13. hét** ✧ március 23–29.
Eladja, megveszi – *Mt 13,44*

Készülj Istened elé!

- 14. hét** ✧ március 29–április 5.
A találkozás előtti tépelődés – *Mik 6,6–8*
- 15. hét** ✧ április 6–12.
Tükör előtt – *Zsolt 26,2*
- 16. hét** ✧ április 13–19.
Tisztíts meg engem! – *Zsolt 51,9*
- 17. hét** ✧ április 20–26.
Tiszta szívet teremts bennem, Istenem! – *Zsolt 51,12*
- 18. hét** ✧ április 27–május 3.
Isten előtt kedves áldozat – *Zsolt 51,17–19*

Családi körben

- 19. hét** ✧ május 4–10.
Az Úr Krisztusnak szolgáljatok! – *Kol 3,18–25*

A helyes istenismeret az igazságban járás feltétele

- 20. hét** ✧ május 11–17.
Akik hazugságra támaszkodnak – *Ézs 44,9–20*
- 21. hét** ✧ május 18–24.
Könyörgés Istenhez jó lelkiismeretért – *1Pt 3,21*
- 22. hét** ✧ május 25–31.
A sikeres forgolódás titka – *1Krón 28,8–9*
- 23. hét** ✧ június 1–7.
Tőle távol, de mégis elérhetően – *2Kor 5,6–7*
- 24. hét** ✧ június 8–14.
A Szentlélek által felkészít a nagy átváltozásra – *2Kor 5,1–5*
- 25. hét** ✧ június 15–21.
A reménység megtisztulásra ösztönöz – *1Jn 3,1–3*
- 26. hét** ✧ június 22–28.
Az atyai ház leértékelése – *Lk 15,11–16*
- 27. hét** ✧ június 29–július 5.
Ami távolról ígéretesnek látszott – *Lk 15,14–16*
- 28. hét** ✧ július 6–12.
A bűnbánat és a bocsánat viszonya – *Lk 15,17–24*
- 29. hét** ✧ július 13–19.
Egy szolga féltékenységet gerjesztő szava – *Lk 15,27–28*

30. hét ✧ július 20–26.

Te mindig velem vagy, mindenem a tied – *Lk 15,31*

31. hét ✧ július 27–augusztus 2.

A Lélek embere örül a megtérők felett – *Lk 15,32*

Az Úr szentségének kifejezőeszközei

32. hét ✧ augusztus 3–9.

Bemerítkezés – Jézus nevére – *ApCsel 19,1–7*

33. hét ✧ augusztus 10–16.

Úrvacsora – hálaadás, áldás és közösség – *Lk 22,19–20*

A gyülekezeti közösség gyakorlati istentisztelete

34. hét ✧ augusztus 17–23.

Eljön a sok nép – *Mik 4,1–5*

35. hét ✧ augusztus 24–30.

Szeretközösségben – *ApCsel 4,32–37*

36. hét ✧ augusztus 31–szeptember 6.

Szentségben – radikális változás – *Róm 6,19*

37. hét ✧ szeptember 7–13.

Megparancsolta, hogy hirdessük a népnek – *ApCsel 10,34–43*

38. hét ✧ szeptember 14–20.

Az imádság: a világ arculatát formáló lehetőség – *1Tim 2,1–4*

39. hét ✧ szeptember 21–27.

Istentisztelet az Úr feltámadásának ünnepén – *ApCsel 20,7–8.11; 1Kor 16,2*

40. hét ✧ szeptember 28–október 4.

Élj, és tedd lehetővé a lakókörnyezetet! – *Jer 29,4–7*

Áldott utódok – generációk Isten népe életében

41. hét ✧ október 5–11.

A fiak felépítik a falakat az ősi alapokra – *Ézs 58,12*

42. hét ✧ október 12–18.

A családon nyugvó áldás feltétele – *5Móz 28,1–4a.9–11a*

43. hét ✧ október 19–25.

Apák is, fiak is saját tetteik gyümölcsét eszik – *Ez 18,1–20*

44. hét ✧ október 26–november 1.

Fohász a családi életkörülmények megújulásáért – *JSir 5*

Az Isten által hően szeretett lény

- 45. hét** ✧ november 2–8.
Kicsoda az ember? – *Zsolt 8*
- 46. hét** ✧ november 9–15.
Az embernek adott Ige – *5Móz 30,8–20*
- 47. hét** ✧ november 16–22.
Az embernek adott ígéret feltétele és nagy lehetősége – *2Móz 19,5–6*
- 48. hét** ✧ november 23–29.
Ember az Isten gondozásában – *Mt 6,25–32*

A keresztény szabadság

- 49. hét** ✧ november 30–december 6.
Krisztus szabadságra szabadított meg – *Gal 5,1*
- 50. hét** ✧ december 7–13.
Minden szabad nekem, de nem minden használ – *1Kor 6,12*
- 51. hét** ✧ december 14–20.
Ürügy legyen a testnek – *Gal 5,13*
- 52. hét** ✧ december 21–27.
Szabadítás a szabadság eredete – *ApCsel 26,18*
- 53. hét** ✧ december 28. – 2015. január 3.
Korlátokat állító bigottság – *1Tim 4,3–5*

MAGYAR BAPTISTÁK VILÁGSZÖVETSÉGE
Hungarian Baptist World Alliance

Elnök: *dr. Herjeczki A. Géza*, az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség elnöke

Alelnökök:

dr. Simon József, a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének elnöke

Papp János, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke

Titkár: *dr. Kovács József*, a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének főtitkára

Székhelyek:

1370 Michigan Blvd. Lincoln Park, MI 48146

Telefon: (313) 382-3735, e-mail: herjeczki@yahoo.com

Nagyvárad (Oradea) 3700, Str. G.H.M. Berthelot 5, Románia

Telefon/fax: 40/0259/415-424

Budapest 1068, Benczúr u. 31. Magyarország

Telefon: 36/1/343-0618, fax: 36/1/352-9707/103

MAGYARORSZÁGI BAPTISTA INTÉZMÉNYEK

Országos Központi Iroda

1068 Budapest, Benczúr u. 31.

Telefon: (1) 343-0618, (+36-20) 886-0000

Fax: (1) 352-9707/103

E-mail: baptist@baptist.hu

www.baptist.hu

Vezető tisztségviselők

Papp János egyházelnök

Mészáros Kornél főtitkár

Durkó István missziói igazgató

Simon Norbert gazdasági igazgató

Baptista Könyvesbolt

1068 Budapest, Benczúr u. 31.

Telefon: (1) 413-09-36, (1) 352-9993/140, (1) 343-0618/140, (20) 886-0011

Fax: (1) 352-9707/103

E-mail: mbekonyvesbolt@gmail.com

www.konyvesbolt.baptist.hu

Baptista Levéltár

1068 Budapest, Benczúr u. 31.

Telefon: (1) 352-9993/130, (1) 343-0618/130, (20) 886-0013, fax: (1) 352-9707/103

Békehírnök Szerkesztőség és Kiadóhivatal

1068 Budapest, Benczúr u. 31.

Telefon: (1) 352-9707/199, (20) 886-0010, fax: (1) 352-9993/103

E-mail: bekehírnok@baptist.hu

www.bekehírnok.baptist.hu

Szolgatárs Szerkesztőség

1068 Budapest, Benczúr u. 31.

Telefon: (1) 352-9993, (1) 343-0618, (20) 886-0410 – Sinka Csaba

Fax: (1) 352-9707/103

E-mail: szolgatárs@gmail.com

szolgatárs.hu

Baptista Teológiai Akadémia

1068 Budapest, Benczúr u. 31.

Telefon: (1) 342-7534, (1) 342-0912, (1) 322-2815

(20) 886-0847 – titkárság

(20) 886-0846 – tanulmányi osztály

E-mail: bta@bta.hu

www.bta.hu

ITM – Magyarország Humanitárius Segélyszolgálat Alapítvány

1068 Budapest, Benczúr u. 31.

Telefon: (+36-20) 886-3244

E-mail: itm.hungary@gmail.com

Baptista Szeretetszolgálat Alapítvány

Postacím: 1391 Budapest, Pf. 241.

Telefon: (1) 466-5978

E-mail: hbaid@hbaid.org

www.baptistasegely.hu

Adószám: 18485529-1-07

Budapesti irodák:

Adományok, szociális segély: (1) 354-0779, (1) 302-0982

Utcafront: (1) 260-9855

Kommunikáció: (1) 201-3142

Fogadj örökbe! (jelképes örökbefogadás): (1) 269-3283

Központi iroda: (1) 466-5978, fax: (+36-1) 365-6406

Pénzügy: (1) 354-0780, fax: (+36-1) 302-0982

Vidéki irodák:

Bicske: (22) 565-030, fax: (+36-22) 262-358

Miskolc: (46) 786-191 (fax is)

Debrecen: (52) 474-127 (fax is)

Göd, Szorgos Kezek Háza: (27) 334-153

Közvetlen elérhetőségek:

Kommunikáció, sajtó: Révész Szilvia kommunikacio@baptistasegely.hu

Utcafront: Miletics Marcell utcafront@baptistasegely.hu

Nemzetközi Önkéntes Tűzoltó-, Kutató-, Mentőcsapat Rescue24:

Pavelcze László rescue24@baptistasegely.hu

Fogadj örökre! program: Gál Dávid fogadjorokbe@baptistasegely.hu

Bethesda Üdülő

8623 Balatonföldvár, Spúr I. u. 21.

Telefon: (84) 341-081, (20) 775-9933 – Lovász Lajos

E-mail: lajos.lovasz@gmx.de; www.bethesda.baptist.hu

Betánia Üdülő

4200 Hajdúszoboszló, Puskin u. 10.

Telefon: (20) 886-3523 – Komárominé Elekes Márta

E-mail: komaromitibor@freemail.hu; www.betania.baptist.hu

Tahi Tábor Konferenciaközpont

2022 Tahi, Ereszvény dűlő

Telefon: (26) 385-007, (20) 886-0009 – Uzonyi Ferenc

E-mail: uzonyiferenc@gmail.com; www.tahi.baptist.hu

Hajdúböszörményi Baptista Szeretetház

Emmaus Idősek Otthona

4220 Hajdúböszörmény, Külső-hadházi út 1.

Telefon: (52) 561-160, (52) 561-161, (20) 886-0026 – Révész István

E-mail: szerhaz@freemail.hu

www.emmaus.baptist.hu

Gondviselés Háza Idősek Otthona

4220 Hajdúböszörmény, Batthyány u. 30-32.

E-mail: antal.istvan@pannonmail.hu

www.gondviseleshaza.baptist.hu

Kiskőrösi Baptista Szeretetház

Filadelfia Idősek Otthona

6200 Kiskőrös, Szűcs J. u. 12.

6200 Kiskőrös, Pf. 107.

Telefon: (78) 513-514; irodai: (78) 513-515

(20) 886-0886 – Opauszki György intézményvezető

(20) 886-0688 – Lakatos Ildikó gazdasági ügyintéző

Fax: (78) 513-516

E-mail: opauszki@freemail.hu, filadelfia@baptist.hu

www.filadelfia.baptist.hu

Egyházzenei Tanfolyam

1068 Budapest, Benczúr u. 31.

Telefon: (1) 342-7534, (1) 343-0618, (20) 886-0000; fax: (1) 352-9707/103

A Magyarországi Baptista Egyház technikai száma: 0286.

Magyarországi baptista gyülekezetek és istentiszteleti helyek

Acsa: Béke u. 2. 2638 – **Albertirsa:** Kolozsvári u. 13. 2730 – **Álmosd:** Arany J. u. 8. 4285 – **Aranyosapáti:** Kölcsey út 6. 4634 – **Aszód:** Petőfi u. 46. 2170

Bagamér: Bocskai u. 23. 4286 – **Baja:** Kádár u. 5. 6500 – **Bakonszeg:** József A. u. 10. 4164 – **Balatonszemes:** Gárdonyi G. u. 3. 8636; **Balatonszemesi Mécses Gyülekezet:** Fő u. 34. 8636 – **Bátmonostor:** Baracska u. 34. 6528 – **Békés:** Teleky u. 39. 5630 – **Békéscsaba:** Október 6. u. 4/1. 5600 – **Békéscsaba Új Forrás:** Orosházi út 101. 5600 – **Bekölce:** Béke u. 99. 3343 – **Bélmegyer:** Petőfi u. 35. 5643 – **Bér:** Kossuth L. u. 62. 3045 – **Beregdaróc:** Rákóczi u. 8. 4934 – **Berekböszörmény:** Árpád u. 10. 4116 – **Berettyóújfalu:** Eötvös u. 2. 4100 – **Bicske:** Kossuth L. u. 64. 2060 – **Biharkeresztes:** Deák F. u. 8. 4110 – **Biharugra:** Erzsébet u. 50. 5538 – **Bodrog:** Kossuth L. u. 155. 7439 – **Bogyiszló:** Petőfi u. 8. 7132 – **Bokor:** Szabadság u. 77. 3066 – **Boldva:** Széchenyi u. 52. 3794 – **Bonyhád:** Fürst S. u. 13. 7150 – **Borjád:** Kossuth u. 7. 7756 – **Bócs:** József A. u. 13. 3574 – **Budakalász:** Szentendrei út 7. 2011 – **Budakeszi:** Széchenyi u. 50/a 2092 – **Budaörs:** Bükkzsérc: Hősök u. 2. 3414

BUDAPEST: International Baptist Church (Nemzetközi Baptista Gyülekezet): Törökvész út 48–54. 1112 – **Angyalföld:** Váci út 51/a 1134 – **Belváros:** Luther u. 4. 1087 – **Buda:** Alsóhegy u. 38. 1118 – **Budafok:** Péter-Pál u. 17–19. 1221 – **Cinkota:** Georgina u. 59. 1164 – **Csepel:** Tanácsház u. 35. 1215 – **Forrás:** Toronyház u. 3/a 1098 – **József u. 12.** 1084 – **Kispest I.:** Kisfaludy u. 20. 1191 – **Kispest II.:** Ötvenhatosok tere 4. 1191 – **Mennyek Országa Mongol Gyülekezet:** Váci út 51/a 1134 – **Nap u. 40.** 1082 – **Pesterzsébet:** Ady E. u. 58. 1203 – **Pestszentlőrinc:** Sallai u. 132. 1182 – **Pestszentimre:** Nemes u. 28. 1188 – **Pestújhely:** Adria u. 24. 1158 – **Rákoscсаba:** Zrínyi u. 38. 1171 – **Rákoshegy:** Podmaniczky u. 6. 1174 – **Rákoskeresztúr:** Csabai út 20. 1172 – **Rákospalota:** Kinizsi u. 86. 1152 – **Rákosszentmihály:** Sándor u. 26. 1161 – **Rózsakert:** Dézsmaház u. 33. 1223 – **Újpest:** Kassai u. 26. 1043 – **Wesselényi u. 53.** 1077

Cegléd: Eötvös tér 5. 2700 – **Cigánd:** Kazinczy u. 9. 3973 – **Csenger:** Tisza u. 8. 4765 – **Csengőd:** Dózsa György u. 17. 6222 – **Csetény:** Petőfi S. u. 66. 8417 – **Csobánka:** Béke u. 62/2 2014 – **Csongrád:** **Csopak:** Beregháti u. 61. 8229 – **Csorvás:** Kossuth u. 8. 5920 – **Csömör:** Jókai u. 2. 2141

Dávod: Petőfi u. 32. 6524 – **Debrecen:** Szappanos u. 23. 4029; **Új Remény Baptista Gyülekezet:** Ötvenhatosok tere 6/a II. 4027; **Trinity Baptista Gyülekezet:** Mester u. 24. 4025; **Ígéret Háza Baptista Gyülekezet:** Decs: Damjanich u. 14. 7144 – **Derecske:** Ipar u. 16. 4130 – **Déaványa:** Sirály u. 9. 5510 – **Dombóvár:** Berzsenyi u. 36. 7200 – **Domoszló:** Marx K. u. 12. 3264 – **Dömsöd:** Szabadság u. 125. 2344 – **Dunaharaszti:** Damjanich u. 40. 2330 – **Dunaújváros:** Petőfi S. u. 61. 2400 – **Dunavecse:** Petőfi u. 35. 6087

Eger: Deák F. u. 9. 3300 – **Egerszólát:** Rákóczi u. 1. 3328 – **Egyházaskozár:** Tinódi u. 63. 7347 – **Encs:** Bercsényi u. 18. 3860 – **Encsencs:** Fő út 28. 4375 – **Érd:** Baj-

csy-Zs. út 163. 2030 – **Érdliget**: Tárnoki u. 6. 2030 – **Érsekcsanád**: Zrínyi u. 32. 6347 – **Esztár**: Bocskai u. 9/b 4124 – **Esztergom**: Mikszáth K. u. 36. 2500

Fadd: Táncsics M. u. 23. 7133 – **Fedémes**: Petőfi S. u. 100. 3255 – **Felsőpetény**: Templom u. 2. 2611 – **Fót**: Deák F. u. 3. 2151

Galgaguta: Kossuth L. u. 67. 2686 – **Galgagyörk**: Mácsai u. 18. 2681 – **Gödöllő**: Kornya Mihály u. 2. 2100 – **Gyál** – **Gyöngyös**: Mérges út 14. fsz. 1. – **Győr**: Bisinger sétány 6. 9022 – **Győrújfalú**: Berek u. 9. 9171 – **Gyula**: Munkácsy M. u. 11/b 5700 – **Gyulavári**: Temesvári út 70. 5700

Hajdúbagos: Nagy u. 67. 4273 – **Hajdúböszörmény**: Hajdúkerület út 10. 4220 – **Hajdúnánás**: Óvoda u. 3. 4080 – **Hajdúsámson**: Nagyszőlős u. 4. 4251 – **Hajdúszoboszló**: Puskin u. 10. 4200 – **Hencida**: Kossuth L. u. 21. 4123 – **Hercegszántó**: Vörös Hadserg u. 61/b. 6525 – **Hévízgyörk**: Kossuth L. u. 35. 2192 – **Hódmezővásárhely**: Táncsics u. 2. 6800 – **Hosszúpályi**: Árpád u. 2. 4274

Ilk: Petőfi S. u. 3. 4566

Jánoshalma: Tompa u. 18. 6440 – **Jászberény**: Bercsényi u. 45. 5100 – **Jászladány**: József A. 1. 5055

Kaba: Petőfi S. u. 4. 4183 – **Kaposvár**: Béke u. 30. 7400 – **Karcag**: József A. u. 11. 5300 – **Kartal**: Baross u. 112. 2173 – **Kazincbarcika**: Kiserdő sor 47. 3700 – **Kecskemét**: Szent-Györgyi Albert u. 23. 6000 – **Kékcse**: Kossuth u. 43. 4494 – **Kelebia**: Bajcsy-Zs. u. 9. 6423 – **Kétegyháza**: Dózsa u. 52. 5741 – **Kisar**: Táncsics M. u. 15. 4921 – **Kiskőrös**: Kálvin u. 6. 6200 – **Kiskunhalas**: Nagy Szeder u. 24. 6400 – **Kiskunlacháza**: Kossuth u. 86. 2340 – **Kiskunmajsa**: Szegedi út 11. 6120 – **Kisújszállás**: Kossuth u. 19. 5310 – **Kisvárd**: Vörösmarty tér 10. 4600 – **Kocsord**: Szent István u. 45. 4751 – **Komárom**: Maros u. 1. 2900 – **Komló**: Engel Adolf u. 14/a 7300 – **Kondoros**: Bacsó B. u. 26–28. 5553 – **Konyár**: Felszabadulás u. 56. 4133 – **Kosd**: Bányai út 6. 2612 – **Körösladány**: Arany J. u. 27. 5516 – **Körösnagyharsány**: Kossuth u. 4. 5539 – **Körösszegapáti**: Kossuth u. 91. 4135 – **Köröstarcsa**: Arany J. u. 21. 5622 – **Kőszeg** (zeneiskola): Chernel u. 12. 9730 – **Kunmadaras**: Bacsó B. u. 11. 5321 – **Kübekháza**: Fő út 32. 6755

Lénárdaróc: Dózsa Gy. u. 43. 3648 – **Lőrinci** (Selyp): Pozsonyi u. 2. 3024 – **Lucfalva**: Rákóczi u. 56. 3129

Madocsa: Első u. 17. 7026 – **Magyarcsanád**: Fő u. 67. 6932 – **Magyarhomorog**: Árpád u. 24. 4137 – **Majosháza**: Dózsa Gy. u. 1. 2339 – **Makó**: Megyeház u. 14. 6900 – **Mátészalka**: Rákóczi u. 30. 4700 – **Mátraszőlős**: Felszabadulás u. 105. 3068 – **Medgyesegyháza**: Luther u. 16–18. 5666 – **Méhkerék**: Damjanich u. 13. 5726 – **Mezőkovácsháza**: Kossuth u. 132. 5800 – **Mezőtúr**: Balogh Á. u. 15. 5400 – **Miske**: Temető u. 1. 6343 – **Miskolc-Belváros**: Soltész Nagy Kálmán út 46/a 3529 – **Miskolc-Diósgyőr**: Béke u. 6. 3535 – **Miskolc-Szirma**: Óvoda u. 17. 3521 – **Mohács**: Szabadság u. 17. 7700 – **Monor**: Bajcsy-Zs. u. 12. 2200 – **Monostorpályi**: Bocskai u. 7. 4275 – **Mosonmagyaróvár**: Kápolna tér 9. 9200

Nábrád: Petőfi S. u. 2. 4911 – **Nagydobos:** Fő u. 107. 4823 – **Nagydorog:** Vécsey u. 16. 7044 – **Nagykörös:** Hétvezér u. 20. 2750 – **Nagyvarsány:** Kölcsey F. u. 6. 4812 – **Neszmély:** Fő út 54. 2544 – **Nógrádmegyer:** Petőfi u. 45. 3132 – **Noszvaj:** Deák F. u. 19. 3325 – **Nyíracsa:** Kassai u. 4. 4262 – **Nyírbátor:** Hunyadi u. 62. 4300 – **Nyírbogát:** Kossuth L. u. 18. 4361 – **Nyíregyháza:** Rózsa u. 7. 4400 – **Nyírmártonfalva:** Széchenyi u. 49. 4263 – **Nyírmeggyes:** Dózsa Gy. u. 2. 4722

Ócsa: Kiss E. u. 14. 2364 – **Orgovány:** Kossuth L. u. 61. 6077 – **Orosháza:** Kohán Gy. u. 12. 5900 – **Oroszlány:** Radnóti u. 43. 2840 – **Ózd:** Bocskai I. u. 2. 3600

Órbottyán: Hősök tere 1. 2162

Paks: Ságvári E. u. 33. 7030 – **Pápa:** Barát u. 19. 8500 – **Pécel:** Kovács u. 13. 2119 – **Pécs:** Bokor u. 52. 7627; **Szeretetvár:** Siklósi u. 50. 7624 – **Pécs-Somogy:** Csap u. 10–12. 7691 – **Penc:** Kossuth u. 2. 2614 – **Petőfibánya:** Művelődési Ház – **Pilis:** Templom u. 6. 2721 – **Pocsaj:** Béke u. 1. 4125 – **Pócsmegyer:** Ady E. u. 5. 2017 – **Poroszló:** Fehérlaki u. 25. 3388 – **Püspökladány:** IV. Béla út 5. 4150 – **Püspök-szilágy:** Kossuth L. u. 15. 2166

Recsk: Csevice u. 1. 3245 – **Rétközberencs:** Fő út 68. 4525

Sajószentpéter: Árpád u. 4. 3770 – **Salgótarján:** Május 1. u. 59. 3100 – **Sáránd:** Nagy u. 57/b 4272 – **Sarkad:** Veres F. u. 1. 5720 – **Sarkadkeresztúr:** Hunyadi u. 3. 5731 – **Soltvadkert:** Kossuth u. 25. 6230 – **Sopron:** II. Rákóczi F. u. 41. 9400 – **Sülysáp:** Fő u. 7. 2241 – **Szada:** Dózsa Gy. u. 58. 2111 – **Szajla:** Orgona u. 1. 3334 – **Szamosszeg:** Bercsényi u. 29. 4824 – **Szank:** Rákóczi u. 6. 6131 – **Szarvas:** Kazinczy u. 6. 5546 – **Szatmárcseke:** Lenin u. 35. 4945 – **Szeged:** Hétvezér u. 5/b 6724; **Új Remény:** Jakab L. u. 19. – **Szeghalom:** Széchenyi u. 10. 5520 – **Székesfehérvár:** Széchenyi u. 26. 8000 – **Szekszárd:** Lehel u. 6. 7100 – **Szentendre:** Rákóczi F. u. 27. 2000 – **Szentes:** Kiss Bálint u. 11. 6600 – **Szentmártonkáta:** József A. u. 9. 2254 – **Szigetszentmiklós:** Kinizsi u. 43. 2310 – **Szikszó:** Poprád u. 12. 3800 – **Szokolya:** Dózsa Gy. út 3. 2624 – **Szolnok:** Balassa B. u. 2/a 5000 – **Szombathely:** Szent Márton u. 38. 9700 – **Szomolya:** Hunyadi u. 13. 3411 – **Szód:** Hunyadi u. 1. 2134

Tabdi: Jókai Mór u. 4. 6224 – **Tahitótfalu:** Ifjúság útja 13. 2021 – **Tápiószentmárton:** Rákóczi u. 61. 2711 – **Tarcsapuszta:** volt kastély – imaterem – **Tard:** Béke u. 52. 3416 – **Tatabánya:** Mátyás király u. 19. 2800 – **Tázlár:** Széchenyi u. 1. 6236 – **Téglás:** Kossuth u. 64. 4243 – **Tét:** Deák F. u. 30. 9100 – **Tetőtlen:** Kossuth u. 75. 4184 – **Tiszagyulaháza:** Zrínyi út 2/b 4097 – **Tiszaigar:** Dózsa Gy. út 20. 5361 – **Tiszaszentimre:** Kör u. 21. 5322 – **Tiszaújváros:** Vasvári Pál u. 1. 3580 – **Tokod:** Zrínyi u. 17. 2531 – **Tompa:** Új föld u. 35. 6422 – **Tordas:** Dózsa György u. 7. 2463 – **Tótújfalu:** Petőfi u. 10. 7918 – **Törökszentmiklós:** Deák F. u. 26. 5200 – **Tuzsér:** Kossuth u. 50. 4623; **Kegyelem Roma Baptista Gyülekezet:** Béke u. 1/a 4623

Újfehértó: Eötvös J. u. 5. 4244 – **Újkígyós:** Gyulai u. 44/a 5661 – **Újléta:** Magyar u. 49. 4288

Vác: Mentős köz 1. 2600 – **Vácegres:** Dózsa Gy. u. 1/a 2184 – **Vaja:** Lachner u. 33. 4562 – **Vámospercs:** Kossuth u. 11. 4287 – **Vanyarc:** Kossuth u. 13. 2688 – **Váralja:** Kossuth u. 193. 7354 – **Varbó:** Dózsa Gy. u. 65. 3778 – **Vásárosnamény, Gergelyiugornya:** Munkácsi út 60., Bocskai u. 33. 4812 – **Velence:** Szabolcsi út 3. 2481 – **Veresegyház:** Hajnal u. 2/a. 2112 – **Verőce:** Árpád u. 75. 2621 – **Veszprém:** Március 15. út 1/a 8200 – **Véztő:** Arany J. u. 14. 5530
Záhony: Ady E. u. 91. 4625 – **Zalaegerszeg:** Kosztolányi Dezső tér 6. 8900 – **Zirc:** Petőfi S. u. 17. 8420

ROMÁNIAI BAPTISTA INTÉZMÉNYEK

Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége
(Conventia Bisericii Crestine Baptiste Maghiare din Romania)
410050 Oradea, Str. Gen. H. M. Berthelot nr. 5, Jud. Bihor
Telefon/fax: 0259/415-424, btf.: 0735/500-007
E-mail: rmbsz@rdslink.ro
www.magyarbaptista.com

Vezető tisztségviselők
Dr. Simon József elnök
Dr. Kovács József főtitkár
Iff. Budai Lajos Dániel titkárhelyettes
Szűcs Sándor gazdasági alelnök
Veress Efraim kommunikációs alelnök
Dr. Kis-Juhász Vilmos oktatási alelnök
János Csaba missziói alelnök

Uniunea Bisericii Crestine Baptiste din Romania
060842 Bucuresti, sect. 6, Str. Dambovitei 9-11.
Telefon: 021/430-0039, 021/430-1060; fax: 021/430-2942
E-mail: ubr@fx.ro

Magyar Baptista Teológiai Szeminárium
410050 Oradea, Str. Gen. H. M. Berthelot nr. 5.
Telefon: 0259/475-015
Dékán: *dr. Giorgiov Adrian*
Telefon: 0259/413-289 (Bibliaiskola), btf.: 0735/500-700
E-mail: adriang777@gmail.com

Institutul Teologic Baptist Bucuresti
010251 Bucuresti, sect. 1, Str. Berzei nr. 29.
Telefon: 021/315-9108, fax: 021/637-3510
E-mail: bbtseminar@yahoo.com

Universitates Emanuel din Oradea
410597 Oradea, Str. Nufarului nr. 87.
Telefon/fax: 0259/426-692; e-mail: contact@emanuel.ro

Nagyváradi „Timóteus” Bibliaiskola

410051 Oradea, Alea Strandului nr. 10.

Telefon: 0259/413-289, btf.: 0735/500-985

E-mail: bimo@rdslink.ro

Zilahi Bibliai Misszióiskola és Missziósház

450045 Zalău, Str. Decebal nr. 27, jud. Salaj

Telefon: 0260/633-415

E-mail: baptgyz@fastmagic.ro

Zilahi Bibliai Misszióiskola és Missziósház

450045 Zalău, Str. Decebal nr. 27, Jud. Salaj; btf.: 0735 500005, 0735 501016

Hargita Tábor – Tabor Alapítvány (Fundatia Tabor)

535800 Vlahita, Sos. Ciucului Km. 106, Jud. Harghita

Tel./fax: 0266-247263, btf.: 0735/502402

E-mail: office@hargitacamp.ro

www.hargitacamp.ro

Filadelfia Noom Alapítvány (Öregek Otthona)

417450 Salard, nr. 547-548, Jud. Bihor

Telefon: 0259 447 490, fax: 0259 432 020

Gondnok: Mierluc József, mobil: 0726 724136

Szeretet Szerkesztőség

410050 Oradea, Str. Gen. H. M. Berthelot nr. 5.

Telefon: 0259-418221

Btf.: 0735/500-009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Mustármag Szerkesztőség

540014 Targu Mures, Str. Tudor Vladimirescu nr. 50.

Telefon/fax: 0265/267-921

E-mail: napsugarkel@gmail.com

Harmatcseppek Szerkesztőség

447170 Lazuri, nr. 324, Jud. Satu Mare

Tel.: 0261/753-357

E-mail: rekaharmat@yahoo.com

www.harmatcseppek.home.ro

ITM-iroda

410080 Oradea, Str. Albacului nr. 12.

Telefon: 0259/419-950

E-mail: fundatia.itm@gmail.com

Ebaptifon-iroda – Kovács Ágnes

440006 Satu Mare, Piata 25 Octombrie nr. 10, ap. 11.

Btf.: 0735 500 010

E-mail: ebaptifon@gmail.com

Romániai magyar baptista gyülekezetek
(a körzetközpontokat nyomtatott nagybetűvel szedtük)

NAGYVÁRADI MISSZIÓKERÜLET

Bihar megye (Judetul Bihor)

NAGYVÁRAD 1. sz. (Belváros), 410051 Oradea, Aleea Strandului nr. 10; *Hegyközsátár* 417165 Cetariu, Str. Mare nr. 57; **Nagyvárad-Rogériusz**, 410365 Oradea, Str. Podului nr. 29. – **Nagyvárad-Roma Gyülekezet**, 410546 Oradea, Str. Clujului nr. 186. – **NAGYVÁRAD-BETLEHEM**, 410477 Oradea, Str. Beiusului nr. 2/a; *Hegyközújlak*, 417172 Uileacu de Munte, Str. Felszeg nr. 4.; – **BIHARPÜSPÖKI**, 410140 Oradea (*Episcopia Bihor*), Str. Matei Corvin nr. 111.; **Biharszentjános**, 417078 Santion, nr. 48; – **Hegyközsáldobágy**, 417167 Saldabagiu de Munte, Str. Mare nr. 29.; *Hegyközpályi*, 417166 Paleu, Str. Mare nr. 158. – **NAGYSZALONTA**, 415500 Salonta, Str. Oradiei nr. 6; *Árpád*, 417046 Arpasel, nr. 429; **Mezőbaj**, 417196 Boiu, nr. 129.; *Erdőgyarak*, 417197 Ghiorac, nr. 123.; – **Tenke**, 417595 Tinca, Str. Crisan nr. 1a. – **BELÉNYES**, 415200 Beius, Str. Vasile Lucaciu nr. 27/a; *Belényesújlak*, 417610 Uileacu de Beius, nr. 264.; **Várasfenes**, 417265 Finis, nr. 480; *Körösjánosfalva*, 417268 Ioanis, nr. 59/a; **Köröstárkány**, 417575 Tarcaia, nr. 84; *Kisnyégerfalva*, 417252 Gradinari, nr. 96., com. Draganesti. – **MAGYARREMETE**, 417410 Remetea, Str. Principala nr. 76.; **Gyanta**, 417131 Ginta, Str. Domb nr. 118. – **FUGYI**, 417364 Fughiu, nr. 191.; **Pósalaka**, 417588 Posoloaca, nr. 135.; *Pósalaka (roma gyül.)* 417588 Posoloaca, nr.; **Örvénd**, 417317 Urvind, nr. 53.; **Síter**, 417168 Sisterea, Str. Köz nr. 215.; *Mezőtelki (roma gyül.)* 417608 Telechiu, nr. 76.; *Varaszótanya*, 417098 Varasau, com. Brusturi nr. 38/a; – **ÉLESZD**, 415100 Alesd, Str. Avram Iancu nr. 21.; **Pusztatújlak**, 417591 Uileacu de Cris, Str. Mare nr. 23.; **Köröskisjenő**, 417295 Ineu, nr. 11.; *Nagykakucs*, 417337 Cacuciu Nou. – **BIHAR**, 417050 Biharia, Str. Arany János nr. 38; *Bihar (roma gyül.)* Trandafirilor nr. 66.; *Hegyközkovácsi* 417051 Cauaceu, Str. Mare nr. 72.; **Paptamási**, 417056 Tamaseu, Str. Baii nr. 315.; *Nyüved*, 417052 Niuved, Str. Mare nr. 108.; *Pelbárthida (roma gyül.)* 417053 Parhida. – **DIÓSZEG**, 417235 Diosig, Str. Livezilor nr. 110.; **Biharfőlelegháza**, 417238 Rosiori nr. 197.; *Biharvajda*, 417239 Vaida, nr. 211.; *Kágya*, 417436 Cadea, nr. 132.; *Csokaly*, 417437 Ciocaia, nr. 168.; *Biharfőlelegháza (roma gyül.)* Rosiori. – **HEGYKÖZSzentIMRE**, 417452 Santimre, Str. Papsikátor nr. 33. – *Székelyhíd II. (roma körzet)* 417435 Sacuieni II, Str. Crisan nr. 14.; *Kiskereki (roma gyül.)* 417175 Cherechiu; *Asszonyvására (roma gyül.)*, 417177 Targusor; *Gálospetri (roma gyül.)* 417572 Galospetreu. – **ÉRTARCSA**, 417570 Tarcea, Str. Temető nr. 280.; **Ottomány**, 417446 Otomani, Str. Patakszér nr. 108.; *Szalacs*, 417445 Salacea, Str. Kossuth nr. 233.; **Gálospetri**, 417572 Galospetreu, Str. Körtvélyesi nr. 476.; **Székelyhíd**, 417435 Sacuieni, Str. Crisana nr. 17.; **Asszonyvására**, 417177 Targusor, nr. 239.; *Kiskereki*, 417175 Cherechiu, nr. 255. – **ÉRMIHÁLYFALVA**, 415700 Valea lui Mihai, Str. Kölcsey Ferenc nr. 5.; **Érendréd**, 447010 Andrid, Str. Virág nr. 526., Jud. Satu Mare; **Érsemlyén**, 417545 Simian, Str. Principala nr. 167., Jud. Bihor; **Érkenéz**, 417547 Voivozi, Str. Principala nr. 318., Jud. Bihor; **Nagykároly**, 445100 Carei, Str. Petőfi Sándor nr. 87., jud. Satu Mare – **Érkörös**, 447117 Charaseu, Jud. Satu Mare. – **ÉRKÖRTVÉ-**

LYES I. (roma gyűl.), 417225 Curtuiseni, Jud. Bihor; **Érkörtvélyes II.** (roma gyűl.) 417225 Curtuiseni, Jud. Bihor; **Érmihályfalva** (roma gyűl.), 415700 Valea lui Mihai, Jud. Bihor. – **SZANISZLÓ** (roma gyűl.), 447260 Sanislau, Jud. Satu Mare; **Érselénd** (roma gyűl.) 417546 Silindru, Jud. Bihor. – **MAGYARKÉC** (roma gyűl.), 415301 Chet, Str. Burga nr. 99.; **Tasnád** (roma gyűl.) 445300 Tasnad, Jud. Satu Mare; **Iriny** (roma gyűl.), 447012 Irina, Jud. Satu Mare; **Szilágypér** (roma gyűl.), 447245 Pir, Jud. Satu Mare. – **MARGITTA**, 415300 Marghita, Str. Ady Endre nr. 1/b; **Tóti**, 417580 Tauteu, Str. Principala nr. 101.; **Bogyoszló**, 417105 Buduslau, Str. Albis nr. 3.; **Albis**, 417106 Albis; **Apátkeresztúr**, 417016 Cresturi, Str. Mare nr. 90. – **ÉRSZÖLLŐS**, 417625 Viisoara, nr. 60.; **Micske**, 417183 Misca, Str. Principala nr. 238.; **Szilágypér**, 447245 Pir, Jud. Satu Mare; **Magyarkéc** (magyar gyűl.), 415301 Chet, Str. Principala nr. 16. – **SZALÁRD**, 417450 Salard, nr. 478.; **Újfegyvernek**, 417526 Fegernicu Nou, nr. 8.; **Hodos**, 417451 Hodos, nr. 10.; **Poklostelek**, 417184 Poclusa de Barcau nr. 144.; **Szentjobb**, 417192 Saniob nr. 47.; **Szalárd** (roma gyűl.), 417450 Salard nr. 783.; **Hegyközszentniklós** (roma gyűl.), 417441 Sannicolau de Munte, nr. 165.

Arad megye (Judetul Arad)

ARAD I., 310085 Arad, Str. Varful cu dor nr. 35.; **Pécska**, 317235 Pecica, Str. 119 nr. 2.; **Zimándköz**, 317427 Zimanducz, nr. 40.; **Fazekasvarsánd**, 317225 Olari, Str. Principala nr. 2. – **ARAD II.** 310262 Arad, Str. Steagului nr. 3.; **Angyalkút**, 317120 Fantanele, nr. 185. – **FEKETEGYARMAT**, 317421 Iermata Neagra, nr. 161.; **Ágya**, 317301 Adea, Str. Principala nr. 149.; **Nagyzerind**, 317420 Zerind, nr. 8.; **Tamáda**, 417037 Tamasda, Str. Crisului nr. 178., Jud. Bihor

Temes megye (Judetul Timis)

TEMESVÁR, 300207 Timisoara, Str. Drubeta nr. 6.; **Krassófiúzes**, 327031 Fizes, nr. 483/a, Jud. Caras-Severin; **Gertenyes**, 327032 Ghertenis, Str. Principala nr. 27., Jud. Caras-Severin

ZILAH MISSZIÓKERÜLET

Szilágy megye (Judetul Salaj)

ZILAH, 450033 Zalau, Str. Nicolae Balcescu, nr. 2.; **Szilágycseh**, 455100 Cehu Silvaniei, Str. Victoriei nr. 21.; **Mocsolya** (roma gyűl.), 457326 Valea Pomilor, nr. 115.; **Szilágyfőkeresztúr**, 457106 Cristur-Criseni nr. 124. – **SZILÁGYSZENTKIRÁLY**, 457124 Sancaiu Silvaniei, nr. 56.; **Kisdoba**, 457122 Doba, Str. Mica nr. 79.; **Vérvölgy**, 457126 Verveghiu nr. 97.; **Bósháza**, 457037 Biusa, nr. 18.; **Nagymon**, 457123 Naimon; **Szamosardó**, 437356 Arduzel, nr. 49/a, Jud. Maramures; **Szilágygörcsön**, 457107 Garceiu, nr. 45.; **Égerhát**, 437010 Arinis, nr. 112/a, Jud. Maramures – **SZILÁGYBALLA**, 457046 Borla, nr. 170., com. Bocsai; **Magyar-goroszló**, 457169 Guruslau, nr. 60., com. Hereclean; **Szilágypanit**, 457171 Panic nr. 85.; **Diósad**, 457168 Diosod, nr. 516. – **SZILÁGYSÁMSON**, 457325 Samsud, Str. Mare nr. 269.; **Mocsolya**, 457326 Valea Pomilor, nr. 113.; **Bályok**, 417040 Balc, Str. Primaveraii 31., Jud. Bihor. – **SZILÁGYERKED**, 457081 Archid, nr. 160.; **Egrespatak**, 457246 Aghires, nr. 185. – **SARMASÁG**, 457330 Sarmasag, Str. Teilor

nr. 2.; *Sarmaság (roma gyűl.)*, 457330 Sarmaság; **Szilágykövesd**, 457070 Chiesd, nr. 45.; **Selymesilosva**, 457331 Ilisua, Str. Alszeg nr. 185.; *Szilágylomperét*, 457332 Lompirt, Str. Széldomb nr. 186/a – **KRASZNA**, 457085 Crasna, Str. Veche nr. 497.; **Krasznahorvát**, 457185 Horoatu Crasnei, nr. 433.; **Ráton**, 457088 Ratin, nr. 146.; *Magyarkecel*, 457245 Mesesenii de Jos, nr. 166.; – *Kraszna (roma gyűl.)*, 457085 Crasna – **SZILÁGYPERECSEN**, 457265 Pericei, Str. Bisericii, nr. 412.; **Varsolc**, 457355 Varsolt, Str. Florilor nr. 122. – **SZILÁGYNAGYFALU**, 457260 Nusfalau, Arany János tér nr. 9.; *Borzás*, 457263 Bozies, Str. Mare nr. 32. – **SZILÁGYSOMLYÓ**, 455300 Simleul Silvaniei, Str. Cuza Voda nr. 12.; **Szilágybagos**, 457262 Boghis, Str. Vízi nr. 315.; *Szilágyosmlyó (roma gyűl.)* Str. Partizanilor nr. 35. bl. B5. parter, ap. 3. – **KÉMER**, 457060 Camar, Str. Kankor nr. 768.; **Lecsmér**, 457231 Lesmir, nr. 128. – **IPP**, 457210 Ip, Str. Principala nr. 90.; **Berettyószéplak**, 417535 Suplacu de Barcau, Str. Crinului nr. 14., jud. Bihor; *Szilágyzován*, 457213 Zauan, Str. Principala nr. 370.

Máramaros megye (Judetul Maramures)

NAGYBÁNYA, 430284 Baia Mare, Str. G. Cosbuc nr. 12/a; *Felsőbánya*, 435100 Baia Sprie, Str. Gutinului nr. 21.; **Koltó**, 437283 Coltau nr. 208.

Szatmár megye (Judetul Satu Mare)

SZATMÁRNÉMETI Belváros, 440055 Satu Mare, Piata Eroilor Revolutiei nr. 9.; *Szatmárnémeti 16 mikrónegyed*, 440055, Satu Mare, sr. Al. I. Cuza nr. 3A; *Pettyén*, 447234 Petin, Str. Principala nr. 134.; *Sándorhomok (roma gyűl.)*, 447172 Nisipeni, Str. Principala nr. 203.; *Óvári*, 447357 Oar, Str. Boghis nr. 382.; *Ákos (roma gyűl.)*, 447005 Acas, Str. Mica nr. 462.; *Szakasz (roma gyűl.)*, 447044 Ratesti, Str. Gyepes u. 239.; *Avasújváros*, 447220 Orasu Nou, Str. Mare nr. 260.; *Kőszegremete*, 447227 Remetea Oasului, Str. Hajnal nr. 186.; *Mezőterem (roma gyűl.)*, 447325 Tiream, Str. Genciuului nr. 52.; *Lázári*, 447170, Lazuri, nr. 324.; *Pusztadaróc*, 447148, Dorolt. – **HADAD**, 447155 Hodod, nr. 291., Jud. Satu Mare; *Lele*, 447157 Lelei, Str. Principala nr. 17.; *Szekerestanya*, 447296 Secheresa, nr. 37.; *Érszakácsi*, 447275 Sacaseni, Str. Principala nr. 128. – **HADADNÁDASD**, 447158 Nadisul Hododului, Str. Kloten nr. 161., Jud. Satu Mare; **Szér**, 447063 Ser, Str. Bisericii nr. 162.; *Bogdánd*, 447060 Bogdand nr. 324.

KOLOZSVÁRI MISSZIÓKERÜLET

Kolozs megye (Judetul Cluj)

KOLOZSVÁR, 400188 Cluj Napoca, Str. Cernavoda nr. 14.; *Györgyfalva*, 407272 Gheorgheni nr. 418. – **SZAMOSÚJVÁR**, 405300 Gherla, Str. Alex. Vlahuta nr. 2/d; *Kékes-Veresegyháza*, 427054 Strugureni nr. 14., Com. Chiochis, Jud. Bistrita Nasaud; *Dés*, 405200 Dej, Str. Carpati, Jud. Cluj; *Báton*, 407571 Batin, nr. 310., Com. Unguras, Jud. Cluj; *Magyarláp*, Tg. Lapus, Str. Tiblesului. – **TORDA**, 401167 Turda, Str. Gelu nr. 5.; **Aranyosegerbegy**, 407590 Viisoara, Str. Viilor nr. 404.; **Aranyosgyéres**, 405100 Campia Turzii, Str. Alex. Ion Cuza nr. 32.; *Marosújvár*, 516700 Ocna Mures, Str. Digului nr. 7., Jud. Alba; *Székelykocsárd*, 517405 Lunca Muresului; Str. Principala nr. 220. – **BÁGYON**, 407431 Badeni, Str.

Principala nr. 320/b; *Kövend*, 407433 Plaiești, nr. 159. – **GYALU** (*roma gyül.*), 407310 Gilau, nr. 1112. – **KISKAPUS**, 407148 Capusu Mic, nr. 296; *Mákófalva*, 407013 Macau nr. 167. – **MAGYARLÓNA**, 407281 Luna de Sus, nr. 93–94.; *Méra*, 407057 Mera, nr. 39. – **BÁNFFYHUNYAD**, 405400 Huedin, Str. Budai Nagy Antal nr. 7.; **Kalotaszentkirály**, 407515 Sancraiu nr. 91.; *Magyarvalkó*, 407126 Valeni nr. 158.

Beszterce-Naszód megye (Judetul Bistrita-Nasaud)

BESZTERCE, 420140 Bistrita, Str. Simion Barnutiu nr. 2A; **Újös**, 427139 Fantanele, com. Matei nr. 48/a; **Cegőtelke**, 427111 Tigau nr. 116.

Hunyad megye (Judetul Hunedoara)

VAJDAHUNYAD, 331122 Hunedoara, Str. Timotei Cipariu nr. 14.; **Lupény**, 335600 Lupeni, Str. Ardealului nr. 1.; *Déva*, 330059 Deva, Str. Petru Rares nr. 8.

SZÉKELYFÖLDI MISSZIÓKERÜLET

Brassó megye (Judetul Brasov)

BRASSÓ, 500223 Brasov, Str. Toamnei nr. 14.; *Krizba*, 507081 Crizbav, Str. Cantarului nr. 128. – **PÜRKEREC**, 507222 Purcareni, Str. Horea nr. 488.; *Négyfalva*, 505600 Sacele, Centrul Ziurel, Str. George Moroianu nr. 17.

Maros megye (Judetul Mures)

MAROSVÁSÁRHELY, 540014 Targu Mures, Str. Tudor Vladimirescu nr. 50.; *Fintalháza*, 547177 Satul Cinta, Str. Fő u. nr. 29. (com. Craciunesti); **Héderfája**, 547581 Idrifaia, Str. Principala nr. 172.; **Radnót**, 545100 Iernut, Str. Libertatii nr. 35. – **ERDŐSZENTGYÖRGY**, 547535 Sangeorgiu De Padure, Str. Scolii nr. 1.; *Havadtő*, 547241 Viforoasa nr. 153.; *Kelementelke*, 547237 Calimanesti nr. 186.; *Gyulakuta*, 547235 Fantanele, Str. Izvoarelor (Csorgó u.)nr. 299.; *Balavására*, 547100 Balauseri, Str. Állomás nr. 251. – **KIBÉD**, 547268 Chibed, Str. Principala nr. 181.; *Szováta*, 545500 Sovata, Str. 1 Mai nr. 69.; *Makfalva (roma gyül.)*, 547265 Ghindari, Str. Abodi nr. 435.; *Székelyvaja (roma gyül.)*, 547014 Valeni, Str. Principala nr. 275.; *Havad (roma gyül.)*, 547435 Neaua, Str. Gegesi nr. 28. – **SZÁSZRÉGEN**, 545300 Reghin, Str. Aurel Vlaicu nr. 39.; *Kisfűlpös*, 547137 Filpisu Mic nr. 100.; **Gernyeszeg**, 547280 Gornesti, Str. Főút nr. 175.; *Körtvélyfája*, 547287 Peris, nr. 220.; *Abafája (roma gyül.)*, 545300 Reghin, Str. Semanatorilor nr. 18.; *Marossárpatak (roma gyül.)*, 547275 Glodeni, Str. Temető nr. 554. – **NYÁRÁDMAGYARÓS**, 547385 Magherani, Str. Főutca nr. 241.; *Kisadorján*, 547247 Adrianu Mic, nr. 34.; *Nyárádszereda*, 547410 Miercurea Nirajului, Str. Állomás nr. 36.

Hargita megye (Judetul Harghita)

SZÉKELYUDVARHELY, 535600 Odorheiu Secuiesc, Str. Kuvar nr. 83.; *Miklósfalva*, 537344 Nicolesți nr. 92.; *Farcád*, 537099 Forteni; **Homoródszentmárton**, 537175 Martinis, Str. Principala nr. 92.; *Homoróddaróc*, 507042 Drauseni, Str. Principala nr. 141., Jud. Brasov; *Homoródalma*, 537195 Meresti, Str. Zsigmond nr. 203. – **KOROND Roma**, 537060 Corund, Str. Tanórok nr. 1411/b; *Fiatfalva (roma gyül.)*, 535401 Filias; *Betfalva (roma gyül.)*, 537208 Betesti; *Agyagfalva (roma gyül.)*,

537212 Lutita; *Rugonfalva* (roma gyűl.), 537323 Ruganesti; *Alsósófalva* (roma gyűl.) 537243 Ocna de Jos, nr. 79.; *Felsősófalva* (roma gyűl.), 537244 Ocna de Sus, Str. Bak-szeg nr. 47. – **SZÉKELYKERESZTÚR**, 535400 Cristuru Secuiesc, Str. Timafalvi nr. 2.; *Szentábrahám és Gagy*, 537010 Avramesti és Goagiu nr. 103; *Újszékely*, 537290 Secuieni, Str. Mica nr. 170.; **Kisgalambfalva**, 537216 Porumbenii Mici, Str. Kovács nr. 62.; *Szenterzsébet*, 537292 Eliseni, Str. Principala nr. 385.; **Székely-derzs**, 537075 Darjiu nr. 47.; **Székelymuzsna**, 537076 Mújna nr. 23. – **CSÍK-SZEREDA**, 530170 Miercurea Ciuc, Str. Tudor Vladimirescu nr. 9.; Szentegy-háza, 535800 Vlahita, Str. Gyertyánfi Jónás nr. 29. – **GYERGYÓSZENT-MIKLÓS**, 535560 Gheorgheni, Str. Kossuth Lajos nr. 92., Jud. Harghita; *Gyergyószentmiklós* (roma gyűl.), Gheorgheni; *Borszék*, 535300 Borsec, Str. Borpatak nr. 8.; *Maroshévíz*, Toplita, Str. Cerbului nr. 6.; *Balánbánya*, 535200 Balani.

Kovácsna megye (Judetul Covasna)

SEPSISZENTGYÖRGY, 520080 Sfantu Gheorghe, Str. Nagy György nr. 2/a; *Sepsibüksád*, 527116 Bixad nr. 395/a; **Csernát**, 527070 Cernat nr. 810.; *Márkosfalva*, 527068 Marcusa, Str. Dalnic nr. 145.; *Kézdivásárhely*, 525400 Targu Secuiesc, Curtea 11, nr. 7.; *Mikóújfalva*, 527115 Micfalau, Str. Csere nr. 288. – **BARÓT**, 525100 Baraolt, Str. Kossuth Lajos nr. 23.; **Ürmös**, 507150 Ormenis, Str. Horea nr. 231., Jud. Brasov; *Bibarcfalva*, 525101 Biborteni, Str. Bertalan nr. 157.; *Bölön*, 527030 Belin, Str. Felszeg nr. 708.; *Nagybacon*, 527020 Batanii Mari, Str. Sepsí nr. 56.; Nagybacon (romamisszió), Str. Kertfolyás, nr. 48.; Felsőrákos (roma-misszió), str. Lok; Vargyas (romamisszió), str. Rét. – **KOVÁSZNA**, 525200 Co-vasna, Str. 1 Dec. 1918 nr. 21.; *Tamásfalva*, 527193 Tamasfalau, Str. Bisericii nr. 152.; *Szőrcse*, 527192 Surcea nr. 199.; *Zabola* (romamisszió), 527190 Zabala

ÉSZAK-AMERIKAI MAGYAR BAPTISTA SZÖVETSÉG

Elnök: dr. Herjeczki A. Géza

1370 Michigan Blvd. Lincoln Park, MI 48146

Telefon: (313) 382-3735

E-mail: herjeczki@yahoo.com

Alelnök: Szabó István

11 E. Michigan Ave. Palatine, IL 60067

E-mail: szaboek@sbcglobal.net

Főtítká: Pusók Dániel

104. Emily Anna St. Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN

E-mail: pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros: Balla Zsigmond

2563 Nixon Way. Fullerton, CA 93835

E-mail: zsigmond@verizon.net

Evangéliumi Hírnök (Gospel Messenger)

Szerkesztő: dr. Herjeczki A. Géza

1370 Michigan Blvd. Lincoln Park, MI 48146

Előfizetés: Für Béla

12409 Devoe Str., Southgate, MI 48195

Telefon: (734) 284-7107

E-mail: furbill@hotmail.com

Amerikai magyar baptista gyülekezetek

Alhambra, California, *Amerikai Magyar Baptista Gyülekezet*, 2212 SO. Fremont Ave., Alhambra, CA 91803-4316; **Chicago**, Illinois, *Magyar Baptista Gyülekezet*, 5757 West Windsor Ave., Chicago, IL 60630; **Cleveland**, Ohio, *Bethánia Baptista Gyülekezet*, 4124 Stickney Ave., Cleveland, OH 44109; **Cleveland**, Ohio, *Tiedman Road Hungarian Baptist Church*, 4431 Tiedman Rd., Cleveland, OH 44144; **Detroit**, Michigan, *Első Magyar Baptista Gyülekezet*, 1362 Chandler St., Lincoln Park, MI 48146; **New York**, New York, *Magyar Baptista Gyülekezet*, 225 East 80th St., New York, NY 10075; **Palm Bay**, Florida, *Bethesda Baptist Church*, 2800 Fordham Road N.E., Palm Bay, FL 32905; **Santa Monica**, California, *Magyar Bibliai Gyülekezet*, 1430 Centinela Ave., Santa Monica, CA 90406

Kelowna, Canada, *Magyar Keresztyén Misszió*, 305-534 Southerland Ave., Kelowna, BC V1Y 5X2 Canada; **Kipling**, Canada, *Calvary Baptist Church*, P. O. Box 177, Kipling, Saskatchewan, S0G 2S0, Canada; **Toronto**, Canada, *Első Magyar Baptista Gyülekezet*, 157 Falkirk Street, Toronto, Ontario M5M 4K4, Canada

Ausztráliai magyar baptista gyülekezet

Melbourne, Victoria, *The First Hungarian Baptist Church (Első Magyar Baptista Gyülekezet)* 130 Railway Pde. Noble Park 3174 Melbourne, Victoria
Telefon: +61 3 9708 5036 és +61 4 2039 0921

A SZERBIAI MAGYAR BAPTISTÁK KÖZÖSSÉGE GYÜLEKEZETEI

Vezetők:

Nagy Tibor

24220 Csantavér

Telefon: (+381-63) 480-065

E-mail: nagyt@eunet.yu, tibor.ngy@gmail.com

Nyúl Zoltán

24342 Pacsér, Pf. 5.

Telefon: (+381-63) 577-320

E-mail: nyulz@stcable.net

Gyülekezetek:

24340 **Bácskossuthfalva**, Pacséri út 11. – 24220 **Csantavér**, Tito marsall u. 11. – 24310 **Kishegyes**, Verbászi u. 17. – 23206 **Muzslya**, Becejska 88. – 24342 **Pacsér**,

Masaryk u. 19. – 24000 Szabadka, Frankopanska 7. – 26000 Pancevo-Vojlovica, Dobrovoljacka 37.

KÁRPÁTALJAI MAGYAR BAPTISTÁK KÖZÖSSÉGE

Vezető: Nehro Valentin

Telefon: +38 093 694 6375

Gyülekezetek:

Bene: Szuvorov u. 23. – **Beregszász:** Muzsalyi u. 13. – **Gát:** Guti u. – **Gut:** Rákóczi Ferenc u. 35. – **Kígyós:** Petőfi u. 27. – **Rafajnaújfalú:** Beregszászi u. 21. – **Zápszony:** Sevcsenko u. 20.

SZLOVÁKIAI MAGYAR ÉS VEGYES (SZLOVÁK-MAGYAR) BAPTISTA GYÜLEKEZETEK

Vezető lelkipásztor: Dóczé Bálint

94657 Szentpéter, Kis utca 3.

Telefon: 00421-35-7685-142

E-mail: docze_balint@nexta.sk

Szentpéteri körzet: **Szentpéter:** Široká u. 6/a; **Negyed:** Hlavná u. 763.; **Párkány:** Bocskai u. 29.; **Perbete-házi** közösség

Vegyes gyülekezetek: **Komárom:** Biskupa Királya u. 13.; **Marcelháza:** Hlavná u.

A címjegyzékben szereplő adatok változását a baptist@baptist.hu e-mail címen lehet bejelenteni „Változás a címjegyzékben” tárgymegadással.